

СВЕТЛИНИТЕ НА АГНИ ЙОГА 1956

(Грани Агни Йоги 1956)

Записи на Б.Н.Абрамов от 1956 г.



ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ПРЕВОДАЧИТЕ

«Защото, ако първият завет беше без недостатък, нямаше да се търси място за втори.»
(Послание на апостол Павел до Евреите, 8:7)

Всяка религиозна вяра е свързана с признаването на обстоятелството, че съществува Йерархия на Силите, в която човекът заема някое от по-ниските стъпала, а тези над него са заети от същества с по-висок ранг, като светци, ангели, архангели и така нататък до върха, който по право е отреден за Съществото или Силата, Която е единствена по рода Си и се счита за непознаваема поне за хората на Земята. Независимо от това немалко хора от най-древни времена и до днес са правили и продължават да правят опити за доближаване до Най-висшето и за разбиране на Неговото естество. Същевременно опити за връзка с хората са правени и се правят и Отгоре, от страна на по-високите етажи на духовната стълбица, в резултат на което са се появили различните Свещени писания, съдържащи в днешния си вид отделни откъслечни сведения за естеството на духовната Йерархия и някои практически знания и напътствия за живота на обществото. По такъв начин, започвайки примерно от Ведите, като едни от най-старите известни Свещени писания и стигайки до Корана, като сравнително по-късно Послание до вярващите, всяко от известните на света Свещени писания съдържа определени актуални за времето и мястото си сведения, но нито едно не би могло да се приеме за завършено и съдържащо цялата или пълната Истина, без остатък. При все това преобладаващата част от хората в Християнския свят са склонни да смятат, че Бог е наставлявал човеците единствено чрез Старозаветните пророци, евангелистите и апостолите и че единствено Библията трябва да се приема като Божие слово, а всички останали Свещени Писания са неверни и лъжливи. Същото се отнася и до привържениците на останалите вероизповедания, макар че много преди тяхната поява един не малък пророк е засвидетелствувал търпимостта и уважението си към всички съществуващи религии, като е заявил: «Не трябва да се почита само собствената религия и да се осъждат останалите, а трябва да се почитат и религии на другите. Постъпвайки така, помагаш на своята собствена религия, като правиш услуга и на другите. Но ако постъпваш обратно, навреждайки на другите ти копаеш гроба и на своята собствена религия.» Идва времето и вече е дошло, когато Бог, в лицето на Йерархията на Учителите, отново отправя своите Послания към хората с надеждата да ги отвърне от робуването на телесните възжеления, тоест на животинската им природа и да обърне погледа им нагоре, към вечното и нетленното, както им е било завещано преди време: “Аз казах: Вие сте Богове. Всички сте синове на Всевишния.” (Псалми, 82.6)

Този е бил един от първите Завети, но и преди, и след него е имало и ще има още такива, при това все по-съвършени и по-задълбочени. Предлагащата поредица от Писания Може да се нарече Най-нов Завет към хората от Земята и всеки търсач на Истината, който без преднамереност се запознае с тези Записи, ще ги приеме с удовлетворение и преклонение към Този, Който ги е дал и с благодарност към този, който ги е записал. Велики Владико, Утвърди нашия скромн труд и ни Дай възможност да продължим да разпространяваме Твоето Благовестие за благото на хората от нашата малка, но голяма по дух страна България.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ИЗДАТЕЛСТВОТО

(Към първото издание на Записите на Б.Н.Абрамов от 1951 г.)

Записите на Борис Николаевич Абрамов, приети по умозрителен път от Йерархията на Учителите или Всемирното Бяло Братство, са пряко продължение на известните като Агни Йога или Учение на Живата Етика записки на Елена Ивановна Ръорих, получени по същия начин и от същия Висок Източник през първата половина на 20 век.

Николай Константинович Ръорих със сина си Юрий пристига за участие в Манджурската експедиция през 1934 година в Харбин, където се организира група хора, стремящи се към духовно самоусъвършенстване и приели ръководството на Николай Константинович.

Един от най-устремените и духовно подготвени се оказва Б.Н.Абрамов, вече много години отдал на изучаването на философската и окултна литература с надежда да намери своя духовен път.

Скоро Борис Николаевич получава пръстен на ученичеството от ръцете на своя Гуру. След отпътуването на Николай Константинович връзката продължава чрез преписка, в която се включва и Елена Ивановна Ръорих. През април 1936 г. в писмо до Абрамов тя препоръчва на Борис Николаевич: „Пишете за всички Ваши наблюдения и духовни преживявания и ги записвайте. Всичко това е извънредно важно и с годините ще се превърне в забележителна хроника. ... Разбира се, записвайте и Вашите сънища”. През януари 1937 г. още един път потвърждава: „Събирайте всички знаци и знамения - ще се получи забележителна Книга”.

До края на 1950 г. повече публикувани писма на Елена Ивановна до Абрамов няма. Обаче има нейно писмо от януари 1940 г. до Екатерина Петровна Инге, една от най-близките ученици на Ръорихови, живееща тогава в Харбин, с препоръки за Борис Николаевич. „Много Ви моля, скъпа Е.П., да предадете на Б.Н. да продължава да записва всички свои духовни преживявания и всички усещания във връзка със събитията. Също така, ако чутото от него с вътрешното или духовно ухо отговаря на доброто, нека да доверява, тъй като доброто е единната мярка във всичко. Много обичам неговите писма...” Тук ние за първи път вече намираме споменаване за възприемането от Борис Николаевич на някакви послания.

За следващите 10 години публикувани писма на Ръорихови до Абрамов или със споменаването му нямаме. Но неговият верен ученик и първи издател на неговите Записки Б.А. Данилов в книгата си „Вестъ принесший” пише за този период: „Още в 40-те години Борис Николаевич започна да възприема мислено отначало отделни думи, а после и цели фрази, идващи при него от пространството”. И първите Записки от 1951 г. още представляват такива „отделни думи”. В изреченията понякога се срещат два варианта на думата или фрагмента от фразата, има празнини, отразяващи забравени или неразбрани думи. Информативни ли са тези Записки и струваше ли си да се публикуват? На първо място, те илюстрират процеса на сформирание и задълбочаване на Общуването с Учителя, което за много читатели може да бъде не само интересно, но и полезно, а на второ място, не носят ли и те значение, скрито за определено време? Тъй като Елена Ивановна пише на съпрузите Фосдик през 1950 г.: „За времето на своя опит и аз съм отхвърлила не малко неща като нещо погрешно или даже безсмислено, но дойде време и много стана ясно и пълно с дълбоко значение”.

И още една забележка, отнасяща се до названията на издадените книги със Записи на Борис Николаевич като „Грани Агни Йоги”, което у много читатели предизвиква недоумение и предложение за други названия.

„Моето Учение е Свято и няма граници за неговите прояви. Безкрайно, неограничено и очертано само от предела на постигащото го съзнание. То се излива от Безпределността във всички векове, блестейки с безчислените страни на своите многообразни аспекти, безкрайни по своята разновидност. Страните са безчислени, безбройни по число, страни на единния Адамант, името на което е Истина за Битието. Те са безгранични и безпределни, и извън рамките на човешкото осъзнаване.” (ГАЙ 1952 г.)

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ Б.А.ДАНИЛОВ, УЧЕНИК НА Б.Н.АБРАМОВ (Към първото издание на записите на Б.Н.Абрамов от 1954 г.)

Един ученик се обърнал към своя духовен Учител с думите: ”Искам да постигна Твоя Мир в дните на моя живот”. Последвал отговор: “Отвърни се от себе си, вземи своя кръст и Ме последвай”. Така просто и кратко Учителят обозначил линията на живота, по която трябва да върви стремежият се към духовно усъвършенстване.

Пребиваването на човека на Земята е като пътешественик на междинна станция – временно, но съвършено необходимо. Тъй като именно тук той придобива скъпоценните бисери на опита, без който е невъзможно по-нататъшното придвижване по духовния път. Един от тези “бисери” е прокарването на канали в Тънкия Свят, по които духът ще се устреми след заминаването си от плътния земен свят. Важно е да се отбележи, че тази работа човек може да изпълни само тук, на

Земята. След Прехода от пътника не се създават нови направления в дейността и в Тънкия Свят той може да твори и да се придвижва само по направления, заложиени от него в плътния свят.

В Учението на Живата Етика и Записките на Борис Николаевич Абрамов за такава подготовка се препоръчва два пъти дневно да се мисли за Далечните Светове и за Бъдещето, установявайки още на Земята сътрудничество с човечествата на тези Светове и помагайки с това не само на своята еволюция, но и за придвижването на земното човечество, а и на самата планета Земя. А на дадения етап от пътя такъв процес способства също и за обостряне и усъвършенстване на мисленето и с помощта на ритъма дисциплинира волята на човека. Тъй като е известно, че самата материя е инертна, хаотична и само огнената воля е способна да ѝ придаде форма и да внесе порядък, тоест, да създаде космос.

Постоянно и последователно прилагайки в живота тези и други Съвети на Учителя, може съзнателно да се залагат плетениците на кармата на своите бъдещи възплъщания. Тъй като в този живот често се налага твърде болезнено да се изкупват предишни грешки и прегрешения - плодове на собственото несъвършенство. Разбирането, че всички усложнения и трудности са дадени не по нечий произвол, позволява да се пренесе полето на битката от обстоятелствата вън вътре в себе си, тоест, да се бориш и удържаш победа над себе си, над своите изживявани качества. Но такава изживяване не оставя след себе си пустота, а се запълва по закона на полярността с противоположни качества, необходими за приближаването до целта, макар и много далечна – да заприличаме на своя Небесен Отец.

По такъв начин важната и отговорна задача, стояща пред всеки пътник на духовния път, е да утвърждава Основите на Учението на живота. В това ще бъде съзиданието. А ако всички дела си оставят само на езика, то разбудените енергии известно време ще носят напред, а след това, незакрепени с опитно приложение, ще се върнат при своя породител, но вече не със съзидаваща сила, а с разрушаваща. “Не думите ще спасят, а тяхното прилагане. Да се говори е много по-лесно, отколкото да се прилага. Думите, неутвърдени с действие са като сухи листа”. (Грани Агни Йоги.1956.42)

Земята и Космосът са единни по своя строеж и по своето предназначение. Космическите Закони регулират всички процеси, протичащи в Мирозданието. И ние, земяните, не представляваме изключение. Времето, когато човек се е стремил да познае и разбере само грубо физическите закони, тоест, достъпните за наблюдение от съвременните органи на чувствата на хората от нашата планета, е минало. Животът на всичко съществуващо, от атома до звездните галактики, се подчинява на единните Космически Закони. И човекът, създаден по образ и подобие на Бога, носи пълна отговорност за всичко, произвеждано от неговия микрокосмос. Ежесекундно всеки от нас ражда мисли, чувства и емоции, носещи в зависимост от тяхното качество огън и светлина или зло, тъмнина и разруха. А да се излъчва светлина в пространството е възможно винаги, насън или при бодърстване, ако е запален светлия огън в сърцето на пътника. С това се оказва помощ в еволюционното развитие на всички и на всичко обкръжаващо, даже на далечното и невидимото. Да си спомним за картината на Николай Константинович Ръорих “Прокопий Праведник се моли за неизвестните плаващи” или за неговото платно “Агни Йога”...

Според Космическите Закони истинското Служене започва тогава, когато малкото “аз” израсне в колективно, а след това стане едно с голямото “Аз”, с Индивидуалността. Този процес е неразривно свързан с еволюцията на духа. И на нашия хоризонт вече блещука новата, по-висока духовна степен, която ще ознаменува завивката на прехода към космическо съзнание. “Личното съзнание е расло и се е развивало по плана на еволюцията, и е било нужно като необходимо стъпало към следващата, по-висша форма на неговата проява. <...> Човечеството преминава на колективни релси, независимо от това дали иска това или не го иска. Колективът разширява съзнанието и го приобщава към по-широк кръг. Колективът расте, обхващайки в края на краищата цялото земно човечество, за да стане след това част от вселенското човечество”. (Грани Агни Йоги.1956.34)

Трябва да се помни, че най-важният ключ към успеха по пътя към това стъпало на духовното усъвършенстване се явява постоянното помнене на Учителя, на Йерархията на Светлината, постоянното представяне на Висшето. За овладяването на този ключ способства въвеждането на ритъм във всички благи дела и мисли, тъй като на ритъма, като на един от основните Космически

Закони, се държи цялото Мироздание. И, разбира се, цялата дейност трябва да бъде при това съзнателна, с пълното разбиране на следствията от всяка постъпка, дума, чувство и мисъл. Само при тези условия е възможно ускорено следване на пътя на духовното усъвършенстване.

“Казах вече: допустимо е всичко, но с Мен, за да мога аз да Вляза във всички ваши дела с утвърждение. А отдихът е възможен, и развлеченията са възможни, но не при условие на забрава на най-нужното. Даже съсредоточавайки се върху сериозна работа не трябва да се забравя Учителя. Затова се говори за постоянно представяне и неразделност на съзнанията. Не е голямо постижение да се помни Учителя в моментите на Общуване, забравяйки за Него в по-голямата част от деня или нощта. Говоря за непрекъснато помнене. <...> А когато завърши земният живот, ще помогне лесно и без съжаление да се разделите с всичко, което той ви е предоставил временно и свободно и радостно да заминете за Другия свят, в Света на Моите безпределни възможности, откриващи се пред тези, които са с Мен”. (Грани Агни Йоги.1955.283)

Б.А.Данилов

ЖИВОТ НА ПОДВИГ И НЕПОКЛАТИМА ПРЕДАНОСТ

[Кратка биография на Борис Николаевич Абрамов, наричан от Великия Владика (Маха Коган) Махатма Мория Негов Син, изпратен в света да донесе на Земята последното Благовестие или Посланията на Йерархията на Учителите за хората от епохата на Водолея.]

Борис Николаевич Абрамов е роден в Русия на 2 август 1897 година. В юношеските му години склонността към военното дело го завежда във флота и той става военен моряк. През 1917 година над Русия преминава ураганът на революцията и Борис Николаевич заедно с много руснаци се оказва зад пределите на родината си. Страхотна тежест ляга на плещите на онези, което се оказват зад границата в такава ситуация. “Зовът на Родината” е реално съществуващо явление, макар и да не се измерва с нашите земни мерки и трудно да се разбира от не изпиталите това чувство. Озовал се зад границата, той не изгубва вярата си към Родината и не ѝ изменя, съблазните на Запада не го изкушават. Той си остава не само по кръв, но и по дух руснак. Той не се стреми към забогатяване, неговите потребности от материални блага са много скромни.

Б.Н.Абрамов бил човек с голяма култура и всестранно образован: разбирал от техника, работил в химическа лаборатория, познавал добре музиката и литературата, като самият той свирел на пиано и пишел стихове. Негово постоянно увлечение били познанията за предназначението на човека, за неговото място и роля в мирозданието. По пътя на духовните си търсения Борис Николаевич се запознал с различни философско-религиозни системи. На него са били близки Ученията на Христос, Буда, Платон, Конфуций, Зороастър. Така се полагали основите на неговия мироглед, който окончателно се формирал след срещата му с Николай Константинович Ръорих.

През 1934 година, по време на пътешествие в Китай, Н.К.Ръорих пристига в Харбин. Руското население на града с уважение посреща своя земляк, вече известен по това време като голям художник, пътешественик и учен. Зад границата били известни също и философските възгледи на Николай Константинович. Естествено, че към него се устремили хора, живеещи с духовните си интереси. От многото идващи при него харбинци Николай Константинович избрал хора, които били духовно най-подготвени за сътрудничество с него и които сформирали неголяма група ученици, приемачи Н.К.Ръорих за свой земен Учител – Гуру. В това число бил и Б.Н.Абрамов. От цялата група ученици Николай Константинович отделил двама, на които връчил донесени от Хималаите пръстени на ученичеството, като знак на особено доверие и духовна близост. Тези избрани били Б.Н.Абрамов и А.П.Хейдок. От този момент започнала нова страница в живота на Б.Н.Абрамов. Николай Константинович го завел до изворите на Живата Етика, коленичейки пред които избраният ученик жадно попивал новите знания. Дългите години на търсене смисъла на живота най-после го довели до отговора на този въпрос. Може да се каже, че на тази група хора (ученици) е била предоставена уникалната възможност да бъдат приобщени към Мъдростта на Живота от самият

Н.К.Ръорих – една от големите духовни личности на 20 век. Те имали щастието да се срещат често с Николай Константинович, докато пребивавал в Харбин. Той провеждал с тях срещи, по време на които били заложени основите на бъдещото сътрудничество, предавал им своя богат опит в служенето на еволюцията и общото благо. Със заминаването на Н.К.Ръорих в Индия установеният контакт не се прекъснал, а продължил като преписка. Спомняйки си за срещите с Николай Константинович, Абрамов казвал, че Гуру ясно е формулирал закона за Йерархията на Светлината и Нейното значение като основен закон на мирозданието. Удивителната духовна култура, свойствена на Н. К. Ръорих, до голяма степен се предала на Б.Н.Абрамов и станала негово жизнено кредо. Той бил външно обикновен и скромен, и много хора, преминавайки покрай него или дори влизайки в допир с него, даже и не подозирали какво представлява действителната негова същност, изпълнена с огнена устременост и непреклонна преданост към духовния Учител. Вероятно е било нужно не едно възпламенение, за да се утвърди в сърцето такъв мощен енергетичен потенциал. Неговият живот може да бъде наречен подвиг в служенето на еволюцията. Нямамо гръмки думи, ефектни постъпки, нямамо провъзвестия. Пътят на Б.Н.Абрамов бил изпълнен с много трудности – така било зад границата, така било и тук, в родината (той пристигнал в СССР през 1959 година). Имало моменти в неговия живот, когато препятствията се нареждали пред него като стена и физическото обзрение не виждало никакви възможности, а само сърцето е знаело и помнило думите на Учителя: ”И това ще се преживее”. Какво му е помагало в тези минути? Устремът и предаността на своя духовен Учител. Помощта идвала в последния момент. Облаците се разсейвали и отново изгрявало слънцето. Б.Н.Абрамов като човек е притежавал и някои качества, присъщи на всички нас, хората. Е.И.Ръорих в своето време му показвала тези особености и, трябва да се каже, че той приемал тези съвети и ги спазвал точно. Още в 40-те години Борис Николаевич започнал мислено да възприема отначало отделни думи, а след това и цели фрази, идващи при него от пространството. Новите явления в неговия живот били неочаквани и предизвиквали в него различни въпроси. Но у него не възникнало чувство на гордост и величие. Тук, безусловно, се е проявила онази духовна култура, която щедро споделял с него неговият Гуру. В писмо до Н.К.Ръорих, във връзка с новия си и неочакван опит, Б.Н.Абрамов попитал как да се отнася към него. Отговорът пристигнал бързо, но не от Николай Константинович, а от Елена Ивановна, която се обръщала към него с молба да ѝ изпрати образци от получените записки. След получаването им Елена Ивановна му писала отново, потвърждавайки техния Висок източник, изразила радостта си за него и го посъветвала да продължи работата. Борис Николаевич изпълнил този съвет и до края на земните си дни продължил почти ежедневно да води записки на постъпващата информация. Естествено, че е била необходима пълна мобилизация не само на физическите, но и на духовните сили. Информацията, като правило, пристигала нощем и трябвало веднага да бъде записана на хартия, тъй като плътната физическа обвивка не е в състояние да задържи дълго в съзнанието си тънките докосвания на Висшите сфери. Такова колосално натоварване нощ след нощ за десетилетия трудно може някой да си представи. Този процес може да се нарече подвиг. Какво е движело този човек, за да изпълни този титаничен труд? Не е имало принуждение, не е имало славословия и хвалебствени химни в негова чест. Той не излизал по трибуните и не пожънвал буря от аплодисменти. Той преминал скромно през живота, незабелязан от мнозина.

Дошло е времето многогодишният труд на Б.Н.Абрамов да стане достъпен за читателите. По същия начин и светлината на някоя далечна звезда достига до нас тогава, когато физическото тяло на звездата вече не съществува, като ни кара да обърнем глави нагоре и някакъв трепет изпълва сърцето ни.

В настоящата книга са поместени записите, направени от Борис Николаевич през 1956 година. Тяхното съдържание помага да се разкрият нови страни от Агни Йога и по-добре да се разбере и усвои Мъдростта, изложена в книгите на Живата етика, тъй като и всички те са дадени от Единния висок Източник. Б. Н. Абрамов е получавал информация от Великия Учител, а след заминаването на Николай Константинович и Елена Ивановна Ръорих от земния план, е възприемал също и техни съобщения, което е отбелязано в началото на съответните записи с думите “Гуру” и “М.А.Й.” (Майката на Агни Йога). При подготовката на ръкописите за издаване са били запазени особеностите на стила и формата на изложение на записките, което, несъмнено, ще помогне на

читателя да почувства дълбочината и значението на тези знания, дошли до нас благодарение на подвижническия труд на Борис Николаевич Абрамов.

Б.А.Данилов

ЗАПИСКИ НА БОРИС НИКОЛАЕВИЧ АБРАМОВ ОТ 1956 ГОДИНА

1. (2 януари). Отреденото не се осъществява в човешки мерки, а в космични. В това е и главната трудност за разбиране на ставащото. И макар че все някога от плодовете му ще вкусят всички, нужно е голямо търпение, за да се радва човек, забравяйки за себе си, на изпълнението на Големия план. А той се изпълнява очевидно. Притежаващият широко разбиране ще намери своето място и в бъдещето, и то във високите му етажи, но трябва да се почака. Когато се говори за срокове, тяхната продължителност трябва да се разбира в аспекта на дълга еволюция. Но ако за нещо някога се е изисквало хилядолетие, а друго става сега за няколко десетки години, понятието “бързо” става по-лесно разбираемо.

2. (3 януари). Дните си текат. Въпросът е в това донасят ли те този опит, заради който отминават. Животът сам по себе си е ненужен, ако не дава необходимите наслаждания. Всичко е в съзнанието. От неговото състояние се определя възхода. Обкръжаващото, каквото е да е то, е само като акомпанимент за вътрешното състояние на силния дух. Непреклонният дух го заставя да звучи според себе си. Защото са важни не обстоятелствата, а отношението към тях. В разбирането на това се заключава и победата над външните условия. Не тях трябва да побеждаваме, а себе си. Каква външна съпротива или противодействие е проявил Спасителят? Дори ръката, вдигната в Негова защита, Той е наредил да бъде свалена. Но въпреки това *Той е победил света*. Това показва доколко процесът на побеждаване на света е вътрешен. Духът преодолява и побеждава света в крайно напрегната борба вътре в себе си. Без победа вътре няма такава и вън. Едва когато тя е постигната [вътрешно], могат да бъдат проявени и външни действия. В противен случай те са безцелни. Така се преодоляват и външните обстоятелства. Отначало те биват преодолявани вътрешно, волево, а след това стават възможни и успешни и външните действия. Но за слабия дух и най-малките препятствия са непреодолими. По този начин всичко зависи от правилната настройка на съзнанието. Не притежаващият нищо, този, който се е отказал от себе си и се е преборил със желанията, е победител, защото не трябва дори и да се пожелава прекалено много. Астралният вихър, създаван от много силното желание, разрушава възможността за неговото осъществяване. Не пожелавайте нищо прекалено, тъй като твърде много желаещият нещо става роб, а не господар на желанието си и така губи възможните плодове от неговото осъществяване. Трябва да се научите да управлявате желанията си, защото когато желанието властва над човека, неговата воля се парализира. В това се състои и противоречието между природата на желанието и на обстоятелството, че голям брой, при това много силни желания, никога не се осъществяват.

3.(6 януари). Приятелю Мой, тъмната полоса на живота трябва да се изчака – тя ще свърши. Така и отсъствието на горене на огньовете не трябва да отнасяш към своите слабости и да смяташ себе си за виновен. По цялата верига на Йерархията върви сега дисонанс в звученето на огньовете, тъй като фокусът на тяхното възприемане за Земята е напуснал Земята, затова близките са преизпълнени с тъга и грижа за това – как да удържат Светлината. Ехото на тежката загуба се носи по цялата Йерархия нагоре и надолу. Замислената свето-реакция не се състоя и елементите, невлезли в нея, но преназначени за нея, се намират в състояние на нарушено равновесие. Положението е остро и напрегнато, сякаш са отнели почвата изпод краката ти и липсва обичайната опора. Трябва да се изчака елементите на новите съчетания да се образуват в пространството и да се уплътнят достатъчно. Тези периоди на сливане обикновено са неизбежни след заминаването на всеки Велик Дух и засягат тези, които са привлечени към Неговия Лъч или са свързани с Него. Разривът е много болезнен. Времето е най-добрият лечител за възстановяване на нарушеното равновесие. Най-подходящо от всичко е спокойствието и отсъствието на действия. Когато огньовете помръкнат, действието няма да бъде убедително. Затова е по-добре да се въздържим от действие. Неубедителността на действията е разрушителна. Енергиите се изразходват напразно. Затова е по-добре да се затвориш в себе си без да се проявяват с нищо външно огньовете.

Трябва да им се даде време да заякнат и да израснат по сила. Трябва временно и светилникът на духа да бъде затворен. Когато настане време за действие, ще укажа. Няма по-тъжно зрелище от опустошеното, неподдържано от огньове действие. В своите крайни прояви, при много слаби и впечатлителни хора, нагорещеността при действията може да завърши с хистеричен припадък. Затова трябва да се знае пределът на собствените сили и здраво да се затвориш когато огньовете не горят. Трябва също да се отчете и това, че при заминаването на Велик Дух, който е бил близък, последващият разход на огнена енергия е огромен, тъй като се налага някак да се замести угасналия за Земята Фокус на Светлина. Това напрежение е огромно и опустошава съкровищницата. Затова се препоръчва особена предпазливост при разпореждането със запаса от своята собствена енергия и нейното изразходване. Налага се да се задоволим със собствени ресурси, докато в същото време организъмът е привикнал да получава от Светилника, напуснал Земята. Трудно положение. Съветвам всички сили да се съберат вътре. Плътното да се затвори забралото[на шлема] и да се поддържа състояние на напрегната, но пасивна събраност. Освен това, трябва да успокоите себе си емоционално. Печатът на спокойствието се полага върху състоянието на духа. В състояние на равновесие ще устоите. Учителят е указал линията на поведение.

4.(7 януари). Сине Мой, накъде без Владиката, след като Той е и Алфата и Омегата [началото и краят]? Мозъчните фантоми не трябва да се приемат за основа на битието. Аз съм основата на живота. Градящият върху Мен строи здраво и за дълго. Всичко, което противоречи на това и не се съгласува с тази единна основа на живота е лъжа. Никаква земна логика не може да послужи като оправдание, ако камъкът, който трябва да бъде поставен в основата на тъгла, бъде отхвърлен от строителите. Това означава, че целият строеж е неправилен и е на лъжлива основа. Аз трябва да бъда приет като неизменност и да бъда в началото на всичко, а всичко останало, което не съзвучно с тази неизменна основа на живота, да бъде отхвърлено. Аз съм това, с което живее духът, Аз съм храната на духовния пламък, Аз съм маслото за светилника на сърцето, Аз съм силата на сърдечните огньове. Как могат да се разпалят огньовете без Мен. Затова трябва да се остави измислената земна логика настрана и да бъда възприет със сърцето, без да се умува лукаво прекалено, тъй като умуването и живеенето само за себе си води към пропастта. Придобитото лесно може да изгори, стига само да се потопиш в съмнения и отрицания, но какво би било състоянието ти в тъмнина - лишен даже и от надежда? А на какво можеш да се надяваш без Владиката? На кратко и мимолетно осъществяване на земните сънища? А после какво? Когато потъмнее Образът на Владиката в сърцето, той бива заменен от тъмнината, тъй като там, където няма Светлина, там има тъмнина. И колкото по-ярка е била Светлината, толкова безпросветна ще бъде и тъмнината според закона за контраста. Затова се дръжте за Мен здраво. Волята е свободна. Моите Дарове са неосезаеми и не могат да бъдат претеглени със земните мерки. Но Моите воини вървят победно и в правилната посока. Докато отстъпникът влачи трудно железните вериги на кармата. Полетът е свободен и лек, но тежестта на Земята настига притегляния към Земята и спусналия се на Земята. Страхувайте се от тъмните притегляния: те действат даже зад границите на смъртта. Ежегодното празнуване на раждането на Светлината трябва да бъде символ на възраждането на духа за следващия цикъл от време.

5.(8 януари). Страниците на несбъдналите се намерения заемат немалко място дори в живота на Архата. Свободната воля на човека пречи на изпълнението на набелязаното и стрелата на творческата мисъл безсилно увисва в пространството. И макар, че Висшестоящите Искат да дадат на човечеството по-добра участ, то противодейства на всички начинания на Светлината. Често може всичко да е приготвено за една очаквана реакция, но вмешателството на свободната воля внася свои елементи и нарушава течението на процеса и резултатът от дългата подготовка се свежда до нула. Това е една от главните причини за подвижността на Плана. Налага се да се търсят нови и по-кратки пътища за достигане на същите тези цели, но в нови условия, създадени от намесата на свободната човешка воля. Затова Молим Нашите Указания да се изпълняват най-точно, за да не се нарушава създадената реакция. Колко добри намерения са били унищожени от своеволната намеса на човека. Ще дойде време, когато личните миражи ще отминат и нищо, и никой няма да остане, освен Владиката. Трябва ли да повтаряме, че преходността представлява условие за съществуването на земния свят и условие за проява на активността на обвивките. Нервните рефлексии изискват смяна на дразненията, така също и чувствата, и мислите. Вълните на външните въздействия носят в себе си променливост на полярността – гребен и падина. Но цикличността на вълните на времето поставя сроковете когато издигането се сменя със

слизване надолу, а разцветът – с упадък. Всичко преминава. Така трябва и да се гледа на всичко и особено на хорските отношения, като на нещо винаги преминаващо – така ще има по-малко огорчения. А ако някой търси вяръност, то нека да се заобиколи със самота. Нездраво е всичко, създавано от личните чувства и всичко подлежи на смяна. Неизменен е само Владиката. Да се опреш можеш само на Него.

6.(10 януари). Няма по-голяма несъизмеримост от това да се задоволиш с обичайния кръгозор на живота, без да излизаш от кръга на обречеността. Спасението от властта на настоящето над съзнанието е единствено в бъдещето. Бъдещето ни дава и крилата, за да полетим в него. Бъдещето крие в себе си надежда. Надеждата вдъхновява делата. Бъдещето е двигател на живота. В бъдещето е всичко. Затова се стремете към него.

7.(11 януари). Приятелю Мой, неведоми са пътищата. Дадено явление, нараствайки, предизвиква своята противоположност. По явлението може да се съди за неговия антипод. Законите са нерушими. Висшата Воля мъдро насочва течението на живота. Бъдещето се кове от майсторски ръце. Може да се помисли за неговото великолепие, основавайки се на установените полярности. Няма причина да се съмняваме в неизбежността на отсъденото. Трябва само да се съберат всичките сили и да се издържи на всичко, за да го посрещнем достойно.

8.(12 януари). Приближаването на Светлината се предшества от засилване на тъмнината. И когато тя достигне своя апогей, настъпва преуказаното. По този признак и съдете. Великите жертви са неизбежни, защото бъдещето е велико. Всеки ще донесе своя дан за построяването на Храма на Бъдещето според размера на съзнанието си. За да се създаде новото, старото трябва да си отиде от живота. Борбата на старото и новото ще завърши с пълна победа на новото. Старото ще бъде принесено в жертва на новото. Мнозина ще пострадат и страдат. Но еволюцията не се съобразява нито с жертвите, нито със страданията. В името на крайната цел биват унищожавани цели видове от животинския или растителен свят. Раси и цивилизации гинат за да дадат място на нови. Разкошът на Вавилон, знанието на Египет, великолепие и силата на Рим, културата на Гърция са се сменили с нови форми на държавен живот, погребвайки миналото безвъзвратно под своите отломки. Природата е щедра – унищожавайки едни форми, веднага създава други, заместващи старите. И какво означава в този поток на живота отделния човек или неговите лични интереси. Разбира се, според закона на живота всичко живо се вкопчава в живота. Но загива в тази безкрайна смяна на формите, губейки форма, но съхранявайки същността, която при всяка смяна се облича в нова, по-съвършена форма. Формата е нищо, същността е неунищожима. Опитът, придобит от формата, обогатява, задълбочава и преобразува същността, която не умира, подобно на безкрайния и неизмерим зародиш на зърното-енергия. Така също е неизчерпаем и потенциалът на същността на живота, затворен във физическата форма, която сама по себе си е нищо. Така вечното и безсмъртното се проявява в смъртното, за да изяви своята същност в безкрайния процес на еволюцията.

9.(13 януари). Трябва да се приучва съзнанието към условията на Тънкия Свят още тук, на Земята. В сферата на мисълта е възможно всичко. Тънкия Свят се управлява от мисълта. Следователно там възможностите са безпределни и се ограничават само от широтата и свободата на мисленето. Ако жителят на Невидимия Свят знае за това, то неговото творчество е напълно свободно от ограниченията на плътния свят. Ако ли не, то той продължава да мисли и твори в рамките на въображаемите вече физически условия. Да се отхвърлят от себе си връзките на плътния свят не е лесно, защото за да стане това трябва да се знае. Но това знание е било отричано на Земята. И с това отричане човекът, дошъл тук и си остава. Самият той пресича пътищата на надземната си свобода, мятйки се окован в земните условия.. Дори най-чудесната, най-фантастичната приказка е нищо пред ярката действителност и възможностите на Тънкия Свят. Но хората и там продължават да живеят почти по същия начин, както са живели на Земята – ходят, ядат, пият, спят, злобят и се крият в своите тъмни ъгли със своите мислено-творчески изби или жалки колиби. И даже дворците, въздигани там, по нищо не се отличават от своите земни прототипи. А в същото време блестящата пластична субстанция на материята на Надземния Свят е готова да се излее във всякаква форма, да приеме действителни очертания, и да стане произведение, създадено от разума. И притежавайки тези неизчерпаеми богатства хората се задоволяват с жалките трохи на неудачните и тъмни продукти на своето оскъдно въображение. С това са и полезни предметите на изкуството и изгледите на природата - че дават на човека още на Земята материал за

творчество в Тънкия Свят. Но кой ти мисли за това и кой се възползва от това? Ходът на всяко творение там може да бъде много бърз – всичко зависи от отчетливостта на зрителната представа. Но обикновеното съзнание върви по земните пътища и повтаря в подробности всичко, което е правило на Земята. Защо е нужно да се гради къща от кирпич, когато това може да се направи веднага, създавайки картината на напълно завършена във всички детайли представа. Защо крачейки бавно да се върви нанякъде, когато мислено представяйки себе си в желаното място можеш да се пренесеш там с бързината на светлината. Но човекът там ще премине през вратата, както и на Земята, и ще ходи, но няма да лети, и ще прави всичко както го е правил тук, без да знае, че условията там вече са съвсем други и изискват друг подход. След като там мисълта движи всичко, то тя ще бъде единствения двигател. И всичко, което може да бъде създадено чрез мисълта, може да бъде създадено там и да се превърне в заобикаляща среда за човека. Там е възможно да подариш на близкия човек всичко, което пожелае волята и да създадеш за него всякакви условия за живот, ако това го изиска волята и ако съзнанието на одарения е съгласно да го приеме. Тънкият Свят е свят на безгранични възможности за този, който знае.

10.(14 януари). Сине Мой, победител е този, който без оглед на трудностите, ударите на съдбата и изпитанията, въпреки всичко върви към своята цел, без да се отклонява встрани нито крачка. По същия начин и истинската любов обича независимо от нищо. Тази несломимост в себе си трябва да се утвърди пред лицето на живота. Ненапразно се говори, че *ще бъде спасен този, който изтърпи именно до края*. Ако логиката на нещата налага да се примирим с нещо или нещо да загубим, или от нещо да се откажем, всичко това може да бъде направено, без да се променя основното направление към Светлината. При всички обстоятелства неизменен остава Владиката и пътят към Него. И нищо земно не може да пресече този път, ако той е в духа. Всички съмнения, всички неясноти, всички неразбирания трябва да се отнасят към своята сметка и за себе си, но не и към Учителя на Светлината. Основите са неизменни и затова трябва да се върви. Тъмен е пътят на изостаналите. Но ние вървим към Светлината, която не е от тъмнината и заради нея, заради тази Светлина оставяме Земята, за да се слеем с нея, когато тя е в нас. Това е и целта на земния живот. Тя е в Надземния Свят, макар че може да бъде осъществена и на Земята, в тялото. Но висшето сливане е там, в духа, освободен от тялото. Затова земното, крайното няма никакво значение, както и никаква власт над духа, ако той знае своя път.

11.(15 януари). Да! Да! Да! Можеш да бъдеш полезен навсякъде и винаги. Стига само да не мислиш за себе си, а за благото на другите. Светлината, излъчвана от аурата, ще свети навсякъде, където е тъмно. А планетата е обвита в мрак, затова е толкова необходимо Служенето на Светлината и собствената светлина за света. Може да се каже, че хармоничното състояние на аурата ще бъде непременно условие за това. Ако то не е достигнато, то всички думи, и най-високите и красивите, ще бъдат празни. Истинското служене може да се извършва и без думи. Излъчването на аурата действа беззвучно. С думи може да се въздейства по-лесно, но при условие на пълно съответствие на произнасяната дума със състоянието на аурните излъчвания. Несъответствието поражда разрушителен дисонанс и в пространството, и в аурата на слушателя, и на самия говорещ. Затова при дисхармонично състояние на духа е най-добре да се мълчи. Всяка дисхармония поражда преди всичко своя носител. Обетът за мълчание има голямо значение за дисциплината на духа. Ако тя е достигната, обети не са необходими. Не трябва да се забравя спасителното значение на мълчанието. Някои периоди от живота и даже дни е добре да се прекарат във възможно мълчание. Добре е и вътрешно да се мълчи, когато аурата има стремеж да се вълнува дисхармонично. Всяка удържана дума ще бъде победа над себе си. При омрачаване обикновено не се произнасят светлоносни думи. Затова е по-добре да се мълчи. Ако се говори, такива думи са лишени от светлина, тоест нищожни, ненужни и даже вредни. Затова да се въоръжим с мълчание, ако стърженето на антагонистичните токове разрушава пространството или когато нисшите обвивки се вълнуват безконтролно. Много излишни и ненужни неща се казват в такива моменти. Но защо да се замърсява пространството? Трябва да разберем, че състоянията на мълчание са като защитна броня или юзда на чувствата. Движението към върха е възможно винаги и при всяко състояние на съзнанието. Трябва само то да бъде използвано умело и обмислено.

12.(17 януари). Приятелю Мой, животът не е толкова прост, както изглежда. Неговите плетеници невинаги е възможно да се предвидят. И след като дори пророчествата не се изпълняват, то какво може да се каже за обикновените прогнози и намерения. Подвижността на Плана се обуславя от тази

сложност на живота. Важно е да се знае главното направление на еволюцията и спрямо него да се прилагат собствените сили, съобразявайки се с условията на мястото и времето, и с характера на момента. Правилно действие може да се извърши във всякакви условия. Затова и всяко отклонение от него ще бъде грешка. Така също ще бъдат безполезни и всички насилствени и мъчителни усилия. Духът върви свободно. Свободно избира и свободно решава - сам за себе си. Отличителен признак за следване на Учителя ще бъде свободата.

13.(19 януари). Моралното падение винаги бива следвано от съмнение или е някак свързано с него. Това падение означава потъмняване или отслабване на светлината в аурата, когато обкръжаващата наоколо тъма успешно прониква през отслабената заградителна мрежа. Корените на съмнението трябва да се търсят в неустойчивостта на моралната природа на човека. Колебае се само този, в когото светлината не е силна и не е укрепнала достатъчно. Слабостта, недостатъците и неочистената същност на човека ще бъдат винаги причина за различни съмнения. Този, който е чист духовно, не се съмнява. Съмнението показва наличието на неизживени частици от нисша астрална материя в неговата обвивка. Съмнението на Учителя в ученика е от друг характер. Той Вижда неизживяната тъмнина и, познавайки природата на човека, предвижда лутанията му. По-добре е да се вярва в неосъществимото, отколкото безнадеждно да се тъпче в мрака на неверието и отрицанието. Съмненията по пътя пресичат по-нататъшното движение. Борбата с тях може да бъде успешна само в този случай, ако човек намери в себе си сили да ги отхвърли, без да влиза в спор с тях или в пререкания, нито в опити да докаже тяхната несъстоятелност. Всяко съприкосновение със съмнението, дори по човешки, е пагубно, тъй като пред логиката на очевидността са безсилни всякакви доказателства. Съмнението може само да бъде отсечено или отхвърлено, без да му се дава храна или възможност да се захване за нещо, каквото и да било, даже за доказателства, които го отричат. Всяко съприкосновение със съмнението наподобява на допир с пипалата на октопод: захванал се за нещо и впил се в него, той влачи своята жертва към дъното.

14.(21 януари). Личните мерки сега са неприложими, както и личните канали на желанията. По тях нищо няма да дойде. Подвигът е предназначен за вместилите. А за невместилите и страхливите – цялата горчивина на жизнената чаша, отровена от яростта на егоизма. Чашата на Общото Благо трябва да бъде приета (иначе горко на отстъпника) и да се изпие в Новата Страна. Това ще бъде и път на подвига.

15.(23 януари). Учителят Съветва да се държи мъжеството в готовност.

16.(31 януари). Няма нищо нито явно, нито тайно, което да не носи своите последствия. Законът няма изключения. Така и обръщането към Учителя е безплодно, ако не е подкрепено с огньовете на сърцето – все тази същата пряка връзка между причината и следствието. Ще се радвам да помогна, но за Помощта е нужен проводник, който да се държи от двете страни. Затова *Учителят е питал*: “Вярваш ли?” Тоест, закрепена ли е съединителната нишка от страна на този, който се нуждае от Помощ. И ако отговорът е бил отрицателен, Помощ не е оказвана, тъй като законът за двустранната връзка на съзнанията, която ги съединява, ще бъде нарушен и приемникът на съзнанието остава затворен, и Лъчът - Помощ отскача от аурата на неверието и отрицанието. Така е и казано: “*И не извърши много неща там, поради тяхното неверие*”. Ще изпратя всякаква помощ, ще изпратя невъзможното, но дръжте здраво проводника.

17.(2 февруари). В Тънкия Свят творчеството на човека е ограничено от неговото разбиране отсега. Да изтърпят докрай могат само тези, които са свързани със сроковете. Често се налага Учителят да губи излишна енергия, за да създаде у ученика илюзия за безизходица, с цел да види как той ще се справи с изпитанието. Много психологически прийоми прилага Учителят, за да изясни докрай колко струва всеки стремящ се да се приближи прекалено. Характера, степента и сериозността на изпитанията се предизвикват и обуславят от силата на устремеността на ученика. Колкото повече иска духът, толкова по-труден е пътят. Много неща могат да изглеждат като неоспорима очевидност, ако това иска Учителят. Въображаемите качества и достижения трябва да бъдат отделени от истинските и суровите изпитания способстват за това. Не е достатъчно да искаш и да се стремиш, трябва да станеш въплъщение на желаните достижения, тоест да докажеш със себе си истината, призната и утвърдена от духа. Затова са толкова малко истинските ученици. *Избраните са малко, макар и да са много призваните*. За правилното определяне на степента на своето духовно състояние в даден момент трябва да се отчете състоянието на огненост на устрема. Не е важно защо е угаснал огъня, но ако той е угаснал

или затихва, значи има нещо неблагоприятно. Никакви оправдания няма да усилят пламъка, който е единственият показател за озареност на съзнанието. По огньовете на сърцето Съдим и когато те гаснат, съзнанието е заплашено от слизване надолу. Близостта на Учителя е незаменяема, ако съзнанието го позволява. До таралежа не можеш да се докоснеш, така също и до съзнанията, мятаци игли. Нека сърцето да бъде винаги отворено за Учителя, а умът – непомрачен. Пътят е труден, но непосилни изпитания не се дават.

18.(3 февруари). Космическото съзнание се отличава от обикновеното по това, че то е излязло от кръга на личността. И личният елемент вече няма главна роля и решаващо значение за него. В течение на времето той изчезва напълно и се заменя от свръхличното начало. Загубата на малкото съзнание ще доведе до нарастване на голямото, малкото се заменя с голямо, жалката колибка – с храм на съзнанието. *Загубилият своята душа ще я намери*, но на по-високо равнище. Така забравената евангелска Истина придобива живот и води човека към върховете на познанието. Но борбата между личното и свръхличното начало е трудна и пълна с драматизъм, тъй като не е лесно да се изживеят вкоренилите се хилядолетни привички на мисленето. Не е лесно да мислиш не за себе си и да не смяташ себе си и своето малко “аз” за център на въртене на своя вътрешен свят. Но вътрешният свят на човека е дълбок и обширен, той се простира далеч зад пределите на една малка земна личност и един кратък земен живот. Във Висшите сфери, в Надземния Свят, където няма място за земната ограниченост, свързана с преходната земна личност, съзнанието се издига над дребнавостта и духът вижда себе си като носител на Индивидуалността, на стожера, на който отделните земни личности са нанизани като мъниста на конец. Тогава личността като такава заема принадлежащото ѝ място в общата схема на нещата и не засенчва вече целия хоризонт на живота и битието, изключвайки от своята сфера всичко останало. Това ще бъде и истинската свобода, свобода от веригите на личното съзнание и неговата ограниченост. Това ще бъде победа на духа над тялото – опората и цитаделата на личното начало.

19. Сине Мой, ще ти подхожда повече, ако проявиш по-голямо достойнство на духа и увереност в непоколебимостта на Основите. Люлеещата се основа може да се измъкне изпод краката. И тогава бездната ще покаже своя лик. Свободата на волята съвсем не означава отричане от Учението на Живота, а обратно, неговото признание в духа на свободата, без всякакво насилие над себе си. Само прието по този начин то ще бъде не робска верига, а радост за духа, намерил освобождение. Свободата на избора винаги си остава за ученика и не го лишава от достиженията му, даже изборът да не е съвсем удачен. Всяко решение, взето по принуда, е вече неправилно по своята природа. Можеш да следваш Съветите и Указанията само в пълно съгласие с тях, но не и обратно. По-добре е да извършиш неправилно действие на свобода, отколкото правилно, но нарушавайки принципа на свободната воля и подчинявайки му се против своето желание. Не е възможно насилие при следването на Учителя. Духът върви свободно. Учителят ще помогне да се разбере погрешността на решението без насилие над свободата на ученика. Мятането от единия към другия полюс на противоположните решения е разрушително. Животът сам ще покаже най-доброто решение. Трябва да се проявява свободна воля, като се отчитат всички сложности на времето. Само предателството е недопустимо и извършилият го бива отстранен. Трябва да има голямо доверие към Учителя и да няма страх заради непостоянството на Неговата Любов и Внимане. Учителят е неизменен. Мятанията на духа трябва да се отнесат към своята сметка. Ако вървиш с Мен, ще вървиш спокойно към бъдещето. За нас не е страшно нищо, ако сме заедно.

20.(5 февруари). Дори и за да се направи поредната Записка е необходима някаква степен на самоотверженост. Няма друг начин да се докоснеш до свръхличното, планетното или Космическото, ако не се отдалечиш от себе си и ако не се издигнеш над себе си. Като препъни-камък стои малкото “аз” пред човека, закривайки сияйната далечина. Може ли да се види тя, ако той е изцяло погълнат от себе си? Даже малкото познание изисква самоотречение, макар и да било то неголямо. Даже простото съсредоточаване заставя временно да забравиш за себе си. И това е в най-обикновените неща. А какво да се каже за необикновеното? Може да се каже, че дълбочината на достиженията се измерва със способността да се отречеш от себе си. По този начин самоотвержеността остава непременно условие за преуспяването на духа.

21.(7 февруари). (Видях, че по време на сън беседвах с Владиката, но Него Самия не видях.)

22.(10 февруари). Много явления по света преминават невидимо за повърхностния поглед. Чия е вината за това? На явлениято или повърхностното отношение към него? Разбира се, тънките явления

съществуват, както и самият Тънък Свят, но те трябва да се видят и при това с неотричащ поглед. Често настройката на организма към невъзприемчивост пречи силно. Необходимо е добро и благожелателно око. Това е особено необходимо при възприемане на Висшите Енергии. Тънката настройка лесно се нарушава при най-малката дисхармония. Може лесно да се запушат ушите и да се затворят очите за множество настроения. Трепетът на готовността даже при налични възприятия не е лек и лесно се забравя всичко, което е било по-рано, дори най-чудното, дори най-огненото и плесента на рутината покрива достижението. Така погасват огньовете и тъмнината превзема Светлината; настъпването и победата на тъмнината са неизбежни, ако огньовете на сърцето са угаснали. Огънят на сърцето се нуждае от постоянно опазване. Той трябва да гори като неугасима лампада. Иначе ще настъпи мрак и бездънна бездна.

23.(12 февруари). Вече съм Казвал, че без Мен ти си нищо, а с Мен – сила, преодоляваща препятствия и прегради, сила умножена, сила непреодолима, сила незнаеща поражение. Дори силата на светилата се преодолява, когато вървим заедно. Но трябва да бъдем заедно, трябва заедно да вървим. Лесно ли е да си сам в тъмнината, когато всички достижения са сведени до нула, тъй като без Мен няма нищо. Затова е по-добре да бъдем заедно, затова Казвам: ще Умножа силата и най-трудното ще Направам най-лесно. Какво от това, че нещо е трудно? Нали леко никога не съм и Обещавал, а съм Указвал да се закали острието на духа с трудности. На призова винаги съм Готов да отговоря и идващия при Мен няма да Изгоня. Моите врати са отворени винаги, но насила никого не задължават да влезе през тях. Творец и на съмненията, и на вярата е самият човек. За каквото око на душата е отворено, това и възприема. Нищо не може да разколебае преданата, несломима вяра. Какво от това, че първите християни са били изгаряни на клади и разкъсвани от зверове? Тяхната вяра от това не е намалявала, а обратно – ставала е по-силна. Под ударите на чука стъклото става на парчета, но добрият метал се кове. Време е да съберете своите сили, съсредоточавайки ги върху Мен. Стига лутания. Даже смъртта на Учителя не отвръща верните от избрания път. Възможно е да бъдат изгорени всички придобивки, ако бъде избрана очевидността и бъде предпочетена тя пред действителността. Не може страхувайки се от живота да станеш негов победител. Аз съм с теб винаги, но погледът трябва да бъде обърнат към Мен, за да ме усеща. Къде е неразделността на устрема? Къде е постоянството на непрекъснатото предстоене? Къде е увереността, че с Името на Владиката се побеждава всичко, когато сме заедно? Така трябва да вървиш в живота, с Моето Име и ще победиш тъмнината. Аз съм с теб винаги.

24.(14 февруари). Загубата на ритъм може да послужи като причина за скъсване на сребърната нишка. Важен е не самият факт, а следствията и никакви причини, колкото и значителни и логични те да ни изглеждат, не могат да оправдаят скъсаната нишка на сърцето. Пространството е пълно с пречупени лъчи. Ритъмът трябва да се пази, ако вече е установен. Никакви съображения не могат да оправдаят неговата загуба. Това, което е било утвърждавано с години, не може да бъде лекомислено разрушено само затова, че нещо някъде се е случило във външния свят. Никакви самооправдания няма да помогнат на този, който лишава сам себе си от Светлината и отхвърля Лъча. Загубата на ритъма е равностойна почти на загубата на връзката с Учителя, ако ритъмът е навлязъл в Общуването. Ритъмът трябва да се утвърждава независимо от всичко.

25.(21 февруари). Сине Мой, Лъчът придружава съответното духовно облекло, ако той съзнателно се приема от този, на когото е Изпратен. Съответствието дава и следствието. И то трябва да се състои. Ключът е в ръката на този, който знае как да го завърти. Пълносърдечният устрем дава пълно съответствие или съзвучие. Следователно ненакърненото силно желание да се влезе в Общуване непременно ще даде очакваното следствие. Не може да има съмнение и неувереност там, където се привежда в действие Великият Закон на съответствията. Чрез съзвучие и върху съзвучие е построен Космосът. Хармоничното съзвучие с Владиката е само частен случай на действието на всеобщия световен закон. Даже и най-елементарното разбиране или възприемане от какъвто и да било вид се основава на съзвучието на родствените елементи в съзнанието на възприемащия с тези, които са наоколо. Опознаваме това, което е в съзвучие в нас и съзвучно с това, което се намира навън. Но елементите, съдържащи се в собствения микрокосмос, трябва да бъдат приведени в действащо, активно и звучащо състояние преди да може да започне самия процес на възприятието. Спящите енергии не дават отзвук. Възприятието остава безплодно, ако енергиите вътре не са приведени в движение. Волята, насочваща съзнателно, започва процеса. Не трябва да се разчита на никакви щастливи съчетания или

случайности, отдавайки в тяхно разпореждане и воля това, което трябва да бъде управлявано от волята на самия човек. Не жертва на случайности, даже благоприятни, а властен творец е човекът. Унилите въздишки за неуспехи и за това, че възприятието не се е състояло, и че съобщенията са се прекратили, и че Беззвучният Глас е замлъкнал трябва да се оставят един път завинаги, тъй като всичко е в ръцете на човека, на когото е даден ключът от дверите на Висшето Знание. В съзнанието може да има загнездени колебание и неувереност, но не и в Поръчителството за това, че вратата на Висшето Знание винаги са отворени за този, който е допуснат. Затова трябва да се разбере, че всичко зависи от самия теб, че Лъчът е изпратен и Действа, и само трябва да се обърнеш с лице към него, утвърждавайки качеството на несломима увереност в този незрим процес на висшето познаване. Сине Мой, Учителят е неизменен, а Неговото Слово е твърдо. Не трябва да се отнасят непонятните явления за сметка на привидната несъстоятелност на Закона. Законът е неизменен. Затова смело и уверено може да се върви по-нататък и да се навлиза в новата степен на познание.

26.(22 февруари). Нито едно усилие, вложено за Единение с Мен, не отминава даром. Но трябва да се приложат сили. Тъй просто нищо не се дава. Ако искате да получите Помощ, приложете най-напред собствените си усилия. Снежната топка трябва да се задвижи. Тя нараства в движение, както и мислите, които растат в пространството. Способността за постоянен растеж е заложена и в качествата на човека, както лошите, така и добрите. Може да се расте и в добро, и в зло. Първото ще бъде изгодно влагане на капитал, тоест употребените енергии или приложените усилия. Но в доброто ще разчитате на Нашата Помощ. Доброто е съзидателно. Космосът е градивен. И затова действащото в добро съзнание действа в хармония с Космическите Закони. Сякаш самата същност на живота стои зад него, насочвайки го нагоре. Наистина може да се каже: в доброто се възнасяме и чрез добро се издигаме.

27.(23 февруари). Приятелю Мой, когато настъпят сроковете, те неудържимо въвличат хората, предназначени за тях, в своята орбита. Слятата карма – обща и лична, действа мощно. Тогава вече не се налага нито да се обсъжда, нито да се размишлява. Потокът на живота властно носи на своята гръд избраните духове към набеязаната цел. Сякаш върху крила радостно лети към поставената пред него цел духът, знаещ своето предназначение. Така изпълнението на мисията на живота става възможно. Всяка неопределеност и неувереност изчезват. Пътят ясно се разпростира пред съзнанието. Но трябва да настъпят сроковете, макар и да е тежко очакването. Някои не издържат и престават да очакват, прекъсвайки по този начин своите възможности. Състоянието на очакване, правилно разбрано, означава постоянна готовност – качество, необходимо за ученика. Не трябва да се отпускат ръцете в безсилие и не трябва да се престава да се чака, и не трябва очакването да премине границата на законната напрегнатост и равновесие. Трябва да се чака, но без очакване, настройвайки целия организъм в гамата на готовността. Прекомерното очакване изразходва силите и гаси огньовете по същия начин, както и пълното му отсъствие. Но когато готовността сияе равномерно с пламъка на духа, дори очакването става творческо и съзидателно. Затова казвам: “Чакайте без очакване, в пълна готовност на духа!”

28. (24 февруари). Днес Записките ще бъдат за сроковете. Сроковете са неизбежни. Сроковете тъкат плетениците на кармата – планетна и човешка. Когато дойде срокът, явлението ще настъпи. И вече нищо не може да задържи или да спре налагането му в живота. Така настъпва времето за раждането, разцвета и упадъка на страните, градовете, цивилизациите, расите и на всичко, което съществува под слънцето. Годишният цикъл обуславя сроковете на живот на много растения, треви и цветя. Но цикълът им на проява не се ограничава с години или десетки години. Показателят време е тясно свързан със светилата, защото звездите рисуват шарките на всичко, което живее на Земята. И металите, и всички елементи са тясно свързани неразривно със звездите в единен вътрешен живот. Всеки съответства на своето светило. Съчетаването на звездните лъчи определя комбинацията на наличните елементи в неговия, както и в останалите организми. Астротерапията не е фантазия и измислица на скучаещи умове, а реална възможност, която науката може да предостави в разпореждане на човечеството. Астровъздействието на звездните лъчи върху човека не е пряко, а се осъществява чрез свойствата на химическите елементи, които го образуват. Звездните съчетания определят взаимоотношенията и количествата на едни или други метали във всеки конкретен организъм и тяхната полезност при лечението на заболяванията. Звездната карта при раждането указва основно на тези взаимоотношения и определя слабите места. Тялото на човека е поле на среща и на взаимодействия на звездните лъчи и лъчите на светилата, и сроковете се обуславят от едни или други техни съчетания в

дадения момент. Смъртта на човека или опасен за него момент са запечатани в звездите, както и всички събития от планетен порядък. Историята на Земята, историята на човека, историята на всеки човешки живот е отпечатана на небето и се определя от звездите.

28 А. (25 февруари). Царството Божие не е от този свят и царството на духа не е на Земята, и не е от Земята, и земното трябва да се изостави, преди да се приобщиш към небесното. Но земното все едно ще се наложи да се остави при смяната на обвивките, тоест когато човек умира. Искан ли той това или не, но раздялата с цялата му собственост и с жената, и с децата, и внуците, и близките ще се наложи неизбежно, както и да премине в света на духа. Ако в съзнанието си преминаващият не се освободи от обичайното земно обкръжение във вид на вещи, хора и обстоятелства, то остатъците от земното съзнание и призрачната собственост задълго и тежко ще обременяват духа, отхвърлил своето тяло, и той няма да влезе в царството на духа, в царството на свободата. Всеки може да си даде сметка, че раздялата с всичко земно е неизбежна. Тъй като неспособният да се откъсне от земното сам се обрича на тъмнина. Не е ли по-добре отрано да се освободиш в духа от земните вериги, след като тази раздяла, въпреки всичко, е неизбежна. Да умреш ще се наложи и ще се наложи да се остави всичко земно, затова е целесъобразно да се избере по-добрия път, водещ към свобода, в царството на безграничните възможности на духа. Истината е, че нищо не е ваше: нито вещите, нито домът, нито дрехите, нито дори тялото. Затова толкова по-лесна ще бъде и раздялата. Ако нищо не е мое, то и да се съжaliaва не си струва, когато вещите или обстоятелствата ни напуснат, заменяйки се с нови – защото краят е един. Наред с това и за да се приближиш към Учителя всичко това трябва да се изостави и тъй като, независимо от условията, рано или късно във всички случаи това трябва да стане, то не е ли по-добре да го направим в духа сега, за да се приближим повече до Учителя? Ако вещите или обстоятелствата, които сега са налице, а утре ще си отидат, попречат, то няма ли да бъде това предаване на духа за паница леща, срещу няколко кратковременни и преходящи земни илюзии? И тогава, сред остатъците и фрагментите на неизживените земни преживявания и натоварености, когато смъртта лиши от всичко, няма ли да се усети силна горчивина от допуснатата и непоправима грешка, тъй като в Тънкия свят може само да се продължи започнатата на Земята насока на мислене, но не и да се започне отначало. Отправната точка е на Земята и ако освобождаването не е извършено там, как можеш да се освободиш в отвъдния свят, където всичко е така наситено и ярката илюзия бива заместена от действителността за тези, които не са прозрели духом и не са се освободили, докато все още са били на Земята?

29.(26 февруари). Растението, породило семето, загива, предавайки му всичките свои качества. Формата винаги умира, предавайки на зърното плодовете на своя кратък живот. По същия начин и личността, и всички обвивки на човека се отхвърлят и умират, предавайки на неговата индивидуалност в зърното на духа плодовете на своето последно възплъщение. Същността на всички достижения и преживявания кристализира в зърното. Такъв е пътят на живота на всички живи форми, възплътени на Земята и на всичко, което съществува. Резултатите се събират около духо-монадата във вид на растящи наслоявания. Нищо не преминава безследно. Временността на формата не е проклетие, а благословение, тъй като дава нови възможности за растеж при смяна на външните обвивки, които, бидейки грубо материални, се износват, стареят и стигат до негодност. Еволюцията не щади формите, унищожавайки ги с милиарди, но грижливо пази дълбоко заложеното огнено зърно на духо-монадата, което е нерушимо. Именно в нерушимостта на зърното се заключава и грижата на еволюцията за неговото съхранение през всички цикли. Но животът не знае пощада към своите форми. Възникват, за да умрат, често преминавайки тежкия и горчив път на опита. Както казва Апостолът: “Цялата плът стене заедно с човека. И в света на стенания, в земния свят, където има *“плач и скърцане със зъби”*, нито животното, нито човекът могат да намерят щастие, тъй като опасностите, страданията, болестите и смъртта ги очакват на всяка крачка. Но осъзналият своята Индивидуалност придобива слънчев имунитет и се издига духом над света на скръбта, установявайки се във Висшите сфери, които са Огнени и неразрушими. Това и ще бъде отричането от земния свят и завършването на земния път - отричане от временното, за да се придобие вечното. Така *загубилият своята душа, я придобива*.

30.(27 февруари). Приятелю Мой, истинското действие се проявява с огньовете и такова действие се нарича огнено. Обикновено хората спят в своите действия и затова те често са неефективни. Да прояви действие с необходимото напрежение може не всеки, а само този, който владее огньовете. Действията се съпровождат със светлина. Затова Приветстваме радостния, светъл, напрегнат труд. Тъжно зрелище е

унилият, безрадостен и мрачен труд. Не светлина, а тъмнина и тъмни еманации разпространява около себе си такъв работник, отравяйки околното пространство. Дисциплината на светлоносния труд е поредната задача на човечеството. Твърде много тъмнина се е породила от труда на поробените и твърде много зло е довело това ненормално положение. Приелият Учението трябва да постигне тайната на осветения труд и чрез труда да внесе Светлина в задимената и сива атмосфера на Земята. Трябва да се научите да се трудите радостно, каквато и работа да ви се наложи да изпълнявате. Защото смисълът не е в самата работа, видимите плодове на която ръката на времето ще помете, а в самия процес на напъгане, усиляване и натрупване на вътрешни огньове. Чрез труда огньовете се разпалват правилно, като при това бодрото състояние на работещия играе решаваща роля. Да бъдеш радостен е най-трудната за осъществяване задача. Да бъдеш радостен от усещането на огньовете, разпалени в труда и победно горящи в процеса на работа. Това усещане на горящите огньове вече само по себе си носи чувството на радост и удовлетворение. Трудът буквално извисява човека, тъй като в огньовете организъмът става лек и се издига над околната сфера. В труда се възнасяме. Човекът, окрилен от напрегнатия и вдъхновен труд, се преобразява. С това е ценен ентузиазмът. Служенето на Светлината става в труда и когато то е съзнателно, донася много полза за света. Човекът, който внесе светлина в света, наистина се явява благодетел на човечеството.

31.(28 февруари). Човек често забравя пространственото значение на своите постъпки, мисли, чувства и слова. С постъпките си насаме той показва правилното си разбиране. Без значение е виждат ли хората или не виждат, знаят ли или не знаят как се държи човек [насаме], пространството всичко вижда и знае, тъй като в него се отпечатва всичко. Явлението, влязло в записите на пространството, остава там завинаги, въздействайки на хората, на обкръжението и на своя породител. Затова от пространствената справедливост и пространственото осъждане никъде не може да се избяга, тъй като човек живее в пространството. Този, който е осъзнал значението на пространственото битие на човека, ще пази своите земни действия. Действието трябва да се разглежда широко, в неговото трипланово проявление – невидимо и видимо [от една страна за хората, от друга за съществата от невидимия свят]. Човешкият съд е едностранен, тесен и несъвършен, както и винаги грешен, но пространственият съд е безпогрешен. Неговата сила и неотменимостта на неговото решение изкрystalлизират в кармата на човека във вид на енергия, влизаща в неговия състав. И резултатите на човешките деяния стават неизбежно достояние на своите породители. Затова разбирането на своето поведение пред лика на пространството и породените следствия ще бъде правилният подход към решението на въпроса за това, как трябва да държи себе си човек. Хората добре знаят как трябва да се държат в присъствието на другите, но оставайки насаме предполагат, че всичко е допустимо, ако никой не ги вижда. И забравят за това, че освен пространството, множество очи от Тънкия Свят внимателно следят и гледат това, което човек смята за тайно. *Няма нищо тайно* и към тази мисъл трябва да се привикне, и да се съобразява с нея, и да се намери в себе си мъжество смело да се гледа в очите действителността. Защото ще дойде момент, когато съблечената същност на човека, видима за всички, ще донесе мъчителен срам, позор, унижение за своя господар или обратно - благословение и радост. Ето тогава ще е нужно и неописуемо мъжество, за да се застане пред хората и пространството, показвайки какъв е човек с всичките му придобивки, скрити в него. Това всичко става явно - момент не много приятен за мнозина. Човек е свикнал твърде много да крие своите действия, завесата от които се сваля там, където няма нищо тайно. Да не се срамуват от своята същност не е по силите на мнозина. Самият процес на разголване на вътрешната същност е необичайно мъчителен, ако лицемерието и измамата здраво са навлезли в ежедневието на техния притежател. Трябва добре да се помисли за своето поведение пред лика на пространството, за да може, прилагайки светлина и мъжество, да се изпревари моментът на пространственото изпитание.

32.(29 февруари). Аз дойдох да те попитам какво научи за това време, тъй като истината е че не си изоставен и не си забравен. Трябва само да покажеш още малко търпение, тъй като вече си на предела. Съблюдавай вяроност до края. Тя лесно може да се достигне. Ще можеш да гледаш Владиката така, както понякога виждаш самия себе си пред своето вътрешно око. А после и по всяко време, когато ти се поиска да съсредоточиш вниманието си върху далечния и в същото време – близък Приятел. Да гледаш и да слушаш е твоята най-близка задача за изпълнение на Поръчението. Ще сваля пелената от очите ти и печата от ушите ти. Прояви готовност. Нека Записите да бъдат плод на събрания опит. Не да осъждам

дойдох, а да дам правилното направление. То е загубено. На нас е чужд покоят на безразличието или замъглеността на безпокойството. Сега трябва да се налага новото - неизменното сред променливото и невидимото сред видимото (Светлината сред тъмнината). Трепетът на готовността всеки миг да се приеме новото нека бъде призивът на текущия час. Изпращам нови възможности - не ги изпускай. На екрана на съзнанието може да се види повече, отколкото знае мозъкът. Давам възможност да се развие вътрешното зрение и да се гледа с окото на душата. На този екран ще можеш да Ме видиш. И това ще сложи край на твоите съмнения и терзания.

33.(1 март). Пространството никога не е безгласно, в него винаги има една нота, на която то винаги звучи; тази нота през цялото време се променя. Възможно е да се слуша звученето на струната на пространствената арфа. Не винаги тя е настроена хармонично, понякога тежки и печални звуци се носят от нея. Като сол на открита рана действат те на центровете. Гърчовете разтрисат Космоса, носейки вълни на объркване. Невидимото пространство наоколо е пълно с живот. Подобно на това, както във видимата природа може да се наблюдават бури, мълнии, урагани, ветрове, затишие, горещина, студ, тишина, покой и други явления, така също разнообразен е и пространствения живот, незрим за физическото око. Арфата на човешкия дух вибрира върху него и звучи в съответствие. Настроението - потиснатост, подем, мъка, лекота или тежест на сърцето – всичко това са реакции на човешкия микрокосмос на пространствените въздействия. Невидимите въздействия са по-силни и по-дълбоки от видимите и от тях не можеш да се скриеш, както можеш да се скриеш от дъжда или студа в топлата стая. Само че хората не си дават сметка за това колко голяма роля играят тези явления в техния живот. Но вълните на пространството могат да се слушат и съзнателно, в резултат на което, улавяйки пространствената нота, да се разположат своите действия и поведението съответно. Така например, в тежки дни на кръстосани токове може да се усили спокойствието или състоянието на равновесие, или, когато в пространството звучи необичайна радост и душата пее, може да се хвърлят във Великото лоно най-добрите семена на поредния посев. Древните йерофанти са разпределяли своите действия според светилата, с чиято помощ те са определяли характера на пространствената настроеност. Всеки чувствителен организъм и без звездите чувства тези въздействия. Всички ги чувстват в една или друга степен. Единствено по радостните или потиснати лица се вижда следствието на тези въздействия. Не трябва да се отрича наличието на пространствен живот и на мощни енергии, които го обуславят.

34.(3 март). Яростта на егоизма в човека се надига срещу пренебрегването на личността, срещу разширяването на съзнанието и против неговия растеж и трансформирането му в Космическо съзнание. Личното съзнание е нараствало и се е развивало според плана на еволюцията и е било нужно като необходима следваща [след астрала] степен за висшата форма на неговата изява. Но когато тази степен е премината, вехтият човек яростно защитава своето достойние, придобито с такъв труд. Но потокът на живота не спира. Човечеството преминава на колективните релси, независимо дали иска или не иска това. Колективът разширява съзнанието и го приобщава към по-широк кръг. Колективът расте, обхващайки в края на краищата цялото земно човечество, за да стане след това част от вселенското човечество. Щурецът знае своето място зад печката. Но човекът не е щурец. Неговата сфера е Космосът. Световите са неговото достойние и неговата цел. Но с личното съзнание няма да достигнеш далечните звезди. Трябва твърде много да се отдалечиш от себе си. Затова е и заповядано самоотречение от личното – за да се докосне Космичното. Ако разглеждаме личността като средство за далечната цел и неизбежна междинна степен в процеса на развитие на съзнанието, то преходът към следващата му форма ще бъде не толкова болезнен. Но изпълненост с личното няма да доведе до целта. В краен случай то ще ни заведе в тупик, от който няма да има изход. Само издигайки се над сферата на непосредственото обкръжение съзнанието може да пробие черупката на аурното яйце, обкръжаваща човешкия егоизъм и да излезе в Космическия простор. В противен случай той ще започне да се задушава в тесните рамки на своята дребнавост. Само въздух не е достатъчен, за да живеят тези, които вече са надраснали своята форма, които вече са надраснали детското облекло и на които са тесни дрехите от миналото. Така расте всичко и не е чудно, че пеперудата иска да отхвърли своя пашкул, който вече не е ѝ нужен, иска да разпери своите крилца и да литне на свобода, към Слънцето. Тежко е на духа в пашкула на изживените обвивки. Той иска свобода. Значи, дошло е време орлето да разпери крила и да се устреми в полет. Било е в яйчената черупка. Пробило е яйчената черупка. Било е безкрило

и безпомощно. Но това вече е назад. Напред е свободата и полета. Пространството е открито за този, на когото са израснали крила.

35.(4 март). Овластяването на качества като съдържаност, самоконтрол, умение да се владееш, власт над собствените чувства, емоции и мисли, представляват най-добрите достижения на духа на земното ниво, необходими на духа и на Земята, и в Надземното. Контролът трябва да бъде постоянен. Навикът да отпускат себе си води до разрушаване на тези толкова трудно придобивани качества. Затова постоянното напрегнато бодърстване и стоенето на стража на волята трябва да не отслабват. Иначе ще започне прахосване на съкровищата и огънят ще започне да си отива от небрежно охраняваното вместилище. Именно пазители на огньовете могат да се нарекат тези гореспоменати качества. С това те са и особено ценни. Недопустима е разпуснатостта, недопустимо е състоянието на духа, в което безволево се отпускат ръцете и духът позволява земните вихри да го увличат след себе си, както вятърът сухите листа. Бодърстващата воля винаги е на пост, тя е готова винаги да пресече всяко попълзновение на стихии или на обстоятелствата да нарушат нейната свобода, тъй като волята може да прояви себе си във всякакви условия, каквито и да са те. Съдържаността е постоянна готовност на волята да се наложи. Трябва да бъдеш винаги нащрек, тъй като отслабването на вниманието и стоенето на стража [бдителността] влече след себе си разпуснатост и изтичане на силите. Инертността, вялостта, безразличието са израз на слабост на духа и изгарят неговите огньовете. Огньовете се утвърждават в действие. Утвърждаването на качества в себе си е утвърждаване или запалване на нужните огньовете. Проявете тези качества на духа, които са толкова необходими за неговия живот, тъй като без огньовете няма живот. С напрегането на огньовете на духа се преодоляват трудностите на живота. И ако животът е нещо, което трябва да се преодолее, то силата на огньовете е тази, която извършва това преодоляване. Огньовете се утвърждават с всички сили на духа. Трябва да се напрегнат силите. Помръкването на духа води до разточителство на съкровищата.

36.(5 март). На ученика се присвоява Лъч. На вълната на Лъча става възприемане на тънките енергии и невидимото се превръща във видимо, беззвучното – в зрими форми и думи. Така става насищането на съзнанието с висши енергии. Получаването става по Лъча. Процесът е тънък и неуловим, но може да се усети и резултатите са видими. Така далечното става близко и невидимото – видимо на Земята. Затова запаленото съзнание може да се нарече трансформатор на висшите енергии, спускани на Земята във форми, достъпни за разбиране от хората. Голямо е значението на тези малцина, можещи да възприемат неуловимото за обикновеното съзнание и да го представят във вид на стройни, завършени форми. В скрита форма тези качества се притежават от всички хора, но в работно състояние те са у малцина. Трябва да се знае ценността на всяка способност за достижения, за да се прояви по този начин по-голяма внимателност към разбудените огньовете. Огньовете се нуждаят от грижа и внимателно отношение. Не трябва да бъдем небрежни към това, което е изисквало толкова дълъг труд и усилия, за да прояви себе си в живота. Необходими са били милиони години организъмът и неговите обвивки да дойдат до необходимата степен на изтънченост и разреденост. Но това е само началото и вход към областта на неограничените възможности. Грижата за собствените достижения е нужно да бъде постоянна и съзнателна. Лесно е да се загуби или да се заглуши нежният кълн на духа. Той може да повехне безсилно в отровената атмосфера на земните слоеве, ако не бъде опазен. Казвам: ставащото навън няма никакво значение, когато вътрешните процеси в организма на човека вървят правилно и законно. Защото духовният апарат, огненият апарат на човека е негово достояние, докато нищо външно не му принадлежи. Огънят, събран и натрупан през живота, остава с него и след смъртта – като неотнимаема собственост. Единствено самият човек може да прахоса или преумножи огньовете. Прахосването и умножаването става в живота и зависи от степента на това напрежение, в което той преминава. Огньовете на духа се запалват на предела на напрежението. Затова най-трудният и напрегнат живот може да представлява благословение и най-добър питомник за огненото тяло, макар и да изглежда, че той е нещастие и наказание за човека. Космическите мерки са други, те не се съгласуват с оценките на еснафа. Защото огненото достояние, придобито и умножено в труд, борба и напрежение, не може да се сравни с временните и приходящи земни богатства. Придобитото с внимателност и грижливост огнено съкровище през живота ще прояви своята нетленна, непреходна същност при крайната оценка, когато се извършва последната и вече не можеща да бъде изменена равностметка на земния живот. Ако хората разбираха ценността на огненото съкровище, което всеки може да събере,

натрупа и преумножи, ако знаеха, какво дава то за духа, човешкият живот би се изменил коренно. Но хората не знаят и отричат това, без което животът губи всякакъв смисъл и значение, и отричайки стават като тези, за които е Казано: “Оставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци”. Владиката иска да спусне огъня на Земята, за да може той да се разгори във всяко човешко сърце.

37.(6 март). Светенето на организма се предизвиква от поляризацията на човешкия микрокосмос на определена вълна. Казват [за някого]: “той сияе от щастие”, “очите му светят”, “той прилича на облак”, “лицето му се помрачи” и така нататък – и казват правилно. Всяка мисъл, всяко чувство, всяка емоция, всяко действие предизвикват в човека светлина или тъмнина. Огненият апарат на човека с неговата мрежа от нервни окончания, централни възли, голям мозък, гръбначен мозък, представлява генератор и предавател на електромагнитни токове, проявата на които винаги се съпровожда със светене. Напрегната работещата ръка свети по-силно и по-ярко от тази същата, намираща се в състояние на покой. Мислите и емоциите са тясно свързани с мозъка и нервните канали. При изпадане във възбуда може да се види как радостта или отчаянието при човека предизвикват редица движения. Разбира се, движението на работещата ръка и движението на ръката, късаща в отчаяние косите си на главата, се съпровождат с различни светлинни ефекти. Огньовете, предизвикани от едни или други причини, съответстват на мислите и чувствата, които са ги породили. Ако лицето на човека е потъмняло от мисли, значи мислите са тъмни и огньовете, породени от тях, няма да са светли, а тъмни огньове. Вдъхновеното творчество на поета или художника или закоравелият хазартен играч предизвикват огньове със свършено различна природа и организъм, който ги е допуснал, свети или потъмнява от тях. Пораждайки в себе си огньове от един или друг порядък, човек свързва себе си космически и невидимо с флуидите на пространствените огньове от същия порядък, степен и направление, които се пораждат от човечеството на планетата. Тези потоци са твърде разнообразни по своя характер, степен и напрегнатост. Но може да се каже, че всеки ще намери в тях своята струя, която е най-съответстваща и съзвучна на неговото състояние, усилвайки по този начин своето собствено състояние. Така пространствените въздействия се кооперират с човека, усилвайки неговото състояние, издигайки или снижавайки го. Арфата на духа е в съзвучие с пространствената арфа на същия този тон, на който е настроен волно или неволно и самия човек. Свободният и силен дух я настройва волево и съзнателно, но слабоволният, намиращ се във властта на своите преживявания и емоции, безропотно се подчинява на деспотичната власт на астрала и се отдава на въздействието на пространствените токове. Човекът може да се радва или тъгува, но пространството взема дейно участие в неговите преживявания, ако те са достатъчно силни, още повече напругайки тяхната нота на звучене. Не можеш да отделиш себе си от пространствените въздействия, но да определяш със своята воля техния характер и насока е възможно, съзнателно и по своя воля поляризирайки себе си на желаната вълна. Пространството не може да утеши нито неудачниците, нито отчаяните се, нито порочните, нито злите, тъй като *от нямащия се отнема* и тази малка частица светлина, която той притежава, ако стане жертва на своите настроения. Наистина, всеки миг човек предизвиква в себе си светлина или тъмнина и ги усилва в съзвучие със съответните им пространствени течения. В Тънкия Свят той просто се въвлеча в тези потоци. И горко на този, чиято обичайна настройка е от тъмнината или е затъмнена с явления от нисш порядък. Утвърждавайки себе си в Светлите явления, човек върши нещо много полезно и за себе си, и за околните, и за пространството.

38.(8 март). *Земната мъдрост е вражда против Господа.* Не значи ли това, че дребната земна очевидност е враг и опонент на действителността или на Космическата правда? Дребния свят на човека, обхващан от неговото съзнание, не може да включи и да обхване Космоса в неговия видим и невидим аспект. Следователно човешкият [личен] свят и света на обективната действителност не се съгласуват. Всичко, което знае и с което живее човек, в Безпределността е като песъчинка пред Слънцето в своята ограничена величина. Хората се крият в своите светове бидейки обградени от големия свят. Само излизайки от малката орбита на своя свят, човек може да се надява да се приобщи към големия живот, обхващащ всички човешки светове и цялата Вселена. Колко видове огрява Слънцето, но съзнанието човешко не отразява, а изопачава в своето криво огледало големия безбрежен свят извън него. Смърт! Смърт! Наоколо има само Смърт – възкличава човек! Това е лъжа! Смърт няма. Наоколо пулсира вечният живот, непрекъснато и постоянно променящ своите временни форми. Човекът е който утвърждава наличието на смъртта, докато в същото време действителността я отрича. Тъй като в своето мислене човек произхожда от себе си и към себе си, но не и от света наоколо, той поставя себе си и

своето малко съзнание в центъра на Вселената, забравяйки, че със земния ум не може да се обхване Безпределността. Ето че стигаме все до същия извод: трябва да се отдалечиш от себе си, преди да можеш да видиш безпределния сияен свят навън. Но на пътя на това отделяне от себе си, на това самоотречение стои егоизмът, който с черно око отделя сиянието на Висшите Светове от съзнанието на човека. И той продължава да се вари в сока на своето непосредствено обкръжение, бягайки от големия свят. Пътят на разширение на съзнанието на всяка цена и със всички способности е верният път. Грижата за семейството, за своя народ, за човечеството вече извежда човека от неговия малък свят. С това е ценен и колективът, разбиващ стените на личния затвор. С това е знаменателно и утвърждаването на Новия Свят, в процеса на развитието на който на личността се отрежда не първото място. Личността за човека е като пашкула за пеперудата. Не може да полети, без да го отхвърли и не може да излезе в Космическия простор на пространствения живот, ако не се освободи от него. Освобождението лежи в правилното разбиране на неговата роля, цел и значение като стъпало към следващата висша точка на съзнанието – Космическото съзнание. Зад пределите на егоизма се намира света на безграничните възможности на духа.

39.(9 март). Вие трябва да се научите да цените труда. Робският труд не може да поддържа здраво тяло. Ако Лъчът срещне вихрите на мятания се астрал и ако при това съзнанието е далеч от него, за да бъде обърнато към Учителя, Лъчът е безполезен. Отблъскването става благодарение на чудовищното неравновесие между вибрациите на Лъча и вибрациите на изкараната от равновесие човешка същност. Такова съответствие е необходимо дори в състояние на пълно спокойствие. Само спокойствието, обаче, не дава съзвучие. Само дългите години на асимилация могат да дадат пълното условие за това съзвучие в настройката на съзнанието и организма. И тогава спокойствието става това условие, при което съзвучието е възможно. Но неуравновесеността и припламванията в астрала рязка нарушават това с години установено съзвучие и прекъсват токовете. Астралните бури са недопустими. Те разрушават здравето, те помрачават съзнанието, те тровят обкръжаващите, те отделят съзнанието на ученика от съзнанието на Учителя, те го потопяват в тъмнината на безизходицата, те потушават светлите огньове и пробуждат мъгливите, задимени, черни огньове. Ужасно зрелище са подобни явления, ако се наблюдават с тънкото зрение. Вредителите и гасителите от астралния план много се стараят за това, да усилят и поддържат тези избухвания. Те се хранят с тъмните излъчвания, прилепвайки се към отровената аура. На безумството на неистовата астрална обвивка трябва да бъде сложен край. Необуздана, тя измъчва своята жертва и превръща човека в жалък роб на своите прояви, роб на обкръжаващите го тъмни същности. Мълчанието и сдържаността могат да бъдат добра юзда. Добре е да се поседи в мълчание и да не се дава на астрала възможност да се изрази външно. Това му действа като студен душ. Мълчанието и просто физическата неподвижност гасят димните езици на тъмните огньове и те, нямайки възможност да се проявят, затихват като пламък без въздух. Понякога неподвижността на тялото и мускулите има много голямо значение за възстановяването на нарушеното равновесие. И, разбира се, мълчанието. Астралът изисква постоянен контрол, неотслабващ и суров. Даже малките пламвания са опасни, тъй като те биват последвани от големи. Непокорната обвивка трябва да се държи в сурово подчинение и послушание на волята. Иначе тя ще разкъса своя притежател.

40.(10 март). Предаването себе си на волята на Владиката и проявата на собствено своеволие са несъвместими. Оттук и цялата борба на противоречията. Сърцето се разкъсва на части между магнита на собствената воля и Волята на Владиката. Решението се крие в напълно съгласуваното и хармонично сливане на двете. Не да се сведе Висшата Воля към своята, а своята да се издигне и съгласува с Висшата е необходимо. Собствената воля или своеволието на егоизма стои отделно от Волята на Владиката. Но собствената воля, слята с Висшата, дава радостта от съзвучието, но ако радостта си е отишла, това означава, че сливане няма. Анализирайки текущото състояние на духа е лесно да се забележи този разрыв. Не може и не трябва да има място за отделяне на мисленето на ученика от мисленето на Ръководителя, тъй като тогава ще заприличаваме на котенце в бушуващо море. Значи над всичко, над всички случайности трябва да се стремим към единение и да го утвърждаваме. Какво от това, че нещо е станало, става или ще стане навън. Владиката е неизменен и винаги е наблизо, но може да се усети само тогава, когато сърцето се обръща към Него с желание и устременост да бъде с Него. Иначе неудачния пътник по Земята остава глух и спял. Изглежда много просто да се каже: устремете се към Мен и с Мен ще пребъдете. Но земните ветрове и вихрите на астрала помитат красотата на намеренията и затварят

съзнанието в тъмния кръг на безизходицата. Обещал съм спасение на всеки, който Ме следва, но трябва да Ме следват, тоест духом да се стремят да бъдат постоянно с Мен. Оставете живота да тече по своя си порядък и на вихрите да шумят във външната тъмнина, а вие бъдете непрекъснато в съзнанието си с Мен над суетата и кипежа на живота. Не за външния живот, а за своето съзнание трябва да бъде вашата загриженост. *Защото каква е ползата за човека, ако придобие целия свят, а загуби душата си.* Грижата за душата, за съзнанието се проявява в непрекъснатото следване по пътя след Учителя. Да Го следваме сутрин, а да се откъсваме спирайки и препъвайки се денем, е неубедително и недостойно за зрелия дух. Трябва най-после да се разбере, че най-главното, най-здравото и нерушимото се съдържа вътре в човека, а не във външния свят, в преходните фантасмагории на земната Майя. Трябва да се постави ударението на невидимото и вътрешното и тогава външното ще бъде само като акомпанимент на песента на неумиращия дух. И всичко външно ще служи на възхода. И вече няма да го има страшния и разрушителен дисонанс между земните претегляния и влечението на Космическия Магнит. Давам ви Моя Свят, Изпращам ви Светлината Си като символ на великата хармония с Висшите, Огнени енергии на Космоса.

41.(11 март). Разпъването на духа в плътта е съдба на всеки човек. Но това го осъзнават само малцина. Болшинството е заслепено от физическата видимост. Разпъване на духа – не може по друг начин да се нарече нахлуването в плътния свят. Тежкия земен път трябва да се премине. За кого от достигналите той е бил лек? Огньовете се раждат, укрепват и се акумулират в условията на противодействия, препятствия, трудности и обременености. И колкото те са по-напрегнати и силни, толкова по-силни са и ответните огньовете. Затова за растящия и възходящ дух натрупването и кристализацията на огньовете и развитието на психическата енергия вървят ръка за ръка с растежа на трудностите и препятствията. Усилвайки се и нараствайки при по-леките препятствия, той естествено предизвиква към себе си вълни на по-мощни явления, за да стане с това още по-силен. Ето защо обременяването на обстоятелствата върви в съответствие с растежа на силите на духа. Да вдигне килограм може и дете, но да се вдигне непомерна тежест е по силата само на този, чиито мускули са закалени с редица предшестващи усилия за вдигане на тежести. Процесът на усиляването се нарича устременост, привличащ към себе си противодействащи вълни на околната среда. Колкото по-бързо лети самолета, толкова по-силно е съпротивлението на въздуха. Причината се крие в бързината на движение на апарата. На този закон е подчинен и растежът на духа. Трудностите са правопрпорционални на бързината на придвижването. На когото е дадено много, от него се изисква и много. Законът за съзвучието се проявява също и в това. Само героят може да предизвика дракона на бой, а обикновеният човек воюва с бълхите, въшките и хлебарките. *“Една е славата на луната, [друга] една е славата на Слънцето, [и друга] една е славата на звездите”.* Изпитанията се дават според силите. И ако те изглеждат твърде тежки, непоносими и непреодолими, значи силите растат. В минутите на мълчание все пак може да се усети, че каквото и да става навън, каквито и страшни условия и препятствия да предстоят, нищо не може да съкруши духа вътре. *Защото и Слънцето ще премине, и Луната ще премине, и Земята ще премине, но духът ще пребъде вечно.* Усещането на своята непреходност ще помогне да се разбере, че *нищо не може нито да унищожи, нито да убие, нито да разруши безсмъртната вечна същност на човека.* Тежките и страшни житейски вълни са безсилни да съкрушат скалата на духа, защото те са от плът, а духът е над тях и е безплътен. Ако се свърже съзнанието с външния свят и неговите явления, то ще се колебае заедно с тях, но ако го издигнем в област, където не достигат вълните на нисшите плътни явления, то може да достигне до състояние на огнен имунитет. И тогава потокът на живота ще потече пред очите, без да въвлича съзнанието в своите струи. Безмълвният Свидетел вътре хилядолетия е гледал и ще гледа как тече реката на живота, записвайки нейното многообразие. Но сам бидейки извън нея. С него, гледания отвътре трябва да се свържем и отъждествяваме.

42.(12 март). Не думите ще спасят, а тяхното приложение. Да се говори е къде по-лесно, отколкото да се прилагат думите. Думи, непотвърдени с действия, са като сухи листа. Когато наоколо е твърде неспокойно и хаосът и тъмнината нахлуват в съзнанието, трябва да се насочат силите навътре, към центъра, без да се разхвърлят настрани. Това и ще бъде концентрация на силите на духа. Хората обикновено ги разпиляват по много канали, опустошавайки себе си. Трябва с цялото съзнание да се опазят и съхраняват силите. Те са нужни за защитата.

43.(13 март). В Моя Свят няма преходни елементи. Ние гледаме на потока на живота Космически. Хилядолетията в него са като дни. Ние осветяваме всички явления с Лъчите на вечното разбиране на битието. Не само Земята, но и Световите пред Нас в тяхната възходяща устременост към Светлината. Далечните звезди са само съучастници във Великия Живот. А Земята е само стъпало към другия свят – Висшия и по-съвършен. За Нас Космическата концепция на битието е единственото решение. Сферата на неговата проява е Безпределността. Днешният ден е като отзвук на миналото и нереален миг, отлитащ в бъдещето. Бъдеще има, защото понятието за време, водещо към него, е относително и обусловено от обвивката, в която в дадения момент е съсредоточено съзнанието. В Тънкия Свят усещането за време е друго, а в Огнения (Свят) то вече е извън земното разбиране. Ние вървим към постигането на това състояние, за което е Казано, че *“време вече няма да има”*. На крилата на нерушимото летим към Бъдещето и нищо не може да спре величествения Космически поток на Световния Живот. В него се изоставя егоизмът на личното съзнание и се заменя с ново, по-висше. Човекът не е от Земята, а от Светлината, и Царството на Светлината е неговото предназначение. Към него върви той. И ще го достигне, ако стигне.

44.(14 март). Еволюцията на Космоса върви по свой порядък. Тя не може да бъде спряна от опитите, които се правят от тъмните на Земята. Земята е частен случай, който в рамките на Безпределността няма никакво значение. Но всеки земен жител, който се е присъединил към Еволюцията, се включва в световното течение на живота. Вървящият против Еволюцията в крайна сметка обрича себе си на регрес и крайно унищожение. Отпадъците на Еволюцията се унищожават, преминавайки мъчителен и дълъг стадий на разложение. Не може дълго безнаказано да се върви против Еволюцията. По-добре е да се присъединиш към нея. Участи на отделни хора и цели народи, и даже раси, несъответстващи на Еволюцията, е печална - те биват сметени от арената на живота. Изграждането и разложението може да продължи с векове. Ние виждаме заминаващите си раси и някогашни велики народи, изпаднали до нищожество. И бушмени, и австралийци – това са остатъци от някогашни велики раси. По-добре е здраво да се присъединиш към Еволюцията. Тя не се ограничава само и единствено на Земята. Нейният път по звездите е широк и безкраен. Пътниците по безкрайния път често не знаят своето предназначение. Делът на човека е голям, но трябва да бъде осъзнат. Иначе може да се изпусне най-главното.

45.(15 март). И все пак, призраците на живота и неговата бляскава Майя не могат да лишат човека от неговото вечно наследство, ако очите са отворени. Несъстоятелността на Майя е в нейната скоротечност и завършване на кръга в един земен живот. В Тънкия Свят Майя е друга. Тя е само отзвук на Земната, но още по-нездрав, призрачен и ефимерен. Вечното достойние на духа са неговите придобивки. Добър е опитът[придобит] с наследството, и в частност – *“за виждащите Слънцето”*. Слънцето на живота е Владиката. Който вижда Мен и възприема Моята Светлина, притежава нерушимото сред постоянното и вечно разрушаване. Съкровището на Света е в Мен, желаещият да го придобие да дойде при Мен. Да си в близост до сърцето на Владиката означава да си разбрал цялата суета на земната преходност и с мисъл, устремена към Мен, да се стараеш упорито да измъкнеш себе си от царството на измамата, илюзиите и сънищата. Всичко земно е добро, но само при ясно, отчетливо и дълбоко разбиране. Само везните на Безпределността могат да помогнат да се определи значимостта на всяко явление на живота и да се отдели това, което е[действителност], от това, което изглежда [такова]. Светът на привидната очевидност и Моят Свят не се съгласуват, тъй като Моят Свят не е от този свят, не е от света на измамната Майя. Вечният живот е животът от Космоса, в който човек има своя дял и от който той е отделен единствено със своето неразбиране. Ще разруша всички постройки, които правят човека жертва на тези илюзии. И върху развалините на царството на смъртта ще Издигна Царството на Живота и Светлината. И ще Дам място на всекиго, за да може никой да не смята себе си за онеправдан и лишен от наследство. Деца Мои, идва Моето Време. Готови ли сте да го срещнете достойно?

46.(16 март). Загрижеността не за себе си нека дава тон на вашите действия. Защо да ограничаваме своите енергии в най-малкия кръг? Когато тези енергии са насочени надалеч, обхващайки по-широки кръгове, сферата на духа расте и съзнанието се разширява. Широката цел на устрема са Далечните Светове, а предел – Безпределността. Така духът може съзнателно да разшири своята орбита, за да може в края на краищата да се оприличи на Слънцето. Наистина, Йерархът, Вождът на планетата може да бъде наречен Слънце на духа или Слънце на живота в Невидимия план, чиито лъчи са видими само за

тънкото зрение. Така основна нота на живота ще бъде разширението на съзнанието. Защото животът се заключава в живота на съзнанието и заради него човекът приема тежката земна съдба. Съзнанието не може да израсте изведнъж, този процес е незабележим като растежа на тревата. Но е видим за Великите Светилници на Духа, съзнанието на които е дотолкова израснало, че свети ярко от вековете и във вековете сред човешката тъмнина. Затова трябва да се погрижим за растежа и разширението на съзнанието, тъй като това ще бъде най-полезното действие сред всички останали човешки действия; в кръга на тази загриженост – голям или малък, ограничаваме своето съзнание. Този, който живее не за себе си, а за хората, мислейки за тяхното благо, е решил правилно своята жизнена задача. Общото Благо и Благото на всички и грижата за цялото човечество ще бъде най-доброто решение на жизнените проблеми и с най-голяма полза за самия човек.

47.(17 март). Да! Да! Да! Сред всеобщото непостоянство и неустойчивост постоянно остава всекидневното ритмично обръщане към Владиката. Това обръщане ще бъде като една опора или основа на живота. Това са устоите на моста, разделящ теченията на земния живот, мост, водещ в Безпределността. Те трябва да бъдат особено здрави. Ако бъдат отнесени, мостът няма да издържи напора на стихийните вълни и ще рухне. Затова колкото по-силно е течението, колкото по-бесен е напорът, толкова по-твърди и здрави стават устоите на моста, свързващ брега на плътта с вечността. Те могат да бъдат укрепени и поддържани по различни начини. Най-добрият от тях ще бъде осъзнаването на постоянната и напрегната опасност, породена от силата на стихииите. На силата на стихииите противостои мощта на духа. Тя е неизмерима и неизчерпаема. Хората нямат представа за своята сила и за предела на своята власт над материята и стихииите. Ако знаеха, те нямаше да бъдат роби на материалните явления. Материята и стихииите са слепи и сами по себе си не притежават воля. Материята е пасивна. Стихииите са аморфни, докато не бъдат оплодотворени и оживени от огъня на човешката воля и разбиране. Тази голяма дарба за творчество и творческа воля, и власт над природата във всичките ѝ аспекти все още не е приета и осъзната от човечеството в цялата ѝ дълбочина. На човека са дадени енергии на духа, можещи да въздействат мощно върху всички природни царства. Материята притежава поглъщаща способност и стихииите възприемат огнените енергии на волята и се отливат във форми, определяеми и установявани от нея. В самото естество на материята и стихииите отсъства противодействие, освен присъщата им инертност. Тя е безсъзнателна и лишена от волева разумност. Стихииите се подчиняват сляпо на силната тренирана воля, познаваща своите безгранични възможности. Наистина, човек е цар на природата, поставен от живота над нея. И ако се започне с малко покоряване на материята и стихииите, то може да се стигне до велики деяния. Но е необходимо осъзнаване и познаване на това, че могъществото на волята е безпределно. И това знание е знание на Архата.

48.(18 март). Пространствените пратки укрепват Космоса и са много полезни за човека. Всеки човек сътрудничи с пространството независимо съзнава ли това той или не. Човешката аура представлява кристални отлагания на различни енергии, излъчващи магнитни еманации от различен порядък. Аурата на Земята е плътно наситена с еманациите на милиарди хора. Тези излъчвания по своите род, качество, напрежение и характер образуват съответни и сродни сфери. И всяка вибрация, излъчвана от микрокосмоса на човека, винаги предизвиква своя отзвук и движение в съответстващите на нейния характер сфери. На движенията на човешката аура винаги нещо и някъде звучи в отговор от пространството. Вибрацията в човешката аура и пространствения ѝ отзвук ще бъдат полюси на едно и също явление, протегнато от човека в пространството. Тъмното или светлото сътрудничество зависи от характера на това движение, което става в аурата на човека и засяга всички еднакво чувстващи и можещи да чувстват. Аурата на човека и съответстващите ѝ вибрации от невидимите земни сфери се усилят взаимно. Във всяко свое действие човек не е сам, но е свързан с всички еднакво или сходно действащи и действали хора. Стига да се отдадеш на което и да било чувство, мисъл или емоция и веднага пространственият отговор ще свърже човека с явления, сродни на неговото преживяване. И когато бъде отхвърлено тялото и човек се освободи от плътската ограниченост, пространствените връзки, установени от него по време на живота на Земята, започват да действат особено мощно, тъй като вече целият човек неудържимо се привлича към родствените му по същност сфери, с които той е установил контакт и е свикнал да съзвучи на Земята. Това се отнася за всички действия на човека – лоши и добри. Пияницата не е самотен в своето влечение: всички пияници на света са негови сътрудници, помощници и усилители на неговите въжделения, а така също и всичко астрално, породено

от него. Сферата на това явление е широка и обширна и съзвучието с поклонниците на Бакхус съответства на напрежението на устрема. Сътрудничеството е пълно, справедливо и в съответствие с напрежението на възжелението. Всяка емоция и мисъл на човека, предизвикваща пространствено съзвучие, заслужава особено внимание и предпазливост, тоест контрол. Чрез радостта предизвикваме в пространството радост, чрез мъката – мъка, чрез раздразнението привличаме отровата на империла, и така нататък. Всичко, което вибрира в човека, пораждайки различни излъчвания, се намира в съзвучие със съответните сфери. Отвъдната участ на човека лесно може да се определи като се знае в какви гами е свирил той своята симфония на живота. В тези гами ще звучи тя и там, но в тънките условия. Затова, използвайки езика на църквата, може да се каже: *друга е участта на праведника и друга е участта на грешника*, тоест на светлия и на тъмния дух. Всеки определя своята съдба по съзвучието на енергиите, отложени в неговата аура, със сферите на пространствените наслоения в аурата на планетата. Тези сфери магнитно притеглят в своята орбита съзвучните им духове. Справедлив процес. Всеки получава това, към което се е стремил. Човекът, който цял живот е бил прикован от болест към леглото, но стремящ се към звездите, ще се озове в техните сфери. Устремът определя надземния път на човека и съзвучието утвърждава това.

49.(20 март). Дори в средата на циклона има център на пълно равновесие, който не се нарушава от бурята, вилнееща наоколо. В човека този център на циклона ще бъде Мълчаливият Регистратор, Гледащ от дълбината на човека явленията, носещи се покрай него в бурния поток на времето. Трябва да се съедини съзнанието с Него и да се слее в едно с Него; Него нищо не може нито да Го разколебае, нито да Го засегне, нито да Го унищожи. Той е вътре в човека и Той е извън всичко, ставащо наоколо. Неговата същност не съдържа в себе си елементи на преходното и затова не може да бъде поразена, засегната или увредена от тях каквото и да става наоколо или със самия човек. Той, Мълчаливият само ще гледа, Записвайки всичко, но Сам бидейки незасегнат от нищо. Всичко, което преживява, чувства и страда в човека - всичко това не е Той. Той само Гледа и само Запомня. Ако се приобщиш към Неговата Светлина, на Безмълвно Гледация, и се приближиш към Неговия Светилник, всичко външно загубва своята власт над съзнанието и своята сила непрекъснато да терзае човека. От външните бури убежище може да се намери само вътре. От примера на обикновения живот може да се види как се разгръща пред съзнанието лентата на жизнените събития и преминава от бъдещето в миналото, оставяйки Този, Който я Съзерцава, само като Гледащ. Лентата тече покрай Него, а Той Гледа. И пет, и десет, и четиридесет години преди това Той е Гледал, а животът се е носел покрай Него. И хората, и обстоятелствата от миналото отдавна са потънали във вечността и са си заминали безвъзвратно, а Той, както и преди, Гледа вече новите условия, но както и преди – преминаващи пред Него. Той, Гледаният е именно Безмълвният Свидетел без име, без форма и без цвят, Пребиваващ вътре и несъдържащ в Себе си елементи на преходността, затова и не можещ да бъде засегнат от тях. Това е Висшето, което се съдържа в човека. Това е Вечното във временното. Това е Светлината в тъмнината, това е Агни на вечния живот, Спуснал се в материята, за да я въздигне до Себе си.

50.(21 март). Ако Владиката не е на първо място в съзнанието, то и Неговите Дела, Неговите Слова и Неговото Учение си отнесъл на втори план. Причината за това не е в делата, а в нагласата на съзнанието. Всяко съзнание във всеки момент звучи на определена вълна, която обуславя и по-нататъшните постъпления. Тази вълна се задава с позволение на волята и се определя от нея. Разбира се, съществата без воля се колебаят като пламъка на свещ от вятъра и се подчиняват изцяло на страничните въздействия, които ги управляват, но волята, която е утвърдила себе си, оставя за себе си свободата на избор на собствената си тоналност и съзвучие. Вятърът може да откъсне и отнесе железен покрив, но никакъв вятър няма да вдигне от земята къс [монолитно] желязо. Това е значението на монолитността и способността да се противостои на вихрите на нисшите слоеве. Събраността на енергиите на микрокосмоса вътре в себе си, енергии, обикновено насочвани към различни външни обекти и явления, му придават здравина и устойчивост като на къс стомана, а спокойствието превръща това парче в кълбо – символ на равновесието, вече почти недостъпно за външните въздействия. Равновесието, символизирано от кълбото, е най-добрата защита, тъй като нищо и никой не може да устои против равновесието. То винаги се предшества от вътрешна събраност. Обикновено духовните енергии са насочени в различни направления. Дори и силната войска може да се отслаби като се раздели на части и се разпръсне върху голяма площ, толкова повече силите на духа, тъй като всяко силно привличащо духа

явление изисква изразходване на някаква енергия. Има моменти, когато трябва да се устои каквото и да става и тогава разпръснатост на психическата енергия е недопустима. Тогава човекът вибрира вътрешно с всички свои разпръснати навсякъде енергии, за да ги концентрира вътре в единен монолит на духа. Главната задача е те да бъдат събрани, без да се отклоняват нито мислите, нито вниманието, нито чувствата, нито емоциите, нито преживяванията към нищо външно. “Всичко мое е събрано в мен” – казва той на себе си и става нерушим и неуязвим към външните въздействия. Привързвайки се страстно към вещите или хората, човек отдава себе си във власт на това, към което е устремен и поставя себе си в зависимост от него. Отдадените навън енергии трябва да се върнат обратно, иначе равновесието няма да се възстанови. Каквото и да става навън, енергиите трябва да се върнат към центъра и силите да се съберат навътре. Такава събраност дава висша степен на защита и утвърждава равновесието. Мощно действие е възможно само при условията на такава събраност, която предшества действието и без която истинско действие е невъзможно. Разпръснатостта на съзнанието и неговата енергия не може да бъде залог за успех.

51.(22 март). Утвърденият трикратно в Светлината не може да бъде надвит от тъмнината. Натискът на тъмата е временен, а така също и съгъстяването на обстоятелствата. Съчетанието на съзвездията се изменя, а с него и ходът на личната карма. Ако всичко е било против, сега всичко ще бъде за. Дайте му време. От примерите на миналото знаем, че решението да се устои докрай е водело към желаната цел. Тъмната полоса трябва да се премине в мълчание, тихо, без да се привличат към себе си враждебните очи. Има време за всичко: и за посев, и за жътва; и за буря, и за затишие; и за труд, и за отдох; и за радост, и за мъка; и за надежда, и за загуба на надежда. Но всичко това са проявите на измамната двойственост. Духът е по-горе, тъй като преминава през тях. Преминаващият и това, през което той преминава са неща от различен порядък. Да отъждествяваш себе си с преминаващите явления е заблуда. По-добре е да бъдеш с Мен извън преходността, тъй като Аз съм вас извън нея. По този начин укрепвайте основите. Сроковете ще дойдат.

52.(23 март). Мълчаливото слово е по-силно от произнесеното. Мълчаливата мисъл е по-силна от мисълта, изразена на глас с думи. Затова се учете да действате в мълчание. Има условия, когато не се налага да се говори, когато думите срещат отпор, когато не ги слушат или когато даже не се дава възможност нещо да се каже. И точно тогава може да се приложи силата на мълчаливото слово. То не достига съзнанието чрез ушите, а от по-дълбоко.

53.(24 март). Развиване на волята. Волята е огън в действие и приложение. Даже слабият човек, вместил макар и временно всички качества на пламъка, може да прояви сила. Цялата работа е в напрежението на огньовете. Този, който може да предизвика сърдечните огънове, той е силен. Парният котел може да работи само при много атмосфери налягане. Без налягане парата не притежава сила. Така и човешките огънове без напрежение не могат да действат. За действието на волята е нужно нагнетяване, поддържащо продължителността на напрежението. Огнената природа на волята трябва да се осъзнае. Тя се развива с приложение, подобно на мускулите.

54. Годишният празник означава раждане и начало на нови дела. Цикълът започва отново. Всеки цикъл представлява спирално доближаване на идващото. В този аспект трябва да се разглежда и течението на времето. Не в личен, а в световен мащаб се определя и разбира течението на събитията. То е благоприятно и много успешно. Благодарение на това обстоятелство и личните карми на хората, принадлежащите на сроковете ще започнат да се сглобяват съответно, докато личното и планетното не се слеят в единен поток. Победи има навсякъде и над тях стои Нашата Ръка. Не е имало време, по-близо до осъществяването и възплъщаването на практика, в плътни форми на Земята, на предсказаната приказка. Но до нея трябва да се дойде по Земята, със земни крака и да бъде създадена с човешките ръце. В това е главната трудност. Не всички, далеч не всички проявяват съзнателно нужната степен на готовност. Това задържа движението на Еволюцията. И все пак победи има навсякъде. Гледайте на ставащото като на близко преддверие към отсъденото и не угасявайте светилниците на духа, тъй като сроковете наблизават. И вие, които сте обвързани със сроковете, проявете разбиране за ставащото. Не в личното трябва да се търси решение и разрешение на всички въпроси, а в общото. Общото Благо е включено в спиралното течение на Еволюцията. В него и трябва да се включите съзнателно и неотлъчно. Личното не дава удовлетворително решение, тъй като личното, когато е лишено от общото, отсича съзнанието от Световния Източник на Живот. Течението на Еволюцията получава насока от

Твърдината и начело е Водещият Владика. Към него и трябва да се присъединим неотлъчно. Новото време идва. Магнитът на бъдещето действа мощно.

55.(25 март). И все пак сгъстилата се тъмнина в настоящето е временна. Трудно е погледът да проникне зад нейните предели. Оттук и усещането за безизходица. И ако в миналото е имало моменти, когато е било светло и радостно, то ще има такива и в бъдеще. Само че в бъдещето те ще бъдат все повече и повече, докато тъмнината не изчезне съвсем. Не трябва да се живее без вяра в окончателната победа на Светлината. Светлината ще пребъде независимо от всичко. С усещането и предчувствието за идващата Светлина и трябва да живеете.

56.(26 март). Да свидетелства за Висшето може само този, който е преминал дългия път на дисциплината на духа и следване Указанията на Учителя.

57. Вярата и надеждата имат значение не сами по себе си, а са значителни с това състояние на духа, което създават. Не е толкова важно на какво се надява човек, колкото самото светло, бодро и радостно състояние на духа, пораждано от надеждата и вярата. Затова може да се приветства всичко, което предизвиква светли огньове в човека, макар и очакваното да не се оправдае. Човекът, като правило, изобщо живее сред въображаемия свят на илюзиите, които имат малко отношение към действителността. Тогава нека поне тези надежди да бъдат с градивен и възвисяващ характер. А дали ще се изпълнят те или няма, това не е важно, стига да изиграят своята възвисяваща роля. Фантомите на отчаянието, безизходицата, безпокойството и тъгата също завладяват човека, като го помрачават. Те също са нереални. По-добре е в света на илюзиите да се живее с вяра и надежда за нещо светло и радостно, дори и то да не се осъществи, отколкото да влачиш своето съществуване в мрака на безнадеждността. Затова давайте надежда на хората, поддържайте я и укрепвайте съзнанието им в очакване на по-добро бъдеще. Нека това светло очакване бъде като водещ магнит в техния живот. Всеки иска нещо и ако това нещо не е лошо, то може да се потвърди, макар и да се знае за невъзможността за неговото осъществяване. Нека радостта на несбъдващата се мечта да озари, макар и временно, мъглявия път на човека. Малко са радостите в света. Затова Учителят разпалва в сърцата на учениците пламъка на надеждата и очакване за нейното осъществяване в по-добро време. Познавайки напрегнатостта на Великия План и Знаейки, че неговото възплъщение на Земята ще премине не по каналите на личните устремености и надежди на знаещите за Него, Учителят въпреки това Поддържа личния ентузиазъм на всекиго, без да разрушава неговите лични илюзии. Защото човек преминава от малкото разбиране към голямото, когато личните илюзии и мечти изгорят в Своя свят на действителността. Но да се разрушават преждевременно тези мостчета към бъдещето може само с голяма предпазливост, за да не се заглушат огньовете на устрема. Апостолите са преминали през мъките, очаквайки близкото Пришествие. Ако те биха знаели, че то няма да се състои нито в техния живот, нито в следващите животи, нито даже в течение на цялото това време до наши дни, кой от тях би издържал на изпитанията и би изпълнил своята мисия? Но тяхната надежда е била велик двигател, вдъхновяващ ги за подвиг. Не разрушавайте огньовете на ентузиазма, даже и той да се гради на невъзможни за сбъждане надежди. Бъдещето ще се осъществи, но не в мерките на човешките очаквания. Тези мерки се обуславят от съзнанието и степента на неговото развитие и вместимост. Не трябва да се пречупват съзнанията, внушвайки им висша и още недостъпна за тях степен на разбиране. Малките трябва да се щадят. Само много високо и силно съзнание може безтрепетно да гледа в очите действителността. Истината не е по силите на всички. Щадете малките.

58.(28 март). Съветвам да се премахнат [от ежедневието] празните разговори. Ако по психическите канали помощта тече толкова успешно, то и вредата тече безпрепятствено. В тежки времена не обременявайте близките с ненужен товар. Така също не Обичаме и слуховете. Защо трябва като папагали да повтаряте това, което е в по-голямата си степен плод на хорски измислици и изопачаване на действителността. Такова потапяне в тези остатъци на недисциплинираното мислене е разрушително за човешката психиката. Единствено любопитството или опасенията за текущото си състояние ни карат да дадем ухо на това, което поражда мятания се астрал на еснафа. Може да се живее извън това сиво кълбо от нездрави отродия, без да се губи правилното отношение към ставащото. От слуховете недалеч са клюките, клеветите и лъжата. Основата на всички тях е една и съща – невежество, страх, неумение да се мисли самостоятелно. Правилно е в случай на поредна нелепост да попиташ самия себе си, да попиташ своя дух, така ли е всичко това. Чувствознанието може да каже своята дума и

да прошепне на чувствителното ухо думи за истината. Сред невероятното изопачаване на действителността остава да се уповаваме на вътрешния си глас. Кривото огледало на обикновеното съзнание не може да даде правилно отражение на живота. Но ако собственото огледало е равно и спокойно, то по-добре е да се гледа в него. И ако поредното изопачаване на действителността е проникнало в съзнанието отстрани, то най-добре от всичко е да се поседи в мълчание, предоставяйки на вътрешното съзнание да определи истинската природа на явлението. Не е възможно да се опираме на съжденията на хората. Обикновено те са лишени от основа. Обърканото съзнание се мятта от един слух към друг, без да знае на какво да се опре. А опората е една – Учителят. Не неспокойния накуп на поредната суета, но този или друг аспект на вечната Истина, които Той представя със Себе си. Учителят е неизменен в своето спокойствие и е непоколебим. Вълните блъскат и плискат основите на скалата, но тя е непоколебима и устойчива. Такъв е и Учителят, макар и бурните вълни на житейското море да се блъскат в неговите нозе. Не в хорските брътвежи, а в Учителя ще се учим да намираме опора. Защото Аз Съм прибежище за духа от всичко, което става навън. И когато бурните вълни на Майя заливат съзнанието, обърнете се към Мен и в Мен ще намерите мир, този мир, който е по-високо от всяко човешко разбиране, защото този мир не е от този свят, а е от по-горе. Всекиго, който идва при Мен, ще Успокоя, Сгрея, и ще му дам Съвет, Решение и Сила да противостои на ярките илюзии на Майя. Къде другаде ще търсите решение, ако не при Мен? Затова Казвам: ”Елате при Мен всички нуждаещи се и обременени, и Аз ще ви Успокоя”. Аз Казах.

59.(28 март). Сине Мой, сам виждаш как линее разделена частицата на Общото Благо. Планът на Владиката трябва да се приеме напълно и от сърце. Макар и процесът на неговото осъществяване да е в разрез с личните мечти, желания и предположения. Защото не личното, а Общото Благо на всички хора е поставено на карта. “Да бъдеш или да не бъдеш” – така беше поставен въпроса. Така със страданията на едни се изкупва участта на цялата планета и се обезпечава нейното по-нататъшно развитие. Само крайната необходимост предизвиква небивалите мерки. Вече може да се види, че предишното течение на живота, без намесата на Йерархията, би довело до неминуема катастрофа. И трябва да се прилагат непрестанни колективни усилия, за да бъде избегната тя. Молитвата или призивът за мир в целия свят днес са необходими както никога. В ръцете на хората има енергии с огромна мощ и затова само дружелюбието и кооперираното сътрудничество могат да създадат нужните условия за тяхното използване. Не за себе си, а за света трябва да се мисли сега, за мира в целия свят и за Общото Благо на хората. А личното трябва да се отложи. Учителите Проявяват голяма загриженост, за да съхранят мира на Земята. И тези, които Им помагат в тази велика задача, са Техните помощници и сътрудници. Тази велика и неотложна задача ще помогне да се обединят всички, дори нееднакво мислещите. Висшето ще обедини разномислието. И ако общото и нужното дружно се утвърждава със съгласие на ръцете, то вече няма значение, ако главите мислят по различен начин. Повикът на текущия час трябва да се приложи с цялото сърце, тъй като по канала на сърцето върви обединението на човечеството. Сърцето, което е слято в единен устрем с Великото Сърце, притежава силата да излива своята светлина върху околните сфери, усилвайки ги и оплодотворявайки ги огнено с необходимите за циментиране на пространството мисли. Помощта за Мен може да бъде двойка. На Мен са ми необходими помощници предано и пълносърдечно устремени към Мен. Мога да изпратя Лъча в преданото сърце, за да може то да сияе и да свети наоколо. Но и тези, незнаещи, но изпълняващи Моята Воля, също са Мои помощници. И не е ли достатъчна тяхната заслуга – на незнаещите, но изпълняващи, и не е ли по-голяма тя от тази на тези, които знаят, но изпълняват лошо, и на които личното пречи да приемат цялата Чаша на Общото Благо?

60.(29 март). Приемете знака на проявената Загриженост за вас. Верният знак е чудо. Вие не сте нужен никому, но сте нужен на Мен. Степента на необходимост се Обуславя от Зова. Той скоро ще прозвучи на нотата на изненадата. И никой, освен вас, няма да види и чуе предназначенията за вас. Да! Да! Потвърждавам правилността на възприятието. Телефонът за далечно възприятие действа. Ако съзнанието е изцяло съсредоточено върху Мен, това силно облекчава възприятието. За преданите Ми Аз съм здрав сребърен щит. А ти не се учудвай на тъмните подстрекатели: дните им са преброени и затова са толкова вбесени. Те могат да се проявяват през пробойните от слабости. Трудно е да се скриеш от тях, тъй като те винаги са нащрек, за да могат през всяка цепнатина да се опитат да проникнат вътре. Добре е, че сте забелязани от тъмните, значи ясно се виждат светлите огньове. Далечният Лъч гравира в близките сърца шарките на сияещата мисъл. За Мен е радостно да усетя далечните отзвучи в близките

за мен сърца. Какво означават далечината и разстоянието? Не са ли те канали за Близостта? Ще дадем разбирането на текущия час в новия аспект на времето. Ще преумножим силата на постиженията и отново ще Укрепим връзката. Ако Владиката е над всичко обикновено земно, то стига само да се надигнеш над Земята и беззвучният Негов Глас ще долети. Моята Гаранция за победа остава неизменна, защото съм Дал Гаранция на победителя. И чудовищата на мрака, свирепи опитващи се да обкръжат горящото сърце, няма да смутят смелия пътник на Светлината. Аз съм Дал Гаранция, Дал съм силата на противостоенето, Дал съм твърдост на ръката и съм Върврил за всички случаи в живота. Осъзнавайки своите сили, трябва здраво да се държим и, без да се замисляме, да пускаме в действие стрелите, помнейки за лъча и щита. Те са силни с видимите прояви на своята активност, а ти – с невидимите. Кой е по-силен: ти, или те, вървящите против теб, Моя син и ученик, Утвърден от Мен. Нека готовността да се проявява и в готовност да се отрази враждебната стрела. Нима съм Казвал, че Искам да те пусна в живота безпомощен и беззащитен? Осъзнай своята сила и дръж мощта в готовност. Моите воители не са жалки и нещастни неудачници. Аз съм Щит за осъзнаващите своята сила.

61.(30 март). Кой може да гарантира това, че течението на събитията няма да се измени спешно? И кой познава скритите пружини на световните явления? И на кого са известни тайните на Космическите Лъчи? Трябва да се стремим да разберем по-добре какво иска да каже Учителя на чувствителното ухо. Пространството звучи с повика на времето, върху пространствената нота се разиграва симфонията на живота. Умеещият да слуша, умее и да узнае. Съумейте да улавяте гласа на пространството. Той звучи винаги различно. И ако човекът не чува, всичко живо чува и се подчинява. Даже тревите растат в съзвучие с лъчите на пространството. Даже животните ги усещат, макар и да не ги осъзнават. Но човекът може да иска тяхното осъзнаване, тъй като пътят на човека се определя от Лъчите на Сферите на Далечните Светове и той е носител на кристали енергия от светлинните Лъчи, отложени в неговия микрокосмос. Наистина, човекът е носител на Светлината, а не на тъмнината. Разширявайте и задълбочавайте осъзнаването на своята съкровена неизказуема същност.

62.(31 март). Сине Мой, Знаците се Дават навреме и всеки от тях има значение. Да! Да! Да! Времето е дошло. Бъдете готови да го посрещнете достойно и в съответствие с неговата значимост. Те още не знаят, но вие вече знаете. Какво ще правите? Ще чакате явните и неотречими признаци? Разберете бързите вести. Очите трябва да бъдат отворени. Мислете как в това преходно време да запазите своите придобивки неразплискани. Този, който е винаги с Мен, може да бъде напълно спокоен за тях. Но колебаещите се, обърканите и предалите се на съмнения могат и да изгубят натрупаното богатство. С вяра и надежда утвърдете спокойствието. Тъй като вярата е неосъзнатото чувствознание на неизменното. С нея и вървете, докато не утвърдите яснотата на чувствознанието. Моят Лъч е с вас.

63.(1 април). В новото строителство всички вас засега няма да включват. Те нямат контакт с Мен. Вие сте в Моите планове. За вас е щастието от Близостта. Навлизат нови обстоятелства. Те ще бъдат близки и радостни. Те са длъжни да извървят този път. Аз съм Прокарал най-важната линия за вас. Вратите на надземното щастие са отворени за тези, за които са затворени вратите на земното щастие. Висшето и нисшето, Светлината и тъмнината не се съчетават. Владиката Иска да се изпълните с напрежението на близките срокове и със съзнанието за отговорност.

64. Разбира се, цялата работа е в състоянието на съзнанието за дадения момент. То може да бъде залято от вълната на суетата или победно да се издигне над света. И не суета или височина определят съзнанието, а вътрешните огньове. Когато те горят с пламъка на напрегнатия дух, външното губи своята власт над съзнанието. И духът става самостоятелен център за утвърждаване на собствената сила над обкръжението. Това състояние е особено необходимо за Тънкия Свят, където от него зависи цялото обкръжение на човека и сферите, в магнитното поле на които човек се въвлича по съответствие. Законът на притеглянето там действа още по-силно, отколкото на Земята. Притеглянето става по съзвучие. Оттук и първостепенното значение на това състояние, в което се намира съзнанието в момента на проява на магнитните закони на магнитното притегляне. Разбира се, и на Земята те имат огромно значение, но на Земята е лесно с нещо да им се противопоставиш и в нещо да се задълбочиш, или с нещо да се заемеш, или даже да тръгнеш нанякъде или да се заемеш с работа. Там човек е предоставен на своите собствени сили и на самия себе си и е нужна голяма подготовка за това, да съумее да приложи своите сили с полза и да не се окаже като сламка в бурната река. Затова този, който умее да управлява състоянието на своето съзнание, и да го насочва и настройва по своя воля, вече не е безпомощна жертва

на астралните течения и изненади. Умението да владееш себе си е необходимо и за Тънкия Свят, и даже още повече, много по-необходимо, отколкото на Земята.

65.(2 април). Вече знаете, че спокойствието е венец на духа. И ако вярата и надеждата са го утвърдили и то е достигнато, то няма ли да бъде силата на надеждата и силата на вярата положителна енергия, твореща благо независимо от това, донесли ли са те осъществяването на някакви очаквания. Те са дали явно следствие в духовния план. Силата на спокойствието е намерила отражение също и в целия организъм, тъй като спокойствието е съзидателно и дава добро здраве. То се е отразило и на постъпките, като е повлияло по някакъв начин на хората и на цялото обкръжение. Много полза принася проявата на спокойствие в хората. И ако надеждата и вярата в бъдещето са толкова творчески силни, то те могат да бъдат избрани и утвърдени като верни спътници в живота. Не напразно се казва, че вярата задвижва даже планини, а още повече човешките сърца. Но хората не ги разбират и не ги приемат като могъщи двигатели на живота. Насочвайки нагоре очи, те ги отнасят към някакви заоблачни висини, докато в същото време тук, на Земята, те вършат своето голямо дело за придвижване на човечеството в Еволюцията. Без вяра във възможността за изпълнение не може да се осъществи нито една задача, нито един план. Защо само в религията? Твърда вяра е нужна навсякъде, но не сляпа, а зряща в могъществото на човешкия дух и разум вяра. Всичко е достъпно, всичко е възможно и всичко е постижимо. Трябва да се повярва и, вярвайки, да се стремиш към още по-високи достижения. Сега времето е необикновено. Човекът изкопчва тайна след тайна от природата. А колко има още напред? Вярвайте, надявайте се и знайте, че чудесното бъдеще очаква хората на Земята и се трудете безкрай в твърда увереност във възможностите за неговото осъществяване.

66. Който смята да преуспее само с надежда и вяра, без да приложи труд и усилия, прави грешка. Учителят има предвид твореща надежда и вяра, които водят до дела. Да вярваш и да се надяваш, отпусайки ръце, не е целесъобразно. Може да се повярва във възможността за осъществяване на Плана, но ако не се ангажират в това ръцете, как ще се осъществи набелязаното? С човешката ръка се извършват нещата, дори най-висшите. Надеждата в безделието е безплодна. Вярата и надеждата се съчетават с действие и тогава те са плодородни. Действието се проявява и в напрежението на духа. Човекът е роден затова, за да може в труда, тоест в действието, да разгърне до предела на безпределността най-чудесните свои възможности.

67.(3 април). Когато разцъфтява дървото на познанието, никакви външни обстоятелства не могат да спрат неговия растеж. Те са за слабите. Силният дух налага своето отговор, отразявайки вълните на външните въздействия. Всяко полско цвете утвърждава своята индивидуалност сред враждебни условия, които то преодолява с вътрешна сила. Жизнеспособността на духо-монадата е огромна. В своя потенциал тя е безпределна, тъй като нейният пламък е от вечността. Но в плана на манифестацията нейната мощ се проявява постепенно и последователно по стъпалата на възхода. Чрез осъзнаване на безпределната и вечна своя сила човешкият дух възхожда към отсъдените му височини. Затова гигантите на духа не познават непреодолими прегради и препятствия, които не би могла да пребори тяхната воля. Потенциала на волята зависи от нейната огненост или от огненото напрежение. Един човек отишъл в града по важна работа, но се отвлякъл по дреболии и забравил за работата. Спомнил си, когато вече било късно и сроковете били отминали и той изгубил всичко, връщайки се без нищо. Земните пътници, забравили за своето предназначение, приличат много на този човек, завърнал се с празни ръце. Да изживееш живота си и да се завърнеш обратно, без да придобиеш нищо, ще бъде голяма нецелесъобразност. Защото всекиму са дадени способности и всеки ще бъде попитан какво е направил със своите богатства. Калпавият е подобен на Сизиф, тъй като ще бъде връщан много пъти отново и отново, докато не стане плодороден неговият път. Задачата може да бъде променена, поставяйки я в нови условия и изисквания. Така човекът ще бъде хвърлян отново и отново в сходни условия на живота, докато не преодолее в себе си това, което подлежи на преодоляване.

68. Ние трябва да мислим, че нищо няма да ни засегне. Тези мисли ще бъдат здрав щит. Сине Мой, увереността в Учителя трябва да се възпитава. Неуязвимостта не е в думите, а в състоянието на заградителната мрежа, ако тя е в изправност. Но дори и утвърдителните думи не са без полза. Думите като обвивки на мисълта също имат значение. Но често обвивките биват празни. Моят Лъч е твоето щастие. Така и го наричаме – Лъч на щастieto. Осъзнаваш ли загрижеността на Голямото Сърце, съдържаща се в изпратения Лъч? Лъчът изпълва със силата на спокойствието. Неговата сила е

неизчерпаема – Лъчът е сила. Моите близки, носещи Лъча на щастieto, са Лъченосци. Изостряй усещането на вибрациите на Лъча. Утвърждавайки Лъча, ти утвърждаваш действителността пред лицето на Майя. Лъчът е канал за връзка и единение, но изисква осъзнаване. Лъчът звучи на своя нота, тъй като има тоналност. Ключът на звучене се установява от Изпращащия. Скалата на звучене е широка и разнообразна. Настройката на приемника на съзнанието помага да се влезе в необходимия ритъм. Най-добрият настройчик е Любовта. Всяко качество внася своя оттенък, усилвайки и обогатявайки цялата гама от тонове. Страхът, раздразнението и други неуравновесености у хората, могат напълно да парализират възприемчивостта. Утвърждавам силата на Лъча, но в нова фаза на неговите прояви. Неговата сила расте чрез Любовта. Привичната психическа атмосфера трябва да се изменя с Общуването. Всичко се обновява. Яйчената черупка е добра защита в началото, но после, когато са пораснали крилата, става ненужна. Духът става цар на пространството. Едно е неизменно: Близостта на Учителя се утвърждава чрез Лъча. Това, което е изпратено в Лъчите, пази добре. И задръж в съзнанието осъзнаването на преддверието на предстоящото. На сина се Изпраща Лъч, за да може силата на непоколебимостта на духа му да нарасне. Моят Лъч е с теб. Аз Казах!

69.(4 април). Сине Мой, приеми утвърждаването на изпращаното щастие. То е в духа. В духа получаващ съкровищата. Над пустинята на живота е опъната блестяща нишка. Тя е над всички форми, породени от времето и поглъщани от него. Нишката, свързваща с Безпределността и Вечността, е нишка на живота. Вървящите с Мен смело утвърждават имунитет на своята същност. И вече не са страшни за тях вихрите и земните бури. Ладията на техния дух е устремена над циклона, бушуващ в долните слоеве. Слънчевият имунитет се охранява от Близостта с Мен. Когато настъпват сроковете, усещането за Близостта започва да се усилва. Това става за да могат очакваното и настъпилото безболезнено да се слейт в едно на плана на манифестацията. Трудно е да се каже къде има повече елементи на действителността: в нереалността на настоящето или в реалността на очакваното бъдеще, тъй като личното съзнание оцветява стъклото. Учителят Иска неизменното да влезе в сферата на съзнанието и да стане опора на живота. Сред преходното може да се утвърди само непреходното. Затова Казвам: “Върху Мен утвърждавайте”. И тогава ще бъде положен Камъкът на Основата в главата на ъгъла, здрав и непоколебим.

70.(5 април). Сине Мой, много условия способстват за Общуването, но главното от тях са сърдечните огньове, тоест запалените центрове. Центровете не се разпалват веднага. В основата на този феномен лежат плодовете на много животи. И никой не знае кога ще дойде време за събуждането на всеки даден център. Но Учителят Знае, защото Вижда. Стъпалото на духа се определя според огньовете. Утвърденият огън е вечна и неотнимаема придобивка. Чрез огньовете възхождаме. Без тях няма придвижване. Затова при смяната на расите се Дава Огнената Йога, като задължителен път за еволюция на духа.

71.(6 април). Свеждам до вашето знание, че тази година ще бъде година необикновена по числото на промени и външни събития; невидимите и тънките вече са се случили. Кой може да Ми каже защо едни дела цъфтят и носят плодове, а други вехнат и се разлагат? Над първите е Нашата Ръка. И ти знай: дървото на щастieto ще разцъфне на Земята за тези, които признаят Владиката. Едно стадо и Един Пастир са символи на настъпващата Епоха. По-добре са призналите по-рано, тъй като ще влязат в Царството на Светлината желани и звани. Моето време още не е дошло, затова не сте желани и вие, още не сте желани. Кой ще поиска да бъде лишен от бляскавия живот, когато настъпят сроковете? Събитията летят на крилата на неизменността. И напред съм Аз – Водещият. Като опитен леяр Направлявам разтопявания метал по улеите и каналите, за да го отлея след това в необходимите форми. Шлаките ще Отберем и Отделим - нужен е чист метал.

72.(7 април). Човешките дела се вършат от невидима мисъл. Мисълта предшества действието и го обуславя. Пазете се от безсмислени действия. Рефлекторността на действията е признак на ниска степен на съзнание. Силната воля даже в обичайните действия внася своята направляваща струя. Подсъзнателната дейност на организма е рефлекторна, но тя може да бъде ръководена. Рефлекторният процес върви по свой ред, докато в него не се намеси воля, способна да измени неговата насока. Дейността на всеки орган може или да се усили, или да се отслаби с помощта на волята. Волята насочва мисъл с определена задача и органът, получил задачата, тъй като няма своя воля, освен присъщата му инерция на функциите, изпълнява заповедта. Трябва да се научите да се разпореждате в своя организъм.

Инертната материя не притежава собствена воля. Човекът е властен над всичко. Чрез волята може да се направи всичко. Опитът и навика да се управляват своите органи след време ще дадат възможността лесно да се прави това, което за обикновения човек ще изглежда като чудо. Мускулите, както и волята се упражняват в действие постоянно. С болестите, слабостите и немоощта е възможно да се борите волево. Огнената енергия е в ръцете на човека. Безволевата материя е готова да я приеме и да се оформи по нейно указание, определено от волята. Мисълта води човека. Мисълта ръководи всички действия: съзнателната – съзнателните, подсъзнателната – подсъзнателните, несъзнателната – и едните, и другите. В противен случай, ако липсва такова ръководство, рефлекторното състояние на подсъзнанието преобладава. Лунното съзнание е наследство от далечното минало. То е антипод на огнеността в човека и е неин враг.

73.(8 април). Майя! Майя! Не се страхувам от твоите мрежи. Ти си с мен навсякъде, защото си състояние на моето съзнание. Но не се боя от теб, Майя, тъй като започвам да виждам през твоите завеси. Илюзия на настоящето, илюзия на очевидността, илюзия на времето, пространството и вещите, са все твои порождения. Но законите на спиралите, кръговете и циклите – това вече не е твое. Това е Знание на Владиците. Това е действителността. Учението на Светлината, Законите на живота - това вече не е твое, това е от истината, това е от огнената действителност. Така ще отделим твоите порождения от истински съществуващото и ще прекараме огнена линия между очевидността и действителността, между личното и Космическото, между временното и вечното. И своя свят ще строим не върху преходните явления на очевидността, а върху Камъка на Вечната основа на живота. Отдавайки кесаревото – Кесарю, тоест земното – на земята, в същото време ще знаем, че всичко това се поглъща от времето и затова то не може да бъде задържано. Но това, което е от действителността, е винаги с нас и ще пребъде, тъй като касае непреходното. Ще изграждаме своя свят върху непреходното; дори облечено във временни форми, то е много по-устойчиво и по-продължително от преходното. Затова търсете в мяркането на дните и нощите това, което не преминава векове. Събирател на непреходни съкровища може да бъде наречен човекът, тъй като духът не умира, пренасяйки през циклите на времето всичко натрупано от него в животите. Където е вашето съкровище, там е и вашето сърце. И ако сърцето се преклонява пред това, което се намира над земната очевидност и не подлежи на смяна, то действителността ще започне постепенно да показва на гледащия своя лик. Върху действителността може да се утвърдиш, тъй като отделните нейни откъслечи и проблясъци ще започнат устойчиво да се сливат в едно, образувайки твърдата и нерушима основа на живота. А върху нея ще можем да строим съзнателно. На Камъка Изграждам Моя Свят и еоните време няма да го разрушат. И вие, които Ме следвате, бъдете истински строители на живота. Перцето се носи от вятъра, но камъкът не може да бъде преместен от вятър. Установете се върху камъка и се дръжте на него. Трябва да се победи суетата, безпокойството и всички други неизбежности на обичайното съществуване. Разсейките на Майя са многочислени и разнообразни. Те нямат число и над всички тях трябва да се издигнеш и да прозреш същността на всяка. Само утвърдилите се върху Мен могат да започнат да строят дом за духа. И когато задухат ветровете той ще устои, защото е изграден върху Камък, Заложен от Мен и не съдържа в себе си елементи на преходното. Нашата Твърдина стои нерушима векове. Защо? Тя е неумиращият символ на действителността на Земята. Значи и в земни условия може да се получи строеж на действителността. Моето Слово живее сред хората векове и хилядолетия. Значи даже и думите могат да притежават непреходна природа. Така и вие се учете да разкривате в земния свят, в мислите, думите и постъпките си огнената същност на действителността. Това би могло да се нарече висша мъдрост. Но терминът действителност е по-близък до съзнанието на съвременността. И хората по-скоро ще се стремят за станат реалисти – действителници, отколкото мъдреци. Няма да спорим за думите, ако те отразяват едни и същи елементи на непреходното или вечното във временното. Да! Да! Утвърждавам дошлия при Мен за постигане на единната вечна Истина на живота, стара като света и вечно нова и млада. Вие, желаещите да знаете, елате при Мен и Аз ще Наситя глада на вашия дух. Елате всички, искащи знания. Знанието е над всичко. Чакам.

74. Сине Мой, опасността и силата на Майя трябва да се познават. Не можеш да махнеш с ръка към нея с пренебрежение. Хората са оплетени с примките ѝ от главите до краката. И така са привикнали към своите връзки, че даже не ги забелязват. В това е главната опасност. За да се види, трябва да се отворят очите и да се поиска да се види. Човек не може да направи това сам, без Учителя. Защото е

необходимо да се отдалечиш сякаш от себе си, все едно излизаш от себе си, защото Майя е омотала и мозъка, и чувствата, и сърцето. Учението на Живота разрушава света на сляпата очевидност на Майя и води към разбиране на действителността. Познаването на законите на живота ни освобождава от феноменалните страни на живота, тоест от тези покривки, под които са скрити причините за явленията. Затова Казвам: “Знайте, знайте повече”. Само знанието донася желаното освобождение на съзнанието от властта на очевидността, поддържана от невежеството.

75.(9 април). Нека всяко получено Слово бъде вложение в построяването на бъдещето. Няма строеж без съгласие. Трябва да се съгласите, макар и в малкото, тогава съгласието ще стигне до голямото. Съгласието трябва да се задълбочава. Всичко изживяващо себе си се заменя с ново. Мярка и регулатор на процеса е съзнанието. Трябва да бъде проявена търпимост към носещите и разбиране. Качеството на възприятие зависи от чистотата на приемника и състоянието на организма. Нечистата храна и пиетие дават нагар, задръстващ екрана. Вашата участ е особена. Общуването налага задължения. Упадъкът и приливът на енергия се предизвикват от надеждата и нейните колебания. Вярвайте, надявайте се и чакайте, и чакайте вече очаквано, и също в съгласие. Несъгласуваността на гребена на събитията може да завърши много печално. В съвременния живот е нужна съобразителност. Отражението на живота на екрана на съзнанието трябва също да се разбира правилно. Давам ключ за разбиране на събитията. Отбележете Моята ръка в тях. Скоро, скоро ще се отворят други възможности за живот на хората. А вие, знаещите, бъдете готови за Великата Сеитба. Идва Моето време, утвърдено от сроковете и заповядано от Космическата Воля.

76.(10 април). Чудо ли е, че узнавате за бъдещето? Не е чудо, а близост с Учителя. Вървящите след нас ще четат тези редове, поразявайки се от предвиждането. Не предвиждане, не пророчество, а чувствознание. Разкриващите се центрове улавят клишетата на събитията, вече запечатани в Невидимия Свят и готови да се спуснат на Земята в плътни форми. По същия начин и Моите мисли, попадайки в отворения за тях и готов приемник, се оформят в него и кристализират в завършени форми, които, благодарение на тяхната оформеност, вече могат да бъдат отпечатани в съзнанието, а след това и на хартия. Процесът е тънък, но реален и се отнася към областта на психотехниката. Вместо радиото като приемник и предавател се явява съзнанието и огненият апарат на духа с неговата сложна система от проводници на огнената енергия – нервите и нервните центрове. Всеки притежава приемника на съзнанието, който е по-чувствителен и тънък, отколкото обикновения радиоприемник. Възможностите на неговото изтънчване и разстояние на действие са неизмерими. Може да се каже, че те са безпределни и многообразни, тъй като включват в себе си и телефон, и телеграф, и телевизия, и способност за предаване на енергията на разстояние с точно определена задача или поръка. Това е нещо много по-голямо от просто възприятие или предаване на думи или цели послания.

77.(11 април). Ние Побеждаваме винаги. Много, много ще се наложи да обмислите преди да пристъпите към действие. Но какво може да задържи ръката на справедливостта? Слушай: “Учи се, учейки”.

78. Разбъркването на водите е необходимо, тъй като в резултат се освобождават досега свързаните енергии. Така те могат да бъдат насочени по собствено усмотрение. Този момент трябва да се улови, тъй като е най-изгоден за действие. Именно по време на революции е възможно строителство, когато множеството освободени енергии могат да бъдат насочени във всяко направление. Този принцип е приложим както в голямото, така и в малкото. Той е приложим и в живота всеки ден. Може да се даде възможност явлението да се прояви докрай, за да се потисне с лъча Светлина. Разбира се, при това е важно да се гледа да не стане непоправимото. Не може да се потиска волята на хората, по-добре е да ѝ да ѝ се даде полезна насока и най-добре в моментите, съпътстващи “вълнението на водите”. Всяко действие има своето време. Семената на действието могат да се разхвърлят в подходящия час. За това се изисква бдителност и чувствителна зоркост.

79.(12 април). Тревогата за собственото бъдеще е неуместна – то е определено. Животът определя кармичните условия. Истината звучи чрез Моя Лик, тъй като Аз Представявам Истината. Съзнанието се установява върху Мен, а после следва предаването. Съзвучен ли си с Мен, помощник ли си Ми, когато умът е зает със своето? Голямото значение на часа за Общуване не се разбира толкова, че да му се отдадеш всецяло. Трябва да се вземат мерки за обуздаване на нищожните мисли.

80.(14 април). Така са нараствали стъпалата на познание. Знай, без усилия нищо не се дава, също и без желание. Умей да желаеш, да желаеш с цялото си същество, без остатък. Всички енергии на микрокосмоса се устремяват в едно направление, подобно на катионите в разтвора на електролит, през който е пропуснат ток. Правилната поляризация на съзнанието предизвиква съгласуваност на центровете, толкова необходима за проява на монолитност в динамиката на желанията. Динамиката на пълната съгласуваност на цялото същество на човека поражда такава сила на огньовете, която лесно преодолява обичайните противодействия. Затова думите на убежденията се заместват с мисъл. Затова за взетите решения не се говори на никого, за да не се разпръсне енергията на тяхната съгласуваност напразно и преждевременно. Това последното обстоятелство малко се отчита. Много вреда нанася несвоевременното оповестяване на това, за което трябва да се пази мълчание до настъпване на срока. Не можеш да очакваш работа от парния котел, всички клапани на който са отворени. Така също трябва да може да се пази и тайната на решенията. Ето защо понякога за много се премълчава. Не стига това, че всяка дума е клапан, освобождаващ известно количество енергия, но и решението, станало общо достояние, губи част от своята динамичност и даже може съвсем да се разтвори в равнодушието и инертността на слушателите. Да се казва трябва навреме и като се знае на кого. Мъдро изказаното слово може даже да усили своята енергия. Но бърбовецът опустошава себе си, носейки вреда и на пространството, затова празнословието и пустословието е осъдено. Значението и силата на мълчаливостта не се оценяват достатъчно. С просто мълчание може да се акумулира голямо количество огнена енергия. Умейте да мълчите, а също умейте да кажете необходимата дума навреме, влагайки в нея мощта на съгласуваността. Човекът, разкъсал самия себе си на части от несъгласувани мисли, не може да даде сила на решението. Трябва преди всичко самия себе си да приведеш в единство, утвърждавайки единението на съгласуваността. Само така може да се прояви монолитът на духа. Целта на Архата е да прояви голяма съгласуваност на Земята.

81. (Апр. 15). Сине Мой, изпращам ти добра вест за близка радост и предупреждавам да бъдеш в готовност. Не е желателно шокът от неочакваността да парализира възможностите, дори и това да е от радост. Даже не трябва и да се радваш прекалено много, за да не се наруши равновесието. То е много необходимо по веригата в минути на особена отговорност. Планетната Мрежа на Светлината не трябва да се нарушава от лични емоции. Напрегнатата огнена радост и подскачането на теленцето по ливадата са явления от различен порядък. Сине Мой, готви са за това да срещнеш заповяданото достойно и в пълно въоръжение с духовните доспехи. Часът идва, завесата на бъдещето *ще се разцети* и тогава ще се наложи да покажеш себе си във висшия свой аспект. Както в минути на опасност и смутове погледите на всички се обръщат с надежда към най-силният, точно така и по време на възлови събития всички се обръщат към най-големия дух. И тогава трябва да се покаже облик, достоен за носител на Камъка. Не крий далечната вест, близките трябва да я знаят. Можеш да използваш проводника, но трябва духът да е в ред. Пренасянето на съзнанието в желаното място има много голямо и дълбоко значение, тъй като се откриват възможностите на мястото. Това е същият принцип на пренасяне на усещанията. Стреми се да осъзнаеш щастието от твоите възможности. Без осъзнаване няма овладяване. А сега полегни, сине Мой и отдъхни, а Аз ще ти разкажа приказка на чувствителното ухо. «Живял някога някъде един цар. Той имал слуга, на когото се доверявал напълно. Веднъж, когато ръка на изпратен убиец се вдигнала, за да нанесе на Владиката удар в гърба, верният слуга застанал между тях и поел удара върху себе си. А сега ми кажи как мислиш, може ли Владиката да забрави оказаната услуга някога? И какво ако този слуга беше ти? Така станалото някога в миналото живее в настоящето. Владиката няма никога да изостави оказалият му услуга с цената на собствения живот. Аз го казах.

82. Сине Мой, ако е проявено достатъчно търпение, какво да се очаква занапред? Осъществяване на това, към което е устремено сърцето. Това и ще бъде наградата за дългото търпение. Значи, устремеността в съчетание с търпение довежда до желаната цел. Безцелното и неустремено търпение е безсмислено и безплодно. То предизвиква затъпяване и безнадеждност. Значи, даже търпението трябва да се проявява мъдро и с умение. И още: кой знае къде и кога птицата на щастието ще кацне върху рамото на своя избраник? Отредена е радост, звучаща върху струните на щастието. И тя ще бъде, ще бъде когато ѝ дойде времето. А сега трябва да се прояви търпение, търпение огнено, търпение устремено, търпение окрилено от знанието и усещането за неотменимост. Близкото време на нечувани

подвизи задължава пространството да звучи в тона на звънящото напрежение, подготвяйки чувствителните духове за бъдещото явление на Светлината.

83. (Апр. 16). Обитателите на Тънкия свят знаят за ставащото и вземат най-дейно участие в него. Те могат да се превърнат в сътрудници. Влизат в общуване по съзвучие, но трябва да бъдат призвани. Те или се подчиняват, или разпореждат. Идват и започват да разговарят, ако ухото и зрението е отворено. Ако не, действат чрез мисълта, но по съзвучие. Мисълта привлича сътрудници. Процесът може да бъде усилен съзнателно. Множества се тълпят около съзвучните съзнания на възплътените, усилвайки основната тоналност, която ги е привлякла, мисълта. Под лъча на Учителя може да се постигне планомерно сътрудничество. Под Лъча можеш да се съсредоточиш на заобикалящото пространство с цел да се привлечат помощници за определена задача. Или може да се възлага работа. Често мислите и желанията се осъществяват с тяхна помощ. Но по-често противодействията на тъмните пречат. Хората не се съобразяват с наличието на два свята, забравяйки или не знаейки, че Невидимият свят също взема участие в земния живот. Земните врагове или приятели се подсилват с невидими помощници. Обикновено всяко силно изразено състояние на духа враждебно или благопожелателно се усилюва от Тънкия свят. Трябва ясно да се отчита магнитното свойство на собствените настроения и състояния, тъй като призоваването на енергиите на тъмните или светлите става постоянно. По-добре е да можеш съзнателно да управляваш своите състояния, предизвиквайки съзвучна кооперация на пространството. Наличието на пространствен живот обикновено не се взема под внимание от хората. Това изопачава действителността и животът става едностранчив. И опитът да се ходи на един крак, забравяйки за невидимия свят, довежда до нелепа представа за живота с всичките му последици, произтичащи от тук. А те са ужасни. Дори и единствено признаването на двата свята би направило войната невъзможна. Така лесно биха могли да изчезнат и други уродства. Идеята за двата свята трябва да се приеме за прилагане в живота. “Кажете ми какви са вашите мисли и аз ще ви кажа кои са вашите невидими приятели.” – така по новому звучи старата поговорка. Победното състояние на духа се препоръчва и за това, че привлича бодрите и силни духове, обичащи борбата до победа. “Ще се преборим”, казва смелият и привлича към себе си съзвучни сътрудници. Не трябва да се оправдаваме с незнание, тъй като това незнание не освобождава от действието на закона и не понижава силата на магнитното притегляне на съзвучните съзнания от Тънкия свят. Невежеството се крие зад преградата на незнанието, но с това собственото положение не става по-леко. По-добре е да се знае и да се прилага смело знанието. Хората често се оплакват от обстоятелствата, без да са си мръднали дори и пръста за да ги променят. Искам да събудя спящите, искам да отворя очите на отрицателите за действителността, искам да ускоря сближаването на Световите.

84. (17 април). Условието за избраност се отменя. Звани са всички, но избран всеки сам прави себе си. Личната заслуга дава венец на духа, но не и нещо друго. По този начин възможностите са в ръцете на всеки и всички са равни пред Светлината. И за камъка, и за тревата, и за нищия, и за богатия – за всички е Слънчевия Лъч. Може да се взема от него според вместимостта. И никой не може да каже, че е забравен или изоставен, тъй като Слънцето е над всички: добри и лоши. И ако злият отхвърля светлината, то каква вина има Слънцето? Но дори и отхвърлящият не може да живее без светлина. Човешкото тяло се нуждае от светлина така, както и растенията, и я поглъща интензивно. Проблемът за храненето със светлина се изучава малко. Но вече се знае за силата на невидимите лъчи. Вече са открити Космическите Лъчи. Науката за светлината трябва да влезе в нова фаза. Всичко отвлечено трябва да се отдели от тази сфера и да се подхожда към изучаването на въпроса научно и конкретно. Светлина! Светлина! Дайте повече светлина на хората в домовете, фабриките, заводите, работните помещения! И навсякъде, където е възможно отворете широко каменните кутийки на домовете и не пречатвайте достъпа на светлина. Светлината е най-добрия помощник на човека. Трябва да се помисли за Светлината във всички аспекти на нейната проява, тъй като настъпва Епохата на Светлината.

85. (19 април). Ще дадем Знак за началото, което е много близко. Изпращаме радостта на увереността и спокойствието. Наистина, последните срокове повече не могат да бъдат отлагани. Навсякъде е добре, а у дома е най-добре. Над дома са Лъчите. Бъдещето е прекрасно. Но западът не го притежава. Там е царството на отминаващите сенки. Там е бремето на безнадеждната борба. Лъчите на Йерархията са над новото строителство и даже неуспехите ще бъдат превърнати в успехи. Гаранция за победата е Дадена. Фениксът ще се възроди от пепелта. Но пепелта е нужна и шлаките са неизбежни при

настъпателния процес. Ще ги Запазим, но не преди феникса да се е възродил. Не трябва да се наврежда на зараждането на Новия Свят с несвоевременни вмешателства. Всичко се случва законно и точно така, както трябва. От шлаки и отпадъци не се смущавайте: те са неизбежни. Тяхната участ е определена и дните им са преброени, тъй като са ненужни и не заради тях са приложени Енергиите на Висшите Сили. Гледайте спокойно напред, тъй като бъдещето трябва да се осъществи. Така Каза Владиката на Шамбала. Но нека личното не засенчва световното и козирката – Слънцето. Без Слънце няма живот. Слънцето на Великото Сърце свети над света.

86. (20 април). Вслушвайте се внимателно, за да чуете крачките на събитията. Крачки на времето – така ще ги Наречем. Сеячът не може да излезе с празни ръце на нивата. Затова се запасявайте със семена отрано. Скоро ще бъдат готови и новите. Те ще вдигнат това, което е непосилно за старите. Действайте като новите. Да се оповести за Пришествието без да се наруши Тайната не е лесно. Днес върви утвърждаване на Новото. Твърдината е символ на вечното обновяване на живота. Никога не се Връщаме на старото пепелище, тъй като винаги сме Нови. Затова казвам: “Търсете нови пътища. Старите пътища оставете на стария свят”. Очакват ви нови стъпала на еволюцията. Неправилно мислите, ако смятате, че нещо ще си остане същото. Нищо не остава неизменно. Напред, напред и само напред е Нашият зов. И кой може да каже с какво ще бъде увенчано величественото здание на Новия Свят? Но Аз ще Кажа: с купола на Новото Небе. И той ще бъде над Новата Земя. Затова чакайте обновлението на живота, тъй като в негово име е станала голямата промяна. И бъдете с ново съзнание. Подобно на Гъливер, съзнанието е привързано здраво към явленията на текущия живот със здрави нишки. Но Ние Утвърждаваме неизбежността и неизменността на вечното обновление. Учителят е винаги нов. Постоянното утвърждаване на новото ще бъде сигурен признак за правилността на избраната посока. Само грохналият дух върви по отъпкани пътечки и след него е смъртта, но Ние Говорим за живота. Животът е във вечната смяна на явленията. Не може спиралата на времето да се направи плоска, без да се спуснеш от триизмерното време в света на двете измерения. Но могат ли да се сравняват помежду си тези измерения? Пред нас стоят Светове: даже не три, а Висши измерения, но приближаването им изисква нови подходи и ново мислене, тоест прераждане и трансмутация на съзнанието. Тя е невъзможна без трансмутация на центровете и тяхното запалване. Така неизбежно достигахме до огъня – обновител, който е основа на всичко, което е било, е и ще бъде. Така Огнената Епоха, носейки обновлението на живота, приближава съзнанието към Огнения Свят, към Света на Висшите измерения. И това е целта. Основно свойство на огъня е неговата динамичност и подвижност, а на земята – инертността на материята. От земята вървим към огъня, променяйки съзнанието и приспособявайки центровете и нервната система към огнените възприятия. Учението говори за огнено преображение на живота. То е неизбежно космически, като движението на светилата, тъй като се обуславя от тях. Хората трябва само да бъдат съзвучни на Епохата и бързо да улавят промените на времето, знаейки, че този, който не успее да го настигне, ще стане жертва на Кронос. Трябва да се лети преди времето, усещайки Зова на пространството. Тежка е участта на изостаналите: превръщат се в прах и стават отпадъци. Вървете в крак с еволюцията – това е заветът към всички. А вие – разбралите, вървете преди нея. Трябва да се изпревари живота, за да има какво да се даде на тези, които вървят след вас. Затова Говоря за Посева, за Великия Посев след великата промяна.

87. (21 април). Твърдината е авангард на еволюцията, тя е проектантско бюро, а Владиците са плановици от планетно-космически мащаб. Всичко е от Тях. Те насищат пространството с образите на тези форми, които трябва да се изпълнят в живота. Ако не бяха тъмните, отдавна животът на Земята би станал прекрасен. Отпадъците също ще събираме по План и то също така ефективно, както сме създали промишлеността. Но за всичко си има време. Плевелите трябва да поникнат преди да бъдат унищожени. Време е да се убедим поне в това, че утвърждаването на Великия План се осъществява сурово последователно. И не е възможно да се ускори, тъй като строители са хората. Животът се твори с ръка и крак човешки. Закъсняването и прибързването са еднакво разрушителни. Да се води и управлява световния кораб не е лесно, но най-трудното е назад, тъй като злото е обезглавено. Затова и сега успехите в строителството са толкова бурни. Имам предвид строителството на новия живот. Принесените и приносими жертви са големи, но си струват наградата, тоест онова бъдеще, което ще породят. Раждането на новото винаги става в мъки, но ако бихте могли да видите преобразяването на земния живот, идващ да смени това, което е било! Затова Съветвам да се гледа в бъдещето и да не се

задържате твърде върху настоящето. Защото то е само мост към величието на предстоящото щастие. Затова можем да се потрудим за него забравяйки за себе си. Тежко е за тези, които не знаят, но вие знаете, че отново ще дойдете на Земята и ще видите плодовете на това, което днес се съзижда в труда. Магнитът на бъдещето е мощен. С него се придвижвайте в еволюцията.

88. (22 април). Все още навсякъде се наблюдава противодействие на Светлината. Особено там, където господстват врагове на еволюцията. Там надвисва угрозата на обратния удар. Обратният удар на еволюцията е страшен. Нищо не може да устои против него. Алтернативата е такава: или да се върви заедно с еволюцията, или да бъдете пометени от нея. Затова е по-добре да се приобщите към еволюцията необратимо. Еволюцията в крайна сметка винаги носи обновление, подобрение, изтънчване и развитие на формите на живот, задълбочаване и разширяване на жизнеспособните форми. В еволюцията е заложена динамиката на Космическата Мощ. Това е тази Висша Воля, на която мъгляво и понякога неубедително са се позовавали религиите. Не трябва да се разглежда противодействието като нещастие или като неудача. Напротив, тактиката *Ad verse* предвижда противодействието като фокус, предизвикващ напрежение на обратната мощ за неутрализация на възела на съпротивлението. Самият живот се обуславя от наличието на противоположни начала, и в частност – на действие и противодействие. Но и действието, и противодействието, и всички двойки противоположности са въввлечени в Големия поток на Космическата Еволюция и са подчинени на нейните Закони. А Космическите Закони са форми на изразяване на живота в рамките, в които той се проявява. Затова не може и да става дума за подчинение или неподчинение на еволюцията. Може да се говори само за това, че тези форми, които следват еволюцията се съхраняват, преживяват и се развиват, а тези, които не я следват, се унищожават. Затова е извънредно важно да се улови и определи правилно посоката на еволюцията за да се последва тя. Законът е универсален и засяга всичко, което е проявено – от атома до слънчевите системи и, разбира се, и човечеството. Противодействията на светлината са напразни, тъй като, в крайна сметка, винаги водят до унищожаване на възлите на съпротивление. Затова може да се каже с увереност, че тъмните са обречени и тяхната участ е предрешена. Когато Говорим за победа на Светлината Имаме предвид победа на еволюцията. Спиралата на еволюцията е неизменна и подчинява на себе си целия свят, тъй като еволюцията е именно форма на проявление на живота. Няма смисъл да се върви против неотвратимата неизменност, но който върви нека знае, че е обречен. И колкото и да е силен той, неговите дни са преброени. Цели народи и раси са били помитани от течението на еволюцията. Против Космическите Закони никой не е силен.

89. (23 април). Само пълното равновесие може да даде необходимата степен на напрежение. За всяко силно физическо действие е нужна опорна точка. За силното действие тази опорна точка ще бъде равновесието. Затова преди началото на всяко действие не трябва да се забравя за минута покой, или равновесие, която трябва да го предшества. Не може да се осъществи истинско действие в обърканост. Така минутата покой ще бъде момент на съсредоточаване на всички сили вътре в себе си. А след това може да се прояви и действието. Има много безпокойство в света, затова са неефективни действията на хората. Научете се да действате в покой. Трябва да се разбере, че силното, енергично и напрегнато действие може да бъде проявено в пълен покой. Покой не означава неподвижност на огъня, но пълно спокойствие, тоест владение на всички свои сили. Говоря за спокойствието, тъй като по друг начин не могат да се съхранят силите и не могат да се опазят от нелепо разхищение и изтичане. Какво може да замени спокойствието, какво може да опази по-добре от него? Най-добрата защита и охрана е пълното равновесие. Владиката Показва висша степен на равновесие на духа в действие. Може да се помисли за Спокойствието на Създателя на планетите сред необозримото движение. Създадени по Образ и Подобие на Бога, следователно можем да се устремим към оприличаване на Йерарха в изразяване на своята същност. Равнявайте се винаги по Висшето. Това е и заслугата на човека – че ходи с крака по Земята и я докосва с крака, като в същото време вдига чело към небето. Свинята заравя зурлата си в калта; но не подхожда на човека да наподобява свиня. Устремете се към върховете и Аз Сам ще ви бъда Помощник. За Мен е радостно да Виждам вдигнати глави. За Мен е радост да Водя към Светлината. Моята задача е да откъсна в полет от Земята вас – устремените. Изисквам по всевъзможен начин да се задържи вашия дух в състоянието на пълна устременост. Задача нелека, тъй като подобно на блатото, тинята на безпросветното съществуване засмуква съзнанието. Искам да Разруша всички натрупвания, зад които хората се крият от действителността. Жалко е, че Моите Лъчи, вместо своето пряко творческо

предназначение, изпълняват задълженията на боклукчии и санитари. Много енергия се губи за това да се очисти повторно съзнанието. Бъдете по-грижливи и пазете Енергията на Учителя. Грижливият ученик няма да допусне Енергията на Учителя да се пролива напразно. Той ще се постарее да запази всяка частица от нея. Печално е да се Наблюдава как Изпратената Енергия невежо се разхищава за недостойни действия не по своето пряко предназначение. Малко загриженост има дори сред знаещите. Какво да говорим тогава за другите? Може ли да се оплакваме от тях за това, че оказаната помощ пропада в издъненото сито на съзнанието. Бъдете внимателни, когато давате вашата енергия за помощ, за да не се пролива тя напразно или, което е още по-лошо, да не бъдат употребени за зло. Да се помогне на злото значи да се засили неговата енергия за зло. Не трябва да се раздава неразумно. Много вреда причинява несъизмеримата помощ. Всички ли е Излекувал Спасителят и на всички ли е Помагал? Вярно е, че Слънцето изгрява и над добрите, и над лошите, но Лъчите с особено назначение – само над служителите на Светлината. Така целесъобразност трябва да има във всичко. От нея се и ръководете.

90.(24 април). Животът се заключава в смяната на явленията, тоест в непрекъснатото движение. В противен случай има застои и смърт. Полюсът на постоянната изменчивост има за свой противоположен център – неподвижността, или постоянството, около който се върти проявеният свят. Това е и полюсът на Единната Вещ. Единият съществува в другия и един без друг не могат да съществуват. Така в непрекъснатите промени виждаме постоянството в смяната на явленията, и във вечното движение на материята – същността на неизменните закони, на които тя е подчинена. Всичко ще премине, но няма да премине нито една йота от Закона. Това означава, че Законите на проявения свят ще бъдат тази нерушима основа или полюс на неподвижността, който обуславя втория полюс, полюсът на постоянните смени и текучеството на явленията. Единият е неотделим от другия и единият е немислим без другия. По такъв начин зад всяка смяна на явленията може да се види неизменната същност на това, върху което се изгражда възможността за самото това явление. Така вечното се проявява във временното или временното – във вечното, и вечното движение – в рамките на неподвижните, постоянни и вечни Закони.

91.(25 април). Живейте с неумиращата надежда за бъдещето. Очаквайте еволюцията на света. Такава надежда се изгражда върху действителността. Избягвайте личните надежди и личните постройки – те си отиват със смъртта на личността. Не трябва да се очаква осъществяване на бъдещето в личните мерки или рамки. Говорим за еволюцията на света и човечеството. Не трябва да се отрича Закона на Битието. Нека надеждата за бъдещето води духа. Ако надеждата е дала достижения, то тя е изпълнила своето предназначение, даже и да се е оказала неосъществима. Това, което човек желае лично, е нереално, несъществено и крайно условно. Затова не формите на надеждата имат значение, а нейната двигателна сила. В действителност обикновено очакваното бъдеще и действителното бъдеще никога не се съгласуват. Можете да не се тревожите за бъдещето дотогава, докато надеждата устремено води съзнанието напред. Ако благодарение на надеждата изкачването на следващото стъпало се е осъществило, дори само с това надеждата е оправдала себе си, даже и несбъдналата се, и, може би, в предишната своя форма, станала вече ненужна. Важно е неспирното движение напред. Старите мечти и надежди могат постепенно да се предават в архива. Детските мечти за възрастния изглеждат наивни и несериозни. Те биват заменени от суровата действителност и труда. Реално гледащият на действителността изгражда своите мечти и надежди за бъдещето върху фундамента на конкретните действия, даващи възможност да се води изграждането на живота *с ръката човешка*. Говорим за надежди и мечти, които помагат да се изграждат стъпалата на еволюцията със земен труд, тоест поставят мечтаното в твърдата рамка на творческата мисъл, насочена към строителство на живота. Утвърждаваме надеждата с труд, труд творчески, конкретен, в пълно съответствие с Големия План. Небесното Сваляме на Земята. Небесния, тоест, пространствения Огън спускаме на Земята и го Разпалваме в човешките сърца, за да даде той сили на хората да построят *Новата Земя и Новото Небе*. Нашата Загриженост е за разпалването на тези така необходими огънове. Преходните продукти на психическата дейност на човека във вид на надежди са ценни само дотолкова, доколкото те съдействат за реалното изграждане на живота в съгласие с течението на еволюцията. Всичко останало може да се смята за психически отпадъци, нямащи никаква ценност, по-скоро дори вредни. Готови сме да Запалим в сърцата на хората дори неосъществима надежда, стига само да ги придвижи напред. В устременото движение нужното се отделя от ненужното и действителното – от въображаемото. И дори несбъдналата се надежда ще изиграе своята твореща роля. Затова не се уморявайте да окриляте човешките сърца с надежда, твореща устременост, даже и да се наложи да се дава

тя в тесните рамки на тяхното ограничено разбиране. Стига само да се движат. Стига само да се устремяват. Благо вам, ако можете да разпалите устременост даже с далечна мечта. Пламналите огньове ще я направят близка и тя ще придобие двигателна сила за съзнанието. А вие знайте и пазете своето знание в себе си, тъй като *в многото познание има много тъга* и не трябва да се обременява малкото съзнание със знание, за което то още не е готово и тежестта на което то не е в състояние да издържи. Ако лишите много известни хора от тяхната надежда, която ги е водила през живота, то човечеството не би видяло плодовете на техния труд и постижения и не би се възползвало от тях. Трябва по-дълбоко да се разбира същността на явленията и да не се задоволяваме с шаблони. Надеждата е голямо понятие, притежаващо огромна движеща сила. И ако нейната форма често бива несъвършена, то все пак тя притежава някаква сила. И това следва да се отчита. Затова Смятаме, че надеждата в бъдещето е голям магнит. И ако тя е съзвучна с еволюцията, то този магнит ще придобие мощта на могъщ реален двигател на живота, водещ до изграждането на новите стъпала на еволюцията *с ръка и крак човешки*.

92.(26 април). Сине Мой, за грубото зрение тънкото е недостъпно. Значи, трябва да се изтънчва апарата. Това засяга и слуха, и цялата същност на човека. Изтънчването се достига постепенно във всичко. Сякаш се сваля плътното покривало от електрическа лампа и огънят на духа започва да свети все по-ярко и по-ярко, осветявайки в същото време и всичко наоколо. Това обстоятелство позволява да се виждат нещата наоколо по-ясно и отчетливо и близо до действителността. Затъмнената аура пречи да се вижда през нейните мътни лъчения. Подобно на замърсено стъкло, тя не пропуска чистите лъчи, оставяйки върху получените изображения своите мръсни отпечатьци. Човек вижда чрез своята аура. Тя трябва да се поддържа в чистота и да се пази от оцветяване с астрални емоции. Естествено, раздразненият човек вижда през своята аура целия свят в съответното оцветяване. Така всички чувства полагат своя отпечатък върху възприятията на човека и ти не можеш да избягаш от себе си. Изходът е само в това, да се изчистят тези стъкла, през които душата възприема околния свят. Така отново стигаме до проблема за изчистване на съзнанието от ненужните отпадъци и от всичко това, което замъглява яснотата на духовното зрение. Най-мътните стъкла са стъклата на враждебния и неудържим егоизъм, изопачаващ света до неузнаваемост. Индивидуалността не изключва личността, но тяхното хармонично съчетание не позволява на последната да господства безкрайно, закривайки със себе си целия свят. Личността, правилно формирана, е труженик, подобно на пчела, събираща меда на опита и знанията за Безсмъртната Индивидуалност на човека. Личността като такава не представлява самоцел, както и всичко, свързано с нея. Намирайки се в служба на Индивидуалността, тя е задължена да изпълнява своята роля на подслужебен и временен помощник. Ако личността е узурпирала правото на Безсмъртната и Превъплъщаваща се Индивидуалност и е съсредоточила в себе си и върху себе си всички интереси на човека, то крушението на тази постройка е неизбежно, голямо и пълно с драматизъм, когато след преминаване на Големите Граници личността и личното малко “аз” изчезнат. В това се заключава и голямата заблуда или по-скоро самозаблуда на егоизма, когато изчезне като дим призрачния свят на човека, изпълнен с явленията от личен порядък. Дори с примера на земния живот може да се види, че личният свят, да кажем, с двадесетгодишна давност, престава да има значение за човека и да заема неговото съзнание и престава да звучи за него така разпалено, както звучи личния му свят в днешния ден. А какво може да се каже за това време, когато плътният свят ще бъде заменен от Тънкия Свят и всички условия ще се променят съвършено и неузнаваемо? Какво ще остане тогава от света на личните преживявания и дрипите на миналото? Така, утвърждавайки Индивидуалността и света на свръхличните явления, общопланетни и общочовешки, човек се приобщава към Висшия Свят и излиза от своя ауричен кръг на егоизма. Много трудно е да се пробие черупка на аурата и да се излезе в простора на пространствения живот. Но всяка неегоистична мисъл за интересите на другите и за околните, всяко свръхлично чувство е способно да пробие оградата на егоизма, тоест, черупката на ауричното яйце на личността. Ето защо тези, които живеят изцяло за другите, се съхраняват задълго в човешката памет, сякаш утвърждавайки с това своето безсмъртие на Земята. Яростта на разюздания егоизъм е неуправляема и не знае граници. Необходима му е юзда и колкото тя е по-здрава, толкова по-добре. Всяко обуздаване на астрала е полезно, дори и малкото. Овлабяването на себе си е необходимо и неизбежно стъпало при възхода на духа. Винаги, навсякъде и всякак умението да владееш себе си трябва да се утвърждава упорито, настойчиво и целеустремено. Животът дава множество възможности за това. Жалки, нещастни и бедни са хората, които са роби и жертви на своите страсти, емоции и настроения – безволеви роби, роби

на случайните астрални вихри, роби, измъчвани постоянно от своя егоизъм и завличани във фуниите на пространствените вихри, породени от техния собствен необуздан астрален проводник и от същите обвивки на околните. Само голямото равновесие може да запази духа от тези влияния, които са ужасно заразни. И само умението да владееш себе си, или самообладанието, може да им противостои.

93.(27 април). Сине Мой, осъзнаването на себе си като Мой син помага много в живота. Мнозина се гордеят със своя знатен и родовит произход. Но тази гордост е от стария свят. Сега се налага ново родословие – по Космическите предци и по Лъча. Това е по-вярно и по-заслужено и не зависи от времето. Много са земните предци, много са бащите и майките, но Космическите Баща и Майка са едни. Принадлежността към Лъча се определя за цяла Манвантара. Даже минералното, даже растителното царство и техните видове се разпределят по Лъчите и от лъчите. Спектрите на металите силно потвърждават това, а така също и на другите елементи. Затова въздействието на лъчите върху всичко съществуващо е така мощно. С помощта на лъчите може съзнателно да се управляват явленията и хората. Всяко чувство и всяка мисъл на човека е оцветена със свой оттенък. Изпращайки предварително някакъв цвят, определяме характера на едни или други движения в проводниците на човека. Не е възможно да се разсърди човек, който е обвит в син лъч, или да се отдаде на ненавист този в розов, или на страх – обвитият в златисто жълт. Така мисълта, изпратена да съпровожда лъча с определен цвят, ще бъде силно творяща мисъл. Цялата природа се подчинява на лъчевите въздействия и всички природни явления, подобно на изменението на цветовете в човешката аура, също се съпровождат с пространствени огньове. Виждането на пространствените червени искри, или звезди, или петна, не е за успокоение – те могат да предшестват земетресенията. Разбира се, всички неуравновесености в Макрокосмоса на планетата, така както и в човешкия микрокосмос, са свързани с огъня, а огньовете – с цветовете. Цветовия аспект на света е по-широк и по-дълбок, отколкото изглежда за обикновеното око. Не само бикът реагира на червения цвят. На цветовете, и при това на всички цветове, реагира всичко живо и неорганичната природа. Растенията реагират явно. Светилата, планетите и звездите изпращат на Земята своите цветни лъчи и всички те ѝ въздействат, както и на всичко, което е върху нея. Лъчите, пространствения огън, земния и пространствен магнетизъм са могъщи фактори на живота. В човешкия микрокосмос действат същите сили. В хармонично съчетание със същите сили извън него се създава пространствена или Космическа кооперация и батерията на човека се усилва неизмеримо. Възможно е да се призват за сътрудничество всички енергии на пространството и да се проявят чрез човешкия микрокосмос. Акумулирането на пространствен огън в същността на човека го прави притежател на Космическа мощ. И тогава може да се каже: всичко е достъпно, всичко е възможно. В основата на тези възможности стои кооперирането с пространствения огън. Космическите сили могат да бъдат враждебни или дружелюбни към човека: всичко зависи от утвърденото равновесие и съгласуваност или неравновесие и дисхармония на съзнанието. Владиката Говори за Висшата съгласуваност на Земята: за съгласуваността вътре в микрокосмоса и за съгласуваността на съгласувания в себе си микрокосмос с големия свят навън. Така се утвърждава двустранната съгласуваност. Дъгата, окръжаваща човека, е показател за Висша хармония и достигната съгласуваност. Това е знак за синтез, раждащ синтетичен лъч.

94. (28 април). Даже малката победа над себе си вече е благо. Дори малкото преодоляване донася добри следствия. Човекът расте бавно. Казват за някого: “Той е станал съвършено различен”. И това се случва, но ако има натрупвания. Мигновеното озарение е възможно, но не без предишни натрупвания. Те могат да се акумулират съзнателно и постоянно. И ако условията или състоянието на духа в даден момент не позволява да укрепиш себе си в нещо, то все пак е лесно и просто да намериш нещо друго и по линията на най-малкото съпротивление нещо все пак да се постигне. Съзнанието винаги звучи на някое определено качество по-силно, отколкото на останалите. Именно то може да се укрепи. Така получаването на ползи няма да отминее вървящия към Светлината. Ако целта е пред теб и е осъзната напълно, стълбата на възхода на духа и самоусъвършенстването е призната за неизбежна необходимост. Когато друг изход и друго решение няма, то съзнанието се настройва на определена тоналност, използвайки всички срещнати обстоятелства за приближаване към тази цел. Да се подобри нещо може винаги, а така също и да се влоши. Резултатите от единия и другия процес, които са малко забележими в момента на извършване на дребни стъпки по преодоляването или допускането, при по-дълъг период от време, обаче, имат явни следствия: тежки и непреодолими в случай на инволюция на съзнанието и

смели, устремяващи и носещи озарение – в случай на неговия възход. Затова дори малките, но утвърждаващи самодисциплината и победата над себе си крачки, имат голямо значение. Дисциплината на духа, която е постоянна и бдителна, е забележителна с това, че акумулира зърна Светлина в микрокосмоса на човека, докато разпуснатостта, примиренството и небрежността на волята разпиляват акумулираната Светлина или огън. Съзнанието, което поставя себе си в положение на вечно бодърстваща активна напрегнатост и самоконтрол, неотслабващ нито за миг, се намира в процес на бурно преуспяване и натрупване на огънове на духа. Няма нищо по-лошо от пълната пасивна разпуснатост на волята и съзнанието, живеещо с илюзиите на рефлекторните процеси, завладели изцяло човека. Зоркост, бдителност, самоконтрол, дисциплина, незаспиваща стража и състояние на съзнанието подобно на напрегнат лък, е състояние на духа, присъщо на напредващия Архат. Затова да държиш себе си в немигващо състояние и никога да не се отпускаш, ще бъде правилното решение за всеки човек във всички случаи на живота. Антипод на това [състояние] ще бъде разпуснатостта на съзнанието. Тя е осъдена, както и тези, които се влачат безволно по вълните на житейското море, са обречени. По този начин можем да наречем новата, особено необходима степен, самоутвърждаване на волята. Не трябва нито за миг да се отпуска сребърната юзда на духа, тъй като конят може да завие настрана и да отдаде конника на милостта и произвола на случайността. Потвърждавам раждането на волята сред постоянна борба и преодоляване на вехтия лунен човек в себе си. Нека всяка неуравновесеност и неумение да владееш себе си впоследствие да води към утвърждаване на равновесието и самообладанието в самия себе си.

95. (29 април). Най-силните действия на духа се извършват в тишина и мълчание. Така Творим Ние. Показните усилия и напъни, и външната суета са характерни за земляните. Но силното действие винаги се извършва в мълчание. Дори заповедта трябва да бъде кратка, за да запази енергията за действие. Продължителността на заповедта е обратно пропорционална на нейната сила. Мълчаливото действие е мощно. С урагана на мисълта биха могли да бъдат пометени всички злонамерени постройки на противниците на Новия Свят, но свободната воля на хората си остава тяхна свещена собственост. И каква е ползата от това, че някой, подчинявайки се на заповедта, ще изпълни Нашата Воля? Ще донесе ли това за него някакво достижение? Ще способства ли това за еволюцията на неговия дух? Ценно е само действието, извършено в свобода. Не може да има принуда там, където духът трябва да върви свободно. Духовното придвижване се извършва на свобода и свободно. Ако ученикът чувства, че той е длъжен да свърши нещо въпреки свободната си воля, значи че някъде в неговото мислене се е прокраднала грешка. Свободата на духа и разпуснатостта на нисшите обвивки са явления от противоположен порядък. Ако астралът е дотолкова разюздан, че има свободата да прави всичко, което му хрумне, то такава свобода ще бъде висша форма на най-тежко робство. Свободата не е в това. Свободата е в освобождаването от тиранията и властта на нисшите проводници. Не може робът на своя астрал да говори за някаква свобода, тъй като тази свобода е всъщност нейна пародия. Лишеният от всичко затворник може да бъде свободен човек, а притежаващият всичко и на свобода – затворник. Свободата и веригите са в духа. Докато всичко не бъде пренесено в мисълта и в областта на духа, е трудно да се говори за истинска свобода. Обърнете внимание на това, че мисълта не може да бъде ограничена нито от времето, нито от пространството, нито от нисшата материя. Мисленият свят е свят на неограничена свобода. Затова Ние творим с мисълта и не познаваме предели на нейния полет. При такова творчество се избягва насилието над човешката воля, тъй като мисълта може да бъде приета или отхвърлена свободно. Когато Нашата мисъл се приема от човека в съзвучие и без противодействие, тогава може да се каже, че хармонията, или съгласуваността, или просто кооперацията с Нас е достигната. На нас не ни трябват роби, но са ни нужни сътрудници, бързащи свободно в крак с еволюцията. Всяко насилие в крайна сметка предизвиква противодействие и въстание. Всички форми на насилие, съществуващи на Земята, не произлизат от Нас, а от самите хора. Злата воля създава прегради за духа и задържа течението на еволюцията. Еволюцията не може да бъде спряна, но да се обрекат масите на регрес и израждане е възможно. Затова е много важно да се уловят крачките на еволюцията и да се настрои съзнанието в съзвучие. Това е трудно, защото всичко ново, всичко еволюционно обикновено среща силна съпротива, противодействие и осъждане и само малцина усещат правилно и вървят без да се обръщат и свободно.

96. (30 април). Нагнетен от волята, дори слабият пламък започва да се оформя и да издава звук, подобно на пламъка в поялната лампа. Песента на огъня е явление от висш порядък. Пламъкът звучи при нагнетяване и усилва своите качества. Трябва, трябва да бъдем силни. Всичко слабо подлежи на измиране. Не се поддавайте на слабостта и помнете, че животът е борба за право на живот и място под Слънцето. Говоря за Космическото Право, което поставя човека по-горе от човешките разбирания. Знанието дава нужната сила за достижения. Знанието е сила. Знаещият върви победно през живота, изгаряйки несъвършенствата със силата на сърдечните огънове. Архат-победител – това да запомним днес.

97. (1 май). Мисълта е проста: Лъчите на Йерархията действат. Ще се появят вести за далечни и близки събития. Ние Знаем много, тъй като посевът е Наш. Във връзка с настъпването на сроковете Казвам: “Оставете време за това, което е действително важно. Бързайте да се запасите със знание. Бързайте да го задълбочите”. Само знанието ще спаси. Незнаещите ще кретат на опашката. Бързайте. Да изостанеш означава да се смъкнеш от гребена на вълната и да попаднеш под удара на идващата след нея. Затова и Уча как да се лети пред циклона. За Нас това предстоящо събитие е вече преминал етап, минало, тъй като Ние сме Преживяли по-рано неговите ефекти, когато, Създавайки го, сме Залагали бъдещето в настоящето. Това е и условието за движение, изпреварващо времето. Пропускайки през съзнанието реакцията на вече съществуващото в бъдеще събитие, ние го правим сякаш минало, тъй като неговата проява в земния свят става огнена неизбежност. Казвам “огнена”, тъй като Нашият строеж започва в Огнения Свят. При това се има предвид не подробностите, а главното. Подробностите, като акомпанимент към основния мотив, могат да се променят в зависимост от обстоятелствата. Но главното остава неизменно. Много е важно да се разбере, че огненото съзнание върви преди еволюцията, че то я води. Това е възможно само при условието на съзвучие и сливане на човешкото съзнание с Космическото Съзнание. Тогава Водещата Воля на Космическия Магнит се проявява в човека и той става неин изразител. Така Водещият планетата е Носител на Висшата Воля. Претворявайки Висшата Воля чрез творчеството на Своя Дух, Водещият планетата изгражда стъпалата на еволюцията на човечеството на нашата планета. Завесата на времето е за хората. Но бъдещето е открито за Тези, които го Сътворяват. И вие, стоящите наблизко, не се поразявайте и не се учудвайте, че на страниците на Учението и в Нашите Послания бъдещето е начертано толкова ясно и определено. Наистина, ще се сбъдне казаното от Нас: и пустините ще процъфтят, ще се преобрази тази част на света, където днес се пренася центъра на световната култура, възвишеното изкуство ще бъде като най-висше средство за образование и възпитание на народа, жената ще стане очите и ушите на човечеството в сферите на тънко познаваните енергии, кооперацията ще се превърне в братство на народите и хармонично дружелюбно сътрудничество, науката ще отвори врата към света на невидимите за физическото око явления и ще затвърди хармоничната връзка между двата свята. Трудът ще стане не проклетие и горчива необходимост, но радост и щастие за човека-творец. И светлината на разбирането на Космическите Закони ще бъде сила, водеща към Светлина. Наистина, ще се преобрази живота. Така Казва Владиката на Шамбала. Казвам, защото Виждам и Зная. Като вчерашния ден стои пред Мен бъдещето, защото Ние Сме го Начертали. И вие, близкостоящите, се радвайте с цяло сърце когато видите да се осъществява Утвърденото от Нас във вашите дни. Това, което е утвърдено в Моите дни, във вашите дни трябва да се осъществи. Затова Казвам: “Радвайте се, деца. Наистина, времето на великите Дни приближава”. Аз Казах. На Нашия щит е начертана победата, затова наричаме победители биещите се под Нашите щитове. Добре е радостно и дълбоко да се осъзнае, че за тези, които са с Нас, поражението е немислимо. И докато Владиката Живее в сърцето, пътят ще бъде победен. Не се изискват никакви свръхестествени усилия или насилие над себе си или каквито и да било мъчителни изтезания. Необходимо е едно: пълно предаване сърцето на Владиката. Това е и пълнопреданост. Тя ще бъде антипод на половинчатостта, когато с едната ръка се създава, а с другата се разрушава. Две сили се борят в човека: едната го устремява нагоре, а другата го влачи надолу. Важно е равнодействащата сила на тези двете да има превес и да е насочена нагоре. Тогава се запазва постъпателното движение. И ако то е придобило ритъм, то това движение, тоест изкачване, става законно и неизменно. Необратимостта на хода е условие за победа. Ритъмът е основна форма на изява на живота. Примерът с движението на небесните тела е достатъчно убедителен. Когато ритъмът навлезе в живота на човека в допълнение към неговото духовно придвижване, победата неизменно и сигурно съпътства вървящия. И тогава е по-

лесно да не се разпилеят изпращаните възможности. Природата на възможностите все още трудно се разбира. Възможността за достижение все още не означава самото достижение. Изпращаните възможности трябва да бъдат поети с грижлива и внимателна ръка, защото са неповторими. Дори далечното послание не се повтаря два пъти и изтърваното се губи в пространството. Същото е и с възможностите. Запомнете едно: изпуснатото не се повтаря отново, тъй като спиралата на еволюцията е устремена и е в постоянно движение. Не може светилото да тръгне наобратно, също така и спиралата на устремеността. Проявете зоркост и загриженост за това, което се Дава. Сроковете на възможностите са неповторими.

98. (2 май). Утвърждавам равновесието, доколкото е възможно сред пространствените взривове и земната неуравновесеност. Да задържи планетното равновесие може само човек и той може и да го наруши. Ето защо Говоря за съгласуваност. Говоря за съгласуваност, Обръщайки се към живите хора, а не към мъртвите пънове, гнили и почернели от разложение. Хората трябва да се отзоват на общопланетния призив за съгласуваност, тоест за съгласие, дружелюбие и кооперация. Общоземното сътрудничество между хората ще даде възможност да се затвърди мирът на Земята, тоест равновесието и творческата съгласуваност между човешките и пространствени енергии. Човекът е регулатор на планетните огньове. Подземният огън е неспокоен. Поради общото неравновесие не може да се уравни и той. Бури, циклони и вихри над земната кора, породени от мятаните се енергии на човешките микрокосмоси, предизвикват също такива бури и в подземните огньове. И тогава се налага да се предупреждават невежите двукраки за творимото от тях безумие. Тежко е, защото се налага не много на брой Силни Духове да издържат върху себе си напора на огнената стихия. Най-близките си поделят тези тежести и труд, тъй като са заедно на стража. По планетната Мрежа и възлите Светлина става разпределение на напрежението и разреждането му със собствените огньове. Затова е толкова трудно за сърцето. Носим отговорност за Земята, за милионите търтеи. И вие, които споделяте нашите усилия, знайте, че сте Наши помощници и разберете, че не за себе си страдате и носите своя кръст, а за цялото човечество, както го Носих и аз. Психологията на Каин, отхвърлил отговорността за брат си, е наследство от тъмнината. Лозунгът на Новия Свят е - един за всички, и всички за един. Такова е планетно – космическото предназначение на човека, но при условие на пълна съгласуваност и постигнато равновесие. Подобно на това, както в организма на човека вътрешното неравновесие поражда болезнени реакции, мигновено изменение във флукуацията на някои органи, аритмия на сърцето, главоболие и прочие, по същия начин и висшите принципи на планетата, намиращи се в хората като цяло, при колективното неравновесие създават вихри, бури и други явления на несъгласуваност в общопланетен мащаб. На това трябва да бъде сложен край, тъй като планетната плът, тялото на планетата не може да издържи повече. Призовавайки всеки към утвърждаване на равновесието, Искан да установя съзнателно сътрудничество. Човекът е силно и тясно свързан с цялото човечество и със своята планета, своя земен дом. Грижата за него е задължителна за всички. Неговата основа се клати. Ето защо призивът за обединение е крайно необходим. Докога добрите ще бъдат измъчвани от разюзданите тълпи двукраки? Всички, които са се отзовали на Моя призив, ще утвърдят мира на Земята и те са Мои сътрудници, независимо от това кои са, къде са, в какво вярват и дори вярват ли изобщо. Сътрудничество се утвърждава не с познати вярвания, а с действия, съзвучни с тези Мисли и Призиви, които Ние Изпращаме в света. И вие, изморените от непосилната борба и тежкото напрежение, знайте, че помагате на Мен според силите си и даже свръх силите си. Помнете това, когато ви е особено трудно. И тъй, утвърждавайки равновесието в себе си, вършите не лично дело, а общопланетно и общочовешко, по отношение утвърждаването на това качество. Как по-добре да Обясним, че всичко, което се върши от човека и което става в него, има голямо пространствено значение. Човешката батерия взаимодейства с пространствения огън. Не трябва да се отрича наличието на пространствен живот. Отричането е отвело хората в задънена улица, от която няма изход. Тъжно е на света. За усмивките на малцина пребиваващи в благополучие страдат множества. На това е дошло време да се сложи край. Звучи последния призив под знамената на щастието, под знамената на бъдещето, под Знамето на Майтрея. Моите и тези, които са определени за Мен, по Моя призив ще се обединят за пълно утвърждаване на Новия Свят на съгласието на Земята.

99. Сине Мой, не е имало случай Учителят да наруши Своего Обещание. Ако то не се е състояло в определените условия, значи ще бъде изпълнено в други условия, но ще бъде изпълнено. Трябва да се

отдели време и място за общуване с Майката. Трябва да се създадат условия на готовност. Токът протича при наличието на два полюса. Полюсът на възприемане нека бъде в готовност. Надземната свобода, която получава духът след смъртта, не може да се сравни със земните ограничения. Говоря за свободните духове. В Надземния свят те могат да се проявяват много по-широко, отколкото на Земята. Плътта пречи, защото е тежка, инертна и немошна. Дори изтънчена и разреждана с огън, все пак пречи на свободата. Уплътненият астрал е средство за освобождаване на човека от тежестта на физическата обвивка, но това е в бъдещето. Засега се налага да се върви по пътя на изтъняване на физическото тяло.

100. (3 май). Сами създавайте условията, в които искате да бъдете (или които искате да имате). Волево сътворявайте своя живот. Успехът съпътства този, който е под Нашия Щит. Това (съобщение) не е от Нас, а от Нея (Майката на Ани Йога). Светилникът на духа е запален отново. Ще получаваш вести и от Нея. Трудно е да бъдем разделени в съзнанието. Един Лъч, един канал. (Тя) е в Моите Лъчи непрестанно. Може да разпали и да даде блестящ източник на възможности. Изпращам поток от възможности и в тях радостта от обещаната среща на съзнанието с любимата Майка на Агни. Може се отдели част от времето за Общуване. Това ще бъде победа над смъртта. Ще изтрия границата между очевидността и огнената действителност и ще потвърдя, че тя е една (за Земята и Небето) на Земята и Небето. В Моя Лъч ще усетиш Лъча на Майката. Вие сте свързани с Нея чрез любовта. Нишките на любовта са и свързващите нишки на щастието. Усети нейния Лъч в сърцето си като реалност. Мислено се отдай на общуване с Нея. Можеш да избереш вечерния час, преди сън.

(МАЙ). Сине Мой, Борис, дойде време отново да общуваме духом. Изпращам добрата вест за началото на съвместната ни работа. Любовта и тук е съхранила. Иначе не бихме се обединили - и само чрез Него. Изпращам радостта на моето сърце от утвърденото общуване. В радостта на духа ще го утвърдим. Ще остана Майка на твоя дух, любими сине мой. Пригответи своите съдове, за да има в какво да дам. Много ще бъде дадено. Ти ще ме замениш в даването към хората. Кръгът на моята дейност е широк. Но ти си в него. Ти имаш неотменимо право на общуване с Майката. Затова ще бъде лесно да се разграничи къде е моето, и къде – Бащиното. Заминах, за да бъда по-близо, а не за да изоставя. Приеми дара на Майката и не се противи на явната Светлина на общуването с мен. Казвам това, защото земното съзнание ще противодейства. Но то не трябва да ни пречи. Завършвам с радостта от общуването.

100 А. (4 май). Сине Мой, възможно е да се учим от хората, какви не трябва да бъдем и какво не трябва да правим. Може да намираме в хората отрицателни черти и затова, че упорито и настойчиво да ги преодоляваме в себе си: Често това, което не ни харесва в другите, го има и в нас. Другите може да оставиш на спокойствие, но себе си – не. Често може да се забележи до какъв печален резултат довежда подчиняването на астрала и това трябва да даде нова сила ти да го подчиниш в себе си, виждайки колко жестоко властва той над другите. Трябва само да се избягва осъждането. Може да се примириш с недостатъците на другите, но не трябва да се примиряваш с тях в себе си. Животът е добро училище, а хората са нагледни пособия. Доброто в тях може да се следва, но най-добрият пример за подражание е Учителят. Да се подобряваш може винаги. Дори по време на пралайя на съзнанието. Винаги е възможно да се намери нещо, способно да укрепи и придвижи. Даже в момент на отстъпка пред своите слабости и недостатъци, някаква степен на овладяването им все пак може да се прояви. Вече съм Казвал, че не това, което се прави или върши от човека има значение, а как: в свобода или робство, с позволение на волята или против нея. Негодуването или възмущението на духа е понякога допустимо. То може да се случи против волята на човека или с нейно разрешение. Второто е по-добро от първото, тъй като сребърната юзда на духа остава върху чувствата. Така с всички способности, с всички сили и при всички условия трябва да се укрепва духа. Именно сдържаността ще бъде добър камък за изостряне на волята. Юздата на сдържаността върху движението на астрала е най-доброто упражнение. Всяка външна изява на чувствата ще смятаме за нежелателна. Тя е право пропорционална на слабостта на човека. Само силният може да се сдържа. Ако хората можеха да знаят колко губят в моменти на несдържаност! Отворете флакон с благовоние или старо вино. Колкото по-често се отварят, толкова повече губят от своите качества, а бидейки постоянно отворени, ги губят напълно. Често човек открива напълно себе си и всичко, което става с него. Такъв човек може да се оприличи на изветряващ флакон с благовония. Разреждането на човешкия акумулатор става не толкова от контакта с хората, колкото от несдържаността и нежеланието да се владее себе си. В крайна сметка това довежда до замиране на съзнанието и пълно изтощаване на батерията на духа. Сдържаността трябва да бъде постоянно и

напрегнато жизнена. С никого никога не трябва да се разпускаш. Но постъпвайки по същия начин и насаме, показваме знание на основите. Пространството има хиляди очи. Защо да разкриваш същността си пред враждебните очи? А и никому, освен на Учителя, не трябва да разкриваш себе си. Вътрешните енергии са необходими за собствена употреба. Принципът на “заклученото ковчеже” остава в сила и представлява завет на живота, практически винаги необходим. Да дадеш не значи да разтвориш себе си за опустошаване. Умейте да давате внимателно и съдържано. Даването, извършено в съдържаност, е по-ефективно от даването, което се съпровожда с опустошаване на съкровищницата, тъй като в последния случай се губи магнетизма на убедителността и законите на магнитното притегляне временно престават да действат. Магнитът на човешкия дух губи своята сила. Тогава получената вреда превишава получената полза. Отдаването, извършено правилно, обратно, усилва двете страни с взаимен обмен на енергия. Такъв благодетелен обмен е съзидателен. Мъдрата съдържаност е твърде ценно качество, но, за съжаление, твърде рядко срещано у хората.

101. (М.А.Й.). Сине Мой, ще трябва да утвърдим пълното общуване, да възстановим загубената близост и да я направим явна и реална. И тук ритъмът също ще помогне. Пред настойчивостта на ритъма се огъват условията на плътната действителност. Постоянният ритъм е могъща сила за достигане на желаното. Мога да проявя творческата си сила чрез съзнанието на сина. Асимилацията на вибрациите ще изисква известно време. Твоето съзнание ще трябва да влезе в съзвучие с моето, както е влязло в съзвучие със Съзнанието на Великото Сърце. Именно благодарение на това ще бъде възможен контакта. Много трябва да се каже. Нашата връзка ще стане още по-здрава и силна от тогава, когато аз съм била на Земята, тъй като сега съм свободна. Всичко основно в Плана остава неизменно. Ще творя чрез съзвучните съзнания. Изпращам ти възможностите на моята близост. Загриженост проявявам както и преди. Можете мислено да ми пишете. На въпросите ще отговоря. По-добре е ако вестта бъде кратка, ясна и точна. Това е важно в началото. Възможно е и събеседване, но не сега. Призивът на любовта приема Единствен и Неповторим отговор както някога някой ме наричаше в живота. Аз съм неповторима и в смъртта и ще дам знаци за моята неповторимост на сина и сега, когато съм извън тялото. Запълвах тетрадки, ти също ще ги запълваш със своята ръка, но с моя дух. Трябва да се усилят нишките на любовта и да се оживят до пълна реалност. Не съм заминала, но съм с вас: не на Земята, но наблизо; не в тялото, но в духа; не далеч, но до вас. Възможността за моята близост трябва добре да се осъзнае. Магнитната връзка се установява съзнателно. Най-лесно е да се действа с мисли и чувства, тъй като те принадлежат към двата свята. Мисълта е рожба на духовния план и не познава ограниченията на плътната материя. Мостът на свързващата мисъл трябва да бъде прехвърлен към мен и да се забрави за това, че съм заминала и че ме няма. Има ме и съм с вас. Но отворете сърце към мен, за да мога да се докосна до сърцето. Обичам и изпращам обич за вас.

102. (5 май). Никога не казвам „не”. Така и вие на всичко поставяйте печата на утвърждаването. Във всичко, даже в лошото, има градивни елементи. Дори и най-потъмнелия дух съхранява в себе си някакви искрици светлина, в противен случай не би могъл да съществува. Докосвайки се до явлението се стараем да извикаме към живот блещукащи искри творещ огън и да ги раздухаме в пламък, за да даде той светлина. Затова във всичко, даже и най-лошото търсим тези положителни елементи, елементи на съзиданието и утвърждаваме именно тях. По този начин, стремейки се даже в лошите хора да намерим нещо добро, и предизвиквайки го към живот, да го утвърдим, вървите по Моя път. Разбира се, има граница на мерзостта, когато приближаването става невъзможно и когато опитите от подобен род са обречени на неуспех, но това е вече особен случай на разложение и умъртвяване на духа, когато помощта става нецелесъобразна. Във всичко и винаги трябва да се стараете да виждате добрите страни, и съсредоточавайки се върху тях, по този начин да усиляте в тях строителните елементи. Така се твори добро, така от всеки, дори сравнително лош човек, може да се направи добър, във всеки случай по-добър отколкото е бил преди това. Въпросът е широк и засяга не само хората, но и животните, и растенията, и неодоушените предмети. Двойките противоположности, силите на съзидание и разрушение, се откриват във всичко. Усилвайки положителния полюс на явлението, давайки му превес, извикваме за живот и усиляме спиралата на напредъка, и тази спирала, с преобладаването на творческите елементи, ще бъде спирала на еволюцията. Мислейки добре за нещата, които са около нас, от какъвто и порядък да са, извикваме в тях проява на светлите и жизнеспособни сили. Следвайки този завет можеш да станеш творец на човешките души, тъй като човек по-лесно и по-бързо реагира на

творческата мисъл, отколкото неодушевления предмет. Особено лесно се поддават на въздействие цветята. Но ключ към силата на въздействие върху обкръжаващото ще бъде любовта, а не ненавистта, тъй като последната е разрушителна по същността си. Затова заветът “творете с любов” съдържа в себе си много дълбоко основание. Не просто да имаш “добро око”, но ако то е утвърдено, можеш наистина да твориш с любовта, предизвиквайки около себе си към живот всичко, съдържащо в себе си поне частица светлина. И ако огньовете в сърцето са запалени, то това творчество става особено плодотворно. Затова нека вашето око да бъде отворено към доброто. Творете с любов, забравили за отрицанията.

103. (М.А.Й.). Скъпи мои, ако във вашето сърце сте намерили място и време за далечната вест, то и вестта няма да се забави. Ще проведем и усвоим опита с общуването между духа, напуснал Земята и съзнанието, живеещо на Земята. Нашата духовна близост и любовта между нас дава пълната възможност да осъществим това. Не е важно кое време ще бъде избрано – сутрин или вечер, но е важно да се установи ритъм, което силно ще облекчи процеса. Първата мисъл изпращам за единението. Единението трябва да се усили. То е отслабнало – някои отиват в гората, някои се връщат. Батерията е отслабнала благодарение на несъгласуваността, която се е усилила не само във взаимоотношенията помежду ви, но и вътре във всеки поотделно. Съгласуваността трябва да се утвърждава като основа на преуспяването и да се прояви повече търпимост. Защо да се мисли, че с моето заминаване нещо се е променило? Не се е променило нищо, само че аз мога да застана по-близо до този, който търси моята близост. Не мъртва, но жива ме почитайте, тоест, смятайте, че съм отишла за Светлина за вас. Отидох да донеса Светлина и сега тази възможност вече може да се осъществи. Съвети и указания могат да бъдат давани толкова лесно, колкото и в живота, тъй като връзката минава през сърцето, а сърцето е отворено за всички светове, защото е безсмъртно. В своето сърце ме осъзнавайте като наистина живееща в него. Не мога да се докосна до вас чрез мозъка, тъй като мозъкът е за Земята, а чрез сърцето. Правилно сте изпълнени с очакване. Наближават указаните промени. Живейте с ясното усещане за предстоящите и вече случващи се промени. И мен приемайте в сърцето си не умряла, а жива, но заминала за Светлина и върнала се при вас със Светлина - така ме приемайте. Не изпускайте от съзнанието си яснотата на тази мисъл. Аз съм с вас в същия Лъч на Великото Сърце. Нека лекотата на общуването не смущава изпитаното сърце, тъй като има много причини и заслуги за това. Ние сме свързани здраво над плътните наслоения и случайности на земното съществуване. Нашата връзка е дълбока. Мъдростта на Учителя ни постави на Земята в определени рамки за изпълнение на определена жизнена задача, но близостта на духа е над всички временни условия. Под Ръката на Учителя в Неговия Лъч сега става задълбочаване на тази връзка за нещото утвърждаване на връзката между двата свята чрез канала на мисълта. Това е най-трудния канал за съобщения, тъй като е достъпен само при голяма тренираност на съзнанието и наличието на отдавнашна хилядолетна връзка. Затова Своя син, Нашия син Владиката е избрал за утвърждаване на свидетелството за възможността на духовното общуване със съзнанието на заминалия от Земята дух. Мисълта, която е дете на всички светове, се проявява във всеки от трите свободно. Затова и ще действаме с мисълта при установяване на контакт. Първите крачки трябва да бъдат много внимателни, предпазливи и отчетливи и при пълно предаване на цялото съзнание на провеждания процес. Правилно отбелязахте, че пречупването на мисълта минава през аурата на възприемащия я. Изпращането на енергия се претворява в съзвучие с възможностите на възприемащото съзнание. Затова може да се говори за взаимотворчество, но не и за подчиняване на едната воля на другата – по-силната. Именно, сливане на съзнанията се има предвид, а не подчиняване. Подчиняването на волята води до нейното парализиране, което е твърде нежелателно. Необходимо е свободно сътрудничество, носещо светлина и радост. Давам радост на сина да се приобщи към моите мисли и с радост от осъщественото общуване ще завърша.

104. (6 май). Хората не искат да мислят за значението на мисълта, обаче на практика мислят всички. Океанът на мисълта е отворен за всички и всички черпят от него. Мисълта е универсална и достъпна за всички. Всички са приемници на мисли, разлети в пространството - от гения до нищожеството. Защо тогава мислите на хората са толкова различни, ако достъпът е еднакъв за всички? Великият закон за съответствието или съзвучието се проявява и тук, в областта на мисълта, с особена сила. Именно тук всеки жъне това, което е посял и възприема мисли в точно съзвучие със своя приемник на съзнанието. Какъвто е приемника, такива са и възприеманите мисли. В мисления свят съществува всичко, което някога са мислели хората: от най-високите и прекрасни образи до страните и

чудовищни рожби на тъмата. И всеки човек взема от тук само това, което е съзвучно с елементите, съставляващи неговата собствена същност. Законът е справедлив и безпристрастен. Всички жънат това, което сами са посели. Човекът се намира в постоянен контакт с пространственото вместилище на мисли, но черпи от тук по съзвучие. Затова е така различно това, което се възприема от хората, дори живущите един до друг, дори в еднаква обстановка и условия. Малкият замърсен приемник на малкото ограничено съзнание ще получи от безпределния свят на мисълта само това, което му съответства. Вярно е, че и това малко също расте и се увеличава в своя обем и свойства благодарение на този постоянен пространствен контакт, но само по линия на приетото от даденото съзнание направление. Всичко останало остава затворено, тъй като законът за съзвучието действа безкомпромисно. Затова трябва да утвърдиш в себе си макар и малкото, за да има с какво да привлечеш към себе си от пространството вече по-голямо и именно от желания характер. Жътвари са всички, но посятото е от самите нас. Всички имат способност да възприемат пространствени мисли, но само по съзвучие с тези, които изпълват тяхното собствено съзнание. От безпределния океан на мисълта е възможно да се черпи безпределно, ако се знае как да се настрои собствения приемник на определената вълна на мисли или по-точно, на мислите с определена вълна. Законът за съзвучието ще действа автоматически и магнитно. Безпределността е Завещана от Мен. Следователно, във всяко направление можете да се устремявате безпределно. Понякога може да се усети тази възможност на безпределното задълбочаване и разширяване на всяко явление. Ако се спрем мислено на безпределността на качествата, то стъпалата на възхода на духа ще придобият по-конкретен характер. Предел на знанието е всезнанието, на зрението е всевиждането, на слуха – всечуването, и така нататък - всяко от тези свойства е безпределно. Така устремяването към всяко от качествата води човека към възможността за неговото безкрайно усилване и развиване. Трябва да има по-голяма увереност в това, че Безпределността проявява своя лик във всичко, защото всяко явление в своята същност е безпределно и влиза в допир с вечността от всички страни, тъй като съществува в нея. Всичко съществува в Безпределността и затова има възможност да се развива и самоусъвършенства безпределно. Нека се порадваме на безпределните възможности, лежащи пред човека. Трябва само да ги осъзнаем.

105. (М.А.Й.). Ще говоря с теб за света на Космическата Истина. Тя се съчетава с Красотата. Ние, служещите на Светлината, служим на Красотата. Служенето на Красотата задължава тя да се утвърждава във всички явления на живота и в своя вътрешен свят, и тогава Красотата на Космическата Истина ще започне да разкрива пред човека съкровенията си същност. Бъдете прекрасни в мислите и действията си за да привлечете към себе си вълни от сияйна материя, наситена с красота. Висшият Свят е прекрасен. Той е отсъден за човека. Той е неотменим за този, който е посветил себе си на служене на Красотата. Красотата и грубостта са несъвместими. Затова толкова много се говори за изтънчване. Прекрасните мисли са далечни гости от Висшите Надземни Светове. Искане ми се да отворя вашите очи за Красотата. Има много от нея в природата: нейните цветове, планини, гори и в цветята. Има много от нея в звуците и нощното небе. Много красота има в света, но трябва да бъде забелязана. Трябва да се настрои съзнанието на ключа за възприемане на всичко прекрасно и чрез него да се доближи до Красотата. Красотата на Земята е само слабо отражение на Красотата в Надземния Свят. В земната Красота този Свят докосва земния свят. Нека мисълта за прекрасното да води съзнанието в Света на Красотата на Безпределността.

106. (7 май). Докосвайки със сърцето си Великото Сърце, човек създава сияйния мост на връзката. Вибрациите на Сребърния Мост предават това, което не може да се получи от заобикалящия свят. Центъра на Средоточие на Светлината за вашата планета е един. Към него именно устремявайте съзнанието си, към Височайшия, но достъпен за него фокус на най-тънки енергии. И ако човек поиска да се устреми още по-нагоре, то това е възможно само с посредничеството на Великото Сърце, не и по друг начин. Тъй като е Казано: "Аз Съм Пътят, и Истината, и Животът, и никой не може да отиде при Отца, освен чрез Мен". Така веригата на Йерархията остава нерушима и да се докоснеш или да отидеш близо до висшестоящото може само чрез звеното, прилежащо към него. Има много опити да се докоснат непосредствено до Мен. Но са неуспешни, тъй като нямат ключа. Ключът се получава от този, който стои по-близо и има достъп. Разбира се, всеки може да се приближи и без посредници, но само след като получи ключа. Ключовете от Царството на Светлината или Сферите на Висшите Енергии са дадени на човечеството в Нашите Учения през различните епохи. Но как могат да ги вземат слепците, след като

Висшето се отрича от тях? При отрицание и ключовете са безполезни. Значи, някой трябва да отвори очите на хората, за да могат да видят ключовете. В това е значението на посредниците. За да се възприемат енергиите на Моя Лъч, трябва да се знае как се прави това. Вие получавате, но другите – не. Достъпното за всички става достъпно само за малцина. Защото болшинството се е потопило в отрицание. Слънцето е над всички. Но камъкът, цветето и птицата възприемат от неговите енергии по различен начин. Каменните сърца възприемат най-малко количество от лъчите на живота. Всичко е открито, всичко е достъпно, ако сърцето е готово да приеме. Сега особено внимание се обръща на сърцето, тъй като възприемането на най-тънките енергии става чрез него. По този начин, ако сърцето е отворено и умът не е помрачен, Светът на Висшите Енергии става достъпен.

107. (М.А.Й.). За да задълбочим връзката ще прибегнем към нов, по-изтънчен способ, а именно: магнитът извлича железните частици от купчина разнородни предмети; подобно на това, магнитът на ясната и отчетлива мисъл, изпратена предварително, може да почерпи от резервоара на моя дух по притегляне това, което ще привлече тази мисъл по силата на сродството. В началото все пак е по-добре да се изпраща мисъл с определена задача, отколкото да се чакат мисли пасивно. Но дори и в мислите да не се съдържа ясен и отчетлив въпрос, то и това може да даде успешни следствия. Но избягвайте въпроси за сроковете, тъй като не се знае нито деня, нито часа... Ето, виждаш сам колко е трудно да се избере дори въпрос – твърде много са, неясни, тълпящи се в съзнанието. А нали въпросът трябва да бъде определен, ясен, точен и жизнено насъщен, иначе не си заслужава да се безпокои далечното сърце. А по отношение на Учението? «Всичко, отнасящо се към него, трябва да се носи със себе си и при себе си, но при условие на пълна предаденост на съзнанието на Владиката. И пълна увереност в това, че Лъчът ще предпази. Страхът е недопустим. Нужно е също така през това време постоянното усещане на себе си в Лъча, като в обграждащ пашкул.» Не са необходими измъчени и измислени въпроси, нека те да бъдат издигани от самия живот. Но тяхната формулировка трябва да бъде много определена и ясна. Всяка размитост и неувереност се отстраняват. На всеки въпрос, поставен в нужда и твърдо, ще се отговори незабавно. Също и Владиката Отговаря на всички зададени въпроси, и Разяснява всички неясноти, и е Правил това нееднократно, само че съзнанието не иска да види и не забелязва това, което става в него. А нали толкова пъти в даваните Записи сте получавали отговори и разяснения на възникналите в сериозните събеседвания въпроси. Може дори от вечерта да се зададе нужният въпрос и да не се смущавате от лекотата на получаваните отговори. Когато съзнанията са много близки, понякога дори ще е невъзможно да се разчлени кое е свое собствено и кое от Майката или Владиката, тъй като Палория означава пълно сливане на съзнанията в едно. Тези обяснения се дават за неотложно приложение и ръководство.

108. (8 май). Съсредоточаването върху Мен в Кулата помага да се излезе от тясната лична сфера, помага да се пробие ауричната черупка и да се докоснат планетните простори. От Кулата се вижда нашироко и надалеко. Личното вече не закрива далечината. Откъсването от личното ще бъде и откъсване от земното, тъй като всички велики духове са живели свръхличен живот. Животът е сложен и границата между личната и свръхличната сфера е тънка. И понякога е трудно да се разграничи личния устрем от стремежа да се служи на хората. Но устремеността на егоизма няма да издържи сиянието на Светлината: той ще изгори и човекът ще остане празна обвивка, ако раждането на свръхличните огньове не запълни образуваната празнина. Придвижването към Светлината, ако нямаш собствена такава, завършва с пълно опустошаване на сърцето. Трябва да могат да се различават Образите, приближаващи към Светлината. Закоравелият егоизъм няма да издържи изпитанието на времето и рано или късно ще отстъпи. Учението на Живота не дава никаква лична изгода. Розовата мъгла на новостите скрива суровостта на служенето на Светлината. Колко пострадали и лишени от земно благополучие виждаме сред свръхлично устремените. Първоначалните мечти са далеко от действителността, но са необходими, за да съхранят поклъването на духа. Суровостта на подвига не е по силата на слабия дух. До подвига трябва да се достигне. Грижливо срещаме устремените, тъй като кой може да каже кое зърно ще даде най-тежкия клас. Във вътрешния кръг приемаме само продължително изпитаните в миналото. Преданият ученик има свое място в Сърцето на Учителя, но не и само преминаващите. Те са много. И всеки претендира за особено внимание и грижа. Преминаващи сенки – така ги Наричаме. Но сред преминаващите има идващи завинаги. Тях не изпускайте.

109. (М.А.Й.). Светлината идва през аурата. От себе си не можеш да избягаш, следователно и малкото “аз” трябва да се държи в порядък. То изисква внимателна грижа. Личното неблагополучие може да прекъсне достъпа на Светлина.

110. (9 май). Двама души могат да живеят в един дом и даже в една стая. Единият може да бъде в тесен контакт с невидимия Учител на Светлината и огнено да се устремява към Него, живеейки в пълно усещане на Бъдещето. С други думи, да гори със сърцето си, получавайки знания. А другия в същото време ще се потапя в безпросветната мътилка на сивичкото еснафско живуркане. Всичко зависи от това в какво състояние се намират аурите на двамата. Чисти ли са приемниците на съзнанието и какви са миналите придобивки. И не на огледалото трябва да се ядосваме, ако то отразява крив образ. Светлината достига чрез аурата. Огледалото на духа не дава правилно и ясно отражение на света на тънките енергии, ако неговата повърхност е помътнена и изкривена и хаотичните движения на проводниците са нарушили неговата гладка повърхност. Ето защо толкова много се говори за спокойствието. Даже погрешното действие, извършено в състояние на пълно спокойствие, не води след себе си онези разрушителни следствия, които поражда нарушеното равновесие. Затова трябва да се пази равновесието, независимо от всичко, във всички условия на живота. Елементът на лична заинтересованост, привеждайки в движение материята на астралната обвивка, служи за главна причина, нарушаваща равновесието на духа. Явлението от свръхличен порядък не съдържа в себе си това нисше начало и вследствие на това влиянието на астрала не може да се прояви в него. Именно, изгодно и полезно за духа е да се пренесат своите интереси от нисшите обвивки нагоре, в сферата на интересите на Общото Благо, изгодни за човечеството. В противен случай “отделената частица” неизбежно ще слабее. По-добре е пълната Чаша на Общото Благо.

111. Без духовна борба няма напредък. Наличието на противоположни начала и тук поражда своя спирала. Трябва само да се погрижим за това, спиралата да бъде възходяща. Не е нужно да се смущавате от проявите на постоянната борба вътре в себе си. Нека равнодействащата на борецките се сили да дава превес нагоре. Тогава напредъкът е обезпечен. Затова е и спасителна формулата: “А аз все пак ще достигна”. Малко ли нещо може да се случи, та да се наложи да се връщаме обратно, и накъде? Така движението напред става при всякакви обстоятелства. Това ще бъде и правилната нагласа на съзнанието.

112. (М.А.Й.). Много безпокойство за нищо. Ако се сравни безпокойството за това, което се очаква в бъдеще, с това, което действително се случва когато това бъдеще настъпи, то се получава чудовищно огромна разлика. Много безпокойства и тревоги напразно. Затова е по-добре спокойно да се гледа в бъдещето и то да се очаква спокойно. Защото толкова много от безпокойно очакваното няма място в действителността. Защо да се прахосва напразно скъпоценната енергия? “Нека да става каквото става, ако такава е волята на Владиката” - ще си каже ученика, разчитайки на Нас с цялото си съзнание. Но да разчиташ не значи да предоставиш безволно всичко [на съдбата], като при [гадаене на] колодата карти, но значи в пълен трепет [напрегнатост] на съзнанието да се посрещат изпращаните възможности. Трепета на чувствителността не напуска стремящия се, и винаги е нов неговият дух. Тайната на вечната младост на духа трябва да се разбере със сърцето. Оттук е и неувяхващата бодрост. Униинето не е свойствено за горещото сърце. Тъгата не е унииние, както и скръбта. Често скръб, виждайки хорското неразбиране. Често сърцето е изпълнено с печал, но унило в него няма. Качествата на духа се нуждаят от тънко разпознаване. По тях и оценяваме тези, които се приближават до Нас. Затова не се смущавайте от своите недостатъци и слабости, но издигайки се над тях духом, вървете твърдо и смело напред.

113. (10 май). Имайте търпение. Имайте търпение докрай. Имайте го независимо от това кога ще дойде този желан край, който ще бъде начало на нов период във вашия живот. Как ще стигнете, ако не запазите търпение? Очаквайте бъдещето, но не в личните мерки: тогава и търпението ще стигне. За какво е безпокойството? Нали е Казано: „Не мислете за това какво да пиете и ядете, или в какво да се облечете”. Душата не е ли повече от храната, а тялото – от дрехата? Може би ще кажете: след чудо ще повярвам, но чудеса вече е имало, а вярата къде е? При недостатъчно доверие даже чудесата са безполезни. Тревожете се за своята участ? Но Аз вече Казах: нищо няма да ви засегне. Откъде е това недоверие? Ако и да не са се сбъднали личните подробности на Плана, то той се изпълнява блестящо в общопланетен мащаб. Нима от личната смърт и страдание на Спасителя може да се извади заключение, че мисията Му е била неуспешна? Личното благо и Общото Благо не винаги съвпадат. И е много важен

въпросът какво търсите, кое благо - личното или Общото. Не на всички възприятия може да се разчита. И какво следва от това? Не е ли това, че приемникът на съзнанието трябва да се почисти? Или може би Владиката Греша? Трябва здраво да помислите, преди да произнесете тази разрушителна формула. Да, вярно е, нещо от обещаното не се е състояло, но именно подвижността на Плана е предизвикала тези промени. Докато неизменността и подвижността на Плана не са осъзнати, ставащото няма да бъде разбрано. Какво още измъчва съзнанието? Защо те да не заминат, а вие? Защо на него, а не на мен? Защо на нас, а не на тях? Ако е Даден Указ или Съвет, само недостатъчно дисциплинираното съзнание пита “Защо?” Ако воините от най-добрата войска започнат да питат поотделно вождя защо и откъде той дава една или друга заповед, то това ще бъде вече не войска, а сбирщина. А със сбирщина победа не се постига. Почитам Моите воини. И за близките воини е Указът: “Учителят, Учителят Върви, Върви със стрелата на Указа”. Какво да правите вие? Да вървите. Все едно, условията ще се стекат така, че ще се наложи да се пътува, тъй като е необходимо. За какво са напразните съмнения и неувереност? Ако думите не убеждават, то остава животът. Той ще убеди най-добре за това, че Висшите Указания са правилни и дават най-добрия път. Не трябва да се смущаваш от лекостта на възприятията и да смяташ, че са записани твоите собствени мисли, защото те вървят в разрез с личните мисли и желанията на малкото земно „аз”, тъй като са изпратени от Мен.

114. (М.А.Й.). Какво бих могла да добавя? Освен това, че бих искала да се гордея със своя син. Да се гордея с неговата твърдост, преданост, мъжество и готовност бързо и радостно да следва Съветите на Учителя. Колко добри слова бяха написани, но вярата в неизменността на думите на Владиката все пак не можах да утвърдя. Много от Обещаното не се е състояло? Но нали това същото е било Обещано и на мен, и все пак моята вяра, моята увереност не са се разколебали нито на йота. Защо е така? Сине мой, необходима е безусловна и неразсъждаваща преданост. Да се мисли, обмисля и анализира даваното съвсем не значи да се съмняваш и колебаеш. Съмнението произвежда малодушие, когато Величината на Великото Сърце се измерва със собствената дребнавост. Получава се чудовищна разлика между действителността и очевидността. И Майя, породена от егоизма, показва своя измамен образ. Ако обичате, проявете в същата степен любов и доверие към Великото Сърце. Какво би било, ако Апостолите, след смъртта на Христос, са започнали да се терзаят от съмнения и колебания, вместо да действат? Нали тогава дори не биха узнали за земната мисия на Великия Дух и не биха чули за Неговото Учение, записано в Евангелията. Гонете малодушието. Той [Владиката] е Щит за смелите.

115. (Гуру). Страхуващи се за живота си не са Ни нужни. Вървете смело напред, каквото и да ви чака в бъдещето. Мъжество на лъв е заповядано от Владиката и решимост да се върви докрай. И нека крачката бъде твърда, а пътят бъде победен. Не трябва да се разсъждава, а да се призове цялото мъжество на сърцето и да се действа без страх, опасения и скрита боязливост. Пътят е само един – към Владиката, а всичко останало е мираж.

116. (11 май). Ако се предположи, че разбирането на действителността зависи от Близостта на Владиката и се заключава в постигането на Неговия Свят, тъй като Той Представява по същество Истината, то съблазните на Майя и властта на Майя над съзнанието няма да имат място. Това не значи, че човек ще стане съвършен и няма да допуска грешки и ще се избави от всички свои недостатъци, не, но това ще означава, че пътят е правилен, че сред обкръжаващото непостоянство е намерена опорна точка или основата на живота. Тъй като Аз Съм Пътят, Истината и Животът. Какво значение има за кораба това, през какви води бразди неговия корпус, какви ветрове и вълни среща, и ден или нощ е горе - той следва своя път. И този път за вашия кораб на духа Съм Аз. Един кораб отива в Лондон, друг в Сидни, трети – в Стокхолм, всички те имат различно направление. Но Моите кораби имат направление към Мен, тъй като Аз Съм пристанище за духа и крайна точка на назначението. И в каквито и морета да плуват Моите кораби, те знаят за пристанището на духа, в което за тях винаги е готово място за престой, ремонт и попълване на нужните запаси и гориво. Понякога Моите големи кораби отиват далеч от това пристанище, но винаги се връщат обратно. Малките съдове не се осмеляват да се отдалечават, но, ако е здраво сглобен, дори малкият съд може да се осмели да тръгне на далечен път. Може понякога да се помисли и за това, че връщането към Мен е неизбежно и нищо няма да отклони Моите от тази, понякога далечна, но съкровено очаквана среща. Завръщането, макар и временно, в лоното на Отца, е компенсация на духа за понесените трудности и изпитаните страдания, за преминатата тежест на плътната еволюция, проведена от тях извън безпределните простори на Невидимия Свят. И преди да

приеме отново плътната еволюция през периода на следващото въплъщение, духът има право да обнови своите сили. Иначе плътта няма да издържи. Утехата е в това, че в Моя Свят духът намира отдиш от трудностите на земния живот и че духът на Моите синове може да се докосне до Моя Свят тогава, когато духът им поиска да се докосне. Моите врати са отворени за признаващите Ме и устремените към Мен. Аз съм Алфа и Омега. Устременият се към Мен свързва себе си с началото и края на всичко съществуващо и по този начин затваря кръга на Вечността в единното разбиране на живота. Знайте едно: могат всички да напуснат, могат всички да си отидат от живота, но Владиката никога няма да Изостави никого, докато сърцето е обърнато към Него. Дори Моите близки, потопени изцяло в обятията на Майя, няма да Оставя без грижа, защото Зная, че ще удари техният час, бъдещето ще се открие и те отново ще се устремят към Мен, както силно са се устремявали някога в миналите векове. И опитът, почерпен в техните блуждания, ще Обърна в тяхна помощ. Но обърналият се към Мен никога не Отхвърлям, тъй като вратите на Моя Свят са отворени за сърцата, отворени към Мен. И тъй, сред непрестанно мяркащите се дни и нощи Аз Оставам Единната Основа.

117. Правилно мислите като предполагате, че според характера на зова можете да се обръщате към различни Водачи, но чрез Мен. Моят Лъч ще помогне да се асимилирате в непривичните вълни на другите Високи съзнания. Затова е предназначена и Йерархичната Верига. Непосредственият контакт може да е невъзможен заради чудовищното разминаване на вибрациите на многото различни аури. Колко векове и усилия са били необходими за това, да се схармонизират нашите аури. Лекотата на възприятие е твърде относителна, тъй като зад тази лекота стоят дълги години на упорит труд в течение на много въплъщения, и дори в този последен живот трябваше да се потрудим много, за да се асимилира в достатъчна степен изпратения Лъч. И това, което е леко за асимилиращото Лъча съзнание, е невероятно трудно и невъзможно за обикновеното съзнание. И на това също не трябва да се учудвате. Всяко достижение се придобива с упорит труд и с това именно то е по-ценно. Възможно ли е Ние, които сме положили толкова труд и усилия, да не се Радваме, когато Виждаме плодовете? Порадвайте се и вие на заработеното преуспяване. Вашата радост за вашето духовно достижение е и Наша радост.

118. (М.А.Й.). Скъпи мой, твоите повторни опити да влезеш в общуване с мен са правилни. Ще утвърдим общуването с повторен ритъм. После върху моите съобщения ще легне яркия отпечатък на моята Индивидуалност. Трудно е само в началото. Ако можеш да възприемаш мислите на Владиката, ще можеш да приемеш и моите. Аз принадлежа към същия този Космически Лъч, към който и ти. Чета страниците на твоя живот когато поискам и често моята мисъл прониква в твоето съзнание, макар и ти да не си даваш сметка за това. Съзнателният ритмичен контакт ще внесе яснота и определеност в нашите взаимоотношения и ще облекчи твоя земен път. Трябва по-близко да се сработим. Плътните бариери в духа трябва да бъдат премахнати и да се осъзнае даваната възможност. Осъзнаването е половин работа, тъй като води към овладяване на желаната способност. Аз от своя страна ще направя всичко, което е необходимо за това, но и ти трябва да направиш всичко възможно, ако искаш да постигнеш успех. Добре е да бъдем заедно в духа. Всичко разделящо ни трябва да се отстрани. Пространството, времето и всичко останало, способстващо за създаване на усещането за отделеността ни един от друг, трябва да се премахне от мислите. Аз Съм наблизко и в мислите си с теб, когато твоя дух желае силно това. Ритъмът засилва процеса и го задълбочава. Скъпи мой, всичко е възможно, всичко е достъпно сега. Дори не трябва да се поразяваш от простотата и достъпността на необикновените възможности. Сега е особено време, неповторимо... Духом съм с вас - Майката.

119. (Гуру). Приветствам стремежа да се влезе в контакт с мен. Отдавна беше време. Неразбирането закрива моята близост и тогава мисълта трудно достига до сърцето. А ти отстрани пречките. Аз съм Изпратен в твоя свят от Владиката и чрез мен ти си се приближил до Него. Затова нашата връзка е пряка. В какво е неразбирането, ако служим на един Учител? Асимилацията на съзнанието с моите вибрации е недостатъчна. Тя се извършва чрез сърцето. И колко трудно се преместват лостовите на мисленето, когато нея я няма. Те трябва да се смажат. Най-добрият смазочен материал ще бъде любовта и признателността.

120. (12 май). Ликуваме за постигната победа. Знай това и изпревари събитията. Кой знае? Аз Зная. Утвърждавайте спокойствието. И на нашата улица има празник. Затова Казвам: "Радвайте се!" Оставете осъжденията: те за нищо не са нужни. Враждебната среда наистина има огромно значение като съзидателна сила. Не в заявленията, а в утвърждаването на бъдещето я приемете като неизбежност.

Корабът се движи благодарение съпротивлението на средата (водата). Иначе винтът щеше да стои, без да работи. Противодействието на средата създава възможност за придвижване. Готов ли си? Готовността се измерва с количеството съгъсена Светлина. Много е приятно да се чувстват (или да се усещат) токовете на любовта и болезнено - на ненавистта и недружелюбието. Не трябва да бъдеш център, излъчващ бодящи токове. За съвет ще се Появя навреме. А засега чакайте: Аз Съм в Кулата, а ти си в труда. Изпращам в лъчите на утрото Близостта на планинската Обител.

121. Пулсацията на мисълта е малко изучено явление. Мисълта живее и пулсира в пространството, както пулсира всичко, което е в света – от атомното ядро до Слънцето. Тази пулсация се усилва при концентрация на мисълта. И се усилва особено ясно, ако в мисълта се влага сърдечна енергия. Трябва да се помисли какво е [пулсацията] по същество - благословение или проклятие. Принципът е същия, както в терафима, само степените на проява са различни. Но в основата на всички тези явления стои мисълта. Така отново стигаме до мисълта като основа на битието. Световите, създадени чрез творческата воля на Строителите, са наситени с пулсацията на енергията, извикала ги за живот. За мощта на тези енергии може да се съди по периодически усилящите се пулсации на Слънцето. В основата на пулсациите стои ритъма.

122. (М.А.Й.). Скъпи мой, и ние ще усиляваме нашата връзка чрез ритъма. Важно е да се разбере, че при наличие на утвърден ритъм, явлението, което му принадлежи, ще се увеличава в течение на времето по сила. Затова можем да бъдем напълно спокойни за бъдещето, тоест за това, че след като веднъж е положено началото на нещо, то ще се развива и укрепва, ако ритъма се спазва. Трябва да се сложат настрана всички мисли за неувереност в успеха. Ще бъде все по-близо и по-близо по силата на повторните опити. И вече не опити, но действително общуване ще се утвърди. Скъпи мой, трябва да се оставят осъжденията. В тях няма нищо съзидателно. Те са абсолютно безполезни. Да се опознаят лицата на приятелите без маски не винаги е приятно, но да се знае съвсем не значи да се осъжда. Учи се да можеш да знаеш и узнаваш без осъждане. Това също е свойство на Архата. Архатът утвърждава висшите качества на духа във всички дреболии на живота. Помнете думите: “Архатът не е далечна приказка.” - ето аз искам приказката да се случи наистина. Положи усилия за това - да станеш син, достоен за своя Велик Баща, и за да мога аз да се гордея с теб. Утвърди гордостта на духа в себе си, но не така, както утвърждават гордостта хората, а както я утвърждава Архата. Гордостта на духа и достойнството на духа са неотделими явления. Чувствайки се като син, се утвърди духом на ниво. И помни завета за героите. Защо пък да не преминат живота си като герои всички, които следват Владиката?

123. (Гуру). И ние ще се утвърждаваме чрез ритъма, приятелю мой. Волята притежава способността да привлича вниманието на тези, към които е насочена. Може да се помисли за това защо досега не е идвала в сърцето ти мисъл да се свържеш с мен. Но за всичко си има време. За бъдещето трябва да станеш силен. При достатъчна взаимност лесно можеш да усилиш себе си. Моят девиз е действие. То е невъзможно без наличието на огнена енергия. Но когато тя е налице, действията стават огнени. Разликата между обикновените действия и огнените действия е в това, че първите бързо изчерпват себе си, докато следствията на огнените действия са необичайно продължителни. През векове и хилядолетия преминава огнената нишка. Не напразно е Говорено за прокарването на по-дълга линия. Говорил е, за да може да се разбере как да се потуши тъмнината на тържествуващата суета. Победителят трябва да прояви мощта на огненото действие.

124. (13 май). Да! Да! Да! Утвърждавам възможността за щастие. Само че трябва да се помисли в какво се заключава то. Ако изцяло си съсредоточен в Мен, тези възможности са близко, а ако си съсредоточен в земното, е възможно щастие земно, но висшето е невъзможно. Нека да разделим щастieto на две части: щастие земно и щастие на Висшите Светове и нека си дадем ясен отчет кое щастие изисква сърцето. Едното и другото е невъзможно да се съвместяват и затова се налага да се избира, и, избирайки, да приложиш сърцето си без остатък, и това, с което сърцето ще пребъде, ще стане възможно. Но възможностите за земно щастие са неверни, тъй като са кратки и временни и се разгръщат в царството на Майя, докато надземното щастие може да озари твоя път със сияйния си облик. Неговото усещане се съчетава с радостта. Радост Космическа, радост на Висшите Светове – за кого е достъпна тя на Земята? И все пак Ние Казваме, че радостта е особена мъдрост. Значи, радостта е особен аспект на мъдростта, тъй като Космическата радост се съчетава с нея. Разбира се, тази радост не

е за земното, но когато тя трепти в сърцето, то и сърцето се озарява с нейната светлина. Светлината на Висшата радост, колко рядко свети тя сред хората! Много тъга има на Земята, дори и *в многото познание има много*, но Аз Казах, че тази тъга ще бъде за радост на тези, които са с Мен. Затова Казвам: “Радвайте се, деца, тъй като наближи времето на великите дела.” И нека тази радост бъде не за себе си, не за близките, не за земното, а за Висшето, сега настъпващо в света. Тази радост се предшества и съпровожда от озарение или възкресение на духа. Затова Казвам: И вашата скръб ще бъде за радост”. Единият полюс утвърждава земните усещания, другият – надземните и с дълбочината на скръбта се измерва дълбочината на радостта. Затова Казвам: “Радвайте се, деца”. Когато огнената нота на духа звучи хармонично в пространството, тя звучи в тона на радостта, това е песента на духа, тържествуваш с победата си над света на повалената Майя - победа и освобождение.

125. (М.А.Й.). Днес ще ви кажа, че се радвам за растящата близост. Сега е особено време, когато връзката между двата свята става възможна законно. Не призоваване на умрелите, не насилие над естеството, но сияйна връзка на духа с невидимите сфери чрез посредничеството на изострената и тренирана мисъл. С една дума, психотехника, практически приложима в живота. Прозренията в моята сфера са възможни, но са трудни и редки, докато мисълта, намираща се както в мое, така и във ваше разпореждане, ще бъде най-добрият мост между нас. С мисълта може да се действа така точно, уверено и решително, както хирургът, правещ сложна операция, действа с инструментите. Но той се е учил дълго за това и е придобил опит. Ще се учим и ние. Каква радост дава осъзнаването, че можеш винаги да се учиш, да се учиш безкрайно, да се учиш и да изтънчваш своя апарат. Нека усещането за растящата близост между нас да бъде растяща радост за духа. Не забравяйте, че сега е възможно. И на мен това сближаване също ще достави радост. Сине мой, тази остра и дълбока мъка, която си изпитал вследствие моето заминаване, служи като залог за дълбочината на тази радост, която общуването с мен ще донесе на теб, моя син. Намери в сърцето си място за Майката, съответстващо на очакваното сближаване. Магнитът на любовта е мощен и не познава плътните прегради.

126. (Гуру). Владиката Отговаря винаги, когато обръщението към Него е достатъчно силно. По същия начин и аз, вървящия с Него, отговарям според магнитността на съзвучието на нашите съзнания. Трябва да се мисли ясно и особено при обръщение. Умението да се изпраща ясна, отчетлива мисъл е половин успех. Контактът се възстановява чрез мисълта. Инструментът на мисълта трябва да бъде изострен и винаги подръка. Трябва да се обърне внимание на това как проникват в съзнанието съзвучните и, което е главно – обичайните за него мисли. За да бъдат още по-разширени трябва още повече да се отдалечиш от себе си. И тук са нужни самоотричане и самоотверженост. Заветът, указващ да се отвърнеш от себе си, е с необичайна дълбочина (необичайно дълбок). Той е толкова важен, че неотхвърляйки себе си, неотхвърляйки нисшите си обвивки, е невъзможно да влезеш в Царството на Светлината. Затова и трябва да се учим на самоотречение, в голямото и в малкото. Защото, докосвайки се до мен, не своя свят и своите мисли искаш да ми натрапиш, но да се докоснеш до моя свят и до моите мисли. Те не могат да бъдат възприети, ако не осветиш своята аура, тъй като достигат съзнанието чрез нея. Но аура и личност не е едно и също: аурата способства за възприятието и служи като посредник, докато личността, самоутвърждаваща себе си, пречи. Искаш ли да получиш съвет от мен? Укрепи в съзнанието си с неунищожимостта и неразтворимостта на духовното ядро и около него натрупвай енергиите на опитното знание, тоест от земния свят пренеси устрема във Висшия Свят и в него живеи. Може да се живее във Висшия Свят, живеейки на Земята в тяло. Достъпът до този Свят е винаги отворен. Живей в него и ще бъдеш близко до нас.

127. (14 май). Правилно! Контактът продължава в ритъм и при всякакви условия и състояния на съзнанието. По същия начин и Слънцето изгрява всяка сутрин, каквото и да се случва на Земята. По същия начин и неизменното движение към бъдещето по пътя на постоянната връзка с Учителя на Светлината остава винаги постоянно. Ако то се постави в зависимост от собствените състояния – преходни и случайни, то това значи да се отдаде най-ценното, което човек има на Земята, във властта на непокорената воля на астрала. Оттук следва, че тази връзка се утвърждава и поддържа извън този живот и тези движения, които се случват в астралната обвивка. Преди всичко там, а после вече и в менталната обвивка. Малко ли мисли могат да дойдат до ума, но всички те се отхвърлят настрана, ако не съответстват на момента на общуването. Грешки и слабости са възможни и очевидни, но би била голяма и непоправима заблуда поради тези причини да се прекъсне ритъма на общуване. Малко са

подвижниците сред почетните граждани, смятащи се за украшение на обществото. Благонамереността и добродетелността, в обикновеното разбиране и проява, не водят към върховете на духа. Необходимо е и нещо друго: горене на сърцето, асимилиращо всяко качество на духа и придаващо му (на това качество) динамиката на целеустремеността. Благонамерената и общоприета добродетелност често тъпче на едно място, без да има сили да се устреми напред. Какво от това, че водата в кладенеца е чиста – в него е студено и мрачно и Слънчев лъч никога не достига там. Ние Предпочитаме звънливия планински ручей, чиито струи искрят и блестят на Слънцето с хиляди разноцветни огньове. Ние Обичаме утринната песен на извора, но не и застиналата мрачност на кладенеца.

128. Могат да попитат: защо има толкова думи сред вашите и толкова малко дела? Отговорете: “Ако за дела считате само видимото за окото, то вашето съждение е едностранчиво”. Видимият, плътен свят е като основа на проявения свят, а Тънкия Свят, незримия, е надземната част на постройката, извисяваща се над фундамента. Здравината, широчината и дълбочината на основата позволяват да се съди за надземната надстройка. Колкото е по-висок етажът, толкова по-надалеч се вижда наоколо, и от най-високата точка може да се види хоризонта и небето, открити пред очите. Но не трябва да се съди за явленията само по фундамента. Фундаментът няма да покаже нищо за живота, протичащ в зданието. Съждението по фундамента ще бъде едностранчиво. Така и за вашите дела и полет на мисълта не всеки може да знае или съди. Главната функция на възлите за предаване на Светлина е трансмутация на тънките енергии в обмислени и завършени мислени образи, подхранващи пространството наоколо, а също и съзвучни на съзнанието. Дори и обикновените съзнания улавят нещо и се подхранват от тези, които могат да светят. Затова самата формулировка на въпроса ще бъде неправилна и въпросът – неуместен. Да пита може само този, който не знае. А знаещият няма да пита, тъй като вижда. Затова на хорските съждения и осъждания не се отдава значение. Не може слепият да съди за това, което не е виждал и не познава.

129. Суровата самокритика и насаме е много полезна. Оставете непогрешимостта на самообявените клерикални авторитети. А вие отчитайте своите недостатъци и грешки за пълното им изживяване. Трудният анализ на погрешното действие трябва да покаже неговата несъстоятелност. Забраната на нещо е неубедителна. Но вредата от нежеланото явление в себе си, разбрана и почувствана, може лесно да отблъсне духа от него. Затова е добре понякога да погледнеш на себе си сякаш отстрани, както гледаш на другите хора. Неочаквано могат да се открият много любопитни и незабелязани до този момент неща. Самокритиката не е самоизмъчване, самоедство и болезнен самоанализ, но здрав опит да се пресметнат своите сили, способности, слабости и недостатъци. Самопроверката е необходима за по-бързото придвижване.

130. (М.А.Й.). Сине мой, всичко може да се прости, ако в крайна сметка духът побеждава всичко и продължава неотклонно да се придвижва напред. Но ако грешките са натежали на везните на устрема, то горко на тръгналия обратно. Затова поздравяваме твърдите победители, неспиращи се пред нищо, които нищо не може да задържи и сломи. Моят девиз е – напред и само напред. А там после от само себе си ще се разбере кое е добре и кое е лошо. И лошото ще отпадне от духа, както отпадат изсъхналите листа, за да дадат място на нови. Казано е за завоюването на нови сфери, нови енергии на високо напрежение. Това завоюване върви с помощта на мисълта. Изтънчената мисъл претворява тези енергии във форми и ги прави достъпни за хората. По такъв начин смелата мисъл прониква в тези сфери, сякаш откривайки ги, подобно на нови, дотогава неизследвани земи и правейки по този начин възможен достъп на хората до тях. Основната работа протича в сферата на мисълта. Върху мисълта е главното ударение. За мен е радостно да видя как устремената твоя мисъл завоюва все нови и нови сфери на разбиране и, запечатвайки тези завоевания в ясни и завършени форми, дава на хората възможност да се докоснат до тези сфери и да се задълбочат в изследването на новооткритите области на мисълта. Пълна аналогия с тези смелчаци, които са откривали нови земи, за да могат хората да се насочат към тях и да ги използват за живот. Може да се каже едно: ако по настоящето и вече достигнатото се съди за бъдещето, то може отсега да се порадваме на това, което очаква занапред всеки безстрашен и неуморен завоевател на сферите на Висшите напрежения на най-тънките огнени енергии.

131. (Гуру). Обичам проявата на мощ. Обичам нейната проява в човека. Могъществото на Владиката! Колко силно звучат тези слова. Могъщество на спокойствието, могъщество на равновесието, могъщество на волята – всички тези понятия в своя потенциал са безпределни. Стига единствено с

цялото сърце да започнеш да се стремиш към тях и те ще започнат да се разкриват и разгръщат в човека с цялата своя красота и величие. Но кой е този, който разбира какво означава да се стремиш с цялото си сърце, с всичките си помисли, с цялото си същество, с целия свой микрокосмос и с всички енергии, съдържащи се в него? Защо говорим за полети? Не затова ли, че при полета всички частици на летящото в устрем тяло заедно вземат участие в това движение? Само пълнотата на устрема дава желаните следствия. Да се устремиш към това, с което е изпълнено сърцето, значи да достигнеш. Но трябва сърцето да бъде изпълнено до края, до предела, когато се изключва всичко странично и пречещо. Така учи Владиката.

132. (15 май). Когато движението на съзнанието по кръга се е прекратило и кръгът се е превърнал във възходяща спирала, тогава човек живее в своя вътрешен свят, свят постоянно нов и несъвършен: част от явленията, които са от миналото несъвършенство, [са несъвършени] безусловно; част от явленията, идващи на смяна на старите, са нови и по-добри явления, но все още не утвърдени. Процесът на смяна е непрекъснат; замяната на старото с ново често е болезнена; борбата понякога е трудна, но затова пък устремната спирала поставя съзнанието в състояние на постоянно обновление. Затова във възходящия устрем на съзнанието се отбелязва свежестта на новото, бодростта и младостта на духа. Понякога е трудно да се разделиш с вековните наслоявания, понякога те е жал за вековния боклук, но трябва да се върви напред, трябва да се подобряваш, трябва процесът на трансмутация да се задълбочава и усилва. Без да се промениш, ако не станеш друг, не можеш да влезеш в Царството на Светлината. Запазвайки чувството за нерушимост на зърното, можеш да се устремиш към това да го облечеш с наслоявания, достойни за великата цел – сливане, съзнателно сливане с източника на вечния живот, откъдето се е спуснал духът. Това и ще бъде завръщане в Дома на Отца, в Царството на Отеца на всичко. Тази голяма и далечна цел трябва постоянно да се държи пред себе си. И всички обкръжаващи условия да се разглеждат като нещо, което при правилна нагласа на съзнанието, трябва винаги да съдейства за тази цел. Това може да даде възможност да се прави всяка крачка в нужното направление без блуждаене, без отвлечане настрани и без отстъпване назад. Тогава всички действия на човека придобиват характер на целесъобразност, целеустременост и съизмеримост. И където и да бъде той, каквото и да прави и каквито и да са обкръжаващите условия, разбирането за пътя, усещането на себе си на пътя, никога вече не напуска човека. Вечни пътници или пътници на Вечността, наричаме тези, които са осъзнали своето предназначение на пътници на Великия Път. Космосът постоянно се носи напред, в импулса на вечния устрем и усъвършенстване. Принципът на еволюцията е космичен и универсален. Движението няма край. Голямата Пралайя след Голямата Манвантара отново се сменя с Деня на Брама и световното движение нагоре, към Висшите Форми на проява, продължава с нова сила. Пътят е дълъг (път безкраен). На този път се проявява Безпределността. Но това е и пътят на живота. И в малкия отрязък на днешния ден, и в милиардите години на Дните и Нощите на Брама, той се утвърждава явно. Трябва със съзнанието да се навлезе по-дълбоко в самата същност на това Всекосмическо движение. Именно да влезеш в ритъм със световната еволюция и да почувстваш себе си активна устремена частица от Единното Велико Цяло. Ако осъзнаването се е състояло, то и чувството за личност, чувството на отделеност и изолираност от Великия Световен Поток, се изгубва напълно и човек става част от Великия Космически Живот, осъзнавайки единството си с него. Този живот е вечен, той не познава смъртта. Той приобщава човека към плеядата на безсмъртните. Но малкият земен живот върви по своя ред и както и преди Слънцето изгрява и залязва, и както и преди грижите на деня, сменяйки се, застават пред човека. Но властта на суетата вече е разрушена, мъртвата хватка на настоящето е отхвърлена от узрялото за Вечността съзнание и бодро, и смело, и свободно върви вече духът към нови победи над живота. Човекът се движи постоянно във времето и зависи изцяло от него, за да може всяка крачка да се прави в необходимото и правилно направление, тъй като всичко се извършва в духа, и в духа е прогреса. Не в ръцете, не в краката, а наистина в духа. Да се осъзнае цялата значимост на духовните процеси, ставащи вътре, ще бъде победа над плътната очевидност, която сама по себе си е нищо. Защо да се приписват възможните сили на духа на нещо външно и властта, дадена на човека над плътта, да се отдава на тази плът, тоест на материята, [след като] да се разпорежда с която и да властва над която от началото на времето е заповядано и отсъдено на човека. Всичко е вътре. Потенциалът на духа е неизчерпаем и безпределен и неговите сили са безгранични. *Наистина ви Казвам: вие сте богове.* Но боговете [тоест хората] са поставили “глиненото гърне” на *главното място в ъгъла* и се влекат към

нищожното, тъй като са избрали нищожното, и са предпочели нищожното, и сами са станали нищожества. Но Аз ви Казвам: вие сте богове.

133. (М.А.Й.). Действайки от Името на Владиката разчистваме пътя към успеха. И аз съм вървяла през живота също с Името на Владиката. Ако искаш да бъдеш удачлив и да преуспееш, придвижвай се с Неговото Име. Успеха разбирай широко, не в тесните граници на личността. Заповядано е по-широко от широкото да се тъче чудесната шарка на живота, шарката на духа. Всеки оставя след себе си в пространството гравирано движението на живота си. Лентата на преминатия живот, която е толкова лесно да превъртиш пред своите очи, оставя канали в пространството като се запечатва в него във вид на кристализирани форми и техните образи могат да се видят, при това вече не мислено, а с очите, ако имаш достъп до Акашовите хроники. Миналото може да се види: и своето, и чуждото, а също миналото на Земята и народите. Ще говорим за индивидуалното минало. Добре е когато духът може да се засрами от него, затова и се налага да говорим за достойнството на духа, за да предпазим по този начин от погрешни и срамни действия и постъпки. Добре е когато ученикът може да си представи, че се намира под постоянното наблюдение на Учителя. Пред Лика на Учителя е трудно да се извърши недостойна постъпка. Но е необходимо тази представа да не е отвличена и теоретическа, а жизнена и реална. Именно: Виждат и Знаят и често Тъгуват, виждайки делата ви, несъвместими с понятието ученичество. Зная и аз. Не за осъждане говоря, а за това да дам сили да утвърдите своето достойнство с живот, подходящ на служителя на Светлината.

134. (Гуру). И тъй, ще посрещаме всеки ден с нова решимост да се борим докрай, до пълна победа над себе си. Да се бориш и да победиш ще бъде моят завет. Борба и победа – това е и всъщност животът, преминат с полза и целесъобразно. Всички вървят – всеки по своя път и всеки към своята цел. Те са различни, но ние вървим към самия Владика, и това трябва да се помни през всички часове на деня и нощта.

135. (16 май). Ликът на Светлината, носещ Светлина и насищащ със Светлина всички, обръщащи се към Него. Светоносният Лик на Владиката Утвърждава ясно себе си в съзнанието на духа, превърнал Общуването в свой живот. И тогава тази Светлина става толкова нужна и необходима, като Слънцето, като въздуха, като храна за духа. Светлината на Лика на Владиката е непресъхващ източник на най-тънки енергии. Организмът не може да ги възприеме веднага, ако не е подготвен продължително и постепенно за тях. При доближаване до Владиката всички чувстват Светлината, но само според способността да вместят Светлината. Предишните придобивки и тук имат значение, съзвучието и тук проявява себе си, позволявайки на съзвучните елементи в микрокосмоса на човека да улавят вибрациите на огнените енергии. Слепи и глухи са тези, които нямат в себе си дори малко, за да има към какво да приложат: това са тези, за които е Казано, че *ще им се отнеме и това, което имат*. Трябва да се донесе, трябва непременно поне нещо да се донесе, макар и малко, за да се получи много. Въпросът “*Вярваш ли?*” предполага възможност да се установи има ли в дошлия за помощ съзвучни елементи, към които като към лост да могат да се приложат необходимите енергии, за да могат тези лостове да започнат да действат, отваряйки вход към достъпа до Светлина. Исканият Светлина я получава, но много души са затворени без изход и Светлината е недостъпна за тях. Без Светлината настъпва отлив на живота и умъртвяване и хората стават живи мъртъвци. Много са умъртвените съзнания и разлагащите се приживе. Много са съзнанията, готови да се отворят и да отговорят на призива. Точно за тях и Изпращаме на света Нашите Избраници, за да носят Светлина в света на нуждаещите се от нея. Ето защо служенето на Светлината е толкова важно и значително. Освен това трябва да се подхранват и тези, които вече са отворили в себе си достъпа на Светлина, тъй като храната за духа е много по-необходима, отколкото храната за тялото. Можещите да дават като вас са малко. Колко са малко сеячите! Пред Великата Сеитба Събираме всички, които могат да носят Светлина и усилено и напрегнато ги Насищаме със знание и енергии, до крайния предел на тяхната способност да вместят необходимото. И не трябва да се учудвате, когато в съзвучния и готов приемник знанието се влива на широка вълна. Трябва да успеем да го наситим преди сеячът да излезе на полето. Полето за Сеитба е огромно и е голяма нуждата от семена на Светлината. Разпръснатите семена не просто ще бъдат положени в пространството, но ще се притеглят магнитно към съзвучните съзнания. Този посев трябва да бъде разнообразен и богат. И трябва да се намери необходимата дума за всички, които се приближат. Затова насищащата мисъл трябва да бъде толкова широка и разностранна. Трябва да се намери нишката

на съзвучие със всяко приближаващо се за Светлина съзнание, колкото и да е далеч то от сеяча. Всяко лично предубеждение трябва да се остави. И щом някой е дошъл – трябва да му се даде по съзвучие, по съизмеримост и по съзнание. Не трябва да се дава повече и не трябва да се дава по-малко, а именно толкова, колкото може да вмести приближаващия. Затова тънкостта на сетивата и разпознаването са необходими качества на нашите ученици. Спешно Подготвям съзнанията за възможностите на настъпващите дни.

136. (М.А.Й.). Скъпи, скоро ще се убедиш сам, че нашето общуване не е плод на твоето въображение, а нещо много по-голямо и по-значително. Мисълта, бидейки посредник между световите, ще ни служи за надежден мост. Подчертавам, че мисълта е агент, действащ както в плътния, така и в Тънкия, така и в Огнения Светове. За нея всичко е достъпно и няма за нея нито прегради, нито затвори. Но оръжието на мисълта е сложно и фино и изисква много умело боравене. И тук идва на помощ психотехниката, която отстранява от тази област всяка замъгленост, неопределеност и гадателност. Законите на обикновената механика са точни и правилата на техниката са ясни, такива са те и в психотехниката. Мистицизмът и магията са отменени, окултизмът е заменен с точни знания за висшите енергии и психотехниката става метод за научно боравене с тях. Общуването се подчинява на точните правила на психотехниката. Индивидуалният проводник или пространствения проводник действат безотказно. Следователно, остава да се приложи на практика съществуващото знание. Ще се постарая да го уточня. Образът на кореспондента (тоест съотговарящия), ясно и отчетливо представен, служи за свързващо звено. Приемникът на съзнанието е отворен само за него и напълно изолиран, както от всички други съзнания, така и по възможност от външния свят. Мисълта здраво съединява тези два центъра на съзнание: съзнанието на устремяващия се за контакт и съзнанието, магнитно привлечено от огнения устрем на искащото общуване съзнание. Разбира се, съзвучието изисква предварителна асимилация на съзнанията, която е възможна благодарение на съвместната работа с една или друга продължителност. Възможен е контактът по съзвучие и без това условие, но ако е имало срещи някъде в миналото, когато съзнанията са се сработвали едно с друго. Възможен е също така случай, когато аурите са близки или родствени и принадлежат към един вибрационен лъч. Тогава разбирането се осъществява без предварителна асимилация на съзнанията. Но в случая с Учителя и ученика асимилацията на съзнанията е необходима, тъй като е твърде голяма разликата в напрежението на аурните излъчвания. Съзнанието на ученика се стреми да се издигне до съзнанието на Учителя, а това за един час е невъзможно да се постигне. И тъй, когато приемникът на съзнанието е отворен, в него започват да постъпват мисли. Тези мисли, отделени от собственото обичайно мислене, трябва да могат да се отделят и да се отбележат в съзнанието. Ритъмът облекчава целия процес. Такива качества на Духа като любов, признателност, почитание, дружелюбие, доброжелателност, мъжество, бодрост и всички останали притежават пряка магнитна сила и привличат нужното съзнание, както привличат те хората и в обикновения живот. Злоба, съмнение, раздразнение и всички тъмни човешки свойства, отблъскват силно и при контакт пресичат всички възможности. Да имаш приемник на съзнанието в пълна готовност не е лесна работа, тъй като земният живот внася свои, раздиращи съзнанието дисонанси. Много трябва да се потрудиш преди да настроиш своя приемник на съзнанието. Радвам се на това, че много в нашето общуване вече е преодоляно и то е станало възможно. Богатият опит на общуването с Великото Сърце ни е открил стабилен достъп един към друг. За пространствения проводник по-късно.

137. (Гуру). Днес да поразмислим за мъжеството на действието. Ако решението за действие е взето, то трябва да се изпълнява мъжествено и безстрашно. Не трябва да има елементи на страх при започване на действието. Елементите на страха са магнетични: те привличат от пространството токове на разрушителни енергии, които подкопават монолита на действието и го разрушават. Безстрашието е свойство, жизнено необходимо при започване на всички действия. Не трябва да се страхувате от никого и от нищо: нито от хората, нито от условията, нито от бъдещето, нито от живота. Коренът на страха се изкубва с решителна ръка от най-големите дълбини на съзнанието. Страхът е многообразен и дълбок. Колко често омрачаването на живота става от неосъзнат страх, загнездил се някъде в тези дълбини на съзнанието. За днес ще запомним – безстрашие в действията.

138. (17 май). Светът е широк и неговите възможности са неограничени, но решението винаги трябва да се търси в Нас и чрез Нас. Сякаш чудесни очила слага търсещият на очите на своята душа и през тях започва да вижда това, което е невъзможно да се види с обикновени очи. Да вземем за пример

появата на телевизията. Хората, без да знаят нейните възможности, купуват апарат и поставят себе си в зависимост от телевизионния център и неговите програми, докато подобен апарат, много по-съвършен, но безплатен, се намира в техния собствен мозък и психическа организация. И не само, че се намира там, но човек се ползва от него постоянно, макар и да не си дава сметка за това. Човекът мисли с образи или представи. В неговото съзнание постоянно изникват едни или други картини, постоянно сменящи се една с друга. Обикновено този процес е автоматичен, рефлекторен и не се регулира от волята съзнателно. Мислите текат неволно, неволно предизвиквайки съответните образи. В случай на определена работа появяващите се образи се свързват с нея и волята им дава насока, но не управлява течението им твърдо и решително. В този процес повече ред внася тренираният ум на учения или изследователя, но все пак осъзнаването на чудесността на самото явление и неговите възможности изцяло отсъства. А между другото, огненият психически апарат на човека наистина е чудесен. Той може да се овладее до съвършенство. Може да се вземе всеки старинен предмет и, съсредоточавайки се върху него, да се прекара пред окото на душата цялата лента от запечатаните върху този предмет вибрации, които някога са възникнали в сферата на неговата видимост. Да! Да! Да! Способността да се вижда и да се запечатва на себе си или в себе си притежава не само човекът, но и животните, и растенията, и всички вещи и предмети, и цялата материя, от която те се състоят. Не те, а именно материята, пълна с още неизучени от човека възможности, притежава това удивително свойство. Но към това свойство трябва да се намери ключ. Този ключ се намира в човека, който може да вижда и чува всичко, което е зафиксирено върху материята или, по-добре да кажем, в паметта на природата, тъй като и свитъците Акаша са отпечатани също в материя, много форми на която съвременната наука още не признава. Несъмнено е едно: често мисълта се съпровожда със зрителни впечатления, но не от обикновен, а от тънък порядък. С такова око човек вижда вътре в себе си ясно и отчетливо психическия образ, възникнал от мисълта. Ако се съсредоточи мисълта върху някакъв въпрос, то и течението на образите ще става в съответствие с този въпрос. Ако се съсредоточи мисълта върху определен предмет, изключвайки всички пречещи и странични мисли, а след това процесът да се остави, предоставяйки на вибрациите, излизайки от предмета, сякаш сами да говорят за себе си и сами да разгръщат своите енергии пред съзнанието, то може да се видят отначало само откъси, а после вече и цели свързани картини от това, което някога е видял около себе си този предмет. Много са видели стените на старинните здания, много виждат стените на жилищните домове и запечатват като на лента всичко ставащо в тях. И всичко, видяно от тях, може да види и човек, ако центровете му са достатъчно изтънчени. Но прозрение в тази област в една или друга степен има или е имал всеки. Много мимолетни и неразбрани чувства и усещания се предизвикват от тези наслоявания. Цялата беда е в това, че хората упорито не желаят да се дават сметка за това, което те виждат, чуват и усещат извън обичайното. Защото по същия начин могат да се усещат не само вещите, но и човека. Жените в това отношение проявяват много по-голяма чувствителност. Голяма зоркост и наблюдателност се изисква към собствените впечатления, преди да може човек да завърти необходимия ключ, с който е заключен чудесния апарат, намиращ се в него. Най-напред за съществуването на такъв апарат трябва да се узнае, после да се осъзнае неговата ценност и възможности, и, признавайки ги, да започне постепенно и грижливо да се привежда в действие. Настъпващата Нова Огнена Епоха предоставя в ръцете на човека нови възможности, които изискват ясно осъзнаване, преди да може да започне тяхното приложение. Трябва да се обърне особено внимание на способността на човека да вижда с третото око и да извиква пред него образа на всеки предмет. На тази изумителна творческа способност да се създават от тънка материя желаните образи, се отделя все още малко внимание, докато в същото време тя лежи в основата на всичко, което някога е било създавано от ръцете на човека. Човек не може да създаде нищо, ако не усети творческата мощ на творещата образи мисъл за предварителното оформяне на невидимите за физическото око образи на това, което той е замислил и което иска да осъществи впоследствие в живота, тоест на Земята, тоест в плътни, вече видими форми. Създадените от него образи преди всичко вижда той сам, но те, невидими за окото, могат да бъдат видени с третото око и от страничен човек. И човек често вижда, чувства и осъзнава, за съжаление не давайки си сметка за това. Слушайки проекта или плана на нова постройка, слушателят при помощта вече на думи, а не непосредствено, довежда до своето съзнание желаните образи. Но възприятието може да се извърши непосредствено и пряко без помощта на думи. На това се основава предаването на мисли. В същото време много мисли и образи се

предават и възприемат ежечасно, без всякакво разбиране на извършващия се процес. Искам да отворя очите на отрицателите за чудния свят около тях и за чудесните възможности, намиращи се в техните собствени ръце. Но за тяхното осъзнаване и овладяване трябва да се забрави отрицанието и просто да се отворят очите, за да видят. И да вижда, и да чува е дадено на човека далеч зад пределите на обикновените възможности.

139. (М.А.Й.). Правилно, правилно, правилно: всички възможности за Обещаните на нас срещи на Земята, уви, несъстояли се, могат да бъдат отнесени не към някакво отдалечено бъдеще, но именно сега и в тънките условия. Всичко е осъществимо и в сегашно време, но не на земен план. Всички стремежи, мечти и надежди се пренасят в извънплътни условия и мечтата става вече не мечта, а реалност в Надземния Свят. Значи, целият комплекс от чувства се пренася по-нависоко и желаното сливане и близост на съзнанията се осъществява извън ограничеността на плътните условия. И все пак нашата земна среща би била кратка, а след това – отново разлъка и острата мъка на раздялата. Тънката близост, обаче, дори смъртта не може да прекъсне. В духа всичко е възможно. В духа аз съм близо, в духа и ще утвърждаваме нашата връзка с нова сила и с ново разбиране за безграничните възможности на духа. Цялата нежност, и ласка, и грижа, която мойт син е искал да ми окаже на Земята, аз радостно и с цялото си сърце приемам в моите сфери за вещо укрепване на свързващите ни нишки. Изпращам цялата ласка на моето сърце, любов и загриженост и три пъти утвърждавам желанието ти да се доближиш още повече до мен. И растящата любов и преданост към Великото Сърце ще ни послужи за здраво свързващо звено. Отначало ще се укрепим взаимно, а след това ще изпратя и енергия на щастието, за да помогна да намериш сили в сърцето си с чест и огнено да изпълниш предстоящата мисия на живота. Велико Поръчение очаква сина и аз подготвям неговото приемане.

140. (Гуру). С чука на волята ще разбиваме всички прегради на нашия път. Под удара на чука на волята какво може да устои? А ударът може и да се повтори и с по-голяма сила. Повторността на волевия удар малко се осъзнава. Голяма е нейната сила, именно, и нараства при повторението. Ковачът на своето щастие може да вдигне нееднократно мощния чук на волята. Учете се да използвате волята, тази могъща огнена сила, не знаеща предел в развитието на своята мощ. И волята, и мускулите еднакво се нуждаят от упражняване, тоест, от приложение в живота. Но дори мускулът не може да бъде приведен в действие без импулса на волята. Малко се разбира значението на волята. Защо процъфтяват делата, Заложени от Великите Духове? Защото в тях са били заложени зърна на огнената воля. Защо процъфтяват пустините? Кой е заложил мощта на волята в тази идея на текущия век? Какъв е нейният потенциал, ако тези идеи толкова бързо се осъществяват в живота? Животът и световите се движат от волята, някога, някъде и някак заложена във всичко, което съществува. Широка е скалата на проявите на волята. И всеки я притежава в някакъв размер. Искам вашата воля, на приближилите се чрез мен, да се укрепва всемерно. Ще помогна да укрепите своята сила.

141. (18 май). Проводник пространствен и проводник единичен. Можеш да се ползваш и от единия, и от другия. Разликата е точно такава, както ако ученикът се отправя в неизвестна страна с Учител или пък сам. При ползване на пространствения проводник може и трябва да уподобиш себе си на водолаз, който се е спуснал в морето за изучаване на неговите дълбини, но в същото време е съединен с маркуч, носещ въздух от неговата база. Този маркуч е постоянно в действие и означава за водолаза живот. Прекъсването на маркуча води след себе си смърт. Много опасности очакват смелчагата в дълбините на пространството, много пропасти, много бездънни водовъртежи, много вихри около него, можещи да го отнесат надалеч и безвъзвратно. Пространственият живот е пълен със завладяващ интерес и опасности. Разбира се, ползването на пространствения проводник не е толкова опасно, както полетите, от които можеш и да не се върнеш, но все пак трябва да се отчита, че прозорецът, отворен към невидимия свят, може да донесе различни гласове. Затова придобивайки смелост да навлезеш в пространството трябва да поддържаш непрекъсната връзка с Йерархията, както водолазът с базата посредством маркуча. Водолазият костюм се заменя от духовните доспехи, защитаващи човека от изненадите на новите условия. Тези доспехи, приведени в съзвучие с аурата на Учителя и вибрациите от висш порядък, ще послужат като един вид специално зрение и пипала за духа, даващи възможност да се докоснеш до явленията по съзвучие. Това условие ще намали до голяма степен вероятността от неприятни изненади и неприятни впечатления. Защото и тук, както навсякъде, възприемането става по съзвучие. Най-добре е при потапяне в океана на пространствената мисъл отрано

да се настрои приемникът на съзнанието съответно. Неволните и безцелни мисли могат да предадат човека във властта на нежелателни течения. По-добре е да имаш пред себе си ясна и определена цел, т.е., да изпратиш ясна мисъл за това, кое е желателно да се възприема и кое ще обогати съзнанието. Подобно на хвърлен бумеранг, такава, изпратена с определена цел мисъл, се връща обратно към този, който я е изпратил, но натоварена с родствени ѝ елементи и обогатена с добавъчно съдържание. Магнитният ток се устремява в пространството и се връща към този, който го е изпратил, натоварен с магнитно привлечени нови мисли. Мисълта в пространството расте магнитно. Птичето в гнездото е близо до баща си и майка си и не се осмелява да напусне неговите предели. Така и децата без родители, бидейки безпомощни, не рискуват да се отдалечат много. Но ето, че на птичето са му пораснали крила и полетите стават възможни. И израсналият дух става способен на самостоятелни действия. Радваме се, когато виждаме способност и желание да се стои на своите собствени крака. Самостоятелността и отговорността на съзнанието съвсем не означават, че Учителят вече не е необходим, напротив, именно при тези условия Съветът на Учителя ще бъде особено необходим. Всичко е открито, всичко е достъпно. И духът сам избира по какви канали ще тръгне неговия устрем. Знаете, че магнита на устремеността непременно привлича желаното. Мисълта е магнитна и пространството е отворено за духа. Значи е възможно да се расте и да се преумножават собствените богатства.

142. (М.А.Й.). Скъпи мой, пиши когато ти се пише. После [необходимото] ще се подбере само и според потребностите на духа. Не за себе си пишеш, а за бъдещето. Всеки ще почерпи по съзвучие. В началото личния елемент ще бъде доста силен – това е необходимо за да утвърдиш себе си в новите условия на възприемане. След това личното ще бъде заменено със свръхличните елементи. Хората имат близки приятели и познати – всички във физическо тяло. При теб близките приятели могат да бъдат и извън него и с тях ти можеш да влизаш в общуване. Но е необходимо, както при земните условия, да има или да са създадени свързващи нишки. Сведенборг е беседвал с развъплътени хора, които са го навестявали. Но това е вече психизъм. Нашата област е областта на свързващата мисъл. Това трябва твърдо да се осъзнае, за да не се правят опити да се влезе в допир с областта на психизма. При мисленото общуване се запазва пълно равновесие, като то даже нараства и се усилва, докато в същото време психизмът постоянно застрашава с нарушаване на равновесието. И обикновено довежда до него. Здравето на духа е много важно и необходимо при утвърждаване на общуването с тънки енергии. Чрез мен ще дадеш на хората свидетелство за това, че мислено може да се свързваш със заминалите от Земята. Никъде в литературата няма изчерпателни указания за това. Не некромантия, не призоваване, не астрални призрания, не психизъм, а област на действие на здравата сияйна радостна мисъл, съединяваща съзнанията на развъплътени с живущите на Земята хора. Този способ за общуване е законен и достъпен и не подрива здравето на тялото. С мисълта се повдига съзнанието на въплътения до съзнанието на духа, напуснал Земята и се води обмен на мисли. Нали в края на краищата и на Земята хората общуват мислено: език, реч, слухов апарат – всички са само посредствени фактори за предаване на мислите и да заменят мислите сами по себе си те не могат. При мисленото общуване тези посреднически звена се премахват и се заместват с други, по-тънки, но все пак, само посреднически, тъй като самата мисъл трябва да бъде някак и чрез нещо възприета. И тук вече на сцената излиза не физическият, а психическият апарат на човека и започва да действа. Трябва да си дадеш ясна сметка за този процес, отхвърляйки всяка неопределеност и отвъдност. Мисълта е реален фактор на живота. Тя съществува. Нейната енергия е невидима за физическото око, но може да бъде уловена с тънък апарат. Нали улавят и невидимите лъчи и ги изучават. Така ще изучават и мисълта и нейните феномени. От мъглявия отвъден свят мисълта трябва да бъде извадена на дневна светлина и превърната в оръдие за служба на човека. Мисълта е явление, имащо пълно право на съществуване във всички светове. Затова ще действаме с мисълта, на която е достъпно всичко.

143. (Гуру). Съкровищата от енергия ще умножаваме и съхраняваме, особено ако съкровищата на сърцето ги надвишават. Това е наше неотнимаемо сияйно богатство. Помислете само: да умножиш, за да съхраниш завинаги. Много хора се стремят да умножават пари и вещи. И всичко напразно. Погледнете старците, събрали богатства. За какво са им те, когато вече трябва да се подготвят за далечния път. Но ние ще съхраняваме и увеличаваме нашето съкровище – камъка Алатир. Мислете за това как да го умножите, а аз ще помогна. Най-добре е когато съкровището на волята, съкровището на енергията и съкровището на сърцето са уравновесени и натрупването върви равномерно и хармонично.

Върху две еднакво силни крила е лесно да се лети. В противен случай кръженето е неизбежно и може да попаднеш в предишната отправна точка. Днес ще помислим за съкровището на света, което всеки може да вдигне. Носители на Камъка, чувате ли ме? Съкровището на енергията и съкровището на волята са много тясно свързани помежду си. Може да се каже, че съкровището на енергията се изразява във формата на огнена воля. Ще устремявам твоята същност в посока към натрупване на съкровищата на енергията и сърцето. Така различните начала ще дадат възможност да се утвърждават противоположните полюси на Единната Същност за пълно проявление на нейната мощ. В Космоса Великото женско Начало има същото значение, както и мъжкото, и двете по равно са необходими за манифестацията на всяко явление. Майката на Агни Йога е представителка на Майката на Света на Земята и олицетворение на женското начало. Влизайки в общуване с нас, ще обогатиш необикновено много своята същност, тъй като творческото начало – мъжко и женско, има възможност да твори плодотворно и полето на това творчество представлява съзнанието на устремения към него дух.

144. (19 май). Много условия могат да спомагат за опознаване на неизвестното. Например точната постановка на въпроса в съзнанието. Преди още магнитните свойства на мисълта да имат възможност да проявят своите свойства, мисълта трябва да бъде ясно формулирана, сякаш създавайки със себе си основа на магнита. Ще направим следния опит: какво знаете за човечеството на Далечните Светове? Нищо! Ще устремим мисълта в това направление. При съсредоточаване мисълта изважда от дълбините на съзнанието всичко, което някога е било там във връзка с дадената тема. Това ще бъде като скелет на формата и към него ще започнат да се привличат елементи, неизвестни по-рано и несъществували в паметта. От една страна – логическите изводи и предпоставки, от друга – свършено новите фактори, дотогава несъществували в съзнанието. Да вземем например Венера, като най-близка и намираща се по-високо в сравнение със Земята. На нея живеят хора, но степента им на еволюция е по-висока. Начело стои същата Наша Йерархия, Нашите Братя, Владици от Нашата степен. Разликата между хората там и нейната Йерархия е почти толкова голяма, колкото и на Земята. Но тамошното човечество е напреднало много повече. Тъмни няма. Зло в земната му форма и борба със Светлината не съществуват. Но има несъвършенства при преминаването стъпала на еволюцията, и стари отгласи, и силна борба между това, което трябва да настъпи и това, което е и е било, между миналото и бъдещето. По-съвършеното бъдеще, което подлежи да бъде, се бори с несъвършенствата на настоящето и миналото, но без вмешателството на черното братство, което там не съществува. Това е степента на една от бъдещите раси на Земята и много сходна с нея. Човечеството на всяка планета се развива нееднакво и независимо от човечествата на цялата Наша Слънчева система, но във връзка и хармонично като единно цяло. Хората на Земята преминават същите стъпала на еволюцията, които на Венера вече са изминати по-рано. Разликата е само в това, че там тъмните не задържат нейния ход. Центровете са отворени и у мнозина функционират. Ясновиждането, ясночуването и четенето на мисли са достъпни почти за всички, но в различна степен. Двата свята – невидимия и видимия, са отворени за съзнанието. Знаят какво се случва на Земята и помагат според силите си. Класово разделение няма. Различието е според светлосянката. Раси няма. Расата е една. Народности няма – народът е един. Държави няма – държавата, или по-точно човечеството, представлява едно семейство. Красотата е форма за проява на целия живот. Красиви са и хората, и домовете, и вещите, и предметите на целия бит. Всеки дом е като малък музей на предмети на изкуството. Формите на висшата материя и енергия са в разпореждане на населението. Неизвестни са нуждите, гладът, природните бедствия, болестите, сушата, слабите урожаи и така нататък. Чистота и красота има във всичко. Няма писани закони: моралният кодекс дава възможност на всеки да мине без полиция, затвори и мерки за наказания. Но тъй като не всички са свършени и рецидивите са възможни, то изостаналите индивиди или подложените на въздействието на надигащата се глава на астрала живеят отделно в области, където са събрани по съзвучие и родство. Вътрешното неблагополучие незабавно се отразява и върху тялото, тъй като материята е подчинена вече в значителна степен на духа и се налага бързо да се плаща за неуравновесеността. Принудата отсъства изобщо. Всички нарушаващи хормонията на духа са здрави. Убийства на животни за месо не се извършват. Хората не употребяват кървава храна. Дрехите са с позитивни цветове. Цветовите на разложението и смъртта отсъстват. Никой не носи върху себе си нищо оцветено в черен цвят. В микрокосмосите на хората и макрокосмоса на планетата тези разрушителни цветове отсъстват напълно. Астралното тяло на планетата е чисто и сияе с прекрасни разцветки. Самата атмосфера, невидима и видима, е очистена от флуидите на разложението.

Умрелите се подлагат на изгаряне. Огнища на зараза и разложение под формата на гробища не съществуват. Религията е една. По-точно не религия, а Учението на Живота, единно за целия Космос, но съответстващо на степенята на планетната еволюция. Прекрасни са цветовете, растителността и природните гледки. Много нейни процеси се регулират от волята на човека. Машините на са толкова много, тъй като човешкият апарат служи като главна машина, също и неговият организъм, овладяването на енергиите на който позволява да се твори това, което на Земята наричат чудеса, но подчиняващо се на Висшите Закони и съвсем не представляващо чудо. Дъждът и другите природни феномени също се предизвикват волево от човека. Развито е колективното приложение на енергиите на човешкия организъм и в много широк мащаб. Молитвата има по-скоро техническо или психо-механическо, отколкото клерикално значение и представлява способ за прилагане на могъщите психически сили на човека. Хората летят, наличието на огнена енергия дава възможност за извършването на маса феномени, които на Земята се смятат за необикновени и за чудеса, но там са толкова обикновени, както и самият необикновен живот. Мисълта се владее в свършенство. Няма нито телеграф, нито телефон, нито радио, нито телевизия. Всичко това се заменя от човешкия апарат, който съдържа в себе си всичко. Управлението е йерархическо. Много високо стоят науката и изкуството. Много развити са химията и естествените науки. Само че формите на тяхното приложение са съвсем други в сравнение със Земята. Растителните и животински видове се установяват от човека и се намират под негов пълен контрол. Установени са връзки с други планети, на които съзнанието на техните жители допуска това. Хората не пушат, не пият, не употребяват наркотици, не се отравят със злоба и ненавист, не крадат, не насилничат, не лъжат и не потискат волята на ближния. Свободната воля на човека е свещена. Пари няма. Всичко се намира в изобилие. И алчност няма: всеки взима толкова, колкото му е необходимо - не повече. С други думи – в сравнение с вашата Земя там е рай. Но даже и този рай е далеч от онова свършенство (разбира се, също относително), което съществува на още по-издигнатите планети. Опитът за пробно изследване на неизвестното считам за завършен, макар че би могло да се добави още много. И това се усеща напълно ясно. Това ясно усещане на възможностите да се продължава опита до безкрайност е извънредно важно, тъй като дава увереност в това, че под лъча на мисълта недостъпното става достъпно.

145. (М.А.Й.). Лъчът на Майката е също толкова конкретен, както и Лъчът на Владиката. Значи и от него може да се почерпи, и пак по съзвучие. Така за неговото утвърждаване е нужно психическият апарат да бъде в пълен порядък. Ако земните дела не могат да нарушат неговата ритмичност и да помътнят огледалния приемник, е вече достижение. Има процеси, засягащи външния, временен човек, а има и вътрешни, сякаш извънвременни, свързани с индивидуалността. При общуване ударението пада върху тях. Временното отстъпва на заден план и безсмъртното и извънземното проявява себе си. Много важно е да се разбере ценността на едното и на другото и да се отдаде предпочитание на извънвременното. Тогава именно то ще звучи за съзнанието по-силно от земното. Трябва, трябва духовното да надвиши земното. Трябва, трябва да се утвърди първенството на духа. Общуваме в духа.

146. (Гуру). Да изпаднеш във възторга на теленцето от дори най-чудното явление или събитие е също така вредно и несъизмеримо, както и в отчаяние – от лошото. Ако радостта е особена мъдрост, то и да се радваш трябва с умение, ненарушавайки равновесието и не опустошавайки себе си с бурно изхвърляне на своите ценни енергии в околното пространство. Като мълни припламват в периферията на аурата зигзазите на огъня и безполезно изтичат в пространството, оставяйки аурата изчерпана и празна. Излъчванията на аурата помръкват и неудачният любител на възторзи се превръща в просяк, ограбен от крадци. Кажете, кому и защо е нужна такава несъизмеримост? Защо да ограбваш самия себе си? По-просто, по-добро и по-здравословно е всичко да се приема спокойно: и доброто, и лошото. Нарушавайки своето равновесие в едната страна при добри вести, принуждаваме с това себе си да го нарушаваме при лошо и в другата. Трябва да се запазва равновесието. Без него става невъзможно натрупването на психическа енергия. Проявата на неуравновесеност наподобява отворената клапа на парния котел. Отворете този клапан и котелът няма да задържи енергията на парата и няма да произведе работа. Действието без енергия е невъзможно. Учете се да я пазите.

147. Какво дава на развълпътения познаването на законите на тънките енергии? Дори малкото знание дава в Тънкия Свят големи преимущества. Там всичко се движи от мисълта. И този, който знае това, може да твори съзнателно. Там всички творят, тъй като получават творчество на духа, но

съзнателно твори само знаещият. Вълшебният свят, толкова красноречиво изобразен в приказките, е действителността в Надземния Свят. Вълшебникът, способен да твори там чудеса, е развъплътеният човек, познаващ неговите закони. В Тънкия Свят всичко се създава от мисълта. С нея се сътворява и облика на човека, и неговото обкръжение. Произведението на Шекспир „Сън в лятна нощ“ представя действителността на астралния свят. И не приказният вълшебник прави заричане или заклеване на предмети, хора и явления, а човешката воля, знаеща как действа мисълта и нейните образи. Омагьосаната гора, вълшебните замъци, върколаците и всички най-фантастични подробности от приказките не са нищо друго, освен ярката действителност на Тънкия Свят. И всички тези феномени се сътворяват с помощта на мисълта. Тъй като мисълта, притежаваща форма, става там видима и получава силата да облича в астрална материя онези образи, които създава. Обикновеният човек, който и там продължава да отрича действителността, която го обкръжава, трябва да се съобразява само със следствията и безропотно да се примирява с това, което вижда и което не може да разбере. Така например, ако пред него, когато той се придвижва мислено, се постави стена, той ще я заобиколи. Поставете къща – той ще я види и ще помисли себе си за великан, джудже, животно, птица - тоест той ще види това, което създава волята на създаващия човек, сам оставайки, както и преди, безпомощен и невежа. Той ще повтаря, както и на Земята, тъпо всичко това, което е правил и на Земята: ще ходи, след като може да лети, ще яде и ще пие, когато храненето в предишните форми е излишно и ще върши хиляди дела по земному, когато всичко това е ненужно и може да бъде извършено бързо и по съвсем други пътища с помощта на мисълта. Нисшите, но знаещи нещо духове, често се възползват от своето знание, избирайки си жертва от стадото обикновени хора. Към знаещите те няма да се приближат, тъй като знаят, че могат да се опарят, но отрицателят е безсилен пред тях, тъй като отрича това, от което те се възползват. Там хората продължават да живеят в жалки колиби или пък в двойници на земните си домове, след като могат да обитават чудни замъци или дворци. Водят оскъдно, сиво и скучно съществуване, след като цялото великолепие на света се намира на разпореждане на царствената мисъл. Там човек може да компенсира себе си за всичко това, което не е имал или от което е бил лишен на Земята, тъй като всичко, което може да създаде мисълта, му принадлежи. Именно, като “по заповед на шуката” веднага се появява пред него това, което той иска. Именно, като че с махване на вълшебната пръчка той предизвиква от пространството желаното явление. Пластичната материя на Тънкия Свят, послушна на човешката воля, се излива в създаваните от него форми. Може да създадеш за себе си крила и да летиш, а можеш да летиш и без тях. Можеш да летиш на въображаем самолет и дори в автомобил. А може да се лети и без всички тези ненужни атрибути. Но малкото съзнание се нуждае от спомагателни средства, които зависят от това какво е знаел или в какво е вярвал и на какво се е научил човекът на Земята. Знанието освобождава от всичко ненужно и излишно. От шапката-невидимка можеш да се възползваш винаги, когато поискаш да останеш сам. Учителят се Ползва от нея и на Земята и във физическото тяло. Но там това става много по-лесно. Ако по време на разговор тук, на Земята, искате вашият събеседник да забрави за нещо, дори и за току-що зададен въпрос, на който вие не искате да отговаряте, той веднага го забравя. Възможно е да заставиш да не се забелязва това, в което си облечен или даже да се премине наблизко, [предварително] изпращайки мисъл да не ви се обръща внимание. Възможно е цяла вечер да проседиш сред хората, без да привличаш към себе си ничие внимание и сякаш изключвайки себе си от съзнанието на присъстващите. Много, много е възможно тук, на Земята, даже като се знае сравнително малко. А в Тънкия Свят всички възможности стават почти неограничени и отварят вратата към света на чудните явления, но всички те, дори и най-невероятните, лесно се обясняват с феномена на мисълта и с нейна помощ се и произвеждат. Но това трябва да се знае. Но как можеш да придобиеш това знание, ако отричаш творческата мощ на мисълта? И ако Казвам, че всичко е достъпно и всичко е възможно тук, то какво да се каже за това, което става възможно там. Наистина имате възможността да съберете урожай и да се наситите на всички ваши стремежи – дори и най-дръзновените. Но нека забавите и приказността на астралния свят да оставим за тези – малките, а вие се стремете да използвате тънката действителност, надземната действителност за познание. За познание са отворени всички светове и надземните условия особено го облекчават.

148. (М.А.Й.). Изпращам мисъл за необходимостта от духовни доспехи. Бронята на духа е необходима, за да може в нея да се премине през живота. Иначе няма да се издържат ударите. Духовните доспехи се създават от съзнателната мисъл за тях. Като защитна броня мисълта може да

обгради човека от излъчванията на враждебните токове. Материята от съгъстена Светлина обвива целия човек като воал. И аурата, и заградителната мрежа особено се напрягат при това действие. Магнитното поле около човека придобива особено остра напрегнатост и като топка от стена отскачат от тази броня мътните вълни на астралните течения, стрелите на страничните чужди мисли и тежките флуиди на тъмните влияния. Тази броня изисква постоянно внимание, тъй като трябва постоянно да си облечен в доспехите. Това се нарича огнено въоръжение. Трябва да се обърне особено внимание на средствата и способите за защита, тъй като има много опити наоколо да лишат носещия Светлина от неговите сили. Обезсилват много и хора, и условия, и приятели, и врагове. Всеки и всички отнемат от драгоценната мощ. Трябва да се дава, но за да се дава, трябва да се има, а за да се има трябва да съумееш да задържиш и да запазиш пламъка, даващ светлина. Светлина за всички, искащи Светлина, но пламъкът е само за тези, които го носят. Да отдадеш пламъка значи да лишиш себе си от светлина и възможност да светиш. Мисълта за опазване пламъка на светилника на духа е необходима мисъл.

149. (Гуру). С теб ще утвърждаваме упорството и настойчивостта. Волята, лишена от тези качества е несъстоятелна. Целта, която е пред нас, е пред нас винаги. Да се чувстваш в положението на човек, устремен винаги и все към тази единна цел, ще бъде правилното решение. Винаги устремен - такъв е девизът на признатия ученик.

150. (21 май). Отдай всичко, което не ти принадлежи, ако искаш да притежаваш всичко. Какво ни принадлежи, какво представлява нашата истинска собственост? Вещи, дрехи, тяло, чувства, мисли? Не! Всичко това идва и си отива, защото отново се заменя с ново. Всичко е временно, само духът пребивава вовеки. Значи, трябва да се търси зърното на духа. Да се отдели своето от несвоето ще бъде крачка на необходимостта. Дотогава, докато всичко не се съсредоточи вътре и наличието на трите корена не бъде разбрано, Висшата Мъдрост е недостъпна. По-високо, над трите, в Огнения Свят трябва да се търси и не някъде вън, а именно вътре в себе си. Потокът на живота и духът, намиращ се в него, не са явления от един и същи порядък. Гледащият и това, което гледа духът са различни едно от друго. Съзнанието бива земно, тънко, огнено, но неговият притежател е духът. Решение на всичко трябва да се търси в духа, който е над всичко.

151. (М.А.Й.). Съкровището на сърцето се проявява в неговия пламък. Сърцето, като Слънцето, е средоточие. В сърцето е ключа от вратата на познанието, но не в мозъка. Без санкции сърцето и мозъкът няма да поискат да работят. Как трудно, как бавно върви работата, в която не е вложено сърце. Пътят на сърцето е път на живот, живот, тъй като сърцето е безсмъртно.

152. (Гуру). Съкровища от енергия не се дават, а се придобиват, тоест, натрупват се с упорит труд. Всичко се твори със собствената ръка, всичко се заработва, дори Царството Божие, тоест Сферата на Висшите енергии. И ако искате нещо да имате, трябва да поработите, и готовността за труд без край и ограничение ще бъде мярката за получаване. Даром нищо не се дава. Готов ли си?

153. (22 май). Все още малко се разбира явлението мисъл. Мисълта се приписва на дейността на мозъка. Предполагат, че мисли мозъка. Мозъкът е само апарат за проявата на земната мисъл. Самата мисъл е по-висша. Може да се мисли и без мозъка и неговото посредничество. На много процеси на мисленето мозъкът само пречи. Как е решавала най-сложните задачи Ковалевская? Мигновено. Мозъкът не е успявал да достигне бързината на огнената мисъл. При излизане от тялото, когато мозъкът спи, мисълта, освободена от мозъка, действа, и това обстоятелство не пречи на човека нито да мисли, нито да взема едни или други решения, нито да усеща, нито да чувства и изпитва целия комплекс от съзнателен живот, вярно, малко по-различен от земния. Сънищата за бъдещето също показват ярката действителност на мисълта, несвързана с мозъка и външните чувства, които са оръдия на последния. Също така, в момента на заспиване дейността на мозъка спира и картини, лица, мисли, несвързани с плътния свят, откъслечно достигат до съзнанието. Понякога е необходимо даже да се преустанови мозъчната активност, за да не пречи на плавното и необичайно течение на мисълта. Обърнете внимание на това, как се намесва мозъкът в процеса на огнените пратки и огненото възприятие и ги прекъсва. Колко години упорит труд са били нужни за това, огнените Записи и тяхната стройност да не се нарушават от вмешателството на мозъка в по-голяма степен, отколкото това е необходимо за чисто физическия процес на записването. Колко болезнено и неприятно е това грубо нахлуване в този тънък и напрегнат процес на огненото възприятие. И самите сънища биват твърде различни. Често до земното съзнание достигат впечатления от Тънкия Свят, където си има свой живот, свое мислене, ненуждащо

се от мозъчния апарат. Сферата на мисълта е по-високо и Мислителят в човека не е мозъка. Мозъкът е нужен на Земята и той е тясно свързан с външните чувства на зрение, обоняние, слух и така нататък. Дори паметта и нейното хранилище не са свързани с него. Мозъкът често не може да извлече от нейните архиви дори това, което той знае че се намира в нея. Знае и въпреки това не може, тъй като паметта е по-дълбоко. Мозъкът вижда според далечината на окото и чува според дължината на ухото, но окото на душата може да види по-далеч от тези малки предели. Не мозъкът предвижда и предчувства, а сърцето. Мозъкът е добър работник, но ограничен от малката сфера на своите физически възможности. Трябва да се разберат ограниченията на мозъка, преди да се почувстват безкрайните възможности на мисълта на човека, когато Мислителят в него навлиза в осъзнаването на своята сила. Ръката е като лост за енергиите на мисълта, мозъкът е пулт на управлението, но зад тях е Мислителят – господарят и стопанинът на двете.

154. Приятелю Мой, ето, виждаш сам как сутрешната мисъл, незаписана своевременно, отлита безвъзвратно в пространството, ако поне началната ѝ фаза не е била ясно оформена и запечатана в съзнанието.

155. Екранът на съзнанието, ако е достатъчно чист, не може да не даде отражение на Моите мисли. И тъй, при допира с Безпределността, човек започва да я чувства във всичко и, особено – в областта на мисълта. Това дава твърда увереност, че всичко може да се усъвършенства и при това – до безкрайност. Води мисълта. Усещането за завършеност в каквото и да било е противно на еволюцията. В завършеността е смъртта. Вие трябва да бъдете вечно нови във всичко: и в мислите, и в думите, и в делата. Защо да се ходи по скучни и изминати пътища, когато зовът открива все нови и нови пътища на мисълта. Да бъдеш вечно нов е свойство на Архата. Ето идват при вас онези, старите познати, все със същите стари мисли и чувства, а вие вече сте далеч напред, и колко трудно бива понякога отново да се съгласува и настройва изостаналото съзнание. Добре е когато вървящите с вас вървят в крак. Иначе е тъжно за изостаналите. А вие Ме следвайте. По-рано са смятали, че следването се заключава в това, упорито и безсмислено да се твърдят неразбираемите слова на Писанието. Не, да се върви след Мен значи да се бърза в мислите и да се мисли с Мен. Това е възможно само при силна устременост към Мен и сливане с Мен, когато може да се каже, че Аз и вие сме едно, както Аз Съм в Отца, както Аз съм Едно с Него. По този начин формулата: “Аз Съм в Отца и Отец е в Мен, Аз съм във вас и ние сме едно” е формула за сливане на съзнанията в едно съзвучно цяло. И не Аз трябва да се спусна до вас, а вие трябва да се устремите и да се издигнете до Мен. И какво мога да намеря във вашето съзнание, ако даже се спусна до него; но ако вие се издигнете до Моето съзнание, ще намерите всичко, което вашият дух иска да получи от Светлината. Тази Светлина е безпределна, така че може да се получава без край и предел. Затова Казвам: “Устремявайте се към Мен”. Това е най-нужната устременост. И вече може да се види явно как океанът на безграничната мисъл носи в съзнанието моите вълни, но чрез Мен, тъй като Аз Съм Началото и Края, Алфата и Омегата. Без Мен няма път. Без Мен входовете са затворени. Ярво Насищам и ще Наситя с всички възможности вашия устрем. Ще Окриля огнено мисълта. Ново, ново ще Дам. Ще Изпратя в Света далечни Лъчи. Лъчът на Владиката действа мощно.

156. Сине Мой, напразно се опитваш да запишеш всичко. Всичко няма да запишеш, тъй като е Обещана Безпределността. Как е възможно да вложиш и да вместиш Безпределността в изписаните листа. Океанът на мисълта е станал достъпен за съзнанието, но той е неизчерпаем. Фиксирайки мислите си на хартия, помни за неизчерпаемостта и невъзможността да се запише всичко. Завършвайки Записа, все пак трябва да знаеш, че мисълта продължава да се развива и тече нататък и тя няма край. Но и това, което успееш да запишеш, е извънредно ценно, тъй като след теб други ще тръгнат по твоя път. И всеки ще почерпи това, което е съзвучно на неговото съзнание. Затова не се смущавай и не мисли за това, добро ли е това или лошо, нужно ли е или не е нужно, струва ли си или не си струва да се записват изгубените мисли. Ценно е всичко, но ще се оценява от вървящите след теб, според тяхното съзнание и способност да вместят. Ти ще изпълниш своя дълг пред вървящите след теб докрай. Аз Казах.

157. (М.А.Й.). Хората трябва да се учат да проявяват нежност, загриженост и ласка. Хората обичат грижата за тях. Дума от сърце, малко внимание, малко забравяне на самия себе си и направено важно дело. Човека е получил частица от скъпоценната енергия и в някаква степен се е наситил с нея. Тъй като са много малко даващите и можещите да дадат. Сърцето също ще расте в това непрекъснато и съзнателно даване. Но трябва да се съумее да се раздава мъдро, без да се опустошава съкровищницата.

Но трябва да се дава, затова и ви се дава Светлина, за да можете и другите да посветите. Учете се от Слънцето – винаги свети. Така и съкровището на сърцето излъчва своята светлина наоколо, а когато това е съзнателно това е особено силно. И вашата невидима светлина ще бъде за хората като знак за чудо. Вие носите чудото на любовта в сърцето си на света, който е наоколо. Любовта е огнено излъчване на пламъка на сърцето, усещано силно от хората. А вие се учете да побеждавате живота чрез любовта. И хората – също. Странно звучат думите, че чрез любовта се побеждават разстоянията и даже смъртта. Но отдавна вече е казано, че любовта е силна като смъртта и нейните стрели са огнени. Но вече знаете от опит как чрез любовта към Учителя е покорено разстоянието и далечината е превърната в Близост. А смъртта се побеждава сега, чрез любовта към мен, когато нейните прегради са унищожени между нас и връзката между нас е утвърдена с помощта на огнената победителка. Мисълта, управлявана и задвижвана от любовта, може да твори чудеса. Голяма е магнитната сила на такава мисъл, голяма и непреодолима. А ние побеждаваме с любовта. Не е ли чудно, че любовта ще победи света. Днес на любовта се дава ново огнено облекло. Предишната е изчерпала себе си и е станала недействителна. Даже великият Завет: „Деца, обичайте се един друг“ е загубил своята сила за човечеството. И днес тази огнена мощ се провъзгласява отново, но в нов аспект на проява на силите на най-тънките енергии, сътворяващи това, което по обикновените пътища е невъзможно да се достигне. „Пламтете със сърцата и творете чрез любовта“ - така е Заповядал Владиката.

158. (М.А.Й.). Така укрепват и се множат златните нишки на Светлината. От областта на отвличеното любовта се пренася в сферата на конкретните явления. Енергетиката на това чувство още не е изучена научно. Но ще достигнат и до това. Когато ненавистта изживее себе си и изчезне, остава любовта. И ще се заемат хората с нея, изследвайки формите на нейния свръхличен аспект и ще видят, че нейно седалище се явява сърцето. Така ще достигнат до разбирането на генератора на тази чудесна енергия и ще започнат да го изучават, но не като къс месо, а като най-тънък апарат за проява на Най-висшето на Земята, което е в човека. И когато разберат това, изведнъж ще видят, че сърце имат всички, значи чрез сърцето е възможно и обединението. Този момент ще бъде най-добрата страница в историята на еволюцията на човешките сърца. Ще вървим по пътя на сърцето и ще достигнем до предназначенията чрез сърцето.

159. Къде са те, истинските приемници? Те са толкова малко и затова не трябва да се учудвате, че се изпращат такива чудесни възможности за възприемане на мисли и приемника се използва толкова пълно и напрегнато. Времето е спешно и почти няма кой да възприема съзнателно и волево даже сред близките.

160. (Гуру). Какъвто е зовът, такъв е и откликът. На този принцип и ще укрепваме нашата връзка. Ако е възможно всичко, то и нашето общуване е не само възможно, но и твърде желателно. Учителят проявява себе си чрез учениците. Учителят твори чрез учениците. Това творчество е свободно и се извършва без всякакво насилие. Висшата форма на това творчество е чрез посредничеството на мисълта. Волята регулира този процес, вкарвайки го в определено русло. Свободната воля води и волята го охранява. Не се учудвайте, че се налага толкова често да се повтаря за охрана на висшите пътища. Трябва винаги да се пазите от нахлуването на странични [мисли] в проводника. Затова и се налага да се употребява толкова ясен и изискан способ на общуване. Когато вземете телефона за далечна връзка, а още повече с отвъдния свят, трябва особено да се пазите. Терминът „отвъден“ не е съвсем удачен, тъй като мисълта е всеобхватна, тъй като мисълта е фактор на действителното битие и съществува реално, и всички мислят: и живи, и умрели. Това също трябва да се отчете. Оттук и извода: общуването се утвърждава и поддържа от волята. Волята господства и тук, тъй като волята е най-важният фактор от битието на човека. Човек без воля е нищо. Но волята е огън. Неговата сила, тоест мощта на волята расте в процеса на съзнателно натрупване на огън. Трябва да се помисли практически за това, как може да се натрупва огъня на волята, тоест волевата огнена мощ.

161. (23 май). „Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мен в рай“, - така е било Казано някога от Учителя на разбойника, обърнал се към Него. Време е да се очисти Христовото Учение от вековното неразбиране. Сферата на най-тънките енергии с най-висшите напрежения е цел на устрема на човечеството, независимо от това, знае ли то за това или не. Еволюцията не пита хората за това накъде да ги насочи. Тази висша огнена сфера е и Моят Свят. Устремилите се към Мен и искащите да бъдат с Мен магнитно се привличат от мисълта в Моето Царство, Царството на Светлината. И последният

устрем на заминаващия от Земята дух играе решаваща роля, дори към Мен да се е устремил разбойник. Разбира се, че разбойникът трябва да има нещо в миналото, което би могло да го приближи до Мен, тъй като не всички разбойници и не всички блудници имат достъп. Трябва да се разбере, че достъпът до Огнения Свят не е затворен за никого. Саламандрите, които са същества на нисшия огън, не са повисши от човека, обаче и те имат място в Огнения Свят, а още повече такава има за човека. В невидимия свят е налице същата полюсност на явленията, както във всичко. И там има сфери на тъмнина, и сфери на Светлина. И духът на човека се въвлича в тях според устрема и особено според устрема на последните минути от земния си живот. Входът не е забранен нито в едните, нито в другите сфери. Двигателят, носещ духа към тези сфери, е мисълта. А да мисли може всеки и така, както той иска. Свободната воля решава и тук. Всички устремили се към Мен Срецам грижливо и на всекиго Давам възможност според устрема, по съответствие и по способност да вместят. Място ще се намери за всички, и за тези, малките, и за големите. Когато тъмнината завладее своето достойние, всички, които съумеят да се издигнат, се разполагат по лъчите. И тъмнината също въвлича в своята орбита магнитно и според притеглянето. Магнетизмът на черните огънове е мощен. Но магнитът на Светлината е по-мощен. Между тези два фокуса на притегляне се мята човека на Земята. Но там, след последната остра и страшна борба, настъпва моментът за окончателно решение и духът определя своята съдба. Но е по-добре да решиш още тук, на Земята и да посветиш на това решение време и особено последните минути на съзнателния живот преди напускането на тялото. Всеки самолет има свой “таван на полета”. По същия начин “таван на полета” има и у всеки човек в смисъл на най-високата точка, която някога е достигал неговият дух при духовни полети, при полети на мисълта. Ето към каква височина трябва да се устреми духът, тази височина може да достигне, до тази височина може да достигне последната мисъл на заминаващия от Земята човек, ако той я е породил. Ако хората знаеха колко важни и решаващи са тези последни мигове на земния живот! Ако биха знаели! Но мнозина отиват в черните огънове на злобата, ненавистта, отчаянието, ужаса и така нататък. Какво готвят те за себе си? Къде ще ги понесат черните крила на мисълта без светлина, мисълта, наситена с черен огън? Но устремилите се към Мен, при Мен и ще дойдат, и в Моята сфера ще се намери място за всички. За какво мислят те, обречените на смърт, но немислещи за живот в другите сфери? Всеки обрича себе си сам или на смърт, или на живот и това се извършва на Земята. Стадото на обречените броди тъпо, насочвайки се към обятията на тъмата. Но полета към сферите на Светлината е светъл и отчаянието не може да овладее тези, които знаят накъде и към Кого отиват. И не само отчаянието, но никаква страст, никакъв порок, никакво чувство, нищо не е властно над тези, които знаят своя път, тъй като съзнанието шепти, че всичко е временно и преходно и всичко свършва, но пътят е безкраен и по него някога и някъде ще ги Посрещне Владиката. Това съзнание ще бъде и първата победа над себе си. Да се осъзнае преходната природа на астрала и неговите възжеления ще бъде първата много важна крачка в процеса на неговото преодоляване. И тогава окончателната победа над него ще стане възможна. А да се победи трябва. Иначе ще бъдете увлечени надолу. С товара от ненужни чувства “тавана на полета” няма да бъде достигнат. Осъзнаването на властта над него, все още мърдащ в съзнанието, трябва завинаги да се затвърди. Борба до крайна победа.

162. (М.А.Й.). Струва ли си “да се огражда градината”, ако не си достигнал своята цел? Така решимостта да се върви докрай, поставяйки всичко на карта, ще бъде неизменния път. Тъй като все едно, така или иначе, ще се наложи да се разделиш с всичко, което така упорито привлича съзнанието към Земята. Да се разбере това, значи да се разкъсат веригите на робството. На утехите на днешния ден повече няма да отдаваме главно място в съзнанието. А бидейки заключени, те са безсилни да се борят с волята. Така на всичко, което е вътре, трябва да се намери полагащото се място. Съизмеримостта ще помогне и в това, и дребните радости на земното съществуване вече няма да закрийт сияйните простори на Безпределността. Съизмеримостта е във всичко. С нея и ще се придвижваме напред, независимо от всичко. Да се върви напред, независимо от всичко, ще бъде и залогът за победата.

163. (Гуру). Възможно ли е да се построи “Дом на Духа”, ако едната ръка гради, а другата разрушава постройката? Нека двете ръце да действат в съгласие. Вътрешната съгласуваност е основа на успеха. Съгласуваността на волята в постъпките се изразява в това, че нито едно действие, нито една постъпка не се извършва без волята или въпреки нея. Всичко: и добро, и лошо, се извършва със санкцията на волята. Това означава отговорност за всичко творимо от нея. Силният човек дори и

грешките извършва с позволението на собствената си воля, а слабият – безволно, отслабвайки своята воля и убивайки нейната сила. Безволни същества не са нужни. Разбойническият атаман Кодияр е можел да стане свят монах, но на какво е способно слабото, безволево същество? От нищожеството нищо, освен нищожество, няма да се роди. Трябва да бъдеш силен отначало във всичко, а после само в доброто, тоест – в Светлината. Но трябва да бъдеш силен. Ще давам насоки за пътя на осъзнаване собствената сила при всички условия на живота.

164. (24 май). Изпратеният терафим на щастието действа, давайки усещане за здраве, енергия и щастие. По-късно това въздействие ще се усили и неговото присъствие ще стане постоянно. Апаратът на духа ще асимилира неговите енергии и ще влезе в съзвучие с него. Не трябва да се мисли, че ще има някакво особено въздействие върху околната среда. Не. Защото всичко е вътре в човека, всичко е в духа. Но ако вътре всичко е добро, установило се е равновесие и сърцето е усетило радост, то външното вече губи властта над съзнанието и не обуславя неговото състояние. А тази вътрешна победа вече дава възможност да се влияе и на обкръжението. Терафимът на щастието носи радост на духа. А тя е толкова малко в света. Чрез радостта е възможно да се свети и на хората, за да живеят и те по-радостно. Най-добре от всичко е да бъдеш радостен извън зависимостта от външните условия. Тогава вътрешното състояние ще обуславя външното, а не обратно, както обикновено се случва. И тогава микрокосмосът на човека ще може да се превърне в лаборатория за всички усещания. Как да се достигне това и да се облекчи този процес? Обикновено, възприемайки външните явления, човек незабавно ги отнася към разряда на приятни, неприятни и безразлични, и в съответствие с това реагира на тях астрално. Трябва да се научите да изключвате напълно движенията, ставащи в астрала, тоест, да не се реагира изобщо емоционално или по възможност по-малко. Терафимът на щастието, насищайки микрокосмоса със своите енергии, ще помогне да се намали силата на външните въздействия, настройвайки астралния проводник на своята вълна. Бидейки регулируем отвътре, този последният вече няма да се нахвърля яростно на външните впечатления и ярко да ги изживява. И вътрешното ще започне да надвишава външното и да обуславя неговия характер, по-точно да определя ъгъла на неговото възприемане. При пълната относителност на всички плътни явления, няма да е трудно вече този ъгъл на възприятие и гледната точка към ставащото навън да се определя от волята съзнателно, а не да се подчинява на него. Радостта е особена мъдрост, независеща от външния свят с победоносната си сила. Ценим спокойствието, проявено сред неспокойствието на суетата, объркването и вълненията на околната среда. Това е и победата над тях. Също и радостта ще бъде като победа над света на скърби и сълзи, тъй като Искам да видя Моите радостни, бодри и пълни с огън, пълни с енергия в тези нелеки дни преди настъпването на обещания Ден. Може по-често да се мисли за изпратения терафим и с това да се усили неговото действие. Осъзнаването усилива това, което се осъзнава. Усилването е взаимно и мощта на терафима нараства, дарявайки с благо своя притежател. Но изпратеното съкровище може да бъде отхвърлено поради невежество и тогава силата на въздействието му ще бъде сведена до нула. Не само признателността, но и признаването има много голямо значение. С признаването на силата на терафима умножаваме неговата сила, а признателността го свързва с Изпратилия го. Аз Съм поръчителят за вашето щастие, Аз Съм вашият Мощен Охраняващ, Аз ви Изпращам в Лъча чудесната Чаша на радостта.

165. Какво ни интересува всичко друго, ако Владиката е наблизо! Да се пренесе битието в мисълта и да се почувства реалността на битието в мисълта (ще бъде и победа над плътта), ще бъде победа над света. И ако гледайки на живота вие го виждате чрез Моя Образ, през призмата на Моите мисли, изпращани на вас, то това и ще бъде утвърждаване на мисълта и поставяне ударението върху мисълта. Не на всяка мисъл можеш да се опреш. И не на еснафските мисли Ние Поставяме ударението. Ударението се поставя върху Висшата мисъл, тъй като тя води света. За мисълта е възможно всичко. Затова всички възможности се намират в областта на мисълта. С нея и действайте, знаейки, че с мисълта се побеждава всичко. От каквато и страна да разглеждате човешките действия, зад всяко от тях вие ще намерите творещата мисъл. Затова Казвам: “Действайте с мисълта, осъзнавайки цялата ѝ голяма значимост”. Мислителният апарат на човека е чудесен. Неговите възможности не са осъзнати. Мислете за мисълта така, сякаш, че за първи път сте открили неизчерпаем източник на чудесни възможности, можещи да ви дадат всичко, което поиска духа. Световите са създадени чрез мощта на творещата мисъл. От мисълта е създадено всичко. С мисълта творете.

166. (М.А.Й.). И ние ще действаме чрез мисълта. Действието на въдичаря е аналогично на действието на мисълта. Опитният рибар има и добър улов. Така и мисълта за улов се устремява магнитно в пространството и носи съответния улов. Ловец се нарича този, който знае как да обезпечи дивеч. Неговата крачка е твърда, и стъпката - уверена, и ръката – вярна, и дивечът е обезпечен. Така действа и мисълта, и ловецът на пространствени мисли. Така ще действаме и ние: аз и ти, с мисъл към мен устремен. Ще оставим съмнението и неувереността на този, който не знае. Но ти знаеш. Твоята увереност дава възможност и на мен да бъда спокойна за здравината на единичния проводник. Връзката се усложнява от това, че не аз, а ти трябва да се добереш мислено или да се издигнеш до мен и тогава аз съм близко. Но без съзнателната готовност на твоята мисъл, моята няма да бъде осъзната, а дори и да достигне, то без осъзнаване на източника. Сине мой, много ти се прощава заради желязната неотклонност на устрема и любовта към нас. С нея ще достигнеш и си достигнал. Много ни предстои още да направим. Близостта дава сили.

167. (Гуру). Да, аз бях изпратен на Земята от Владиката. Оттук са и работите, и книгите, и картините. Всичко е от Него, но с моята ръка. По този начин претворяваме енергиите, изпращани ни във форми, достойни и подобаващи на Даващия Източник. Трябва по-често да се замисляме над това, как претворяваме в живота енергията от Лъча на Владиката. Тази енергия се претворява с волята. Как? В творчеството на човека се претворява неговата същност. Всички творят, но всеки своето и по своему. Но какво твори този, който получава Лъча? Не е възможно той да твори подобно на еснафа, сивите парцали на мисленето или нищо. Грижете и суетния живот на болшинството твори това “нищо” и завършва с нищо. Безполезен живот, безполезна активност и нищожни и безполезни резултати. Но Лъчът на Владиката, притежаващ мощта на своето творчество, създава за векове, създава за бъдещето, създава дълго и здраво. Действието се проявява чрез волята. Моята воля, слята с Волята на Владиката, е мощна и непреодолима. Такава може да стане и волята на този, който вече получава Лъча. Възможностите на Лъча са големи. Лъчът усилва всяко качество на духа: положителните – за умножаване и растеж, отрицателните – за изживяване. В Лъча изгарят израстъците на духа. Така със силата на Лъча може да се укрепи и усили своята воля. Няма предел за развитие на волята и за растежа на нейната мощ.

168. Бедата на всички е в това, че търсят щастието не вътре, а навън. И не го намират, разбира се, тъй като щастието също е в духа. Търсете го вътре в себе си, в своите дълбини, без да разчитате на нищо външно и не поставяйте външното като условие за неговото осъществяване. Да се заложи на външното означава да се отдаде собственото щастие във властта на изменчивостта на жизнения поток и неговите случайности. Защото е Казано: Царството Божие е вътре във вас. Защо така упорито и тъпо искате да намерите щастието си, вашето съкровище, навън? Искате да го намерите и търсите, а после се учудвате, че се разлитат като пръски всички ваши постройки. Нищо, основано на външното не е здраво. Търсете вътре, в духа, там е всичко.

169. Терафимът на щастието действа. Събитията бързат и навсякъде са победни. Скоро пороят на събитията ще очисти хоризонта на бъдещето. Давам ръководно направление на тяхното протичане. Текат по Моята Воля. Още не са тръгнали, но ще тръгнат. Не мога да отстраня изпълнителите по-рано, преди да са изпълнили възложеното. За всичко си има време. Време е и за вас навреме да излезете на оран. Сроковете не са отвъд планини, а са зад вратата, и Ние Отваряме вратата. Давам свидетелство на сина за близостта на огнените Срокове. Наближава, наближава Моето време, времето на крайните дела. Бихте загинали всички, ако не беше Ръката. С Ръка ще Отведа опасността от вас и ще Прикрия с щита на щастието. Вие сте Мои и за вас е заповядан пътя на избраните. Сред бродещите сенки вие, вървящите към Светлината, сте опазени от Мен. За вас, вървящите към Мен, пътищата на Светлината са отворени. Вие сте в тясна връзка със събитията, тоест, със сроковете. Сроковете тъкат шарките на вашия живот. Ускорявам течението на събитията, водещи към желания край. А там ще има празник на улицата на тези, които са с Нас. А вие, вървящите към Мен, осъзнахте ли своето щастие? Всичко изисква осъзнаване, дори щастието да бъдеш с Мен. Ще има новости безкрай, и всичките – с една цел. Отворете по-широко очите и ушите си. Иначе няма да видите и няма да ги чуете всички. Правилно! Ако видите, че нещо се върши не както трябва, можете да внесете своя коректив и да очертаете кръга на отговорността. Но гледайте да не бъдете в разрез с Нашите Планове. Затова е по-добре да се действа чрез Мен, изпращайки енергията чрез Мен. Вие сте в Нашите Планове, с тях и се слейте съзвучно. При

стремителното движение на спиралата се дръжте здраво вътре в нея, по-близо до центъра, иначе центробежната сила при откъсване ще ви отнесе далеч отвъд пределите на възможността да се приближите отново. Аз Казах.

170. (25 май). Сине Мой, Владиката е загрижен за това, да даде пълно разбиране на ставащото. Вече не ручейчета от събития, не подземни ходове на изворите, но мощна река, бурно отнасяща всички тях, и явни и скрити, в океана на утвърденото бъдеще. Времето за дела е настъпило и преодолявайки всички прегради на противодействията се утвърждава Новият Свят на Новата Земя под Новото Небе. И Небето си сменя цвета, и Земята се обновява очебийно. Трябва да си спял, за да не виждаш. Когато Слънцето изгрява, сенките на мрака са особено продължителни. Когато Слънцето бъде в зенита си, те ще изчезнат.

171. А вие какво да правите? Здраво и заедно се дръжте, за да не ви отнесат центробежните сили към периферията. И по-близо се дръжте до центъра, тоест, до Мен, където няма опасност да се откъснете. Думите са безсилни, дори и тези на Владиката, когато беглецът е замислил бягство. Но не го ли е замислил преди края? Ето, заповяданото е станало, а той е настрана, отцепник, отделил се от Източника на щастието. Кажете на всички как трябва да се пазят, как щателно трябва да се пазят възможностите, изпращани от Мен всекиму. Те така лесно могат да бъдат пропуснати. А пропуснатото не се връща отново. Новите възможности, давани в замяна на пропуснатите, са вече други: и по-трудни, и по-сложни, и по-отдалечени от Фокуса. Моите няма да пропуснат възможностите. Сега е настанало време, когато неугасеният устрем ще събере зрели плодове. Но къде са те, сега събиращите обилна жетва на духа? Защо са така унили те и са бедни техните находки? Не е ли затова, защото са се отделили от Мен? Кажете им: обръщането към Владиката с цялото сърце, силно горящо, не може да остане без отговор. Но защо мълчат те, които някога бяха силно устремени към Мен? Какво е закрило очите им и е запушило ушите им? Какви създания на Майя са ги отделили от Мен и са Ме закрили [за тях]? Питайте ги дълго ли смятат да пребивават в обскурация на духа? И какво смятат да постигнат, отдалечавайки се от Мен? И на чии силни рамене искат да възложат отговорността за позорното си изпълзяване? Кажете им, нека решават сега, защото после ще бъде късно, с Мен ли са или с тъмата, обгърнати от яростта на егоизма. Отворете очите им за това, какви нечувани възможности незабелязано изплуват покрай тях и си отиват безвъзвратно. С каква суета са заети главите им и какво са поставили по-горе от Учителя, и са го направили по-важно от всичко това, за което е Говорил Той. Вие, които се отвръщате от Мен в яростен припадък на егоизъм, къде смятате да вървите без Мен? На кого сте нужни? Всичко е в Мен, всичко е чрез Мен и всичко е с Мен. А вие искате да сте сами. С кого, с какво и как? И това във времето, когато стрелките на часовника на Еволюцията стоят на предела? Още не е късно, Предупреждавам: има още време да се опомните. Учителят Предупреди достатъчно.

171.А. Учителят Твори чрез ученика. Но това творчество е доброволно, съгласно и в пълно съзвучие или сливане на съзнанията. Именно чрез ученика Учителят има възможност да се прояви. И чрез всекиго – според възможността му да вмести. Да се вмести мислите на Учителя не е така просто. Необходимо е съответствие. Съответствието се поражда с дълго сътрудничество. Но ако съответствието е установено, то и творчеството става възможно. Затруднението е в това, че са малко съзвучните съзнания, а при съзвучие предаването е ограничено пък от възможностите на приемника. Затова и през цялото време Говоря за разширяване на съзнанието, за да може то по-широко да вмести мислите на Учителя, без да ги ограничава в своите малки предели. И оскъдността, и едностранчивостта, и непълнотата на съобщенията трябва да се отнесат за своя сметка, но съвсем не – за сметка на Учителя. Учителят Иска да даде колкото може повече и не е негова вината, ако приемникът на съзнанието не вмести всичко или оцветява прекалено пратките със свой цвят. Голямо самоотречение се изисква, за да се възприема точно, не изопачавайки основната мисъл. Печатът на Индивидуалността, печатът на възприемащото съзнание остава върху съобщението, но то не трябва да закрива и затъмнява основната мисъл. Сега е особено време. Затова така щедро се дава Висшето Знание чрез съзвучните канали. Трябва да се подготви храна за духа за продължително време. Духовният глад е голям. И съзнанията са различни много. А трябва да се даде храна на всички, годна за всяко ниво на съзнание. Оттук и голямото разнообразие на Записите, за да може всеки поне нещо да може да почерпи за себе си. И не трябва да се решава кое е добро и кое – лошо: това ще реши животът. Трябва само да не се пропусне времето, за да се събере всичко, което е възможно да бъде събрано. Малко са събирачите, а нуждата е

голяма. Нека се потрудим за Владиката и Светлината. И е добре ако съумеете да станете незаменими, изпълнявайки Моята Воля.

172. (М.А.Й.). Качествата на духа се утвърждават по съзвучие. Не може да се избере далечно качество и да се утвърждава. Ще се получи насилие над себе си и обратен удар. Но утвърждаването на едно влече след себе си и друго, близко на него или родствено, тъй като всички качества се явяват сякаш едно цяло, свързано с всички свои части, тоест, отделните качества в един монолит на духа. Качествата спят в човека, тоест, намират се в него в потенциално състояние. От латентното състояние те се привеждат в състояние на активност, което и представлява процесът на утвърждаване на качествата. Тяхната симфония, тоест, пълния им кръг е трудно достижим, тъй като изисква време и постоянство. Този процес не е отвлечен, а е ярко жизнен, тъй като качествата са форма на проявяващи се или разпалващи се в човека огньове. Огънят на утвърждаващите се качества е огън на готвещите се за пробуждане центрове. Затова Учението отделя толкова много внимание на въпроса за развиване на качествата. Казано е: “Спокойствието е венец на Светлината”. Възможността за проява на светлина в себе си и качеството спокойствие са неотделими едно от друго. Именно спокойствието и равновесието са най-добрата форма за проява вече не на огъня, а на светлината, поражда от огнените центрове. Но не може да има нито спокойствие, нито равновесие без мъжество, а мъжество – без устойчивост на сърцето. Така кръгът на качествата се разширява, вместирайки постепенно всички. А в центъра на този кръг е сърцето, като вместилище на всички. Не в мозъка е средоточието на качествата, а в сърцето. Никой няма да говори за мъжество на мозъка, но за мъжество на сърцето, за сърце, непознаващо страх, говорят. Значи мъжеството живее в сърцето, безстрашието също, и спокойствието, и устремеността, и предаността, и чистотата, и любовта. Помислете сами може ли да се обича с мозъка. И кому е нужна мозъчната любов? Така отново и отново се завръщаме към сърцето, тъй като моята задача е да утвърдя съкровището на сърцето. Да се живее психоживот с цялото сърце значи, да се вмести в сърцето цялата скала от качества, значи да се вместят огньовете, съответстващи на степенята на проява на всяко качество, значи да се овладеят огньовете, значи да се вмести в себе си Светлината. Аз дойдох в света за да свидетелствам за Светлината на Владиката, вместилището на Светлината, която тъмната не може да обхване. И вие, следващи Го, в Неговата Светлина Му подражавайте.

173. (М.А.Й.). Радвам се на ненаситността на приемника на духа, стремящ се да вмести все повече и повече. Затова има толкова внимание и загриженост към устремното сърце. Учителят Знае кого да избере и кой няма да отстъпи в тъмнината. Радвам се и преумножавам изпращаните възможности. Те трябва зорко да се уловят. Нека приемникът на съзнанието да бъде отворен и напрегнат в минутите на общуването. Той трябва да бъде чист. Изгонването на съмненията би улеснило много. Трябва да се почисти още, още много и друг боклук. Бих искала моите мисли да се вливат безпрепятствено и свободно. Огледалото на съзнанието трябва да бъде без дефекти.

174. (Гуру). Всички качества не струват нищо, ако зад тях няма воля. Без наличието на воля е лесно да се потуши огъня на всяко качество. Волята за качествата е и основа, и опора, и защита. Огньовете на духа трябва да се опазят. Опазват се от волята. Волята и заградителната мрежа се поддържат в необходимия порядък. Без воля не може. Волята събира качествата в монолита на духа. Потенциалът винаги се разкрива отвътре навън. Мощта на волята също се нуждае от осъзнаване. Първо се осъзнава, а после се прилага. Не мускулите, а волята изявява силата. Обхванатият от ужас безволев човек губи власт над мускулите. Краката се вдървяват и се срастват със Земята. Атрофията на волята е ужасна: поражда целия организъм – и мускулите, и мозъка, и нервите. Волята е пазител на целостта на човешкия микрокосмос. Безволевият човек умира бързо от глад, но този, който е призовал волята си към действие живее много десетки дни и не умира. Призовал.., но откъде? От север, от юг, от изток или от запад? Не! Отвътре. Всичко се съдържа в човека, всички възможности, и техният предел е Безпределността.

175. (Гуру). Искам да споделя с теб съкровището на моята воля. Вземи колкото искаш, но помни и знай, че за действията на волята си отговорен ти. Съкровищата на волята се дават на този, който не злоупотребява с тях. Вземай и помни.

176. Спиралният строеж на Записите е естествен и законен. Съзнанието расте и се разширява. Когато се докосва до някакъв въпрос, засяган по-рано, то го вижда в друг аспект. И изпращаната мисъл се реализира по-дълбоко. Всичко е същото и за същото, но разбирането е по-широко и задълбочено.

При това се засягат и нови сфери на мисленето. За да се облекчи проникването в тях, може мислено да се устремявате в неизвестността. Повторение няма. Има разширяване и задълбочаване на даденото по-рано. Повтаря се съзнанието, стоящо на едно място. Спиралата на устрема извежда мисълта от плоскостта в Световите на Висшите измерения и кръгът става спирала. Спиралното мислене е характерно за Архата, а също и за утвърдения ученик. Учителят винаги е нов, нови са и най-близките до Него. Законите на спиралната устремност и законите на спиралното въздигане на съзнанието обясняват много в процеса на растежа на съзнанието. Мъдро е да се осъзнаят тези стъпала на развитие на духа. Всяко стъпало е един оборот [витка] от спиралата - окръжност с полюси, изтеглена нагоре, когато всяка предшестваща точка на предишния оборот е аналогична, но по-високо от преминатата по-рано. Това дава нерушима увереност в това, че и в бъдеще растежът на мисълта не може да бъде ограничен от нищо. Безпределността е и в това. Това и ще бъде пътят на вечния възход на духа. Обкръжаващата среда има свойството да насища човека със своите еманации, а също и сферата, през която преминава поредната обиколка на спиралата. Сякаш еманациите от Светлина пронизват съзнанието, изхвърляйки ненужните и изживени наслоения на миналото. Колкото е по-устремена спиралата, толкова е по-огнена, толкова по-лесно се освобождава съзнанието от ненужния боклук. И в минути на особено напрежение на спиралата, в моментите на вметване, духът е почти свободен от миналото. Излишният товар остава в подножието на планината на Майката на Света. Спиралите на духа са различни по диаметър и по разстоянието между витките. Разбира се, Учителят ръководи и при това магнетизмът на всеки отрязък от спиралата се обуславя от Неговия Лъч, Насочвайки във фокуса на съзнанието на ученика Лъчи с различно напрежение и предизвиквайки към проява необходимите качества или свойства. Много загриженост и внимание се отделя на приетия и утвърден ученик. Не в парниковите оранжерии, но в трудния и суров живот се разпуква ярко чудесното цвете на духа. Но на него са му нужни и въздух, и влага, и храна, и живителните лъчи на Слънцето. Слънцето на Духа на Владиката изпраща своите Лъчи, за да храни огненото цвете на духа на обърнатото към Него съзнание. Дори и листата на растението се обръщат към Слънцето, за да възприемат неговите лъчи, а още повече човекът. Но обръщането към Светлината е необходимо както горе, така и долу, на всички стъпала от стълбата на живота. Така се дели и светът – на обръщащи се към Йерархията на Светлината и на отвърщащи се и отвърнали се от Нея. Сиво е на тези, последните. Отвърналият се от Светлината служи на тъмнината и в крайна сметка загива. Без Светлина няма живот нито горе, нито долу. Законите във всичко са еднакви. Владиката говори за живота и изпраща Светлината на Неговите Лъчи в света. Лъчи на живота.

177. (М.А.Й.). Когато чувството на любов се пренася от земното в Надземното, неговата сила се умножава и то става безсмъртно. Така любовта към тези, които пребивават в Надземното, преминава отвъд границите на смъртта и утвърждава безсмъртие. Не е ли чудно да се отрича пред лицето на смъртта? Но победителят на смъртта трябва да бъде последователен във всичко. И отричайки смъртта, утвърждава тържествувания живот. Владиката е потъпкал смъртта със смъртта и е утвърдил живота. И ние ще потъпчем призрака на смъртта с живот, ликуващ в Светлина. В Светлината и чрез Светлината сме свързани ние, заминалите за Светлина за вас и с нейните лъчи сме съединени с вас, живеещите още на Земята. С нашето единение в Светлината да послужим на Светлината и Йерархията.

178. (Гуру). Малко са тези сред вас, познаващи ме лично, които в съзнателен и волеви устрем към мен, биха се устремили да общуват с мен. А защо? Познават Учението, чели са Учението, а такава проста мисъл, че общуването с мен е възможно, не е дошла никому в главата, както не е идвала и на теб в течение почти на десет години. Не е ли странно това? Не е ли неподвижността на съзнанието причина за това? И са скърбели, и са плакали, и са се чувствали изоставени, а никому не е дошла мисъл на сърцето, че е възможно да се обединим в съзнанието. И защо не? Моите дела, извършени на Земята, като зърна, заровени в земята до срока, ще дадат богати кънове. Но е необходимо време и срокове. Ти ме почиташ жив, почитай живи и моите дела. Всички ще разцъфтят чудесно. Ще се наложи много да се потрудат днес всички за тези същите, погребани до срока дела. Потрудете се и вие за славата на Учителя на Светлината, както и аз съм се потрудил в Негово Име.

179. (26 май). Мислите могат да бъдат тежки и леки, устремяващи нагоре и дърпащи към Земята. Висшата мисъл е лишена от астрално начало и не е свързана с него, не е привързана към него. Телесните, астрални и ментални мисли се различават по своите свойства да се издигат. Мисълта също има свой "таван". Тялото е ограничено от тясната и малка физическа сфера. То трябва да се придвижва

от място на място: и да ходи, и да пътува, и даже да лети на самолети – всичко изисква усилие и труд. Неговият кръг на движение е ограничен. Менталното тяло, тялото на мисълта е най-свободно от всички. Астралът е свързан и привързан към атмосферата на Земята, сякаш е заключен в нейната астрална обвивка. Не в астралното тяло, а в менталното е възможно да се устремите към Далечните Светове и да посещавате Далечни Звезди в тялото на мисълта.

180. (М.А.Й.). Връзките на личността са най-тежки. Но нейният роб не забелязва своите вериги. Живее в окови, но не ги вижда. Живее в тъмница и даже не осъзнава това доколко е лишен от свобода. Всяка лична мисъл усилва затворническите стени. Малката, лична сфера е тъмница за духа. Свръхличните мисли са крила на свободата, докато личните – железни вериги на краката. Мисълта е ограничена от обекта на своя устрем. Личността е тъмничар за духа. И е благо, че в Надземния Свят веригите на личността се разпадат законно, ако духът позволява.

181. (Гуру). Трудно се служи едновременно на двама господари – тялото и духа. Но от услуги се нуждаят и двамата. И тук волята ще помогне, кога и на кого от тях трябва да се обърне внимание и колко. Разчленяването на устрема на волята е необходимо. И е добре, когато волята се е научила да се разпорежда. Добре е да се научите бързо и изцяло да пренасяте вниманието си, тоест мисълта, от един порядък явления върху съвършено друг, но без да привързвате съзнанието си към току що оставеното. Контролът над мислите и чувствата се утвърждава и осъществява от волята, но сила на волята дава сърцето, сила да се осъществи желаното.

182. (27 май). Наистина е трудно да се издигнеш над земната мътилка, ако не се приложат героични усилия за това. Влияе всеки и всичко. И всичко влияе различно: и храната, и пиетето, и водата, и въздуха, и обкръжението, и характера на работата, и ширината и дължината на света. Човек се намира под хиляди въздействия и влияния и болшинството от тях изобщо не зависят от него и са извън неговата воля. Има много невидими, но силни влияния, за които той няма ни най-малка представа. Влияят астралният свят, мисленият и огненият, влияят Далечните Звезди, влияят Космическите Лъчи. Човекът е различен в сферата на въздействие върху него на безкрайното многообразие енергии, намиращи се извън него. Но на човека въздейства и всичко това, което става вътре в него. В света на устремите към духа енергии трябва да запазиш своя център, в който като в скала се разбиват вълните на Вселената. Как да се съхраниш? Всичко, което зависи от самия човек, трябва да се подобри и да се направи възможно най-благоотворно и полезно. А от човека зависи много: какво да яде и да пие, какво да диша, как и с кого да общува, за какво да мисли и какви чувства да допуска в себе си. Всичко това “много” се привежда в съответствие с целта и се отстранява всичко пречещо. Но ако дори самият човек, както е Казал Благословения, е “процес” и има нещо постоянно и неизменящо се, това значи, че трябва да се търси по-дълбоко. Така мисълта отново води към Мълчаливия, Гледащия вечно, Безмълвния Свидетел отвътре, който само Гледа и ще гледа всичко протичащо покрай него, сам оставяйки извън потока. Това е и Висшето, което е в човека, вечно, нерушимо, не от този свят на променящи се форми и явления. Мълчаливо Гледащият в теб си именно ти самият, Отецът, пребиваващ в теб, с който съзнанието ти и духа ти някога ще се слеят в едно.

183. Има [два вида] чувства и мисли, слова и постъпки: разрушителни и съзидателни. Кой от тях допускате вие да господстват над вас и да ви управляват? Ако разрушителните – това е лошо. Ако съзидателните – то това е добре. Но нищо, говорейки по същество, не трябва да господства над духа, а духът да утвърждава своето господство над всичко във всяко свое отношение към света. Нали Христос е Победил света, без да Вдигне ръка в своя защита. Значи, победата над света се съдържа вътре, и не над външните явления, а над себе си. Именно, когато светът върви срещу теб, но няма нищо [негово] в теб, тогава наистина ти си победител. Старая се да осветя въпроса от всички страни, за да разберете къде да търсите и как. Не може да се затвори Безпределността в човека, в пределното разбиране или плътната ограниченост. Безпределността е във всичко и Ние Наричаме синове на Вечността тези, които в своята устременост са се докоснали до нея.

184. (М.А.Й.). Всяка отстъпка пред слабостите лишава от нещо. И ако ти ми кажеш, че си направил това и това и нищо не се е случило, и както и преди си жив и здрав, и все така близък до Висшия, ще отговоря: не се заблуждавай от външното, всичко има своите следствия. И как можеш да определиш ти от какво си се лишил с една или друга постъпка? Затова помисли по-добре върху всичко, което правиш. От миналото не се смущавай и не се обременявай с мисли за извършените грешки. Но

честно и твърдо отбележи какво можеш да поправиш и подобриш за в бъдеще. Но главно помни че, ако водата дълбае камъка, то и постоянството на устрема, любовта и предаността към нас премахват израстъците на духа, които постепенно и също така незабелязано отпадат като мъртвите клетки на кожата. Стига само сърцето да пламти в устрем и любов.

185. (Гуру). Ако някой иска да достигне, може да достигне: може да достигне с упорство на волята. Но ако целта е Общуване, то тогава се изисква нечувано упорство. Целта здраво и устойчиво се задържа в съзнанието като далечен маяк, към който се е насочил мореплавателят. Всичко се върши в името и за тази далечна цел. Мореплавателят може да гледа надясно и наляво, и дори назад, но ръката на шурвала е твърда и курсът е неизменен. Така и вие вървете към вашата цел в живота и, вървейки през живота, помнете за нея винаги. Това и ще бъде целеустременост и целесъобразност. Това ще облекчи много и много ще помогне. Волята ще помогне да се запази пътят.

186. Вчера заспа с молитва на уста. Това е добре. Заспивайки с молитва е възможно да посетиш сферата, съответстваща на молитвата. Последният устрем преди съня, както и преди смъртта, отнася духа в сферата, определяна от устрема.

187. (28 май). Тялото е собственост на човека, с която той може да се разпорежда, наистина, временно, но затова пък изцяло. Тялото е подчинено на волята. Всички процеси, които протичат в него, могат да се регулират чрез нея или да се направляват. В случай на заболяване или на някакво неблагоприятно, преди да се обърнете към доктора или към лекарствата, трябва да приложите собствената психическа енергия. Мисълта, при известна тренираност, действа по-добре от всяко слабително, безсънието се преодолява лесно по пътя на съсредоточаване върху сърцето. В случай на опадване на косите, те трябва да се разчесват вместо с гребен, с пръстите на двете ръце, бързо, една след друга, прокарайки ги от челото до тила. В случай на болки, към заболялото място или орган се изпраща заряд, или ток, или лъч психическа енергия, с която единствено е възможно да живее всеки организъм. Дългият опит и навикът правят това, което обикновеният човек би нарекъл чудеса. Възможно е да лекуваш себе си и другите чрез мисълта, себе си – по-леко, ако я призовеш и по-добре без всякакви лекарства, с изключение на указанията от Нас. Мисълта, призована към действие, ще изпълнява своето предназначение. Осъзнайте своите сили и се ползвайте от тях. Те са дадени на човека за най-широко приложение, но само за благо. Мнозина прилагат своите енергии за зло. Но вие сте силни, тъй като действате не безсъзнателно като тях, а съзнателно, и за благо, и в единение с Йерархията на Светлината. Не се учудвайте, че понякога енергията на кармата ще проявява силно противодействие. Да се преодолее тя е трудно и не винаги е допустимо. Но, вървейки с Мен, вие вече неведнъж сте побеждавали светилата. Силата на огнената енергия е безгранична, когато е призована съзнателно. Ползвайте я.

188. Сине Мой, колкото мисълта е по-невеществена, толкова е по-достижима и по-лесно се възприема. Земните мисли се притеглят към вещите и явленията, с които са свързани и са по-трудни за предаване. По-лесно е да се предаде идеята за зараждане на световите, отколкото мисълта за това къде е по-изгодно да си купиш нови подметки. Мислите от ежедневието витаят около ежедневието, без да се откъсват далеч от него. Предават се огнените мисли, отдалечени от ежедневните дела и суетата на живота. С нея и така са пълни хората. Моят Свят, който е извън вашите лични дела, притегля вашите мисли към себе си и насища мислите ви съответно, но не обратно. Би било трагично, ако Моите Сфери се изпълнят с шума и суматохата на вашия свят. Затова не съжалявайте, че Моите съобщения са далеч от вашите ежедневни дела. Само в случай на необходимост Насочвам съзнанието и Давам предупреждение. Земните дела са важни дотолкова, доколкото насочват еволюцията или я задържат. Ние ги Направляваме съответно. Но кръгът на човешките интереси са далечни и чужди за Нас, освен, ако се отнасят до Наши близки хора и са във връзка с Нашата работа. Всеки се бори с живота сам, върху своите крака. Помагаме само тогава, когато е абсолютно необходимо.

189. Ако мисълта е основа на битието, то върху нея и с нея може да се строи. Да се строи мислено – колко малко се прилага това от хората. Но строителите в Космоса строят всичко чрез мисълта. Мисълта строи, а волята я привежда в движение. Енергията на волята кристализира субстанцията на мисълта в определени форми, които, постепенно уплътнявайки се и спускайки се по стъпалата на плътност на световите, достигат накрая до физическия план и се утвърждават в

необходимите образувания. Такъв е планът на Комическия строеж, създаден от Строителите – от огненото към плътното и земното. Това и ще бъде инволюцията на материята в голям и малък размер.

190. (М.А.Й.). Сине мой, издигайки се с теб над Земята, ще видим земните дела и земните проблеми в друга светлина. Правилно постъпваш, пренасяйки се мислено в Твърдината, която се извисява над света като маяк върху скала над морето. От тази височина може да се разглежда живота, излизайки от неговия малък обикновен кръг. И тогава полетите на мисълта стават достъпни. Радвам се, че устремът на духа е насочен към мен. Мога да наситя глада на душата, но само по линия на устрема и неговия магнетизъм. Изпращайки мисъл за нашето общуване, един вид очертаваш кръга на нейното притегляне и възможности. Именно определеност се изисква от мисълта. Размазаността не върши работа. Добър е символът на стрелата с нейната определеност и яснота на формата. Превърнете я в топка – къде ще полети тя и как? Но мисълта, устремена ясно, ще се върне натоварена магнитно с нови, но съзвучни ѝ елементи, все едно, че е телеграма с предплатен отговор. Отговорът е неизбежен по закона на магнитното притегляне. Защо да се смята този процес за някакъв неопределен и замъглен, когато апаратът на човешката област на мисълта може да работи по-точно и от най-финия механизъм. Гаранция за притеглянето на мислите е Дадена. Изисква се само осъзнаване и прилагане. Искам да направя общуването с мен за теб толкова конкретно, както и обикновения разговор с околните. Вместо думи – мисли, тоест, същите думи, но изразени мислено. Обичам и помня. Загриженост и ласка изпращам и се радвам, радвам се на възможността да общуваме мислено. Смятам те за син и те наричам така ненапразно. Това е възможно само при близка връзка. Затова се радвам особено. Разбира се, твоето Поръчение, както и сам виждаш, е да предаваш мисли на нашите хора. Три са центровете за предаване: Владиката, Гуру и аз. Ние сме в една верига, в един Лъч и затова процесът няма да се отрази болезнено на организма, а даже напротив – ще го укрепи. Нима не чувстваш вече прилив на сили и физическа устойчивост? Това е възможно само при съзвучие на съзнанията и взаимна асимилация на излъчванията. Но това е само началото. Може да помислим какво ще бъде по-нататък, когато съзвучието се задълбочи. Наистина, можем да се порадваме на предоставените възможности, породени от любовта и предаността.

191. (Гуру). Утвърждавайки мощта на духа, утвърждавайки мощта в духа, пробуждаш своята огнена сила и я призоваваш към действие. Тя се пробужда чрез волята и чрез волята се прилага в живота. Спасителят е Казвал: “Аз сам по себе си съм нищо, Отец, който е в Мен, Той Твори.” И ти сам по себе си си нищо, но когато зад теб е Йерархията, когато си с Нея и действаш с Нейната сила, тогава си силен. Дадено ти е право да действаш със Силата и от Името на Владиката. Осъзнал ли си го? Не! Затова и не можеш да предизвикаш към действие огнената мощ в цялата ѝ сила. А ти твори с нас, които сме зад теб. И ако ти ни предадеш определено свое желание да достигнеш нещо, то можеш да бъдеш спокоен за неговото осъществяване. Защото такова желание предполага неговото съответствие с тази сфера, в която се намираме ние. Затова внимателно изразявай своите желания. По-често натискай педала на волята. Волята бързо се развива при съзнателно приложение. Съзнателно изпратената стрела на волята, съпроводена с мисъл, действа мигновено, макар нейните следствия не винаги да се забелязват веднага. Тя не може да не достигне целта, тъй като нищо не може да бъде препятствие за нея. Разбери, че снаряждът пробива бронята, а мисълта – всичко и сигурно достига целта. Действайте уверено с оръжието на мисълта – това е най-надеждното и сигурно оръжие. Осъзнайте неговото преимущество и, осъзнавайки го, го използвайте, но само за благо.

192. (30 май). (Майката на Света). Сине на Земята, космическите свързвания в духа са възможни. Те са трудни, тъй като изискват пълно откъсване от Земята и висока степен на съзнание. Чрез Висшето се докосвате до още По-Високото, чрез Владиката – до Мен. Какво можете да очаквате вие, деца на Земята от Мен? Дарове от Блага и Светлина. Висшият Свят е един за всички светове. Изпращам ви Неговите Лъчи. Те са необичайно трудни за асимилация, тъй като техните елементи са отдалечени от Земята. Настойчивият ритъм ще облекчи приспособяването на организма към тях, подпомагайки възприемчивостта и изострайки я. На Моята планета също има хора. Те възприемат Моите Лъчи по същия начин, както вие - Лъчите на вашия Владика. Тези хора са по-високо от вас по стъпалата на еволюцията и преуспяват в Моите Лъчи. Но за вас, земляните е трудно. Вашите центрове в болшинството от вас все още спят. А центровете са кладенци на Лъчите. Как да ги възприемаш при още незапалени центрове? Всяко съзнание, насочено към Мен, аз насищам според неговата вместимост.

Много хора се устремяват към Мен и са се устремявали през вековете, давайки Ми различни имена. Днес е дошло време отново да се утвърди Моето Име на Земята. Моите Лъчи се изпращат на Земята и жените реагират на тях. Епохата на Жената започва под Моите Лъчи. На тях им е по-лесно да приемат Лъчите благодарение на тяхната по-фина организация. Но активно и мощно Творя чрез Владиците като чрез мъжко Начало. Това е привидното противоречие на този, който знае, че в особени случаи мъжкото Начало има своите магнитни преимущества, тъй като за творчеството са необходими двете Начала. Съответствието позволява да се прояви тази активност и тогава Моите Дарове се изливат обилно. Избраните приемници са рядкост. Но зад Владиците Съм Аз. затова и устремът чрез Тях може да отвори входа към Моите Сфери.

193. Приеми пратката на утринното щастие в духа на особената възприемчивост, която означава пълнота на самоотречението. Нека да си кажем: “Да бъде в това не моята воля, но твоята Воля, Владико.” А ти, забравяйки себе си, се изпълни с Мен. И тогава възприемането на Моите мисли ще тръгне без смущения. Мислил ли си за това как живееш в този земен свят не трябва да се живее в него и чрез него, а в Моя Свят и чрез Моя Свят. Защото Моето Царство не е от този свят, макар и докосналите се до него да живеят в този физически свят. Но съзнанието е фокус за проява на всички светове. И в съзнанието чрез волята може да се даде предпочитание на всеки един от тях. И ще управлява този, който бъде предпочетен пред останалите. И не трябва да се ходи далеч. Не трябва да се ходи далеч, защото всичко е вътре, всичко е в човека и съзнанието е поле за изява на утвърдените от него като реалност енергии. Утвърждаването в себе си на явленията от определен порядък е за предпочитане пред останалите и дава възможност Моя Свят да се наложи във вашите дни. Защо да се възлага на някого си нещо, което трябва да направим сами? Говоря за неизменността на съзвучните за причината следствия, за да можете да придобиете по-голяма увереност в невидимите процеси. Психотехниката изисква осъзнаването на действителната реалност на законите на психическата енергия. Мистичната мъглявост се заменя с точно знание – по-точно от вашите закони на математиката. Законите на геометрията за плоскостта и за сферичната повърхност са различни. Но законите на психическата енергия за всички светове са едни и същи, макар формите на тяхната проява да не си приличат външно. По този начин мисълта е пълноправна гражданка на всички светове и се подчинява на Законите на Светлината. До седмия Свят достига само огнената мисъл. И тогава нейната мощ е голяма. Да се действа мислено в тялото от Светлина е висше достижение на Архата. Не е лесно да се разбере това от тези, които даже във физическото си тяло още не са се научили да действат с мисълта. Трябва да се разбере енергетиката на мисълта толкова реално и практически, както се разбира, например енергетиката на съвременната наука. Нека мисълта да се превърне в реален фактор на живота. Защото знаете, че е възможно да се живее реално сред създадените мислени образи, които могат да станат толкова жизнени, че да дават усещането за очевидност. Знаете, че за хипнотизирания субект вашите мислени образи приемат форма и заменят обкръжаващия го видим свят. Но не е необходимо да се потапяш в сън, за да разбереш действителността на мисълта, трябва просто да се помисли за мисълта от друга гледна точка и под друг ъгъл. Мисъл – енергия – светлина. С мисълта може да се свети, особено когато е тъмно. Осветявайте с мисълта си наоколо, защото е мрачно около вас.

194. (М.А.Й.). Много неща се извършват със силата на любовта в Надземния Свят. Любовта е мощен двигател, любовта е светла сила, любовта е оръжие на Светлината, любовта е огъня на сърцето. Така и ще действаме, със сърцето. Разбира се, че съм близка, но чрез магнита на любовта съм близка на обичащите ме на Земята и на сега все още обичащите ме. Мъжеството се ражда в преданото сърце, запалено с любов към Висшето. Два живота текат в човека: животът на сърцето и животът на мозъка – единият е в дълбочина, а другият е на повърхността. Чрез сърцето мога да общувам със сърцето, устремено към мен. Ще твърдя за сърцето дотогава, докато неговият живот – таен и скрит, стане явен. Можете да ми предоставите сърцето си и в Надземното да се докосвате до [мен], когато си лягате за сън. То ще изпълни поръчението и може би ще донесе отговор. Защо толкова малко и рядко се обръщате съзнателно към сърцето? Защо не ползвате този чудесен апарат? Как ще се премине границата между световите, ако не чрез сърцето? Защо, признавайки неговата мощ, не я прилагате в живота? Най-съвършената машина е безполезна, ако стои без работа и не се прилага в работа. Защо държите сърцето си неизползвано? Нали притежавате такова! Ползвайте се от него свободно и широко, помнейки, че то се подхранва от любовта. Или любовта е пресъхнала? Или има предел? Или изворът, подхранващ

сърцето е ограничен в силата си? Не. Не забравяйте за безпределността на качествата и чувствата. Любовта като източник на енергия е безпределна в своя потенциал. С нея и действайте.

195. (Гуру). Летят на две крила. Защо съкровищата на енергията и на волята се преумножават паралелно с ръста на сърцето? Сърце без воля е като кораб без кормило. Трябва постоянно да мислите за това как да засилите в себе си усещането за наличие на воля в себе си. Осъзнаването на собствената сила много подпомага нейния растеж. Това чувство за вътрешна сила несъзнателно се предава на хората, които обичат силата, уважават я в другите и се съобразяват с нея. Тази сила не се заключава в това да се натрапва на другите, самоутвърждавайки себе си, а напротив. Истинското могъщество никога не потиска ничия свободна воля. Само слабостта утвърждава себе си външно и се натрапва на другите. “Но сандъчето аз няма да отворя.” – така действайте. И вашата сила ще расте, тъй като по този начин е опазена от прахосване и разхищение. Не е ли странно да се отбележи факта, че разкривайки се пред хората, губите от своята сила пред тях, тъй като фактически опустошавате себе си. Затова към осъзнаването на силата ще присъединим и съдържаността, и, както е Казал Владиката: “като неразграбена планина, така стойте.” Но не може да има съдържаност без умение да се владееш, без самоконтрол, изискващ постоянна зоркост и бдителност. Както нараства снежната топка, така нарастват по количество и степен и утвърждаваните качества, тъй като са свързани помежду си. Призовавайки волята си за живот, живеете чрез сърцето, тогава съкровището на енергията и съкровището на сърцето ще се уравнисяват взаимно.

196. (31 май). Потвърждавам, че наличието на много въплъщения е необходимо за развиването в човека на всестрани качества и способности на духа. Въплъщенията обикновено са много разнообразни. Съчетанието на скандите всеки път е различно. Това дава възможност да се усилят разнообразни страни на Индивидуалността. Пълният цикъл от въплъщения на Земята, завършващ пътя на планетата, означава пълно развитие в завършващия дух на всичко, което Земята може да даде на човека. Наричаме Събирачи познаващите пътя, и знаещи накъде вървят, и за какво, и в името на какво се извършва всичко, което им се налага да правят под Слънцето. Силният стремеж да се натрупа опит и да се изпълни по този начин земното предназначение показва, че духът знае своята цел. Човекът не живее просто така на Земята, а е изпратен за жътва. Знаещият живее като упорито и настойчиво събира нектара на опита от всички срещнати явления. Горчивината и болката остават назад, а ценността на придобивките расте. Човекът е събирач на жизнен опит – нека запомним това завинаги.

197. (М.А.Й.). В духовната радост преуспяваме особено бързо. Радост от общуването, радост от познаването, радост от близостта, радост от устрема и радост, устремена към Владиката. Всички Го обременяват със своята болка и своите трудности, с които често се обръщат към Него, но малцина са тези, които се опитват да се доближат с радост и в радостта на духа. Да се приближи с радост – кой е помислил за това? Радост, чиито крила са издигнали духа над тежестта на земната плътност. Мъдрата радост е синоним на свободата на духа от веригите на плътния свят. На крилата на радостта е лесно отлетите, с крилата на Светлината ще докоснете далечните, но близки за вас. Изпращам ново разбиране на бързокрилата радост, свързваща духа с Висшите Сфери на мисълта. На Земята има скръб, но Огнените Сфери звънят с Висша радост, с радост Космическа. Радостта звучи в пространството, но във висок регистър.

198. (Гуру). Нека се порадваме взаимно на това, че нашата близост се съпровожда с признаци за нейното утвърждаване в по-дълбок аспект. Ще усилим възможността за сближаване. Ти укрепи проводника от твоя страна, а аз от своя ще се погрижа в съответствие с приложените от теб усилия да го укрепя. С всеки опит или старание да се усили проводника даваш възможност и на мен в същата степен.

199. (1 юни). Придобивките на духа в Светлината на Владиката вървят в определена последователност и планомерно. Вярно е, че кармата поставя обикновено в условия, благоприятстващи развитието именно на необходимите качества, но има и много излишно и случайно, което усложнява пътя. В случаите на ученичество случайните и ненужни елементи постепенно се свеждат до нула. Растежът на духа върви планомерно и условията на живота под Ръката на Учителя се формират така, че да дадат възможност за най-бързото придвижване. Под въздействието на токовете, изпращани от Учителя, се укрепват слабите места, а изоставащите качества получават импулс за растеж и се установява хармоничен прогрес във всестраниното развитие на Индивидуалността. Необходима е симфония от качествата. Не е добре, ако едно от тях се развива за сметка на друго. Често Учителят

Поставя изпитания в определен ред, ако е необходимо да укрепи някакво изостанало качество или да го придвижи напред с една или друга цел. Често става така, че на ученика не се налага да работи в това направление, където е особено силен и способностите му са изострени, а трябва да върши друга и вероятно малко интересна за него работа, където трябва да се учи и да натрупва опит. Това е особено полезно и особено необходимо за растежа на кръга от всички качества. Ако един и същи дух винаги се е vyplъщавал като велик художник, то това би било вредно за неговата еволюция. Не може да се отглежда само една ръка, или палец, или нос. Грозно се получава. Затова Разнообразяваме всестранно живота: хората имат карма, учениците имат Нас. По Записите може да се види как усилията на Учителя се насочват към един или друг център, един или друг орган, едно или друго качество. Духовното се уравновесява със земното, иначе е възможно да се откъснеш от Земята и да станеш безпочвен мечтател. Когато се откъсвате прекалено, Ние веднага Внасяме своя коректив или Даваме съответните Указания, когато Искаме ученикът да може да действа самостоятелно и съзнателно. Искаме да виждаме своите по възможност силни и здрави, доколкото позволяват центровете. В случай на усилен духовна работа е добре тя да се уравновесява с физически труд или работа, изискваща активност на мускулите и крайниците. Учителят Изпраща нужните мисли как да се поддържа равновесието на целия микрокосмос на човека. Любимият занаят, в допълнение към обичайната работа, може да бъде много полезен в това отношение. По Земята ще ходим здраво стъпвайки на краката си.

200. (М.А.Й.). Сине мой, сам разбираш какви огромни преимущества ни дава знанието на Учението в Надземното: не объркани, не боязливо треперещи, не слепи, не отчаяни, но въоръжени със знание, спокойни и уверени влизаме ние, знаещи правата на своето наследство на всичко това, което може да ни даде великолепието и разнообразието на Надземния Свят, където наистина се чувстваме като у дома, в родината, в родината на духа. Всичко е наше, всичко е по съзвучие, всичко е достъпно и възможно. И Владиката е наблизо. И любимият труд е отворен без ограничение. И общуването с тези, които са близки на сърцето, е възможно. Без да имаме нищо, притежаваме всичко. Оставяйки с радост всичко на Земята, придобиваме отново всичко, но преобразено. Чрез красотата сътворяваме своето обкръжение. Вие, които сте ограничени на Земята в своите стремежи, знайте, че ние не познаваме тези ограничения. Духът, освободил се от властта на земните притегляния, жъне плодовете на надземната свобода. Към това призоваваме и вас, които все още не сте разкъсали веригите. Разкъсайте ги, разкъсайте ги без всякакво съжаление. С вериги не може да се полети. Утвърждавайте своята свобода от всичко и над всичко. Свободата е в духа. В духа се стремете да станете свободни.

201. (Гуру). Да, ти си прав. Външният облик на човека, неговото лице и особено очите, са като свързващо звено за двете съзнания, едното от които се устремява към другото. И когато искаш да се докоснеш до моя дух - докосваш се, представяйки си моя земен облик такъв, какъвто си ме познавал. Аз вече не съм такъв, промених се и понякога можеш да ме видиш в облици на минали воплощения. Но, представяйки се ме какъвто си ме познавал на Земята и установявайки контакт с мен, влизаш в сферата на моя дух. По време на телефонен разговор слушалката през цялото време е на ухото, така също и представяният образ и лице трябва през цялото време да бъде пред умствения взор. Познаването на приюмите облекчава много. Изолацията на вибрациите е непременно условие за възприемане. Дори и на Земята виждате и чувате това, към което е обърнато вниманието ви, още повече това важи за духовния свят, света на мисълта.

202. (2 юни). Трябва да се държи съзнанието на предела на напрежението, готовността и устрема. Затова оповестяваме на близките за набелязваните събития. За да не ги напусне трепета на готовността Открехваме завесата на бъдещето. Не трябва да се опираш на очевидността. Така пламъкът на готовността може да затихне и да угасне съвсем. Но познаването на бъдещето дава сили да се приближиш към него без да губиш енергия заради безнадеждността на очевидността. Очевидността е изопачен миг на действителността. Но дори и в нея могат да се уловят отзвuci на истината, ако се познава бъдещето. Ключът на бъдещето отваря възможността за разбиране на много явления и им придава стройност и взаимовръзка. Не познавайки бъдещето, как може да се разбере случващото се? По-често прилагайте мащаба на бъдещето към вашето разбиране. Иначе ще останете слепи. И тогава шарките на текущия живот ще намират своето правилно място и необходимата оценка върху общия рисунок на планетния живот, заемащ по-голямата част от продължителността на времето. Еснафските

очила трябва да се заменят с лещи за далечно разстояние, позволяващи да се види бъдещето, заради което се твори всичко това, което се случва в настоящето.

203. Вземаме решение да се ускори хода на явленията. Това значи, че общото напрежение ще се усили. При напрежение на сърцето започват да звучат неговите струни, за да се слоят по-нататък в съзвучен хор на сърцата. Днес ние се Обръщаме към човешките сърца, тъй като искаме да Обединим чрез сърцето. Настъпва векът на единение на всички и във всичко. Антагонизмът, несъгласието, разрушението и разединението ще победим чрез единение. То ще премине през сърцето. Затова Хлопаме на човешкото сърце, та дано да се събуди.

204. (М.А.Й.). Бих искала да видя като герой този, който върви през живота с Името на Владиката. Приятели, защо да не преминете през живота си като герои? Кой би искал да бъде наподобен на мокра кокошка или на мокър парцал? С противопоставяне може да се съди за това как почтено да се премине през живота като герой. И какво пречи на волята да бъдете герои? Защо трябва да се проявява страх, или малодушие, или угодливост, или бърливост, или пълзене пред нещо или пред някого? Считайте за измяна на духа жалката усмивка на угодниченето, а също и бърливостта. Нима не е възможно да се намерят думи смели, горди, решителни и достойни за Този, с Името на Когото вървите? Дайте задача на сърцето да повдигне достойнството на духа. А със сърцето ще преминете живота като герои.

205. (М.А.Й.). На бойното поле може да се прояви геройство, но колко нечувано трудно е да бъдете герои в обикновения живот. Какво голямо мъжество трябва да се прояви, за да не се позволи огньовете на сърцето да угаснат под натиска и въздействието на средата. Подвигът сред живота е необикновено труден. В обикновения живот бъдете герои, твърдо решени да пренесат огъня на духа през живота неугасен (и неугасим).

206. (Гуру). Съветвам силите на духа да се съберат навътре. Преди действие те сякаш се съгват като пружина и чрез волята се държат в напрежение и готовност. С волята се събират и чрез волята се изразходват, не сами по себе си, тъй като рефлекторните импулси извънредно много изразходват силите. Колко от тях изтичат напразно благодарение на импулсивните действия, безсмислени и неконтролирани. Наблюдавайте себе си и ще видите недопустимата си разточителност, разхищаваща психическата енергия. Много отстъпки прави човекът, поглъщащи неговите сили. Безумното разточителство трябва да бъде спряно с непреклонно решение на волята. Да се обуздаят обвивките и да се приеме лик, достоен за човешкия образ. Обвивките властват във всички хора, но вие се учете да властвате над тях, установявайки приоритета на волята върху тях. Духът е над всичко и неговото оръжие е волята.

207. (3 юни). Ние Считаме, че няма по-голяма несъизмеримост от това да се позволи на временното наоколо и в себе си да господства над вечното вътре. Тези две явления трябва да се приведат в съответствие, като се подчини временното на вечното. Как може да се поставя ударението върху малкото и постоянно изменящо се, когато голямото пред очите е вече осъзнато? Не пречете на вечното да се проявява във вас, тъй като то е отсъдено. Ние разбираме Безсмъртието като непрекъснатост на съзнанието при смяната на обвивките. То бива постигано от малцина. То не може да се постигне, ако съзнанието е съсредоточено примерно в тялото или в астрала. Отхвърляйки и едното, и другото, прекратяваме дейността на съзнанието, съсредоточено в тях. Малко е да не се желае да се умре, малко е да се вярва в безсмъртието на духа, а съзнанието трябва да се издигне в сферите на проява на тези проводници, които не подлежат на смърт. Да! Да! И огненото тяло, тялото на Светлината ще бъде този проводник. Ако отлагането на придобивки през живота на Земята е станало в огненото тяло, тези елементи и ще дадат възможност на съзнанието да се захване за тях. Именно в същността на човека могат да се натрупват елементи на безсмъртието, ако се отделят мисли и време. Зърното на духа е безсмъртно. Съзнанието, издигнало се до него, също не познава вече смъртта. Отделяйки в себе си елементите на смъртта и това, което ѝ принадлежи, от безсмъртните елементи и духом приобщавайки се към последните, можеш да започнеш да утвърждаваш своето безсмъртие още тук – на Земята. Ако не си го утвърдил тук, там вече то не може да бъде достигнато. Вечното в себе си струва да му се отдаде време и мисли, разглеждайки всичко, преминаващо през съзнанието, като временно, проявяващо се във вечното. Ти, който ги съзерцаваш си вечен, но те са смъртни и преходящи. Трябва да осъзнаеш вечното в себе си.

208. (М.А.Й.). Предоставяйки себе си на Волята на Владиката и отстранявайки своята воля, става възможно да Му предоставиш дела от своето съзнание, за да Може Той да се Прояви в него. И мислено, когато влизаш в общуване, трябва да потиснеш себе си. Това е трудно, трудно е да се откажеш от себе си, трудно е да се отвърнеш от себе си, трудно е самоотречението. Неизживяният егоизъм проявява себе си, превръщайки се в пречка. Искам да насоча мислите към тънкостта на духовната работа. Искам да отдам предпочитание на мисълта, тъй като мисълта притежава висша подвижност. Висшата мисъл проявява и висша подвижност. Но земните мисли са тежки. С мисълта можеш да приковеш себе си като каторжник с верига към стената и с мисълта можеш да се освободиш. Има различни мисли. Обръщайки се към мислите, имаме предвид висшите. Ще ги различаваме по техния характер, относително тегло, подвижност и лекота. Голяма е школата на мисленето. Мисли телесни, мисли астрални, мисли ментални и мисли огнени, мисли на Светлината, всичките се различават извънредно много една от друга. Отдавайки предпочитанието на мисълта и поставяйки ударението върху нея, трябва да си дадеш отчет и за тяхната различна природа. Тъмните също могат да мислят и тъмните мисли също имат свои сфери на проява. Ще разчленим явлението мисъл и ще пристъпим към нейното разучаване, имайки предвид това условие. Светът се побеждава чрез мисъл, но не всяка мисъл. Чрез мисълта се нанася и поражение на самия себе си. Бъдете грижливи към мисълта, внимателни и предпазливи. Оръжието на Светлината лесно се превръща в оръжие на тъмнината.

209. (Гуру). Изкуството на художника се състои в майсторството при използване на боите, четките, маслото и всичко, което е нужно, за да се рисува. Учете се да можете майсторски да се разпореждате със способностите на познанието, за да могат картините на познаваемия свят да бъдат ярки и завършени. Необходима е и зоркост, за да се отбелязва всичко и умение да се възплъти красотата в създаваните образи. Но ако ключът е красотата, то в този ключ може спокойно да се твори. Нека всичко творимо от волята бъде красиво, било то мисъл, слово или постъпка.

210. (4 юни). Всичко е възможно в духа. И свързванията са в духа, и полетите са в ядрото на духа. Областта на духа е и областта на безграничните възможности. Казано е, че всичко е достъпно за мисълта, но нали мисълта се поражда от духа. Зад мисълта е духа. Ядрото на духа е като жълтък на яйце - средата на човека, неговата огнена същност, а всичко останало са наслоявания и обвивки. Духът няма форма, но може да приема всякаква форма. Духът е извънвременен и извънпространствен, но се проявява във времето и пространството на различните измерения. За духа е отворено всичко. Обличайки се в различни форми, духът може да стане и цар, и общар, и жена, и мъж, болен и здрав, щастлив и нещастен, бял или черен, дивак или учен, Архат или магьосник, спял или зрящ. Но всичко това са само временни форми за него – незнаещият форма. В своето съзнание човек може да се смята или за външна форма и с нея да отъждествява себе си, или - за дух без форма. Да отъждествяваш своята същност с външната си форма е също така нелепо, както и с дрехите си. Кой ще каже, че моята нова шуба съм всъщност аз? Също толкова е неправилно да се мисли и че поредното физическо тяло на човека е самият човек. Тялото се ражда, боледува и умира, но духът е вечен. Ръцете и краката могат да се отнемат, но духът остава невредим. Отрязаният пръст не лишава духа от неговата цялостност. А също и главата. Духът е над всичко и по-високо от всичко. Обвивката не е дух. Най-добре е всички форми, обличащи духа, да се считат за оръдия, инструменти, апарати за неговата проява в световите: физическия, тънкия и по-горе. На всеки съответства проводник, създаден от материята на същия план, в който се проявява духът. Но самият дух е над тях и по-високо. Това осъзнаване на мощта и свойствата на духа в себе си трябва да се направи постоянно и от него да се изхожда в мислите, чувствата и постъпките. Битието е в духа. Трябва някак да се съумее да се пренесе съзнанието в духа и да осъзнаваш себе си като дух, а не тяло, не астрал, а именно дух – без тяло, без форма, но ползващ се от тях за своето проявление. Смятайте се за безсмъртен дух и утвърждавайте себе си в духа. Нека това съзнание да стане присъщо на вашето мислене. Може да бъде разрушено всичко, но духът е несъкрусим. Ние Провеждаме общуване със съзнанието на близките в духа, но ползвайки се от мисълта. С мисълта се Докосваме до духовете, населяващи вашата планета. Свойствата на духа трябва да се изучат. Действията на духа са извънвременни или безвременни. Духът няма нито форма, нито миризма, нито цвят, но може да възприеме, например в Тънкия Свят, всякаква форма. В плътния процесите са по-сложни, по-бавни и се обуславят от кармата, която също се сътворява от духа. Даже физическата обвивка се изгражда със силата на духа, чрез притегляне на съзвучни на него елементи. Поставете духа

на безстрашен човек в тялото на треперещия от ужас страхливец и веднага ще видите как духът може да въздейства на материята. Духът е огън. Волята на духа придава на огньовете на духа различни форми. Намерете време да разберете проявите на духовната същност в човека.

211. Сине Мой, усещането на възможността да се възприемат и фиксират без ограничение мислите, протичащи в пространството, е правилно, тъй като достъпът до съкровищницата на пространствената мисъл е отворен. Достъпът до океана от мисли е отворен. Но океанът на Учението е достъпен само за най-близките. Така е утвърдена още една най-чудна възможност. С времето тя ще се усилва и ще стане още по-ясна. И няма вече да бъде ограничена от часовете на Общуване, а ще бъде отворена винаги, когато поиска това духът. Осъзнаването на тази възможност трябва да се приложи в живота и да се ползващ от нея по желание. Все едно че винаги имаш подръка телефон, с помощта на който можеш винаги да се свържеш с желания обект или радио, което можеш да слушаш на желаната вълна. Апаратурата на духа е много по-чудна от всички апарати, изобретени някога или изобретявани, или тези, които ще бъдат изобретени от човека. Тъй като всички тези изобретения не са нищо друго, освен опит да се имитира в груба форма това, което вече е налично в човека. Лещи, бинокъл, цветна фотография, кинофилми, телефон, телеграф, радио, телевизор, вибрационни апарати и така нататък – всичко вече съществува в човека и във форми, безкрайно по-съвършени от физическите апарати. Бинокълът трябва да се постави пред очите, но окото прави това мигновено и автоматически, приспособявайки се към разстоянието. Колко време трябва да се загуби, за да се получи фотографска снимка. Мозъкът, с помощта на очите, прави това мигновено. Нужно е време дори за да се изпрати радиograma, но мисълта е мълниеносна. За да видиш филм, трябва да отидеш на кино. Но давящият се вижда мигновено, като на лента, целия свой живот. Но съвсем не е нужно да се давиш, за да видиш астралните ленти на събитията. Възможно е без даване. След като тази способност е налице, тя може да бъде проявена и в по-приемливи условия. Хубаво е да се лети на самолет, но в тънкото тяло е по-бързо, по-евтино и много по-интересно. Всичко се съдържа в човека. Най-напред това трябва да се осъзнае, а след това вече да се насочиш към практическото прилагане в живота на възможностите, давани на организма. Това и ще бъде голямото наследство, за което смътно се говори, наследство, подготвено от Отеца на Всичко за блудните човешки синове. Отец Чака и наследството чака. Елате и го вземете. То е ваше от началото на времето.

212. Сине Мой, няма да Преча на желанието да вместиш колкото може повече от изпращаните мисли. Пиши, ако духът ти иска това. Разбери, че местоположението на тялото в пространството е чисто условно. В духа то може да бъде изменено както ти се иска. Можеш да си представиш, че си център на съзнанието в която и да било част на планетата и във всяка точка на Безпределността. Това е възможно за духа. Но съзнанието изостава. То е приковано към обичайното обкръжение. То е свързано посредством магнитни нишки с всеки предмет, проникнал в съзнанието. За действия на далечни разстояния тази магнитна връзка трябва да се разкъса и да си представиш себе си свързан с тези обекти, към които е устремено съзнанието. Трябва да си представяш себе си в тяхното обкръжение така ярко, че да гледаш вече от там, от този пункт, своето непосредствено физическо обкръжение. Пространственото пренасяне на съзнанието във всяко желано място е много трудно именно заради тази магнитна връзка с обкръжаващото и благодарение на притеглянето на съзнанието към предметите и вещите, които са наоколо. Дори и в другия край на града е трудно да си се представиш, даже в другата стая, даже стоящ до собственото си легло, ако тялото лежи на него. Човекът е привикнал дотолкова да мисли физически, тоест във връзка със своето физическо обкръжение, че му е трудно дори в духа си да се откъсне от това обкръжение. А между другото тайната се съдържа в това, че цялата тази връзка и цялото това обкръжение съществуват само в неговото съзнание и е достатъчно да се измени постановката на съзнанието, за да стане то център за възприемане вече на други вибрации. Именно в съзнанието – тъй като в него е всичко, трябва да се откъснеш от предметите от непосредственото обкръжение и мислено да обкръжиш себе си с [мястото], към което е устремена мисълта. Това и ще бъде пренасяне на съзнанието на желаното място и, ако искате, пренасяне на чувствителността. Разбира се, физическите предмети наоколо съществуват действително и не тях отрича опитващото се да се освободи от тях съзнание, а тяхното магнитно притегляне и въздействие върху съзнанието, за да може то, освободено и очистено от тях, да възприема вече редица други явления. Телепатията е факт. Радиото и телевизията потвърждават това, как се разпространяват пространствените вълни, носещи в себе си символи на думи,

картини и явления. Пространствените ограничения са фикция за духа. Те трябва вътрешно да се преодолеят. И тогава далечния Учител на Светлината може да се види и отблизо. Ако е станало възможно мислено да се свържеш с Него, то следващата степен ще бъде зрителното възприемане и следване, когато Гласът на невидимия Учител може явно да се чуе. Дерзай, Сине Мой, а Аз ще Помогна.

213. (М.А.Й.). Радвам се, радвам се, радвам се на възможностите, бързо преумножаващи се. Правилно казах: “Пиши и не разсъждавай, не размисляй.” Земните мисли ще бъдат пречка. Те трябва да се отстранят. А щом като си с мен, то стреми се да изпълниш съзнанието с моята мисъл. Започва ново в твоя живот - това, за което е Говорено неведнъж. Ще навлезеш в нов период от живота си в по-пълно единение с Нас: Гуру, Владиката и с мен. И Ние ще бъдем за теб изпълняващи Волята на Владиката. Реалността на моята близост все още малко се осъзнава. Защо да поставяме между нас каквото и да било средостение във вид на пространство, разстояние и прочие. Аз съм наблизо, аз съм наоколо, аз съм тук, но... в духа. Всички пространствени натрупвания и представи само пречат. Аз съм по-близо от близкото. И не навън, а в теб. В духа сме слети, както и аз с Владиката. Разединението е привидно и за мозъка. Докато мисълта не познава разединението, ако е слята с мен. Радостта от общуването в духа ще предадем на своето сърце. Нищо не може да те отдалечи или отдели от мен, ако ти сам не допуснеш това. Нищо не може да препятства нашата близост, ако се осъзнае в какво е нейната същност и механика. Готова съм всемерно да вървя насреща на устремения в дерзание дух. Помни едно: отговарям само на зов и в съответствие със силата на любовта и устрема.

214. (М.А.Й.). С нашето заминаване нашата мисия се възлага на плещите на най-близките. Каквото могат да вдигнат плещите, това и ще им бъде възложено. И на този, който иска да вдигне непосилен товар, ще бъдат дадени и възможности извън предела. Много, много се дава днес на можещите да вместят широко. Телефонът е звъннал, но човекът е махнал с досада и възможността си е отишла. Сега потоци дарове се изливат усилено за духовете, донесли своите съдини. Защо идват с празни ръце? Къде са им съдините? И в какво да им се налее? Вие, четящите Учението, вие, позованите и отговорилите, пригответе съдовете на духа, за да приемете даровете на духа.

215. (Гуру). Решенията на волята и изпълнението на решенията трябва да бъдат в пълно съответствие. Иначе за какво да се решава. Всяко неизпълнено решение отслабва проявата на волята. Наистина, много е дадено и всичко не може да се осъществи, но нещо и някак, и без забавяне все пак може да бъде изпълнено. Нека приетото от волята решение бъде като честно дадена на себе си дума. Хората не слушат този, който сам себе си не може да управлява. Най-напред трябва да станеш господар на самия себе си, а после вече да дерзаеш и към повече. Монолитът на волята се създава с упорит труд. Не може днес волята да бъде събрана като стоманена пружина, само за да се разкиснеш позорно утре. Затова ще добавим още едно качество на волята – постоянство. Силен всякога: и сутрин, и вечер, и нощем, и денем, и в радост и мъка, здрав и болен, в доволство и нужда, с една дума – винаги, във всички условия на живота.

216. (Гуру). При утвърждаване на качествата трябва да се помни, че качество без постоянство е като парен котел без клапан. Страхливецът, проявяващ мъжество днес, си остава страхливец, ако продължава да се страхува от нещо и утре. Мъжеството също се нуждае от постоянство. Но повече от всичко се нуждае от постоянство волята.

217. (5 юни). Владиката Изпраща благословение. Владиката Иска да ви види побеждаващи мощно. Владиката Изпраща напътствие по пътя на новите находки. Сякаш е отворен входа към обширно хранилище с ценности, където можеш да избираш по желание. Избирайки сред тях нещо, мислено се съсредоточаваш върху него и то започва веднага чудесно да расте, изпълвайки съзнанието и разтваряйки се, подобно на цвете, разпускащо се под лъчите на Слънцето. Мисленият лъч притежава същата чудодейна сила. Мисленият лъч е магнетичен. Осветявайки явлението с този лъч, мисълта сякаш разгръща цялата негова същност. Ние не ценим полетите в астрала. Те са достъпни даже за медиумите. Те често са признак на склонност към психизъм. Но полетите в ментала са желателни. Тялото на мисълта е по-висше и по-тънко и не е подложено на опасностите на нисшите слоеве. Да лети може само оформено и развито ментално тяло. Разбира се, способността за полети в него е тясно свързана с дейността на центровете. Не може да се лети при спящи центрове. Преди овладяването на нова способност е добре да се изпрати предварително мисъл и, връщайки се към нея и съсредоточавайки се

върху нея, да се усилва дадената възможност. Овладеяването следва осъзнаването. Учителят ще Покаже по-близките пътища за овладяване. Учителят Исква да преумножи способностите. Учителят Полага пътищата за достиженията. Полетът в тялото на мисълта изисква като предварително условие пренасянето на Битието в мисълта. Малко е да се осъзнае, че фактически човек живее с мисълта и мисли винаги, трябва освен това да се утвърди независимост на пребиваването в сферите на мисълта от явленията на плътния свят, въздействащи на тялото и неговите органи непосредствено. Победата над усещането за глад, студ и всички останали води към овладяване на тази необвързаност или независимост на мисълта. Подобно на това как художникът оформя картината или скулпторът – изображението, или резбарят от дървото – необходимата форма, така и мислителят вътре кристализира ялната форма на мисълта и целия процес, водещ към реализацията на способността за далечни полети. Трябва да видиш себе си овладял желаната форма за използване на менталния проводник. Подобно на снежна топка ще нарастват възможностите за осъществяване на желаната способност. А и Учителят е наблизо и Той ще Укаже как, и ще Помогне, ако е налице достатъчно силен устрем и право на достижението. Малцина ли искат какво ли не. Право на достижения се дава при предишни придобивки. И когато то е налице, Учителят лесно може да ускори процеса и да помогне законно. Обречеността на слизащите от историческата сцена хора се диктува от еволюцията. Кой може да върви против Нашите Планове? Но ако това са Наши хора, то в голямото стопанство за тях винаги ще се намери приложение. Не Забравяме услугите, които са Ни оказани и верните изпълнители. Ако са вървели и действали от свое име – не са Наши. Нашите вървят с Името на Владиката и затова са успешни винаги.

218. Всяка форма в плътния свят има свой астрален двойник, също толкова устойчив и здрав, както и самата физическа форма, а често и по-продължителен във времето. Същите тези домове, същите тези дървета, същите тези планини, гори, морета. Жителите на астралния свят живеят сред тези форми понякога така привично, както и на Земята. Към формите на Тънкия Свят може да се прибави или увеличавайки и изменяйки тази форма с физически ръце, или да се извърши същата тази работа с помощта на мисълта. Незнаещите там използват своите ръце, както са ги използвали на Земята, докато знаещите използват мисълта. Астралните форми притежават сравнително голяма плътност. Съпротивлението на материалите, влизащи в астралните строежи, е също така реално, както и на Земята, но в друга плоскост. Обикновеният човек там няма да премине през стената на астралния дом и мислено не може да разруши същия този дом, както и не може да построи нов. Способност за съзнателно творчество притежават само много малко, макар че всички получават творчество на духа. Има сфери много по-малко устойчиви и има сфери с неустойчиви, колебаещи се форми. Тези последните могат, с фантасмагориите на бързосменящите се облици да приведат в смущение дори здравото съзнание. И ако те са особено смътни и неясни, то да се оправиш в тях често е невъзможно. Затова трябва съзнателно да се преминат някои слоеве от Надземния Свят. В тях няма какво да се научи, но да се загуби може много, тъй като са извънредно магнетични. Слабото съзнание се притегля към тях като сламка във водовъртеж и безнадеждно отива към дъното. Причината е в това, че тези форми са силно емоционално заредени и при това – с вибрации на нисши огньове. Предизвиквайки в съзвучните съзнания същите тези чувства, те ги притеглят към себе си, обгръщайки ги в задушливите газове на нисшите възжеления. Трябва да се стремите по-нависоко. Затова е така важно още тук, на Земята, да не се допуска астралната обвивка да въвлича в земните вихри. Астралните вихри притежават притегателна сила и потапят съзнанието в породената от тях тъмнина. Побеждавайки себе си тук, ще бъдем победители и там.

219. (М.А.Й.). Ще вдъхна нова струя живот в твоята душа. Духът има нужда от храна и то различна според времето. Съзнанието ще се обогати с нови находки. Ще изпратят нови мисли. Усещаш ли, че в Учението е Проявена Безпределността, Безпределността на безпределното познание? С това чувство и върви. Мисля, мисля как да приближа възможността за щастие. И с моите мисли, отдалечени от сферата на заразните земни слоеве, е много трудно да разпаля дори в близките сърца чудесният пламък на надеждата.

220. (Гуру). Всеки, който иска да достигне, предава своята воля на Волята на Владиката и с това я усилва, тоест своята воля, необичайно и става изпълнител на Волята на Владиката. Ако земните дела се творят от Името на Владиката, може много да се преуспее в Светлината! Ако с всяка дума, всяко чувство и постъпка се изпраща и мисълта, че те се творят в Името на Владиката и заради Него, и в

Неговото име се извършват, то всички те ще бъдат изпълнени с десеторно по-голяма сила. Йерархията е Източник на неизчерпаема енергия. Да се върви през живота с Името на Йерарха означава да се победи живота.

221. (6 юни). Във всички случаи от живота можеш да се опреш само на Мен. Други опори няма – те са ненадеждни. Дръжте се за Мен във всичко – в голямото и в малкото. И кой знае къде е то – голямото или малкото. И малкото камъче може да обърне в пропастта – ако стъпиш погрешно на него. Общуването протича от отдавна, но се нуждае от задълбочаване. За да застанем лице в лице, трябва да се забрави за всичко, за да може Образът на Учителя да е на първо място в съзнанието. И тогава първата мисъл ще бъде за Него, а не за нещо странично или за себе си. И тогава вече няма да е важно на каква географска ширина ще си представяте себе си, тъй като Аз Съм с вас винаги. Колко пъти е била повторена тази формула, и все пак духът не я приема напълно. Ако е осъзната реалността на тази Близост, то не е ли все едно къде ще се намира човекът, който я е утвърдил – в Кулата или в своята стая? Близостта на разстояние е като подготвителна степен, след което, бидейки осъзната извън трите измерения, става реалност независимо от тях. Духът е извън измеренията. Близостта се осъществява в духа. Но всичко, което ѝ помага, на първо време може да се приеме временно. Работните подпори и скелето са необходими докато строежът бъде завършен. После стават напълно излишни. Разбира се, всичко съществува в пространството, но пространството може да бъде с много измерения. А там законите са други – вече не на триизмерния свят. Духът, който се е освободил от властта на тялото, вече не е свързан със законите на триизмерния свят. През цялото време Искан да подчертая, че духът е явление от друг порядък – както и всичко това, в което той се проявява. Струва си да се откъснеш от обичайните условия и духът ще започне да утвърждава своята сила и своите извънплътни и извънвремени особености. Движенията на духа са неуловими. Духът е огън със всички свойства на пламъка. Дори временното вместиане на всички свойства на пламъка на духа преобразява физическото тяло. Общуването се извършва чрез силата на огъня на духа. Не пречете на духа да се утвърждава. Неговият огън преобразява центровете и ги разпалва. Не тялото, а духът е носителят на Светлината. Приемете Ме духом и изграждайте Общуването в духа. И помнете, че всички обвивки са само оръдия на духа или негово облекло. Утвърдете себе си в осъзнаването значимостта на духа и предайте на духа властта над себе си. И не тялото с духа, но нека духът да се разпорежда с тялото отсега нататък. Само тогава, когато обвивките са подчинени, е възможно човешкият микрокосмос да стане лаборатория за всички усещания, предизвиквани от волята. Утвърждавайте своята власт над себе си, задълбочавайте я и я разширявайте непрекъснато. Даром нищо не се дава.

222. (М.А.Й.). Не може да се забрани на сърцето да усеща пространствената тежест. Този чувствителен апарат реагира на всичко. По-добре се радвайте, че той действа безотказно. Изостреността на възприемчивостта е двустранна.

223. (7 юни). Безпределността не може да се отрече, тъй като тя съществува. Но пред нейната необятност съзнанието може да се обърка. Затова при изхода към океана на пространството Йерархията ще служи за Фокус на устремеността и маяк, показващ възможността за ориентиране. В пространството съществуват бездънни дълбини и бездни. Цялата видима Безпределност на физическия свят има и невидима тънка Безпределност, а също и огнена. В нея има собствени течения, собствени дълбини и бездънни водовъртежи, които могат да увлекат освободилия се от тялото дух. Но затова е дадена като пътеводител Йерархията на Светлината и за нея трябва да се държите, за да не бъдете като сламка в бурния поток. И ако насыщната нужда от Йерархията се осъзнава още тук, то колко е необходима тази котва за духа там. Именно Йерархията може да служи като отправна точка. Можете да се озовете където поискате, но в ръцете ви трябва да бъде кълбото с безкрайната нишка, единият край на която трябва да бъде здраво привързан към скалата на Йерархията. И докато кълбото е в ръцете и връзката не е нарушена, духът не може да се изгуби в безбрежните пространства на Надземните Светове. Болшинството земляни не се отделят от Земята, тъй като са привързани здраво към нея. Но смелите духове, преодолели притеглянето на земната аура, се устремяват в пространството. В тези полети към Далечните Сфери Ръката на Йерархията е необходима, както на слепия – водача, и на зрящия – очите. Еснафът може все някак да преживее живота си, отричайки Йерархията и ползвайки се от Нейната Светлина и Помощ, но това там е невъзможно. Магнитът на Йерархията действа мощно, носейки защита, поддръжка и показвайки посоката. Без притеглянето към Фокуса на този Магнит, другите

тъмни притегляния започват да действат, увеличавайки духа в сферата на противоположния фокус. Ако съществува Фокус на Светлината, то значи, че има и фокус на тъмнината. Този тъмен фокус за Земята ще бъде тъмния Конус на луната. И всички, които съзнателно пресичат въздействието на Фокуса на Светлината и отрязват себе си от Него, попадат под влиянието на притеглянето на фокуса на тъмнината. Неговите вихрови фунии, увеличащи към бездната, са необикновено силни и мнозина се вълечат в тях. Затова Препоръчвам да се прилепите до Йерархията на Светлината съзнателно, да се долепите с всички сили, да се долепите разбирайки, че друго решение не може да има. Много са неосъзнатите служители на Светлината, незнаещи, за Йерархията на Светлината, но с вяра и истина служещи ѝ. Не за тях става дума, а за тъмните отрицатели. Сатаната го няма, но тъмнината е останала и са останали нейните служители и йерофантите на злото. И макар, че техните дни са преброени, бездната е отворена и нейният магнетизъм е голям. В Космически аспект антипод на Светлината не е тъмнината, а Хаоса. В такъв частен случай като Земята тъмнината е сътрудница на Хаоса, тъй като го предизвиква, утвърждавайки разрушението и разложението. Но когато зад гърба е Йерархията, е възможно да се устремим дори и извън пределите на Нашата Слънчева система.

224. (Гуру). Нека готовността винаги да бъде налице. Това означава, че бодърстването, бдителността и зоркостта не могат да бъдат отслабени. Без готовност каква ти възприемчивост? Затова нека съзнанието винаги да бъде отворено и в пълна готовност за Висшето възприемане. И тогава дори и сред суетата на деня ще може да се улавя висша мисъл. Зоркостта е ценна тогава, когато не напуска бодърстващото съзнание нито за минута.

225. (8 юни). Да! Да! Може! Може да задавате ясни въпроси и да получавате отговори на тях. Знанието за бъдещето и знанието на действителността не може да премахне наличието на антагонистични токове. От време на време те прорязват атмосферата на Земята, въздействайки тежко върху психиката на човека. Това е наследство от заминаващите си енергии. Изместването на старото от новото не може да се случи веднага. И това са остатъците от изместваните енергии. Но зданието на Новия Свят укрепва.

226. Проблемът на времето е сложен. Неговата очевидност става явна, ако си представим относителността на нашите мерки на времето по отношение на другите планети. Космосът и всичко, което е в него, съществуват в голямото и вечно “сега”. Има движение и има последователност на явленията и това е всичко, което може да се каже за времето. Но няма и не може да ги има нито нашите минути, нито секунди, нито дни, нито години. Всички те са ограничени и се отнасят единствено за вашата Земя. Хронометърът от Земята на Венера ще се окаже неточен. Календарът на Юпитер ще бъде различен. Но птиците разпределят своя живот според Слънцето. Факторът време за Земята е частен случай от действителността, който не е разпространен извън нейните предели. В Надземния Свят няма време, макар да има смяна на дните и нощите, но в своеобразно пречупване. В киното вече са преминати обичайните рамки на времето и само последователността на събитията показва хода на действието и придава стройност на възприемането. Всички знаят, че работата не е във времето, разпределено по часове и минути, а последователността на възприемане на преминаващите пред съзнанието явления. Когато тази последователност изчезне, настъпва бъркотия и хаос. Този хаос на мисленето може да настигне пътника в Тънкия Свят, ако неговото съзнание не е особено сигурно и не знае посоката на устрема. Бъдете последователни във вашите действия, във вашите мисли, във всичко, което правите под Слънцето, за да не ви докосне пространствения Хаос със своето разрушително дихание. Мятащи се души, мятащи се съзнания. Колко много вреда причиняват те на себе си с това, че не са установили твърдо своите устремености и не са привели магнита на своя дух в порядък. Отсъствието на време в Тънкия Свят много смущава новодошлите. Човекът сякаш губи обичайните ориентири в пространството. Но скала на устойчивост и здравина ще бъде Йерархията, която е единна за всички светове и, утвърждавайки се в която е лесно да се преодолее явлението на време и трудностите, произтичащи оттук. Пространството на трите измерения и времето са тясно свързани едно с друго. С изчезването на обичайното време изчезва и обичайността на триизмерното пространство. Близостта и далечината на явленията не е според разстоянието, а според устройството или според отношението на съзнанието към тях. Близко е това, което е близко до съзнанието, а главно – до сърцето. И най-отдалеченият предмет, и най-далечното място може да бъде направено близко, ако му се предаде сърцето и мисълта, която му е подчинена. Мозъка вече го няма, но сърцето пулсира явно и мисълта

тече. В началото е много трудно да се оправиш в тези сложни явления. Но се налага да се живее сред тях и постепенно човек свиква с необичайността на условията и те стават за него надземна обичайност, неприличаща на земната, но естествена и привична. Разбира се, трябва да се познават законите на Тънкия Свят. Много често явление е, когато новопредставения обитател на Тънкия Свят се привлича в привичната, кристализирана в неговите представи обстановка, в която той дълги години без промяна е прекарвал на Земята. А е достатъчно едно усилие на свободната мисъл и той може да се откъсне от тези сфери на затвърдени неподвижни ментални образи. Но той не знае това и ще седи в тях, докато мислената енергия, вложена от самия него в тях не се изчерпи върху него – техният творец и родител. Но с мощно усилие на волята е възможно бързо да се изгорят тези натрупвания и да стане свободен като птица. Всичко, всичко това е ненужно. Не са нужни в Надземния Свят земните отживелици. Те само пречат да се вижда и да се използват чудесните преимущества на извънплътното съществуване. Но земното мислене, земните представи и цялото земно минало трябва да се оставят. И е добре да се влезе в този Свят, решително отхвърляйки от себе си оковите на триизмерното мислене. Защо Казвам, че трябва да се постави ударението върху мисълта? Мисълта е извън триизмерните закони. Тя не им е подчинена, с нея е възможно да се действа. Триизмерните мисли трябва да се оставят за чисто земните дела. А огнената мисъл нека да бъде водач в сферите на Невидимия Свят. Триизмерните мисли са верни за Земята. Стрелецът трябва правилно да определи разстоянието в метри, преди точно да постави прицел. Или пешеходецът да пресметне колко версти може да премине за един час. Но в Тънкия Свят е достатъчно мисълта да се устреми към далечно място или предмет и те веднага се оказват редом. Затова, който иска да върви към отците, с тях и ще бъде, а който иска да върви към Нас, с Нас и ще пребъде. Знаещият твърдо какво иска в Надземното, има всичко, което поиска. Но незнаещия, силно влачен от своите възжелания към обектите на своите желания и страсти, не познава друг път и не може да намери изход от затворения кръг на магнитните притегляния от нисш земен порядък.

227. (М.А.Й.). Действителността на Тънкия Свят се прилага при мислен контакт: преодоляват се рамките на триизмерното мислене, заличават се ограниченията на времето и пространството и стремящият се дух застава в непосредствена близост с обекта на своя устрем. Преодоляват се пречките на земния свят чрез утвърждаване Законите на Висшия Свят, където царства мисълта. Да! Да! Близка е Майката в Надземното, въпреки яркото утвърждаване на звучно крещящата очевидност. Не е лесно да се преодолее съпротивата на плътната сфера на обкръжаващите условия. Но разбери, че чрез мисълта се побеждава плътността на физическите слоеве, с мисълта на Висшите измерения се побеждава триизмерната мисъл. Да! Да! И съм наблизо, и чувам, и страстно се стремя да отговоря. Кой от вас, които сте ме заобичали, ще дръзне със свободна мисъл да се докосне дръзновено до мен. Все още пребивават в менгемето на земните ограничения, макар да знаят много. Знаят, но уви! Още са далеч от това да дръзнат да приложат своите знания към възможностите за общуване с мен. А аз изпращам на сина мисъл за лекотата и достъпността на общуването в духа с мен. Ето, ти, знаещият, устреми освободена мисъл към мен и моите мисли свободно потекоха към отворения приемник на сърцето. С мозък няма да се докоснеш до мен. Но със сърцето е лесно, ако в него гори огънят на чувствата. Чрез тази енергия се извършва и общуването. Да! Да! Да! Трикратно потвърждавам реалността на общуването и от Името на Владиката свидетелствам за дадените ти изключителни възможности. Изпращам любов и загриженост на всички близки, и особено на съзнателно приемащите ги. Най-напред ще утвърдим неразривната и съзнателна близост, а после вече ще даваме съобщения от различен порядък. Но ритмичния контакт ще установим здраво. Пред нас са големи дела. И да ги извършим можем само заедно: Владиката, Майката и ти – изпълнителят.

228. (Гуру). Законите на волята притежават огнен магнетизъм. Волята привлича в своята орбита масата на послушната и инертна материя и я кристализира във форми. Тези форми се стремят към проява, vyplъщвайки се вече на Земята или в световите във видими образувания. Затова е голяма отговорността за волята. Съкровището на волята може да се придобие, но е по-добре да не се раждаш, отколкото да умножаваш мерзостта. Затова служим на красотата. Затова красотата е крайъгълен камък за нас. Затова вървете с красотата в живота и в нейно име.

229. (9 юни). Ако се сравни всичко давано с това, което се прилага в живота, разликата ще се окаже чудовищна. Тя трябва да се съкрати. Идеалният случай е, когато всяко Указание се изпълнява безусловно. Утехата е в това е, че други ще намерят в тези Записи нещо, можещо да ги устреми напред.

Знанието се дава спешно, извън пределите на способността да бъде вместиено, тъй като времето е кратко. Но все пак трябва да се помисли как да се приближи даваното към живота. Всяка приложена мисъл е генератор на огнена енергия, отлагаща се в същността на приложилния я в живота. Защото това приложение не е нищо друго, освен здраво и устойчиво нарастване на кристала на психическата енергия. Има много способности за неговото нарастване, но това е най-добрият и най-надеждният. Работата е в това, че пламналите огньове, вместили в момента всички свойства на пламъка, могат бързо да угаснат и гаснат, ако не бъдат укрепени. Затова Ние не Доверяваме на момента на вместиране, но Указваме преди всичко как да се задържи завоюваното. Може да се каже, че без това укрепване всички останали способности за нарастване на кристала няма да му придадат устойчивост и постоянство. Наистина, този, който не прилага Даваните от Мен Указания, строи дом върху пясък. Големината на разликата не трябва твърде много да смущава, тъй като твърде много е дадено и ако би било приложено в цялост, земният път би могъл да се счита за завършен. Но даже и малкото приложение дава големи следствия. Но в нашите сили е винаги нещо да задълбочим и заздравим. И винаги, във всеки момент, каквото и да е било предходното състояние на съзнанието, е възможно нещо и някак да се приложи, нещо и някак да се усили. Винаги във всички условия, което качество е най-близко и съзвучно – то и може да се утвърждава в прилагането, но най-добре е да се приложи тактиката Adverse и да се укрепва именно това, което животът и неговите условия се опитват да потиснат или разрушат. Да се почерпят сили отвътре при противодействията отвън, а именно да се възползваш от противодействието, ще бъде най-доброто решение. Как иначе може да се расте чрез препятствията, как, ако не почерпиш сили от тях? И тогава действително може да се каже, че всичко: и добро, и зло, и хубаво, и лошо, благоприятно и противно, служи на Архата. Да! Да! Именно Архат трябва да станеш, за да заставиш всичко обкръжаващо да служи на духа. И тогава няма да има противни и противодействащи на възхода условия, а всичко ще бъде в полза на благото и възхода; и от всичко ще се извлича енергия, способстваща нарастването на кристала на психическата енергия, тоест растежа на Съкровищата на Камъка, явен носител на който става човекът. И тогава всички пътища наистина ще водят само към Мен и ще приближават към Мен. Уговорките за благоприятните и неблагоприятни условия ще оставим на незнаещите. За този, който безвъзвратно е решил да дойде при Нас, това деление изчезва и всичко започва да служи на победителя. Затова Казвам: “Не се смущавайте от нищо и не се спирайте пред нищо – вашият път е решен.” Решен е пътят към Владиката и, стъпвайки твърдо, вървете напред, независимо от нищо. Ударът на чука на духа разрушава всички прегради, ако само се разбере, че духът е по-високо от всичко, че духът е над всичко, че състоянието на външната среда не може да овладее духа, който е призван да господства над всичко. Така постепенно, от ден на ден се утвърждава първенството на духа и неговото превъзходство над сложността на външните условия. Всичко се побеждава от волята и всичко е достижимо. В навечерието на идващите дни трябва да се призове и утвърди в себе си цялата мощ на духа, защото е нужен, нужен е огън да внесе Светлина в живота. Знайте, знайте, че нито едно усилие да утвърдите огньовете в себе си няма да пропадне. И Аз, стоящият зад вас, ще Подкрепя всяко усилие и ще Преумножа огньовете. И ще Помогна, ще Помогна да задържиш пространствения огън, утвърден в теб, в запалените центрове на своя дух. Нужни са ни носители на Пламъка. Те са толкова малко. Помогнете Ми в Моето усилие да Утвърдя вашите огньове във вас.

230. Без вашата пълна и открито сърдечна кооперация Моята помощ не може да бъде изчерпателна и плодотворна. Вашето преуспяване зависи от пълнотата и дълбочината на сътрудничеството. Вярно е, че предалият сърцето си на Мен, ще пожъне обилна жътва. Затова Казвам: “Да вървим заедно чак до назначеното.” Подавам Ръка, но се дръжте, дръжте се и то здраво. Изпращам Лъч, но уловете неговото сияние. Мисли Изпращам на разсъмване, но ги претворете във форми в своето съзнание и ги направете достояние на мнозина, достъпни за тези, които вървят след вас. Внедвете се повече в ритъма на възприятията и обилно пожънете от Моята Светлина. Настъпват особени времена, когато трябва да се събере възможно най-голямо количество Светлина в себе си за предстоящата сеитба. Голямата сеитба предстои! Готови ли сте да Ми послужите без уговорки и без подценяване или преувеличаване на собствената значимост, която Моята Светлина ярко осветява? Вие, вървящите след Мен, готови ли сте? И какви са степените и качеството на вашата готовност? И давате ли си сметка за това, което предстои? Вратата на живота и Светлината се отваря за множествата. И Светлината ще

потече и през вас, близкостоящите. Готови ли сте да я вместите до предела, тъй като много трябва да се раздаде?

231. (М.А.Й.). Трябва да се живее в осъзнаване близостта на идващото. Все някога трябва да настъпи заповяданото време. Ето то настъпва. Къде са вашите кошници, за да приемете хляба за гладните духом? Тежестта на знанието е голяма. Можете ли да пожелаете да вдигнете непомерното бреме на знанието за да бъде раздадено на хората? Мнозина се стремят към знанието и го искат, но всички ли разбират тежестта и отговорността на Висшето Знание? Претоварени със знание ще вървите през живота. И бремето няма да е леко. Но потребността е още по-голяма. И затова достъпът до Пространствената Съкровищница на Знанието ще бъде постоянно отворен за вас, вървящите в Името на Владиката и служещите Му съзнателно. Затова спокойно вървете през житейското море, като знаете, че каквито и изисквания да предявят към вас хората и живота, те ще бъдат удовлетворени с остатък. Пределът на нашето Знание е Безпределността. Затова вървете през живота, мощно въоръжени със Знания. Всичко е с вас, всичко е във вас и всичко е от Владиката. Ще усиля значително нашата близост и ще дам нови възможности. Ще приотворя подходите към тях, за да се приближиш още повече. В напрежение на висшата готовност очаквайте идващите дни.

232. (Гуру). Сеячи на жизнените зърна, укрепете своята воля. Тъй като ще има много противодействия на вашите действия. Но кой може да бъде силен срещу вас, ако зад вас е Учителят? По този начин, сливайки своята воля с Волята на Учителя, е възможно безстрашно и смело да се гледа живота в лицето. Къде ще намериш безстрашието? Само в осъзнаване Близостта на Учителя. А също и мощта на волята. Таранът разбива здравите стени. Така и волята [разбива] всички препятствия, ако е заострена подобно на таран, и удря в необходимата точка. Процесът на съсредоточаване на волята в необходимата точка в необходимото време, трябва да се усвои практически. Волята, напрегната в своята огнена мощ не през цялото време, но в нужния за действието момент, е като ударна група за пробиване на фронта. И то именно в необходимото място за въздействие. Призовавайки Помощта на Водача, умножаваме силата ѝ право пропорционално на силата на обръщението. Когато нещо се прави в Името на Владиката или от Негово Име, е възможно да се получи помощ, съзвучна на нуждата от нея. Не забравяйте това и знайте, че Учителят е винаги наблизо.

233. (10 юни). Много явления преминават по света, но не ги забелязват, тъй като са необичайни. Окоето, надянало очилата на обичайността, е сляпо за необикновеното. Има много необикновено в живота. Ако се отворят очите за необикновеното, то и живота ще стане необикновен. Нима е обикновена проявата на съня, или на мисълта, или биенето на сърцето? Всъщност всичко е необикновено, освен човешката суета и дребните работи на деня. Те също изискват внимание. Но ако на необикновеното се отдели повече внимание и свободни минути, когато мислите са свободни, то и необикновеното ще започне усилено да навлиза в живота. Да вземем за пример мъжеството и проявата на страх. Два антипода. И двата въздействат на цялата система и тези влияния са явно противоположни. Първото вдига жизнения тонус и усилява огньовете, второто го понижава и гаси пламъка на сърцето. Едното дава живот, другото е убиец и поглъща жизнената енергия. Искам да обърна вниманието ви на поглъщащите енергия. У тези хора чувствата, поглъщащи жизнените сили, обикновено преобладават в тях над жизнедаващите. Но сред тълпите забравили за Светлината двуноги проявите на безстрашие, самоотверженост, преданост и огнен устрем са необичайни. Трябва да се върви през живота под знака на необикновеността, даваща светлина. Само помислете колко жизнедаващо е спокойствието и равновесието на духа. Колкото е благотелно безстрашието, толкова са градивни и радостта, твърдостта, постоянството в доброто. Като Светлината и тъмнината се различават животворците от поглъщащите Светлината. Светлина, огън, енергия, даващи живот – колко са необходими те на хората. Нека устремим мисълта си към необикновеното и да разберем, че докато необикновеността не влезе в нашия живот и не стане за нас обичайна, мътилката ще затъмнява пътя ни.

234. (М.А.Й.). Нима нашето общуване е обикновено? Нима са обикновени Записите? Нима е обикновен устрема към Светлината? Учението на Живота е утвърждаване на необикновеното. И съзнанието на човека е поле за борбата между еснафската ежедневност с чудесния свят наоколо. И ти, приятелю мой, запази необикновеното от разлагащото влияние на ежедневието, иначе огньовете на сърцето ще угаснат и сивият дракон на ежедневието ще се окаже чудовището, погълнало чудесната необикновеност. Запази необикновеността от поглъщането ѝ от тъмнината.

235. (Гуру). Възможно е даже да се дава премия за необикновеност. Ежедневието потушава огньовете на духа. Да бъдеш като всички – това не е ново. Да бъдеш новатор в живота значи да бъдеш негов пионер, значи да вървиш напред. Защо да има новатори само в производството, а не във целия живот, във всичко: в изкуството, науката, чувствата, мислите, поведението, с други думи – във всичко. Бъдете нови, вечно нови и млади духом. Младостта на духа е нещо неограничено от възрастта и здравето, тъй като духът, сам по себе си, няма нито възраст, нито тяло. Домът на духа се изгражда над тях. Живейте чрез духа и в духа.

236. (11 юни). Кажете Ми какви са вашите мисли и Аз ще ви Кажа какви са стремежите ви. Порядъкът и характера на мислите се определя от устремеността. Затова устремеността е първа и по-важна от мисълта. Мисълта е следствие на устрема. Устремът се заражда в сърцето и е наситен с огньовете на сърцето. Така мястото, където се заражда устрема и последвалите го мисли, се явява сърцето. Ето защо се Обръщам към сърцето и се Старая да предизвикам огньовете в него: мисълта, родена в мозъка е нетрайна. В Учението никъде не се говори за огньове на мозъка, тъй като мозъка е от Земята, а огънят – от сърцето и мозъкът се подхранва от енергиите на сърцето. Мисълта, в която е вложено сърце, е безкрайно по-силна от мисълта, произхождаща от мозъка. Затова Казвам: “Действайте със сърцето.” И общувайки с хората, имайте работа с техните сърца. Езикът на сърцето не е сложен, но изисква наличие на любов. И тогава той става богат и изразителен и по-лесно достига до съзнанието. Много по-лесно е да се достигне до човешкото съзнание чрез сърцето. Когато мозъкът е обременен от наслоения, обръщайте се направо към сърцето. Обръщайки се към сърцето, няма да спорите, нито да противоречите, нито да доказвате своята правота: прекият път през сърцето позволява да се преминат преградите на мозъчните измислици. Не отричайте нищо, дори явните нелепости. Защо да предизвиквате върху себе си яростта на необуздания егоизъм? Но вървете по пътя на утвърждаването на явно очевидното, разбираемото и неотрицаемото даже за затъмнените съзнания. Търсете нишките на съзвучие и, намерили ги, ги умножавайте с утвърждаване на несъмненото. Това е възможно, ако се говори според съзнанието. Състраданието към малките ще научи на голямото качество да се говори с хората според съзнанието. Човекът, носещ Светлина на света, не говори заради самооблага и самонаслаждение, а за да внесе повече Светлина в затъмнените от незнанието съзнания. По-лесно е с простите хора, но е трудно с недоучените полуграмотни. Те смятат себе си за много знаещи и разбиращи и сърцата им обикновено са затворени от малките сведения на мозъка. Те по-добре да бъдат отминати. По същия начин са безплодни и отрицателите. Те ще посрещнат дори сърдечната мисъл, отричайки я. Но има много готови сърца, узрели за посев и чакащи. Затова действайте от сърце към сърце, когато дойде вашето време.

237. И още нещо: кратко е учението за хората, но познанието е дълго. Няма двама души еднакви, както няма и две еднакви листа. Те си приличат само за повърхностния поглед. Същността на Вселената е в многообразието. Ръце и крака, очи, глава, уши имат всички. Но под външната еднаквост на вида се крие голямо неповторимо разнообразие на индивидуалните натрупвания. Затова казвам: “Дълго е познанието на човека.” Форма за постижение на човека ще бъде чувствознанието, когато скритата същност се определя чрез сърцето. И все пак познанието за човека е най-трудната и сложна наука. Учителят Знае, но за вас често са необходими пудове сол, за да може при близък контакт с човека да забележите неговата същност. И Ние често Прибягваме към изпитания, за да разкрием непроявения още в живота потенциал на една или друга Индивидуалност. Малко е да се усети човека, трябва още да се определи степента на неговите възможности. А тъй като те са широки, то и изпитанията са безкрайни. Говоря за учениците, които са приети и утвърдени. Разтварянето на цветето на духа крие в себе си поява на нови листчета и всяко от тях, особено листчето на лотоса, представлява по същество някаква възможност или растяща способност. Познаването на човека изисква голямо търпение и сдържаност. Не трябва да се подхожда към тази наука с раздражение, недоброжелателство или злоба. Също и подозрителността трябва да се остави. Чувството, с което подхождате към човека, предизвиква в него съзвучно чувство в отговор. Затова при подхода към хората трябва да настроите арфата на своя дух с ключа на дружелюбие, състрадание и любов. Ако любовта е още трудна, то дружелюбието все пак е достъпно. С него и отваряйте достъпа до човешките сърца, ако искате да познаете човека.

238. Защо Я смятат за умряла – Нея, отишлата за Светлина за вас. Спасителя също мнозина почитат като умрял, след като ги е оставил. Но Той е жив. И много, много са влизали в Общуване с

Него, и са Го виждали, и са свидетелствали за това. На мнозина се е явявал Той по време на тези две хилядолетия, свидетелствайки за Себе си. Тези, за които Той е жив, у тези хора сърцата също са живи. Неговият завет е бил: “Нека мъртвите да погребват своите мъртъвци, а вие вървете след Мен.” Заминалата за Светлина почитайте като жива. Не жива в тялото, а в духа. Не можете да се докоснете до Нея в тяло, тъй като го няма, не можете и в астрала, тъй като го няма и него. Но устремявайки своите мисли към любимия Облик на Светлината, можете да се докоснете до Нея, заминалата за Светлина. В отговор ще има отзив, но по съзвучие с устрема. Устременият ще получи отговор, ако сърцето му е наситено с устременост. Защо да Я почитаме като умряла, когато Тя е с нас, и с тези, които Я смятат за жива в сърцата си. Законите на Светлината са еднакви и за големите, и за малките носители на Светлина. И ако Той е обещал да пребивава с нас във всичките дни, до свършека на века, то значи общуването с Него е възможно и достъпно. Това е с Него, Великият Носител на Светлина. Но тъй като Законите на Светлината са еднакви за всички духове, то и с нея също може да се общува, но в духа, чрез духа. Трябва да се победи смъртта, трябва да се отскубне нейното жило. И трябва да се разбере, че безсмъртието е в духа. И единствено чрез духа можеш да се докоснеш до духа на заминалата от Земята.

239. (М.А.Й.). Ти ще свидетелстваш за мен, а аз ще свидетелствам за Владиката. Казвам ви истината, нямате по-голям Приятел и Застъпник. Помислете само, Самият Той е наш Застъпник, и Приятел, и Отец. Разбирате ли, че Самият Владика ви Зове? Имате Висшето и най-близък достъп. И пряк път чрез Неговите Доверени. Звената на Йерархията са необходими стъпала за приближаване. Невъзможно е да се отхвърли звено или да се прескочи през него. Признавайки Нас се поставяте в непосредствена връзка с Него, тъй като Той е Явил Себе Си на света чрез Нас. И знаете вече, че няма никой и нищо по-висше, към Което бихте могли открито да се обърнете по Йерархията, както и по-близко. Наистина е ваш Отец, тъй като вие, призналите Го, сте от Неговия Лъч. Иначе по какъв начин би могло да се прояви това признание. Чуждите при Зов няма да дойдат и на призова няма да откликнат. Но вие, откликващите, сте свои. Затова ви нарича Той “деца”. “Деца Мои, воители Мои, Мои” – на Него, а не другиму. Тъй като вашият Владика е и ваш Учител, и ваш Отец – Той, призоваващият ви към Себе Си. През целия си живот съм утвърждавала ярката действителност и жизнената възможност за Общуване и Връзка с Великия Дух на Владиката. Направете и вие проявата на Общуването ярка действителност. Къде да намерим думи за да гравираме огнено във вашето съзнание, че Владиката е възможно най-близко? И ако аз съм придобила в тази Близост вечно жив и неизчерпаем Извор на познание, то ще го придобиете и вие. Ако аз съм знаела, то и вие ще знаете. Но приемоте с цялото си сърце Владиката. Той няма да Влезе в половинчатото сърце – отчасти обърнато към Него, отчасти към външната тъмнина. Изисква се пълносърдечно обръщане и устременост. Великото Сърце е отворено за вас – отворилите своите сърца за Него. Аз свидетелствам чрез сина за Отца и изпращам знаците на доверие. Обединени в сърцата, ние заличаваме границите между световите и тържествуваме над смъртта. И вече не света, а световите ще можем да победим чрез сърцето, което живее във всички светове и надживява трите нисши. И в този свят, и в другия, и по-нагоре все същото сърце, все същата любов пламти и обединява съзвучните души.

240. (Гуру). Ако Учителят Твори чрез учениците, то, предоставяйки приемника на съзнанието си на своя Гуру, постъпвате правилно. Чрез кого може да предаде той своите мисли, ако не чрез най-близките? Съзнателността, внесена в този процес, облекчава много. Затова трябва да се изолира канала на възприемане. Колкото по-сигурна е изолацията, толкова по-определен е характерът на възприемане. Никога досега приемникът на съзнанието, приемащ мисли, не е действал толкова точно и определено, както действа в дадения момент. Мисли възприемат всички. Мнозина знаят какво е вдъхновение – знаят, но не го осъзнават. Ние сме застанали върху релсите на действителността, отхвърляйки всякакви предположения, съмнения и неувереност. Каналът е установен, приемникът е отворен и е точно известно от кого се предават мислите. Не знаем друг такъв случай в предишната история на така наречените окултни явления, когато психотехниката да се е прилагала с такава точност и определеност. Тази възможност се дава на света, за да се знае, че указаното обединение на световите настъпва и някой трябва да даде свидетелство на хората за това. Има много различни способи на общуване и предаване, но ние сме се спрели на мисълта, тъй като мисълта представлява основа на битието. С нея и ще действваме.

241. (12 юни). Колко важно и необходимо е в моменти на обскурация на духа мисълта да се съсредоточи върху Владиката, тъй като мисълта, докосвайки се до Светлината, сама става светоносна. Можеш да изпратиш слугата на пазар, но е възможно да се изпрати и мисъл в пространството за получаване на необходимите на съзнанието елементи. И мисълта ще се устреми послушно към сферите и ще се върне обратно, подобно на слугата от пазара, с кошници, пълни с това, за което е бил изпратен. Само че мисълта действа бързо и не е ограничена от пазарната действителност и от наличието на стоки. Съзнанието, насочващо мисълта, само се устремява след нея и по съответствие се изпълва със съзвучни мисли. Щом механиката на процеса е проста, значи тя е и достъпна. Често се оплакват от недостъпността на Висшия Свят и трудността на огнените възприятия, но в същото време не им отделят и стотна час от това внимание, което се отделя на стомаха или дрехите. В резултат на това стомахът е препълнен и броят на ненужните вещи се увеличава. Но мисълта слабее и съхне. Магнитната мощ на мисълта е изразена във формулата “търсете”, тоест, устремявайте се, “и ще намерите”, тоест, ще получите според устрема. Оплакванията трябва да се оставят, тъй като Законът е прост и неговото приложение е достъпно за всеки. Но как да обясним по-ясно, че дотогава, докато сърцето не е приложено към устрема, той ще бъде безплоден. Именно трябва сърцето да се вложи в устрема, за да се пожънат неговите плодове. И за това вече е Казано. И как да се каже по-ясно: “Там, където е вашето съкровище, там е и вашето сърце.” Но сърцата човешки са глухи за Думите на Владиката, и придобивките са оскъдни. Голямото завоюване на Сферите на Висшето напрежение, наситени с огнени мисли, е отсъдено на човечеството, но е необходимо сърцето да се събуди. И защо вие, които слушате, така охотно се съгласявате и така одобрително кимате с глава, но не прилагате нищо от това, което ви е Казаното? На вас се Говори и на всеки от вас се дава възможност да напусне своя личен кокошарник и да излезе в простора на пространствената мисъл. Или ще продължавате да се съгласявате и да кимате с глава, докато не ви се вдърви шията и да вдигнете глава нагоре вече няма да е възможно. Свинята гледа в земята – да не се оприличаваме на нея.

242. Сине Мой, три пъти призован и утвърден, Владиката Иска да те види винаги побеждаващ. Когато Учителят Иска, трябва да се слее сърдечното желание с Волята на Учителя. Точното изпълнение на желанието на Йерарха дава криле на духа. Затова ти се погрижи всяко Мое желание да бъде изпълнявано точно. Дълго, трудно и тежко е изкачването за пътника по склоновете към Върха, но орелът излита бързо и бързо достига Върха. Орлови криле Искам да дам на духа за полети към Моя Врѣх. Не е без значение избирането на орела като евангелски символ. Кой е по-силен от него и кой лети по-високо? Царствена птица и победител на земните пространства. Намерете сили в себе си, подобно на орел, да се издигнете високо над Земята и да гледате оттам. Когато си близо до Земята се губи перспективата и малките вещи изглеждат големи. Но стига да се издигнеш по-нагоре и веднага всичко застава на своето място, като заема полагащото му се положение, без да закрива пространствените простори. Както орелът кръжи в небето над Земята, така и вие се извисявайте над живота, без да губите нито свободата, нито зоркостта на орловото око. Отвисоко и малкото може да се види, като от орела, но при правилно съотношение със заобикалящото го. Тогава и само тогава малките вещи пред очите ви няма да закриват Слънцето. Слънцето на живота сияе над света. Вижте го.

243. А вие, плахо тълпящи се пред входа, откъде е вашата плахост и неувереност? Защо са приведени раменете и е безнадежден погледът? Защо така искащи и просещи са вашите движения? Като просящи, дошли за подаяние. Прегърбени и унижени, какво сте дошли да искате и от кого? Но не! Достатъчно робска униженост! Достатъчно просия! Синове на Бога ви е Нарекъл, и дори богове. Не сте просящи вие, но пълноправни сънаследници на всички богатства на Космоса. Елате и ги вземете по право, не като молители, чакащи подаяние, а като имащи пълно право да ги получите. Всичко, което е във Вселената, всичко е ваше и за вас: и Земята, и Небето, и звездите, и даже Слънцето. Всичко е ваше. Вземайте по правото на първородството. Някои религии говорят за това, че на човека е дадена власт над материята (над всяка плът) и сега е дошло време човекът да утвърди своята власт над материята и енергията. Всичко е възможно. Тези възможности се дават от науката. Тя разкрива тайните на световите. Тя започва да изучава и най-чудния апарат на човешкия организъм с неговите чудесни възможности. Тя ще докосне и духа, тъй като човешкият организъм е продукт на творчеството на духа. Отгръщаме нова чудесна страница от историята на човешките открития. Те са отсъдени. Те са близки. Те ще преобразят живота. Светлината на бъдещето е голяма!

244. (М.А.Й.). Чрез своето желание да се свързваш с мен, даваш и на мен право да влизам в общуване с теб. Общуването не е обсебване, а сливане на съгласни сърца, обединени от любовта. Две воли се сливат в една, пораждайки трета – плод от съчетанието на двете. Трябва ли да се учудваме на това, че в духа всичко е просто, така просто, че мозъкът не иска да приеме тази простота като действителност и продължава да се съмнява. И добре, че общуването става извън мозъка, иначе то не би се състояло. По плодовете се определят резултатите. Резултатите от общуването ще се отразят в Записките и това ще служи като доказателство за това, че общуването не е плод на свободната фантазия. Днес изпращам мисъл за реалността на Тънкия Свят. В него живеят милиарди хора. Той е по-обширен от земния свят. Той е по-богат от него стократно и неговите възможности са неизчерпаеми. Тънкия Свят е награда на човека за тежките промеждутъци на плътната еволюция. Само си представете себе си без тежестта на тялото, без необходимост да се прави всичко, което е свързано с поддържането на живот в него. Премахнете глада и студа, и болестите, и отхвърлете жилищата, дрехите, транспорта и всички човешки учреждения. Прибавете към това красотата на Надземния Свят, безкрайното разнообразие от цветове и форми, и пълната свобода да се прави всичко, което иска духът и да бъде той там, където поиска, стига само човек да е осъзнал, че земното мислене и неговите продукти вече не са пригодни за тънките условия. Там двигател е въображението и близките на сърцето са наоколо. И устремът дава мощни криле да се издигнеш в сферата на своите устремления. Колко неограничено може да се твори тук, при това не само за Тънкия Свят, но и за Земята. Например, в дадения момент моята мисъл твори за Земята, тъй като твоето съзнание представлява трансформатор на моите енергии под формата на мисли, достъпни за Земята. С това нашето творчество за Земята, разбира се, не се ограничава. Бидейки в сферите на тънките форми, предстоящи да се спуснат в плътния свят, ние можем да изменяме тези форми, да ги подобряваме, задълбочаваме и усъвършенстваме за Земята. От тях се определя и обуславя земното бъдеще. Често творим по поръчение на Владиката. В Твърдината са заличени границите между световите и земният свят не е откъснат от нас. Той е отрязан с непроходима само за обикновените хора граница, предизвикана от отсъствието на проводници. Но този, който умее да действа чрез мисълта и мислено да се устремява към нас, ограничава себе си в пределите на проникване на мисълта, непознаваща никакви предели. Има мисли, подобни на камък, има мисли вързващи като с окови човека. Има различни мисли. Мисъл от мисълта се различава. Затова говоря за сияйната мисъл на Светлината, имаща криле. Като крилати коне се носят мислите в сферите на пространството. Мислено преминаваме сферите, разграничаващи световите. Давам символа на крилатото сърце, изразяващ мощта на сърдечния устрем. Придвижването в Тънкия Свят зависи от наличието на огънове в сърцето. Сърцата, обременени от тъмнина в себе си, се притеглят от нисшите слоеве и са лишени от подвижност. Но за горящото сърце даже земните разстояния не са препятствие. Така и ще завършим нашата беседа: с указание за значението на сърцето във всички светове.

245. (Гуру). Моят дух се стреми да ускори растежа на зърната, посети от мен на Земята. Не беше малък посева и широко беше полето. Очаквайте богати кълнове и в подходящото време. Нито една частица от изразходваната енергия не е пропаднала напразно. Ако не винаги резултатите са видими за окото, то е защото окото е ограничено в пределите на видимостта. Но много бяха и невидимите зърна. Много вече дадох явни кълнове. Те зеленееят и растат. Всичко ще покара в своето време. Погледни себе си. Това е видимо и явно и за теб. Но колко са невидимите кълнове, действащи невидимо-явно на човешките умове. Твърда Ръка направлява събитията и опазва кълновете от земните вихри, докато укрепнат. Бъдете спокойни за всичко. Посятото ще израсте навреме и също така неотвратимо, както е неотвратим изгревът на Слънцето, тъй като съм сял не сам, но по Указа на Владиката. По Указ излязох да ора, по Указ ще изляза и за жътва. Близко е времето за жътва, усещате ли?

246. (13 юни). За да постигнем някакво съзвучие по този въпрос (за идващото), трябва да се съгласим за главното, а главното е Планът на великите преобразувания. Той се изпълнява точно. И ако нечия колиба се оказва на края, то кой е виновен за това? Не е ли този, който я е построил? Преди буря винаги има затишие, както и преди събитията. То е тягостно, тъй като тишината не съответства на нагнетяването на средата (сферите). Съберете всички свои сили, за да застанете сред борците за бъдещето.

247. Пространствената тъга и тежестта на токовете е едно, а гримасите и кривенето на астрала – друго. Като притисната с вилка змия се извива той, опитвайки се да ужили горящото сърце. Но както

змия с рогатка, той трябва да бъде притиснат здраво чрез волята и обезвреден. Може да мърда и да се движи, но да властва над теб не трябва да му позволяваш. Може да ужили смъртоносно. Ухапванията от собствения астрал, нанесени на духа, са много болезнени, тъй като за неутрализиране на отровата се изразходват твърде много жизнени сили. Необузданото астрално начало в човека е и поглъщащият неговата огнена енергия. Буйстването и беснееето силно разхищават и поглъщат психическата енергия. Може ли безволно да допускаш живота в теб да се съкращава и разпуснатият астрал безконтролно да управлява духа? Може ли безволно да отдаваш своята същност за разкъсване от астрала? Палячото не става за пътя към Братството. Кривенето, гримасите и разпуснатостта на астралната обвивка в себе си не трябва да допускаш при никакви условия. Няма и не може да има оправдание за това позорно и унижително робство. За какво достойнство на духа може да се говори, ако това достойнство е унижено и потъпкано от беснеещата нисша обвивка. Трябва с желязна ръка да се сдържат всички опити на астрала да прояви своето безумие. Той е като опасен враг, стоящ бдително в засада, за да връхлети пътника. Той е опитен и коварен, той ще намери хиляди оправдания, за да завлече съзнанието надолу и да го застави да се потопи във вихрите на астралните емоции. Той живее с тях и с тях се храни. Той не обича и не понася спокойствието, сдържаността и равновесието. Той упорито се стреми да прояви себе си във всевъзможни крайности. Той се бои, той се безпокои, той се суети, той завижда и се дразни, той помръква постоянно при всеки, даже и дребен повод. Ако няма повод, той го замисля и измисля. Той създава илюзията на Майя, стига да е налице каквато и да била причина, даже и най-призрачната, за да се опиет от несдържаните и разпуснати вихри на чувствата. Нещастни и жалки са робите на астралната обвивка. Робите на своя астрал са най-жалките твари сред двуногите. Сурово и безжалостно Пресичайте и потушавайте сурово и безжалостно в себе си всякакви, дори и най-малките опити на астрала да се прояви. Те са многочислени и многообразни – не е лесно да се обуздае тази упорита обвивка. Както отровният газ се опитва да проникне през цепнатините, даже най-малките, така и астралът избира всички слаби и незащитени места за нападения. И боде, и хапе, и нанася рани с това; самоубийството е самонараняване на огненото тяло. Неистовстващото безумие на астрала може да поразии даже огненото тяло. Много се говори за вредата, причинявана на околните хора от необуздания астрал на двуногите. Но за главното не говорят: не казват каква огромна вреда носи той на самия притежател на неподчинената на волята астрална обвивка. Вредата се причинява преди всичко на самия притежател на това астрално тяло. Голяма е тази вреда. Ако тя бъде осъзната в нейния пълен размер, осъзналият го няма да се забави нито ден, нито час, за да го обуздае. Трябва да противопоставите здрава, стоманена воля на всеки опит на астрала да повлече вашето съзнание в завличащите си вихри. Защото тези вихрови фунии пространствено увличат съзнанието в съответните слоеве. И получената вреда вече не е лична, а пространствена. Тези дисхармонични движения в астрала са изключително заразни. И всички останали, чувстващи еднакво, сякаш се притеглят към разпуснатия астрал и го обременяват допълнително. Взаимодействието с нисшите слоеве на Тънкия Свят протича усилено и нараства магнитно. Запазете спокойствие на всяка цена. По-добре е да загубите всичко и да се лишите от всичко, отколкото от спокойствието и равновесието на духа. Движението в астралното тяло е най-яркият вид Майя. Запазете спокойствие при всички обстоятелства и знайте, че отстъпката пред лукавите опити на астрала винаги означава ущърб, поражение и поглъщане на психическа енергия. Правете всичко, но в спокойствие на духа, съблюдавайки твърдо равновесието. Трябва винаги да бъдеш силен. Всичко слабо в природата се унищожава като непригодно за живот. Бъдете силни във всички вашите действия и се стремете към това те да бъдат действия на Светлината. Астралът трябва да бъде обуздан на всяка цена. Не се страхувайте да загубите даже своята душа, тоест, своето нисше “аз”, тоест астралното си тяло, ако това е необходимо за пълната победа на духа над себе си и придобиване на Висшето “Аз”. Висшите духове могат да живеят и без астрално тяло. С течение на времето тази нахална обвивка става ненужна. Във Висшите Надземни Светове хората живеят без нея, освободени от нейното неудобно присъствие. И не губят нито своята цялост, нито Индивидуалността си. Астралното тяло е от миналото, било е нужно и полезно в миналото, но сега вече нуждаещо се от укротяване и пълно подчиняване на духа. На свободния дух не е необходим астрал, не е нужен той и на завършващия дух. А на вас той е необходим като слуга, безпрекословно изпълняващ вашите заповеди, като безволен и послушен в уметите ръце инструмент. Човекът е господар и владетел на всички свои обвивки, но не роб, не роб, не роб...

248. Когато нещо външно го помрачава, човек погрешно предполага, че външното може да обуславя вътрешното и по този начин му дава власт над себе си. Ако всичко е в духа и духът е вътре, то и вътрешното състояние може да бъде творимо отвътре, от себе си, без да се опираш на миража на външните преходни явления. По-добре е да изживееш живот, пълен с нещастие и мъка, но задържайки надземната радост в духа, отколкото да прекараш щастлив и безоблачен живот на Земята, но смятайки се за нещастен. Настройката на съзнанието в ключа на радост или мъка зависи от духа, а не от това, което се случва навън. И дори, огорчавайки се и помрачавайки се от нещо, човек прави това само защото в духа си е решил, че даденото явление трябва да предизвика у него именно това чувство. Ако това не беше така, то, например, при смърт на човек хората винаги биха само тъгували. Но често се случва така, че едни тъгуват, а други, необичайно умрелия или получили от него дългоочакваното наследство, искрено се радват, разбира се, скривайки своята радост от другите. Центъра за настройка към радост и мъка е вътре в човека. И е по-добре тази настройка да управляваш ти самия, без да се поддаваш на властта на рефлексите. Рефлекторното мислене предварително определя как трябва да се отнесе един или друг човек към едно или друго явление. Рефлекторните спазми на съзнанието ще оставим на хората от лунната пътека, още непобедили в себе си своята лунна същност. Нашият път е към Светлината. Светлина – огън – воля. Волята господства над рефлексите и особено над рефлексите на мисълта. Затова нека волята да определя във всеки даден момент какво да иска и какво да утвърждава. Това е възможно само при постоянна зоркост и бдителност, тоест при постоянно наблюдение от страна на волята над съзнанието и над всичко това, което става в него. Лунният живот трябва да се доизживее и с него да се приключи. Призовавам ви към слънчевия път на щастието и Искам да ви утвърдя като господари на своята воля.

249. (М.А.Й.). Днес ще говоря за това, как да се избегнат въздействията на пространствените вихри. Способът е един – пълно доближаване до Йерархията на Светлината. Това въздействие се преодолява чрез налягане на сърцето към Владиката. Владиката е вашата Защита и Опора винаги и във всичко. Когато усетите, че вълните на тежки въздействия се насочват към вас, обърнете се към Владиката. Забелязвали сте, и то много пъти, как на тъмните влияния на средата или на пространствените токове Владиката Противопоставя изпращаните от Него мисли, неутрализиращи следствията от тези въздействия. Сякаш Той всеки път Изпраща Свой коректив на живота, когато е заплашено от нарушаване равновесието на духа. Така беше и днес. В резултат на опитите на астрала отново да надигне глава, беше изпратена воля и възможността той да бъде потиснат. Чрез Лъча на разбирането Владиката грижливо Следи за всичко, ставащо в съзнанието на ученика и в необходимия момент Оказва нужната помощ. Помощта в духа е най-силна. Добре е, когато вие осъзнавате оказаната поддръжка. Това е признак за съзнателност и зрялост на духа. А благодарността и признателността ще бъдат гориво за огъня на устрема. Сърцето усеща Лъча на помощта.

250. (Гуру). Огънят на волята е необичайно магнетичен. Той въвлича в орбитата на своето въздействие маса пластична материя, същата тази материя, от която са изтъкани сънищата, мислите и мечтите на художника и поета. Мисълта, породена от магнитната воля, е очевидно магнитна. Волята е огнен магнит. Така също и спокойствието се утвърждава от волята. Спокойствието на духа превишава всичко. Утвърждавайте го чрез волята, привличайки спокойствието в орбитата на нейните елементи, привличайки го упорито, настойчиво, неудържимо.

251. (14 юни). Давам охотно Указания за близостта на крайните Срокове, тъй като краят действително е близък. Очите все още не виждат края, но сърцето трябва вече да го усеща. В предчувствие за тази близост и живеете. Много нашепници се стремят да се прилепят към чувствителния дух. Тези нашепвания са от тъмата. Нашепващите трябва да се прогонват. Защо да се обременява съзнанието с това, което е в разрез с Указанията, давани свихе? Всички мисли, противоречащи на Моите Указания, трябва да се изхвърлят от съзнанието като отровни гадини. Те отравят със своята отрова широтата на незатъмненото мислене. По-добре е да се живее в радост за бъдещето, отколкото да се терзаете от несъвършенствата на настоящето и чрез отрицание да убивате огъня на надеждата. Владиците на Светлината вървят през живота със силна вяра в далечното бъдеще, недостижимо в настоящето. Така вървете и вие, следващите Ги.

252. (М.А.Й.). Трябва да се учите да замените очевидността с действителността и да бъдете плътно до нея със сърцето си. Реалността на бъдещето е по-действителна от миража на настоящето.

Настоящото постоянно се променя и отминава, но бъдещето остава устойчиво, като лъч светлина от маяк, прорязващ бурната мъгла на неспокойното житейско море. Да се загуби този лъч, значи да се предадеш във властта на стихииите с всички опасности от плитчини, подводни камъни и рифове. Много кораби са погинали по този начин. Но пътуващите по Лъча пристигат в пристанището безопасно. Така вървете и вие, така водете и кораба на своя дух.

253. (Гуру). Ще ви се наложи да станете свидетели на необикновеното и за това подгответе съзнанието си. Към необикновеното водят и необикновени пътища за подход, и животът се превръща в приказка. Не външно, но вътре става като приказка той. Външно е както при всички, възможно дори по-лошо и по-тежко, но духът ликува, разбивайки преградите на плътната материя. Не препятствайте ликуването на духа над плътта, тъй като духът усеща правилно. Умът е над тялото, а духът е над всички. И там, където умът не е в състояние да се оправи, там призовете духа с пламтящо сърце и духом вървете напред, защото и пътят също е в духа.

254. (15 юни). Правилно, дори и най-ярката суетна мисъл не струва колкото най-малкия бисер на мисълта за вечното. Защото каква е ползата на човека от всички негови мисли за земната суета, ако Вечността не е осъзната поне частично, поне в тази мярка, която да отреди и на суетата полагащото ѝ се място. Тъй като дори и суетата е оправдана, ако човек, отдавайки ѝ време, е осъзнал цялата ѝ нищожност и знае, че той върви през суетния свят на земната Майя към Безпределността, че живее в Безпределността и че не временното, а вечното Битие е неговата участ, отсъдена му от началото на времето. По този начин се обезврежда суетата, която изгубва своето пълновластно господство над човека. Може и трябва да се отделя необходимото време и на земното. Но трябва, трябва да се отскубне жилото на змията или да се отсекаят ноктите на дракона и тогава драконът става безобидно домашно животно, което носи своя работен товар. Наричаме слепци тези, които не виждат нищо зад житейската суетлива очевидност и ограничават до нея своя свят, своя живот и своето бъдеще. Какво би било, ако нещо на което човек в даден момент отделя цялото си внимание и което изцяло обхваща неговото съзнание, какво би било, ако това продължаваше вечно? Колко жестоко би се преситил той за много кратко време и, преситен, би видял, че преследвайки илюзията на момента е пропуснал най-главното? Кесаревото – Кесарю, а земното – на земното, но със суровото разбиране за това колко струва то. Няма такава лещена чорба в земната кухня, за която би си струвало да размениш правото на своето първородство. Право на примата на духа е да се докосне до отсъдените възможности за вечен живот и да влезе в него, утвърждавайки сега вечното в себе си на Земята. Вечността е само аспект на Безпределността. Ние не сме временни, а сме безпределни. Искам здраво да Въведа във вашите съзнания тези елементи на Безпределността, за да отдавате предпочитание не на временното, а на вечното в себе си. Защото, ако всичко временно свърши и си отиде, с какво ще останете вие, когато се наложи да влезете в чертога на Безпределността? С временното тук не може да се влезе, а също и да се влезе нищ, без всякакви натрупвания, тоест с нищо. Много празни обвивки се връщат в Тънкия Свят. Наричаме ги сенки. О, сенки на минавачи, къде бродите и колко тъмен и безпросветен е вашият път! Погрижете се за това да внесете възможно повече елементи от Безпределността във вашето съзнание. Отделете света на суетата във вас от света на действително съществуващото и на действително съществуващото отдайте предпочитание. Открийте истинските ценности на духа в морето на житейската земна суета и ги приобщете към своите нетленни придобивки. Така ще сведете на Земята вечното от заоблачните висини и ще му намерите място сред земното, ще одухотворите земното с вечното. В Безпределността ще се намери място и за земното, но само в пълна съизмеримост с пътя на вечния възход на духа. И тогава земното ще придобие друг смисъл, вече не като самоцел, не като нещо самостоятелно и откъснато от цялото, а като средство за постигане на това цяло, като кратък отрязък от безкрайния път. Намерете в своя микрокосмос правилното място и на временното, и на вечното, тъй като всичко извън вас ще познаете в себе си. Вие живеете в Безпределността и затова на всичко, което се случва с вас, на всичко, което виждате, гледайте под ъгъла на Безпределността. Мярката на Безпределността при определяне значението на земните дела ще бъде най-правилната. Всичко е разрешено и няма забрани, ако е приложена мярката на Безпределността и явленията са претеглени на везните на Безпределността. Тъмните също нямат забрани, но са им неизвестни везните на Безпределността и затова са тъмни техните дела и те вървят към бездната.

255. (М.А.Й.). Казано е било: всичко е разрешено, но с Учителя. Празни са часовете без Учителя. Учителят Влиза в целия живот и Изпълва целия живот със Себе Си. Пусто и скучно е без Него. Както цъфтящото цвете губи миризмата си, така губят привлекателност и интерес всички дела, извършвани в самота, без постоянното Присъствие. Който познава аурата на Учителя, той вече не може да се задоволи с обикновения живот. Във вашето съзнание Учителят е на първо място. Трябва най-после да се разбере кое е най-нужното и най-главното.

256. (Гуру). Приятелю мой, трябва да се погрижиш за това да има само определено количество грешки, но не повече. Допустим е само определен техен брой, но не повече. Зад този предел настъпва разрыв на връзката с Учителя и загуба на възможностите.

257. (16 юни). Вече съм казвал, че Моята Близост е над суетата и делата човешки, над плътния свят, над астралния свят и света на текущите мисли, над всичко, което е двойнствено по своята природа. Има и мъка, и радост на Земята, от които едното обуславя другото, но има и радост Космическа, която е над тях и вече не зависи от тях. Така също има и човешка любов – антипод на ненавистта, и Любов Космическа. Така също и Моята Любов е над всичко това, което изпълва вашето съзнание от този свят. Тъй като Моето Царство не е от този свят, а от по-горе. Искам да изпълня вашия дух със съзнанието за реалността на Висшия Свят и затова Утвърждавам Моята Близост над дребнавостите и вашите слабости, за да станете силни и големи и да разберете, че да се опирате е необходимо само на Висшия Свят, който е вътре във вас. Усвойте и то стабилно, че докато вашето сърце е с Мен, Аз Съм с вас и Съм близък и Имам възможност да Превърна вашата дребнавост във величавост, а слабостта – в сила. И когато вие се потопявате прекалено в Майята на земната очевидност и забравяте за Мен, Аз също Съм с вас, но вие сте далеч от Мен и не усещате, че Аз Съм около вас. Когато бъде премината границата, зад която няма вече връщане назад, Моята Близост става неотменима и постоянна, и силата на вашите грешки и отстъпки започва да губи своето влияние и своята власт над вас. Когато, издигнали се над себе си, разглеждате извършените дела от друга, висша гледна точка, прилагайки мерките на вашата Безсмъртна Индивидуалност, те стават дребни и съзнанието се освобождава от тяхната власт. И тогава става разбираемо как може да се извърши една и съща постъпка в свобода или в робство, по своя воля или против нея. Привидно изглежда, че е едно и също, ако постъпката е вече извършена. Но това сходство е за невиждащите същността на явленията. Това сходство не е по-голямо, отколкото сходството между роба и свободния човек и се заключава в това, че и единият, и другият – и двамата са хора. Учете се всичко извършено от вас да извършвате в свободата на духа и по своя воля, тоест, с нейно позволение, но нищо извън нея, дори грешките, дори отстъпките. И тогава вашата воля ще укрепва. При Моята Близост отстъпките на невежеството ще губят своята сила и привлекателност, докато тяхната сила не секне изцяло. Постоянството на устрема към Мен постепенно освобождава духа от израстъците и тъмнината във вас се заменя от светлина. Но запазете яркото постоянство на устрема към Мен, иначе няма да долетите. Крилете ще натежат и ще се наложи да се спуснете на Земята. Не е трудно за светеца да се издигне до Мен, но по-голяма заслуга има този, който, бидейки просто човек, независимо от наслоенията несъвършенства, все пак – устремил се към Мен, побеждава. И тъй, пътят е само напред, независимо от нищо: няма връщане назад. Напред и към победа. Давам ярко желание и увереност да се издигнеш над мрачината на живота. И тревата расте незабелязано, но Земята се покрива със зелена пелена. Така и вие от време на време ще забелязвате как расте вашето съзнание и се проявява в неоспорими придобивки. Няма да виждате растежа, а резултата. Условието е едно: да не се отвлечате от осъзнаването на Близостта на Учителя. Не трябва да се забравя това, което представлява същността на непрекъснатия възход. А Учителя ще ви Помогне да устоите в Светлината. Така и вървете.

258. Не е ли все едно дали нещо ще стане днес или утре, ако Владиката утвърждава Своето присъствие в сърцето, устремено към Него, тъй като това е по-важно от всичко друго, което може да се случи във външния свят. Какво ще предпочетете: събитията или Владиката? Разбира се, може да се съчетаят и двете заедно, но е важно да се разбере, че Владиката е първи и че без Него и най-дългоочакваното ще се превърне в ненужно, ако Той не Влезе в сърцето. Затова се устремете към най-нужното, предоставяйки течението на събитията на Неговата Мощна Ръка.

259. (М.А.Й.). Не винаги е лесно да се поддържа съзвучие с духа, заминал от Земята. Може да има много причини, нарушаващи това съзвучие. Една от главните е несъответствието на делата, постъпките и мислите с духа на човека, напуснал Земята. Би било много по-лесно, ако състоянието на

настройката не се нарушава. Придобитото трябва и също така да се задържи, тоест да се задържиш на висотата на завоюването. Каква е ползата, ако се загуби завоюването и се върнеш една степен по-долу? Насочете силите си към това – да запазите себе си от клатушкане и отстъпки, водещи надолу. Съумейте да запазите всичко придобито. Иначе можете да загубите много.

260. (Гуру). Добре е когато почистваме огледалото на духа, отразяващо светлината. Зацапано и покрито с прах, как може то да даде правилно и ясно отражение. Погрижете се за това то да бъде винаги чисто. В противен случай дори прекрасното отражение може да се окаже изкривено. Само равната и спокойна повърхност на водата дава правилно отражение. Водата е символ на астралната материя. Пречупвайки се през нея, лъчите на живота падат върху огледалото на духа вече прекършени и ако то е мръсно, какво остава тогава от действителността? Затова грижата е двойна: и огледалото на духа да е чисто, и аурните излъчвания на астрала да се държат в пълен покой и равновесие. Светлината достига чрез аурата. За яснотата и правилността на възприятията трябва добре да се помисли и да се създадат условия, благоприятстващи най-много тяхната правдивост.

261. (17 юни). Човекът е мярка за вещите и тази мярка е съзнанието. Съзнанията са различни, различни са и мерките на хората. Мерките към заобикалящото се прилагат от волята, желанието или просто като рефлекс на съзнанието. Волевото мерило е най-доброто мерило на всичко, тъй като стандартен критерий за оценка на явленията няма. Да зависиш от рефлексите или желанията - значи да се поставиш под техен контрол. Но волята, определяща своето отношение към явленията, независимо от това, как биха могли те сами по себе си да повлияят на съзнанието, ще бъде най-добра мярка, тъй като тогава човек престава да бъде играчка на външните въздействия. Въздействията остават, но отношението към тях се променя изцяло. И всяко явление, срещано в живота може да се преобърне по свой начин. Разбира се, явленията са двойнствени! Няма абсолютно добри или абсолютно лоши, но във всяко, без изключение, могат да се намерят елементи, полезни за възхода на духа. Ако се съсредоточи вниманието само върху тях, то ще се окаже, че полезно ще бъде всичко. Това е умението да се извличат елементите, нужни за движението напред, за да се направи това движение непрекъснато и постоянно. Нека придвижването стане действителност. Способността да се види полезното, тоест доброто, ще помогне във всички случаи на събирането на елементи, нужни за обогатяване на човешкия микрокосмос. При такава нагласа на съзнанието стават невъзможни недоволството, оплакванията и униятието. Винаги и от всичко може да се извлече някаква полза, съзидателна за Индивидуалността. Мярката на вещите е в човека и тя се определя от неговата воля. А ако това не е така и волята бездейства отпусната, то значи човекът е отдал себе си във властта на преходните случайности на живота.

262. Живели двама човека. Единият, имайки всичко, живял в постоянно недоволство. Другият, нямайки почти нищо, бил винаги доволен. Кажете кой от тях е проживял своя живот правилно и си е отишъл, забогатявайки?

263. И още нещо. Как може да се смята явлението за лошо или добро, ако човек не знае какви ще бъдат неговите следствия. Затова е най-добре от всичко да се запазва равновесието на духа винаги, каквото и да ни донесе живота, тъй като в действителност не знаем добро или лошо ще бъде то за нас в крайна сметка. Добре е да имаш пари, много, много пари, но когато човек свършва живота си със самоубийство от пресищане, добро ли е това или лошо в крайна сметка? И освен това крайната равностетка се прави не тук, а там – в Тънкия Свят и кой знае каква ще бъде тя? Едно може да се каже: всички емоции и чувства, поглъщащи психическа енергия, безусловно са лоши, тъй като лишават човека от възможността да натрупа и преумножи кристалите на огъня в съкровището на Камъка в себе си. Без огън в Надземното човекът прилича на неподвижен пън. И тук, и там се движим чрез огъня. Мъртвото тяло губи способността си за движение, тъй като огънят е излязъл от него. Толкова повече е нужен той там, където от наличието на натрупаната на Земята огнена енергия зависи цялото битие на човека.

264. (М.А.Й.). Искам да ви науча на непоколебима устойчивост на устрема и на несломима преданост към Владиката. Защо се колебаят устремът, предаността и любовта като пламък на свещ на вятъра? Неустойчивият пламък е лесно да се духне. Значи трябва да се погрижим за това, да стане той устойчив. Устойчивостта на пламъка се дава от напрежението. Само при нагнетяване може да се получи устойчив пламък. Възможно е и съзнателно да се нагнетяват тези спасителни качества. Равнодушието,

безразличието и сънливостта умъртвяват. Горете с огъня на духа, напрягайки се в строителните качества на духа, съзиждащи вашето съзнание. Дайте на сърцето да работи като нагнети нужния огън. Но пазете съкровено от разхищение. Предпазете го от всичко, даже от тези, които са около вас. От тях понякога трябва и особено зорко, тъй като близките имат достъп и могат да го размагнетизират. Пазете огъня. Човекът не притежава по-голямо съкровище. Помислете как може най-добре той не само да се опази, но и усили, за да носи благо на хората със светлината си. Без огън как ще светите на хората? Кому е нужно опустошаването на обвивките? Качествата на духа нагнетяват огньовете. Тях утвърждавайте. Те са ви нужни за да съхраните огньовете. Качествата са кондензатор на огньовете. Качествата на духа ще бъдат също и приемници на лъчите. Все още малко се разбират качествата на духа. Върху тях стои печата на отвлечеността. Мислят, че са ненужни и че може да се живее и без тях. Разбира се, може да се живее и без огньовете. Живите мъртъвци са ходещо свидетелство за тази възможност. Но те са умрели в духа и сърцата им смърдят. Кой ще поиска да прилича на тях? Помислете за качествата на духа, за това как по-добре да ги утвърдите в себе си и в живота си. Те са ви нужни като въздуха, като Слънцето и като Светлината, без които няма живот.

265. (Гуру). Ние утвърдихме действието. Действието може да бъде вътрешно и външно. Как мислите, кое е по-важно? Помислете за значението на вътрешното действие. То е невидимо за страничното око, но от него се определя и качеството на външното действие. И едното, и другото се управляват от волята. Трябва да се съгласува волята с направлението на своите действия. Най-лошо от всичко е, когато вътрешните действия протичат без вмешателството на волята, сами по себе си. Нека кръгът на въздействието на волята да се разширява постепенно, обхващайки все нови и нови сфери. На волята се подчинява всичко, дори биенето на сърцето. Утвърждавайте своята воля над всичко, което е вътре и я упражнявайте върху това, което е вън. Огънят на волята също се нуждае от укрепване.

266. (18 юни). Да разгледаме следните качества: самоконтрол, самообладание, сдържаност, мълчаливост, спокойствие, равновесие, умение да се владееш, хладнокръвие, невъзмутимост, непроницаемост, безстрашие. Всички те са от един корен. Самото понятие, самообладание например, говори за власт над самия себе си, над личността, над своето нисше „аз“, тъй като висшето при това овладява нисшето. При физическа работа се изразходват телесни сили, при емоции – астрални, при мислене – ментални. Без мускулни усилия мускулите отслабват. Не трябва също да се живее и без мислене, но без астралните вихри, поглъщащи неимоверно енергията, може да се мине без всякакъв ущърб за духа. Интересен опит: да се проведе деня, изключвайки от съзнанието движението на астрала, тоест при условие на пълното му мълчание. Възможен е физически покой, възможен е умствен, а е възможно да има и астрален. Да се накара да замълчи астралната обвивка, дори и временно, не е лека задача, тъй като тя е натрапчива, своеволна, своенравна и не признава обуздаването. Ръката изпълнява заповедта на волята, умът се занимава с нещо, когато му е казано, но невзрачният астрален проводник, без всякаква заповед или желание от страна на своя притежател се стреми да вибрира и се привежда в движение, заобикаляйки контрола на волята. Не е възможно да се достигне нито едно от гореспоменатите качества, ако не се овладее тази нисша, буйна обвивка. Но ако тя е обуздана и подчинена, всички те стават постижими. Не може да се оправдава несдържаността нито с болест, нито със слабост на нервите, нито с трудност на жизнените условия, тъй като голямата сдържаност може да се прояви и при пълна немощ на тялото, и при всякакви условия. Няма и не може да има никакво оправдание за разпуснатостта на астрала. Наистина, струва си да се изживее целия живот, стига само да утвърдиш в себе си умението да се владееш. Ценно качество е самообладанието и нито едно усилие да се придобие не трябва да се смята за неносещо полза. Ако цялата своя енергия, всички сили на духа се насочат към утвърждаване на всички указани качества, то трудно може да се измисли по-достойно, по-полезно и по-нужно за същността на човека занятие. Безконтролната и неудържима смелост граничи с безумието, тъй като самообладанието е нужно дори в проявата на качествата. Дори любовта е добра, ако е сдържана. Неистовата любов, дори към Учителя, лесно може да стане натраплива и настойчива. Много време и сили се принасят в жертва на условностите: колко условни усмивки, думи и съглашателства, колко ненужни жестове и движения, колко излишно има в нашето поведение, предизвикано от изискването на условностите. Защо и на кого се принася в жертва достойнството на духа, или качеството сдържаност? Не е ли по-добре винаги, мълчаливо и упорито да утвърждаваш силата на властта си над себе си? Заменете ненужните усмивки и условности с вътрешна

доброжелателност. С усмивки нищо няма да се постигне: нито Учението, нито власт над себе си. Много палячовци има наоколо, нима трябва да умножаваме със себе си техните редове, принасяйки в жертва мощта на пламъка на съкровището на Камъка. Огнената сила изтича и се изразходва безцелно всеки път, когато палячото в нас тържествува над духа. Молителският брътвеж, ласкателството, подмазването, неискрената усмивка, празнословието, бърливостта не са нищо друго, освен потъпкване на своя дух в името на краткия, повърхностен и евтин ефект, който се предизвиква в съзнанието на слушателя. А собствения дух се потиска и се унижава с това, губейки същевременно дори и това уважение, в полза на което е разчитал човека. Трябва да се предпазвате от безцелни и безсмислени действия. Натрупания и съдържан огън е много по-ефективен при достигане на всичко това, което хората искат да постигнат, потъпквайки своите достойнства. Затова и ще Кажем открито: мощта на съдържаността, мощта на самообладанието, мощта на спокойствието. Тъй като тези качества представляват сами по себе си силата на огъня, събран в кристалите на концентрираната психическа енергия. С натрупването и умножаването на всички тези качества може само да се преуспее. Цялото време е в разпореждане на човека, тъй като при всяка работа и при всякакви условия може да се укрепват тези качества. И те, подхранвани от грижата, мисълта и вниманието, незабелязано, но неотклонно ще растат и ще се усилят, концентрирайки мощта на кристалите от пламъка на духа. Радостта от съзнателното нарастване на съкровището на Камъка ще бъде и истинската радост за духа, достъпна и винаги възможна. Вложете цялото си сърце във вашето достижение и то ще стане възможно. От едната страна придобиване и преумножаване на нетленното достояние на духа, а от другата – загуба на всичко, самоограбване и опустошаване на съкровищницата. Кое от тях ще предпочетем? Време е да разберете своята отговорност пред духа. За какво са жалките самооправдания, когато победния път, сияйният път пред духа е отворен. И тези, пропълзващи в мрака извън Пътя, нека помислят какво губят те, пълзейки. Нашият път е към победа над себе си на всяка цена!

267. Както таранът съсредоточава цялата сила на удара в набелязаната точка, така и вие, утвърждавайки в себе си едно или друго качество, съсредоточете цялата сила на духа върху разбирането, че няма по-нужно явление в живота от това да се преумножават талантите, дадени на духа. *Притчата за талантите* е по-жизнена и нужна, отколкото смятат хората. Не за разточителство и не за да стоят неупотребени се дават талантите. Искам да ви видя преумножаващи с всички сили своите таланти. Искам да ви видя израстващи в мощта на огъня. Искам да утвърдя във вас неудържимия стремеж към растеж на духа. Искам да ви съзерцавам побеждаващи. И нека Моето желание да бъде закон за вас. Аз Казах.

268. При растящата сила на огньовете е необходимо да се научите да ги регулирате, тоест да ги съдържате. В противен случай тази могъща сила може да разнесе на парчета нерегулирания апарат. Много слаби обвивки изгарят или прегарят от неумението да се владеят огньовете.

269. (М.А.Й.). Любов земна и Любов надземна... коя е по-здрава, коя е по-силна и коя – по-реална? Не е ли последната по-силна, след като тя изтрива границите между световите и пропастта между възплътените и развъплътени духове? Затова и с любовта ще преуспяваме. Така любовта – победителка ще ни поведе между световите. Чувството може да бъде изразено външно или вътрешно. Вътрешното изразяване на чувството е по-силно. Свързваме се по вътрешните проводници на духа. Радвам се като виждам растящите огньовете на устрема. Нека нищо не ви смущава – вас, вървящите към Владиката. Може да се изпие чаша вино и да се започне пътя на алкохолик, може да се изпие последната чаша вино и никога повече да не се докоснете до вино. Така една и съща постъпка може да бъде свидетелство за поражение или победа. Затова съдим не по външното, а по състоянието на вътрешните огньовете. Постъпките, извършвани в свобода или робство, имат различна оценка. Най-високо от всичко ценим свободата на духа над своите действия, тъй като има много с вързани души. Утвърждавайте своята свобода от всичко и над всичко и помнете, помнете здраво, че свободата също е в духа. Затова да помислим още веднъж над това, какво означава пренасяне на битието в духа. И ние се свързваме в духа, тъй като възможностите на духа са безгранични.

270. (Гуру). Надземното съждение се отличава от земното, тъй като вижда самата същност на явлениято, недостъпна за земното око. Така нашата представа за вещите и за всичко, ставащо в света, е по-различна от вашата. Ние не сме ограничени от плътната видимост и нейната необходимост не представлява условие, обвързващо нашето мислене. Даже обвързаните на Земята духове постепенно се

освобождават от земните представи в Надземния Свят. Подхранването на духа става от същия този фокус – от Йерархията. И работата - без край - е продължение на същото това Велико Служене. Същите грижи, но с разширените възможности на Надземния Свят. С една дума – живот ярък, разнообразен и пълен със завладяващ интерес. Той е възможен и за обикновените хора, но само при условие, че е иззето телесното и астралното начало, тоест, техните преживелици.

271. (19 юни). Апаратът на духа показва нещо необикновено, ставащо в пространството. Следствията няма да се забавят. Те са много. Те влизат в живота и тъкат неочакваните му шарки. Хората планират живота, но не отчитат фактора на пространството. Получава се уравнение с много неизвестни и недостатъчно количество данни. Затова решенията на хората се променят от действителността. Но Нашият План взема под внимание и видимото, и невидимото, и земното, и пространственото и затова е неизменен. Вие строите прогнозите за бъдещето, ръководейки се от очевидността, а Ние – от действителността. Апаратът на духа правилно е отбелязал нещо особено и излизащо извън обичайните рамки. Действат нови Лъчи. Ние, анализирайки бъдещето, сме Построили своите разчети върху тях. Днес те влизат в живота като неизвестно за вас, но като дългоочаквано известно за Нас. Докато те не достигнат необходимото напрежение, приказката няма да стане явна. Тънките организми, които първи са ги усетили, първи ще ги и асимилират, тоест първи ще ги възприемат и ще се възползват от тяхната благодетелна и строителна сила по-рано от другите, обикновени съзнания. Но асимилацията на Лъчите не е лесна, тъй като за първи път достигат Земята. Въздействието на токовете ще се усили и хората отново ще се лутат, усещайки тяхната мощ, но не знаейки какво да предприемат. Те могат да бъдат посрещнати само с огньовете на сърцето и да се приемат със силата на огъня. Апаратът на духа дава знак, че в пространството става нещо изискващо внимание. Напрегнете огньовете на духа, за да посрещнете с тяхната сила новия ритъм на пространствените вълни. Той е много тежък за аурата, още ненаучила се да му съзвучи. Вътрешните огънове се привеждат като в бойна готовност, съсредоточавайки се в монолита на духа. По-добре е да се отхвърли в тези моменти обикновеното мислене и да се съберат силите вътре. Никой няма да устои против равновесието, а също и нищо. Трябва да се противопостави напрегнатото равновесие на мощта на пристигащите Лъчи. Тогава съчетаването с тях няма да бъде болезнено и процесът на асимилация ще премине бързо. Но на някого все пак ще се наложи да се нагълта със солена вода, тъй като пространственият океан, устремявайки към Земята своите вълни, не се съобразява с това дали хората са се погрижили да се подготвят за тяхното приемане или не. Огнените вълни са ужасни, ако въздействат на организъм, който е напълно неподготвен. Питате защо животът е станал толкова труден и напрегнат, защо той изисква от хората толкова усилия и грижи, защо поднася толкова сложности. Ще отговоря: за да могат вашият дух и вашите обвивки да се подготвят за още по-голямо пространствено напрежение, за да могат да го посрещнат без да прегарят своите апарати. И тези, които са привикнали с напрежението в своя живот, ще ги посрещнат по-леко и по-леко ще ги понесат, отколкото незнаещите напрежение. И Новата Страна, приела на своите плещи всичката тежест на живота за целия свят, първа ще излезе победителка от това огнено кръщение във вълните на пространствените огнени енергии. Принесената жертва ще се окаже най-изгодно вложен капитал. Но не така лесно ще бъде на тези, които са изостанали от бяга на планетния кораб - ще се наложи да се подложат на всички опасности и случайности на стихията. Вървящите с Мен ще имат моменти на тягост, но ще ги преминат безопасно, влизайки бързо в съзвучие с новите условия на пространството.

272. Сине Мой, Доктрината на напрежението не е отвлеченост, а живот. Тя може да не бъде призната и дори отречена, но да се избегне не е възможно. Агни Йога дава правилния път за изучаване и асимилация на мощта на огъня. Тъй като, когато избухнат пространствените огнени знаци, вече няма да бъде възможно да се отстраниш с досада от тях и да не се съобразяваш с тях, тъй като те ще въздействат силно. Така самият живот ще направи жизнено насъщно и нужно великото Учение на Агни Йога. Ще се наложи да се знаят основите на Огненото Учение дори и само за да се оцелее. Тогава ще се обърнат и към вас, но вече не в гордо самомнение, но просто търсейки спасение. Обещал съм спасение на всички, които Ме следват. И вие бъдете готови да покажете тези пътища на спасение, тъй като много ще дойдат при вас. Всичко е добре, докато все още страшните вълни на огъня не са се устремили твърде ярко към Земята. Но ето че идва и техният страшен ред и вие, поставените от Мен, ще бъдете тези маяци на спасение, към светлината на които ще се устремят хората, търсещи спасение от напора на огнената

стихия. Препоръчвам обикновеното мислене и обичайните мерки да се оставят. Страшните дни са близко.

273. (М.А.Й.). Гледайки към притихналото море, кой знае какво крие това затишие. Но Учителят Знае и, Знаейки, Предупреждава за страшното време. Своевременното предупреждение е необходимо, за да не поразят шокът на неочакваността съзнанието. Ако съзнанието предварително е преживяло афекта на явлението, то лесно и свободно преминава през него. Затова и се дават предупреждения. Това позволява да се икономисат сили. Очакваността е по-добра от неочакваността и предвиждането – от незнанието. Трябва да очаквате усилена проява на моята близост. Новите условия ще позволят това. Те означават още една крачка по пътя към сближаване на световите.

274. (Гуру). Пределният срок наближи. Бъдете в състояние на напрегнато бодърстване и готовност да изявите своята сила. По-добре е по възможност външно да проявявате себе си по-малко. Нужна е вътрешна събраност. Съберете силите на духа вътре. Те ще са много необходими и може би скоро.

275. (20 юни). Мисълта е оръжие на Светлината и тъмнината, оръжие с две остриета. С него е възможно много лесно да нараните и себе си, и другите. Затова Уча на умело боравене с мисълта. Оръжието е послушно в изкусните ръце – все едно че е инструмент в разпореждане на опитен майстор: взема което и да е и прави с него каквото иска от този материал, който има. Материалът, който се ползва от мисълта е винаги подръка и винаги в изобилие. Той притежава изумителни свойства на пластичност и може да възприеме каквато и да е форма, всякакъв вид, всякакъв образ. Ако творческата способност на мисълта и въображението са достатъчно развити, то практически няма нищо, няма такава форма, в която да не може да се отлее послушно веществото на мисълта. Ще наречем това вещество, тази субстанция, по-точно - материя. Разбира се, тази материя не прилича на онази, от която се състоят обкръжаващите човека предмети на плътния свят. Тя може да бъде наречена светеца материя или тънка материя. Не трябва да се смята, че по своята същност тя е далеч от плътната материя: основата и на едната, и на другата материя е една, само че поляризацията е различна. И тъй, мисълта притежава способността да твори форми. Тези форми могат да бъдат практически жизнени или отвлечено абстрактни. Жизнена форма Наричаме тази форма, която има възможност да се vyplъти в плътни образувания, можещи да съществуват в условията на плътната среда и по време, и по характер, и по съзвучие с обкръжаващата обстановка. Например мисълта за портативни сгъваеми домашна прибори и мебели, събиращи се в чифт куфари, може да бъде осъществена практически много по-лесно, отколкото мисълта за построяване на римска галера, сега никому ненужна. В плътни форми лесно се отливат практически, необходими и полезни мисли. Формирането на обстоятелствата от наличните условия в дадения момент също може успешно да се извърши с помощта на мисълта, но тук все пак се изисква жизнена практичност и целесъобразност на мисълта. Възможно е лесно да се помогне на човека да стане здрав и да укрепне, уплътнявайки съответната мислена форма. Но колкото и тя да се уплътнява, на възрастния човек няма да израсте падналият зъб. До това още не сме достигнали. По такъв начин мисълта, в смисъл на възможностите за плътно оформяне, е ограничена от законите на плътния свят и далеч не всички и не всякакви мисли се осъществяват сега. Друга работа е в мисления свят. Там е възможна мисъл с всякаква форма. Но дори там трябва да се научите да творите с мислите не в разрез, а в съзвучие с Космическите Закони, с принципите на мерките, теглото и числата, с принципите на хармонията и пропорцията. Критерий за правилността на мисълта ще бъде красотата и при това във всички светове. Тази мярка на съждение за качеството на мисълта може да се прилага навсякъде, където може да се прояви мисъл. Второ условие ще бъде нейната целесъобразност и практическа ценност, трето – съзвучие с околната среда, съзвучие, допускащо възможността за нейната манифестация. Под съзвучие трябва да се подразбира законност на проявяването, но не и подчиняването ѝ на мислите или на условията на средата и на приумиците на невежеството. Дори напротив – тя може да върви в разрез с тях и въпреки това да се прояви явно и стабилно. Безпочвените и непотребни мечтания Заменяме с мощта на жизнено полезната творческа мечта, дължна рано или късно да се vyplъти в съответната ѝ среда на достъпната за нея плоскост на проява. Мислите могат да бъдат нужни и полезни за проявяване или на всеки план поотделно, или на всички. При това е необходимо да се отчете, че за проявяване на мисълта в плътния свят тя трябва да се спусне в него по стъпалата от по-горе от плътните планове. Разбира се, най-устойчива и силна за плътния свят ще бъде огнената мисъл, вкоренила се отначало в Огнения Свят. Ако сферите на проява на мисълта са Висшите Светове и тя е предназначена за тях, то за

нея съвсем не е задължително да се въплъщава в плътни форми. При това е необходимо да направим уговорка, че всяка мисъл все пак дава някакви сегменти, изразяващи се в плътни образувания. Така се зараждат световите. Много са мислените шлаки, отиващи за космическа преработка. Сумарно историческата действителност на човека се твори от неговата мисъл, в съчетание с течението на еволюцията и нейните закони. Човечеството се води от мисълта.

276. (М.А.Й.). И все пак ще се наложи да се приеме Указанието за близостта на Сроковете. Ние виждаме повече. И знаем това, което вие не знаете. Живели сме и живеем в състояние на голямо Очакване. Чакащи – така можем да бъдем наречени. Чакахме на Земята, чакаме и тук. Чакащи вечно – това са тези, знаещи размерите и целта на Великия Цикъл. Някога ще дойдем до края, но е нужно голямо търпение, за да завършим Големия Път. При големите мерки губят значение малките земни срокове, малките разстояния и малките явления пред очите. Ние отмерваме надълго и нашироко. Грижите и тежестите на текущия ден не могат да ни лишат от способността да виждаме далечния хоризонт на живота. Искаме да въведем и вас в нашия свят, за да можете, обхващайки с орловото око неговите предели, да приемете Безпределността.

277. (Гуру). Прави сте, предполагайки, че мислените общувания са плодоносни и неизтощими, и не трябва да се гадае какво ще бъде утре и ще има ли утре нови мисли. Ще има, ще има винаги, докато огънят на устрема гори ярко в сърцето. Дори и само по това вие трябва да разберете, че не сте изоставени от Грижата на Владиката. Защото с Неговата Грижа ние се обръщаме сега. Монолитът на Братството е жизнен с това, че е животворна сърдечната връзка и тя подхранва съзнанията, обърнати към Него. Не е ли радостно да се усеща, че зад гърба е Братството и да се знае, че Неговите възможности са отворени за духа? С това съзнание и стойте, с него и устоявайте, защото зад вас сме Ние.

278. (21 юни). За Майката на Агни Йога ще пишем още много, тъй като на кого, освен на сина, можем да оставим на хората свидетелство за този голям дух. Тя беше необикновена във всичко и проста необикновено. Мислили ли сте някога, че простотата е качество необикновено и рядко? Но в него се изразява синтезът на всички преминати животи. Сякаш тяхната необичайна сложност кристализира във формулата на простотата, чиято красота е съсредоточена в сърцето. Със сърцето решаваше най-сложните задачи на живота и с енергията на сърцето привеждаше тези решения в действие. Със своя дух показваше облика на красотата в човека, живеещ психоживот с цялото сърце. И това на Земята, където тези най-тънки оттенъци на сърдечния пламък грубо се потъпкват от суровите условия на земната действителност. Живяла е не като всички, а като никого, тъй като представляваше от само себе си висша форма на изтънченост на човешкото тяло, когато и да било имаща място на Земята като представител на земното човечество. Затова и беше Призната от Нас за достойна да носи наименованието Майка на Агни Йога. Беше носителка на необичайна преданост, устрем и любов към своя Владика. Устойчивостта на духа ѝ, твърдостта, упорството и настойчивостта в работата по Служенето на Нас не бяха резултат от един живот, но плодове на многохилядни усилия на много животи, проведени в Близост и сътрудничество с Мен. Беше пример за висока форма на безусловно ученичество, тъй като нейният път отдавна беше решен завинаги. Това решение е тази черта, отвъд която връщане назад вече няма. Затова и Тя се ползваше с Нашето пълно доверие. По право се считаше за Наша Довереница и посланица, тъй като на Нея беше Даден Камъка, и Тя притежаваше Камъка, и със силата на Камъка твореше делата на своя Владика. Имахме в Нея Висшето, непосредствено след което беше Самият Владика. Правилно постъпвате като предполагате, че по-висок авторитет сред хората на Земята по отношение на всичко, свързано с Учението на Живота и въпросите на духа няма. В нея имаште и ИМАТЕ най-висшето, достъпно за вас и служещо като непосредствено звено за връзка с Мен. Нима пред сиянието на брилянта на най-чистата вода ще предпочетете фалшивия и евтин блясък на самообявилите се авторитети, невявяващи се представители на Йерархията на Светлината? Там където действат чрез Нашите Лъчи, там и търсете и вашите търсения ще бъдат плодоносни и много успешни. Не трябва ли да Я Почетем и да Я Възвисим Ние, които сме я изпратили в света? Утвърждавайки значението на Майката на Агни Йога за живота на планетата, укрепвайте устоите, върху които се изгражда Учението – Светлината. Тъй като наистина Тя може да бъде наречена опора на Учението. Давам ти Поръчение да свидетелстваш огнено за огнената Майка на Агни. И с Моите Думи Потвърждавам твое право от Мое Име да говориш за Нея. И тези, чиито сърца са съзвучни на Моя

Лъч, ще приемат твоето свидетелство не като твое, но като произлизащо от Мен – Владиката на Шамбала. А за тези, които са невярващи и непризнаващи, нека остане мрака на неразбирането и отрицанието на Светлината на настъпващата Епоха на Огъня. А ти свидетелствай за Огнената Майка ярко и със силата на сърдечните огънове утвърждавай своето свидетелство. И Моята Ръка е била, е и ще бъде с теб в твоето утвърждаване отначало и докрай. Даденото ти Поръчение Потвърждавам отново, за да усиля силата на сърдечните огънове. И огнените слова ще бъдат силни, и върху тях ще лежи печата на необикновеността, и ще бъдат отбелязани със знаците на мощта на Владиката, Стоящ зад тях. Аз ще ти дам мощна сила да привличаш хорските сърца и да ги устремяваш към Великия Облик на Майката на Светлината на Света – Огън, дала чрез своите ръце Огненото Учение на Живота. И вие, докосналите се до Учението на Светлината, се обединявайте с Нейното име и около Нея. Смъртната ѝ обвивка не можа да прояви цялото величие и красота на нейния дух – би прегоряла много бързо. Красотата на Нейния дух е била само частично проявена на Земята. Целият Неин живот беше постоянен подвиг – труден, упорит и пламенен. Нейната изтънчена същност, разпъната на кръста на материята, беше фокус за съсредоточаване на всички прояви на живота и Тя реагираше живо на всичко – от далечните земетресения до тъгата и загрижеността за всички, които се приближаваха към Нея. Наистина, Тя донесе в света голямо сърце, за да изпие със своето сърце отровата на света. Чашата на Общото Благо беше приета напълно и напълно изпита, до дъно. Нашата Посланичка, запечатала за света Нашите Завети, ще остане задълго в следващите векове Велик Светилник на човечеството.

279. (М.А.Й.). Сине мой Борис, днес имаш пример на пълно и съзвучно сътрудничество с Владиката. Радвам се на дълбочината на съзвучието и виждам още по-голямо и още по-пълно съзвучие. Мислил ли си, че ще можеш да общуваш така просто с мен? Не и с това поставяше сам прегради пред себе си. Простотата е и в това – достъпността и простотата на общуване в духа, чрез сърцето. Със сърцето духът се устремява магнитно в съзвучните сфери. И така нашата близост се укрепва явно и става все повече и повече усещана. Признаците на това сближаване трябва да се търсят в областта на мисълта. Не давам никакви други знаци, за да може цялото ударение да бъде поставено върху мисълта. Логиката на убедителността на приложените в живота явления е по-силна от неверието и скептицизма на мозъка. Чрез нея и ще утвърждаваме нашата близост. Нека се порадваме, че това е само началото. А какъв ли ще бъде краят, предшестваш срещата, която никой и нищо няма да ни отнеме, тъй като ще се срещнем в Надземното.

280. (Гуру). Голямото строителство е дошло на смяна на разрушението. Разрушаваха за да строят. Лъчите на новия живот са над Новата страна. Всичко ще бъде добре и всичко ще бъде успешно. Енергията, изпращана в Лъчите на Йерархията на Светлината, се претворява във форми, създавани от човешките ръце. За големите дела се вдигат смели ръце. И ги изпълняват неизменно. А тъй като зад всички тези дела, и зад още по-големите, и наистина велики, редът на които вече е близо, стои Йерархията на Светлината, голямото строителство служи като начало на Новата Епоха. В него се проявява силата на Йерархията. То е Наше и е вдъхновено от Нас.

281. (22 юни). Твоето време, прекарано в мислите си с Мен, може да се нарече време на Светлината, сияеща сред мрака на живота. Все още е мрачен животът на човека. Но вървящите с Мен озаряват земния мрак със Светлината на бъдещето. Затова смятайте минутите с Мен за лъчисти мигове в жизнения път. Колкото те са повече, толкова по-дълбок и значим е вашият живот. Има и такива, които са направили предстоенето на Владиката постоянно. Всеки опит в това направление ще бъде светоносен, докато Светлината не залее цялото ви същество и не стане изразител на вашата същност. Това и ще бъде Служене на Светлината. Служителите на Светлината са направили Служенето на Владиката единствена цел в своя живот на Земята и в световите по-нагоре. То се нарича Велико Служене, тъй като Великото Служене е неотделимо от проявата на постоянното предстоене. Така се върши Великото Дело в живота на хората на Земята.

282. (М.А.Й.). Нека Моята мисъл днес да бъде осъзнаването на неотстъпването в делото за Служене на Светлината. Аз служа на Владиката неотстъпно и моята мисъл е неотстъпна от Него, Само на Него – от всички на Един аз отдавам своето сърце - нека това да бъде водеща формула в живота. Не са необходими никакви посвещения и особено така разпространените псевдоокултни такива, към които се стреми незнаещия. Знаещият сам посвещава своето сърце на Владиката върху олтара на Великото

Служене. Това и ще бъде Велико Посвещение на духа за Служене на Светлината, тъй като въплътената Светлина е Владиката.

283. (Гуру). Укрепваме неотстъпността на своята проявена воля. Много отстъпници има от Светлината. Неотстъпната воля е необходима в живота, за да не може да се извърши отстъпление от Светлината. Неотстъпността на волята на ученика ще бъде гаранция за успеха. Без воля пътят е невъзможен. Волята расте в хода на разширяването на светлината вътре. Колкото по-високо, толкова повече е светлината и колкото повече е светлината, толкова повече е волята, служеща на Светлината.

284. (23 юни). Съществува линия на най-малкото съпротивление и съществува линия на най-голямото. Ние Избираме втората. И тогава се създава съответстващо на нея по сила противодействие, което поражда мощта, необходима за преодоляване на енергията. Силата на огньовете нараства според силата на препятствията и чрез тях духът расте. Не се Страхуваме от нищо противодействащо и дори често го Предизвикваме, тоест, Привеждаме в действие тактиката Adverse. Това и ще бъде умението да се използват обстоятелствата за достигане на набелязаната цел. Всяко явление, преминавайки неутралната линия, върви към своята противоположност, сякаш отричайки себе си и в случай, че явлението е отрицателно, му Даваме да израсте до абсурд, когато то унищожава само себе си със своята собствена нелепост и несъстоятелност. Ние наричаме този процес *reductio ad absurdum*. И тогава е вече лесно да се потиснат нежелателните явления с лъч Светлина. Всичко: и добро, и лошо служи на Архата, тъй като Архатът събира сила, извличайки я от противодействията. Трябва да се разбере, че силите на противодействието са творчески сили, даващи възможност за манифестацията на всичко, което става в света. Ако ги нямаше тях, нямаше да има нищо. Самолетът нямаше да полети, локомотивът нямаше да се задвижи, нямаше да заработи нито една машина, тъй като дори на машината, за да се приведе в движение, е необходимо съпротивление на материалите и средата. Противодействието на всичко и във всичко може да се разглежда като условие на възможността за съществуване на всичко, което е в проявения свят. Тези две сили са безгранични по своята обширност на полярността на явленията: силата на действие и противодействие. Нелепо е да се гледа на едната от тях като на нещастие. Ако видите силен човек, знайте, че неговата духовна сила е израснала от препятствията. Доктрината на напрежението се извиква за живот от Космическите условия на планетата, когато противодействието на стихииите и пространствените огнени вълни изискват нагнетяване на огнената мощ на човека за тяхното преодоляване. Тъй като асимилацията и подчинението на тези огньове в човека е възможно само при растеж на неговите собствени огньове. Можеш или да преодолееш тези въздействия, или да бъдеш изгорен от тях. Прониквайки в микрокосмоса на човека, тези вълни предизвикват вътрешно напрежение на неговите огньове. И ако съзнанието не ги управлява и те не се регулират от волята, то безконтролните огнени пламвания или пламтене бързо прегарят проводника. Прегарянето на слабите, безволни или разпуснати обвивки под въздействието на пространствените огнени вълни е неизбежно. Затова огненият имунитет трябва да се изработи своевременно и съзнателно. Защо през цялото време Говоря за спокойствие и равновесие, за изкуството да владееш себе си? Говоря, защото тези и други сродни им по характер качества служат като форма за проява на хармонично и стройно горящите огньове, благоприятстващи своя носител, неизгарящи физическата обвивка и неразрушаващи нервните проводници. Отлагането на регулираните огньове на волята, горящи спокойно, но мощно, с което са твърде полезни, нужни и ценни за организма и нервната система, докато в същото време прегарящото въздействие на димните и необуздани припламвания е губително. Особено отровни са отлаганията на злоба, раздразнение и всички други тъмни и отрицателни емоции. Необходимо е да се научите да владеете своите огньове, каквото и да се случва. При никакви условия и от какъвто и да било вид, с никакви съображения не могат да се оправдаят необузданите припламвания на черния пламък в своя микрокосмос. И ако условията на живот настойчиво и упорито предизвикват тези пламъци, значи е настанало опасно време, когато трябва да се прояви тяхното висше обуздаване и когато сребърната юзда на духа се държи със силна и здрава ръка. Разберете, че безумните припламвания на губителните черни огньове са недопустими. Спокойствието, като висша проява на пламъка, обратно, подхранва и увеличава енергиите на микрокосмоса, създавайки благоприятна почва за неговото развитие. Наричаме самоубийци на духа тези, които представляват безнадеждни роби на обгарящия пламък. Тъй като огньовете, необуздани и неподчинени на волята, обгарят силно и болезнено. Трябва да се научите да владеете себе си, каквото и да ви струва. Трябва да се разбере, че друг изход няма: или овладяване и

победа, или поражение и гибел. Тъй като при растящите пространствени огнени въздействия, силата на вътрешните огнени прояви ще расте. И е лесно да си представим какво ще стане, ако тези прояви са разрушителни. Нека примерът на другите хора, които не владеят себе си, да послужи като предупреждение, че е невъзможно да не победиш себе си. Поражението е невъзможно. Затова Повтарям: “Запазете спокойствие на всяка цена.” Това ще бъде най-добрият способ за концентрация на напрегнатия пламък и неговата кристализация във вид на съответни отлагания в организма. Неудържимите припламвания унищожават тези запаси кристализирана огнена енергия и прегарят системата, която ги акумулира с всичките нейни проводници. Спокойствието сега е необходимо, за да оцелееш. Настоявам за него като крайна необходимост, като спасение сред разпуснатата и разпасала се тъмнина. На хаоса на разпуснатостта ще противопоставим висша форма на спокойствие и сдържаност. Това е вашето най-силно оръжие и самозащита. Да се обуздае неистовството на хората е възможно само като им се противопостави непобедимата мощ на огньовете на равновесието. Няма такава сила в хората, която би могла да противостои на мощта на огненото равновесие. Слушате ли? Говоря за мощта на огъня на равновесието. Тя е огромна, неимоверна, тя парализира динамично силата на хаотичните черни огньовете. Запазете равновесие на всяка цена. Разберете изумителната сила и необикновените свойства на това височайше качество на духа.

285. Когато животът ви сблъсква с безумството на беснеещия и разпуснат астрал, не спорете, не изразявайте мнение, а по-добре просто мълчете, нагнетявайки със силата на духа вътре огньовете на спокойствието. Зад тях като зад непристъпна стена приемоте ударите на обхванатата от ярост обвивка на безумеца и, приемайки ги, го пропуснете покрай вас, потушавайки със синия спокоен лъч огньовете на безразсъдството.

286. (М.А.Й.). Не трябва да се съжاليا за това, че животът дава такива блестящи възможности да се учите и да утвърждавате качествата на духа в себе си, гледайки как те се потъпкват в самите тях от околните. Как иначе ще се научите на полезността и необходимостта на качествата, ако не от потъпкването им в самите тях от другите и ако не от грешките – свои и чужди. Защо и вие да извършвате тези грешки, след като има толкова много народ наоколо, който ги върши пред очите ви. Учим се и от своите, и от чуждите грешки. Трябва само при това да се изझे осъждането и да се помага според силите, ако се обърнат към вас за помощ. Но да се натрапва своята помощ не трябва, тъй като ще получите много болезнен удар. Няма нищо по-лошо от натрапването на духовната помощ. Нужна е някаква степен на възприемчивост, иначе вашата енергия ще се пролее напразно и ще получите изгаряния. В обръщането си към хората се изисква голямо внимание. Към таралежа не протягайте голи ръце и към миризливка не се приближавайте. Вътрешно се отделете и изолирайте от вредоносните съзнания. Ако не се научите на това тук, там – в Тънкия Свят, ще бъде късно да се учите. И благодарете на живота, че ви дава толкова ценен опит да разпознавате лицата и умение да се защитите от тях.

287. Искам да те срещна натрупал голям жизнен опит. Затова се учи винаги, навсякъде, от всичко и от всички. Приветствай опитното знание и усилено го натрупвай. Всичко ще премине, ще премине и мъката на текущия час и най-ценният опит ще остане с теб завинаги. Затова се радвай на всяка възможност да го умножиш. Учи се.

288. (Гуру). Аз не съм ти съдия, но указващ как по-добре да преминеш живота на Земята, използвайки неговите възможности най-целесъобразно. Защо си изпратен на Земята? За да събереш плодовете на опита и знанията. Опитът е знание. Значи работата не е в това, да се преживее живота добре и безгрижно, а в това – да бъде той плодотворен. Така и гледай на него - като на възможност да върнеш на Този, Който те е Изпратил дадените таланти стократно. С тези придобивки ще бъде и оправдан твоят живот. Оттук е и грижата за тях – грижата за това да преумножиш своето нетленно богатство. С това съзнание и живееш - по-лесно ще ти е да живееш. Иначе сред заобикалящите вихри може да загубиш мисълта за значението на този временен живот и крайната му цел.

289. (24 юни). Ако свойството на всяко светло качество е неговата безпределност, то и да се задълбочава и разширява всяко от тях е възможно също безпределно. И може да се говори за тях, като всеки път се разкриват в тях все нови и нови черти и особености. И този процес няма край. Да вземем за пример качеството равновесие. На пръв поглед изглежда, че е казано всичко. Но пред нас е Безпределността, значи и растежът на качеството е безпределен, както и разкриването на всички негови вътрешни свойства. Ще кажем още: равновесието е основата на битието на всяка проявена вещь, когато

центробежната и центростремителната сили на материята и енергията, които я съставляват, са уравновесени дотолкова, че запазват нейната форма. Така е и в случая с човека: силите на интеграция и дезинтеграция са уравновесени. Винаги ли това е така? Не. У болния, да кажем от туберкулоза, този баланс е нарушен и дезинтегриращата сила на огньовете, неудържани вътрешно, не може да задържи около центъра частиците материя и те отлитат в пространството. Организмът гори, прегаря и продуктите на това неудържимо горене излизат от сферата на микрокосмоса. Силата на огньовете не е уравновесена вътрешно. Но и нещо повече – за да се разгорят центровете, тъй като у туберкулозните често те горят силно, трябва равновесието на духа да регулира процеса на разпалване. Затова може да се каже, че наличието на равновесие е основа на човешкото битие и неговото телесно здраве. Затова няма да се Уморя да го твърдя. Не е възможно да се научиш да действаш със своите огньове, тоест, да ги владееш, докато не е установено пълно равновесие. Или човекът владее своите огньове, или огньовете – него. Вземете което и да било явление: алчност, хазарт, скъперничество, полово безумие и прочие. Огньовете, запалени от волята, са я овладели – един вид самообсебване със силата на черния огън. И човекът, запалил тези огньове, вече не е техен господар, не е техен владика, а техен слуга и роб. Не е достатъчно само да се утвърдят огньовете, дори и светлия пламък, а трябва и светло да се владеят. В случая с туберкулозата виждаме как и добрият човек може да бъде отнесен от нея, тъй като немалко добри хора загиват от туберкулоза. Затова Казвам: “Учете се да овладявате своите огньове и да властвате над тях, тъй като само послушния на вас огън може да бъде управляван и направляван по назначение, и да служи вярно на човека”. Това е възможно само при условие на равновесие, тоест това вътрешно състояние на духа, когато съдържаната и обуздана сила на енергията може да бъде устремена към всяко назначение, както енергията, съдържана от бента, към турбините на електростанциите. Равновесието, съдържаността и самоконтролът са неотделими едно от друго, както и спокойствието. Значи равновесието е синтетично качество. Машината се пуска в движение, ако има упор върху нещо. В човека този упор се прави върху неговия център, от центъра произлиза движението, всяко движение на духа. Този център ще бъде и опората, или точката на неподвижност в микрокосмоса на човека. Опирайки се на него и то здраво, намирайки неподвижната скала на опората, основата вътре, човек може да устреми мощно своите енергии навън. Това е вечната основа на живота, тази опора вътре, тези Алфа и Омега в битието на човека, тази мощ, незнаеща предел, събрана в човека в центъра на утвърденото равновесие, точката на най-висшето спокойствие и уравновесяване, където царят тишина и мълчание, като в центъра на циклона, макар и от него да са приведени в движение могъщи стихии. Без този център дори циклонът не може да прояви своите сили. Търсете в себе си този мощен център на равновесието и от него изхождайте в действията си. Всяко действие, извършено в равновесие на духа, е безкрайно по-силно от всяко, извършено в разноравновесие. Затова Казвам: “Разберете какво представлява равновесието на действието.” По същия начин, както може да има напрежение на покоя, тоест покой, или спокойствие напрегнато и активно, или пък инертно, по същия начин, Повтарям, може да има активно, мощно напрежение на равновесието, или напрегнато равновесие. Мощта на Владиката се изразява със силата на напрегнатото равновесие при пълен контрол на волята над Неговите огньове. В Нас цари пълно равновесие, мощно, напрегнато, непознаващо поражение. Трябва да се разбере мощта на равновесието, преди да намерите сили в себе си да се устремите силно към него.

290. (М.А.Й.). Да искаш – значи да имаш, ако знаете как трябва да се иска. Огънят на желанието се устремява в пространството, създавайки съзвучна на него форма и осъществяването следва законно, ако паралелно с това не се създават форми на мисълта, противоположни по своето съдържание и неутрализиращи или отслабващи основната мисъл. И да се желае също трябва да се умее, изключвайки от съзнанието елементите на противоположния полюс на явлението. Иначе неутрализацията на огньовете на желанието е неизбежна. Затова е добре, пожелавайки и изпращайки мисъл за изпълнение в пространството, процесът да се прекрати и повече да не се мисли за него, за да не подрежат случайните мисли корените на изпълнението. Те много лесно могат да бъдат прерязани от мисъл, дори малка, дори възникнала против волята. Умейте да желаете, умейте да желаете със сърцето. Двигателната сила на изпълнението е в него. Учете се да желаете със сърцето – и светло.

291. (Гуру). Ще кажа само едно: огненото желание на волята, вложено в сърцето и произлязло от сърцето, сътворява огнени зърна в пространството, които дават своите кълнове, неизбежни като утрешния ден.

292. (25 юни). Малко е да се разбере, малко е да се знае, трябва също и да се приложи, тоест да се направи знанието част от себе си, част от своите енергии, затворени вътре. И ако това знание е истинно, то и неговото изразяване ще бъде изразяване на истината. И човек ще представя чрез себе си истината в една или друга нейна степен. Всички хора представят нещо със себе си. И всички енергии, отложени в микрокосмоса им във вид на кристали, се изразяват по съответствие. Но кристалите от чистия пламък на Висшите огньове се намират в притежание само на носителя на Истината, носителя на Светлината, тоест, на носителя на Камъка, който представлява един вид цяла скала от кристали, съединени и слети в едно. Енергиите се отлагат доказано, когато енергията на мисълта се прилага в действие, тоест, мисълта се осъществява на практика в живота. Затова слушащите Моите Думи и изпълняващите ги строят дом за своя дух върху здравата основа на Камъка. Скала на духа Наричаме тези строители. Но слушащият, съгласяващият се, но не прилагащ Указанията, няма фундамент. Неговият дом може да бъде красив и голям, но и лесно може да се разруши при първия напън на стихията. Стихийната материя се съгъстява от мисълта или се събира във форми. Тези форми притежават известна динамична сила, която понякога е много голяма. И въздействието на тези стихийни образувания върху съзнанието на човека може да бъде толкова силно, че домът на неговия дух, нямайки основа, започва да се клати и може лесно да се превърне в купчина отломки. Много крушения от този род стават в живота на хората. А вие строите здраво и особено – основата. Пазете основата и укрепвайте нейната периферия, тъй като дори и крепката основа не премахва възможността от подкопаване от страни. А такива опити да се отслаби основата се правят много и от опитни ръце. Затова е необходима здрава охрана, за да не могат гробарите на духа да доближат основата и да подкопаят почвата около нея. Даже и здравата основа трябва да е положена върху добра и твърда почва. След като затвърдите основата, трябва и да я опазите. Не трябва да се успокоявате от това, че тя е здрава и неразрушима. Подземните води могат да подкопаят всяка основа. Затова по-често оглеждайте Камъните на основата за вещото им укрепване. Разрушителните и губителни течения могат да дойдат и от пространството, както и невидимо за окото. Само по особената тягост и мрачина на усещанията може да се съди за характера на токовете. За дом на духа е най-добре да се избере монолитна скала за фундамента и нека тази скала да бъде Йерархията на Светлината. И тогава няма да бъдат страшни никакви подкопавания и никакви подземни води. Нищо няма да подрони Скалата на Йерархията, тъй като тя е неразрушима. Така помнете: без Йерархията няма устойчивост за дома на духа, но с нея ще устоите.

293. Понятията Йерархия и Безпределност са тясно свързани помежду си, тъй като стълбата на Йерархията е безпределна. Казано е: *звезда от звезда се различава по слава*. Превеждайки църковния език на езика на съвременността, виждаме, че всяка планета си има свой Водач – Йерарх, както и всяка слънчева система. Земята е по-висша от Луната, Венера – от Земята, Уран – от Венера, Слънцето – от Уран и така нататък. Така и слънчевите системи се различават една от друга, тъй като стоят на различни стъпала на еволюцията. Също и Йерархът – Водач на планета или на цяла система заема определено място на йерархичната стълбица. Звездният свят е безпределен. Отвъд нашата галактика съществуват други и те са безброй. А какво има след най-отдалечената звезда на най-далечната галактика? Кой знае? Но Знаем, че ако Водещият Йерарх Оглавява съответно всеки отделен видим и невидим свят, числото на които е безпределно, то и Йерархията на Светлината е безпределна. И защо трябва да се говори за Най-височайшия или да Му се дават едни или други наименования, когато не познавате дори своя Йерарх – Водач, или Този, който Е Негов Владика, или Отец. Величието на Йерархията е неизразимо. Да се приближите можете лесно само чрез най-близкото до вас звено. Затова Казвам: пътят е само чрез Мен, тъй като Аз Съм Пътят, и Истината, и Животът. Можете да се приближите до Мен веднага, но е по-лесно чрез посредническо звено. Но как ще дойдете веднага до Мен, ако не научите за Мен от някого, или не прочетете нещо, написано от тези, които са намерили пътя към Мен и са се приближили? Ако вие не можете сами да дойдете право при Мен, не отхвърляйте Моите близки, Моите посланици и вестителите Мои. Тъй като как иначе ще се приближите до Мен? Но те са се приближили и знаят как да направят това, значи могат лесно да покажат и на вас. Но ако не знаете и ако отхвърляте техните указания, тогава как ще се приближите? Но те знаят и могат да предадат тези знания и на вас. Не отивате ли в училище, за да се учите от знаещите повече от вас? Моите знаят повече от вас в областта на живота на духа. Чрез тях можете да се приближите, ако няма отрицание. И вие, четящите страниците на тези Записки, разберете, че са Дадени от Мен чрез съзнание, стоящо близко до Мен. На него е

Доверено да даде на света Моята вест за това, което в света никога по-рано не е било Казано във форми и образи, и език, достъпен за съвременната степен на развитие на човечеството. Отхвърляйки Моите, отхвърляте Мен и тогава как ще се приближите, без да знаете Пътя? Да не мислите, че на Тях са им необходими вашите души? Но знаете ли вие, какво бреме представлява всеки от вас, приближаващите се - за тях, вече отдавна приближили се, бреме със всички ваши недостатъци, пороци, съмнения, отрицания и така нататък. И знаете ли, че, спирайки се, за да ви помогнат и да ви дадат знания, те задържат с това своето собствено придвижване и възможност да вървят по-бързо, макар и да знаят, че нито благодарност, нито признателност няма да им се наложи да чакат от вас. Голяма самоотверженост изисква работата за Служене на Светлината. И не вие на тях, а те са ви нужни, тъй като без тях накъде ще тръгнете и как? Накъде, Повтарям, ще тръгнете вие, които не Ме познавате? Затова Казвам: “Не отхвърляйте Моите вестители.”

294. (М.А.Й.). Пръстенът притежава сила, ако тя е осъзната. Силата на пръстена зависи също от осъзнаването. Ако Учителят Свидетелства с пръстена на Соломон, значи пръстенът притежава мощта на огнената приемственост и представлява символ на силата или властта, предавана йерархически. Така и *пръстенът, даден от Гуру*, има силата да твори според размерите на съзнанието на духа, на който е бил даден. Пръстен напразно не се дава. Той ще бъде свързващо звено със далия го. Задълбочавайки разбирането за неговото значение, увеличаваме и неговата сила. Осъзнаването е необходимо във всичко. Тъй като осъзнаването е и влизане във владение или въвеждане в правата, предоставени или, както е в дадения случай, скрити в указаното явление. Разбирането не идва веднага. Понякога са нужни години. Но с това находката е по-ценна. Обикновено простотата на явленията не е достъпна за хората. Твърде прости са великите закони на живота, за да могат хората да ги приемат, без да блуждаят около тях. Всичко велико е просто. А тъй като простотата не е свойствена за хората, то и великото остава недостъпно. Просто е общуването в духа, просто е общуването с мисъл и лесно достъпно. Но кой ще повярва на това? И колко години бяха необходими, за да се осмелиш да наложиш контакта с Гуру. Бавно се въртят колелата на мисленето, тъй като отсъства простота. За какво са астралните излизания, за какво е психизма, за какво са медиумистичните прояви, когато с победна мисъл е възможно така просто и лесно винаги да се свързваш?

295. (М.А.Й.). Обичайте Владиката повече от всичко и чрез тази любов ще вършите в света дела, които не са по силите даже на гигантите на ума и волята. Техните воля и ум са земни, а вашите ще бъдат от Владиката. С Неговата Сила вие ще творите, изпълнявайки волята на Изпратилия ви. С любовта към Владиката вървете по Земята през живота. С тази любов ще преуспеете и в световите, тъй като любовта към Владиката не е свързана с ограничението на трите [свята], не и с тези над тях. С нея ще победите световите. Така ви говоря аз, която съм Го възлюбила повече от всичко.

296. (Гуру). Правилно! Нашите указания трябва да се прилагат незабавно. И тъй, утвърждаваме съзнателното сътрудничество. Безсъзнателното е по-лесно и мнозина сътрудничат така. Но ние сме навлезли в нова, по-висша степен на по-тясно и близко общуване. Твърдото желание за знание от определен порядък вече предопределя неговото получаване. И не само знанието, но и въобще силното желание и при това желание законно, с наша помощ се осъществява бързо. Нашата помощ е във всичко, което засяга Общото Благо. Не за своето благо, но за благо на хората мислят Служителите на Светлината. Ценни са тези мисли за Общото Благо, влагащи своя дял в световното строителство на Новата Земя и Новото Небе. Мислили ли сте вие за това, че днес наистина се изграждат Новата Земя и Новото Небе, очистени от облаците и мрака. Те ще бъдат построени от хората, които са поставили в основата на тяхното изграждане Учението. Призмата на Учението на Живота ще позволи да се види Новото Небе дълго преди завършване купола на храма. Строителството още не е завършено, но ще бъде завършено. Затова и се дава изобилие от строителни мисли, светли и необходими на строителите на Новата Земя и Новото Небе. И вие, пречупващите в своето съзнание тези мисли, изпращайки ги в света, се оказвате ценни и нужни помощници в работата по Великото Строителство.

297. (26 юни). Космическата, или пространствената работа е твърде многообразна. Тя няма пряко отношение към делата на този свят, но има голямо косвено значение. Ще назовем някои форми на тази работа, например изследване условията на живот в Далечните Светове. Ние знаем точно какви са те на всяка от планетите в нашата слънчева система. Ние сме свързани тясно с всяка от тях йерархически и Нашите близки, достигнали известна степен на формиране на огненото тяло, могат

свободно да посещават някои от Далечните Звезди. Това е възможно дори в ментала при завършване на неговото формиране. Това, разбира се, е по-достъпно, тъй като формирането на огненото тяло не се среща често. Нашите ученици често изпълняват Наши Поръчения от Космически порядък във връзка с координацията на общоерархическата работа. Работа необходима и отговорна, изискваща крайно напрежение на всички сили. Много опасности има в пространството – възможно е и да не се върнеш и е необходимо много мъжество, за да се осмелиш да навлезеш в пространствения океан дори по Нашия Лъч. Но Нашите наблюдатели охраняват всеки от вас, Нашите наблюдатели охраняват Твърдината, Нашите наблюдатели охраняват планетата в нейния бяг пред Слънцето. Гигантски метеори и струпвания на пространствени газове често заплашват Земята. Нашата Грижа е за нея, а пазителите, стоящи на стража – да осигурят безопасност на движението на вашата планета. Нейният живот се обуславя от космическите потоци от всевъзможни лъчи и магнитните токове на пространството. Нашата задача е да предвидим техните комбинации, създаващи епохите и циклите на историческия живот на Земята, което се съпровожда с оповестяване на земното човечество, изразяващо се обикновено в провъзгласяване на достъпно за него знание във форма, приемлива за хората. Контактът с Йерархията на другите планети и техните човечества позволява да се пренесат техните достижения и усъвършенствания на Земята, когато дойдат сроковете, или обратно – да се опази Земята от тях, ако хората още не са дорасли до това, да приемат нововъведенията без опасност да ги използват за непоправимо разрушение. Знаем много Космически Тайни, все още зорко пазени от масите, като несвоевременни. Ние Ковем формите на бъдещата еволюция на човечеството, сътворявайки ги в пространството. И Нашите близки Ни помагат и в тази работа. За тях са достъпни хранилищата на кристализирани от стихийна материя форми и на тях им се позволява да внасят тук и своя дял от творчески усилия за благо на хората. Космическата работа е свързана с пространствено – планетната. Нашите Лъчи насищат земната аура и по тези Лъчи действат Нашите близки, претворявайки Волята на Изпратилите ги да Служат на Светлината. Да действат по Лъчите на Владиците могат само Техните ученици. Имам предвид съзнателните действия в пространството с пълно съхраняване на съзнанието, когато физическото тяло, ако още не е отхвърлено, се оставя за известно време заради духовната работа. На развъплътените ученици е по-лесно: тялото вече не пречи и те изцяло се отдават на любимата работа. Грижата е също и за тези, които отново пристигат на Земята, за да се облекат в плътно тяло. Трябва да се намерят подходящи родители и условия, за да се съчетае Поръчението с другите елементи на земното съществуване. Когато разрушителните Космически сили или гигантските взривове на стихииите заплашват една от планетите, Йерархията с обединени усилия предотвратява катастрофата и Силите на Светлината Действат тогава в пълно обединение и съзвучие. Във всички Наши работи, всичко, което може да се възложи на духовете, близко стоящи до Нас, им се възлага. Задачите и грижите нямат край и всяка изисква пределно напрежение на всички сили на духа. Според орела е и неговият полет. В невидимите светове също има немалко работа. Тя се разпределя според слоевете. Всеки от тях – от нисшите до висшите, има свои обитатели. Ние ги Охраняваме. Множества преминават в Тънкия Свят. Всеки трябва да бъде Посрещнат, да му се Покаже мястото и да му се Помогне да се ориентира в новите условия. Само за тъмните и за издънките на тъмнината Нямаме грижа вече. Те се предоставят в разпореждане на тъмнината. Но Нашите близки се Охраняват с особено внимание. Много внимание им Отделяме, когато напускат плътния свят. И тук за Нашите помощници има много грижи и разправии. Също и много енергия отива за това, да се прокарат на Земята новите изобретения, новите мисли и идеи от еволюционен характер за практическото им прилагане в живота. Човешкото съзнание е неподвижно и инертно и трябва да се положат много усилия, за да се приложи изобретението или нововъведението. Хората смятат, че те сами правят това. Но без помощта на Йерархията техните опити биха били безплодни. Трябва също да се координира еволюцията на животинските и растителни форми и самата планета с растежа и развитието на нейното човечество и тези фази, през които преминава Земята. Би било нелепо от Наша страна да Даваме на хората от ледниковата епоха това, което се Дава от Нас на човечеството сега. Така и Скрижалите на Мойсей вече никого не биха удовлетворили. Ние вървим, изпреварвайки времето, предвиждайки изискванията на еволюцията и в необходимото време давайки на хората именно това, което изисква стъпалото на тяхното развитие, макар те невинаги да разбират това. Днес е комически необходимо да се Даде на хората ново Учение на Живота, старо като Вселената, но в нова форма, съответстваща на новия цикъл, в който планетата е навлязла космически.

Космическите срокове се съчетават с живота на планетата и животът на човечеството е Нашата голяма Грижата е за това да не се пропуснат тези срокове и да не се оставят хората без храна за духа, а също и Указания какво ще бъде нататък. И вие – Нашите близки, вие – съзвучащите Ни духом, вие сте Наши помощници в тази голяма Задача – помощници земни и космически. Космическото сътрудничество е най-трудно, тъй като изисква известна висота на духа и наличието на огнена енергия в разкритите центрове.

298. (М.А.Й.). В тази работа съм вземала участие и аз, и беше трудно да се съчетае Космическата работа и свързаното с нея откъсване от Земята със земния живот. Трудно е да живееш в този свят, бидейки не от този свят. Но ние и нашите трябва да стоим твърдо в този свят и да се ориентираме по-добре от обикновените хора. Това необходимо условие за приспособимост към вещи и условия трябва да се развива в себе си постоянно. Откъснатата от живота мечтателност не е свойствена за нас. Нашите мечти са практически творчески и са задължени да се изпълнят в живота. И хората, близки на нас, говорят, мислят и действат ясно и определено. Практическото мислене и остроумието са обичани от нас черти в характера на човека. Те могат да се упражняват и развиват и да се усеща радост и удовлетворение, когато те успешно се проявяват в живота. Но за да предизвикаш народната съобразителност, трябва да имаш немалко от нея и ти. Решението е в това, че при съсредоточаване на мисълта върху всяко явление, предмет или въпрос, те се разширяват, сякаш разкривайки своите пълни възможности и нови съчетания на своите елементи, осветявайки най-добрите техни комбинации. Съобразителността води именно по този път, като дългата практика и опит правят процеса бърз и почти мълниеносен. Но дълбокото съсредоточаване, макар и за кратко, е необходимо. Искам и вие да се устремите нагоре и стъпвайки здраво да вървите по Земята.

299. (Гуру). Мой верни приятелю! Как по друг начин мога да нарека теб, незабравящият ме и устремяващият се към мен ритмично. С ритъма на устрема ще преуспееш. На кого е по силите той? Разбира се, не на мушиците на духа. И Слънцето изгрява и залязва, подчинявайки се на законите на ритъма. Затова и следвайте Слънцето в своя живот. Утвърдил своя ритъм, ще можеш да влезеш и в Космическия ритъм. Как по друг начин може да се постигне ритъма на пространствения огън, ако не си установил своя ритъм. Всяко движение в Космоса е ритмично, започвайки с пулсациите на атома и завършвайки с Дните и Нощите на Брама. Чрез ритъма и вие ще утвърдите в себе си чудната сила на общуването. Някои ме забравиха вече, макар да ме приветстваха силно при земните срещи. Те не познаваха ритъма и пренебрегнаха ритъма. Дори и молитвата, лишена от ритъм, почти няма значение, но ритмичната всекидневност става могъщ фактор за въздигане на духа. Ако искате да достигнете нещо с нещо, достижението ще се получи чрез ритъм. Не е толкова важно времето, посвещавано на нещо, отколкото ритмичността на прилаганите енергии. Това, което е невъзможно и немислимо да се извърши по обикновения път, е достижимо в условията на ритъм. Ти ще оставиш след себе си голямо наследство на хората. Това би било немислимо да се направи, ако не бяха годините на ритмичен труд. Именно ритъмът на устрема, ритъмът на общуването и ритъмът на връзката е дал възможност да се натрупа съкровищницата от най-ценни мисли. При никакви други условия това не би могло да се изпълни. Не би било в рамките на човешките сили да се направи това, колкото и големи да са били те. Но ритъмът помогна да се изпълни великото дело.

300. (27 юни). Концентрацията на вниманието върху определена мисъл предизвиква нейното стабилизиране, усилване и растеж. Ако искате мисълта да расте, умножавайки своите елементи, мислете в желаното направление. Добре е когато мисълта е добра – благословен е добрият мислител. Но ако е лоша и черна?!? Първият обект на нейното отрицателно действие ще бъде нейният породител. Злобното същество, мислещо зло на другите, предполага, че неговото зло се излива върху другите. Но черните огънове на злобата пламват в неговия собствен микрокосмос, поразявайки самия него преди другите. Магьосниците знаят това и се опитват да отклонят към някого друго обратния удар на злото действие. Но ръката на справедливостта все пак настига и тях, и не Знаем случай, когато тъмният деятел на злото в крайна сметка да не е поел върху своите рамене цялата тежест на извършените от него деяния. Зложелателите, желаейки зло на хората, не отчитат това, че злобният съд за зловредните мисли са самите те. Самоизмамата затваря очите им за същността на протичащия в тях процес на силно самоотравяне със злоба. Затова вършещият зло няма къде да се скрие от следствията на своите деяния.

И сеитбата, и жътвата стават в самия него. Това в същата степен засяга и добрите мисли, и добрият сеяч ще събира плодовете от доброто в своя микрокосмос.

301. Възможно ли е да съществува явление, което да не носи следствие? Не! Няма такива явления, тъй като всяко явление е само звено от безкрайната верига на причини и следствия, тоест в много продължителни прояви, протегнати напред във времето, в които даденото явление служи като временен разрез. Ако разрежем въже, на мястото на разреза ще имаме негово напречно сечение, което ще бъде само част от цялото, неотделима от него. По същия начин и всичко, с което се сблъскваме или имаме работа в живота, ще бъде само част от безкрайната лента на свързани едно с друго явления, вървящи от безкрайността на миналото към безпределността на бъдещето. Вършейки своите дела на Земята, трябва по-често да се мисли за това. Всеки посев е само временен разрез от безкрайно голямото цяло.

302. (М.А.Й.). Където и да живееш и както и да живееш, ти си породителят на своето щастие или нещастие. Човекът носи в себе си всичко, някога породено от него. Затова той трябва много внимателно да съблюдава мисълта, лежаща в основата на всички негови действия. По-често мислете за това, какво творите в себе си и за себе си чрез мисълта. От своята мисъл не можете да избягате, тъй като нейния корен остава във вас самите. Наблюдавайте мислите.

303. (Гуру). Защо мислителният процес да не бъде твърдо взет в свои ръце? Защо се допуска неговото самопроизволно течение и се отдава този поток на волята на случайността, а не се налага своята воля върху него? Не може да се говори за никаква власт над плътта, докато контролът над мисълта не бъде установен твърдо и здраво. Могъществото на духа се основава на постоянния, бдителен и зорък надзор над могъщата енергия на творещата мисъл.

304. (28 юни). Давам знак за началото на изпълнението на сроковете. Волята на Сроковете Ни диктува направлението на Нашите действия. Сроковете обуславят техния характер. Нашите действия са различни във времето в зависимост от това, какво диктува Космическата Воля. Сътворяваме Волята на Висшите, които са Ни Изпратили, за да изпълняваме Волята на Сроковете всеки път, когато те настъпят. Не Сме Действали така преди сто, двеста или хиляда години. Всеки цикъл издига свои условия и свои изисквания. Стъпалата на еволюцията са различни едно от друго. “Книгата на мъртвите” не би била съзвучна на съвременната епоха, а също и много от това, което е било добро за своето време. Познавайки законите за съзвучията, Ние ги Следваме твърдо във всичко. Целесъобразността не е нищо друго, освен съзвучие на действията с изискванията на действителността. Днес е дошло време да се внесат нови елементи в осъществявания План, План, разбира се, своевременно предвиден. Еволюцията не върви на самотек. Ако течението на световните събития, макар и за кратък срок, се предостави само на себе си, би се възцарил хаос и голямо объркване и плодовете на многовековни усилия биха се унищожили незабавно. Необходима е много силна и твърда Ръка, за да бъде правилен курсът на планетния кораб и е необходима сурова дисциплина на целия екипаж. Всичко, което не еволюира, проявява силна тенденция към инволюция, тоест, към разлагане. Най-добрите начинания биха били разрушени и загинали, ако не беше Нашата Ръка. Ние Строим, хората разрушават. Дори и най-хубавото, Набелязано от Нас, при осъществяване от хората губи почти наполовина своята светоносност. Да изопачават, да извращават, да принизяват вероятно е неотменимо свойство на хората. Ето защо Ние Говорим за Велика Стража. Малко е да се даде на човечеството нещо, трябва и да се опази от изопачаване и злостолкуване. А когато настъпи срокът, Нашата задача е да Дадем ясна формула на поредното стъпало. Погледнете новите условия, носещи след себе си изменения и техните подробности. Те се изразяват в това, че ще очистваме полето на предстоящия посев от плевели. Очистването трябва да бъде пълно. Плевелите потискат най-добрите кълнове. За тях няма място в общата схема на еволюцията. Ние ги Считаме за космически отпадъци, подлежащи на преработка. Към тях няма да има нито снизхождение, нито пощада. Те затрудняват твърде много изпълнението на общия План. Сега е настъпило времето да се въведе чистота и порядък.

305. (М.А.Й.). Моят лъч днес нека да отрази в съзнанието необходимостта и неотложността на неговата координация с условията на настъпващите Срокове. Да изостанеш не е възможно, да не разбереш – също. Слепи и глухи са тези, които не знаят. На вас се дават указания за същността на ставащото на планетата. И не може повече да се оправдавате с незнание или с това, че “къщата е накрая”. Знанието налага задължения и отговорност. Голяма е отговорността за получаваното знание.

Дава се не напразно и не за собствено удоволствие, а за бързо прилагане в живота. Проявете силна чувствителност към ставащото.

306. (Гуру). Само съзвучието със ставащото може да даде готовност за действие. Готовността на съзвучието или съзвучието на готовността ще бъде мярка за правилното разбиране на сегашното време. Без това разбиране няма да се влезе в Новия Свят, тъй като призраците закриват действителността и главното няма да бъде видяно. Малко е да се гледа, трябва да се научите да виждате, отделяйки шлаките от чистия метал във врящата маса на жизнените конгломерати. Иначе ще гледате с очите на еснафа и няма да видите главното.

307. (29 юни). Ако на единението с Учителя не се отдадете с душата си изцяло, то и неговите плодове няма да бъдат събрани в пълна и натъпкана мяра. Необходимо е да се отложи настрана грижата за всичко ежедневно и да се оставят земните мисли, за да се устремите към Мен духом, свободни от всякакъв товар. Няма да полетите, ако сте привързани към обкръжението със земните мисли, няма да полетите и няма да се откъснете от това обкръжение. Ето защо се налага да се повтаря за свободата, за свободата на съзнанието от веригите на непосредственото обкръжение. Но свободното и устремено сърце, с което сте се докоснали мислено до Мен, може да бъде изпълнено с Моята мисъл. Съзвучието и неговата напрегнатост се обуславят взаимно. Зовът и откликът са равни по своя потенциал. Молете и ще ви се даде в пълно съответствие със силата на пълносърдечното обръщение към Владиката. По същия начин и чуването и търсенето се съпровожда с получаване в пълна мярка, но в съответствие с тяхната сила. Затова Ние осъждаме половинчатостта. Възможно ли е нещо да бъде по-малко убедително и несъстоятелно, отколкото половинчатото обръщение към Владиката или половинчатото Общуване? Предаването с цялото сърце изисква от обръщания се към Висшето дух и устремено пълносърдечие. Да! Да! Само върховното напрегнато на сърцето може да даде тази пълнота на обръщението. Когато Владиката е Влязъл в сърцето и го е Изпълнил докрай, Общуването е пълно и уловът е богат. Ние Сме Уморени от хорската половинчатост. Хората искат да имат всичко и да получат колкото се може повече, даже без да се погрижат за това да донесат съдини за получаване даровете на духа. Как искате да получите, идвайки с празни ръце? Как да ви Наситя и в какво да Дам? Обещал Съм да Заситя гладните, гладните духом, искащи да заситят глада на душите. Всяка мисъл, устремена към Мен за получаване и насищане, оплодотворявам с Моята мисъл и неотменно Насищам глада на духа. Но само се устремете, но само поискайте да знаете, но почувствайте мъката от незнанието, искащо да се запълни със знание. Но изявете активността на устремения към Мен мисъл, изпратена за получаване на обещаните от Мен дарове. Не Мога да ви възнаградя с даровете на духа без вашето обръщане, без вашето почукване, молба или търсене: законът не го позволява. Светлината против волята не се Дава. Но и дори за да се види светлината, трябва да се отворят очите. Трябва, трябва да се прояви някаква степен на активност на духа, за да има място за получаване. И тогава законът за съзвучието и съответствието ще действа безотказно. И тогава получаването ще дойде с пълна мяра. И тогава съзнанието няма да познава глада на духа, защото Аз го Насищам.

308. Даващ и получаващ. Даващият Съм Аз, а получаващият – обърналият се към Мен. Искам да ви науча на огнено обръщане към Йерархията, когато мощно се напрегат всички огньове на духа и сърцето, когато се преодоляват времето и пространството, и когато между Мен и обърналия се към Мен няма нищо, което да ни разделя. Наистина, тогава духът влиза в съприкосновение с духа и процесът на духовното сливане става явен и неотречим. Земното мъдруване или обичайното умуване отричат тази възможност. Значи контактът се извършва над обикновените земни съображения и мисли. Трябва да съумеете да се издигнете над тесните рамки на условната рутинност и общоприетото убеждение във възможността или невъзможността на тези явления. Вие трябва да се научите да налагате своето “да” когато всичко и всички наоколо крещат “не”, “не трябва” или “невъзможно”. Така се заражда способността за самостоятелно, свободно и независимо мислене, което вече не е водено от заобикалящите човека хора. Да стоиш на собствените си крака, без да се опираш на общоприетите канали на мисълта, могат само малцина силни духове. Защо вие да не бъдете сред тях, ако усещате своята сила, ако крилете на духа, орловите криле на мощта са готови да се размахат? По-просто и по-лесно – като всички. Но да бъдеш войн на духа, изгарящ тъпите, вкаменени и инертни натрупвания на човешкото невежество може само смелият, свободният и независим дух. Вие, искащите да бъдете с

Мен, не бъдете като всички. Моите не приличат на всички останали. Моите вървят по Моя път и този път е пътят на необикновеността.

309. За да се преодолее магнитното притегляне на непосредствено заобикалящата човека сфера е необходимо да се напрегнат вътрешните огънове и духом да се издигнете над тази сфера, като издигайки се да отговорите вече на притеглянето към фокуса на Йерархията. Мислите на хората текат по различни канали на притегляне, но тези канали могат да бъдат установени чрез волята. И когато волята избира канала на устрема, то притеглянето на мисълта се регулира вече от нея, а не от случайностите и не от рефлексите на съзнанието. Това особено ярко се проявява по време на Общуването, което се Установява и се охранява от волята. Не трябва да се предоставят тези процеси на случайността на външните условия или на самотека на мисълта, тъй като кой знае къде ще отнесе мисълта, но трябва в здрави ръце да се държи проводника на Общуването и волята да го пази от странични и нежелателни нахлувания. Много зависи от волята на човека, който е осъзнал нейната мощ.

310. (М.А.Й.). Трябва да решите на какво да отредите първото място в съзнанието, на какво и на кого и вече да не се учудвате, ако силата и богатството на възприятията започне да расте или да намалява в съответствие с взетото решение. Много зависи от това решение. Много се Дава на решилия, че по-първо от делата на Учителя няма нищо. Вършейки земните дела или отдавайки им мисли, нито за минута не бива да се забравя, че тяхното значение във времето е за много кратко. Но делата на Учителя са продължителни и не завършват със земния живот. Трябва и за тях да се намери време и място в предния ъгъл.

311. (Гуру). Ще чакате призива тук. Близкото очакване на бъдещето е правилно. Всички го чакат и ние също го чакаме в готовност да приложим своята ръка към всяка новоотворила се възможност. А такива се отварят много. Добре е да бъдат видени. Могат да донесат неочакваности. Така и очаквайте нечакано.

312. (30 юни). Сине Мой, съществуват много условия, които влияят на остротата на възприятието, те трябва да се вземат под внимание. Тази острота далеч не винаги е еднаква. Редица от условията зависят от самите нас и нашето поведение в живота, и нашите мисли, друга част не зависят, тъй като се отнасят към външно-пространствените явления. Но за това, което зависи от самите нас, трябва да се помисли добре, за да се облекчи процеса. Влияе всичко: и хранителният режим, и характерът на работата, и обкръжението, и състоянието на духа. Необходими са много усилия от страна на Учителя, за да координира всичките тези условия със съответната настройка на психическия апарат и на центровете. Затова Моля да не се нарушава установената настройка с нищо, вървящо в разрез с нея. Разбира се, ако астралът все още не е подчинен, той яростно се стреми да свали от себе си юздата и да хукне на посоки, за да остави накрая съзнанието при разбитото корито, но тези повторни и постоянни опити на астралната обвивка да се отскубне изпод контрола на волята трябва въпреки всичко да се съдържат. Не е желателно да ставате жертва на тези упорити опити на астрала да подчини на себе си духа.

313. Подчиненият и дисциплиниран астрал вече не е враг, а приятел. Той може прекрасно да изпълнява поръчения, да охранява, да дава възможност за запознаване с Висшите слоеве на астралния свят. Астралът е необходима обвивка по стъпалата на човешката еволюция. Добър, когато го управляват, лош и опасен, когато господства той. Тялото предявява своите изисквания посредством астрала. Чувството на глад, студ и други усещания са неизбежни за поддържане на живот в тялото. Всичко е добре, когато волята контролира всички тези явления. Всичко е допустимо, но само при едно условие – пълно, утвърдено господство на волята над всичките три обвивки.

314. (М.А.Й.). Не мъдрувай лукаво. Казано е: вървете и нашият благослов е над изпълняващите Указа. Какво от това, че времето още не е наше? То ще бъде наше и всеки ще намери ярко приложение на своя дух. Съпостави всичко, което се дава и ще видиш, че друго решение не може да има. Сроковете са настъпили и да се бави повече не трябва. Да! Вярно! Всичко това е така! Много о очакваното не се е осъществило, но... само в лична мяра. И сега е дошло време, когато по-нататъшното отлагане на събитията става космически невъзможно. Събитията се ускоряват усилено от Ръката на Водещия Йерарх. Бързото протичане на привидно невъзможни промени ще позволи да се разбере, че мощта на Йерархията не е приказка, а живот, твърдо корелиран от Нея. Това ще даде пълна увереност в това как да постъпите и вие, взимайки правилното решение.

315. (Гуру). Пилетата се броят наесен. Така и вие, едва след настъпване на заповяданото бъдеще, ще можете безпогрешно да отчетете съвременността и неотложността на нашите съвети. Сега това все още е невъзможно и затова остава само едно: да се прояви пълно доверие към Водещата Ръка. Какво от това, че в миналото не всичко е станало така, както ви е било Казано? Планът не се изменя, независимо от неговата подвижност. Но по фактора подвижност на Плана не трябва да се съди за неизменността на неговата основа. Е и какво пък? Ако сега не можеш да проявиш необходимата степен на увереност в значението на настъпващите срокове, близкото бъдеще изчерпателно ще покаже кой е бил прав, указвайки нужното направление.

316. (1 юли). Ще имате възможност и вие да се изявите в голямото изпълнение на делата. Активността на противодействащите условия е много показателна. Лъчите на новия живот или ще възродят, или ще обгорят. Ще изгорят също и противоборстващите на Светлината. Те упорито се устремяват към своя край и това в широк мащаб. Набелязаното очистване на земните сфери ще протече по пътя на самопоглъщане на тъмнината. Всеки тъмен, подобно на скорпион, заобиколен от огън, ще жили себе си и с повторно отравяне на своята система, ще унищожи сам себе си. Те възнамеряват да навредят на другите, но нанасят страшни рани на самите себе си. Просто плътта няма да издържи, тъй като пространствените вълни на огъня нарастват в своята мощ, правейки светещите по-силни и предизвиквайки в тъмните беса и безумието на злото. Вътрешните тъмни огньове на неуравновесеността, несдържани от волята ще се разпалват все по-силно, докато яростта на прояждащия пламък не изгори своя носител. Предоставете тъмата на нейната участ, да се помогне тук вече е невъзможно. Границите на човечността са вече преминати и въвличането във вихровите фунии на злото е опасно. Цялото зло ще изгори.

317. При наличието на изпращан Лъч Висшата мисъл тупти и пулсира наоколо, но трябва се отворят вратите. Тя няма да влезе в замъгленото и затъмнено съзнание, няма да влезе в съзнанието, заето с делата на егоизма. Огледалото на духа, за да отрази мисълта, трябва да има равна и спокойна повърхност, неизопачаваща пратките. Изпращам мисъл за неотложно разбиране на последните Срокове. Последното време настъпи. Последните трудни дни. И в тази мрачина са предвестниците на Светлината. Става тежко да се утешава. Пространствените напрежения се задълбочават. Огънят трябва да се посрещне с вътрешните огньове и да се приеме. Той пари болезнено неготовото сърце и не е лек за знаещите. Насочете мисълта си към привеждане в порядък на вътрешните огньове и пълното хармонизиране на техните прояви. Всяко движение, всяка дума е огън, всяка емоция, всяка постъпка – буквално всичко, ставащо в човека се съпровожда с огнени припламвания. Даже вдигнатата ръка принуждава огнен ток да прибягва от центъра по нервите. Бидейки в същността си огнено същество, човекът не може да не реагира на растящите по сила вълни на пространствения огън. При наличие на равновесие в огнените прояви на човешкия микрокосмос, утвърдено със сила вътре, яростта на пространствените вълни се неутрализира чрез това равновесие, и човек сякаш управлява тяхната сила, която във всеки случай може да бъде използвана за благо и съзидание. Иначе тяхната сила става разрушителна: от творещ огънят се превръща в прояждащ огън. Неуравновесеният, тоест необузданият, неуправляем и неконтролируем огън е подобен на огънят на пожара, макар че същият този огън, бидейки обуздан, прекрасно работи за нагриването на котела или в дома. Днес трябва да се прояви висша степен на самообладание, равновесие и спокойствие. Иначе не може да се устои. При никакви условия не допускате да бъдете въввлечени във фуниите на черния пламък, разпалван от обкръжението. Стойте настрана и наблюдавайте зорко, пазейки се от близък контакт с тях, и главно – от въвличане в неговите вихри. Трябва да се усили Стражата на волята. Ще има опити да бъдете въввлечени в бездънните водовъртежи на астралните вихри. Бъдете на стража, тъй като съм ви Предупредил.

318. (М.А.Й.). “Но виждам твоя жребий върху светлото чело”, тъй като ти си син на Светлината и твоят жребий е да пренесеш тази Светлина през живота неугасена. Нека в твоето сърце винаги да гори този неугасващ пламък на живота, тъй като той означава безсмъртие на духа. Запален на Земята, той не угасва и в световите. Пази го повече от всичко, тъй като това е твоето същинско съкровище, принадлежащо ти по право. Опази съкровището от потъпкването му от тъмнината.

319. (Гуру). Днес искам да говоря с теб за огнената мощ, приятелю мой. Възжелай с всички свои помисли, с всичките си замисли, с цялата сила на духа да утвърдиш огньовете и, утвърдил ги, да се окажеш пламък на Владиката. Мисли за това, колко охотно се подчинява огъня на огнената воля, тъй

като тази воля е огън, направляван съдържано, урегулиран и приведен в равновесие. Огньовете на запалените центрове се овладяват чрез волята и волята властва над тях, противопоставяйки своята сила на силата на пространствените огнени вълни.

320. (2 юли). Как да се уравнишат земното и висшето? Само с разбирането, че висшето е цел на земното и че земното трябва да премине във висше. Не самото земно, но породеното от условията на плътния свят. Последователният преход от нисшето към висшето представлява процесът на еволюцията. При достатъчно натрупвания някое явление - да кажем - озарение, може да се случи мигновено. Но тогава действа силата на акумулираните енергии на огъня. Нищо от нищо не може да се появи. Причината и следствието са налични във всичко, макар и не винаги да се виждат. Трябва да се отделя по-голямо внимание на пораждащите от постъпките причини. Съзнателното поражение на причини от желан порядък ще бъде и път на мъдрия. Защото причината е еднородна със следствието. И всяка постъпка носи резултати в точно съзвучие със своята природа, при това тази природа се определя не от външните действия, а от тези вътрешни огньовете, които са я предизвикали. Отлаганията на огнените припламвания остават в микрокосмоса на човека. Те съставляват кармичната същност на неговата аура. И тези кристали от уплътнени енергии пламват отново, когато техните магнитни свойства привлекат към носителя им възлите на кармичните съчетания. Магнитните свойства на аурата се проявяват постоянно и във всичко. Човекът носи в себе си успех или неуспех. Именно магнитна на аурата привлича или отблъсква едни или други условия от течащия наблизко жизнен поток. Кармата не може да се отхвърли, но да се посрещнат съчетанията на поредните нейни комбинации съзнателно и да не се реагира на тях рефлекторно и безволево вече е във властта на човека. Работата съвсем не е в това какво ни донася кармата, а в това, какво е нашето отношение към нея. Ъгълът на отношението към явленията от кармичен порядък е в ръцете на човека и се установява от него. Не самото явление има значение, а именно отношението към него. Ние Казваме: “Радвайте се на препятствията и трудностите”. Ние Казваме: “Прилагайте към всичко мащаба на Безпределността”. Ние Казваме: “Всичко преминава” и Даваме формулата: “Даже и това ще премине”. Ние Казваме така, за да дадем по пътя на човека знание за това, че настройката на неговото съзнание в отношението му към всички кармични явления зависи от него и Даваме в ръцете му ключовете или лостовете, натискането на които по съответния начин може да преобърне неуспеха в успех и мъката - в радост. Човекът е безпомощен и не е по силите му да измени своя ръст с нито един лакът или да промени цвета на очите си. Но в духовния си свят и в своето отношение към всичко, ставащо с него, той е неограничен диктатор и господар, тъй като вътре в себе си той може да се разпорежда по своя воля. Затова е радостен ликът на героя, отиващ на подвиг, макар че може би го заплашва смърт. Никой не говори за власт над външния свят, тя ще дойде по-късно и в съответстващата на духа степен, но Искам да ви уверя във вашата власт над себе си, за да знаете, че вътре във вас всичко зависи от вас и тук вие сте властни да наложите това, което смятате за целесъобразно. Не външните явления, но отношението си към тях винаги можете да измените. Възможно е да се измени и съчетанието на външните условия, но Ние Говорим тук за вътрешната нагласа на съзнанието, заменяща рефлекторните реакции на мисълта и емоциите със съзнателно волевия контрол и с решението на единствения господар на своя микрокосмос - човека. Да разширим понятието рефлекс. Мисленето също може да бъде рефлекторно. Това е лунно наследство от далечното минало. Отвъдното астрално съществуване на невисокия дух носи именно такъв, изцяло рефлекторен характер, когато без всякакво участие на волята същността на човека автоматично реагира на всички въздействия, токове и мисли именно така, както е реагирала на тях и на Земята. Съществуване оскъдно, печално и унило. Човекът става неизбежна жертва на всичко, което магнитно се устремява към него, притеглено от пространството по съзвучие с кристализираните отлагания на неговите аурични енергии. И в земния живот много хора живеят същия рефлекторен живот, и мислят, и чувстват рефлекторно в лунната омая на господстващия над тях астрал. Но Архатът, който е утвърдил своята воля, представлява пълна противоположност на тези хора. Той е утвърдил своята воля в себе си, той е господар на своя микрокосмос. Затова говоря за страж на волята, за бдителност, за контрол, за умение да владееш себе си, за спокойствие, за равновесие, тъй като Искам волята да господства изцяло вътре, унищожавайки лунната рефлекторност и лунното безволие. Утвърждавайте огнено своята воля над всичко и във всичко, което е вътре във вас. Това е вашият свят, вашето царство, вашата сфера на неограничена, абсолютна, царствена власт. Предоставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци, тоест на

желаещите да живеят лунен живот предоставете да живеят така, както те искат, тъй като свободната воля е свещена, а вие Ме следвайте в утвърждаването на пълна власт и господство над себе си, тъй като Аз Победих света. А да победите света вие можете само след като победите себе си. Ето към тази най-велика победа – победата над себе си, ви Водя Аз.

321. (М.А.Й.). В света на моите мисли аз съм господар - така си казва ученикът и упорито прилага тази формула в живота. Възможностите на мисълта са безгранични. Безпределността е във вашето съзнание. За охлюва няма Безпределност, макар, че и той съществува в нея. Но чоВЕКът, живеещ във ВЕКовете, е наследник на богатството на Безпределността. И безпределността, осъзната вътре, се слива с Безпределността вън и познаващия, и познаваемото се сливат в едно като противоположни полюси на една и съща вещ, за да съставят това цяло, неделимо в своята цялост, но двойствено по природа и тройствено в проявите си. По този начин, изхождайки от себе си, достигахме Безпределността, осъзнавайки, че ние сме безпределни. Но наоколо няма нищо постоянно, което означава, че непреходното е вътре. Там го и търсете. Тъй като Божието Царство е в Света на Безпределността, ликът на огнената Вечност е вътре във вас.

322. (Гуру). Съветвам да се отбележи и здраво да се запечата в съзнанието, че външното нагнетяване и обременяване от обстоятелствата почти веднага предизвиква растеж на мисълта и вътрешните огньове. Слабият дух помръква, но силният расте и плодотворно умножава своите знания. Затова ненапрасно се говори за радостта от трудностите и препятствията. Техният път е плодотворен и е послан с тях за човека. И затова не да съжaliaвате, не да се огорчавате, а трябва да се радвате на всяко препятствие, на всяка трудност, на всяка обремененост, тъй като във всяко от тях е скрит плода на знанието, плода на опита и зърното огнена сила. Как ще отхвърлим тази храна за духа, толкова богата и питателна, с най-нужните за микрокосмоса на човека елементи. На децата е нужна друга храна – по-лека, много по-лека. Но силните духове не се спират даже пред най-трудното и често са поемали на своите плещи непосилния товар и винаги са излизали мощни победители от тази неравна борба с живота. Когато зад гърба е Братството, може безстрашно и смело да се премине през всичко. То няма да изостави в самота и ще Подаде Ръка за помощ, когато духът започне да изнемогва в борбата. Защото трябва да се победи. Учителят Води към победата.

323. (3 юли). Видяният сън е характерен и показва, че състоянието на съзнанието, което е обичайно за Земята, продължава и в Тънкия Свят. Черното, инертно и мъгливо съзнание на Земята продължава и там да бъде в това състояние. И бодрият призив за разбиране на широките възможности на този свят и желанието да се отворят очите на неговите обитатели не винаги предизвиква бърза и адекватна реакция. Както и тук, и там е трудно да се пробуди спящото сърце, непознаващо огненото горене и живеещо обикновения живот. Крилатата радост, изпитвана при това показва, че огънят на устрема лесно се пренася в Надземните сфери.

324. Сине Мой, Правим намеци само там, където съзнанието е готово. При готовност на съзнанието е достатъчно едно леко докосване и тогава без да се нарушава свободата на волята се разкрива свободно смисълът на тайното знание. В противен случай би се наложило да се оказва нежелано въздействие върху волята, към което Ние Прибягваме крайно рядко и само в изключителни случаи. Затова Настояваме за утвърждаването на възможно по-пълно съзвучие, когато едно нечуто докосване до добре настроения инструмент предизвиква в отговор цял акорд или дори симфония. Няма да се учудваме на това, че Нашето докосване е невидимо и нечувано, макар и неговите следствия да са явни и плодотворни. Нечувано се нарича докосването на Братството. Така и вие докосвайте съзнанията, даже и при пълната им готовност, избягвайки преките указания. Нека по-добре да достигне само, без специален натиск от страни. Излагайки едно или друго положение, следете практическият извод от него да бъде направен самостоятелно и свободно. Наложено, чуждо мислене, нахлувайки в съзнанието не дава корени, а само се плъзга по повърхността. Но при наличието на съзвучие, ходът на мисленето върви паралелно и самостоятелно, давайки нужните следствия. Стремете се преди всичко към съзвучие и нагоре, и надолу. Да съзвучиш в духа с Владиката е най-висшето достижение, възможно за вас на Земята. Неговата пълнота се достига при пълна устременост на сърцето. Така пълното и безусловно предаване на сърцето на Владиката ще бъде мярката за утвърденото съзвучие с Него. Не Мога да ви застава да Ми предадете своето сърце, но вие можете да устремите сърцето си към Мен и, устремявайки се, да Ми го отдадете завинаги. И тогава Аз ще Мога да вляза във вашето сърце и да сътворя в него

Своята обител. Когато Владиката царува безусловно във вашето сърце, тогава и само тогава то ще бъде в състояние да започне да разкрива безпределността на своя потенциал. Аз Съм ключът, отварящ сърцето. Аз Съм докосването на огнената мисъл. Аз Съм повдигащият духа ви над света на скърбите и сълзите. По този начин, утвърждавайки в сърцето, че Аз Съм Пътят, и Истината, и Животът, с Мен ще пребъдете неотменно в своето сърце.

325. Всяко връщане към по-рано засегнат въпрос на нов оборот на спиралата се спира върху нея в точката, идентична на по-нисшия оборот, но в по-високо положение и затова по-широка и по-задълбочена. Не повтаряне, но задълбочаване и разширяване. Пределът на задълбоченост ще бъде степента на нарасналото съзнание, способно да обхване и възприеме новото, без да се претоварва над законния лимит. Колкото по-бързо е придвижването, толкова по-стръмна е спиралата, толкова по-задълбочено е даваното знание. Но не може да се надхвърли предела на законността без вреда за организма, тъй като огньовете нарастват последователно и хармонично. Апаратът може лесно да прегори при неударимото горене. Затова Казвам: “Внимателно”. Пламъкът на духа се разгаря естествено, без прекомерни усилия. Естествено и хармонично, а не измъчено трябва да бъде напрежението на сърцето, волята и духа. Неударимото пламтене е също така вредно, както и инертността и безразличието. Тънкият огнен апарат на духа изисква тънко боравене с него. Моля да не се учудвате понякога, когато Еоловата арфа замлъква. Значи трябва да се асимилират оттенъците на пламъка и да се сраснем с тях. Би било немислимо преди десет години да се Даде в сутрешна пратка толкова Светлина, и напрежение, и при това без всякаква вреда за организма, както се Дава сега. Организмът е асимилирал огньовете и пламъкът вече не изгаря и не поврежда приемника на съзнанието. Учителят Проявява загриженост, как да облекчи трансмутацията на центровете по възможност безболезнено, ако условията позволяват, което се случва достатъчно рядко, тъй като духът не може да се въздига без болки в тялото. Болките в гърба са много характерни: усилват се и се чувстват нощем, за да не пречат денем на обичайната работа. Кундалини мърда в основата.

326. (М.А.Й.). Ще творя чрез теб, изпращайки ти мисли. Днес ще засегнем въпроса за безстрашието. Безстрашието е знание за нерушимостта на зърното на духа, изразено в действия при определен порядък на мислене или нагласа на съзнанието. То е тясно свързано с усещането за безсмъртие, възможно неосъзнато. Този, който усеща безсмъртието на духа, отива безстрашно на смърт, макар и външно да не си дава често сметка за това. Затова безстрашието служи като показател за знанията на духа. Обичам огньовете на безстрашието. Те могат да се проявяват във всичко, главно – в обикновения живот, когато сложните и трудни условия застрашават живота. Но вие не се страхувайте от нищо, тъй като зад вас е Владиката. Нека да става каквото става, но не отдавайте своето безстрашие в замяна на страха пред призраците на Майя. Тъй като самият живот е всъщност Майя, а действителността се намира извън пределите на видимостта. Ако бихте видели действителността и стражата, вървяща след вас, и изпращаните Лъчи, и Ръката, която ви пази, вашето сърце винаги би горяло с безстрашие. С Владиката нищо не е страшно, с Владиката и смъртта не плаши, с Владиката безсмъртното сърце е пълно с огнената сила на безстрашието.

327. (М.А.Й.). Няма по-добър път, отколкото да се върви със сърце, слято с Владиката. Затова ще се стремим към сливане на сърцата. Това е напълно възможно, ако мисълта е прокарана към Владиката. Тук, на Земята, но мислено с Него, с мисъл, устремена към Него, е възможно да започне разреждането на тежките земни сфери. Това и ще бъде внасяне на светлина в земните сфери от носителя на Светлината.

328. (Гуру). Трябва да се мисли постоянно за това как и с какво да се укрепи волята. Огнената воля е висш атрибут на духа. Овластяването на волята е овластяване на огньовете. Ако целият земен живот не е дал нищо друго, освен укрепване на волята, воля съграждаща и светла - това вече е благо, неотнимаемо и жизнено необходимо във всички светове. Няма да е грешка, ако всички сили на духа се насочат към усиляване на волята. Не забравяйте за взаимодействието между волята и сърцето, тоест за хармоничното им съчетаване в действията. Напрягайте своята воля за добро, за да расте и се умножава тя в своята сила.

329. (4 юли). На вашия мълчалив въпрос събеседникът обикновено винаги отговаря, макар и може би не веднага, както при пряк въпрос на глас. Това показва как действа мисълта. Това ще научи на умението да се води двойна беседа: обикновена и мълчалива, с помощта на мисли, без думи. Толкова

ефективна е и беседата на разстояние, но изисква по-голяма чувствителност, а при въздействието е по-лесно: изпраща се мисъл, която се приема за изпълнение. Но при беседата на разстояние трябва да се улови реакцията на събеседника на изпратената мисъл, въпрос или желание, да се знае какво става със събеседника. Необходима е голяма изостреност на съзнанието. Това не е ясновиждане, не е ясночуване, а чувствознание, или знание на духа – висша форма на познание. При ясновиждането и слушането все пак има и някои елементи на психизъм, макар и от висок порядък, но чувствознанието е свободно от тях, и развиването на това качество, даже най-напрегнатото, вече не съдържа в себе си опасностите, свързани с психизма. В явленията на ясновидството е възможно да затынеш презглава и да се откъснеш от живота, тоест да загубиш равновесие. При чувствознанието, напротив, бидейки следствие на пробудените огньове, то не отвежда човека от живота и не го лишава от острота на чувствата, и не го прави безпочвен мечтател. Чувствознанието не заплашва с лунното потапяне в астралния свят, което Ние смятаме за много нежелателно и опасно. Действията на духа са мълниеносни и свързани с работата на огнената мисъл. Може просто да се знае, без да се прибягва към обичайните методи за познаване. След изпращането на мисълта е добре да се усети реакцията към нея от страна на този, към когото тя се изпраща. Тази реакция на съзнанието на желанието да се почувства същността на някакво събитие или да се усети някакво явление, е много ценна. Нещо е станало, вие се съсредоточавате върху ставащото и изведнъж усещате ясно, че сериозна опасност за вас или за близките ви, или за когото и да било от това, което е станало, няма, или обратно – има и тази опасност е значителна. Това ще бъде реакция на изтънченото съзнание на същността на произтичащите явления. Нужна е изтънченост, нужно е чувствознание, тъй като, почувствайки нежелателно стечение на обстоятелствата, те могат да се неутрализират, като се разбие центъра на тяхното съгъстяване със съответстваща огнена пратка, насочена от волята с определена цел. Мисълта се изпраща със задача и тя изпълнява поръчението. Става възможно да се избегнат излишните думи или писма. Чрез мисълта е възможно да се предаде много повече. Там, където ясно и отчетливо действа мисълта, писма вече не са нужни, освен за това, да се потвърди безпогрешността на възприятията. Езикът на Тънкия Свят не се нуждае от думи, от което е възможно да се възползвате и на Земята. Той се използва много често и от хората, но те не искат да си дадат сметка за разбиране на действителността. Чувствознанието се проявява достатъчно ясно когато влизайки в къща, изпълнена с мъка, се усеща потискащото чувство на помрачаване и безрадостност. За начало е добре внимателно да се прислушвате към това, какво казва сърцето, тъй като сърцето във вас усеща. Но то трябва да бъде свободно от преднамерени мисли: те са като завеса пред светлината. Трудно е да се притежава чисто, отворено за непредубедено възприемане и спокойно, уравновесено сърце. В противен случай огледалото на духа се изкривява и не дава правилно отражение. Добре е целият астрален проводник да се отстрани от процеса. То оцветява всичко възприемано с цвета на своите емоции, добри или лоши - все едно, ако те изопачават действителността. Фотолентата отпечатва вибрациите на светлината без всякакви лични преживявания и прави това много точно. Така и безстрастното съзнание, незатъмнено от емоциите, вижда по-добре и по-надалеч. Трябва да се разбере, че всяка задача може да бъде решена блестящо без дори и най-малки признаци на отношение към нея. Свърхличното с това е и добро, че от него е иззето астралното начало, с яростния егоизъм на личността. Може, може да се живее и без него и да бъдеш спокоен, уравновесен и щастлив. Но с него, ако не си го подчинил на волята, е невъзможно. Астралът е враг на чувствознанието, а егоизмът е стълб на враждебността срещу висшето познание.

330. (М.А.Й.). Предупреждавам, че пространственото напрежение все повече ще се усилва. Това ще предизвика много усложнения и много трудности с хората. И ако при това не се задържи собственото равновесие, ще стане невъзможно. Затова Учителят Препоръчва известни мерки на предпазливост. Първо - мълчаливост, второ – съдържаност, трето – събраност на всички сили вътре. Не се препоръчват никакви действия и постъпки, непредизвикани от необходимостта, но предизвикващи у хората едни или други реакции по отношение на вас. По-добре е спокойно да се мълчи, отколкото казвайки нещо да предизвикаш към себе си нежелателни енергии, тъй като хората ще се намират в много неуравновесено състояние. И тогава дори и най-безобидните думи или постъпки могат да предизвикат избухване или взрив, цялата сила на който ще се стовари върху вас. През това време не давайте на никого никаква възможност да се захване за вашата аура и да я изкара от състоянието на съдържан и напрегнат покой. През тези дни да се направи това ще бъде много лесно. Защо да се

подхранва обкръжението, обкръжаващите невидими присъстващи развъплъщенци, с вътрешните излъчвания на разкъсаната по този начин аура? Ако не устремявате енергия от себе си няма да дадете на никого възможност да се захване за нея и по нея да проникне вътре във вашия микрокосмос. Нужна е голяма зоркост, бдителност, внимателност и предпазливост към хората. Кълбото е символ на равновесието. Трудно е да се захванеш за кълбо, и е трудно да се задържиш за него: няма израстъци. И не можеш да се удържиш на него даже при опит да го настъпиш с пета. Резултатът ще бъде падане на този, който се е опитал. В тези трудни дни приложете загриженост да запазите равновесието.

331. (Гуру). Достъпността до висшите мисли при устременост към тях често не се взема предвид, а също и достъпността на общуването чрез посредничеството на мислите. Разбира се, собствените мисли трябва да се скрият, за да се изчисти в съзнанието място за мислите на този дух, с който влизаме в общуване. Охраняващият канал ще бъде устремът към определена Индивидуалност. Устремът охранява чистотата на канала. Сега се дават големи възможности да се разшири и задълбочи връзката между двата свята. Изглежда че настъпва времето за осъществяването на това, което е Указано в Учението на Живота. Възможностите са се усилили стократно. Скоро няма да достигнат кошниците, за да се отнесат даровете на духа от дошлите за тях. Жалко е за тези, които ще дойдат с празни ръце. Много са идващите, но вижте за какво идват те. Погледнете внимателно и ще видите, че тяхното получаване ще бъде оскъдно, тъй като идват не за това, което е приготвено за хората от Владиците на Светлината. Но вие знаете, че днес вашата жътва може да бъде особено обилна и богата. Спешно се изпълвайте със знание, тъй като не е имало досега по-благоприятно и по-плодоносно време.

332. (5 юли). Лъчът действа, пронизвайки целия организъм и изтънчвайки центровете. Лъчът се Изпраща на утвърдения ученик и действа като притегателен магнит. По Лъча става обменът на енергията между Учителя и ученика, и чрез Лъча, и по него върви и възхода. Неизменността на крачката и разширението на съзнанието се обуславят от същия този Лъч. Щастието да имат Лъча е достъпно за малцина. Разбира се, Моите Лъчи обхващат цялата Земя и всеки, според степента на изтънченост, възприема нещо от тях, но особено силно действат те на съзнанието в Новата Страна. Но индивидуалното усвояване на Лъча е нещо много повече, тъй като има особено назначение. За ученика Лъча има същото значение, каквото има за кораба лъча на маяка в буквално безпросветната нощ. Без него не може да се достигне пристанището. Лъчът представлява също и проводник с далечно назначение. Добре е да се усили осъзнаването на себе си в Лъчите на Владиците. Осъзнаването усилва явлението според степента на осъзнатост. Добре е винаги да си представяш себе си в Лъча и действащ по Лъча. Добре е да се усеща благотворната твореща негова сила, умножавайки с това неговото въздействие. Ответността на съзнанието или съзвучието имат много голямо значение. Лъчът нараства в своята сила според признаването и разбирането на неговата скрита природа. Лъчът е конкретно психофизическо явление, което е така материално, както и лъчът на Слънцето. В този Лъч се изпращат милиарди очистени психоатоми и съзнателното им възприемане и асимилация силно ускоряват процеса. Посрещайте Моя Лъч в ранно утро вие, обърнатите със сърце към Мен. И в шума и суматохата на живота го задържайте здраво в съзнанието. По Лъча и ще дойдете при Мен, когато бъде отхвърлено физическото тяло. Хората ходят по улици, по пътища, по пътеки и по необходими места, влаковете – по релси, корабите – по моретата и океаните, а вие – по Лъча. Компасът може да се разбие и корабите да изгубят пътя, но вървящите в Моите Лъчи винаги достигат по назначение, тъй като Моят Лъч е винаги в действие, дори когато не се осъзнава. Лъчът има свой спектър, или гама от енергии, съответстващи на стъпалото, по което преминава духът. Едни или други ноти често се усилват или отслабват, за да предизвикат в центровете съответстваща, тоест необходимата реакция или приоткриване. Както опитният пианист натиска клавишите, предизвиквайки желаните звуци и акорди, така също и Ние свирим симфонията на целесъобразността и необходимостта върху арфата на духа на избраните ученици, за да ускорим тяхното придвижване. Погрешно е да се смята, че възходът върви от само себе си. Много грижи и енергии Прилага Учителят, за да се осъществи движението с ускорение. Трябва да се помогне на Учителя и да се влезе в пълна кооперация с Него, и да не се приемат за нещастие напрежението или утежняването на обстоятелствата, съгъстени от Учителя за тяхното преодоляване, тоест, за растежа на психическата енергия. И трябва да се израсте духом чрез всичко това, което дават уроците на живота, тъй като само израсналите духом могат да преодолеят поредните сложности и трудности на земните условия. Вие си мислите, че можете да изживеете обикновен живот? Не! Вече не е

възможно. За вас животът е само път – път към Мен. Прилагайте това мерило при решаването на всички жизнени въпроси, проблеми и задачи, на всички трудности и препятствия, на всичко, което животът ви сервира. Понятието път, приложено към земното съществуване, е хубаво с това, че не позволява да спреш в настоящето, безнадеждно затъвайки в него. Понятието път разрушава властта на настоящето над съзнанието и Лъчът, не свързан с тази власт, започва да действа свободно. Съзнанието трябва да бъде освободено от много явления, за да не препятстват и ограничават те мощта на Лъча. Затворете капациите [на прозорците] и утринният лъч няма да проникне във вашата стая. Затворете прозорците на душите си с неразбиране или отрицание, и Моят Лъч няма да влезе във вашите сърца. Затова Казвам: “Дръжте сърцето постоянно отворено към Мен, за да Имам достъп и да Мога да Сътворя в него Своя обител.” Нека сърцето да бъде постоянно отворено за Лъча, както и съзнанието. Очаквайте страстно мощта на въздействие на лъчите на живота.

333. (М.А.Й.). Ще продължим по-нататък и ще усвоим необходимостта от пълно прилагане Указанията на Учителя в живота, прилагане, тоест претворяване на енергиите на мисълта в кристали психическа енергия, отлагани и съхранявани в микрокосмоса на човека във вид на неотнимаеми и нетленни натрупвания. Друг път за увеличаване на огнената мощ на духа няма. Пътят е един - пътят за прилагане на Учението в живота. Ако можехте да знаете как нараства вашата сила в този процес, ако можехте да видите как нараства нейната светоносност и се разпалват огньовете на откритията. Акумулирането на огнената мощ е процес, през който ученикът трябва да премине, процес безкраен, тъй като няма предел в нарастването на мощта на духа. Тя расте само при прилагането на мислите в действия. Всяко такова прилагане на практика дава кристал от отлагания. Не са от значение нито думите, нито мислите, ако не са приложени на практика. Теоретическите знания по отношение нарастване на кристалните отлагания на огъня са равни на нула. Ето защо Учителят така набляга на практическата страна на йога. Запомнете: само прилагането на енергията в действие дава вековния кристал.

334. (Гуру). Волята е в действителност натрупаните за много животи на земни възплъщения огньовете. Затова и тя се нарича огнена. И вещите, и всичко притежавано, и майките, и жените, и бащите, и децата, всичко, всичко това е било и всичко това си е заминало, но пламтящият кристал на вечния огън, събран в същността на човека, остава с него завинаги. Нима на тази чудесна работа не си струва да посветиш целия си живот – да натрупаш, за да притежаваш вечно! Не е ли това достижение! Някои преследват блатните огънчета на разложението, угасващи мигновено. Те преследват призраци, а вие, всички вие, събирачи на съкровищата на Светлината, вие вървете с една мисъл – да увеличите и умножите Съкровището на Камъка вътре.

335. (6 юли). Ще разгледаме въздействието на Светлината върху хората. Спасителят е бил Дух, събрал в Себе си цялата Светлина. Когато са Го водели към Голгота, мнозина са неистовствали обладани от беса на злото, замервали са Го и са Му нанасяли удари. Светлината в Него е изваждала навън скритата в тях тъмнина, усилвайки нейното проявление. Сърцата на други, немногобройни, са се разкъсвали от болка и състрадание, гледайки мъките, през които е преминавал Владиката. Така и при Неговия земен живот, едни, просветлявайки се са се извисявали духом и са Го следвали, решавайки своя път завинаги, други, които са били от тъмнината, са въставали и противодействали. Така действа Светлината на човека, предизвиквайки яркото действие на светлината или тъмнината в него. Този принцип е универсален. И вие, носители на Светлината, знайте, че така ще посрещат и вас, просветлявайки се или изпълвайки се с тъмнина; и по отношението към вас съдете от Светлината или от тъмнината са идващите към вас. Няма да има безразлично отношение към вас, нито към думите ви, нито към действията. Те ще предизвикват бурна реакция у хората, тъй като светилникът на духа е запален. Но приемащите вас, приемат Мен. А отхвърлящите вас, отхвърлят Мен, тъй като вашата светлина е от Моята Светлина и вие сте от Моите Лъчи.

336. Наричаме Камъка Съкровище на света, Камъкът, носен от Светоносците в гърдите. В него се съдържа сгъстена Светлина, събирана в продължение на всички животи. Нерушимото непреходно достояние на неговия носител, непреходно във вековете, това най-дълбоко и съкровено значение на Камъка трябва да бъде разбрано, тъй като разбирайки и осъзнавайки неговата ценност, намерилият го не може вече да постави нищо друго по-високо. Ние го Наричаме Съкровище, тъй като Служенето на Светлината, събирането на кристали сгъстена светлина вътре, става висша цел за Служителя на

Светлината. Светлината се събира вътре съзнателно, за да свети на хората и света, за да бъде *Светлината на света*. Камъкът расте и неговото сияние се умножава с нови аспекти, и процесът става напрегнат, когато духът върви през живота във Великото Служене. Това Ние Наричаме Велико Дело. Всички мисли, всички чувства, всички стремежи са насочени съзнателно към това, всяко действие да съответства на тази велика цел – ръста на Съкровището. Можеш, възможно е целият свой ден, всички свои дни на Земята, целия свой живот да посветиш на събирането на светлина. Ръцете са протегнати към Камъка, все едно го държат в центъра на гърдите в минутите на осъзнаване на сияещия безценен кристал. Лесно е да се изпълни с целесъобразност живота, ако е осъзнато постоянното присъствие на Съкровището вътре, което може да се преумножава постоянно. Тази мисъл за психическата енергия вече предизвиква нейното усилване. И мисълта за огнения Камък в гърдите, мисъл постоянна, упорита и светоносна, усилва неговото сияние така, че той започва да свети с особено напрежение. Уединявайки се от хората и от земната суета, в тишина и мълчание съсредоточете цялата своя мисъл върху сияещото Съкровище и усетете неговата пламтяща светлина вътре, и усещайки жарта на сърцето, отдайте завинаги сърцето си на Великото Дело. Разберете, че винаги и навсякъде, при всички обстоятелства, със своите мисли, чувства и действия вие или преумножавате, или изразходвате Съкровището. Няма безразлични действия, всяко влияе, увеличавайки или намалявайки кристалите. Но ако волята е на стража и целта е винаги пред очите, е възможно само да се умножава. Пазете се от разточителството и в себе си, и в другите, тъй като разточителите наоколо, разпилявайки своето достойние, са готови да разпилеят и вашето. Помнете притчата за талантите. Човек е длъжен да ги преумножи, колкото и да има от тях. В тази евангелска притча се е имало предвид Съкровището на Камъка. Не може да има никакво Царство Божие вътре, ако Камъкът не сияе в гърдите, тъй като с какво да познаем Светлината навън, ако не – със светлината, сгъстена вътре, тъй като Царството Божие е вътре във вас, когато светлината, която е във вас, се слива със светлината на Йерархията на Светлината. В процеса на събиране на светлина качествата ще бъдат акумулатори на огън, позволяващи да се кондензират неговите отлагания. Всяко успешно усилие, да кажем да овладееш себе си, дава частица кристал от сгъстен огън и Камъкът увеличава своя обем. Това увеличаване отначало може да бъде малко, но нали и планината се състои от песчинки. И защо да се събират зрънца, когато симфонията от качества дава ярко нарастване. Устремете се с цялото си сърце, с цялото си мислене, с цялото си желание, с цялата си воля да преумножите вашето Съкровище и то ще расте неотменно. И ако вие обикновено нямате сили да преодолеете нещо в себе си, то мисълта за нарастващото Съкровище или за разпиляваните сили ще направи необходимото. Без неговото наличие не може да се лети в Тънкия Свят. Без неговото наличие няма да засветите, без неговото наличие няма да се издигнете в отсъдените сфери. Във всички светове Съкровището е с вас. Но се научете да го пазите като най-ценното, което притежавате. Събирачи на съкровища, събирачи на скъпоценни камъни, събирачи на диаманти, Моят Лъч е завинаги с вас в тази велика работа по преобразяването на света, тъй като, преобразявайки себе си със сиянието на Камъка, по този начин служите и за преобразяването на света. Всеки от вас, Моите, притежава Камък, но какво сте направили за да го преумножите? Какво правите? И какво ще направите? Искам да ви видя преумножаващи съкровището явно. Няма никакво значение всичко, което е около вас, никакви условия и обстоятелства, ако Камъкът расте. А да го увеличавате можете самите вие, независимо от всичко и може би именно благодарение на обкръжаващото. Дървото, тревичката, цветето и плодът растат върху една почва, но извличат от нея всяко необходимите му соли. Така и вие при всякакви условия на живота извличайте елементите, които са ви нужни за нарастване на кристалите от огън, създавайте наситена среда, благоприятстваща кристализацията и помнете, че всичко, без изключение, започва да служи на този, който е разбрал какво съкровище представлява Камъка. Помнете, че и тъмнината, и светлината, и враговете, и приятелите, и тъмните, и светлите, всички могат да служат на тази велика цел. И, може би, върлите врагове – по-добре, отколкото гнилите приятели. Заставете всичко и всички да ви служат! И мъка, и радост, и здраве, и болест, изобилие и лишения, добри и зли, тишината и шумът на боя, младостта и старостта, смъртта и живота. И посрещайки безстрашно вълните на изпитанията си кажете: ето, идва нова възможност да преумножа своето Съкровище и да събера нови кристали от огнени отлагания. Затова и ще съберем, и ще преумножим. Научете се така победно да срещате вълните, извличайки от всяка енергиите, необходими за растежа на Съкровището. Ще ви Дам сила да устоите своето решение докрай, а вие Ми помогнете със своя устрем към Мен, но явен и неразделен. Аз,

Владиката на Шамбала, ви Казах за сияещото Съкровище на Камъка и ви Дадох ключовете от Вратата на Великото Дело.

337. (М.А.Й.). Приемникът на съзнанието действа добре когато е напрегнат, проявявайки спокойствие на напрежението. За това ще пишем. В какво се изразява безпокойството? В напрежение на разхвърляните навън енергии, устремени от центъра навън. Като говоря за спокойствие, имам предвид събрани към центъра енергии. Външните проводници се отсичат. Цялото внимание се съсредоточава вътре в сърцето, тъй като общуването става чрез сърцето. Всичко останало действа дотолкова, доколкото това е необходимо за процеса на записване. Условиата на вътрешното съсредоточаване на съзнанието позволяват да се преминат обичайните граници на времето и пространството, тъй като в света на духа мерките са други. Чрез тях именно става и общуването. Искам да кажа, че странността няма да бъде мерило: съзнанието привиква към необичайното. И в тона на напрежението на необичайността приемникът на съзнанието се оплодотворява от мисълта. Мислим и ние, заминалите си от земния свят в Надземното, ако не и още по-ярко, свободно и независимо, отколкото на Земята. До вас въплътените не можем да се приближим, тъй като не притежаваме съответните проводници, освен тялото на мисълта, или менталния проводник. С негова помощ и се докосваме до вас, ако вашето съзнание е достатъчно изтънчено, за да възприема мисли. Дори и сред въплътените да възприемат съзнателно мисли един от друг могат само много малко, а какво да говорим за отвъдното мислено общуване. То е извънредно рядко. Толкова са по-ценни редките приемници на надземните мисли. Медиуми има много, много са и обсебените от всички степени, но което е на нисшите планове, то е просто и лесно, докато да се общува мислено е трудно. Ще обострим мисълта и ще усилим възможностите, за да съберем плодовете на единението в духа. Чрез ритъма ще се сдобием с успех. Ритъмът е сила, даваща възможност да се осъществи това, което е замислила волята.

338. (Гуру). Ще поговорим за прокарването на по-дълга линия. Мъдростта се заключава в това. Добре е ако можете да прокарате по-дълга линия на действие. Линиите на действие на хората са къси. Протегнати във времето за ден-два, в най-добрия случай за десетина години или за един земен живот. Но мъдрият протяга своята линия на действие на значителни разстояния. Тези линии достигат до Тънкия Свят и по-нагоре, достигат следващия живот, вървят напред и през веригата бъдещи животи отиват в Безпределността. Така прекараният най-дългата линия ще бъде и най-мъдрият. Кратките срокове и късите линии на действие нямат никакво значение, тъй като са лишени от краен смисъл, но гледащият в Безпределността и разбиращ смисъла на далечните действия, стои върху стъпалото на мъдростта, затова протегнете нишката на всяко действие в далечното бъдеще и наподобявайте вашите действия на сеене на зърна, за да можете да видите кармичните следствия, съзвучни на началото. Избягвайте късите действия. За какво са те? Плодовете се жънат във времето, във времето е и сеитбата. Но далечната цел осмисля настоящето и му придава окраската на непреходно, тъй като в настоящето се тъче безпределността на индивидуалното карма, тоест индивидуалното бъдеще на всеки дух. Към това и устремете своята воля, помнейки за дължината на линията на действие.

339. (7 юли). Денят, когато ви се отдаде да се освободите поне за кратко от очевидността, може да бъде наречен ден на свободата. Всички живеят под властта на очевидността. Настоящото властва над човека. А вие живеете със силата на бъдещето и, по възможност в него. Нима настоящето с неговите несъвършенства и несъвършенствата на вашия дух могат да удовлетворят устременият сърце? Нима може да служи то като изразение на това, което вие искате да станете? Не, не и не! Само бъдещето съдържа в себе си възможностите на всички достижения и само бъдещето може да разкрие всичко, което е съдено на човека да придобие в безпределността. “Човекът е процес” – така е било Казано от Владиката Буда, процес, устремен в бъдещето и длъжен в бъдещето да прояви неизчерпаемия потенциал на духа. Затова ви Устремявам към усъвършенстването на бъдещето чрез несъвършенствата на настоящето. Знайте, приятели, че в бъдещето ще постигнете всичко, което поискате в настоящето, залагайки в него зърната на бъдещите находки, тъй като в бъдещето е възможно всичко, началото на което залагате днес в своя микрокосмос. Това, което днес сърцето желае страстно, непременно ще се осъществи в бъдещето. Но има толкова желаещи, толкова желания и толкова разбити надежди! Всички желаят и желаят в бъдеще. Защо желанията на хората са толкова далеч от изпълнението? Хората не познават тайната на сроковете, тъй като техните желания са кратки и рядко преминават извън пределите на един живот или на плътния свят. Ние не ограничаваме бъдещето с никакви предели, тъй като пред

Нас е Безпределността. В тази безпределност се осъществява това, което някога и някъде страстно и от сърце е желал човек. Всичко идва при него във времето и понякога тогава, когато той вече е надраснал желаното, което му е станало ненужно. Колко често той е обкръжен от условия или хора, които го привличат не защото ли, че някога той е търсил тяхната близост и е мислил за идентични условия. Затова Казвам: "Внимателно изразявайте желанията си, за да не се окаже тяхното осъществяване нежелано и обременяващо". Желайте мъдро. Желайте еволюция на духа, желайте утвърждаване на качествата, желайте израстване на огнената мощ, желайте близостта на Учителя, желайте сиянието на Светлината, желайте благо за всички, желайте, желайте, желайте така, че да не се срамувате от своето желание, да не се преситите от него и да не бъде то изчерпано при достигането му. Нека безпределността да се прояви в устрема на вашите желания, даващи възможност за вечен възход. И тогава положените в нивата на бъдещето семена на желанието ще дадат необходимите кълнове, от които духът няма да се пресити. Желайте светло вие, устремените изцяло в бъдещето, тъй като в бъдещето, може би далеч – далеч, са скрити възможностите на обилна жътва. Ще имате всичко. Тъй като пределът на получаването е ограничен единствено от устрема. По-високо, по-светло и по-огнено желайте, тъй като според желанието е и получаването. Но помислете здраво преди да хвърлите огненото зърно във великото лоно на пространството. Пространството ще приеме вашия дар, и ще го съхрани, и някога и някъде ще ви го върне, дало плодове едно за пет, едно за десет, а може би едно за сто. Но ще даде непременно и ще даде в съответствие, и то със силата, заложена в зърното. Дори и в Надземния Свят, където всичко се движи от мисълта, дори в Девачан имате възможност за реализиране на това, към което сте се стремили в живота на Земята. Но не за илюзиите на Девачан Искан да ви кажа, и не за планове и желания, неосъществими на Земята. Говоря за реални достижения на духа, възхождащ в Безпределността, духът, който осъществява реално достигнатото от него огнено могъщество на всяко стъпало по тази безкрайна стълба. Огнената стълба на всяко стъпало проявява съответната степен на наличие на огнена мощ, акумулирана в духа по време на безкрайния път на възход към Светлината. Желайте, страстно желайте да съберете в себе си Светлина, проявяваща се под формата на вечно горящ пламък и нека това желание бъде по своята природа съвършено, тъй като да пожелаеш Светлина е благо за духа навсякъде, и винаги и във всякакви условия, колкото и отдалечено да е то. Умейте да желаете и да знаете какво искате. И нека вашите желания да бъдат от Светлината, но не от тъмнината. Тъй като тъмнината също желае, но плодовете на тъмните желания са страшни във времето и парят болезнено. Желайте светло и чисто. Нека мислите и чувствата на вашите желания бъдат ясносияещи.

340. Хората желаят твърде кратко. А Аз ви Казвам: "Търсете Божието Царство и неговата истина, останалото ще ви се приложи". Говоря за вечния живот, за живота във вечността, за живота в безпределността, за живота в световите. А вие се обкръжавате с призраците на Майя и призрачните желания за призрачни вещи и явления. Лишавате се от възможността за разбиране на огнената действителност. Желайте да видите истинския лик на живота.

341. Сине Мой, вървим бързо, стъпвайки здраво. И не чувстваш умора, напротив, силите растат. Трябва да се порадваш на успеха. Трябва да се изброят находките. Трябва да се помисли за това какво ще бъде след две, три години, след пет, десет години, ако растежът на духа продължи в същата тази прогресия. Трябва да се помисли за това, което чака там, в другия свят, при пълна преданост към Владиката и постоянство на устрема. Ще Кажа, сине Мой, благо на теб, признал Ме за Алфата и Омегата на твоя устрем, тъй като наистина никога няма да изпитаеш глад на духа. Силно Насищам всеки устрем, насочен към Мен. Радвай се, сине Мой на това, което ти Каза Самият Владика.

342. (М.А.Й.). Наричаме мисълта крилата, тъй като може навсякъде да полети и навсякъде да проникне. Съзнанието се устремява на крилете на мисълта и достига желаната цел. Трябва да се научиш да изостряш мисълта и да усилваш яснотата на формите. Символ на мисълта е стрелата. Мократа кърпа няма да полети в пространството, но ясната мисъл е като стрела, пронизваща зовящите далечини. Ние сме близко и ние сме далеко, далеко за разлятата, неоформена и неопределена мисъл, но близки за своята огнена мисъл, стремяща се да се сближи с нас. Ние сме близко, ние сме до теб и със своята мисъл ние предизвикваме мисли в теб. Така се извършва взаимообмена на висшите енергии, именно обмен, а не единствено получаване. Изпращаме мисъл, а в замяна получаваме любов, преданост и устременост. Тези енергии ни дават много радост. Те подхранват нашето сърце точно така, както ние подхранваме вашите сърца, на нас ни е нужна вашата любов, вашето внимание и вашето помнене за нас. Светлите

нишки преминават през пространството от сърце към сърце. Нишките носят вибрации от светлина, светлината изпълва сърцето и сърцето свети наоколо. От хорското почитане може да ни бъде тясно и особено от преклонението, но не и от любовта. Този огън е благостен. Ние с вас сме свързани чрез любовта и чрез нея, чрез любовта, творим. Творим ние, творете и вие, любими наши.

343. (Гуру). На постоянството на устрема и волята съответства и постоянство на достиженията. Така волята, вложена в устрема, събира огнени плодове. Устрем без воля е като котел без пара, или като мотор без гориво – може да е красив, солиден и в изправност, но работа не върши. Огънят на волята, вложена в устрема, му придава магнитност, значи волята е на първо място, значи на волята трябва да се отдели цялото внимание. Без воля всичко се превръща в нищо. Безволието е тежко и печално явление. Без воля нищо не може да се създаде, нито да се достигне. Учете се да прилагате волята в действие, напрягайки сърдечните огънове. Напрегнатото усещане Близостта на Учителя мощно напряга огньовете на волята. Волята може да расте, задълбочавайки близостта. Когато пламтят огньовете е възможно да се преместват планини. Но ако са угаснали огньовете, волята помръква безсилно. Волята и огънят са тясно свързани, тъй като волята се проявява в огъня. Да се действа със силата на Учителя означава, допускайки Неговата Близост, с нараснала от тази близост огнена мощ, с тази сила, тоест с Неговата сила и да се действа в живота. Следователно, растежът на волята върви с връзката с Учителя. И всеки път, когато почувствате, че волята отслабва, се обърнете към Учителя за недостигащия огън. Даже Владиката Христос е Казал, че Той сам по себе си е нищо. А какво сами по себе си представлявате вие? Нищо повече от нищо... Но с Учителя, творещ във вас, вие сте мощна сила, непреодолима, но зависеща от степента на осъзнаване на Неговата Близост. Ето, Давам ви в ръцете ключа от огнената мощ на волята. Ще съумеете ли да се възползвате мъдро от него?

344. (8 юли). Сине Мой, съумей да видиш във всичко единния План на живота. Всичко е единно цяло и човекът е негова част. Всичко е в него и той е във всичко. В него се съдържа голям потенциал на съществуващото и всяка монада се намира в процес на разкриване на този потенциал отвътре навън, за да обхване със себе си всичко и всичко да включи в себе си. Частта става цяло и цялото се изразява в своята част. Процесът на разкриване на този потенциал няма край, тъй като Вселената е необятна и пътят на духа няма край. Духът трябва да включи в себе си и да изрази всички нейни страни, всички страни на Великия Живот, преминавайки от звезда на звезда, от система в система, при което обогатява своя микрокосмос с нови елементи на познанието и разширява неговата сфера. Сияйните Логоси представляват също стъпало на развитие на духа. Зад тях вървят още по-високи степени и тази величествена стълба на духа няма край. Всяка звезда – планета, всяка слънчева система притежава свой собствен аспект и печатът на индивидуалността стои върху световите, неповторими в красотата на своето своеобразие. Нищо не е повторено, както са неповторими лицата на хората. Всичко е едно, изразено във великото многообразие. И човекът побира в себе си и асимилира елементите на това безпредельно многообразие на Космоса, за да стане негов сътворец, тъй като предназначението на човека е да бъде творец.

345. (М.А.Й.). Трябва да се гледа на всяко утро като на възможност да се задълбочи сближаването и нашето общуване да се усили. Затова се дават и особените условия. Защо да чакаш среща, макар и в Надземното, ако общуването в духа е възможно още сега и духът, устремил се извън границите на обичайното, може да задълбочи контакта. Вървящият към отците, с тях ще пребъде, но стремящият се днес към нас, с нас вече пребивава и е осенен от нашия лъч.

346. (Гуру). Да! Да! Да! Усещането е правилно. Огънят на признателността предизвиква ответна реакция и нашата близост става явна. Свързващите нишки, установени в живота на Земята, продължават и в Надземното, ако съзнанието допуска и ако осъзнаването позволява те да бъдат видени. Всичко се заключава в осъзнаването, без което дори и предметът пред очите се явява несъществуващ за съзнанието. Да се осъзнае тази близост означава да се види действителността на връзката, съединяваща близките души на всички планове на живота.

347. (9 юли). Ако по отношение на земните блага се даде на душата всичко, което тя иска, Учението и Учителят биха били напълно изоставени. Не би било намерено време нито за едното, нито за другото и Майя би овладяла напълно съзнанието. Благодарете на съдбата, че ви лишава от толкова много, толкова привлекателно и желано от вас. Лесно е да се потопиш в земното благополучие, а за главното да забравиш. И Аз бях поставен на крилото на храма, и на Мен беше показана цялата земна

слава, и на Мен беше обещано всичко, което може да даде на духа Земята, но всичко беше отхвърлено от Мен. Същността на изпитанието със земни притегляния се заключава в това, че те не трябва да надвишават висшите притегляния и равнодействащото трябва да увлича нагоре. В противен случай падението е неизбежно. Ще гледаме с отворени очи живота и ще проявяваме висша степен на внимание, когато ни заплашва опасността на земните привличания. Главното е равнодействащата на земните и духовни магнити винаги да бъде на страната на духовните притегляния. Преминавайки земните пътища, гледай те да не обхванат съзнанието изцяло. Ако земните магнити победят, придвижването става невъзможно и тържествуващата Майя пресича пътя. Съблазните на Майя имат едно уязвимо място: те са кратки и са ограничени във времето, и от времето са обречени. И след тях няма нищо. И човек, който е прекарал целия си живот в земна слава, опивайки се от плодовете на Земята, може да влезе в Наземното като най-последния нищ дух, затова още веднъж ще преразгледаме ценностите на живота и да разберем къде е това, на което си струва да отдадем и времето, и силите.

348. Потапяйки се в земното, усилваме неговото звучене, и дълго още звучи това вършене, изпълвайки съзнанието с отзвука на извършените дела. Той може да бъде толкова силен, че да замъгли Близостта на Учителя и да Го измести на заден план. Това и ще бъде поражението. Затова Казвам: поставилият нещо или някого по-горе, повече или преди Мен, не е достоен за Мен, тоест сам отрязва себе си от висшите възможности и сам отдава предпочитание на земното. Така изцяло в ръцете на човека и в неговата воля е да предаде сърцето си или на Висшето, или на земното с всички последствия, произтичащи от неговото решение. Но на двама господари или на два полюса да се служи едновременно е невъзможно: или на Владиката, или на земното. Трябва да се учите да живеете на Земята и, отдавайки дан на земното, да не забравяте нито за миг, че не трябва да се отдавате нито за миг в неговата власт, и че не на него, а само на Висшето може напълно да се отдаде сърцето, без да се опасявате от падение. Падение има всеки път, когато се затъмнява знанието на духа и плътните дела се разглеждат сами по себе си като самоцел, а не като случайност по пътя към Безпределността. Затова гледайте на всичко приятно и неприятно, добро и лошо, радост или мъка като на нещо, лежащо от двете страни на жизнения път, по който вие вървите, стъпвайки твърдо към Учителя на Светлината. Може дори да се задържи погледа върху тях, но без да се забавя крачката.

349. (М.А.Й.). Да се върви, да се върви през всичко, да се върви, изпитвайки всичко, но без да се допускат пагубни спирки. Да се спрем на нещо, забравяйки за най-главното, ще бъде знак за проява на невежество, лекомислие и неготовност на духа.

350. (Гуру). Скърбим, когато виждаме неразбиране на основите в поведението ви. Ако не знаехте! Но знаете, затова няма оправдание.

351. (10 юли). Ще смятаме, че нас нищо не може да ни засегне, въпреки че може да ни заплашва. Добре е да се привикне към усещането за постоянна опасност и към това, че между опасността и вас е щитът на Владиката. Толкова повече признателност ще бъде проявена към защитаващата Ръка. Вие сте под Нашия Щит. Щитът защитава, но не освобождава от кармата, макар и нейното течение да се регулира. Тежките текущи дни се характеризират с небивало нагнетяване. Нагнетяването е предизвикано от напрежението на пространствения огън. Смятахме, че после ще бъде по-лесно, но вече виждате, че напрежението на пространството се усилва през цялото време, донасяйки нови сложности. За лекотата трябва да се забрави и да се готвим за още по-трудното. Ако разбирате Нашия живот, то ще видите, че трудностите и препятствията растат, и бремето на Чашата на този свят се увеличава постоянно. Не може да се сравни нагнетяването в днешно време с това, което е било петдесет – сто години по-рано. Огънят се проявява в напрежение на сферите и на реакцията на човешкия организъм спрямо него. Не само от Нас, но от всички се чувства това напрежение, макар и всеки да реагира по своему. В дни на особени напрежения пазете напрегнатото спокойствие. През вълните на огъня може да се премине само в равновесие. Огънят на равновесието може да противостои на вълните на пространствения огън. Иначе не може да се издържи.

352. (М.А.Й.). Контактът е нарушен от неразбирането на момента. Когато се решава съдбата на света, не трябва да се потапяш в ежедневието. Обичайността те прави обикновен, такъв като всички, безотговорен към ставащото и стоящ настрана. През тези дни трябва да се откажеш от обичайните решения и да търсиш изход в близостта до Йерархията. Необичайно е състоянието на сферите, необичайно е пространството и са необичайни усещанията за ставащото в света. Трябва да се намерят

сили да се преживее и това. И това също ще отmine, както отминава всичко. И вие, пречистени в струите на огъня, ще излезете от огненото изпитание като победители. Мислете за победата и ще победите.

353. (Гуру). Здравей, вървящ към Владиката. Привет на победния път. Друг път не може да има. Друго решение няма. И всичко, което сега гнети и с тежестта си потиска съзнанието, всичко това Пресветлият Владика ще обърне в твоя полза.

354. (11 юли). Не мислете, че утвърденото Общуване е лесно да се поддържа на нивото на постоянното напрежение. Близостта се колебае като на везни, ту звучейки пълнострунно, ту отслабвайки. Два рода причини влияят на това: зависещи от нашата воля и независещи от нея. Пространствените условия не зависят, но зависят условията на състоянието на съзнанието и степента на устременост. В крайна сметка чрез волята се преодоляват понякога и пространствените противодействия, но да се настрои съзнанието е по-лесно. В случай на затруднение и на неуспех не трябва да се огорчавате твърде много. Токовете ще се изменят и всичко ще си тръгне по-старому.

355. (М.А.Й.). Сине мой, имаш пред себе си пример за това, как земното притегляне отвлича съзнанието от главното и нахлува в процеса на общуване. Това трябва да се преодолее. То нарушава целостта на устрема и внася половинчатост и раздвоение. Половинчатият устрем не е по-добър от половинчатата любов или преданост, тъй като неутрализира устремната енергия на сърцето. Нашите дела изискват пълно отдаване на себе си и пълен пренос на съзнанието към желаната цел. Само тогава може да се състои съзвучието. Иначе следствията са оскъдни. Възможно е винаги да се намери, макар и кратко време, да се направи контактът свършен. Нека той да не бъде дълъг, но затова пък да е пълен. Пълнотата и задълбочеността на съзвучието е за предпочитане пред продължителността, точно както и краткостта и точността на изразяване пред разлятата неопределеност. Намерете време да отдавате изцяло сърцето си на общуването, без вече да се отвличате от нищо. Тази задача е трудна, тъй като животът и земното искат своето. Но възлюбеният Владика над всичко ще намери за всичко необходимото време: и за земното, и за Висшето.

356. (Гуру). Всеки прекрасно знае участва на подгонилия два заека, или на седящия на два стола, или на служещия на двама господари, или на искащия да служи и на Бога, и на мамона. Затова Учителят изисква пълнота на устрема. Това може да се нарече и пълнота на съсредоточаването, в което участва и сърцето. Съветвам да се помисли за това. Необходима е зорка бдителност и будност на съзнанието, за да се задържиш на висота. Съзнанието е обвързано като с гумен маркуч с обкръжаващите условия и дърпа, и дърпа, и завлича в тях духа, не намерил сили да се издигне над тях. Само полагащият усилия за това се радва постоянно на Светлината от неговото Царство.

357. (12 юли). Времето върви и отнася със себе си изживените несъвършенства на миналото. Духът расте в огньовете на устрема, заменяйки старото с ново и така обновявайки се. Не е възможно да се проследи растежа на съзнанието и само издигналия се над себе си може от време на време да наблюдава колко се е разширил хоризонтът и колко малко място заема всичко лично в сравнение с откритите се далечини. Не Отричаме личното, но Намираме неговото правилно съотношение с общото. Това е отношението на песъчинката към планината. И дори да се махне песъчинката, планината остава. Растежът на духа върви закономерно. Но какво да се прави с още неизживените несъвършенства? Те съществуват и са несъмнени. И е невъзможно да бъдат изживени веднага. За това е нужно време. При неотклонното движение напред се поражда инерция на движението, която носи духа като на криле. Спирането вече е невъзможно. В ускореното движение неизживените частици отпадат като мъртвите клетки от тялото. Човекът надраства своите недостатъци и те стават за него просто ненужни. И това, което преди година, две, три е смущавало и тревожило душата, и е занимавало съзнанието, отпада като коричка от зараснала рана, просто и безболезнено, поради ненужност. От това съвсем не следва, че трябва да се седне и със скръстени ръце да се чака, докато човек стане свършен, тъй като само при условието на напрегнат огнен устрем може да се извършва този процес на изживяване. Вървете, вървете напред с цялата сила на духа, с всички огньовете, с цялото сърце, тогава и само тогава можете да не се смущавате нито от грешките, нито от своите несъвършенства. Иначе те ще ви овладеят, ще ви затъмнят и ще пресекат по-нататъшния път. Но докато тези огньовете горят ярко в сърцето, грешките са нищо, недостатъците са нищо и всичко неизживяно е нищо, ако огънят на духа укрепва неотклонно и мощно.

358. (М.А.Й.). За да посрещнем любимото Слънчице сутрин отваряме радостно своя прозорец. И неговият лъч прониква в стаята и я осветява. Стига само да се отворят капациите и да се отместят завесите, и лъчът е допуснат. Така и при Общуването просто отваряме капациите на душата, посрещайки лъча на изпращаното щастие и Общуването се осъществява. Голяма е мощта на простотата. Всичко е просто, всичко е лесно, всичко е достъпно, но е невероятно трудно, и е невъзможно, ако духът не е готов. Затова готовността трябва да се разбере по-дълбоко. Ще разширим това понятие за да видим, че годините на напрегната борба и усилия се отливат в простотата на формулата на достиженията. Да! Общуването е просто. Да! Общуването е достъпно. Да! Да! Ключовете от него са във вашите ръце. Но колко труд трябваше да се положи, за да се осъществи то и да стане простотата на достигането достъпна. Просто е да се пише, просто е да се свири, да кажем, на цигулка, но за този, който умее. И е просто да се ходи, да се гледа, да се слуша и да се говори, но мислил ли е някой за това, колко милиони години са били необходими на искро-монадата, за да се изправи на крака и да тръгне или немите раси да проговорят? Сложен и труден е процесът на достиженията и без труд и усилия нищо не може да се постигне.

359. (Гуру). Да! Да! Всеки опит да се свържеш с мен усещам явно и отговарям винаги. Мисълта не е свързана с нищо; и в този свят, и в онзи тя има пълни права на гражданство. Затова стремеш да се свържеш с мен мислено е правилен и законен. И ако аз намирах на Земята време, което да ви отделя, то нима няма да намеря и да отделя за вас и сега. Нашата връзка остава в сила според степента на признаването ѝ от вас, тъй като нашето отношение към призованите от нас не се изменя. Много грешки трябва да се извършат, за да се прекъснат съединяващите нишки. Те са в сърцето, а не в мозъка. В сърцето, което надживява всички обвивки и тупти винаги. Чрез сърцето става и единението, ако е утвърдено от волята.

360. (13 юли). Приятелю Мой, ако би било възможно постоянно да удържаш себе си в осъзнаване на Моята Близост, то и животът би станал съвсем друг. По време на Общуването осъзнаването на Близостта все някак се удава да се задържи за известно време. Трябва това състояние да се пренесе и по-нататък в самата среда на живота. Аз Съм с вас винаги, но това много често и задълго се забравя. Защо да не се удължи Близостта и да се продължи, сякаш прехвърляйки мост между часовете на утринното Общуване, преминавайки по него ден след ден през живота. Ще бъде леко и свободно да се върви през живота по такъв мост. Наричаме го сребърен мост на връзката. Колкото по-високо е Общуването, толкова по-високо ще бъде и мостът, прехвърлен над бездната на живота. Вървейки по него ще бъде лесно да се видят отвисоко същите тези течения, вълни и водовъртежи на жизнените условия, които по-рано са завладявали и въвличали в себе си съзнанието. Колкото по-висок е мостът, толкова по-лесно е да се отделиш от потока. И тогава ще можеш да бъдеш в света, бидейки не от този свят, но от Моя Свят, тъй като Моето Царство не е от този свят. Стой настрана, когато се стоварва вълната на изпитанията и, “макар че и ти ще се сражаваш, не ти ще си войнът”. Твоето висше “Аз”, издигайки се над мътилката на живота, ще се сражава в теб и ще победи. Всеки път, посрещайки вълните, духом се издигай над тях и побеждавай, извисявайки се. Именно духом трябва да се надрасне всичко, насочено срещу вас, за да постигнете победа в духа. Трябва да се гледа на изпитанията и уроците на живота като на условия, даващи храна за духа и подхранващи неговите огньове. Огньовете се разгарят в теснотията и непоносимостта на житейските трудности. От тях не бягайте; те са необходими за растежа на огньовете, запалени от тях. Разберете: трудностите са необходими за нагнетяване на огньовете и поддържането им в постоянно нагнетено състояние. Едно изпитание или една трудност – един опит, две – два, хиляда трудности – хиляда огньове. Приветствайте трудностите на живота, тъй като те са храна и гориво за огнените центрове. Ето защо, нагнетявайки огньовете в сърцето на Големия Дух, животът винаги му дава път труден, трънлив и тежък, път на подвиг, път на изпитания, и често в страданията на плътта трябва да се раздухат огньовете, трябва, за да се разгорят мощно, за да засияе Съкровището на Камъка с ослепителната Светлина на Надземните огньове. Уча как трябва да се посрещат вълните. Уча как да се увеличат силите. Уча как от всичко противостоящо и противодействащо да се извлече полза и да се преумножат огньовете на духа. С усмивка в душата и спокойно гледайте без страх напред, тъй като, когато сте с Мен, всичко служи на ползата: и приятели и врагове, и добро и зло, и светли и тъмни, и добро и лошо – всичко дава сили на духа да израсне чрез тях и да укрепи огнените центрове. Така и вървете в пълно осъзнаване на Моята Близост, умножавайки

своите сили и умножавайки огньовете. Аз ви Казвам: “Вървете със смела крачка напред”. Победата е отсъдена и е светъл пътът на победителя на живота. Животът се побеждава в себе си и в себе си се побеждава света. Наричам победител теб – вървящият твърдо с Мен. Така ти Говоря, тъй като страшните облаци се сгъстват на хоризонта. Идва буря.

361. (М.А.Й.). От всичко, казано от Владиката е лесно да се разбере, че нагнетяването е неизбежно условие за растежа на огньовете. Чий живот от вървящите към Владиката е бил лек? Ако е бил лек, то е било само за кратко време, за да се отдъхне преди новия подвиг на живота. И даже те не могат да избегнат напрежението, тъй като в противен случай ще угаснат огньовете. Отслабете нагнетяването на въздуха в поялната лампа и веднага пламъкът ще отслабне. А премахнете ли налягането изобщо – и ще угасне. По същия начин и в живота огньовете горят и светят когато налягането на обкръжаващата среда е достатъчно силно. Не се радвайте на продължителните периоди на затишие, тъй като те не са плодородни, защото огньовете на духа помръкват. Бъдете готови винаги за най-трудното, тъй като след него идва още по-трудно, за да нарастват огньовете на духа. Радвам се като виждам разбиране същността на живота и значението на неговите тегоби. Така от теорията вървим към практиката и закаляваме своята броня съзнателно и с твърда ръка, ръка опитна, ръка, познаваща ценността на насрещните удари. Радвам се когато виждам, че мога да се гордея с неизменността и твърдостта на крачката на моите любими.

362. (Гуру). Духом и в духа не трябва пред никого и пред нищо да се прекланяте. Духът е непобедим и несъкрушим. Нека победното състояние на духа да бъде неговото обичайно състояние, тъй като истината се изразява в това светоносно утвърждаване. Ненапразно ви е призовал след себе си, но на трапезата на духа. И днес, разделени от съдбата, ние утвърждаваме своята близост чрез единението в духа. Трябва да се пази пълно спокойствие.

363. (14 юли). Трябва да се осъзнае Присъствието на Учителя в духа. То не е видно за очите и е недостъпно за физическите сетива, но духом се усеща и в духа. Неговата реакция се разпространява върху всички проводници, но минава през духа. В духа е началото. По нашите проводници може да се съди за наличието на Присъствие, ако духът го позволява. Могат да се пречупят костите и да се разкъса тялото, но при това духът не може да бъде съкрушен, ако е устойчив и несломим. Значи, духът е над всичко: над тялото, над чувствата и над мисълта. И знанието на духа е над и по-високо от обикновените мисли. Духът е огън, индивидуализиран в същността на човека и подхранващ с енергии всички негови обвивки. Когато духът напусне тялото, отсъствието на огнените енергии на духа веднага ясно утвърждава себе си. Животът си отива и започва разложение. Духът – това е живот, пулсиращ с огньовете и даващ съдържание на формата. Общуването е в духа. Енергиите на духа се проявяват различно в зависимост от придобивките. Духът може да бъде слаб или силен, млад или стар. Духът се облича от обвивките, съответстващи на неговите натрупвания. В случая с физическата обвивка това съответствие не винаги се осъществява напълно, тъй като не винаги се намират подходящи родители и подходящо тяло. И тъй, духът е над всичко. Затова търсете Близостта на Учителя в духа. В духа тя е достъпна. Не тялом, но духом е възможно да се извисиш, извисявайки и изтънчвайки тялото. Както балонът издига след себе си кошницата с баласт, така и духът извисява обличащите го обвивки, ако е висок. Произтича одухотворяване на материята: физическа, астрална и ментална, от огньовете на духа. Целта на еволюцията е духом да се одухотвори, разрежи и изтънчи Земята и земните сфери, и физическото и грубото да се претвори в духовно и огнено. Както същността на огромното дърво кристализира в неговото семе във форма, недостъпна за окото, даже въоръжено с микроскоп, тъй като формата на дървото, скрита в зърното, не може да бъде видяна, така и в духа се събират семената на всички минали натрупвания, за да дадат нови кълнове в нови животи след смяната на старите обвивки. Близостта на Учителя е неотменима, ако е осъзната в духа. Да можеш е възможно не чрез мозъка, не чрез нервите, не чрез мускулите, но духом, тъй като огнената воля е атрибут на духа. Волята е огън, духът е огън. Волята е енергия на духа в проявление. В духа всичко е възможно и е достъпно всичко. Но в духа не можеш да отнесеш със себе си във Висшия Свят земните вещи. Техните образи е възможно, но не и самите вещи. Нисшите духове отнасят в тънкия свят прообразите на плътските вещи и подменят с тях действителността. Говоря за това, че всички сфери имат своите разграничения, свойства и възможности. И утвърждението, че в духа е възможно всичко, трябва да се разбере дълбоко. С мисълта може да се създаде всякаква форма, но тази форма по своята същност ще се отличава рязко от земните

предмети. Продуктите на творчеството на духа в различните планове на битието се различават по същество, макар, може би, да имат сходна форма. В Тънкия Свят духът не може да си създаде физическо тяло, макар тънкото тяло често да придобива видимостта на физическото. Трите свята се отличават един от друг по същество. Тази разлика трябва да се разбере, за да не се приемат илюзиите на астрала и отражението на физическия свят в него за самия физически свят, тъй като техните закони са съвършено различни. Изисква се верен и фин анализ от духа, искащ да познава действителността и тук, и там. Илюзиите са възможни навсякъде, дори и в Девачан. Но Близостта на Учителя в духа ще помогне навсякъде, както и да се види реалността в световите и да се отдели действителността от очевидността. Духът, отхвърлил тялото, не става мъдрец, но ако той се докосне до мъдростта на Учителя на Земята и в някаква степен се приобщи към нея, то и в Надземните Светове тази мъдрост ще му помогне да стане по-мъдр. Този, който е утвърдил Близостта на Учителя на Светлината на Земята, той ще остане в духа близък на Учителя винаги и навсякъде, и във всички обвивки, и отхвърляйки ги и трите.

364. (М.А.Й.). Молитвата за близките и далечните разбирайте като мисъл, действаща явно, но свързана с Висшия Свят. И този, който се моли за другите, и ходатайстващите за хората, и невидимите охранители, и застъпниците действат чрез мисълта, насищайки я с мощните енергии на Светлината. Тъй като молитвата притежава сила. Мислим за вас и ние, напусналите Земята, и нашите мисли, като молитва, творят благо. Нима има значение как ще се нарече огнената енергия, изхождаща от сърцето и оформена от мисълта. Ние мислим за вас и ви облагодетелстваме чрез мисъл. Но ни е нужна вашата преданост, любов и устрем, за да се създаде канал на връзката. Без обръщение не отговаряме по този същия закон, ръководейки се от който Спасителят, преди да помогне, е Питал: “Вярваш ли?” Трябва нещо да се даде, нещо да се донесе, за да се получи, макар и кошница. И когато вие се обръщате към нас, ни се иска да попитаме: “А къде са вашите кошници, за да можем да ги напълним с даровете на духа?” Познаващият устрема, предаността и любовта, познаващият простотата и достъпността на общуването няма да ожаднее и няма да огладнее векове, тъй като ще наситим неговия глад на духа и ще утолим жаждата.

365. (М.А.Й.). Днес, сине мой, аз искам да разкажа за това, че в Обителта на Светлината тебе те очакват, наблюдавайки те от момента на идването ти на Земята. Следили са те и преди това, тъй като ти си от огъня, от Светлината на Обителта на Светлината. Оттук идваш, тук и ще дойдеш, завършвайки цикъла на земните си животи. Ние знаем и виждаме колко ти е тежко, разпънат в духа над плътта. Но нашият дух ликува: ние те виждаме, вървящ твърдо към победата. И ти ще победиш, – така е Казал Владиката, който те е утвърдил за подвиг. А твоят подвиг е да пренесеш сърдечните огньовете през живота до края, до Владиката.

366. (Гуру). Гледай да не отслабнеш в делата. Съумей да проявиш упорита воля при всяко действие, особено когато действаш мислено. Научи се да зареждаш мисълта с воля. Волята, съзнателно вложена в мисълта, я съпътства в нейното осъществяване. Помни, че мислено може да се преодолее всяко препятствие, но влагайки воля в процеса на това преодоляване, преодоляваме препятствието вече в действителността. Преодолява мисълта, пулсираща с огъня на волята. Действайте чрез мисълта.

367. (15 юли). Сине Мой, мога да те оприлича на човек, намерил съкровище и разбрал, че няма вече нищо по-ценно от него на света. С това осъзнаване на намереното щастие и ще се придвижваме към Безпределността. В светлината на намереното съкровище всички богатства на Земята са избледнели и са загубили своята притегателна сила. И това, което си намерил, си го намерил със сърцето. Затова Утвърждавам, че всичко, което е най-ценно, е вътре във вас. Нека древната формула “Omne meo tecum porto” (“Всичко мое нося със себе си”) придобие за всички нов смисъл. Тъй като, наистина всичко е заключено в човека. Няма да отпаднете и няма да се уморите в усилията си да преумножите намереното съкровище, за да не стои напразно. То или расте, или намалява, тъй като се подхранва от огньовете на духа. Нека за него да бъде най-главната грижа навсякъде и винаги. Вие, признатите от Мен, проявете грижа за Съкровището на Камъка, за да бъде вашата светлина пред хората като светилник в тъмнината. Тъй като тъмнината е голяма, и особено преди разсъмване. Нека цел на вашите животи да бъде да светите, умножавайки с вашата светлина Светлината на Света. Вие сте наши сътрудници, носещи светлина на света в огньовете на вашите сърца. Да разгледаме психотехниката на процеса. Връзката с Йерарха, водещ планетата донася Лъча на щастieto. Лъчът пробужда центровете, центровете дават огньовете, огънят – светлина. И светлината, излъчвана от вашата същност, свети победно наоколо. Така

единението с Владиката прави възможно Великото Служене на Светлината. Служенето на Светлината се осъществява чрез връзката с Владиката. Тъй като Владиката е Светлината – висша, неизказана, мощна, достъпна за вас на Земята. Това е фокусът за вашата планета, събиращ в себе си космическите лъчи за трансмутацията им от Великото Сърце и за по-нататъшното им предаване, вече в достъпна форма, на човешките сърца. Ще се стремим да наподобяваме Владиката във Великото Дело и, пречупвайки Неговите Лъчи в своя микрокосмос, да занесем тяхната светлина в света. Лъчът от Лъча на Великото Сърце, асимилиран от съзнанието, вече ще бъде самоизходящ лъч. Ние ценим самоизходящите [лъчи]. Три обещани лъча вече са се зародили и нарастват по своята сила, и тяхната светлина се усеща ярко от тези, към които е насочен съзнателно лъча. Както лъчът на прожектора се насочва в нощта от твърда ръка и осветява необходимия предмет или местност, така и зараждащите се лъчи нека светят ярко и твърдо на този, към когото са насочени за помощ, поддръжка и въздигане на духа. Представете си този лъч рязко пронизващ пространството и падащ върху аурата на този, който трябва да го възприеме. Аурата взаимодейства с този лъч, който я осветява, очиства и извисява. Лъчът прогонва околната тъмнина, осветява аурата и донася действително благо. Мускулът укрепва в действие, опитът е разчетен за приложение, тоест в живота. Трите Лъча, обещани от Мен, ще светят ярко при яркото им и съзнателно приложение. Предоставени сами на себе си те не могат да се развиват и усилват самостоятелно. Лъчите трябва да се усилват съзнателно с постоянното им приложение. С това са полезни пратките за далечните приятели. С това са полезни и пратките в Надземния Свят, тъй като трите Лъча господстват изцяло над световите: земният, астралният и Тънкия, тоест те са от огъня и са породени от огньовете. Така Трите Лъча, обещани от Мен, представляват неотменима придобивка във всички светове. Стрежете се упорито да утвърждавате огньовете, за да се превърне Лъчът, изпращан от Учителя, в самоизходящи лъчи и Великото Служене да стане възможно. Така Казва Владиката на Шамбала, обещалият и утвърдил трите Лъча.

368. Архатът. Цел за всеки призован да стане приет ученик. Целта на ученика е да стане Архат. Цел достижима, но как? Едни полагат всичките сили, за да натрупат богатства, други – научни знания, трети – да овладеят някакво изкуство, всички имат различни цели. Но този, който си е поставил като единствена цел да постигне архатството, той и ще го достигне, ако придобивките съответстват. Учителят ще Кажe навреме, ако такова достижение стане възможно. Но ако се прокара най-дългата линия, архатството ще бъде достижимо за мнозина, тъй като след четвъртия кръг идва петия, а след него – шестия. По този начин в Безпределността, всяко достижение, колкото и недостижимо и високо да е то, става и възможно, и достижимо. И Нашата задача е да укажем и поясним, че сега, залагайки в несъвършенствата на настоящето огнените зърна на устрема, всеки може да осъществи в бъдещето, макар и далечно, всички свои най-смели, най-несбъдваеми, най-дръзновени мечти, ако те са целесъобразни, тоест в съответствие с Великия План на духовната еволюция на човечеството. Някога и на някоя степен хората ще станат Буди, тоест болшинството от човечеството ще стане Архати. По такъв начин далечната цел става наистина достижима. Но мнозина не искат да чакат. Най-силните и най-смели духове сега се устремяват с всички сили да достигнат степенята на Архата. И с тях е Моята Ръка, тъй като за да станат всички Буди, трябва някои да станат Архати по-рано, за да водят останалите. Необходими са Ми помощници и сътрудници. Колкото по-бързо е тяхното придвижване, толкова по-леко ще се осъществи Планът. Затова и Помагам усилено и ще Помогна на всеки искрен и сърдечен устрем да се достигне висша степен, и дори степенята на Архата. Вие, които Ме познавате, дерзайте!

369. (М.А.Й.). Ако ме попитате в какво е залогът и гаранцията за преуспяване, ще отговоря: в ритъма, неотклонния ритъм, постоянен и непрекъснат при всякакви условия. Зная за твоето постоянство, изразяващо се в нерушимостта на ритъма през годините, утвърждавам, че нашето общуване, осъществено в ритъма, ще донесе обилна жътва и необикновени плодове. Казвам така, тъй като мога да гарантирам за постоянството на устрема и нерушимостта на ритъма. Всеки ден повторното общуване задълбочава нашата близост и разширява възможностите. Нишките на връзката и потокът на взаимнообмен на енергии укрепват. Усещам любовта, усещам горенето на духа и казвам: “нека да ви бъде светло на вас, непризналите тъмнината, но признали мен, изпратена от Владиката и утвърдена от Него”. Ще укрепваме и разширяваме нашата близост. Мисълта за ограничения и невъзможност ще отхвърлим. Ще задълбочим сърдечната връзка. Сега аз съм с вас постоянно – плътните ограничения не пречат. И се радвам, когато виждам необходимото разбиране на тънкостта на Надземните условия.

Нашите мерки са други – далечни от земните. Прилагайки тях, а не вашите, се приближавате към нас. Разберете и почувствайте, че най-лесното и достъпно общуване е чрез сърцето. Позволете на сърцето свободно и просто да се устреми към мен. Сърцето ще влезе в общуването и чрез сърце ще отговори на сърцето. И сърцето ще донесе отговор, натоварен с любов и Светлина, изпратен ви от мен. Обичала съм ви, обичам ви и ще ви обичам, и ще ви очаквам в далечната Твърдина, преминал тежкия земен път. И тъй, огнената любов – победителка, обединява над плътните условия. И моето заминаване от Земята стана причина за нашата задълбочена близост и задълбоченото ни общуване. Изпращам мисли за бодрост, радост, устойчивост и несломимо мъжество. Изпращам поздрав и любов.

370. (М.А.Й.). И тъй, нашата Обител се разширява. Кажете им неотстъпно да пребивават в осъзнаване на връзката с Учителя, ако искат да устоят. Кажете им, че възлюбеният някого или нещо повече от Него, не е достоен за Него. Това значи, че поставилият нещо или някого преди Учителя, пресича своя път и с този някой или с това нещо ще пребъде, но не и с Учителя. Кажете им: нишките на връзката и единението се тъкат постоянно, ежедневно и ритмично. Ритъмът е основа на Космическото битие. Нека заприличаме в ритъма на Слънцето и на движенията на светилата. Ако искате да достигнете и да не загубите придобивките, утвърдете ритъма в действията си. Не са необходими разпокъсани спазматични опити и усилия, те внасят само хаос и разрушение. А вие преуспявайте с ритъма, тъй като в него е постоянството, и неотклонността, и големите възможности, сега неотчитани и още неосъзнавани от вас. С ритъма ще достигнете и в ритъма.

371. (Гуру). Ще добавя нещо и от мен. Отиват на подвиг, но не за задоволяване на своите възжелания. Давам напътствие. Да се съхранява Облика на Преподобния [Сергий] като водещ към мощта магнит, да се съхранява в сърцето, да се съхранява като щит, като най-висшето, което притежавате. Нека се учат с меча на огнената мисъл да разсичат сложността на жизнените условия. Нека гордиевият възел и мечът на Александър им бъдат като символ. Мисълта е над всичко. А мисълта, обединена със силата на Сергии, е непобедима и несъкрушима. С такава мисъл ще преминат там, където пътищата и посоките са охранявани. А вие вървете с Тях, Светлите Воини – такъв е моят завет.

372. Давам право да се говори от името на Гуру и от името на Майката на Агни Йога.

373. (16 юли). Сине Мой, не трябва разликата в усещанията да се отнася към своето настроение, тъй като причината се крие в пространствените условия, които пречат на контакта. Трябва да си дадеш ясен отчет за характера на пространствените токове. Те са необичайно тежки и действат на съзнанието. В такива моменти е най-добре да се пази пълно равновесие и тържественост. Пространственият огън, приет от съзнанието във форма на утвърдено от волята равновесие и тържественост, няма да допусне болезнена реакция и ще бъде асимилиран с най-голяма полза за човешкия организъм. Иначе няма да се избегнат различни смени в състоянието на духа и крайната потиснатост или нежелателни припламвания. Човекът е част от цялото, част от Космоса, част от слънчевата система и не може да стои настрана, когато при взаимодействието им лъчите на светилата се пресичат дисхармонично. Да се управляват звездите е възможно, управлявайки себе си, тоест, въвеждайки силата на звездните лъчи, въздействащи на човека в канали, установени от неговата воля. Тези канали ще бъдат качествата на духа под формата на проявени огънове, възприети отвън, но направляеми от волята в рамките на желаните качества. По този начин се регулира хаотичността на очакваните въздействия. И е по-добре да бъдеш наблизо, още по-близо, за да не отслабне волята в борбата. Тъй като микрокосмосът се противопоставя на въздействието на Макрокосмоса, удържайки и утвърждавайки превъзходството на духа над всичко. Вървейки с Мен вече не веднъж си побеждавал светилата. Ще ги победим и този път, удържайки тържествеността и равновесието с всички сили на духа.

374. (М.А.Й.). Комбинациите на звездните лъчи действат и на нас, извисявайки и окрилявайки или пък действайки потискащо. И тогава ние запазваме единение с Великото Висше. Това единение ни дава сили да устоим. Съхранявайте го и вие и с него ще устоите.

375. (Гуру). Ти искаше да утвърдиш волята си и да станеш силен. Ето днес се дава възможност да затвърдиш своята сила в устойчивостта на духа, противопоставяйки я на нахлулите огнени вълни. Мелничарят направлява работната вълна по канала на мелничното колело, заставяйки я да върти камъка. И ти също насочи вълните на въздействие в каналите на качествата, за да се прояви енергията

на вълните в желаните форми. Тези форми ще бъдат и указанията за неотложно проявяване качества тържественост и равновесие.

376. (17 юли). Днес ще кажа нещо необичайно: трябва да се лишиш от всичко, за да придобиеш всичко. Без загуба няма находка. Всичко старо се заменя с ново и духът се отвръща от старото в името на новото. Природата не търпи празнота и освободилото се място веднага се замества от друго съдържание. В природата всичко се обновява. Този процес може да бъде наречен Велика смяна на явленията. Новият ден идва на смяна на стария, синът – на бащата, пролетта – на зимата, смъртта – на живота, единият полюс на явлениято – на противоположния, и всичко на висшата или нисша скала или спирала. Спирали низходящи и спирали възходящи – всички са във Великата Спирала на Еволюцията на битието. Този закон позволява, като се познава явлениято, да се види неговата нова фаза, идваща на смяна на настоящата. Прогнозата се строи върху това. Строителството върви по спиралата по линия на родствените противоположности, протегнати във времето. Гледайки бушуващия ураган знаете, че ще се смени със затишие. Гледайки блещукащите звезди знаете, че ще се сменят със светлината на деня, идващ да смени нощта. Всяко явление от живота е подчинено на закона. Прогнозата се основава на познаването на проявеното. Тежката полоса на живота може да се приветства, тъй като ще се смени от светла. И отдалечеността на Учителя на Светлината ще стане Близост. Понякога се налага да се отдалечиш, за да се приближиш отново. Лишението е придобиване и често физическата отдалеченост служи като причина за утвърждаване на близостта в духа. Във всяко отрицателно и трудно явление може винаги да се открие неговата положителна страна и тя се използва усилено за придвижване. Може да е обидно да загубиш цялото си имане и здраве, и да умреш без да бъдеш привързан към преболедувалото тяло, но загубил всичко, тоест освободил се от всичко, духът влиза свободен в Надземния Свят, докато нелишилият се от нищо е роб. Така лишението ще бъде придобиване и страданието – благо. И най-трудният и тежък живот е предверие към идващо щастие. Така гледайте на всичко и когато животът се обърне към вас със своята сенчеста полоса, се порадвайте в разбирането, че слънцето ще засияе за вас и че в тежестта на настоящето се съдържа гаранцията за светлото бъдеще. Биполярно зрение на духа е дадено на малцина. Малцина, виждайки единия полюс на явлениято, могат да видят веднага и неговата противоположност. Нека тъмнината на настоящето бъде гаранция за смяната ѝ с бъдещата Светлина.

377. Не трябва насилствено да се принуждава съзнанието, когато то не звучи. Токовете се променят и съзвучието на радостта ще стане отново лесно и свободно достъпно. И особено не трябва мълчанието на съзнанието да се смята за откъсване. Била е Дадена гаранция да се достигне до победата и властта. Учителят е Дал Гаранцията и затова тържествено и със спокойствие ще срещнем тоналността на идващия ден.

378. (Гуру). Полското цвете и буренът растат върху една и съща почва – едното, за да украси със себе си света, а другият е безполезен. Така и вие се поучете от цветята как да внасяте красота в живота там, където другите внасят само безобразие и боклук. Не от условията, а от вас зависи какво да дадете. Нека не приличаме на бурени в живота, по-добре – на цветя.

379. (18 юли). Паметните дни са дни за единение в духа с тези, за които се отбелязва спомена и за единение с тези, които го отбелязват. Нишките се протягат и нагоре, и надолу, и помежду свързващите нишки със Светлината, от които е изтъкана планетната мрежа на Светлината. Мрежата се усилва по своята светоносност и вибрира напрегнато, затова почетните дни имат особено значение, ако се съблюдават. Ако са посветени на Йерарха, то всеки, устремил се към Него със сърцето си, получава ответна реакция, умножавайки своята светлина, тъй като нито една мисъл, отправена към източника на Светлина, не се връща обратно без да получи в отговор от Светлината и без да се обогати от нея. При колективното обединение на съзнанията в дните на упоменаване за Висшите, силата, устремена от обединението, привлича магнитно умножената Светлина, или Лъч, специално изпратен, Лъч със специално предназначение. Отговарям винаги на обединения хор на съзвучните сърца. Единението е в духа. Земното разделение и земните разстояния за такова обединение нямат значение. Значи почетните дни са дни за единение на съзвучните духове. В Тънкия Свят, освобождавайки се от връзките на тялото, от тялото – тъмница, свободните духове се съединяват съзвучно по Лъчите със своя Владика. И тук, на Земята, докато са още в тяло, в деня, посветен на Владиката, става един вид прообраз на такова разпределение, което, разбира се, много ще облекчи междинното състояние, предшестващо

окончателния отбор. Сякаш надалеч е прехвърлена котва, по въжето на която можеш да се притеглиш към желаната цел. Нито една мисъл, устремена към Йерарха, не е безрезултатна. Всяка донася най-ценна частица висша енергия, а понякога е възможно [да донесе] и цял кристал сгъстен огън, или светлина. И събирачът на съкровище на духа може да се зарадва, тъй като има възможност да го преумножи. Всичко, което се извършва в името на Висшия Свят, не е без последствие. Цялата работа е в осъзнаване тънкостта и значимостта на процеса. И там, където слепецът ще премине тъпо, без да види нищо, там зрящият ще пожъне обилно от даровете на духа. Обичайният ритъм в паметните дни сякаш се усилва, образувайки възли от нагнетена енергия на Светлината и утвърждавайки вече по – голям ритъм, на по-дълга вълна на времето. Тези възли от нагнетена Светлина се отличават по своя ритъм от всекидневния ритъм на отделните участници и общото напрежение на общопланетните нишки на Светлината. Споменаването задълбочава Близостта, тъй като най-лошо от всичко е да се забрави. И на тези, които не мислят за Учителя или имат склонност да забравят за Него, тези дни ще помогнат да укрепят отслабващата връзка. А на тези, вече докоснали се, но които мислят да преживеят изобщо без Владиката, потопени в парцалите от земна суета и гонитба за земните вещи кажете – напразни са техните усилия, тъй като са насочени към “нищо”, което и ще ги посрещне, когато бъде приключено със земния живот. Ще ги посрещне “нищо”, но не и Учителят, за когото са забравили, предавайки Го за купчина отпадъци и вече ненужни вещи и предпочитайки пред Него суетата на текущия ден. Но тези, които са запазили спомена за Владиката, ще влязат светло в Неговото Царство. Затова Казвам: “Намерете сили през тези редки дни да положите вашата мисъл към Владиката, за да Може Той да Изпълни вашите сърца със Своята Светлина. Мир вам.”

380. А какво ще стане с вас, по силата на обстоятелствата откъсващи се от своите близки по дух? Лишението в едно винаги означава възмездяване в друго. Искам да осъзнаете, че земната отдалеченост при разбиране може да означава могъщ стимул за близост в духа. Просто плътното и видимото се заменят с тънкото, невидимо и духовно. Вече имате пример за това, че физическата смърт е послужила за нови възможности за сближаване на духа, освободил се от тялото и неговите ограничения. Ако това не е почувствано от всички, то вероятно земната прах е закрила очите и е запушила ушите. Несъмнено е едно: илюзията за разделение и разстояние не съществува за този, който ги е преодолял духом. Търсете сближаване в духа и утвърждавайте неговия ритъм. И ако посветите на това желание поне една десета част от тази енергия, която отделяте на земната суета, резултатите няма да се забавят, ако положите в основата ритъма. Всичко е във вашите ръце. Дадено ви е всичко. Само се устремете към страстно желаното сърце с цялото си сърце, горящо от любов.

381. (М.А.Й.). Казват – обичаме и почитаме. Но знаят ли те какво е това любов? Казано е - възлюби своя Господ с цялата си душа, с цялото си сърце, с всичките си помисли. Казано? Да! Разбрано? Не! Този принцип не се прилага по отношение на Учителя. Искат да се придвижват всички и се стремят според силите си. Защо са оскъдни резултатите? А вие преуспявайте с любовта. Велика сила!! И мощен двигател. Защото това е огънят на сърцето. Защо е така оскъдна вашата любов, че не носи плодове? Или сте заети прекомерно със себе си и своите дела? Или сте забравили за най-главното и в главата на тъгла сте поставили не Учителя, а земното? Или безсилно сте отпуснали ръце в прострация на духа, забравили, че Царството Божие, Царството на Светлината, Сферите на Висшите Енергии се превземат със сила и прилагащият усилия ще ги постигне? А вие стоите със скръстени ръце, потиснати от нагнетяването на средата, и се учудвате как линейно любовта към Учителя и вехнат кълновете на духа. Обкръжете се с мощно желание да утвърдите себе си в съзнанието на Великото Сърце, и свое място в Него, във Великото Сърце намерете, и го задръжете чрез любовта. Това е най-краткият път към най-бързото достижение. Затова и казвам: “Преуспейте с любовта.” Осъзнавате ли какво притежавате? И ако осъзнавате, защо не събирате плодотворно даровете на духа в своите кошници? Запомнете: любовта е огнен мост към сърцето на този, когото обичате. С тази мисъл и вървете през живота, без да се страхувате от нищо: нито от хората, нито от разстоянията, нито от живота, нито от смъртта, тъй като любовта обединява над всичко сърцата помежду им и с Великото Сърце.

382. (Гуру). Изпращам благословия по трудния път и ще помогна в пределите на позволеното. Ако знаехте какво величие очаква родните простори, сърцата биха се изпълнили с радост. Но всичко в своето време. Не може да има зима след пролетта, тъй като бъдещето е обусловено от срокове.

Сроковете са близки. Живейте с бъдещото щастие и отхвърлете личните мерки. Не само за вас, а за всички е Грижата на Владиката. И вие сте в тяхното число, на охраняваните зорко. Вървете победно и като знаете за грижата на Лъча над себе си. Докато сте с нас, с вас сме и ние, но, отклонявайки се, отпадате от Лъча. Вървете твърдо, без лъкатушене, без подхлъзване, без страх. Набележете крайната цел на вашето пътешествие в живота и, ако вашата цел и Нашата цел съвпадат, значи пътят е един, значи вървим заедно, значи ще достигнем, независимо от всичко. Това и ще бъде висшата целесъобразност, проявена от вас в живота. Така и вървете - спокойно, знаейки, че вървим заедно. И страхът няма да влезе във вашето сърце, и ужасът няма да го отрови, и страшните маски и ликове няма да го смутят. Непременно ще достигнем до положеното, ако сме заедно. Това и запомнете за цял живот.

383. (19 юли). Сине Мой, да осъзнае своята самота е по силите само на силния дух. Самотен е бил Спасителят. В уединение и самота, далеч от хората, духът търси възстановяване на изразходваните енергии. Приятелите и враговете идват и си отиват, идват и си отиват безразличните хора. Срещай ги спокойно, като знаеш, че и тези ще си отидат и ти ще бъдеш отново сам. И Гуру, и Майката, и Владиката те очакват, но самотен път те води към Тях. Ти си с Тях, но си сам. Самотата нищо няма да измени. И много духове са започнали своя земен подвиг в голяма самота. И нима сред човешките тълпи не са почувствали цялата дълбочина на тази самота? Или когато си изоставен или забравен от приятелите? Или когато със своята собствена сила срещаш ударите на живота? Самотата е другия полюс на единението. За възхода са необходими двата. Самотно стои върхът, макар и да подхранва долината и подножието с вода. Осъзналият самотата не търси поддръжка и съчувствие от хората, но сам той ги дава. Самотно стои сияйният връх, подхранващ поляните надолу със влагата на своите вечни снегове, но е сам, в самотата на великия дух. Така стойте и вие, здраво и непоколебимо, стъпили върху Земята, докосвайки с глава небето и неразчитайки на чувствата на хората, на тяхната любов и признателност. Но давайки им всичко, нищо не искайте в замяна. Както Спасителят е дал знание, неприемайки възнаграждение, така и вие постъпвайте, тъй като вашият път е самотен, тъй като Безмълвният Регистратор пребивава във велика самота.

384. Мълчанието събира силите. Мълчанието опазва от насрещни удари. Мълчанието напряга огньовете на заградителната мрежа. Голямо е значението на мълчанието. Ако глупавият мълчи, то каква и за кого е ползата от това? Но мълчанието на мъдростта е дълбоко. Ако мълчаливостта и сдържаността, проявявани в думите, акумулират психическата енергия, то мълчаливостта и сдържаността в чувствата я натрупват, и то десеторно по-бързо. Но колко трудно е да се мълчи с чувствата. Човекът упорито се стреми да покаже своето его и да се утеши с чувствата и с тяхната изява. И да изгуби силите. Мълчанието е сила, силата на сдържаните от волята енергии, готови да се впуснат към всяко направление. Ще бъде мъдро ако се разбере силата на мълчанието.

385. (М.А.Й.). След голямо отдаване на психическа енергия реакцията е неизбежна. Добре е тя да се изживее в пълно мълчание на духа. Всичко е събрано вътре и навън не е устремена нито една частица енергия. Силите се възстановяват бързо.

386. (Гуру). Неразграбената планина, закритото сандъче и лъкът с напрегната стрела са символ на съхранение и задържане на огнената мощ.

387. (20 юли). Всяко светло начинание или горене на вътрешните огньове винаги се отбелязва с тъмни противодействия и нападки. Каналите, по които идват тъмните противодействия, изискват много голяма зоркост и бдителност, тъй като тъмните манипулатори се крият зад гърба на тези, които обикновено са извън всякакво подозрение. Много старание полагат тъмните, за да отвлекат вниманието от истинския източник на противодействие към каквото и да е и върху когото и да е, стига само да не попаднат под удар. Учителят опазва от сериозни опасности, но дребните и непредставяващи пряка опасност хитрини на тъмните не могат да бъдат избегнати. И само особената зоркост ще помогне да се открие източникът и да се предприемат необходимите мерки за защита. Смятайте, че почти всичко, носещо помрачаване, не става без тяхното старание. Винаги са на стража, за да намерят за какво да се захванат и да навредят. С това са опасни малките пукнатини в предаността, любовта или устрема към Учителя. С това е опасна половинчатостта, както своята, така и от страна на близките. И тези, зад гърбовете на които се крият тъмните злодеи, изискват особено внимание в отношенията с тях, за да не би, имайки пълно доверие, да нанесат вреда на себе си. Ако повторните предупреждения не се приемат, то вратите на доверието трябва да се затворят. Любим способ на тъмните е да затворят очите за явно

нанасяната вреда и, затъмнявайки съзнанието, да нанесат още по-голяма вреда. Съзнателно или несъзнателно сътрудническите на тъмнината и служещите като канал за тяхното приближаване трябва да се изолират, отделяйки се от тях в духа. Много вреда се нанася несъзнателно от близките. Удесеторете зоркостта. Много враждебни и вражески очи следят за всяко ваше действие от Тънкия Свят.

388. Трябва да се разшири областта на вътрешната сфера, където не се допуска никой от заобикалящите. По този начин се увеличава защитата и се съкращава площта за нанасяните удари. Може да се говори за каквото и да е, но не и за себе си, дори и със стоящите наблизо. Затворете плътно сандъчето. Твърде скъпо се заплаща за желанието да се сподели съкровено. Добре е да се дава, когато въпросът предполага отдаване на знания. Но предаването на знания при пасивност е безполезно. Лекционната система в областта на духа е несъстоятелна. Знанието може да се придобива, но да се раздава – само според съзнанието и разумно.

389. (М.А.Й.). Ще положим усилие да се преодолее влиянието на антагонистичните токове. Те пречат много на общуването. Съзнанието се раздробява и фокусът на средоточие сякаш отплува от центъра на вниманието. Налага се да се прилага повторно усилие, за да се задържи мисълта. Тя не винаги тече плавно. Трудно време.

390. (Гуру). Обичам силата на духа. Обичам когато приятелите ни проявяват сила на духа във всичко и винаги. Да бъдеш нищожество не е трудно – стига само да отпуснеш ръце. Но да бъдеш силен винаги – това е достижение. Осъзнайте своята сила над всичко, което е вътре и което е извън вас. Бъдещето се определя от волята. Бъдещето става настояще. Приложете своята воля, за да може това настояще да се обуславя от нея.

391. (21 юли). И тъй, приятелю Мой, изпълнението на Указа, както виждаш, донася тежки последствия. Кръговете на водата се разширяват надалеч. Една грешка води след себе си друга. Това, което се случи, е недопустимо. Трябва да се вземат сурови мерки за обуздаване на разпасалия се астрал, иначе разрушението на кръга няма да се размине. Но очите са отворени. Каналът на тъмните въздействия е забелязан и, следователно, може да бъде пресечен. Обърнете внимание на това, как тъмните хитрувания неутрализират вашите думи и указания, поставяйки под съмнение тяхната истина и необходимост, а също така приспиват и вашата зоркост, отклонявайки мисълта от себе си. Източникът на нападението от оси е все същият. Невъзможността да се защитиш произтича от близостта на допуснатите до сърцето. Не в гърба, а в сърцето се нанасят ударите. Вие, силните, се държите, но другите достигат до побъркване в безсилието да противостоят на тъмните въздействия. Но и да се устои е невероятно трудно, тъй като тези удари се нанасят в отвореното сърце. Предупреди за последен път. За последен път обясни. А след това затвори сърцето си и вече не допускай в него показалите отново невежество. Кармата на обсебения е ужасна.

392. (М.А.Й.). Да се прекрати беззаконието. Вредата, нанесена на делото, е огромна. Невъзможно е да се проливат лъчи в мъхнатото кълбо на възжеленията. Нека се опомнят, докато още не е късно. От двама, извършили взаимна грешка, отговаря в по-голяма степен по-силният. Не осъждане е нужно, а сурови мерки на пресичане.

393. (Гуру). Духът е знаел за ставащото, а умът не е искал да вярва. Изпратихме потвърждение. Сега е безполезно да мислим кой е виновен, трябва да се помага срочно. Тъмните напрягат всички сили, за да задълбочат и разширят вредата и разрушението. Искат да се доберат до вас. Полумерки и снизходителност няма да помогнат.

394. (22 юли). Сине Мой, върви през всичко, поучавайки се и опознавайки хорската природа. И виждайки, и знаейки, не допускай осъждане. Коренът на осъждането е горчив и отравя вкусилия от него. Призоваването на неправилната постъпка и осъждането са свършено различни неща. Архатът трябва да усвои твърдо това различие. Не осъждай, но направи безпристрастен анализ на постъпката и направи нагледни изводи. Придвижи факта в бъдещето и отчети следствията, и извършилият постъпката без всякаво осъждане ще осъди сам себе си. И не ти ще бъдеш съдия, но самата допусната грешка; и не човекът ще бъде съден, но извършеното от него ще се изправи пред него в истинската си светлина. Ние не сме съдии, но указващи правилния път. Дори и разбойника не е Осъдил, но му е Дал възможност да се издигне. Дори и блудницата не е Осъдил, но е Претеглил веригите на позора и е Дал сили на духа да разкъса веригите на позора. Така постъпвайте и вие, претегляйки явленията, подлежащи на осъждане,

на везните на разбирането и давайки правилна оценка на тяхната двойствена природа. Трябва да се предостави на всеки [възможност] да направи избор свободно, по своя воля, отчитайки същността на явлението и съзнателно поемайки върху себе си отговорността за избора. Не осъждайте, но осветявайки явлението, призовете свободната воля да направи сама избор.

395. Трябва да бъдеш благодарен на съдбата за това, че дава такива блестящи, макар и нелеки възможности усилено да се учиш и преуспяваш в опознаването на живота и хората. Ще Кажа: плодовете на богатия опит ще бъдат събрани в този звезден живот и ще има обилен урожай. Можем да се порадваме на тежкия път на плодоносното събиране на богат урожай. И не трябва да се огорчавате твърде [много]. Защо да се огорчавате? Хората каквито са били, такива са и останали, и нима може да се съжاليا, че са снети от тях маските. Вярно е, че видът без маска е непривлекателен, но затова пък правдив. Учете се да не се отвращавате от оголената същност на човека, но приемайки го без осъждане такъв, какъвто е, положете усилие да издигнете духа му над собственото му безобразие и невежество. Ако за вас е тежко, то леко ли е на Учителя да вижда същността на човека, обърната наопаки и неприкрита от нищо? Виждаме, и въпреки това Водим, и Помагаме, и Повдигаме духа на всекиго над неговите собствени несъвършенства, и се Стремим по силите си да помагаме. Трудността е в това, да не се наруши кармата и да не се потисне свободната воля. Налага се да се постъпва така, че волята сама, претегляйки явлението и разбирайки го от всички страни, да реши свободно какво решение да избере. Чуждото решение е безполезно, въпреки, че може да е правилно. По-добре своята воля, отколкото чужда. Няма нищо по-лошо от безволието.

396. Близостта на Учителя дава възможност изчерпателно и аналитично да се разбере всяко значително срещнато явление. Ръката на Учителя е на рамото и се използва всичко, можещо поне малко да разшири кръгзора на разбиране на живота. Добре е да се върви през живота заедно с Учителя на Живота. Погледнете колко плодоносен, макар и тежък, е нашият път заедно. Тежестта остава назад и ще се забрави във времето, но ценността на опита остава с духа завинаги. Затова да се порадваме мъдро на уроците на живота. Учителят Води мъдро. Вървящи с Мен, осъзнавате ли значението на Водещата Ръка?

397. Сине Мой, колкото огромно и ненаситно да е твоето желание да изпиеш цялата мъдрост от Чашата на Заветите на Учителя - Чашата е неизчерпаема и всяка нова глътка от нейната напитка донася нещо ново със себе си, и напитката е нова винаги, и може да утоли всяка жажда за знание, мъдрост или Светлина. Защо не се дава всичко веднага? Но нали и да се пие може само на глътки. Да пропуснеш, без да преглътнеш, значи да не усетиш вкуса на напитката. И при това, кой може да вмести безбрежния океан на безпределното знание? И накрая, огнената напитка може да изгори организма, който не е приучен към нея постепенно. Затова и не се дава всичко наведнъж, а в строга последователност, съобразявайки се със състоянието на центровете и тяхното хармонично развитие. Развитието на огньовете върви нормално. Огнеността расте, без да заплашва здравето и мощта на духа се усеща явно от тези, които влизат в съприкосновение. Както светлината на аурата не е видна от носещия я, така и растящата сила не се забелязва. Само понякога при мощни въздействия върху другите се забелязва силата на нарасналите огнове. Вървете спокойно, не забравяйки грижата на Лъча.

398. (М.А.Й.). Да! Да! Потвърждавам близостта на общуването. Тя стана явно достъпна. Днес ще кажа: докато си с нас, пътят е неизменен в пространството, както е неизменен пътят на планетите. Дали ще сме на Земята, или в Надземното, или в Световите, но ще сме заедно, но ще сме близки, но ще сме в Светлината на Лъчите на Великото Сърце. С това съзнание и вървете. Бих искала да ви вдъхна нова енергия от разбирането на нашата близост. Тя е неразривна, ако се осъзнава нейната същност. Нищо не може да я разкъса, освен собствената воля и нежеланието да я има. Изпращам по-пълно разбиране на възможностите за близост. А вие я укрепете, от своя страна като опора на мост в Безпределността, на земния бряг на вашето съзнание. Аз го укрепвам в моето, а вие го укрепете във вашето. Укрепвайте неуморно, защото е много неспокойно пространството и слабо закрепеното може да бъде отнесено. Понякога усещам как се колебае у вас това съединение – земните вихри го разклащат. Но със сърцето си се радвам, когато виждам твърдостта и неотклонността на устрема и неувяхващата любов.

399. (Гуру). Издигайки се мислено към нас, вече се извисявате духом. Намерете сили това състояние да продължи в течение на деня. Удължете нашия контакт: при всеки разговор, при всяко

правене на нещо, при работа, една част от душата изпълнява задачата, а другата пребивава с нас, както при делимост на духа, както при постоянен контакт. Това явление е необичайно трудно. В шума и суматохата на деня бързо се забравя най-нужното. А вие като цел на живота си поставете задачата да бъдете в постоянно съзвучие с нас. Обичайните дела от това няма да пострадат, напротив, но пламъкът на духа ще гори все по-ярко и ярко, и земните вихри вече няма да го издухат, колкото и силни да са те.

400. (23 юли). Сине Мой, Смятам, че главното е направено. Остава достигнатото да се закрепим. Направлението е дадено. Изолацията на разколебалите се ще възстанови положението. Суровостта ще бъде добро лекарство. Ние лекуваме със студ когато куца отслабналото качество. Обстоятелствата принуждават. Мога ли да Гарантирам за вашата зоркост, за да могат най-малките опити на тъмните да се приближат отново да бъдат пресечени? Здравно се дръжте за Мен. Ще Помогна да се порази злото. Нима не виждате Моята Ръка в тези събития, ставащи около вас? Те бяха направлявани към правилното им разрешаване от Моята Ръка. Още един път имате свидетелство, че без Грижа не сте Оставени. А сега да продължим нататък. Полученият опит показва, че на чувствознанието трябва да се доверявате повече, отколкото на очите, отколкото на интелекта, отколкото на неискрените думи и измамата. Думите нямат значение. Често измамникът вярва сам на това, което говори, прикривайки с него нежелателни за себе си факти. Не вярвайте на думите, съобразявайте се с делата и дайте на чувствознанието простор да се проявява без пречки. Често пъти ние знаем много, но не умеем да си дадем ясна сметка за това. Чувствознанието се нуждае от грижливо и внимателно отношение към него. Трябва да се отделя повече внимание на това, което носи то, съсредоточавайки се върху постъпващите чрез него факти. Много ще стане веднага по-ясно и по-определено, тъй като съзнанието, като лъч на прожектор, позволява да се направи по-ясно полученото впечатление. Чувствознанието ще расте. Винаги има причина, ако то дава знак, че нещо изведнъж е станало неприятно или предизвиква в нас противодействие на заобикалящото. Ние все още не си даваме сметка за това, какво се е случило, но сърцето вече чувствознае. Тази област изисква внимателно отношение към себе си и постоянно внимание. Много в усещанията на човека се предизвиква от неосъзнатото знание за все още неизвестни за мозъка явления, недостигнали още до него или недостъпни за него. Реакцията на сърцето на същността на човека е много показателна, но мозъкът не желае да се съобразява с нея. Каква маса най-интересни наблюдения се разкрива пред човека: сякаш целият свят се открива за опознаване, но не чрез мозъка. Общуването върви също по този канал – чрез сърцето. И сърцето расте и се изтънчва, потапяйки се в тази най-тънка работа. Развивайте чувствознанието. Чрез него протича знанието към разкриващите се центрове и достига съзнанието. Духът знае много. Духознание и чувствознание са свързани неразривно. И двете означават непосредствено знание, без вмешателството на мозъка. Когато съзнанието се съсредоточава върху това да получи знание непосредствено, то го получава, ако не се дава възможност на мозъка да се намесва в процеса. В тези случаи мозъкът може да изпълнява чисто спомагателна роля на отчетник на постъпващите в съзнанието факти. Но самото получаване се извършва покрай него. Духознанието и чувствознанието стават за изтънчващото се съзнание нов метод за получаване на знания, а също и на информация по интересуващ човека въпрос.

401. (М.А.Й.). Любими, искам да ти кажа, че в нашия тежък земен живот ние често сме безсилни да изменим по своя воля хорската природа. Защото тя не се е сформирала от един път. Векове растат нейните корени на способности, качества, привички. Те трябва, но е трудно, да се изземат, когато не са от Светлината. Затова трябва да се прояви голямо снизхождение, търпение и състрадание и да не се уморявате от повторните опити да измъкнете човека от ямата, ако той е паднал в нея. Трябва да се уподобите на Учителя в голямото Негово търпение да ви преобрази и да ви издигне след Себе си, очиствайки ви от хилядолетните наслоения.

402. (Гуру). Проявете суровост, когато трябва да поразите тъмнината. Болезнено е когато оправят навехнатата става, много болезнено. Но тази болка е за благо. С излишна мекост може да се постигнат обратни резултати. Суровостта не е наказание, но най-добър способ за лечение на някои заболявания на духа. Духът боледува също тежко. А вие сте лекари на духа. Затова се учете да помагате и изцелявате духом и в духа отпадналите духом.

403. (24 юли). Нека да решим да бъдем на усилена и постоянна стража, знаейки точно канала на всеки вредителски опит. И ще се държим заедно, и ще бъдем още по-близко, така че никаква ехидна да не може да пропълзи между нас. Така трябва да се опазят и близките и заспалост да не се допуска.

Дълго са се трудили тъмните за да разрушат делото и ето, че са забелязани и разбити техните хитрини. Нека всеки нов опит да удесетори силите, да задълбочи близостта с Учителя и да умножи напрежението на зоркостта. Нека и джиновете да поработят за славата на Светлината така, че тя да нараства все повече и по-ярко. Това ще бъде тактика Adverse в приложение. Няма нищо страшно, когато сте заедно с Мен.

404. Ще продължим нататък тъй като урокът е усвоен. Уча постоянно, само че невинаги забелязвате. Много неща се приписват на случайността, макар, че зад тях стои Ръката. Тъка нишките за съчетаване на полезните условия. Полезност не значи приятност. Най-полезните и поучителни обстоятелства могат да бъдат много неприятни. Трябва да се измени отношението към тях, поставяйки полезността и нужността, даващи опит, на главно място. Така придвижването ще бъде по-бързо, вече остро осъзнато и толкова по-скоро ще се научим да се радваме на препятствията и трудностите. Безразличието, сънливостта, бърливостта са сестри на безволието. Безволието Смятаме за най-тежък порок. Утвърждавайте своята воля във всичко, във всяка постъпка. Нека всичко, което правите, да се извършва по ваша воля, с нейно разрешение, но съвсем не – противно на нея. В първия случай тя се усилва, във втория се разрушава. По-добре е да извършиш грешка по своя воля, отколкото добра постъпка в припадък на безволие. На нас не са нужни безволни издънки. Как иначе може да се нарече тази кошунствена пародия на човека, на неговата царственост на духа. Апотеоз на безволието – това е състояние на пълна безконтролна замаяност на рефлекторно-лунното мислене. Неговата крайност и логическо следствие е психизмът, ако организмът има склонност към него, а последният етап е обсебването. Трябва да се проявява винаги събраност на духа и огнените доспехи да бъдат в готовност. Мечът на духа във всеки момент е готов да блесне, разбивайки възлите на тъмните сплетения. Тъмнината не може да се бори със Светлината, ако огнения меч на духа се стовари върху нея. Затова и се крият старателно зад чуждите гърбове. Сами не смеят да приближат, тъй като знаят колко мъчително болезнени са ударите на меча, и парещи. Нарекох ви войни на духа и ви Дадох оръжието на Светлината. Действайте с него мъдро, умело и внимателно, за да не засегнете невинните.

405. Сине Мой, Владиката Иска да те приближи още повече. Затова са и трудностите, и препятствията, тъй като те служат като стъпала за приближаване. Стреми се към още по-голямо сближаване и се радвай на растящата Близост. Как може да се заобиколи разбирането на тези стъпала на сближаването и да не им се порадваш? Радостта е особена мъдрост на опитния ученик, твърдо и съзнателно вървящ към сближаване със Светлината на Владиката. Трябва да знаеш твърде много, за да усетиш тази радост, трябва да притежаваш знания, тоест, мъдрост, за да се усмихваш на трудностите в живота. Дори и най-страшния образ може да се срещне с усмивка и мигновено да се неутрализира цялата му сила. Тъмните често действат чрез страх. А вие се усмихнете. Усмивката на безстрашието е по силите единствено на герой. Неин антипод е гримасата на ужаса. Светъл е пътят на безстрашното сърце, тъй като това е съвместният път с Владиката.

406. (М.А.Й.). Разбира се, трябва да ни изпращате любов, защото тези нишки на светлината са здрави и веднага донасят отговор. Създава се съзвучие на сърцата, свързани с лъчите на любовта. Трябва да се положат усилия за това, да се чуе Гласът на Учителя. Той може да прозвучи и в мълчание. Когато е спокойна повърхността на огледалото на духа, тя отразява не само зрителните, но и звуковите впечатления. Трябва да се научите да се потапите в мълчание, това мълчание, при което замлъкват гласовете на трите обвивки и движението в тях затихва. Най-трудно е да се приведе в мълчание менталния проводник, тоест да се успокои мисълта и хаосът на носещите се мислени откъслеци да се замени с тишина. Иначе няма да се достигне това, което се постига при овладяване на обвивките и подчиняването им на волята. Даже сърцето не може да се утвърди, ако неговият глас е заглушен от самоутвърждаващите се нисши проводници. Шестият - висш принцип е в сърцето. Освободете сърцето от тиранията на трите. Дайте на сърцето свобода.

407. (Гуру). Приятелю мой, затвори по-здраво ковчежето на духа. Сега са нужни сили, събрани за закрепване на удържаната победа. Ако ковчежето не е затворено, няма да се удържат и плодовете на победата. Много вредите с многословие, и на себе си, и на хората. И тъмните, без да подозирате това, поставяте в известност за своите планове. Те лесно чуват думите, но им е трудно да прочетат мислите. Мисълта е прикрито слово. Дръжте мислите за бъдещите ваши действия за себе си. По-добре е да се говори за тях след изпълнението им. Половината от вредата се причинява чрез тази тъмна осведоменост. По-добре е да се мълчи повече. Ненапразно народната мъдрост нарича думата сребро, а

мълчанието – злато. Хората не разбират дълбочината на тази пословица и дори вие лошо прилагате нейната мъдрост в живота. Умейте да мълчите, когато трябва. Умейте да скривате силата, готова за действие. Неочакваният удар е мощен. Тъмната осведоменост създава нови възли на съпротива и изисква нови енергии, които иначе можеше да бъдат спестени. Умейте да пазите мълчание, когато трябва. Пазете силите си. Нека никой не знае какво сте намислили да правите, докато замисленото не е осъществено. Пазете силата си.

408. (25 юли). Океанът на знанията е достъпен и отворен, и неизчерпаем. От него може да се черпи по Лъча, но при постоянство на устрема. Ще поясня: устрем означава движение напред, тоест разширяване на съзнанието. Това постоянно разширяване обуславя и постоянния приток на нови мисли, носещи новото. Скалата на знанието има своите основни и допълнителни ноти в октавите. По тези русла и върви получаването. Нотите са все същите, Имам предвид в пределите на октавите и скалите, но всеки път на нов кръг от спиралата на досега почерпеното знание. Кое е новото? Нищо! Но новият подход в новото разбиране на все тези същите Велики неизменни Космически Закони прави старото като Космоса знание вечно ново в процеса на разгръщането му в устремения към Безпределността съзнание. Условиата на Далечните Светове са нови и пълни със завладяващ интерес за устремения дух, но те не са нови в общата схема на нещата, тъй като няма нищо ново под Слънцето и каквото е, и каквото ще бъде, вече е било през вековете, които са били преди нас. Но е ново съзнанието огнено, и е ново всеки час устремият към знание съзнание, и навивките на спиралата представляват нов аспект на света, и не се повтаря нищо. Всичко е вечно ново във възходящата спирала на еволюцията. Тези противоположности трябва да се разберат. Без разбиране на двойките противоположности Космическото Знание е недостъпно. Всяко явление отрича своя противоположен полюс и чрез него се утвърждава, устремявайки спиралата на проявите във времето и в пространството. Космическото Знание става достъпно тогава, когато земната мъдрост губи властта си над съзнанието. Далечните, Висши Светове съществуват. Да се влезе в общуване с тях може само в духа. За тялото и астрала са недостъпни. Значи трябва духом да се докоснете до тях. По същия начин, както духом сте се устремили към Учителя и влизате в Общуване с Него, по същия начин, устремявайки се, можете да влезете във връзка с Далечна Звезда, но духом, но в духа, но устремявайки се. Устремът към Далечните Светове довежда до Космическото Знание и потопява духа в океана на Безпределността. Най-добре и по-лесно е да се устремите чрез Мен - по-лесно е да се запази направлението и за да не се объркате пред неизвестността. Мнозина, даже знаещи, не се осмеляват, но пътят е отворен и достижението чака. Устремът, самоизходящ от духа, е първото условие за достижението. Но Учителят не може да изпрати насила, ако импулсът не се е родил вътре. Учителят Може да укаже целта, да обясни нейното значение и да укаже пътя към нея, но да се устремим трябва сам, да вървим сам и да проявим инициатива. Ще Помогна, ще Помогна, но проявете усилие, самоизходящо от вас, от вашето сърце. Само се устремете сами, по своя воля, по свое желание и със своите огньове и тогава законът за свободната воля ще Ми позволи да ви помогна. Основно свойство на Архата са ярките огньове, самоизходящи от неговата воля и устрем. Не можеш насила да бъдеш завлечен на Небето, но имащият крила сам ще полети, размахвайки ги сам. Сам, сам, сам, по своя воля, по свое желание, със своята устременост, със своите огньове - така могат да се доближат възможностите на Космическото Знание.

409. Веднъж ученик попитал Учителя: “Защо на него, а не на мен? Защо той, а не аз? Защо за него, а не за мен? Защо у него, а не у мен?” Учителят отговорил: “Търси обяснението в миналото”. Никой не може да получи нищо, без да го е заслужил в миналото, без да е положил усилия и без да е придобил нещо. Завистта е безсмислена. Нейният родител е невежеството.

410. Ако Кажа: “Действайте” - действайте незабавно. Ако Кажа: “Потопете се в мълчание” - потопете се. Указанието се изпълнява незабавно. Учителят Знае какво изисква пространственото напрежение и условията на обкръжаващата среда. Много вреда произтича, ако Указанието не се изпълнява срочно. Можете да видите за пример как вашите своевременни и нужни указания не са били изпълнени и какви следствия е породило всичко това. Така също, получавайки предупреждение за летяща вражеска стрела, трябва да се отместите без забавяне, иначе ударът е неизбежен. Повече внимание трябва да се отделя на това, което Указва Учителят. Имаше предупреждение за тъмните нападки, но зоркост не беше проявена и затова каналът не беше забелязан навреме. Ехото на грешките

дълго ще се носи в пространството и плащащите ще сте вие. Така също и вие изисквайте съзнателно и сърдечно следване на вашите указания. Иначе за какво са думите?

411. (М.А.Й.). Космическите Отец и Майка си остават за духа такива на каквато и възраст да е той, в каквото и тяло да се проявява и на какъвто и план да съществува. Нищо, при разбиране, няма да измени това взаимоотношение. Оттук се получава и твърдата увереност в здравината на Космическите връзки. Може да има много земни бащи и майки, но Космическите са едни и са неизменни. Затова може да се каже, че тези връзки са над Земята и земното. Те са се укрепили на Земята, но корените има са по-дълбоки. Утвърждавайки Моята Близост, утвърждаваш истината.

412. (М.А.Й.). Сега е време на особено напрежение на огньовете на пространството. Затова трябва да се пазят земните действия: по-малко думи, по-малко вълнения, по-малко безпокойства и излишни движения. Трябва да се прояви силата на спокойствието: и физическо, и астрално, и ментално. Защо да прегарят нервните проводници?

413. (Гуру). Искам да попитам какво е направено за това, да се срещне бъдещето в пълна готовност на духа? Утвърдени ли са получените знания така, че вашата същност да стане като тяхно изражение? Иначе идващите при вас няма да можете да убедите в нищо. Само личния пример, скрепен с действие, може да бъде убедителен. Най-малко от всичко убеждават празните думи. Покажете със себе си пример на служене на Владиката, както съм го показвал аз със своя земен живот.

414. (26 юли). Загрижени сме за това, нищо нечисто да не проникне в Моя Дом. Щателно проверявайте мислите си преди да встъпите в Общуване. За съзнанието първата мисъл сутринта за Учителя на Светлината е като първия лъч на Слънцето за Земята. И е добре, ако облаците и гръмотевиците на егото не я задържат. Тогава Лъчът е чист. Установили контакт, очаквайте в мълчание оплодотворяването на съзнанието от Лъча. Така се ражда високата мисъл, която не е от нисшите тежки сфери. Тя е от Светлината. Лъчите се проливат от Твърдината. Твърдината за Земята е Фокусът за концентрация на Светлината. Това е фокусът за съсредоточаване огъня на пространството. Това е магнитният фокус. Водещата еволюционна мощ на това средоточие е огромна. Устремилият се дух свързва магнитно себе си този неизчерпаем източник на огнената мощ. Както електрическата лампа се захранва с ток от централната станция и угасва, ако проводникът се скъса, по същия начин и духът се подхранва с огнена Светлина от Твърдината. Корабът може да се впусне в далечно плаване, но набира запасите си в базата и в базата се връща, когато ги изразходи. Вашият живот, на признатите от Нас, е подобен на плаване в океана. Все едно, в края на краищата ще се върнете в базата, за да възобновите необходимите запаси, и най-вече гориво, даващо огън и сила за движение на кораба на духа. Разликата е в това, че докато не е завършен земният път, енергията може да се изпраща и се изпраща пространствено. Ако радиостанцията може да изпраща своите вълни на далечни разстояния, то още повече – Твърдината на Светлината. Получавате постоянно, но особено сутрин. Трябва неотменно да се държи в своето съзнание тази далечна Близост с Мощта на Твърдината. Защото там е всичко – цялото минало, настояще и бъдеще на човечеството, в аспекта на тяхната непреходна същност. Тъй като миналото, настоящето и бъдещето не са нищо друго, освен навивките на единната спирала на Еволюцията, устремени във времето в Безпределността и Твърдината на Знанието представлява стожерът на спиралата. Ние в Кулата Наблюдаваме реката на света и Направляваме нейното течение. И вас, присъединилите се към еволюцията на духа съзнателно, също Включваме, но в индивидуални спирали на възход, изпращайки ви Лъчи с особено предназначение. Подхранваме усилено със струи огън устремените твърдо към Мен. Учителят Иска да издигне духа ви над бездънната бездна на живота. Не разрешавайте, не допускайте съзнанието да се потопи в нея. Ето, виждате ли множеството около вас, зададено в житейските вълни, с глава потънала дълбоко в дебелите плътни условия и забравили за Светлината. За какво да живеем, ако отричаме духа и неговата съдба, и неговото бъдеще, начертано от звездите. Но те отричат и затова не живеят, и са умрели в духа. Предали са сърцата си на мъртвия живот и отричайки Светлината са се предали на смъртта. Живи мъртъвци. Не се опитвайте насила да съживите умъртвеното съзнание. Нека да върви по своя път. Но тези, малцината духом неумъртвени, посрещнете с лъчи Светлина и им дайте според съзнанието – кой за каквото е достоен. И не жалете даровете на духа, ако видите готово съзнание. Сравнението на ликовите ясно ще покаже на кого и колко може да се даде. И ако видите способност за вместиране, не се бавете, тъй като часът на посева е определен и предопределената вълна няма да се повтори. Тях, можещите да вместят, дръжте близо до сърцето и

подхранвайте сърцата им с огън. Те именно са тези, които помагат на вас и на Нас да утвърждаваме Светлината на Земята, и да бъдем разпределители на Светлината. Големите и малки трансформатори на съзнанието са необходима установка в схемата на общочовешките прояви. Тяхната роля е такава като на обикновените трансформатори на градските мрежи за електричество, но върху широките пространства на планетата. Проявете загриженост и внимание към тях. Можещите нека да осъзнаят своето значение. Не сламки във водовъртежите на жизнения поток, а маяци Светлина върху здравата скала на Йерархията, указващи пътя на загубилите го. Нека да осъзнаят своето значение и да застанат твърдо върху скалата на Йерархията. Нашата Помощ е за тях, както и твърдостта на Водещата Ръка. Нека вървят смело в самия кипеж на живота. Но нека знаят, че зад гърба им е Владиката. Ако съзнанието позволи това да се разбере със сърцето, покажете им пътя за цял живот, до края, за да достигнат победно до Учителя на Светлината. А вие им кажете: не сте сами, но с Мен и че няма да бъдат забравени, ако те не забравят Мен. Вие им дайте огън, за да могат да умножат своите сили и с вас, и Нас, без да знаят униние, съмнение и страх, да могат да стигнат до предназначения. На всекиго своевременно ще Дам свидетелство за Близост, ако устои. Всекиго ще Подкрепя в минута на нужда и изпитание. На всекиго ще Дам според способността да вмести. Вие им кажете: нека вървят безстрашно. От какво да се боят, когато зад гърба им е Братството? Разделяте са временно, за да се срещнете отново. Извън времето и извън разстоянията са духовните връзки и извън ограниченията на световите, и на този, и на другия. Изграждайте здраво твърдината на своя дух, за да Може Учителят в Твърдината да се порадва на неизменността и твърдостта на вашата крачка. Учителят Дава напътствие: осъзнавайки Неговата Близост, да стигнете до победа.

415. (М.А.Й.). Ще очертаем пределите на възможностите. От какво са ограничени те? От устрема. От устрема се определят степените и границите на находките. От устрема се обуславя постижението. Вложете във вашия устрем сърце, горящо с пламенна мечта. И ако е завещана Безпределността, то нека вашата устременост не познава нито граници, нито предели. Тогава и вашите възможности ще се разширят съответно. Всичко е във вас, всичко зависи от вас, само намерете сили да се устремите огнено напред. А ние ще приложим, стига да има към какво да се приложи. Законът е суров: на имащия се дава, а от нямащия се отнема и това, което има. Погрижете се за това да има към какво да приложи Своята Сила Учителят.

416. (Гуру). (Напътствие). Кажете му: изпращам благословия по трудния път. На подвиг отива. И ако моето дело постави преди всички земни дела - благо му. И помощ, и съвет ще дам, и загрижеността няма да оставим, и ще опазим в пределите на кармата, но при условие на пълно отдаване на сърцето на Владиката. Дадено е много, но и много не е използвано и не е приложено. Богатствата на духа и до сега стоят в забрава, разхвърляни не по предназначение. Трябва да се съберат силите на духа вътре и да се утвърди равновесието, колкото е възможно. Това може да се направи помнейки единната цел. Единството на целта ще доведе до единство и обединение на всички енергии вътре. И равновесието става възможно. Всичко външно ще се приложи в съответствие с вътрешната целеустременост. Първата мисъл сутрин и първото място в съзнанието – на Учителя на светлината.

417. (27 юли). (Отново в съня си се бори с тъмните. Единият – целия черен, прогони. От другия се отбранява с Името, гледайки го в черното лице и изпращайки вълни право срещу него.)

418. Възложете на сърцето си да бъде колкото е възможно по-близко до Нас. Приложете за това цялото мислене, цялата грижа, целия устрем. В осъзнаването на тази близост бъдете и сред суматохата на деня, и в тишината на нощта. При осъзнаването на Моето Присъствие е възможно да се вършат дела, донасящи следствия и пресметнати за далечното бъдеще. Делата, които по своя срок са кратки, се изчерпват, завършвайки своя кръг. Но с бъдещето се установява здрава връзка само тогава, когато делата, извършвани в настоящето, продължават в бъдещето, в което неизменно се въвлича и самия творец на продължителните във времето действия. Считайте, че мислейки за следствията и отговорността вече въвеждате съзнанието си в това бъдеще, тъй като да отговаряш за нещо и да жънеш плодовете на утвърдените причини може само в бъдещето. Лесно е да се помириш с несъвършенствата на обкръжението като знаеш, че само бъдещето може да освободи от тях. Възможно е изцяло да се пренесе съзнанието в бъдещето, отделяйки на настоящето само това, което е необходимо и то само с цел да се заложи зърната на бъдещите находки. По този начин всичко, което се върши от човека, може да се разглежда като материал за изграждане на бъдещето. И затова всяка тухла и всеки камък, полагани в

неговите стени, трябва да бъде добър – но Искам от теоретизирането да преминете към практическото усвояване на даваното знание чрез прякото му прилагане в живота. При утвърждаване на правилното действие е лесно да се изпълни сърцето с радост. Реакцията на правилното действие винаги е радостна. Тялото може да скърби, но духът се радва. Говоря за радостите на духа, а не за радостите на тялото. Тези радости са преходни и в тях има много сълзи, и те завършват с това, че и радостите, и тялото се превръщат в прах. Затова е по-целесъобразно да се мисли за радостите на духа, неограничени от временността на случайните обвивки. Близостта на Учителя означава винаги радост – и сега, и после, и навсякъде, и винаги. Възможно е да утвърдиш себе си в преходния час, а е възможно и да приобщиш себе си към вечната радост на духа. Моментните радости са кратки и в тях се съдържа много мъка. Но в радостта на духа, който е разбрал невидимата близост на Учителя на Светлината, имате съвършено и непреходно достижение, в каквато и степен то да се проявява. Осъзнаването е безусловно добро, даже и ако това е само началото. Има явления, които са положителни по същността си, например Светлината и към нейното осъзнаване трябва да се стремите без да се страхувате, че Светлината ще стане тъмнина.

419. В световите всички земни съждения, мерки, стандарти и условности отпадат. Всички те са неприложими в Надземното пространство. Какво е приложимо там и какви са тези мерки? С какъв мащаб да подходи към Космическите условия на съществуване човек? Земното не става за нищо: нито дрехите, нито храната, нито домът, нито способите за съобщение, нито парите, нито вещите. Те там са просто неуместни. Но са уместни мъжеството, спокойствието, любовта, устремеността и другите качества на духа, тъй като тези качества са форма на проява на духа в Надземните планове. Обкръжение има и там, но е по-близко по същество до формите на природата. И всичко изкуствено, натрупано от човека, няма право на съществуване едновременно с формите на проява на Висшите сфери. Има право само тя – красотата, дори и да представлява продукт, създаден от човешките ръце. Затова предметите на красотата, предметите на изкуството, преминавайки в Тънкия Свят, живеят там в своите безсмъртни форми хармонично с обкръжението. Тях не ги очаква участието на унищожаването, както очаква тя наслояванията на нисшите слоеве. Тружениците на изкуството се трудят за вечността, служейки на красотата и украсявайки с нейните творения тънките сфери на планетата. Значението на изкуството е дълбоко и непреходно, тъй като неговите творби живеят не във вековете, и не в хилядолетията на невидимите планове. На изкуството е отсъдено да насити с красота и плътните, и тънките сфери. Служителите на изкуството, служителите на красотата служат на Светлината на бъдещето, на бъдещето на планетата.

420. (М.А.Й.). Зная, скъпи мои, не е лесно, но имате Светлината. И Близостта на Учителя е неотменна. И хранейки се със Светлина, и пребивавайки в Неговата Светлина имате това, което не притежава никой в достъпната за вас степен, дори и сред вашите близки, и което притежават много, много малко от далечните. Но мнозинството не познават Светлината. Нека радостта от Светлината бъде вашата радост и нашата, тъй като и ние също сме в Неговата Светлина. Скъпи мои, намерете сили да проявите търпение докрай, тъй като е голяма бъдещата ваша светлина. Ако вие не забравите за нея сега, в тесните условия на живот и познавате радостта на духа, то така ще е и тогава, когато придобиете своето място в Царството на Владиците на Светлината. Тогава няма ли да бъде вашата радост съвършена и продължителна? Служителите на Светлината се притеглят магнитно в нейната орбита и определят за себе си сферите на Светлината. Радвайте се на своето бъдеще!

421. (Гуру). Воинът не се оплаква от това, което за еснафа би се оказало непоносимо, както и невъзможно. Воинът има своя оценка за ставащото. Негов спътник е опасността. Неговото притежание е това, което е с него. Той може да гледа безстрашно в лицето и смъртта, и мечът е готов да се вдигне срещу врага, без да се смущава. Така и вие бъдете винаги готови да поразявате тъмните. И не се смущавайте от нищо. Радвайте се на всеки случай да се преборите с тъмнината. Воините на Владиката са непобедими.

422. (28 юли). Трябва да се оповести на света високото явление на Майката на Агни Йога. Трудността се заключава в това, че всичко постижимо от човека се постига от него в съзвучие. Само съзвучните съзнания могат със своите сили и със своето разбиране да проумеят и то далеч не напълно, какво са имали те в лицето на този велик дух. А са имали много. Хората са нарекли мъченици на науката тези просветители на човечеството, които са искали да му дадат плодовете на своите мисли и дела. Много от тях са били измъчвани, много са били преследвани, много са били заобиколени от

насмешки, клевети и чудовищно неразбиране. Неразбирането от страна на хората е тяхна съдба – на великите. И къде са тези, малцината, които са оценили явлението на Великата Майка достойно, според дълбочината на своето разбиране? Те са малко, те са много малко, но техен дълг пред себе си и пред другите е да споделят своето разбиране и да разкажат на тези, които знаят по-малко или не знаят, за значението на живота на този Велик Дух, дарил със своята Светлина Нашата планета в най-тежкото време на преходния период от царството на Рибите към Епохата на Водолея, към Епохата на Огъня, когато човечеството навлиза в Новия Свят. Тя е показала със своя пример прообраза на това, което човекът трябва да стане някога. Огнените центрове на Нейния организъм бяха разкрити и запалени. Тези огънове се разпалиха в грубите земни условия. Да отдадеш себе си мъжествено на изпитанията на пространствения огън в името на бъдещето, в името на това, да дадеш пример на хората за бъдещите достижения на духа - това означава да предадеш своето тяло на разпъване и страдание, тъй като земните условия и състоянието на земната аура не съответстват и не благоприятстват това изтънчено огнено състояние на организма. Сякаш груби напукани пръсти се докосват грубо и невежо до най-тънката струна на арфата, арфата на духа, създадена за това да възприема музиката на сферите, отговаряйки ѝ със звучене на невидимите струни на сърцето. Отворените центрове са много рядко явление. В такава форма, каквата е била при Нея, никога още никой от хората на Земята не е постигал такава висота. Това е означавало овладяване на чувствознанието. Знанието на духа е било достъпно за Нея. Тя просто е знаела. Съществуването на тази форма на знание и неговата възможност трябва да се допусне. Ковалевская е знаела решението на най-сложните математически задачи веднага, без изчисления, чрез високо огнено чувство. Това е при Ковалевская, гений – математик. В Майката на Агни Йога пък хармоничното разтваряне на огнените чакри е направило Нейното чувствознание всестранно, като нито разстоянията, нито земните далечини не са били препятствие за Нея да знае. Тя е знаела. Тя е знаела много и по-близо от най-близкото е била близо до Владиката. Разбирате ли какво означава да бъдеш най-близък на Владиката? Наистина в Нея виждате Висшето, тъй като зад Нея е вече Самият Призоваващ. Може да се обиколи целия свят, може да срещнеш най-умните хора, може да срещнеш тези, които представляват земните авторитети във всички области на знанието, но сред тях няма да намерите такива, които биха могли да се поставят редом с Нея, тъй като е несравнимо несравнимото. Нейната област е областта на духа, областта на бъдещето, областта на тези най-чудни и изумителни достижения, които след време ще станат достояние на хората. Вестителка на бъдещата Светлина, настъпваща в света, може да бъде наречена Светлата Майка. Тъй като със Своя пример Тя е показала това, което в далечно, далечно бъдеще ще може да достигне всеки. Тя показва със себе си верността на Учението на Огнената Йога. Тъй като това, което е било дадено в Учението, при Нея е било прилагано в живота. Да се говори за истината е едно, да се провъзгласява истината е едно, но да представяш чрез себе си провъзгласеното е нещо съвсем друго, нещо много трудно и недостъпно за хората. Тя даде със себе си примера на огнена устременост, преданост и любов към Владиката на Светлината, Най-Височайшият от всички, били когато и да било на Земята или предстоящи да бъдат. Неговият Велик Облик Тя направи близък на тези, които видяха в Нея Посланица на Светлината и най-приближена на Него. Умряла не Я почитайте, тъй като е жива. По-добре Я считайте заминала за Светлина за вас. И ако не знаете как да се докоснете до Нея, повярвайте на тези, които знаят, че това е възможно, че любовта е по-силна от смъртта, и че нейните стрели, огнени стрели, преодоляват пределите на световите. Наследството на огнената Майка е голямо. То ще бъде забелязано и разбрано в цялата си дълбочина след векове. За да се види една голяма картина изцяло и да се осъзнае нейният смисъл, трябва да се отдалечиш от нея на известно разстояние: отблизо няма да видиш. По същия начин, за да разбереш мисията на Великия дух, трябва да се отдалечиш от него във времето и вече в перспективата на вековете и даже хилядолетията, да се разгледа изследваното явление. Но някой вече знае, някой вече прозира това бъдеще, когато дължимата оценка, внимание и почит ще бъдат заслужената съдба на Великата Майка. Какво знаят хората за пространственото Служене, какво знаят те за Космическата работа, за сътрудничеството със Сферите на Висшите Огнени енергии и с Йерархията на Светлината? Как могат те да съдят за тази незрима и невидима за тях Нейна работа, Отдала в служене на хората целия си живот и всички свои сили. Наистина отдаде своята душа за ближния, Нейното голямо сърце пребиваваше в огнен подвиг на живота. Този подвиг е велик, това е геройство на духа, изискващо благодарение на своята продължителност напъване на всички сили, продължило през целия живот, и често тялото не е

издържало. Плътта изнемогваше и само суровата и твърда воля поддържаше слабеещите земни сили. Да! Много изнемогваше и боледуваше често. Но тези болки бяха свещени, тъй като мощта на горящите огньовете, с голям труд съчетани с физическото тяло, дисхармоничността и грубостта на земните условия и ниското състояние на мнозинството са способствали за задълбочаването на тези непрередавани с думи трудности за изтънчване на огнената същност, за да се пребивава в земно тяло. Но пребиваваше, но се трудеше през целия живот, без да отпуска ръце, но остави голямо наследство след себе си, но помогна на всички, обърнали се към Нея, показва Светлината и как да се стигне до Учителя на Светлината. Как да се предаде с думи това неизказуемо, което Тя донесе на света, но желаещият да се приближи може винаги да дойде и да почерпи от Нейната Светлина, и поне веднъж, докосвайки се със сърцето, да усети че е намерен път, че е възможно да се приближиш до източника на истинското знание, и можеш да пиеш от него, вече без страх, че ще ожаднееш отново. Този, който е намерил щастието да усети в сърцето си лъча на Великата Майка на Агни, той се докосва до огнения източник на безсмъртието. Всичко е Едно. Единно средоточие на всичко Съществуващо. Единна е Йерархията на Светлината. Духът, намерил прекия път чрез сърцето на Посланичката на Нашата Светлина, възхожда към Фокуса на Единната Светлина. Така Възлагам на хората да разкажат за Огнената Майка на Светлината.

423. Отново Потвърждавам! Давам право да свидетелстваш за Огнената Майка на Светлината. Давам това Поръчение. И това свидетелство ще бъде огнено. И върху него ще стои огненият печат. Никой няма да пише за Нея така, тъй като на теб е дадено това право. Почувствай го със сърцето си. Ще те съпътстват и възможностите на Указа. И ти Давам право да говориш от нейно име, както ти е Дадено право да говориш в Мое Име и от Мое Име. Не мисли за дребното и житейското, когато се дава великото. Какво ни интересува гласа на тялото или Земята, когато беззвучният Глас на Владиката звучи ясно в сърцето. В направените Записи днес имаш потвърждение на Моите Думи. Ще напишеш книга за Майката. За Майката много можеш да кажеш. И Самата Тя ще ти помогне да изпълниш мисията на живота. Мисли за Нея, свързана тясно и близко с теб. Отворени са вратата за пряко и непосредствено общуване с Нея. Не пропускай възможността.

424. (М.А.Й.). Радвам се на новата близост, тъй като всеки ден е нов и аз, и ти, следващи Владиката, тъй като Владиката е нов винаги. Оттук и нашата новина – моя и твоя. Нови мисли и задълбочена близост, като първите лъчи на светлината, озаряват вътрешния свят след нощната пралайя и донасят със себе си нови вести, нови мисли и чувства. На мен е близък Владиката, а ти си близък на мен, и ние заедно сме в Светлината на Владиката. Ще ти помогна да съставиш книга за Майката. Тя вече съществува, но трябва да премине и да се оформи през твоето съзнание. Затова не тъгувай – нейното съдържание е голямо и материалът е много – всичко няма да се вмести, тъй като стоях на прага на Безпределността и гледах в Безпределността. Ще получиш много в своя стремеж да направиш Записи за Майката. И не мисли за това какво да напишеш. Сам Владиката ще Укаже и ще Напълни свръхмерно с мисли сърцето. За мен е радостно да усещам как в твоя дух моят образ расте и се проявява. Но заслугата не е моя, нито твоя, а на Владиката, чрез мен и чрез теб да извести света за Светлината на Неговите Лъчи. И аз, и ти сме нищо сами за себе си, но Той, Владиката, който пребивава в нас, Той Твори Своята Светлина в нас. Така и вървете с Името на Владиката през живота на Земята по пътя към Безпределността, по безпределния път.

425. (Гуру). Волята е всичко в човека. Това е онова, което той притежава, и чрез което той има своето битие като индивидуализирана същност. Ще посветим на волята нашето желание и нашите усилия здраво да я укрепим. Славно се бори с тъмните безстрашния дух. Ще добавим и воля в желанието за борба с тъмата, за да бъдеш следващия път още по-силен. Пътят е решен и волята го охранява. Нека никой и нищо да не посмее да намали огъня на волята. Няма да дадем на никого и на нищо власт над своята воля. Аз те укрепвам в осъзнаването примата на волята като висш атрибут на духа. И тъй, смело напред и нищо няма да стане пречка по нашия път, нищо и никой.

426. (29 юли). Какво да се вземе на далечния път? Само най-необходимото. Не трябва да се претоварваш с дреболии. Напътствието също предвижда главното, но не и подробностите. Подробностите произтичат от главното, като негово логическо следствие и затова за тях можеш да не се безпокоиш. Но главното, но най-главното трябва да се обгори в съзнанието с огнени букви. Не е беда, ако са изпуснати детайлите, но е беда, ако е забравено главното. Главното е Учителят. Без Него няма път. Къде ще вървиш без Него? Може да си представиш дори и Безпределността, но какво ще правиш в

нея без Учителя? Лесно е да се объркаш там, където няма нито край, нито начало и където е трудно да се разчетат знаците, и където липсват обичайните указващи знаци. Единствено само Йерархията на Светлината е като устои на мост в Безпределността. Затова най-нужното, най-ценното, най-основното трябва да се пази повече от всичко. Пътят на човека е безкрайно дълъг. Неговите отрязъци на Земята и в световите се различават рязко един от друг. Вzeti поотделно те са лишени от краен смисъл. Но свързани от разбирането в едно, представляват непрекъснатият път от искро-монадата до богочовека и по-нагоре. За утвърждаване на това разбиране на неразделимия път, всяка крачка по него, всяко явление в него и всичко, случващо се с човека, трябва да се разглежда не само по себе си, не взети поотделно, а именно като неотделими частици от този цял, неразделен път. Едно явление, взето в неговата неотделимост от пътя на живота, веднага ще заеме полагащото му се място в общата схема на нещата и тогава монетата пред очите вече няма да закрие Слънцето, и преходното – вечното. Това ще доведе до съизмеримост – най-нужното и неотменимо качество на истинския ученик. Трудно е да се предпочете крещящата суета на деня, тъй като “доста е на деня злобата му”, но огненото помнене за неотменимия път и везните на Безпределността ще помогнат да се обуздае ръмженето на тържествуващата суета. Не навън, но в духа, в съзнанието и, призовавайки волята, и потапяйки се вътре в себе си, макар и за миг, могат да се намерят сили да се противостои на най-яръстия натиск на житейската мътилка и суетата на деня. Учителят защитава вашата душа от поклонението ѝ на фантомите на преходното и временното и утвърждава духа. За какво са всичките ваши дела, всички безпокойства, всички старания, цялата суета, всички огорчения, трудности и обиди, за какво е всичко, ако Учителят го няма? Онези, които са се предали на суетата на живота, не познават Учителя, затова техните дела са мъртви, и животът им е безпросветен, и не знаят накъде вървят и за какво живеят. Но вие знаете и няма да поставите преходните дела по-горе от главното. Лесно е да се разбере, но не е лесно да се утвърди това разбиране в живота. Трябва много решимост, много мъжество, много твърдост, за да се постави Учителя на Светлината над всичко и повече никога да не се отклонявате от поставената цел, каквото и да правите, където и да сте и каквито и условия да ви обкръжават. Мястото на Учителя е в главния ъгъл. Този ъгъл не е в дома, но е в съзнанието. Макар че дори и в стаята може да се постави стол за Учителя, на който никой да не сяда. Този стол е като символ на Неговото постоянно Присъствие. Ние сме пътници в безпределността и съзнанието, настроено на този ключ, ще намери в него сили да завърши докрай своята симфония на живота. И както музикалната симфония може да премине в определена тоналност, така и животът на човека. Ключът е Даден в ръцете, останалото зависи от получилия го. Животът се преминава със собствените крака и всяка крачка трябва да направиш сам, със собствени усилия. Такъв е законът на живота. Вървете, вървете, а Аз ще Помогна.

427. Искам да ви видя силни, устойчиви, несломими и, осъзнавайки своята сила, вървящи безстрашно през живота. Ще Умножа силата. Ще Дам спокойствие и ще Изпратя осъзнаване на огнената мощ. Духът ликува победно, когато побеждава. Искам да ви виждам винаги победители. Моят избраник и призваният от Мен към победа е винаги победител. Учителят Призовава към победа и Усеща огнено тази ваша победа. Онези, предалите се на мъртвия живот, не познават победата. Но вие, вървящите с Мен я познавате. И вече разбирате какво означава да бъдеш винаги победител. Имало е и трудности, имало е и борба, и облаците са се сгъстявали страшно, и сте били обкръжени от тъмните, но ето... Учителят е до вас и всичко е минало, и огненият венец украсява челото на победителя. Затова и вървете смело напред, знаейки, че и занапред ви очакват нови победи. Вървете със съзнанието, че е невъзможно да не победите, че поражението е невъзможно, че към победата Води Учителят. Така и ще преминете целия ваш земен път, от победа към победа. Това съзнание дава сили, дава увереност, дава твърдост на ръката и неизменност в знанието на духа, че Учителят е близо. Войни Мои, не за поражение съм ви Призовал, а за победа. Сражавайте се, борете се, воювайте винаги против тъмнината, вървяща срещу Светлината и знайте винаги, че поражението е участ на тъмните злодеи. Ние Побеждаваме винаги. Сега е нанесено страшно поражение над тъмнината. Водачът им е унищожен. Те вече не могат да устоят. Те разбират това. Тяхната борба е борба на отчаянието. Толкова по-смело и по-твърдо се сражавайте. Толкова по-уверено нанасяйте удари, тъй като тъмата е поразена. Дребните тъмни все още воюват, тъй като не знаят, че с техният повелител е свършено. Но големите знаят и отчаянието на тяхната обреченост ги тласка към безсмислена, безнадеждна и неистова борба. Но вие знаете и затова се

преизпълнете с мъжество докрай, до пълната победа над тъмнината, когато всички нейни слуги ще бъдат изгонени от вашата планета. Към тази крайна победа Вървим бързо и твърдо.

428. (М.А.Й.). На моите любими изпращам поздрав, а с него и лекокрили мисли за това как в труда и борбата със себе си, как в тесните условия на земния живот да се научат да летят в духа. Разберете, скъпи, че духом можете силно да се стремите към мен, да се стремите и да бъдете в близко общуване с мен. Малко е да се каже за това, малко е да се разбере, но трябва да се усети със сърцето и да се утвърди в сърцето, и чрез сърцето да се устремите към мен. Нашата задача е да заздравим близостта, за да бъде лесно преуспяването при получаването на мисли по този канал. Изпращам мисъл за радостта от близката победа над планетната тъмнина. Когато завърши Пришествието, място за тъмнината няма да има. Последният съд ще отсъди и тя ще бъде изпратена на Сатурн, за разложение заедно с тази зловеща планета. Бъдещето е радостно и светло. Нека тъмата да не заслони настоящето. Приобщете се към моята радост на духа за отсъденото Пришествие на Светлината. Идва победно.

429. (Гуру). Не броим грешките, а победите. По тях и се отбелязва победния път. За какво да говорим днес? Освен за това, че ценим високо предаността и помненето. Тези нишки, свързващи с нас, са по-здрави и от стоманени въжета. И как можем да замълчим, ако на нашето сърце се чука с преданост. Няма да мълчим, а ще отговорим. Но защо сте толкова малко вие, съхранили предаността? А къде са останалите, призваните, отговорили и забравили, забравили този, който ги е призовал! Но нашето внимание и светлата помощ на нашата стрела е за вас, незабравилите. Сред тях, незабравилите, виждам с радост сърцата, горящи с преданост и съхранили паметта за това, кой ги е призовал на подвиг в Името на Учителя на Светлината. За тях е моят поздрав, и грижа, и радост от единението в духа. Може да се помисли за това какво би било, ако учениците на Спасителя са забравили за Учителя на Светлината. Нямаше ли да умре Неговото Дело, и нямаше ли да бъдат напразни Неговият подвиг и кръстни мъки? Забвението не подобава на пътищата на Светлината. Чрез забвението и най-добрите начинания могат да се обрекат на смърт. Учителят не Забравя, не забравяйте и вие.

430. (30 юли). Сине Мой, приобщил се към Светлината, възможно ли е да се предадеш на тъмнината? Нищо телесно не може да бъде от Светлината. Всичко, засягащо тялото трябва да бъде под суровия контрол на волята. Тялото е роб, духът е стопанин. Идеалът е пълното овладяване на тялото и всички негови чувства. На известно стъпало и при известни условия е необходимо пълно въздържание, и дори бракът е невъзможен, тъй като “Можещият да вмести да вмести”. Стъпалото на Адепта на съкровено знание предявява много изисквания към духа. Какво от това, че Гаутама Буда е бил женен и е имал дете. Когато е дошло време за Служене се е наложило да се откаже от всичко и да остави всичко. Преобръщайки древната пословица, може да се каже: “Quod licet bovi, non licet Iovi”, тоест: “Каквото е разрешено на бика, не е разрешено на Юпитер”.

431. (М.А.Й.). Всеки, който отново се приближава към вас и е допуснат до сърцето, налага голямо натоварване и със своята тежест пречи на сърцето да се издигне към Светлината. Не е лесно на Владиката заради неговите последователи, не е леко и на последователите заради вървящите след тях. Но иначе не може. Как тогава ще се служи на Светлината? Посрещайки обръщащите се, трябва да поемете тежестта върху плещите съзнателно, без да се съблазнявате с розови надежди и самозалъгване.

432. (Гуру). Неопитният новак гори от желание да поучава всички само на първите стъпала. И само опитният ученик гледа на предаването на знания като на нелеко и отговорно задължение, приемайки върху себе си тежестта на несъвършенствата на приближилите се до него. Труден е пътя на разпространителя на светлина.

433. (31 юли). Знаете ли какво струва на Учителя всеки, приближил се до Него и приет от Него? В Своята сфера Той допуска и претопява в чист метал вашите неизживени несъвършенства. Така също и на вас не ви е радостно от приближаващите се към вас, а е сурова задълженост и обременяване на вашия дух със собствените им слабости и несъвършенства. Само неопитността и невежеството се стремят да поучават всички, но опитният ученик знае, че всеки допуснат до сърцето налага върху него трудни и продължителни задължения. Не минувачи допускате, а тези, с които ще се наложи да вървите докрай и да вкусвате от техните несъвършенства, докато не бъдат изживени. Необходими са голямо търпение и търпимост. Ученичеството е един от видовете Служене на Светлината. Задължението да предадеш част от своите знания на известно количество търсещи души представлява неписан закон на духа. Много неблагодарности очакват всеки на този път. Признателността е рядко качество. Толкова

повече го Ценим. А вие проявете много търпение, търпимост и загриженост по отношение на тях, дошлите при вас. Но не настоявайте пред никого. И с дошлите са достатъчни грижите и огорченията. Мислят, че носят радост със своето непросветлено съзнание. Това чувство е възможно в началото, докато се разпалват огньовете. Но когато новодошлият започне да проявява ярко своята разголена същност под въздействието на Светлината, радостта се заменя със сурово разбиране трудността на задачата при трансмутирането на човешката душа. Проявете голямо търпение и търпимост така, както и Учителят ги Проявява към вас. Нима мислите, че Му носи радост да Гледа вашите тъмни неизживени качества и да се докосва до тях? Но Вижда и Търпи. Търпете и вие. И главно, не осъждайте това, което подлежи на доизживяване. Осъждането само усилва неизживяното. Анализът не е осъждане. Трябва да се обсъди, но не да се осъжда. И често виждате как вашите старания да извисите техния дух и да го задържите на достигнатата височина, са безсилни. Но Учителят се ражда при следването на този неблагодарен път. Този, който иска да стане Архат, приема на своите рамене тежестта на учителството и изпива до дъно чашата на хорското отношение.

434. Ще намериш радостта от живота в радостта от Служенето на Владиката. Скучно е да се живее за себе си и празно, но ако посвещаващ на Него своите дела, вършени в живота, радостта става достъпна. Учителят – това е вашето бъдеще, изпълнено в конкретния Облик. В мислите за бъдещето винаги може да се намери радост, тъй като там несъвършенствата на настоящето липсват. Утвърждавайте неговата реалност, реалността на бъдещето с по-голяма сила, отколкото сумрака на настоящето. Сумракът свършва, тъй като е преди разсъмване и Светлината предстои.

435. (М.А.Й.). Днес е тежък ден и ще бъде трудно да се пише. Затова ще кажа само една дума – неотстъпчивост. Нека тя да бъде водещ магнит в тези трудни дни.

436. (Гуру). Най-трудното ще бъде и най-лесно, и най-бързият път към достиженията. Хората забравят за другия полюс на трудността – за лекотата. Трудността ще се преобърне в лекота, но лекотата – в най-трудното. Затова нека трудността не ви спира, тъй като знаете, че няма по-лек и по-бърз път да достигнете, освен през трудността. Лекотата не дава достижения. Опитният ученик избира трудния, но затова пък най-кратък път. Така по-бързо ще достигне.

437. (1 август). Сине Мой, едно и също явление при различни обстоятелства може да предизвика съвършено противоположни чувства. Да загуби всичко, което притежава човек, при условие - да придобие Учителя и пълно единение с Него в духа, при внезапно откритата способност да Го вижда и да чува Неговия Глас, ще бъде за човека не загуба, но най-висшето щастие, възможно на Земята. Работата не е в самото явление, а в отношението към него, в нагласата на съзнанието. Първата крачка към утвърждаване на властта над явленията от този свят е да се осъзнае, че както и да се отнася човек към каквото и да било, това отношение се обуславя от неговата воля – осъзната или неосъзната в дадения момент или някога по-рано произнесла своето решение именно така, а не по друг начин да реагира на явлението и да го смята за добро или лошо, приятно или неприятно и така нататък. Трябва да се разбере, че към всичко, ставащо с него, човек се отнася така, както той иска. Затова едно и също явление може да служи за някого като източник на радост, а за друго – на мъка. Да се разбере това ще бъде първата крачка по пътя на мъдростта. Ако се научите да се отнасяте към всичко не така, както ви се иска, не така, както е привикнал човек, не така, както е прието обикновено, а така, както иска мощно родилата се негова воля – това ще бъде втора крачка. Възможно е даже да се упражнявате в този процес на волева съзнателна реакция към явленията в живота. Измамили са ви ... Колко е полезна твоята измама, ще каже многоопитния ученик. Нещо са откраднали или нещо е загубено. Значи, дошло е време да се придобият нови вещи. Умрял е любим човек... Добре е и това, значи, дошло е времето да станете още по-близки в духа и да се премине границата на смъртта в общуването с него. Така постъпвайки и така размишлявайки можете да промените коренно отношението си към всичко ставащо и да се отнасяте към него не така, както се отнасят обикновено хората, а мъдро, утвърждавайки своята власт съзнателно върху отношението си към всичко, което се случва навън и вътре. Това и ще бъде победа над света. От роб неволник, роб на обстоятелствата и условията на живот, човек се превръща в господар на самия себе си. Тъй като да победиш себе си в себе си означава да победиш света. Всичко е в съзнанието, всичко се обуславя от него. И получавайки ударите на живота може да се призове към живот биполярното зрение на духа и да се види противоположния полюс на явлението, точно компенсиращ и уравновесяващ получения удар. Време на трудности и борба..., но затова пък растеж на

силите, време за огорчение и обременяване на духа..., но затова пък разширяване на съзнанието и растеж на духа, дни да угнетеност и притеснения..., но затова пък свобода на духа от веригите на Земята. Оттук и радостта като особена мъдрост, оттук и радостта от препятствията, оттук и освобождаване от кармата. Рефлексът на съзнанието говори властно за това, че трябва да се помрачиш от поредното събитие на деня, но волята утвърждава още по-властно своята свобода от лунното наследство на миналото и казва, че в нейните ръце е да установи един или друг ъгъл на отношение към всяко явление в живота. Нека волево да дадем свобода на волята да утвърждава нашия жизнен път и отношението към различните явления по този път. Има много различни видове разнообразни робства, във властта на които се намира съзнанието. Днес е дошло време да се разбере това, за да се освободиш от всички тях със силата на възстаналия дух. Радвам се или тъгувам, но затова, че искам това и се радвам, именно, радвам се не затова, че нещо е радостно, но затова, че духът иска чрез волята да наложи радостта. Всичко е във властта на човека в неговия микрокосмос, както и всички реакции спрямо явленията на външния свят. Трябва да се разбере много добре, че властта над себе си и свободата на духа се утвърждава от волята. Наистина, лаборатория за всички усещания представлява микрокосмоса на човека и ще бъде голяма победа за човека над себе си, ако чрез своята воля може да предизвика всяко усещане само заради това, че го иска неговата воля, макар и всичко обкръжаващо да крещи яростно и настойчиво: не! Това означава да се върви против течението на утвърдената с векове обичайност, вкоренила се в съзнанието на милиони хора. Това и ще бъде озареният път на победителя, това ще бъде победният път.

438. (М.А.Й.). Неотстъпността поражда твърдост на съзнанието и увереност в победния път и облекчава нашата възможност за близко ръководство. Много радост ни дава увереността, че и утре, и вдругиден, и винаги, докрай нашата близост ще се утвърждава съзнателно. Такава решимост вече не е според човешките мерки, но е от духа и от миналите богати придобивки. Свързващите ни връзки идват от дълбините на вековете и тържествуват над живота и над смъртта. В живота те са ни обединявали независимо от разстоянията и другите препятствия. Обединяват ни и сега, когато моят дух се е освободил от тялото.

439. (Гуру). Какво дава право на нови получавания и нови пратки? Прилагането на по-рано полученото. По този начин ключът за получаването се намира в желанието да се приложи в живота това, което се дава от ръководителя. Тайната на успеха на удачния ученик е в силния стремеж да приложи в живота изпращаните му указания. По-добре е съвсем да не знаеш, отколкото да знаеш, а да не намериш сили да приложиш знанието в употреба на практика. Няма отвлечено знание, но има живот. Вървете по пътя на живота и Водещата Ръка ще бъде неотстъпно над вас.

440. (2 август). Нашата решимост е да се върви докрай. Такава трябва да бъде и вашата. В нея е залогът и гаранцията за победа. За Мен е радост да Водя решилите да вървят с Мен завинаги. И ако вашият път е решен необратимо, така че връщане назад да не може да има, то не е ли по-добре всяка мисъл, всяка постъпка и действие да бъдат превърнати в мисъл и действие, приближаващи към Мен? Много нещо се върши в продължение на деня, което отдалечава. А вие помислете как да се направи така, че всичко да сближава. Вече забелязвате, че нови мисли постъпват не само сутрин по време на Общуване, но и посред деня. Те не трябва да се изпускат. Трябва да се запишат, макар и накратко. Незаписани се забравят и изчезват за Земята. А те ще послужат като богата храна за духа на тези, които въобще не могат да възприемат. Нека не ви спира това, че някои могат да ви се сторят не толкова важни, както сутрешните мисли. Ще дойде време, когато Общуването ще навлезе във вашия живот напълно, а не само сутрин. Наричаме Пълен кръг на Общуване осъзнаването на постоянното Присъствие на Учителя в духа, когато океанът на Учението е отворен и достъпен постоянно и от него може да се почерпи. Степента на тази достъпност е различна: от начална до безгранично широка. Дълбочината на възприемането се обуславя от стъпалото на съзнанието. А тъй като съзнанието на възходящия дух се развива спирално и последователно, то и постъпващите знания се намират в стройна и последователна зависимост от процеса на разширяване на съзнанието. Колкото по-бърз е подеът и по-стръмна спиралата, толкова по-забележима и рязка е и разликата между получавани и възприемани мисли. Например, за Близостта на Учителя може да се пише всеки ден, и всяка Записка ще бъде по-задълбочена от предидущата, като дълбочината и различието ще бъдат в пълно съзвучие с придвижването по пътя. Самата тема е невъзможно да бъде изчерпана, тъй като на безпределния път Близостта с Учителя на

Светлината нараства неотклонно и постоянно, а тъй като Учителят на свой ред също се Придвижва в Безпределността и Възхожда по стълбата на Светлината, нямаща край, то и този процес няма нито край, нито предел. Така че може да се върви спокойно напред, знаейки, че източника на безпределно познание за света никога няма да пресъхне. Често усещате, че докосвайки се до някой въпрос е възможно той да се разтваря и разширява безкрайно, че по отношение на току-що осветените негови части се откриват нови страни и че те са безброй. Влизаме в допир с Безпределността постоянно, тъй като нашето битие е в Безпределността и сме ограничени от всички страни единствено от нея. Накъдето и да погледнеш, нейните сияещи с възможности страни навсякъде се изправят пред съзнанието и земният път на живота става само малка част от безпределния път. С това съзнание и живеете, знаейки, че сте придобили източника на вечното познание, непресъхващ никога.

441. Докато сте с Мен, възможностите на духа са безгранични. Грижливо помислете какви бихте искали да станете, в какво да се утвърдите, и какво по необходимост да изкорените. По-лесно е да се помогне, когато желанието да станете други произтича от вашата същност, а не е наложено с мисли отвън. Желанието, имащо корени вътре в човека, расте устойчиво и ако Учителят Приложи Ръка, то и осъществяването му няма да се забави. Учителят Указва пътя за правилното действие и Изпраща мисъл за качествата на духа под различни ъгли на разбиране. Но да се приемат със сърцето, да нараснат и да се направят част от себе си зависи вече от свободната воля на вървящия след Учителя на духа. По-често утвърждавайте и проявявайте самоизходящите огньове, утвърждавани от вашата свободна воля. Учителят е безсилен да помогне, ако волята още не се е събудила. Разбира се, възможно е временно да се съживи дори и мъртвия, но всичко е напразно, тъй като е неизбежно връщането в състоянието на първоначална умъртвеност веднага, щом секне изразходваната от Учителя енергия. Тези изкуствени полети на духа и неизбежните следващи ги падения не представляват показатели за готовност на духа. Готовият дух грижливо пази получената скъпоценна енергия и, издигнал се духом, използва всяка частица от нея. Учете се да цените повече от всичко получаваното от Учителя на Светлината.

442. (М.А.Й.). Грешката на хората е в това, че виждайки завършеност те предполагат, че действително е настъпил краят. Това не е вярно. Ние си отидохме: Гуру и аз. Цикълът на нашите земни действия завърши. Но няма това е краят? Нима това не е начало за развитие на нов цикъл на действие на други планове? И нима семената на нашите извършени земни действия са загинали? Нима те не живеят? Нима те не дават вече богати кълнове и няма да дадат още по-големи? Нищо не е свършило. Напротив, всичко обещава бърз и неочаквано богат разцвет и развитие. В зърната, заложили от нас, е съсредоточена голяма жизнена сила. И ние продължаваме да залагаме нови, и нашите близки ясно усещат, че не сме умрели, но сме живи и оплодотворяваме тяхното съзнание с енергиите на нашия дух. Духът е безсмъртен и извън тялото действа леко и свободно. И затова нашата взаимна близост се задълбочава и разширява явно, носейки нови възможности. Можете ли да осъзнаете какво означава да бъдеш дух, освободен от тялото и запазил своето съзнание и всички свои енергии за пълното им приложение в широките пространства на планетата. Колко задачи, колко дела, колко нови срещи и нови възможности. И не сме свързани с нищо толкова тежко ограничаващо човека, както когато е в земно тяло. Ние сме в Твърдината и в близост до Владиката, и ви включваме напълно в сферата на нашата активност. Но и от ваша страна е необходима съзнателна кооперация с нас. Не мечти, не надежди, не смътни очаквания и вяра в нещо, а твърда увереност и знание, че съзнателното, ясно и неотречимо сътрудничество с нас е възможно и настоятелно нужно. Писма не можем да пишем, и да разговаряме също, но за обмен на мисли вратата са отворени, и пътя на близостта се показва ясно. И чрез кого ще действат ние, ако не чрез вас, проявилите своята непоколебима и несломима преданост. Бъдете готови за по-нататъшно усилване и задълбочаване на нашата близост. Не на нас и не на вас е нужна тя, а на делото. Нужна е, разбира се и на вас, но общото се поставя по-горе от личното. В името на Общото Благо се дават нови възможности за сближаване. Те са нужни за хората успоредно и над личното. Оттук и решението на Учителя да задълбочи връзката. Много предстои да се направи. И само нашето най-близко ръководство ще позволи да се осъществи набелязаното. А вие подгответе съзнанието си да срещнете възможността за контакт с нас без шока от неочакваността и удивлението. Приемайте всичко като необходимо, естествено и законно. Не се удивлявайте и не се поразявайте. С това ще облекчите много процеса и за себе си, и за нас. Бъдете готови и дръжте чувството на любов в готовност. Чрез

любовта достигате невъзможното. Вече го достигате. Днес ще поставим началото на съзнателното сътрудничество в духа и без удивление пред чудесността на тънките явления.

443. (Гуру). Сега е дошло време, когато принципът на сближаване на двата свята трябва да бъде проявен във вашия живот. Допускането на възможността за общуване е първата крачка. Общуването се състоя и изпратените мисли са възприети – това е втората крачка. Сега ще утвърждаваме реалността на нашето ръководство за идващите дни. Очаквайте напрегнато и бдително, но в пълно спокойствие, най-близките указания, вече по-малко отвлечени, отколкото по-рано. Така ще достигнем до пълно сътрудничество, когато увереността в неотречимата наша близост вече няма да напуска съзнанието. Гответе се за получаване на дарове на духа, и не отвлечени, но свързани с най-близките събития във вашия живот. Скоро, скоро желаното време вече ще настъпи. Затова и ви подготвяме, за да знаете, че както сме обещали, така заедно и ще влезем с обединени сърца и в духа в сияйната радост на идващия Ден.

444. (3 август). От повторните опити на тъмните да задържат своите позиции се вижда доколко упорити са те и колко безпомощни са техните жертви да се ориентират в създалото се положение. Ако тези опити не се прекратят, те ще достигнат желаната цел и ще уловят в ръцете си една от жертвите на прелъстяването, откъсвайки я от вас. Същото може да се случи и с другата жертва, благодарение слабостта на волята. Нищо не е приключило. Истинската борба едва започва. И ако някой се е успокоил и се чувства по-добре, това усещане не е мъдро. Печално е да се гледа как в пробитите пукнатини и цепнатини се процеждат новите опити. По същия начин и там преките виновници за допуснатото зло причиняват много усложнения. Затова ще удвоим зоркостта, иначе отново може да се заплетем в тънко и хитро заложените мрежи. Духът не се безпокои напразно, а усещайки заплахата от замисленото разрушение. Пукнатината, колкото и да я замазваш, си остава пукнатина, особено пукнатината в отношенията, когато доверието е било разрушено и са вярвали повече на тъмните манипулатори, отколкото на вас.

445. Сине Мой, все пак трябва да се затвориш по-здравео и да се отделиш от допусналите грешки. Не е чест, ако някой бъде прелъстен от тъмните. Щеше да има оправдание, ако нямаше предупреждение, но пълно и изчерпателно предупреждение беше дадено своевременно, затова самооправданията са безполезни. Трябва да се погледне истината право в очите и сурово да се отчетат грешките. Ще бъде голяма грешка да се успокоите и да изоставите зоркостта. Кажете им, че само при пълно и пълносърдечно желание да се изпълнява искрено, да се изпълнят докрай даваните указания, е възможно все още някак да се оградите. Иначе рецидивът, в нова форма, но по същата линия и със същите емоции, е неизбежен.

446. Как можеш да се потопиш в Космическото, ако не скъсаш с личното? По този начин личността стои като препъни-камък на Космическите пътища за устрем на духа. Космическите сфери са област свръхлична. Там няма място за дребните прояви на егоизма. Направете си извод: ако в Космоса не е нужно удостоверяване на личността, значи няма какво да се удостоверява и личността не е необходима. Представете си, че някой, преминавайки земните граници, ще продължи както и преди да счита себе си за директор на банка, или сарафин, или пощенски чиновник. В пространството са нелепи дори човешките имена, а още повече чиновете, званията и хорските отличия. Космическо име всеки има, а учениците имат посветителни имена, тоест тези, с които ги Нарича Учителя. Много е характерно, че в монашеските ордени човек, отричайки се от света, се отказва и от своето светско име. Земните имена са тясно свързани със Земята – сякаш са символи, привързващи човека към Земята. По същия начин и вашият облик от даденото vyplъщение е толкова временен, колкото и земното име или дрехите, с които сте се обличали на Земята. Обърнете внимание на облеклото на Учителя. В него има повече космичност, отколкото в съвременния фрак, смокинг или костюм. Нелепо е в смокинг да се преминава в тънкия свят или в мундир и ордени, макар че мнозина преминават. Но в облеклото, прието в Твърдината, е естествено и леко. Пъстри тълпи от хора, облечени според модата, привычките и обичаите на всички времена и народи, могат да се срещнат в Надземния Свят. Тези са незнаещите, а знаещите ще видите в скромни бели, по-рядко цветни одеяния, съответстващи на тържествеността на тънките условия. И когато срещнете нагиздена пустота и лекомислие или окичен с ордени и звезди мундир, знайте, че не от много мъдрост са се нагласили те така. Преживяванията на личността, личното обкръжение и условия в Надземния Свят изглеждат диви и абсурдни за тези, които са прогледнали в

истината. Но трябва да бъдеш готов за всичко – за всякакви срещи и облекла. Все пак те са по-добри и по-безвредни, отколкото ужасните, безобразни и чудовищни ликове от нисшите слоеве. Техните ужаси и безобразия не могат да се скрият под никакви лица, ако окото е зорко и опитно. Те често мамят и прелъстяват новациите, временно приемайки желанния образ. Много са жертвите на най-груба измама и мистификации там. Отричайки на Земята възможността за познаване на астралния и Тънкия Свят, те се явяват напълно безпомощни в ръцете на нисшите духове. Разбира се, Охраняваме и тях, разделяйки този свят на слоеве и поставяйки стража на всеки слой. Но в пределите на отделните слоеве зложелателите и мистификаторите са неизбежни. Говоря за нисшите слоеве и близките до тях. Но и в средните слоеве човекът, приемащ външните образи на хората за действителност, автоматично се въвлича в миража на Майя на невидимия свят. Тя съществува и там и е по-ярка, отколкото на Земята. Само знанието дава истинската свобода. Търсете знания – спасението е в тях.

447. (М.А.Й.). Правилно е усещането за надвиснала заплаха. Тъмните не спят никога. Нека животът ви научи да бъдете винаги на стража, и особено когато всичко е тихо и благополучно. Много вреда се причинява по време на тази привидна тишина и безопасност. Нека усилим бдителността и зоркостта и да вярваме повече на това, което казва сърцето, а не хората: те лъжат съзнателно и несъзнателно и виждат това, което искат да видят, а не това, което е. И това в най-добрия случай. Въобще, захранват се със самоизмама - себе си и другите. Колко вреда носи това премълчаване за неща, твърде важни. Е какво пък! Толкова повече опитът ще бъде богат, макар и горчив. Пълно доверие може да се има само след пълно изпитване същността на човека. Ето че стават пред очите и тези изпитания на близките. Изтъняват и се късат една след друга нишките на сляпото доверие. По-добре е да знаеш, отколкото да се доверяваш на маските. Но ако не знаете, по-добре да се затворите. Голямото доверие може да донесе много вреда за себе си и за тези, на които то се оказва. Нека доверието да бъде зорко.

448. (Гуру). Може би сега стана ясно защо се налага да се отнасяте към хората винаги с такава предпазливост и недоверие, които са усещани и от вас. По друг начин не е възможно, иначе не могат да се избегнат ударите чрез твърде близо допуснатите до сърцето. Те няма да бъдат избегнати и така, но вече няма да са толкова тежки. Удвоете зоркостта, затворете ковчежето плътно и обградете с чертата на незаспиващата стража вътрешната цитадела на духа, за да не пропускате вече никого, дори близките, даже най-близките.

449. (4 август). Временното и вечното се срещат в съзнанието на човека, в съзнанието и трябва да се съчетаят хармонично. Едно без друго те са лишени от смисъл, тъй като без временното как може да се осъзнае вечното. Временното е път към вечното. Временното и вечното са двата полюса на единната вещ, двете страни на един медал, както денят и нощта са частите на едно денонощие. Осъзнаването на Вечността или Безпределността се постига само чрез временното. И разбирането за безпределността, и знанието расте чрез опита, получаван във временното. Какво представлява човекът? Човекът е вечното, проявено във временното. И на неговото чело е начертан знакът на духа. И ако тялото е от това, което е временно, то духът е от Вечността.

450. (М.А.Й.). И твоята задача в твоите дни е да постигнеш разбиране за Дните на твоя Владика. Това, което не е от този свят, в този свят се утвърждава в духа, и с това се одухотворява живота. По този начин само безпределното дава краен смисъл и значение на живота, тъй като ние сме от вечността.

451. (Гуру). Огънят, който е в теб, е запален от вечния пламък. Утвърждавайки огньовете в себе си утвърждаваме вечното и се приближаваме към вечното. Запалването на огньовете ще бъде и Служене на Безпределността и утвърждаване на безсмъртието в духа. Възможностите за растеж на огньовете са безпределни. Сияйните Логоси Служат като свидетелство за това. С растящите огнове расте и волята, и проявява своята огнена мощ. Всичко е в духа и всичко е от духа.

452. (5 август). Да се докоснеш до Безпределността е по-лесно чрез Мен, тъй като в Мен тя е изразена във форма, по-малко или повече достъпна за вашето разбиране. Ние Прокарваме пътищата към неизвестното и Правим неизвестното и трудно достъпното възможно за осъзнаване. Ако не беше този път, утъпкан от Нас в пространството за човечеството, то би продължавало безнадеждно да тъпче в сумрака на неосъзнатото. Но Ние Вървим напред и Претворяваме областта на непознатото в отчетливи и ясни формули на знанието и тези формули, закони и принципи Предаваме на вас. Много е Събрано от Нас. Архивът на висшето знание на планетата, събран от Нас, е огромен. Трудим се всички и грижливо

Натрупваме и Регистрираме всички находки, които някога са били открити от Братята на човечеството. Всички отрасли на знанията са съсредоточени в Нашите Ръце и хората черпят от него според мярката на разширение на своето съзнание. Много Знаем и много бихме Могли да дадем, но още не е дошло времето, тъй като хората са готови да насочат всичко към разрушение, даже Висшето, което Имаме. Много се съхранява във вид на ръкописи, много във вид на психообрази, запечатани в слоевете, недостъпни за невежите. И само ниското състояние на човечеството му пречи да се възползва от всички знания, събрани от Нас. Нашата цел е такава: Искане да въоръжим човека с всички възможности без нито един апарат. Разберете, че всички апарати са само несъвършени опити да се въплътят във видими форми това, което съществува в човека и, което някога ще бъде практически достъпно за него. Ще изброим някои от тях. Телефон. Слуховият апарат в човека не е ограничен от разстоянията. Може да се чува на големи разстояния. Може да се чува и във времето, тоест в далечното минало. Тази способност е близка до обикновеното радиоустройство. Това радио е в мозъка, в огнените центрове на човека. Могат да се получават и изпращат мисли на огромни разстояния. Потенциално всяка способност може да се развива безпределно. За кинолентите и за свитъците на Акаша, които могат да се разгръщат пред съзнанието, вече достатъчно сте чували. Мога да ви покажа клише или лента на събитията от всяка епоха, от живота на всеки от вас. Даже и най-обикновеният хипнотизатор, потапяйки човека в сън, може да го застави да види това минало, макар и в ограничени от неговите възможности предели. Ние не сме ограничени от тях и миналото пред Нас е като отворена книга. За телеграфа няма да Говорим. Неведнъж сте получавали от Нас кратки и отчетливи телеграми по невидимия проводник, който ни съединява. Да преминем към въздухоплаването. Ние заменяме въздуха с пространството, и в това пространство, вече не с три, а с повече измерения, в астралното, менталното и огнено тяло Ние доказваме, че човек може да лети в световите, които им съответстват, а в менталното и огненото – далеч отвъд пределите на Земята. Пространството е отворено. Тайните на човешкия апарат не се изчерпват с тези възможности. Ако куршумът не поразява хипнотизирания човек, ако огънят не обгаря йога и горящият и пламтящ пламък на въглищата не му пречи да преминава по тях, ако са победени горещината и студа, то къде са пределите на възможностите на духа, съсредоточени в човека. Много тайни има в Космоса и най-голямата от тях е самият човек. Евангелските думи “вие сте богове”, крият в себе си нещо много по-голямо, отколкото са мислели досега. Те означават, че всички атрибути на божеството са съсредоточени в човека в потенциално състояние и могат при устремяване да започнат да се разкриват. “Бог е огън”, – така е Казано в древните писания. Огънят, разпалван във вас, в разкриващите се центрове, е могъща сила, разкриваща божествения потенциал на човешката същност. Всичко е достижимо чрез силата на огньовете. “Огън Дойдох Аз да Донеса на Земята и как бих Искал той да се разгори”, – в тези думи, приписвани на Спасителя, се крие голямо значение и смисъла на цялата еволюция на човечеството. Всички така наречени чудеса, каквито няма, всички необичайни явления, ставали някога на Земята, всичко, всичко е достъпно за човека, ако са запалени в организма му мощните огньовете на центрове. Отричаме чудесата, тъй като всички те произтичат съгласно непознатите за вас закони на природата. Чудеса няма, но има знания и разбиране възможностите на човешкия апарат. Утвърждавайте постоянно вашите възможности, и областта на непознатото и необикновеното ще се отвори за вас. Достъпно и възможно е всичко, но дерзайте, но намерете смелост да признаете своите възможности. Сега настъпва времето, когато най-дръзновените мечти за недостижимото и необикновеното стават неотречима действителност. Дерзаещи, Аз ви Казвам, за вас е достъпно всичко и всичко е достижимо. Показвам ви и пътя към този свят на най-чудесна, но законна и естествена необикновеност. Кой от вас ще намери сили и дързост да се устреми по Моя Призив? А вие Ме следвайте, тъй като Аз Съм път за духа! Аз ще Издигна вашия дух към необикновеното. Мъртвия живот оставете на мъртвите в духа, а вие безстрашно се устремете в сферите на безпределните възможности, разкриващи се пред човека. И вече не трябва да се пита: как? Тъй като Казах: чрез Мен. Със сърце, сляло се с Мен, заедно с Мен тръгнете към висотите на недостижимото.

453. Аз ви Призовавам. Никога досега на Земята не е имало условия, толкова благоприятни за обогатяване на духа. Сякаш са отворени вратата към всичко, към което толкова продължително и толкова безнадеждно се е устремявал в миналото човек. Това, за което по-рано са били необходими дълги животи, сега може бързо да се достигне. Отворете уши и разтъркайте очи. Голямото знание се Дава във вашите ръце. Епохата на Огъня настъпва. Чрез огньовете вътре във вас ще познаете Тайните на

Огъня. Великото време дойде. Елате при Мен да получите знания, за да получите чрез Мен обещаното и предназначено за вас от векове. Положете още и още усилия да отхвърлите от очите превръзката на невежеството. Времето за постигане на Великото Знание дойде. Така Каза Самият Владика на Шамбала.

454. (М.А.Й.). Напразни са опитите да се запишат всички мисли, постъпващи в съзнанието при съприкосновение с океана на пространственото знание. Всичко не може да се запише, затова ще се наложи да се задоволите само с това, което е възможно да се запечата. Но дори и тези непълни Записи са достатъчни на хората за много поколения. Неизчерпаемостта на Космическия източник вече не може да се отрече. Знанието тече от него непрестанно в съзнанието, но в съответствие с неговата възходяща спирала. То върви по Лъча. Лъчът е като среда, пречупваща общопропространственото в индивидуално постижимо. Затова на ученика се присвоява Лъч като знак и свидетелство за непосредствена връзка с Учителя на Светлината. Защо на вас, а не на тях, на вас, при всички ваши несъвършенства? Ако Земята населяваха съвършени хора, нямаше да има нужда от нищо: нито от борба, нито от усилия, нито от устременост, нито от достижения. И защо Те, Учителите на Светлината, са Избрали ученици от самите недра на народа? И кой е бил съвършен сред избраните от Тях? Затова спокойно и смело вървете напред, без да се смущавате от своите несъвършенства. Съхранете само устрема към Него, Призовалият вас, съхранете устрема и любовта, и останалото ще ви се приложи. Нима не усещате как се преумножават вашите възможности и че Владиката е наблизко, и не е съдия, а Застъпник, и Приятел, и Баща? Бъдете, бъдете готови да посрещнете в готовност идващото щастие.

455. (М.А.Й.). Любими, не ограничавай своите възможности с никакви предпоставки. Днес е особено време. Барьерите на ограниченията се помитат. Бъди готов да срещнеш блестящия поток на живота. В него има много бисери. Много са предназначени за теб. Съумей да ги вземеш, без да изпуснеш нито един. Днес Даровете на Светлината се изливат щедро за хората на Земята. Кажи и на близките си да знаят, че сега е време да се събере добра реколта.

456. (Гуру). Волята е чудесна сила, прилагайки която е възможно да се настрои приемника на съзнанието на всяка вълна. Ето потока от мисли на Учителя, ето този на Майката на Агни Йога, ето на Гуру, се възприемат по канала, утвърден от волята. Тя е неограничена. Всички възприятия се обуславят от нея или съзнателно в момента на възприемане, или по форма и съзвучие с положението, някога по-рано прието от нея в съзнанието. Разбирането за това, че всичко се определя или е определено по-рано от волята, позволява да се приложи нейната мощ в по-широк мащаб и давайки си пълен отчет за произнесените думи да се каже: всичко става в мен, всичко, което ме радва или натъжава, става със санкцията на моята воля, наложена някога по-рано, или сега върху всички мои възприятия. Осъзнаването на тази власт на собствената воля над целия свой вътрешен свят ще помогне да се управляват постъпващите впечатления, чувства и емоции. Преживявам не затова, че така се е случило, а защото искам или съм искал, отдавайки или не за това отчет на себе си. Не съм отдавал по-рано, но ще отдавам сега, тъй като съм разбрал могъществото на своята воля, което и утвърждавам.

457. Ето, нещо е станало. И може да се радваш или да се огорчаваш по повод станалото явление. И радостта, и мъката ще потекат по каналите, установени по-рано или установявани в дадения момент от волята. Ако бъде избран полюса на радостта, тъгата ще бъде неизбежна, когато противоположният полюс на явлението по силата на закона трябва да се утвърди в съзнанието. Ако бъде избрана, отново по волята, скръбта, тя ще бъде последвана от радост. Колелото на причини и следствия ще бъде приведено в действие и неговите резултати ще бъдат толкова неизбежни, колкото и изгревът на Слънцето след нощната пралайя. Но може чрез волята вътре да се избере да не се проявява нито единият от полюсите и да се избере средата между тях, точката на уравновесяване на противоположните начала. Това ще бъде златната среда и следването на този път ще се нарича пътека на мъдростта. В това и ще се прояви властта на духа над явленията на живота и възможността за освобождаване на духа от колелото на причинността. Всеки път, когато изберат пътеката на мъдростта постъпва така, той освобождава себе си от веригата на дадените явления и умножава своето могъщество. Центърът на равновесие между двата полюса е крепост за духа и източник на непобедима мощ. Като държи двата полюса на проява на силите в своя воля, победителят събира в своите ръце силата, обуздана от волята, сила огнена, и събрал я, победителят е готов да действа с нея безпристрастно като единен монолит от неразделена, неразпиляна огнена енергия на духа. Така се натрупва силата на Тероса - непреодолимата мощ на психическата енергия. Но тези, които се мятат от

единия полюс на явлението към другия, са слаби и не могат да съберат сила, тъй като веднага я разпиляват безполезно, радвайки се на това, от което утре ще заплачат и плачейки от това, на което ще се зарадват, тъй като са въвлекли себе си в колелото на неизбежността. Задачата на ученика е да излезе от колелото, спирайки неговия бяг или въртене по пътя на отказа да бъде играчка на двойнствените сили. Отхвърляйки своя жребий да бъде подвластен на единия полюс, той по този начин изключва и другия и движението на колелото спира. А с него също и цялата верига от явления, предизвикани от неговото въртене, тоест, манифестацията на явленията на полюсите.

458. (6 август). Указвам да се съберат мислите около Учителя. Както магнитът притегля стружките, така различните обекти на вниманието привличат съзнанието по различни направления, разбивайки единството на устрема. Мислите трябва да се съберат в едно, в един фокус, съсредоточавайки ги върху Мен. Може дори да не се затруднявате от разстоянието, а просто да мислите, че сме заедно. Понякога има моменти, когато това е особено трудно да се направи. Това означава, че пространството не е благоприятно и антагонистичните токове разбиват устрема. В цялото необятно пространство двете съзнания се сливат в едно и малкото приема от голямото. Аз Съм Този, който Разбива затвора на твоята слабост. Аз Съм Зовящият към Светлина. Аз Съм Лъчът на бъдещето, пронизващ тъмнината. Аз Съм Утвърждаващият звездния път. Аз Съм Събралият огъня на небето. Аз Съм Носещият пламъка на подвига. Аз Съм Знаещият тайните на съдбата. Свързалият своята участ с Мен може спокойно да върви, тъй като Аз Съм с него до когато той е с Мен. Свободата на волята е свещена и дори благо не може да се натрапи насила, но го Давам на изискващия го. Смятат, че знаят, но първата крачка към знанието е разбирането на цялата дълбочина на собственото незнание. Истинското знание се заключава в познаването на човека и във всичко това, което е затворено в него. Вече Казах, че телефонът, телеграфът, радиопредавателят и способността да се лети се съдържат в човека. Но това далеч не е целият човек - той е мощна енергетична станция от много енергии, които могат да се обединят под общо название огнени. Тези енергии са електрични по структура, тоест двуполусни и могат да бъдат съсредоточавани в човешкия микрокосмос в огромни количества. Колкото по-тънка е енергията, толкова тя е по-незабележима външно и толкова е по-мощна. Знаете примери от миналото, когато огнената воля на един човек е променяла картата на света и съдбите на народите. Няма да назовавам имена, за да не възникне смущение, но примерите са огнени. И масите не са знаели накъде ги насочва Водещият, но са вървели, подчинявайки се на огъня. Но в организма на човека има и друг скрит вид енергия, все още малко изследвана от науката, но известна на Нас. Прилагайки тази енергия могат да се преместват предметите от разстояние. Могат да се преместват планини и цели планети, и системи от светове. Те се привеждат в движение от същата тази сила, в своя потенциал скрита в човека, но явна в Огнените Логоси. Волята на Създателя, да кажем на отделна слънчева система, е огромна и не се поддава на изчисления. Но Учителят Може да изпрати, в случай на нужда, далечен предмет от Твърдината. Било е време, когато кръг от дванадесет човека е издигал архитектурни строежи, придвижвайки огромни каменни блокове с тази сила. Енергията на човешката батерия е регулатор на подземните огньовете. Мощта на подземния огън, както знаете, е помела Атлантида. Ние Изпращаме в местата, заплашени от прорив на подземните огньовете, свои ученици за тяхното потискане или потушаване. Човечеството, колективно въздействайки на този огън, предизвиква неговата проява с всички бедствия, съпровождащи земетресенията. Това колективно взаимодействие е дисхармонично поради невежеството на масите. Енергиите на човешкия дух са тясно свързани със стихии и често стихийните бедствия, не само огнените, но и стихии на водата и въздуха се пораждат също от масовото въздействие на хората. Ние, които сме осъзнали и развили в себе си мощно тези сили, ги Прилагаме постоянно за неутрализация на тези стихийни неравновесия, които се предизвикват от човечеството. Трябва да се сложи край на това невежество и това беззаконие. Защо да се употребява за разрушение това, което може да се приложи за съзидание? За тази цел трябва преди всичко да се осъзнае това, което е скрито в човека и осъзнавайки го, да се приложи за благо. Човечеството отдавна вече ходи по ръба на пропастта, в която може да го захвърли неговата по-нататъшна злоупотреба със своите скрити сили, дори и да са неосъзнати. Да продължава повече така не може. Вземаме крайни мерки за ускоряване на условията, благоприятстващи признаването на Учението на Живота и за най-бързото му и неотложно прилагане на практика. Става дума за спасение на планетата, тъй като пространствените огнени вълни дотолкова са се усилили, че ответната реакция на човешките организми

е неизбежна. Нейната интензивност е извънредно опасна, ако не се регулира от волята. Възможни са огромни взривове на тази енергия в човешките колективи. Трябва да се предупреди за вероятността на бедствието. Спешно Ускоряваме възможността и не очаквайте прилагането на Учението в обичайните мерки. Бием камбаната за тревога и Призоваваме да се събудят всички, имащи уши. Спасението ще бъде в Учението на Огнената Йога. Но трябва, трябва да се ускори неговото въвеждане в живота. Призоваваме всички ви. Бъдете готови да тръгнете на огнен подвиг.

459. (М.А.Й.). Призивът е пространствено уловен. Опасността от огненото напрежение расте и се усилва всеки ден. Хората, които са трансформатори на пространствения огън, не изпълняват своето предназначение и вместо асимилация става нещо съвсем обратно. Тези огнени вълни парят. У мнозина предизвикват беснее, усилено от тъмните подстрекатели. Човешкият океан е неспокоен. Колективната дисхармонична реакция на прииждащите вълни поражда вълна от разрушение и приближава възможността за катастрофа. Учителите Призовават хората към сътрудничество, за да се избегнат опасностите, надвиснали над Земята. Мир и сътрудничество на всяка цена – такъв е лозунгът на момента. Мотивите вече не са от значение: трябва да се обединим каквото и да става, иначе ужасите на разрушението няма да се избегнат. Моментът е необичаен по своята отговорност и напрежение.

460. (Гуру). Йерархията на Светлината не е проявила още своята мощ, но ще я прояви, ако наложи моментът, властно помитайки всички противостоящи противодействия. Тя не се проявява сега не защото, че е слаба, а защото позволява свободната воля на хората да се прояви до предела. И когато той бъде достигнат, нищо вече няма да бъде в състояние да спре Ръката на Владиката, вдигнал меч на справедливостта, очистващия меч, меч, утвърждаващ Бъдещето. Той ще порази тъмнината, където и да се крие тя. Идва времето на този момент. Космическите везни се удържат с труд в напрегнато равновесие. Великото време приближава.

461. Човечеството, като трансформатор на пространствените енергии, има задача да ги трансформира в благо. В негова власт е даже неблагоприятното съчетание на светилата да бъде използвано за съзидание. Няма нищо само по себе си добро, нито лошо: съзнанието прави всичко такова – или добро, или лошо, или го насочва към благо, или към зло. Дадена е власт на човека, пречупвайки в себе си Космическите енергии, да ги оцветява в светлина или тъмнина. От ъгъла на приложение на енергиите зависи тяхната природа. Надвесеният меч се вдига или в защита на доброто, или за зло. Така човекът, наречен господар на Космическата мощ, е и огромно зло, ако светлината, която е в него, е тъмнина. И още по-лошо, ако тази тъмнина е колективна. Нашата задача е да насочим човешката енергия към съзидание и строителство. Това е особено важно сега, когато световният океан изпраща нечувани заряди Космическа енергия на Земята. Как ще се разпоредим с получаваното наследство? Възможно е да се разпоредим неразумно, насочвайки тази мощ за зло. Или хората ще я овладеят, или тя – хората. Овладяване означава контрол над нея и подчинение. Иначе тя ще отнесе всички бентове и прегради, като водата на проникналата буйна река. И тогава вече ще бъде късно да се мисли за това как да се насочи работната вълна към турбината, тъй като тогава няма да ги има нито турбината, нито устройството, нито самия бент. Трябва да се съдържи безумието докато още не е късно. Ние в Кулата сме в необикновено напрежение и ви Молим да помогнете, заставайки още по-близо. Чрез вас ще пропускаме зарядите на неутрализиращите енергии. Затова пазете най-напрегнато равновесие. Ако го нямате сте безполезни и не сте в състояние да Ни помогнете. Ето, Казвам, днес Имам нужда от вас, за да задържите равновесието вече не заради себе си, а заради Общото Благо. И тогава вашите приемници ще могат да издържат мощния разряд на предаваните енергии, и при това без особени последствия за организма, но с голяма полза за планетата. Приемникът на съзнанието, който не е утвърдил и задържал равновесието, губи способност за вместиране и излиза от строя. Печално е, ако това се случи точно в момент, когато вашата помощ Ни е особено нужна. И не заради себе си, но вече заради Учителя запазете равновесие, каквото и да става. В същото време това ще бъде и проверка кой какво струва и къде свършват думите и започват делата. Неиздържаният изпитанията се сваля от отчет като слабо същество, ненадеждно и безполезно в минутите на действителна нужда. И не Моля, но Изисквам равновесие на духа, ако искате да разделите Моята тежест в минутите на остро напрежение и обща опасност. Много е говорено за равновесието. Сега Искам да посоча неговото пространствено-планетно значение за тези, които са се докоснали до пространствената работа. Не е възможно да се поддържа и опазва в изправност планетната Мрежа на Светлината, ако тя се намира в състояние на

неуравновесеност. Деформираната повърхност на огледалото на духа ще изкриви изпращаните Лъчи, ще наруши тяхната взаимовръзка и хармония и ще предаде хаотично мятаци се вибрации, вместо чисти, ясни и оздравителни Лъчи Светлина. Ако мигащата и загасваща лампа на маяка може да донесе бедствие, то какво да се каже за Маяците на Светлината, горящи с Моята Светлина, ако вътрешното неравновесие наруши подаването на Светлина. Няма ли Лъчите Светлина да се заменят от тъмнина? Осъзнайте отговорността си за Земята! Достатъчно недомислия! Не на себе си вредите, а на общото дело, на Общото Благо и нанасяте рани на Светлината със своята безотговорност. А вие утвърждавайте равновесието в Мое Име и заради Мен, тъй като по друг начин не може. Не към мъртъвците се Обръщам, а към живите. И на кого Мога да разчитам, че в минута на крайна нужда ще го Намеря бодърстващ зорко на стража? Бодърствайте, защото не знаете нито деня, нито часа. Аз Казах.

462. (М.А.Й.). Везните на Владиката са напрегнати. Напрежението се предава надолу по Йерархията. Нагнетяването се разпространява върху всички по веригата. В тези минути се изисква особено внимание и предпазливост с пространствения проводник, както в лаборатория със силно избухливи вещества. Лесно е да прегорите своите проводници, ако не се спазва равновесието. Задачата ви за деня е да запазите равновесие, за да има в какво да се изпраща. Трябва да се държи приемника на съзнанието чист, отворен и в състояние на пълно спокойствие. Нека огледалото на духа да не трепти, вибрира и да не се колебае изобщо. Трябва да се отдалечиш от себе си и от своите дела, за да се приобщиш по-лесно към Делата на Учителя. Запомнете: колкото по-тревожно и по-безпокойно е наоколо, колкото по-хаотични са токовете на пространството, колкото по-силни са вълните на идващите огнени енергии, толкова повече трябва да проявите силата на напрегнатото равновесие. Нека всеки бъде скала на духа, на която може да се опре Владиката, когато всичко се колебае. Когато кулата на духа стои на здрава основа, предаването на Светлина по планетната Мрежа може да става безпрепятствено. Превърнете се в скала на духа. Времето е особено.

463. (Гуру). Да! Да! Равновесието е сила. В минути на всеобщ смут са необходими силни духове. Силата може да се прояви само при условие на съхранено равновесие. Да се загуби равновесие означава от силен да станеш веднага, в същия момент, нищожество. Жалък е човекът, загубил равновесие, каквито и да са причините, предизвикали това позорно и унизително явление! Нека палеция срам на позора за това жалко и низко състояние на съзнанието ви предпази от падане в обятията на вътрешното неравновесие. Говоря така, тъй като е настъпил момента, когато това качество ще бъде спасение не за вас, но за тях, стоящите на ръба на бездната. Помислете за тях и затова, че енергиите светлина, изхождащи от вас, ще им помогнат да се задържат от окончателно падане. Помислете за тях. На тях, а не на вас е нужно вашето равновесие, за да им се предаде светлина. Нужно е и на вас, тъй като без него не може, но за тях е по-необходимо. Служенето на хората става в равновесие и проявилият го Служител на Светлината се нарича достоен.

464. Никаква загуба не е сравнима с щастието от Близостта на Учителя. Акумулирането на психическа енергия става съзнателно и постоянно. Това е най-нужното за човека. Можеш или да я разпиляваш, или да я натрупаш. Всяко действие, чувство и мисъл или ще способстват за нейното събиране, или ще я разходват. Например един и същи труд, изпълнен с радост или отвращение, в първия случай ще нагнетява огнената енергия, а във втория ще я погасява. Всичко зависи от настройката на съзнанието. Така всички явления на живота могат да се обърнат в полза и да се заставят да служат за събиране на психическа енергия. Тази сила може да бъде извлечена от всичко. И тъй, като единствена цел на целия живот може да се постави задачата да се преумножи Огненото Съкровище. Днес нощният опит с полетите насън показва, че има натрупана огнена енергия и беше лесно да се издигнеш нагоре. Също и тъпотата на двуногите се прояви в това, че най-интересният опит срещна от тяхна страна тъпо равнодушие. Това беше в Тънкия Свят, но и на Земята отношението е същото. Способността да се лети зависи от наличието на огън. Без него не можеш да полетиш, нито дори да се отделиш от Земята. Ето защо мнозина в Надземния Свят не владеят свободното движение, да не говорим вече за полет. Натрупаната енергия е необходима за всички светове. Не за жизнена сила става дума, а за Огненото Съкровище на Камъка, което е с вас винаги и навсякъде, във всички тела и светове, тъй като е съсредоточено в тялото на Светлината и само озарява нисшите проводници, без да е част от тях. Контролът над себе си, съдържаността и постоянното бдително самообладание много съдействат за събиране на драгоценната сила. Качества добри, но управлявани от волята. За какво е бентът, ако няма

нищо, което да задържа. Така безполезен е разреденият акумулатор или парният котел, в който е невъзможно да се покачи налягането на парата поради това, че задържащите силата на парата кранове са отворени. Само затваряйки се в себе си може да се натрупва огнена енергия, за да се изразходва след това внимателно, предпазливо и с разчет. Но най-напред трябва да се събере. Йогите се отдалечават за много години от света в уединение, за да не им пречи нищо да съберат необходимия запас психическа енергия. Но животът изисква друго. Трябва да съумееш да събереш огън, бидейки в самата среда на живота. Най-бързият способ ще бъде пълното отстраняване на действия, чувства и мисли с рефлекторен характер и замяната им с волеви, тоест утвърдени от волята. Това веднага ще сложи край на безконтролното изтичане на огнена сила. Явленията от рефлекторен и самоволен порядък не могат да се осъществяват в човешкия микрокосмос, ако се управляват от волята. Това е недопустимо и необичайно вредно. Трудно е да се борим с пороците, но нека те да текат по каналите, определени от волята, а не сами по себе си. Например, давай си точна заповед, че оттук нататък всяко раздразнение от страна на околните ще предизвиква не отговорно раздразнение, както това става обикновено, а обратно – прилив на спокойствие и ръст на съдържаната сила. Този рефлекс, утвърден от волята, вече няма да бъде разрушителен, тъй като не представлява несъзнателно лунно наследство, а е санкционирано от волята. Трябва да се преразгледа основно всичко, което се намира вътре, цялата област от рефлексии към заобикалящото. Всяко рефлекторно явление може да послужи като повод за установяване на волеви контрол над него. И когато ти се иска да тъгуваш при загубата на нещо, по-добре да се радваш на освобождаването от властта на загубената вещ над съзнанието. Нека много от това не даде веднага явни резултати. Но в Тънкия Свят тези следствия ще имат огромно значение, тъй като там всяка мисъл става реалност за съзнанието и заменя земната очевидност. Стремете се да утвърдите своята власт над всички усещания и всички чувства. И помнете, че основа на психическата мощ е равновесието.

465. Давам възможност да се различават ликовите не за осъждане, а за натрупване на опит. На кого може да се вярва и на кого да се разчита? Принципът си остава в сила: никой и нищо няма да измени при самотата. Проявявайки към хората разбиране, състрадание и любов, вътрешното светилище на храма трябва да се ограда от тях и да не се допуска никой там. Нека по-добре да мислят, че такъв няма, отколкото да получат достъп и възможност със своите крака да стъпчат неговата светиня. Трябва да се опази съкровено от разтерзаване, тъй като потъпкалите задължително ще се обърнат срещу вас, за да ви разкъсат. Затворете достъпа до светилището. Там има място само за Учителя. И виждайки тяхното почитание, на дошлите, знайте, че и то е биполарно и не изпускайте от погледа си и другия полюс. Не се огорчавайте нито от едното, нито от другото. За хората това е естествено и обичайно. Особено бъдете предпазливи с изпадащите във възторг, изумление и тези, които ви превъзнасят. Противоположният полюс на тези явления е особено горчив. Помнете, че и „Осанна” се е сменила с рев „Разпни го”. А вие самите избягвайте полярността на явленията, по-добре стойте по средата. При хората подигравките и почитта живеят в едно гнездо. А вие застанете високо над дребната двойственост. Тя не е поради мъдрост, а поради невежество и дребнавост на духа.

466. Отговорността за мисълта все още не е осъзната напълно. С едната ръка създавате, а с другата разрушавате. Висшата мисъл се неутрализира от мисълта, несъвместима с нея. Не е равен устрема, но поривите не стават за дълъг път. Много излишни думи се изговарят. Трябва ежедневието да се издигне до нивото на устрема. Защо да бъдеш като всички? Учете се да живеете така, сякаш се намирате в явното Присъствие на Учителя. Това ще приближи много до Него и ще разчисти пътя. Много от това, което се върши, няма да направите в Негово Присъствие. Ако вярвате, че Той е с вас винаги, то защо не потвърдите това с дела? Съумейте да бъдете не като всички. Подобрявайте се!

467. (Гуру). Може да се достигне всичко, което волята поиска мощно. Трудностите не са задържа, а импулс да се достигне. Насочете се към най-трудното достижение. Това е пътят на Архата.

468. (9 август). Животът си остава най-добрата школа. Защо не е изоставен от тъмните и защо те се трудят наоколо? Светлината и тъмнината имат свои закони на проява. Нейната Светлина е забелязала явно, и тя беснее от присъствието на Светлината. Пътят на Великите Духове е бил отбелязан с деянията на тъмнината. И ако вие вървите след Учителя и сте Му близки, бъдете готови и вие да приемете тъмните удари. От опасности ще Опазим, но нападките не могат да се избегнат. Ласкателно е да бъдеш отбелязан от тъмните, тъй като те не закачат своите и към нищожествата не се приближават. Противникът винаги е според силите. И силата отбелязва силата. От това победата е по-славна. Нека

всеки опит на тъмните да нанесат вреда само да приближава към Мен и да заставя вашите сили да растат. Нека тъмните да станат оръдие за сближаване със Светлината. Нека тяхното наличие предизвиква ярка енергия за противодействие и да ускорява възхода на духа. И когато сте обкръжени от тях, остава пътя единствено към Мен. Нека и тъмните да послужат на Светлината. Заставяме всичко и всички да служат на Светлината. Тъмнината гние, за да се разгаря Светлината. Не се бойте от тях, зорко и твърдо се борете. Ние ще ги победим, тъй като заедно с Мен поражението е немислимо. Но по-близо, застанете по-близо, така че да не може да бъде нанесен нито един неверен удар. Опасността е в това, че припълзват чрез стоящите наоколо и се крият зад тях, и горко на неразпозналия тези, които са попаднали под тяхно влияние. Ще направят черното бяло и ще размътят ума, и ще бъде трудно да се разпознаят приятелите от враговете. Затова нека всеки удар, нанасян от враговете на Светлината, служи за сближаване с Мен. Тъмнината е силна и активна, но не воините на Светлината се страхуват от нея. Тя е безсилна, когато Учителят на Светлината е осъзнат в сърцето. През стълкновението с тъмнината трябва да се премине. Ако не опознаеш силата на тъмнината, как можеш да станеш неин победител? Напътствам към пълна победа над тъмнината, опълчила се срещу вас. Ние ще победим тъмнината. Ето че тя е разкрита и всички нейни уловки са забелязани, тъй като вървите с Мен. Тези уроци са жизнено ценни и са много необходими по пътя. Бодърствайте духом и дръжте меча в готовност да поразява тъмнината.

469. (М.А.Й.). Моят син пита, защо не сме предупредили навреме? Но нима не предупредихме? Нима не знаеше чрез най-близките, че обсебителката съществува? Нима нямаше доказателства? Нима ти сам, ръководен от тях, не изолира обсебения, свързан кармично с вас? Имаше всичко, всичко беше дадено и имаше потвърждение от обсебения. Но зоркостта ви напусна и не проявихте суровост и се приближихте до този, който нямаше право на близост. Спомни си, че се приближи против собственото желание, по желанието на тези, които не знаеха или бяха забравили за това, което се е случило в миналото. Никога не трябва да се забравя за тъмния канал. И всеки, който поне веднъж е бил прелъстен от тъмнината, трябва винаги да бъде на стража. Ние предупреждавахме и то неведнъж. Спомни си всичко, което стана в миналото. Каналът беше показан и сме говорили много за него. Само че не осъзнахте степента на опасност поради неопитност. Но опитът се дава единствено от живота.

470. (Гуру). Зоркост и предпазливост, и девиз: да се изпита, преди да се повери и да се довери. Не вярвайте на думи. Ако се отделят думите от делата, картината ще стане веднага по-ясна. Тъй като вече не може да се скрие зад думите същността на поведението. Тази мярка прилагайте към приятелите и съдете по делата. Думите са нищо. Тези, които са показали невярност, не допускате до сърцето, докато делата им не докажат, че са достойни.

471. (10 август). Съвременната техника е създала много специални апарати в областта на медицината за лечение с различни лъчи, токове и вибрации. Лечението с невидими лъчи и особено с лъчите на радия, е навлязло в медицинската практика сравнително неотдавна. Раковите тумори се подлагат на облъчване, което разбива заболелите тъкани, убивайки болестотворните микроорганизми. Но все пак най-добрият апарат се явява човешкият апарат. Този апарат може да се прилага много широко и разнообразно. За него е достъпно облъчването с мисъл, след това облъчването с токове на аурата, облъчване с токове на очите, облъчване с еманации, излизащи от пръстите, облъчване с емоции и чувства, облъчване с огньовете на центровете. Всяка от тези области на свой ред може да бъде разширена до безкрайност и да се прилага в твърде разнообразни вариации. Подлагайки предмета наситен със зла аура, на излъчване, могат да се неутрализират тъмните наслоения. Може даже да се пренамагнетизира изцяло тъмната аура на предметите, насищайки я със светлина. Трябва само огънят на облъчващия да е по-силен от тези мисли, които са се наслоили върху предмета. Хората облъчват със своята аура безсъзнателно всичко, и всички, с които те влизат в съприкосновение, облъчват със светлина или тъмнина. Носимите вещи се подлагат на особено облъчване от хората със всички видове свои енергии и затова вещите от чуждото рамо са като облъчваща батерия с особена сила и напрежение.

472. Кръвосмешението се смята за престъпление. Но при съприкосновение с предметите, съзнателно осветени от тъмните излъчвания на служителите на тъмата, става нещо много по-лошо с техните жертви, набеязани от тях за улавяне. Много видове прелъстявания, съблазнявания и

заблуждения, използвани от тъмните, се базират на въздействието от изпращани от тях на жертвите предмети: практика стара като света, но обикновено именно тя се прилага от тях.

473. (М.А.Й.). Ние знаехме, а сега знаеш и ти и знаейки, ще оцениш по достойнство какво струват хорските чувства и мисли, даже на тези, които са допуснати до сърцето. Само Учителят единствен е неизменен. Само на Него може да разчиташ и да се опреш и на Него единствен можеш да отвориш и да отдадеш сърцето си, без да се опасяваш от удари в отвореното сърце. Може ли да се вярва на хората? Може, но само в тази мярка, която те заслужават. А ти благодари на живота за разкриването на ликовите. И повече не се умилявай от маски. Умният греша само веднъж.

474. (М.А.Й.). Разбира се, ще се наложи да се плати. Ще платим за всичко. Оправданието е само в духовното. Ако съзнанието бъде наситено с импулси към еволюция в по-голям размер, отколкото за потапяне в земното, плащането се намалява пропорционално. Трябва да се внесе планомерно подобряване в набелязания за бъдещето процес на самоусъвършенстване. Не трябва този важен процес да върви на самотек. С това заплащането може да се намали. Следователно, ако е допусната грешка, трябва да се помисли как да се изкупи тя или да се намали следствието.

475. (Гуру). Знаем и търпим, и не изгонваме. Търпете и вие. Разбира се, обсебеният трябваше да бъде изолиран от другите. Нямахме да има такава вреда. Но опитът трябваше да се придобие, за да не се греша в бъдеще. Засега са оцелели всички, независимо от причинените вреди. Трябва да се обезвредят посетите тъмни семена и да се изкубят с корените кълновете, ако са се появили. Не отслабвайте вниманието си нито за минута.

476. (11 август). Ще решаваме заедно, опашката от грешки ще се точи дълго. Станало е труднопоправимото. Трудно е да се отстрани тумор, ако не знаеш какво точно трябва да се отстрани. Тъмните и сега ви наблюдават със злорадство и се радват на посетия ужас. Но ти сам, без пълно разкриване на всичко станало, не можеш да очистиш гнойника. Докато у близките има лъжа в устата, тя служи на тъмните вредители и заблудата продължава. По-добре е пълна изолация, отколкото да отвориш канала към тъмните. Противопостави своята сила на силата на тъмните. Виж в каква фуния [водовъртеж] от кал въвличат те съзнанието. По-скоро трябва да се отвори гнойника, за да изтече гнойта и да се очисти поразеното място. Правилно, трябва да се постави на карта всичко. Докато има лъжа, каналът действа. Но егото няма да решава. Астралът и тялото ще се изключат. Трябва да се вземе психиката на жертвата под свой контрол. Беше допуснато толкова много, че за жертвата просто е срамно да признае. За 12 дни заблудата ще се разсее. Не осъждане, но трябва да се прояви съжаление. Да се разбие веригата на заблудите! Тя би загинала, ако не беше ти. Трябва да си признае всичко, иначе не може да се помогне. Само пълното признание ще разруши бариерата между вас. Иначе следствието ще продължава да расте като снежна топка, ако сега не бъде разбита. Бързайте, докато язвата не е запусната, иначе няма да може да се отстрани: ще се затвърди и ще остане завинаги.

477. По отношение на тъмните е важна крайната победа. Техните временни успехи не означават още тяхна победа. Но Ние Побеждаваме винаги, а също и тези, които са с Нас. Опит, опит е нужен за борбата с тъмнината. Тъмните трудно се поправят. Погрешно е да се смята, че те може да се успокоят и да си заминат. Като тъмна глутница жадно следят дали да не се нахвърлят внезапно и да ухапят неочаквано. Там, където има борба с тях, мекотата и нерешителността са недопустими. Трябва да се прояви твърдост и суровост. Гледайте в очите. Да лъжат с очи могат само тези, които са в тяхна власт. Усещането на безнадеждност и безрадостност, и на пустота е много характерно за присъствието на тъмнината и нейните служители. Умората не е от жертвата, а от тъмните противодействия, оказвани чрез жертвата. Трябва да се разясни ужаса на създалото се положение.

478. Да се действа с Моето Име за защита от тъмнината може, и трябва. Но сякаш сме един до друг, сякаш сме заедно, сякаш сме едно. И тогава победата ще бъде пълна. За обстреляния боец врагът не е страшен. Само новациите изпадат в объркване. Отсъствието на логика и последователност в лъжата е явен признак за наличие на тъмни влияния. Развивайки кълбото от противоречия, можеш да се добереш до истината. Борейки се докрай, вече си победил.

479. (М.А.Й.). Запиши вчерашното. На мамещия кажи: ще бъде измамен някой ден, предателстващият ще бъде предаден, изменникът остро ще почувства жилото на измяната. Така допусналият нещо против някого трябва да изпита върху самия себе си горчивината на допуснатите грешки. Вкусвайки горчивината на плодовете на собствените си заблуди, не може да не се замислиш

над това, как да се избегнат. Да се избегнат е лесно: да не обиждаш никого, за да не бъдеш обиден, да не клеветиш, за да не бъдеш наклеветен, да не лъжеш, за да не бъдеш въведен в заблуждение, или с една дума – да не правиш на никого това, обект на което не би искал да бъдеш и ти. Такъв е закона на живота и от неговото действие не можеш да избягаш.

480. (Гуру). Чистия и неопетнен живот е най-доброто украшение на ученика. Язвите на духа трябва да се изживеят на Земята. Иначе е тежко да пребиваваш в Надземния Свят. Това, което не е победено тук, там не може да бъде да бъде победено, тъй като това е необичайно трудно. Помисли за това, как да пристъпиш към изживяване на неизживените чувства.

481. (12 август). Приятелю Мой, запомни завинаги: за неутрализацията на явление с каквато и да било сила трябва да му се противопостави противоположното явление с по-силен потенциал. Остатъкът ще бъде в полза на победителя. Трябва да бъдеш винаги силен, при всякакви условия и обстоятелства. Не проявявай слабост. Слабостта е равнозначна на поражение. Слабостта на духа не може да се оправдае с никакви съображения. Слабостта и безволието Считаме за хула на духа. Бъдете силни, даже вършейки грешки. По-добре е силата да се прояви в грешките, отколкото безволието в добротата. Силата си остава сила, и при това творяща благо, ако се промени ъгъла на приложение. Но слабостта и безволието ще бъдат само признак на нищожество и непригодност за нищо. На Нас са нужни силни духове. По-добре гонителят Савел, отколкото благочестивия Никодим: той не е оставил след себе си нищо, но звездата на Апостол Павел и сега гори ярко. Силата на духа е магнитна. Тя привлича силно съзнанията. Ако искате нещо или някого да задържите около себе си, бъдете силни със осъзнаваща себе си сила. Придобиването на мощ се усилва чрез осъзнаване. Радвам се на удържаната победа. Такива има още напред. Необходими са Ми огнени победители. С нищожество няма да Тръгна на бой и няма да го Взема със Себе Си. Радвайте се на възможността да се сражавате с тъмните и да премерите сили с тях. Ако не достига вашата, ползвайте смело и уверено силата на Учителя. Кой ще устои против нас – Мен и теб, който си с Мен? Така ще Умножа силата. Така ще Помогна. Така ще Помогна да се види мрежата, поставена от тъмните и да се унищожи. Трябва да се каже, за да не се подвеждате по привидната лекота на победата. Победата е постигната не толкова лесно от този, който я е удържал. Тази лекота е за тези, които не са приели върху себе си цялата тежест на ударите. Толкова по-голяма е и заслугата. Получения опит трябва да се изчерпи докрай, внимателно обмисляйки всяка подробност. Поучителен е случая с автоматичната писалка, подарена от приятели за тези Записки. Писалката в течение на години се е намирала в ръцете на обсебен и съзнателно е била насищана от тъмните, за да може с нейна помощ по този канал да нахлуят в процеса на тези Записи. Представяш ли си какво щеше да запишеш, ако не беше видял пряката връзка с обсебителката чрез този предмет. Каква бдителност и зоркост са необходими, за да се справиш докрай във всичко. Пиши, пиши: все за някого това ще послужи с голяма полза. Полученият, но незаписан опит е придобит само за себе си, а трябва да се помисли за всички. Нека успехът не отслаби зоркостта. Обичам борбата и победата.

482. Никога не трябва да се говори за нещо докрай и изчерпателно, тъй като се получава тройна вреда: първата е самоопустошаване на съкровищницата, втората – трябва да се даде възможност на хората да поработят със собствените си мозъци, трето – ковчежето трябва да бъде затворено от всякакви външни погледи. Значи, може да се говори за каквото и да било, но не за това, което се намира вътре в него. А в него е най-съкровеното, най-ценното, което имате на Земята и в световите. Ако искате да удържите близките, затворете се вътрешно, поставяйки черта за външната достъпност. Иначе няма да събереш магнитната сила на привлекателността. Способността да привличаш и задържаш около себе си търсещите сърца зависи от запазеността и затвореността на ковчежето на духа. Нима някой Учител на Светлината някога е Казвал на Своите ученици всичко, което Знае? Ако Той би допуснал тази грешка, би се лишил от последователи и би увеличил възможността за предателство. Издаването на съкровеното размагнитва говорещия и когато е отдадено всичко, магнитът на духа губи своята притегателна сила. С всяка казана дума човек в някаква степен намалява силата на своя магнит. Затова и Казвам, че мълчанието е най-добрия събирач. Когато се говори за съкровеното, процесът на загуба на енергия на духа се усилва необичайно и трябва да умееш да спреш навреме, за да не допуснеш самоопустошение и да не се изчерпиш напълно. Умейте да мълчите когато трябва, умейте да казвате не повече от това, което е действително необходимо. А ако искате да загубите някого, бъдете откровени с него докрай. Кому е интересно това, което вече е добре известно? От друга страна невъзможността да се окаже

пълно доверие, тъй като къде са тези, на които би могъл напълно да се довериш, също налага върху устата печата на съдържаността. Така и вървете – знаейки, че сърцето може да бъде открито докрай само пред Учителя. Разбира се, изчерпателността не заплашва тези, които са с Мен и са Ми близки, но има моменти, когато забралото трябва плътно да се затвори и да се прибереш навътре, там, където, освен Учителя не е допуснат никой. Умейте да ограждате своето висше от хората, даже близките. Учителят не Забравя нищо, не забравяйте и вие.

483. (М.А.Й.). Ние не съдим, тъй като не сме съдии, но сме загрижени за това потенциалът на постъпващата енергия винаги да превишава и да бъде по-голям от потенциала на задържащите [придвижването] енергии. И в случай на нарушаване на този потенциал веднага даваме указания в помощ. Така и вие внимателно следете за това, да не може нищо да ви спре. Наличието на противоположни енергии, теглещи към Земята или към Небето е явление, съдържащо се във вътрешния свят на всеки възходящ дух. От избора на всеки зависи какво направление ще предпочете. Мислете така, че нищо да не забавя хода към Учителя. Мислете така и действайте така, щото всичко, и особено противодействащото, само да сближава с Учителя. Нека всеки опит на тъмните да уязвят и нанесат вреда стане причина на съзнателен импулс за още по-силен устрем към Владиката. По този начин ще посраим всички тъмни хитрости и ще почерпим сила за възход от тях. Наистина може да се възкликне тогава, че и тъмните са ни послужили.

484. (Гуру). Да бъде силен винаги е съдба на устойчивия и непреклонен дух. Да бъдеш силен и в радостта, и в мъката, в покой и под ударите на тъмните, в успех и неуспех, насън и при бодърстване, това означава да се овладее мощта на равновесието. Този, който иска да постигне могъщество на духа, трябва да утвърди равновесието и, срещайки противните и попятни вълни, противните и попятни течения, противните и попятни ветрове, срещайки гръмотевици, бури, урагани и безветрие, трябва, подобно на елхата да бъде еднакъв винаги, както е неизменна тя и зиме и лете. Така ще се учим на равновесие, за да станем силни.

485. (Авг. 13). Сине Мой, Майката на Агни Йога, сама изправила се срещу тъмната йерархия и господаря на тъмнината, без да се уплаши от тях, пребивавайки на тяхното събрание, безстрашно говореше против тях. И не посмяха да Я докоснат, а само я заплашваха. Ето такова мъжество е необходимо при борбата с тъмата и съзнанието, че при единение с Владиката никаква тъма не е страшна. Тъмната се побеждава с безстрашие. Радвам се да видя, че няма страх пред тях в твоето сърце. Затова е и победата. С Моята сила поразявай тъмнината, с Моето Име на уста. Нека твоите несъвършенства не ти пречат да вдигнеш меч на Светлината, тъй като съвършени на Земята няма. Ако вървящите към Светлината, смутени от това, което не е изживяно в тях, биха прекратили борбата, няма ли това да е тържество на тъмнината? И разбойниците, и блудниците, и митарите, и грешниците – всички са идвали при Мен и независимо от своите пороци твърдо са заставали в редовете на борещите се с тъмнината. Защото това също е уловка на тъмнината – да парализира волята, активността на волята, нашепвайки за несъвършенствата на духа и за това, че е безсмислено да се бориш с тях, след като в самия теб толкова още не е изживяно. Ще разкрием и тази уловка. Ще разберем, че този, който се е опълчил против тъмнината, и против когото се е опълчила тя, вече с това само става воин на Светлината. Само новациите се смущават от подобни уловки, но опитният воин на Светлината не може да бъде изкаран от равновесие, тъй като знае, че колкото и да е несъвършен, Учителят е с него и Води, и неговите несъвършенства са стъпала на възхода, тъй като неговата слабост ще Претопа в Моята Кула в сила, а недостатъците ще Укрепя в качества на духа и мощ на огньовете. По този начин ще намерим и ще почерпим сила от всяка нова уловка на тъмните да уплашат или отслабят духа. Мисли за новите победи, тъй като вървиш с Мен.

486. (М.А.Й.). Сине мой, можеш да заимстваш от мен мъжеството и решимостта да се върви докрай и да се победи на всяка цена. Силна беше връзката и Единението с Него, Владиката на Светлината, и любовта, и предаността, незнаещи нито съмнение, нито колебание, нито страх. Бях винаги заедно с Него и Неговото Велико Присъствие беше в мен постоянно. Удаде ми се да постигна непрекъснатост на предстоенето. Неговият Чист и Светъл Лик винаги беше пред моя поглед. Аз се борех с тъмнината лице в лице, без да се страхувам, имайки Неговия Пламенен Лик ярко и победно пред себе си. И този Лик беше за мен знаме на победата, щит и оръжие на Светлината.

487. (Гуру). Учителят те Насища със съзнанието за огнена мощ и непобедимост на духа. По същия начин вървим и ние и по същия начин побеждаваме. И ми се иска, иска ми се да пробудя в твоето сърце неизменна и твърда като елмаз увереност, че когато си с Него поражението е невъзможно, тъй като ние побеждаваме винаги, когато настъпи часът на борбата. Неувереност, страх и колебание се прокрадват в сърцето само тогава, когато отслабва близостта и нещо се просмуква помежду. Но когато сме заедно и здраво на стража, Светлината на Владиката е непобедима в теб.

488. (14 август). Чрез своята светлина единствено е възможно да се докоснеш до Моята Светлина. И ако тази светлина в теб е тъмнина, то докосването става невъзможно. Всеки миг магнитът на човешкия дух излъчва еманации на светлина или тъмнина и всеки миг открива себе си за въздействието на тъмнината или Светлината, и ако победи тъмнината, магнитното въздействие на Светлината не може вече да има ефект. Раздразнението, злобата, съмнението и всички чувства, пораждащи тъмни огньове, затварят достъпа на Светлината и контактът с Учителя на Светлината се нарушава. Огънят е магнетичен и не трябва да се обръща в черни огньове на злоба, похот или ненавист към когото и да било. Контактът с Владиката не е възможен при наличие на черен огън. И всеки път, когато избухнат в микрокосмоса на човека огньове от нисък порядък, връзката със Светлината нагоре се прекъсва. Трябва да се разбере, че човекът плаща за своите несъвършенства, пороци и лоши качества страшна цена - лишаване от Светлината. Ако те силно се проявяват в него, той отсича себе си безпросветно от Висшия Свят и Йерархията на Светлината. Затова ще Добавим още и ще Кажем, че качествата са не само форма на проява на носимите огньове, но и канал за връзка със Сферите на Неизречимата Светлина или пък с бездната (тъмата) и тъмните служители на злото, и братята на тъмнината. Качествата на духа имат дълбоко скрито значение и няма да се уморим да ги утвърждаваме. Висш атрибут на духа е волята. Без нея всички останали качества губят своята ценност. И утвърждавайки волята си и развивайки я, постъпваме мъдро и правим нещо, което има първостепенно значение. Вчера вечерта с кратка, но твърда заповед на волята почти мигновено отсече изкушението в корена и когато дойде време за действие, то даже не вдигна глава, тъй като чрез волята беше убито. Така действа волята във всичко, когато е призвана от сърцето. Укрепвайте своята воля, знаейки, че с растежа на волята нараства и Съкровището на Камъка. Говоря за волята на носителя на Светлина и Светлите воители, тъй като и тъмата също може да отглежда кристали на черни огньове и волята на йерофантите на злото не е слаба. Но светлата воля е по-силна, а волята, обединена с Волята на Владиката, е непреодолима и непобедима. Даже много слабата воля, ако тя е намерила път за Единение с Учителя или ръководителя по веригата на Йерархията, може да противостои и да се бори заедно с тях, но трябва контактът да бъде здрав и без пукнатини, иначе няма да се устои. По такъв начин може да се види, че волята представлява най-главния фактор в духовния живот на човека и без нея възходът е невъзможен. При наличието на слабост на волята е необходима неразривна и непрекъсваема връзка с Йерархията на Светлината. Трябва да се държиш за най-близкото звено с всички сили на духа. Тогава и връзката с Учителя не се губи, и с тъмнината става възможно да се бориш. Светлата воля, утвърдена в доброто, може да служи като крепост на Светлината, а злата – на тъмнината, но тъмнината е безсилна пред Светлината, ако в същността на носителя не възникват тъмни огньове дори за кратко време, дори мигновени припламвания, притеглящи тъмнината към себе си. Охранявайте своята воля. И развивайки я с упорит и настойчив труд и упражнения за благо, утвърждавайте нейната мощ в себе си непрестанно. И тя ще расте явно и ще умножава силите на духа.

489. В обикновения живот хората често лъжат, и все пак живеят, макар и мъгляво. Лъжата влезе в употреба и често лъжат даже сравнително добри хора. Лъжат и продължават да живеят. Лъжата е станала житейска и обикновена постъпка. Но по отношение на Учителя и ръководителя лъжата е недопустима. Да излъжеш тях, значи да породим следствия, които излъгалият не е в състояние да предвиди. Малката лъжа или премълчаване поражда голяма, и така се предизвикват цяла верига от тежки следствия от малката измама. Тези следствия могат да бъдат ужасни, тъй като окултните закони действат мощно. И в цепнатината на пукнатините, създадени от лъжата, незабавно и неотменно нахлува тъмнината. Макар и заради собственото спасение и на вашите близки, не лъжете този, който ви води. Огънят, пораждан от лъжата, насочен нагоре по линия на Йерархията, е черен и необичайно магнетичен. Водения трябва да бъде предупреден за ехидната. Не е чест, ако по твоя вина му нанесат вреда. Няма оправдание също ако някой излъгвайки е започнал да сътрудничи на тъмнината, даже не осъзнавайки

това. Следствията на такова сътрудничество е трудно да се изживеят. Помислете само, неголяма лъжа в началото и - ... ярко сътрудничество с тъмнината против собствения ръководител или дори Учителя, макар и неосъзнато, но е страшно поради нанасяната вреда и удари по линия на Йерархията. Това е равносилно на предателство и ръководителят има пълното право да отсече, ако поиска. Страхувайте се от лъжата и премълчаването. Те носят понякога страшни, но винаги тежки бедствия. Кого мамите? Себе си. На кого нанасяте вреда, понякога непоправима? На себе си. Пожалете себе си и не лъжете поне заради това да не се предадете завинаги в обятията на тъмнината. Магнетизмът на черните огньове на лъжата, насочен по линия на Йерархията на Светлината, е голям и пагубен. Пазете се. Учителят Предупреди достатъчно. Нито разкаянието за допуснатата лъжа, нито осъзнаването на собствената вина, нито прошката от страна на измамените няма да помогнат и не са в състояние да унищожат породените следствия. Следствията ще се наложи да се изживяват. Изкупвайте грешките и изкубвайте с корен посевите на злото. Тъмните мрежи са разпънати нашироко и техните нови зловредни хитрини силно затрудняват работата по неутрализирането на следствията. Кръговете са се разпространили нашироко и надалеч. Как да ги погасим на хиляди версти? Разберете цялата дълбочина на допуснатите грешки. Как ще наречете човека, тайно и скрито от стражата отворил достъп на враговете в охраняваната крепост? Разбирането на стореното може би ще помогне на духа да се изправи и да намери сили за борба.

490. Какво да се прави? (Отговорът е от М.А.Й.) Който самият е без грях нека първи да хвърли камък. Ръководителят не може да хвърля камъни или той ще престане да бъде такъв. С такъв камък е лесно и да убиеш. Затова не осъждане е необходимо, а помощ. Преди всичко трябва да се разбере и осъзнае ставащото. След това здраво да се защитиш от тъмните, сега вече без цепнатини и пролуки, и да се напрегнат всички сили, за да се види как и иззад чии гърбове ще започнат да припълзват в новите си опити. Жалостивостта към тъмните и изпратените от тях е удар по щита на Йерархията, тъй като тази жалостивост служи на тъмните за поредната измама. Своите лични преживявания да се отложат за бъдеще време. Да се действа в пълно духовно единение с нас. Нито едно действие да не се предприема самостоятелно, тъй като техните построения на астралния план са силни. Ние ще ги победим, но вложете цялата сила в огненото напрежение. Стойте като скала. Мечът и копието, и стрелите нека да бъдат в готовност и нощем, и денем.

491. (Гуру). Приближавайки се към Светлината привеждате в действие могъщи окултни закони. Приближавайки се към Светлината, дори само с това предизвиквате тъмнината на бой. Ужасни са астралните тайни на тъмнината и ужасът на тъмните деяния превъзхожда всяко човешко въображение. Докосвайки се до Светлината не докосвайте тъмнината, тъй като колкото по-високо се издига духът, толкова по-дълбока става бездната. И падението е неминуемо, ако се е утвърдил вътре магнетизмът на черните огньове. Възможно е да паднеш и да не се вдигнеш. Не е шега приближаването към Светлината, тъй като тъмнината се изправя в целия си ръст, опитвайки се да прегради пътя. Помнете, ще устоите само при пълно Единение с тези, които са над вас и които ви водят. Но ако е здраво Единението, ужасите на тъмнината бледнеят и губят своята сила. И тъй, запомнете: само с Единение ще устоите против тъмнината.

492. Каква радост дава всяка победа над себе си, победа на волята над слабостта на духа. Скъпи Владика, научи ме как с моята дребност мога да послужа на Твоето Величие.

493. (15 август). Не съществува такова положение, от което да няма изход. В случай на пълно обкръжение от тъмните и техен силен натиск изходът остава нагоре. Този изход те не са в състояние да затворят, макар и да са затворили кръга. Чрез този изход можеш винаги да се съединиш с Йерархията, а това вече ще бъде победа. Обединявайки се с Висшите, обновявайки и умножавайки своите сили, следва да се пристъпи към разрушаване на тъмните постройки. Нужна е зорка и напрегната активност и постоянно осъзнаване Близостта на Учителя. Не е лесно да се бориш с тъмнината. Ще чувствате как те се опитват да обезсилят, ще чувствате колко енергия изисква тази борба и ще виждате как изтичат силите. Но не се смущавайте от това. Учителят ще Изпрати сила и ще Помогне бързо да се възстанови загубата. По време на тази борба се налага особено да се следят мислите, тъй като косматите ръце се стремят да подхвърлят своите тъмни топчета. Необходими са също прекъсвания на преките стълкновения с тях за възстановяване на силите. По време на тези прекъсвания зоркостта не трябва да отслабва. Борбата не може да се избегне, но затова пък и победата ще бъде пълна. Закаленият метал е много по-здрав и надежден в огъня на изпитанията от незакаления. Той вече няма да се огъне от

предишните натоварвания и ще издържи голямо съпротивление. Който не се е сблъсквал с тъмните лице в лице, е неопитен и ненадежден. Ето защо е било допуснато този тежък урок да принесе своята полза. Сега вече ще знаете как да се борите и че полумерките и снизходителността не са допустими там, където въпросът се отнася до тъмните.

494. Виждам, че е тежко. Но Светлината няма да бъде оценена, ако не застанеш накрая на пропастта и не видиш ужаса на бездната. Само новациите пребивават в розови мечти. Но за тези, които с огньовете на сърцето са излезли да премерят сили с тъмнината, подвигът е суров. Учителят Стои зад вас, готов да ви подкрепи всяка минута, ако ръката трепне. Стойте здраво, като гранитна скала, приемаща върху себе си ударите на стихииите и страшните бури, и порои, и вятър, удари на мълния и яростния натиск на бушуващите вълни. Така стойте и вие, утвърдили се върху Йерархията на Светлината.

495. (М.А.Й.). Бъдете загрижени за това да бъдете още по-близо до нас. Вие сте под лъчите на нашето постоянно внимание. И ние ще ви помогнем да видите злонамеренията на тъмните. Те са необичайно изтънчени и изобретателни. С това живеят и се занимават. Тяхната задача е да потушат Светлината. Затова и се трудят упорито. Но вие се опирайте на нас: когато сме заедно, те са безсилни.

496. (Гуру). Дръжте волята винаги в готовност да отрази всеки натиск.

497. (16 август). Нека оръжия за духа да бъдат спокойствието, равновесието и осъзнаването на собствената сила, на собствената огнена мощ, непресъхваща, безпределна в своя потенциал. И когато Владиката е близо и тази сила се слее с Неговата сила, тя нараства според степента на осъзнаване на тази Близост. Най-главното и най-трудното е да си винаги силен. Хората никога не прощават слабостта. Слабостта означава загуба на всичко, за което човек се е борил и което иска да задържи. Желаното се удържа с магнита на духа - не с думи, не с убеждения, не с молби, не със сълзи, не с молитви, а именно със сила на духа. Нека съзнанието за самота не ви напуска, ако искате да устоите и ако искате нищо и никой да не вземе властта над вас. Постъпвайте така, както смятате за нужно, но на никого и никога не се разкривайте. Даже най-близките не допускайте по-далеч от полагащата им се граница. Да разкриеш себе си „разпасан“ значи да загубиш силата на магнитното притегляне и вместо мощен магнит да станеш парче ръждясало желязо, разсипващо се като гнило дърво. Неразграбената планина, затвореното ковчеже и лъкът с напрегната стрела нека бъдат всекидневно напомняне за това как да защитиш душата си от разкъсване и висшите ценности на духа от потъпкване от краката човешки. Ето, чутото вчера служи за пример как с кални крака измамно и скрито стъпиха върху разкритата с доверие душа. Тази кална следа и даже следи, тъй като станалото се е повтаряло, ще останат за цял живот. Те не могат да бъдат изтрети с никакви признания, никакви разкаяния и няма значение дали ще простиш или няма да простиш, ще осъдиш ли или ще оправдаеш. Доверието е потъпкано. Хорските думи, като течаща вода, ще пламнат, ще се мярнат мимолетни отблясъци и ще изчезнат в потока. Можеш ли да им се довериш? На кого от смъртните можеш да отдадеш и довериш своето сърце? Пътеката на Архата е пътека на самотата. И само Владиката е единствения, който никога няма да Измени и има достъп до отвореното за Него сърце.

498. Да преразгледаме твоето достойние. Разшири и увеличи областта, недостъпна за смъртните. Това и ще бъде твоето светилище, твоята цитадела на духа. Споделай богатствата, получени и получавани от Мен, но зорко опазвай светилището от нахлуване. Не хората са нужни на теб, а ти на тях. Те могат да ти дадат само опит, но нищо от това, което съм Дал Аз, докато ти можеш и много им даваш. И дайки, дай като от висока и непристъпна Кула, недопускайки никого вътре. Нека чувстват, че тя все още е недостъпна за тях и с това ще ценят повече даваното. Говоря за най-близките последователи. Пред нас има път дълъг и труден. Ние нямаме време да се спираме в низините на мрака. Аз съм с теб и в радост, и в мъка, в полети, и над Земята, когато преминаваш изпитание и когато побеждаваш, ние сме неразделни. Така и върви, като знаеш, че Владиката е близо.

499. Половото съжителство едновременно с двама е престъпно. Престъпно е също сексуално-психическото съжителство на трима. Освен кръвосмешението се извършва недопустимо явление, подобно на кръвосмешение. Това е в окултен смисъл ужасно разрушително за психиката и съзнанието както на този, който е допуснал престъплението, така и за неговите съучастници, макар и те да не знаят за това. Но особена отговорност носи допусналият това беззаконие.

500. (М.А.Й.). Не търси утеха и забрава там, където има плач и скърцане със зъби. Там няма да намериш това, което търси твоя дух. Твоето място е да бъдеш с нас. Но трябва да опознаеш живота и хората, и да свалиш маските от лицата, и да видиш живота и хората в истинската, неукрасена, оголена тяхна същност. И виждайки, и неосъждайки доброто или даже лошото, си длъжен с горещ дух да дадеш възможност да се издигнат от блатото на живота. Не осъждайки, а стремейки се да разясниш и да помогнеш на незнаещите да се вдигнат над стръмнината на живота. Скъпи мой, крепи се духом. Аз съм с теб и виждам колко тежко и горчиво ти е за доброто, което си дал на хората, да получиш тежки удари в разкритото им с доверие сърце, а в устата отрова.

501. (Гуру). Изтрий потта, и сълзите изтрий, ако ти е много мъчно. И противопостави своята сила, умножена от страданията, на този, който върви против теб и вложи воля в тази сила, и прояви твърдост. Сам Владиката Гарантира за твоята воля. Нея призови и с нея, умножена и нараснала, действай твърдо, решително и спокойно в осъзнаване на мощта, която никой не е в състояние да преодолее. Гуру каза.

502. Приятелю Мой, да види тъмнината в целия ѝ ужас е по силите само на силния дух. Да видиш и, въпреки това, да намериш сили да се опълчиш и бориш против нея, независимо от всичко. Бори се. Ще Помогна.

503. (М.А.Й.). Бъди с нас нас неразделно, с цялото си сърце, през цялото време и дръж постоянно пред духовния взор Образа на Владиката.

504. (Гуру). Не е възможно да не победиш. Разбираш ли? Поражението е немислимо, както и отстъплението, или отпускането на ръце. Бори се. Ще победим.

505. (18 август). Не съжaliaвай за нищо, всичко ще Преобърна в полза. Светлото явление е потъпкано от тъмнината, но Светлината е победила. Ние винаги Побеждаваме. Победи и ти, тъй като си с Мен. Когато действаш с Моето Име и властта, Дадена ти от Мен, и с Моята сила, нищо и никой не може да устои против нас. С Мен си силен и с Мен си непобедим. Сега настъпва стъпалото на осъзнаване властта и практическото ѝ утвърждаване. Ти смяташ, че е лесно да се бориш с тъмнината, когато сърдечните огньове се потъпкват от тъмнината? Но, сине Мой, Изказвам ти похвала за изкусното водене на боя. Ти излезе, за да победиш тъмнината. Нелесно се постигна вчерашната победа, но толкова по-славна е победата.

506. Какво става в света? Светът е в очакване. Планетата чака, природата чака, всичко съзнателно или несъзнателно очаква нещо, тъй като силите са напрегнати до предела. И напрежението ще расте до момента на разрешаване, когато Светлината ще утвърди своята мощ. За тъмните организми това състояние на мир е особено тежко и мъчително. Стихиите са особено неспокойни. Подземният огън напират. И човешкото море се вълнува. Не е добре в света.

507. (М.А.Й.). Ето, че вихърът отшумя и отново сме заедно. Така ще прелети и животът и отново ще бъдем заедно. Срещата е неизбежна, както и новата задълбочена близост. И тежкия и горчив опит, и горчивината от продължителната раздяла, всичко само ни сближава, тъй като сме разделени само привидно. Да се порадваме на това, че вървим към сближаване. Това е гаранция за още по-голяма близост, която трябва да се постигне.

508. (Гуру). Само неопитният воин слага оръжието и отслабва стражата след победата над тъмнината. Ти знаеш, че именно сега, именно след победата трябва да бъдеш в особена готовност, за да не те заварят неподготвен и да не унищожат плодовете на понесените трудности. Бъди зорко на стража и дръж в готовност оръжието на Светлината и щита.

509. (19 август). Правилно, правилно, правилно. Наистина е така! Трикратно утвърждавам новото разбиране на това, как може да се застави тъмнината и тъмните да служат на Светлината. Когато идва вълната на злото, на нея съзнателно противопоставяш своята огнена сила. Колкото по-голяма е вълната и по-напрегната, толкова по-голяма става и силата на духа, изправил се да се воюва против тъмнината. По този начин става възможно всеки път да напращаш своята огнена мощ все повече и повече. Колкото по-силно е нападението, толкова по-голяма е и силата на духа, която му се противопоставя. Така при правилното ѝ разбиране, растежът на силата на духа става според растежа на усилията на служителите на тъмнината да потушат Светлината в сърцето на носителя на Светлината. Именно, върху препятствията, именно върху противодействията, именно в борбата, когато духът се опълчва против тъмнината, расте неговата сила и тъмните злодеи, вместо да подчинят носителя на

Камъка, само увеличават неговата сила, предизвиквайки към действие растящата мощ. Нека се радваме на тъмните нападки, да се порадваме на обреченото зло, въстанало против Светлината, за да я съкруши, да се порадваме, казвам, тъй като е добре, ако сме отбелязани от тъмните, тъй като е добре, когато виждате явно как, благодарение на тяхното старание, укрепва бронята на духа и растат огньовете на вътрешната мощ, как на всяко действие на тъмнината в отговор светлият Агни пламти победно. Какво виждаме? Искане да измамат, да потиснат и подчинят на своята воля. Но измамата е разкрита, от налягането на огньовете на духа се изправихте мощно и вместо подчинение, властта, дадена от Мен, съзнателно и практически приложена, се превърна в достойние на победилото тъмнината съзнание. Как да не се порадваш, след като без тяхното старание нямаше да се роди огнената мощ и духът нямаше да осъзнае своята сила. Разбирането на това, че трябва да се расте духом от всичко и от всички, за да няма нищо друго власт над съзнанието, освен собствената воля, и практическото достигане на това, ще бъде забележителна победа. Тази победа е удържана. Така и трябва да се гледа на всяка вълна от тъмни противодействия, като на най-добър способ да се умножат своите сили. И щом сърцето усети нов зъл опит, незабавно Тероса - воин мощно застава в защита, мощно напругайки огньовете. Най-добрата защита е активната: не само сам да се подлагаш на ударите, но и да ги нанасяш. Непротивенето на тъмата е недопустимо. Наричам Свои войните, но не и несъпротивляващите се. Архатът не може да бъде безволев и несъпротивляващ се. Той веднага губи своето право на архатство. Стрелите са дадени, за да поразяват враговете, както и меча, и копието. Воинът на Светлината има право във всеки момент да нанесе поразяващ удар или да изпрати стрела на Светлината в центъра на тъмната активност. Действайте, действайте по-често с оръжието на Светлината. Не щадете тъмнината, не може да има нито пощада, нито милост към този, който иска да ви съкруши и да зароби вашите най-близки, и да разруши това, в което вие сте вложили толкова сърце. Съжаляването на вашите противници ви обезсилва и е удар в щита на Йерархията. Нито съжаление, нито полумерки, нито компромиси не може да има с тъмнината. Говоря за съзнателните служители на тъмнината, намиращи се на съзнателна служба на злото. Радвам се, виждайки ярко горящите огньовете на борбата, огньовете на противостоещото на тъмата, победни огньовете на духа. Мой войно, Учителят е доволен! Тъмната става безсилна, стига само да усети мощта на огньовете на въстаналия против нея дух. Огньовете я опърлят, а Присъствието на Учителя прави огнената сила в духа на носителя на Камъка непресъхваща, ако Единението с Него е неразривно. И на тях им остава незабележимо, посредством случайни хора, да вредят чрез дреболии. Не се гнусят от нищо: нито от животни, нито от насекоми, нито дори от минавачи. И тъй, нова победа. Но нека победителят да запази по-добре цялата си зоркост след победата, отколкото да я отслаби при затишието. Зоркостта и бдителността не са нищо друго, освен напрежение на вътрешния огън или огньовете, които служат за защита от тъмните зложелатели. Ако зоркостта, бдителността и стоенето на стража на волята са постоянни и не се прекъсват при никакви условия, то и защитата е постоянна. И заградителната мрежа свети и пламти с огньовете, готови всеки миг да отразят вълната зло. Бъдете на стража винаги: и нощем, и денем, и в действие, и при почивка, когато сте с хора, и когато сте сам, винаги, винаги, където и да сте и каквото и да правите. И дръжте оръжието на Светлината винаги в готовност, и особено нощем, когато спите. И нито за миг не забавяйте изпращането на огнена стрела. На близките кажете: мекушавостта, добротата, деликатността, усмивките, любезниченето, сервилността, подмазването, поклоните трябва да се изоставят, когато се сблъсквате с тъмнината и тъмните канали на въздействие. С твърда и решителна ръка, със слово и дело, с мисли и чувства, със сърце и цялото свое същество, действайте без да се колебаете нито за минута. Усмивката към враговете на Светлината ще се превърне в гримаса на страдание, ужас и болка, и може би парещо разкаяние и срам. Кажете: не може да имат нищо общо с тъмнината под никакви предлози. Врагове са всички, които се стремят да нанесат вреда на вашите близки, макар и даже да не осъзнават това. Но ако ударът е насочен към Учителя и ако служите като посредници, значи ставате сътрудници на тъмните. Не е голяма чест да сътрудничиш на тъмнината. Не е чест, но е предателство да бъдеш посредник при нанасяне на удари по тези, които ви защитават от тъмнината. Отворете очите им за творимото зло. Нека разберат: доближили са се до Светлината, докоснали са се до Светлината и са преминали тази граница, след която има само два пътя: или към Учителя на Светлината, или към тъмнината, в бездната. Еснафът може да избере и третия път – сивия път, но тези, които вече са се приближили и са се докоснали до знанието, за тях остава пътят на Светлината или пътят на тъмнината. Запомнете това. Отстъплението е немислимо. Недопустими са

грешките, завличащи в обятията на тъмнината. Това, което за еснафите няма значение и може да мине незабелязано, може да се окаже фатално за вас. И в същото време, когато еснафът, извършвайки някаква грешка, ще продължава да се бъхти в предишното благо, докосналият се до Светлината ще се окаже в обятията на тъмнината и жертва на тъмните служители. Всичко, насочено против тези, които ви водят и нанасящо им вреда, поставя вас, нанеслите вреда, в редиците на служителите на тъмнината или техните сътрудници. Разберете най-после какво може и какво не може и не извършвайте недопустими и непоправими постъпки.

510. И тъй, съзнанието се настройва на ключа за активно противодействие на тъмнината. Не само самозащита, но и нанасяне на удари. Каква полза, ако вие, сгърчили се от страх, ще се скриете зад Учителя? Не е голяма честта да бъдеш такъв воин. И заслужава ли названието воин страхливецът, уплашил се от тъмнината? Вие не знайте страх и смело срещайте тъмнината с огньовете на сърцето, и смело я поразявайте. Вашата аура, вашите чувства (тоест активност на сърцето), вашите мисли - ето вашето оръжие. Нека то бъде напрегнато и активно за противодействие на тъмнината. С тъмнината можеш само да се бориш, нанасяйки ѝ удари. Мисълта на светлината, обединена с Учителя на Светлината, е нещо, което тъмнината не може да издържи и пред което тя е безсилна. Тъмнината е силна само чрез вашата слабост, страх и непротивене - боязливо и бездейно. Да си спомним как Урусвати се обърна към самия стопанин на Земята, отивайки на тяхното сборище. А вие предизвикайте тъмата на бой и ще победите, ако Единението с тези, които ви водят, е здраво. Но поражението е неминуемо, ако Единението по някакъв начин с нещо е нарушено от вас. Разберете, че сам вие сте, както ви е било Казано, "нула без пръчица". Но сте силни, когато сте с Нас с цялото си сърце и цялото си съзнание. Действайте така, че да можем да се гордеем с вас. И не се страхувайте от нищо, докато не е нарушено Единението. Чували сте за войнстващата тъма. Нека всеки от вас да се проникне с разбирането за духа на войнстващата Светлина и сам да стане действително воин.

511. (М.А.Й.). Сине мой, насищам сърцето ти с духа на войнстващата Светлина и се радвам гледайки как мъжествено, безстрашно и твърдо се бориш лице в лице с враговете на Светлината. Толкова по-голяма е заслугата и толкова по-славна е победата. Искам винаги да те виждам сигурно побеждаващ. Искам да виждам твоята растяща сила, която вече не може да бъде спряна и не може да бъде заплашена от нищо: никакви врагове и никакви препятствия. Нека се умножава чрез тях и при останалите, според мярката на техния ръст. И нека те радват и едните и другите, тъй като донасят възможност да станеш огнено мощен. Добре се бориш. И виждам, че няма страх в твоето сърце пред тъмата. Учи се да бъдеш силен. Аз искам да те видя силен. Няма предел на растежа на огнената сила. Увеличавай я съзнателно, упорито и с приложение в живота. Никой няма да устои против нея: нито болестта, нито враговете, нито обстоятелствата, нито бъдещето. Дошло е време да осъзнаеш практически в живота властта, която ти е дадена.

512. (Гуру). "Тишината на мълчанието е присъща на могъществото на Владиците". Учи се да действаш в мълчание. Да действаш в мълчание значи да действаш в това състояние, когато замлъкват всичките три обвивки, тяхното спокойствие и равновесие е утвърдено и духът застава в центъра като властелин на полярността на нещата, проявена във външните явления. Така действайте винаги. Мощта на мълчанието е люлка, горнило на могъществото на духа. Пред всяко действие, особено пред значителното действие, трябва винаги да се намери време, макар за един момент, за мълчание, раждащо мощ. И само намерил го, да се действа. Моментът на мълчанието е моментът на обединяване в духа с Владиката и огънят на действието. Така постъпвайте винаги, когато искате да проявите силата на огнената мощ.

513. (20 август). Сине Мой, Указвам суров контрол над обвивките и плътни щори за палячото, който постоянно се стреми да се прояви и със силата на рефлексите да наподобява на маймуна. Юздата върху него се проявява в сдържаността и контрола. Трябва да се укроти палячото.

514. (М.А.Й.). Вървим към сближаване, като кораби в морето. Морето е пространството и ние се сближаваме в него, за да се срещнем накрая и да бъдем заедно. Ще се срещнем непременно, срещата е неизбежна. Магнитът на притегляне действа и връзката в духа укрепва. Ще укрепваме ежедневно съзнателното обединение, вплитайки нови нишки. Вървим против очевидността и съпротивата на плътните условия. Не плътта животвори, а духа, и в духа сме близки ние. Аз съм с вас. Когато близостта се усили достатъчно, ще бъдат дадени забележими знаци. А за сега, чакайте, общувайки мислено. Така,

както някога на Земята, често съм мислено с вас, и ви изпращам своите мисли. Чрез мисълта и ще утвърждаваме нашия съюз.

515. (Гуру). Обикнете огненото напрежение - в него има и живот, и светлина, и огън. Неговият антипод е инертност, бездействие, разложение и смърт. Нека огънят на напрежението да гори постоянно, пламтейки ярко, понякога и затихвайки от време на време, но никога, никога да не угасва. Пътят на напрежението е пътят на Архата – път огнен, път на бодърстване и постоянна стража. Не трябва да изпадаш в отпускане или да се потапяш в покой. Тишината на мълчанието не е покой, но могъщо вътрешно невидимо събиране на огнената мощ във фокуса на духа – невидима, напрегната и незабележима за окото, както е незабележимо въртенето на мощната турбина, бързината на която вече е извън пределите на физическото възприятие на окото. В това мълчание, което е мир, тоест е достигнато равновесие, се сътворяват огнените доспехи на духа и силите на духа се събират в огненото зърно. Дълбоко и незримо е значението на мълчанието. В него и с него се вършат делата.

516. (21 август). Животът поставя такива условия, когато се налага или да приложиш своите знания за законите на психическата енергия, или да претърпиш ущърб. Школата на живота с това е хубава, че в нея се дават уроци, които трябва непременно да се изучат. Поредният урок – това е прилагането на силата на мисълта в сферата на регулиране на текущите дела. Делата именно текат, текат във времето, текат в дадения момент в определено съотношение. Това съотношение, което днес вече не може да се измени, тъй като то вече съществува, може да бъде изменено като се насочи за утре енергията на мисълта, заредена с воля. Именно утре, в което кристализира всичко, което днес протича през съзнанието и ще бъде тази област, където да се насочи волята. Бъдещето е като восък в ръцете на човека, ако той знае как да прилага психическата енергия за оформяне на това бъдеще в желаното направление. Това бъдеще се изковава в настоящето по пътя на проекцията в пространството на създадения за целта ментален образ, който след това и се vyplъщава в живота. Ще Помогна на първо време успешно да се извършват няколко практически опита, насочвайки течението на живота в желаното русло. Трябва да се разбере, че бъдещето е пластично, че то винаги може да бъде изменено, че огнената енергия на волята представлява лостът, извършващ това изменение, че възелът на нежеланите преплитания се разсича с огнения меч на мисълта, без да се съобразяваш с привидната плътна невъзможност или трудност да се направи това. Тези привидни трудности трябва да се изличат ментално, както и противодействащата воля. Именно, като слонове през непроходимите за другите храсталаци, вървете към набеязаната цел, размествайки гъстотата на храстите и прокарвайки път. През всичко пречецо и през всички пречеци преминавайте твърдо и ако трябва през тях, без да се спирате пред изглеждащата невъзможност. Невъзможността е в съзнанието, което все още се държи за плътната очевидност и убедителност. Препятствията се помитат и разрушават чрез волята, както в своето съзнание, така и в съзнанието на тези, които пречат. В областта на мислите незнаещите трудно ще ви противопоставят толкова отчетлив и целеустремен образ на бъдещето, набеязано за осъществяване, какъвто създавате вие. Биха противопоставили, може би, ако знаеха, но не знаят, и затова се намират в по-малко изгодно положение. Затова Казвам: “Действайте спокойно, уверено, смело, решително и заедно с Мен”. Ние просто се учим да прилагаме в живота растящите сили на духа. И успехите, и неуспехите в това дело еднакво служат на това да се заостри оръжието на духа и да се закали в постоянни упражнения. Затова Казвам: “Действайте”. Обстоятелствата сами ще помогнат да се предизвика необходимостта от действие или защита.

517. Правилно! Ако освободите съзнанието от празните и ненужни мисли, то ще остане маса време за практическо прилагане на огнената йога в живота. Именно дреболиите и бродещите и случайни мисли задръстват съзнанието и не оставят място за най-главното. Главното е да се умножи Съкровището на Камъка, да се увеличат кристалите психическа енергия и да се натрупва, натрупва, натрупва и събере в този живот огнена мощ, огън и светлина, сгъстени в своя микрокосмос. Затова се и дават Указания и упражненията и се показва смисъла на малките действия в текущия ден, малки, но служещи все на тази единна цел – да се натрупа Съкровището. Всички действат с ръце, крака, думи, чувства и така нататък, а вие действайте с психическата енергия и тя ще продължава да расте в процеса на постоянното съзнателно приложение. Нека да има понякога и отдиш, и развлечение. Тази енергия може да се насочи по всеки канал, било то областта на творчеството или житейските дела. С мисъл творете и с воля.

518. (М.А.Й.). Необходимо е все пак в някаква степен да се отречеш от обикновения живот, за да се докоснеш до Невидимия Свят. Твърде силно звучи понякога материалният живот, заглушавайки със себе си света на духа. Ако поне в една малка част от деня е възможно да се отдадеш на мисли за Висшето, то и Висшето би зазвучало съответно. Но необходимото съответствие липсва и затова животът звучи повече в ключа на преходните явления. Разбира се, че и на тях трябва да се отделя време и място, но не главното. И в суматохата на деня по-често, по-задълбочено и повече трябва да се мисли за Висшето. Без него ще остане само нисшето.

519. (Гуру). Помислете за началото на действието. Всичко, даже и най-великото, някога е започнало с малко. Трябва да се осъзнаят в цялата им дълбочина малките начала на великите дела и явления. И когато поискате да заложите начало на действие, помнете, че малкият и незабележим кълн може впоследствие да покрие огромна площ със своето потомство. Искам да разберете смисъла и значението на малките зърна на залаганите действия. От малкото расте голямо, ако качеството на зърната е добро. Например, ако искате да задържите и съхраните бодростта и младостта, и при това прилагате психическа енергия, то това е добре, тъй като някога и някъде ще можете да се приближите и частично да осъществите способността на Владиците да не стареят в едно тяло в продължение на столетия. Всичко е добро, ако се прави съзнателно, трябва само да се разбере смисъла на факта, придвижвайки го в бъдещето. Затова Казвам: "Действайте, действайте съзнателно".

520. (22 август). Опитът с приложението на психическата енергия ще бъде добре дошъл после, в Тънкия Свят. Там резултатите са видими веднага и знаещият може да бъде оприличен на вълшебник, който твори чудеса с помощта на тази всеначална енергия.

521. (М.А.Й.). Приветствам всички, които по пътя на Светлината закаляват волята си и умножават силите на духа. Всичко това ще се използва в по-нататъшния път. Човекът трябва да стане силен.

522. (Гуру). Кратките действия и продължителните действия, устремени в бъдещето, се различават рязко едно от друго по своите следствия. Първите се изчерпват веднага или в ограничена малка орбита, вторите се простират надалеч, даже в следващия живот. Ако действието е безусловно полезно, то далечният радиус е особено ценен. Полезните действия са нашите приятели и спътници в бъдещите животи. За тях трябва да се мисли и да се действа с разбиране.

523. (23 август). Тъмните могат да поробят както приятно, така и неприятно. Прелъстяването е опасно с това, че човек се увлича от приятните, увлекателни и доставящи наслада неща. Ударите и нещата, които са неприятни, е лесно да се видят и лесно можеш да се устремиш към тях, за да ги парализираш и да се освободиш от тях. Но да отхвърлиш от себе си съблазнителните явления, доставящи на човека удоволствие и приятни [усещания], е извънредно трудно. Именно зад тази приятност е трудно да се видят елементите на прелъстяване и ужаса, криещ се под измамната външност. Но да се видят все пак може, ако в омаята на приятността се запази зоркост и способност да се наблюдава както самия себе си, така и това, което се случва наоколо. Обичан прийом на тъмните е да потопят съзнанието във въжделения и потопявайки го да получат двойна реколта. Нужни са и зоркост, и защита. И ако елементите на прелъстяване, изпращани и внушавани от тъмните, бъдат приети като нещо истинско, за чиста монета, падането и увличането в заложените мрежи е неизбежно. Затова към тези цветя трябва да се подхожда с предпазливост: под всяко има змия, и в аромата на всяко има отрова, а бодлите бодат болезнено, предизвиквайки нагнояване и заразяване, и е невъзможно да се видят следствията, влачещи ускорено към тъмнината. Привидно изглежда, че всичко е така хубаво, радостно и приятно, и именно така, както ти се е искало, но резултатите са загуба на всичко, даже и на това, от което е било прелъстено съзнанието. Разбира се, по-добре от всичко е да се погасят обвивките, подложени на въздействие, тъй като тяхната реакция по линията на тъмните влияния особено силно затъмнява съзнанието и го лишава от способност за безпогрешен анализ. Не приемайте външното и чувственото за духовно и истинско. Най-нездравото, най-ненадеждното е това, което е свързано с преживяванията на астрала, и особено ниско телесните. Тези преживявания не доказват нищо друго освен това, че човек е в тяхната власт и вече не е в състояние да мисли свободно. А точно това е нужно на тъмните. Тъй като, загубвайки свободата на мислене и бидейки замъглен от страстите, човек става тяхна жертва. Тънките мрежи са невидими и дори озовала се в тях жертвата не осъзнава това. Затова всеки, който има Учител на Земята, не трябва нито за миг да се откъсва от него в съзнанието си и да

държи здраво контакта. Не може да има бели петна в осъзнаването Близостта на Учителя, когато тъмните заплашват открито и опитите не могат да се прекратят. А те се усилват именно в тези моменти. Трябва винаги да бъдеш на стража, каквото и да правиш и във всеки момент, даже привидно най-неподходящия, трябва да се оградиш с кръг от възможните опити. Така могат да се пресекат техните опити да поробят астрала с емоции. И дори в разгара на емоционални преживявания трябва да можеш да бъдеш уверен, че вървят сами по себе си, а не ги вдъхновява тъмният диригент за своите подли цели. Грешката не се заключава в допускането на това, а в това, че в тези моменти се прекратява стражата на волята и бдителното до този момент съзнание, става отворено за тъмните влияния. И затова трябва твърдо да се запомни, че не само всичко, което се прави, се прави с позволението на собствената воля, но и всичко извършено, даже и ако то представлява отстъпка пред някакви слабости или неща, още неизживени в духа, се извършва при усилен ярка стража с охраняване на себе си и другите от тъмните опити. Кръгът защитава винаги. Трябва да се пресекат всички възможности да се повлияе по какъвто и да било път. Осъзнаването на Учителя трябва да бъде непрекъснато. И тогава няма опасност. И тогава можеш да бъдеш напълно уверен, че тъмните не са се приближили.

524. (М.А.Й.). Близостта на близките не пречеше на придвижването до този момент, когато тъмните нахлуха. Но сега може да пречи, ако тяхното влияние не е парализирано напълно. За да узнаеш, трябва да провериш и да подложиш на изпитание. Всичко внесено и чуждо, произлизащо от тъмата, при достатъчна зоркост може да бъде видяно. Затова напрегнете зоркостта. И всичко ново и чуждо ще се наложи да се отнесе за тяхна сметка. Далеч не всички се одобряват от мен, но кармите тъкат своите шарки и волята тече свободно. Нека и да тече, но без вмешателство на тъмните. Все пак почистете подземията на съзнанието. Не са виновни тъмните за всичко, трябва да погледнеш и себе си.

525. (Гуру). При наличието на тъмни нападки трябва да бъдеш уверен, че всяко действие се извършва без участието на тъмните. За тази цел се усилюва стражата и охраната над всяко действие със защитния кръг и действието се извършва в кръга. Трябва да се създадат условия, при които да отпадне всяка възможност за вмешателство от страна на косматите нашепници. Даже лошото действие, ако е свободно, е по-добро от видимо доброто, но наваяно с определена цел от страна на сивичките посредници. Не отслабвайте стражата. Сега тя трябва отново да се усили.

526. (Авг. 24). Погледни: трябва да се пробие астралната стена, построена срещу теб. Да се съберат силите в юмрук, в който да се държат в готовност. Тези мисли не са твои, а Наши. Не трябва да попадаш под властта на чувствата.

527. Следствията на извършените деяния е невъзможно да се избегнат. Те могат с нещо и някак да се покрият, замъглявайки тяхната яркост. Но да се изживеят все пак ще се наложи и то в пълно съответствие с напрегнатостта на посетите причини. Огньовете се неутрализират само с огньовете. Да се успокоиш с думи, прикривайки миналото, ще бъде самоизмама, за която ще трябва горчиво да се разплащаш. Да се разбере грешката е по-лесно, но да се изживее е трудно. Неизживени, те са като змии в пазвата, готови да заплашат всяка минута. Не с думи, а с дела се утвърждава новото решение. Пустотата, усещана в съзнанието, е от станалото разреждане на напрежението. Получените рани трябва да се излекуват. Белезите ще останат завинаги. А и може ли да се забрави за суровия и жесток опит? Може да се прости, но да се забрави ще бъде престъпление по отношение на самия себе си. И ако близките могат така да лъжат и да се заблуждават, то какво да кажем за другите и за далечните? Може ли човек, затънал в лъжи в течение на година и половина, изведнъж да стане кристално правдив? И може ли да се държи душата отворена по отношение на измамника? Може, ако искате да изгубите уважението дори от страна на изменилите ви. Калта е лепкава.

528. Блатото засмуква човека. Човекът може да бъде спасен, но ще се наложи да се изцапате в калта. Измъквайки другия от калта, измийте калта от себе си.

529. (М.А.Й.). Трябва да се пробие черупката на собствената аура, за да се излезе на простора на пространствената мисъл. Това и ще бъде астралната стена, която трябва да се разруши. Светлината достига през аурата, но ако тя е затъмнена? Дръжте аурата чиста, иначе Светлината няма да достигне.

530. (Гуру). За качествата въображаеми и качествата действително утвърдени трябва да се помни винаги, последните се проявяват само в действие. Устремете се към това действителността да замени мечтите и делата – думите, стремете се да станете реалисти – действителници.

531. (25 август). Връщаме се към това същото: всички действия трябва да са под контрол и всички с позволението и санкцията на волята – и добрите, и лошите. По-добре е лошите да се извършват със санкцията на волята, отколкото – нелющите без нея. Безволието е най-лошият вид на престъпно поведение по отношение на самия себе си. Когато се говореше за тези, които не са горещи и не са студени и затова, че те ще бъдат избълвани от потока на еволюцията, именно безволните блюдолизци са се имали предвид. Как е възможно да се помогне на безволното нищожество, когато е известно предварително, че енергията ще се пролее напразно. По-добре е да се запази волята, вършейки грешки, отколкото да се загуби тя, без да се върши нищо. По-добре да се греши в действието, отколкото да потъваш в безволието. Трябва да се учите да бъдете силни винаги, каквото и да правите. В случай на заблуда си струва само да се промени ъгъла на приложение силата на волята и заблудата се заменя с правилно действие. Но в случай на безволие или болест на волята никакви изменения в действията няма да породят огнена мощ. Ние Обичаме силните. Тъй като силния духом разбойник може по-скоро да се приближи към Нас, отколкото румената, но плаха и безволна добродетел. Каквото и да правите, здраво дръжте в ръце юздата на огнената воля. При никакви обстоятелства не си позволявайте да се разпускате и, отслабвайки щита на волята, да откривате своята същност за чиито и да било въздействия, даже на най-близките хора. Слабостта на волята винаги предизвиква презрение от страна на хората, тъй като те усещат безсъзнателно, че няма по-позорно състояние на духа, отколкото разхлабено безволие. Бъдете силни винаги. Най-добрата защита за волята от нейното разточителство е съдържаността и закритостта. Именно вътрешно трябва да оградиш себе си, без да показваш външно емоции и чувства. Това е възможно само при пълно спокойствие и самообладание. Ако вие не сте уверен в самия себе си, то как могат да бъдат уверени във вас и да ви вярват другите? Енергиите вътре се събират магнитно и се усилюва осъзнаването на вътрешната мощ независимо от всичко, което се е случило или се случва навън. Допускайте дори и грешки в осъзнаване на силата, но не безсилие, иначе те ще ви смачкат със своята тежест. И така, властта на духа се установява даже и над грешките, разбира се, за да подчиниш и тях на своята воля и в крайна сметка да бъдеш в състояние да ги отхвърлиш, изживееш или да ги прекратиш в нужния момент или в необходимото време. Съхранилият своята воля съхранява огньовете. Говоря за това, Имайки предвид през цялото време дясната пътека на духа. По лявата вървят служителите на тъмнината, обречени на бездната и разпалили огньовете на черната воля. Но волята, устремена към Светлината, използва в края на краищата дори и грешките и заблудите за благо, тъй като Учителят Помага и тук, ако пътят се извършва заедно с Учителя. Няма нищо в света, заради което си струва да отдадеш своята воля или да се откажеш от нея. По-добре, по-добре е да бъдеш силен винаги, отколкото в безволие да се отдаваш във властта на обстоятелствата, емоциите и чувствата. По-добре е в борба, напрягайки волята, да понесеш дори поражение, отколкото волята да не се приведе в действие и да отпуснеш безсилно ръце. Волята расте с неуспехите и успехите, и кой знае от кое по-силно и по-добре се закалява тя. Умейте да предизвикате вътрешното напрежение на волята даже тогава, когато всичко е против вас и няма никакви външни причини, за да се гордееш с волята. Този самоизходящ огън може да се предизвиква и да се усилюва съзнателно с напъгане на цялото съзнание. По-добре, по-добре е да осъзнаваш себе си силен, отколкото нищожество. По-добре, по-добре е осъзнаването на силата си винаги да държиш до себе си и в готовност. Много опити ще има отвсякъде да се разпилеят огньовете на волята и, разхищавайки ги, да настъпят с пета най-ценното, което се намира във вас. Затова бъдете винаги на стража. Бъдете готови във всяка минута да пресечете всеки опит да ви лишат от огньовете на духа.

532. Живненият опит показва, че никой от приближаващите се не заслужава пълно доверие и особено тези, на които то се оказва най-много. Значи трябва да се намали степента на доверие. Значи трябва здраво да се помисли върху всеки знак за доверие и близост. Ако си спомниш колко вреда е принесена и колко лъжи и измами е имало съзнателно и продължително, то могат да се намерят сили да се затвориш вътрешно повече и да не отслабваш бдителността. Ще кажа нещо необичайно: с близките и приятелите трябва да проявяваш повече бдителност и опасения, отколкото с враговете. Врагът е известен, затова е лесно да се защитиш от него. Но приятелите са близки и за тях сърцето е отворено в доверие. И е тежко на отвореното сърце да приема удари от приятели. Врагът не може да нанесе такива болезнени удари, тъй като съзнанието се пази от враговете, но срещу приятелите е беззащитно. Ето защо се опасявайте повече от тези, които са близки. Не враговете, а приятелите предават и не враговете,

а приятелите изменят. И колкото са по-близки, толкова по-дълбоко и яростно е предателството. Защо трябва да се умиляваме от маски, когато животът е дал такъв горчив и суров урок. Може ли отново да се окаже доверие на тези, които са го нарушили? Може, но след продължителни и сурови изпитания. Прелестните думи не са в състояние да отстранят нанесената вреда. Необходими са огньове на действието, утвърждаващи правото на отново оказвано доверие. Може да бъдат лекувани и със студ, и с отдалечаване, и със затвореност на сърцето. Неверният приятел е по-опасен от врага, тъй като има достъп до сърцето.

533. (М.А.Й.). Ще се движим напред, използвайки получения от живота опит докрай. Всичко ще ни послужи в полза: и доброто, и лошото. Лошото – по-добре, тъй като по-дълбоко се запомня това, на което то е научило. Ще бъдем благодарни на допринеслите за полезния ни опит, но без осъждане. Нищо не ни принадлежи: нито вещите, нито човешките сърца. Преданото и вярното сърце се среща извънредно рядко. Затова и го ценим. И затова са толкова минавачите. Не трябва да се огорчаваме от това, тъй като самотата е съдба на силните.

534. (Гуру). Колебае се всичко. Колебанията на вътрешните сили е неизбежно. Но когато силата е към ущърб, трябва да се призове волята да охранява съкровището от нахлуване. В тези моменти е добре да се спусне забралото и да се защитиш с нейния щит, да се прокара кръга и да бъдеш външно възможно по-малко активен. Може да се усили и Единението с Учителя, с една дума да се вземат мерки за това да се обградиш от възможните опити да станеш обект на отрицателни влияния.

535. (26 август). И тъй, възходът на духа се извършва при всякакви обстоятелства. Така също и устремът не се прекъсва от нищо и никой, и нищо не може да пресече пътя към Светлината. Денем или нощем, но устремен. Може да си близко до върха или при подножието, но ще се изкачиш. Учителят ще се Погрижи за това животът да се обръща от всички страни и опитът да бъде разнообразен. Школата на живота, през която преминаваме, има обширна програма и не се скъпи на уроци. Шарките на духа се полагат удачно и именно благодарение на противопоставянията. Утвърдил се вътре в Учителя, можеш спокойно да продължиш плаването по неспокойното и опасно житейско море. Подводните камъни и плитчини са опасни, но докато не бъдат забелязани. Опасни са спирките и задръжките, тъй като отдават кораба във властта на стихии. В открито море не трябва да се спира и особено в буря. От мълчание на съзнанието също не трябва да се смуцаваш. То възхожда спирално, подчинявайки се на ритъма. Гребенът на вълната и падините са неизбежни елементи на движението. Следователно всичко върви именно така, както трябва. Необходимо е само да се погрижиш всяка поредна вълна да се посреща достойно и в равновесие.

536. Забелязвайте всичко. Хорската разсеяност е чудовищна. Разсеяност означава невменяемост, тоест недоразвитост. Лекува се чрез волята и напрежение на съзнанието. Ще се учим от всичко и на всичко. Ученикът затова и се нарича така, защото поема върху себе си задачата да се научи. Науката на живота е най-трудна. И учението не свършва никога.

537. (М.А.Й.). Ще направим опит. Обикновено едно или друго настроение у хората се създава под влиянието на някакви външни или вътрешни причини и условия. Опитът ще се заключава в това да се създаде настроение независимо от тях, просто по заповед на волята. Искам да имам спокойно и радостно настроение въпреки всичко и каквото и да било и създавам причината за него в самия себе си. Защо да се поставяш в зависимост от нещо, когато волята може да създаде каквото и да било състояние на духа. Тя го създава и така, но несъзнателно, вървейки по прокараните коловози. Задачата се състои в това, отхвърляйки всички предпоставки и обикновеното отношение към нещата, въпреки тях и всичко, да създаваш своето настроение или състояние на духа волево. Няма полза нито от обидите, нито от огорченията, нито от безпокойствата. Може да се мине и без тях. Така също прекрасно може да се мине и без всички останали настроения, които са неприятни или обременяват. Радостта може да се създаде в духа и да се утвърди, привличайки пространствената радост. Чувствата и мислите на хората живеят и вибрират в пространството. И, утвърждавайки своето настроение на определена вълна, е възможно да претеглиш към себе си по съзвучие вълните на пространствените явления от същия порядък и да станеш притежател на желаното чувство или състояние на духа. Можеш да станеш господар на своите настроения и на своите състояния и така да се освободиш от това нещо външно или странично да ги диктува. Човекът и без това създава сам своите настроения, но без съзнателната намеса на волята и така, както това става от само себе си. Трябва да се освободите от произвола. Всяко състояние на духа може

да се създаде волево. А това, което се случва наоколо, не е важно, ако волята съумее да победи всичко това, тоест ако не се съобразяваш с всичко това, създавайки своя вълна на утвърждаване. Утвърждавайте в себе си желаното състояние на духа, тъй като решенията са две: или да бъдеш като ветропоказател за чуждите настроения и тревичка под вихрите на астралните течения отвън и движението на астралната обвивка вътре, или пък – господар на своя вътрешен свят и всичко, което се случва в него. Трябва да завършим успешно опита. А по-нататък ще го продължим и задълбочим.

538. (Гуру). Предполагам, че първостепенното значение на волята е станало разбираемо. Волята е всичко в човека. Всичко зависи от нея. В безволните същества виждаме трагедията от отсъствието на воля. Трябва да се осъзнае цялата дълбочина на този висш атрибут на духа. Висшето, което има човек – това е волята. Всички сили на духа трябва да се насочат към това, това да бъде осъзнато и, осъзнавайки го, да се направи всичко по човешките сили, за да се развие волята. Не проявявайте слабост на духа. Това е възможно винаги, при всякакви условия. Значи е възможно винаги да се призове волята от недрата на духа. Тя съществува, нейният потенциал е неизчерпаем и безпределен. Необходимо е волята да се събуди решително и властно да встъпи в своите права. Волята може да се напруга по същия начин, както се напруга мускула. Волята може да бъде мощна пасивно и активно. Може мълчаливо да присъствате сред хората и на никого от тях да не дойде наум да фамилиарничи с вас или да се шегува непристойно, ако вашата силна воля не иска това. Това ще бъде пасивна проява на волята. Трябва да се приучвате към нея. Единствено с волята се сътворява животът. Този, който не се владее и не управлява себе си, него го управляват другите и чуждата воля застава на мястото на своята. Учителят не Потиска чуждата воля. Но хората потискат и насилват чуждата воля постоянно. Бъдете на стража винаги, бъдете готови да отразите тези попълзновения. Владиката не може и не трябва да отдава във властта на когото и да било своята мощ. Заемете се с вашата воля. Развитието и растежа на волята не е нищо друго, освен разкриване на вътрешния потенциал, тоест на това, което вече го има и е заложено в човека, което съставлява самата негова същност. Слабоволните същества живеят в своите обвивки, подчинявайки се на всички движения, които стават в тях. Силните духове с могъщата воля вътре в тях, в центъра на себе си, в зърното на духа са намерили крепостта на мощта и оттам властват над своите обвивки. Престолът на волята е вътре, в цитаделата на духа, там е топилнята на огнената мощ, там се ражда осъзнаването на волята в аспекта на нейния безпределно разкриващ се потенциал. Волята охранява. Смирете се и отворете вратата за следващата степен. И разрушаването, и създаването стават с помощта на мисленето. Указвам да се усили контактът с Мен. Обединяването на съзнанието с Учителя в духа е плодно винаги.

539. (27 август). Указвам по-често в течение на деня да бъдеш в съзнанието си с Мен. Прекъсванията са твърде дълги и вибрациите на околната среда успяват да потиснат психиката. Без Мен не може да се преодолее напрежението на средата. Разберете че всичко, което е наоколо, остро въстава срещу вас, предалите се на Мен. Ето че светът върви срещу вас и или той ще ви победи и ще ви направи като всички, или вие – него. Нашата задача е вие да победите света. А да победим можем само когато сме заедно. В моментите на отделяне на мисленето от Учителя напрежението на вътрешните огньове намалява и външното овладява духа. Дръжте се по-близо и по-здравно. Трябва да се устои. Ето че задухват ветрове и всичко наоколо се разколебава и голямото разрушение би постигнало дома на духа, ако единението не е здраво. В единението ще устоим. Именно, трябва да се обединим в действието, по време на действието и преди да се пристъпи към него. И тъй, отсега нататък ще действаме във всичко заедно с Мен. Искате да окажете помощ на далечен приятел? Заедно с Мен ще я окажем. Искате да измените нещо в своя живот и волево да определите кръга от въздействия? Направете това заедно с Мен. Разговор ли водите важен с някого – всичко заедно, всичко с Мен, всичко при обединяване в духа. Днес е особено време, когато активността на противоборстващите на Светлината явления е напрегната особено силно. Ето че заедно с Мен и ще ги преодоляваме. Защото ако не ги преодолеем, ще преодолееят те и ще потопят съзнанието в тъмнина. Може да се отбележи как яркото звучене на суетата се стреми да ви отдели от Мен. Но зад суетата има тъмнина и космати ръце, стремящи се да използват всяка възможност за скрит подход към вас. Ние ще победим всичко: и тъмнината, и неистовството на суетата. Тъй като тъмнината и суетата са плодове от едно поле.

540. Сине Мой, да се порадваме на широкото разнообразие на преминатите уроци в живота. Тези въздействия засягат различни центрове и огньовете на центровете растат, активно отговаряйки им.

Ще решаваме заедно как да им отговаряме правилно и без грешки. Сами сте и други няма, и дори в писмата от близките има задържане, но затова пък заедно с Мен и близки като никога. Тъмните искаха да отдалечат и отделят, но сблизиха още повече. Тактиката Adverse действа. Живейте пълноценен живот, използвайки пълноценно опита и силно устремявайки се към Мен. Когато битието се пренесе в мисълта, границите на плътния свят се заличават и Моят Свят става близък и достижим. Разбира се, планетния живот в неговия материален аспект и земните събития имат голямо значение, но духът живее във Висшите слоеве на Тънкия Свят, отделил се от тях, живее ярък, напрегнат и интересен живот. Пространствения живот е по-горе от земните събития. Истинският Космически живот тече високо над Земята. Родината на духа не е тук, но по-горе, в Надземния Свят. Не ограничавайте своя кръгзор и своето разбиране с яркостта на плътните явления, тъй като Моят Свят не е от този свят. И както Аз Бях на Земята, пребивавайки същевременно в Моя Свят, така ще науча и вас, бидейки в света, да не бъдете от този свят. Това е особено трудно, тъй като трябва да се вместят противоположностите: трябва да станеш не от този свят и трябва в същото време здраво да стоиш на Земята и здраво да извършваш с ръцете и краката си човешките дела. Трябва да се прояви остър ум, прост, житейски, земен, трябва да си по-практичен от най-практичните хора и в същото време да не бъдеш от този свят, да бъдеш само гост на този свят на преходните и временни условия, да бъдеш само пътник по безпределния път, да бъдеш само временен гост на Земята. Трябва да се уравни Бездрицата и Земята в съзнанието и в центъра на това равновесие вътре в себе си да се утвърди нерушимата скала на духа, издигаща се сред трите и над трите свята: плътния, астралния и тънкия.

541. (М.А.Й.). Скъпи мой, твоята задача е една: да защитиш, да подкрепиш и да дадеш сили за противостоене на тъмнината. И тази задача трябва да се изпълни, без да се обръща внимание на гримасите на егото на нуждаещите се от тази помощ. Смутното време трябва да се преживее и ти помогни, както и ние помагаме на теб. И ревността, и слабостта, и отсъствието на твърда и непреклонна воля пораждат униние, недоволство и колебание. А ти стой: твоите близки са силни само чрез теб и ще устоят само чрез теб. Освен теб няма никого. Те не разбират това и вървят против теб, защитаващият ги от тъмнината. Тяхната слабост е от клиновете, набити във вашите взаимоотношения. Затова помогни, обясни и насочи. Ти трябва да ги опазиш до Деня на Владиката. Поръчение за теб. Опази ги, с разбиране за човешката немощ. Ти им помогни.

542. (Гуру). Ти искаш да станеш силен. С несломима преданост на Владиката се достига всичко. С нея и достигай. Учителят ще Разтвори чудесна книга, книга, която има начало, но няма край. Всяка нова страница е по-интересна и по-задълбочена от старата. В нея ще намериш всичко, което иска духът. Дава се за четене само на беззаветно преданото сърце. Ти ще намериш много тайни в тази книга. Тя може да се чете винаги, когато твоето съзнание звучи в тона на Лъча на Владиката. Малцина я имат, но сред тях няма непознаващи предаността.

543. (28 август). Да! Да! Да! Където е вашето съкровище, там е и вашето сърце, и ако всичко е в Мен, то и аз Съм на първо място в съзнанието. Мисълта, устремена към Мен, расте постоянно. И не трябва да се ходи за нови мисли никъде и при никого, тъй като океанът на Учението на духа е отворен. Достъпността на пространствената Съкровищница на Космическото Знание е рядко явление и е възможно само благодарение на Близостта. Съзвучната настроеност с Висшите Сфери прави възможно получаването на знания. Тоналността на съзвучието определя характера на получавания материал. И живата връзка с Мен, и ритъмът на постъпленията утвърждават неизменността на процеса. Наистина, Казвам: който дойде при Мен, той и с Мен ще пребъде. Да станеш Ръководител - наставник е възможно само по Лъча. Обликът на Владиката става идеал и от Него се черпи живата сила за динамиката на напредъка. Чрез връзката с Владиката възхождаме. И утринният Лъч носи в себе си всеки ден нов импулс, устремяващ към напредък. Така Близостта на Владиката дава сила да не отслабваш по безкрайния път и да не се уплашиш пред Бездрицата.

544. (М.А.Й.). Всяка сутрин се дава импулс от Учителя, импулс и Указание за текущия ден, за това какво именно в течение на деня е утвърдено за приложение. Тези Указания, приложени практически в течение на деня, представляват семена на бъдещите достижения, тъй като посети своевременно и в съзвучие с пространствените условия и токове, те служат за начало на действия с безкрайна продължителност, когато утвърждаваното качество, свойство или черта на характера дават съвършено достижение. Затова пълното и съзнателно прилагане на дадените Указания има най-дълбоко

и първостепенно значение. То е по-важно от всичко останало, което се случва в земния живот, тъй като се отнася към разреда на далечните действия, съзнателно утвърждавани чрез близките дела. Трябва да се осъзнае в цялата дълбочина значението на прилагането на даваните през всеки един ден Указания за постигане на достижения, неограничавани от немоцта и слабостите на сегашното състояние на съзнанието или преминаването от духа степен.

545. (Гуру). Днес задачата за деня ще бъде да се призоват силите и да осъзнаеш себе си силен чрез огнената сила на духа, да се осъзнаеш извън зависимостта от външните условия, както и да се стекат и каквито и да са те. От собствените дълбини се призовава за утвърждаване огнена мощ и чрез волята се нагнетява нейната сила. Запомнете твърдо: само в равновесие на духа утвърждаваните качества могат да проявят най-висшия си потенциал. Запомнете: безволието и слабостта на духа превръщат човека в нищо.

546. (Авг. 29). Миналото трябва да се преразгледа, за да се определи в какво и как се е изразило влиянието на тъмните върху съзнанието. Много неща се вършат от човека по внушения от Тънкия свят. Затова се говори и за постоянен дозор, за да не станеш несъзнателна жертва на чужди въздействия. Да подават волята се стремят също и възплътените. Всеки утвърждава себе си, смятайки се за прав и всеки натрапва своята воля, мнение и мисли на другите. Към всичко това се прибавят традициите, обичаите, привичките, битуващите мнения, изискванията на колектива, обществото, застиналите норми на взаимоотношения и правила на поведение. Човекът е обкръжен от всичко това и се мятта безразборно в него като муха в паяжина. В някои слоеве на обществото в някои страни е достатъчно да не се облечеш така, както изисква модата или неправилно да използваш ножа и вилницата по време на хранене, за да бъдеш изхвърлен от тази среда. Ако се вземе всичко това и да се обмисли докрай, то от човешката свобода не остава почти нищо в частта на самостоятелното мислене. Архатът е свободен от веригите, налагани му от времето, епохата, народността, семейството и всички традиции, привички и хорски обичаи. Ето защо отшелниците йоги така често са се усамотявали в планините, за да живеят на свобода от всичките тези влияния. Днес животът изисква да се преживее без да се отдалечаваш от обществото, но, по възможност, защитавайки и отстоявайки свободата на духа. Учението дава възможност да де отдели истината от наносните наслоения и нужното от суетата, и свободата на духа от робството в духа на човешките натрупаности. Бъдете свободни в духа. Учителят освобождава от тези вериги. Но не можеш да се освободиш от тях, ако не ги виждаш и не почувстваш тежестта им. Но хората не виждат и живеят духом в тъмница, даже не осъзнавайки това. В това се заключава и целият драматизъм на положението. А ако при това и тъмните нашепници започнат да се проявяват и да поробват волята, трагедията на човешкия дух се превръща в ужас. А аз говоря за свобода. Представете си себе си в пространството отхвърлил тялото и вижте как се отделя от тялото ненужната черупка. За да се разбере това може и да не се отхвърля тялото, а просто да се претеглят явленията на възните на Безпределността. Заслуженият орден е почетен, но в Безпределността е нелеп. Почетни са званията и отличията на хората, ала в пространството са лишени от смисъл. Но мъжеството, но безстрашието, но спокойствието, но силата на волята, но натрупаните огньове и всички останали качества в пространството са атрибути на свободата на духа. Поне за пример вземете твърдостта, или постоянството, или предаността и любовта към този, който ви води, преданост и любов, преминаващи отвъд пределите на един живот и свързващи вашия дух с Йерархията на Светлината. Ценно и нужно е всичко, което ви води към свобода. Йерархията на Светлината е Йерархия на свободата. Учителят се Стреми да освободи вашия дух от оковите и да го изведе от тъмницата, и да отвори очите ви за цялата дълбочина и сложност на робството на духа. Но най-тежкото робство това е робуването на своите собствени слабости, чувства и навици. Погледнете този, който не може да преодолее бърливостта, или страхливостта, или угодниченето, или ласкателството, или желанието да изглежда нещо в очите на хората, или накинения с паунови пера - всички те са жалки роби на духа. Ще Разруша всичко, несъответстващо на достойнството на духа и лишаващо го от свобода. Аз Искam да ви видя свободни. На Мен не ми трябва роби. Пред какво и пред кого пълзите вие, забравилите за своята свобода, не е ли все едно? Бъдете като деца, отхвърлили всичко и очистили съзнанието от ненужния боклук, иначе няма да влезете в Царството на Светлината. Именно, сякаш трябва да се родите отново в духа, отхвърляйки от съзнанието притискащата тежест на всички тези наслоения. Борете се, а Аз ще Помогна.

547. Тактиката на Учителя се заключава в това, че във всеки даден момент Той избира за духа линията на най-малкото съпротивление. И ако по предишното направление придвижването на духа е било спряно, то Той веднага Отваря нова страна, звучаща за духа и Устремява съзнанието към нея. Страните [аспектите] на Светлината са многообразни. И ако старата тоналност е уморила съзнанието или е изчерпала себе си, се дава нова настройка, съобщавайки нов импулс за възход. Учението върви без прекъсване и новите страни на познанието обогатяват ума, насищайки неговата устременост. Учителят е нов винаги и Безпределността не познава ограниченията. Затова трябва да се върви спокойно напред, като се знае, че нищо не може да задържи, ако Близостта на Учителя е утвърдена без колебание.

548. Сине Мой, запомни, че отсега всичко служи на нас, на Мен и на теб, за усилено придвижване, всичко и всички: и добро, и лошо, и мъка, и радост, и покой, и напрежението, и приятели, и врагове, и даже джиновете, тъй като Аз Съм зад теб. Ти си заложил Близостта на Учителя в основата на своите дела и Учителят ще Пребъде с теб неотменно, указвайки пътя и ръководейки постоянно. Нарекох те син ненапразно. Синът не може да стане чужд, тъй като не може да престане да бъде такъв. Връзките между Бащата и сина са неразривни и осъзнаването на цялата дълбочина на тази връзка протяга нишката на живота над трите свята, над поредните възплъщения, в това далечно бъдеще, когато в Моя Свят ще се слеем в едно. А сега приеми Уверението за това, че Моята Близост е неотменима и че ти си Мой от векове – бил си Мой, Мой си и Мой ще бъдеш.

549. (М.А.Й.). Упражнението, дадено снощи, да се повтори, тъй като в него беше вложено много малко сърце, и да се добави следващото разбиране: в горящия театър, на потъващия кораб, по време на бой или преди бой, на кладата и на ешафода, под ударите на враговете, в нещастие, в болест, в радост – с други думи, при всички обстоятелства и при всякакви условия, различните хора, бидейки заедно, се държат по свършено различен начин. И в същото време, когато един се мятат в неистовия ужас пред неминуемата смърт, друг я гледа спокойно в очите. Тъй като вътре в човека се съдържа нещо, което му позволява спокойно и гордо да се изкачи на ешафода или пък в пароксизма на безумен животински страх да пълзи по земята, държейки за краката палачите и молейки ги за пощада. Това “нещо” в човека, не зависещо от външното обкръжение и условията на средата, но даващо му сила да съхрани достойнството на духа, е тази огнена мощ на духа, тържествуваща победно над яркостта на плътните условия, над немощта на тялото, над слабостта на астрала и над временността на текущия час. Тази сила е вътре. Тя може да бъде призована, нейният пламък може да запали обвивките и с нея да се възтържествува духом, проявявайки истинско геройство. Учете се да можете да призовавате силите на духа. Не се приравнявайте с нищожествата.

550. (Гуру). И тъй, ние виждаме, че първостепенен фактор в живота на съзнанието представлява волята. От нея се определя всичко. Ако това не върши собствената воля, то тогава то се изпълнява от странична воля, и то не на едного, а на мнозина. Следователно, човек или сам използва и се разпорежда със собствената воля, или с неговата воля се разпореждат други. Трябва твърдо да се реши кой от тези два вида на проява на воля ще бъде избран за в бъдеще. Не може да управлява другите този, който себе си не е в състояние да управлява. Волята е огън. Вие можете да горите силно или слабо, пламтейки или затихвайки. Волята напънча този огън, тоест, напънча се огнената воля. С какво и как? С мисълта. Волята се напънча чрез мисълта, и волята напънча мисълта. Сърцето напънча и мисълта, и волята, със сърдечните огънове. Значи, огънят на волята може да се напънча съзнателно, призовавайки неговата мощ чрез сърцето всеки път, когато чувствате, че силите на духа отслабват, и че духът трябва да се подкрепи. Знайте това и се ползвайте от него, тъй като тази сила се намира в пълно ваше разпореждане и е подчинена на волята.

551. (30 август). Сине Мой, чувам твоя зов. Трудни дни за съзвучие на съзнанието. Пространството е нагнетено с антагонистични токове и хората се мятат и страдат. Но въпреки това трябва да се върви и само напред. Напред и ще вървим. Не трябва да считаш себе си неуязвим за тъмните нападки. Бесовите досаждат винаги, когато видят, че е запалена светлина. От тези нападки не Мога да защитавам, тъй като трябва целият опит да бъде преминат самостоятелно. Защиатавам само в случай на сериозна опасност. От дребната трябва да се пазиш и защитаваш сам. И е много добре, когато зоркостта вижда и предвижда тези нападки и парализира техните следствия или пресича възможния канал. Не можеш да се преумориш от зоркост или желание да се бориш с тях. защото това ще означава

поражение. Те са готови винаги да нанесат вреда, бъдете и вие в готовност да я отразите, пресечете или парализирате. И вместо да се огорчавате от неразбирането на близките, защитете ги и им отворете широко очите. Виждате как тъмните продължават да вредят, използвайки всеки канал, всяка нова възможност. Задачата да не останеш без сили не е лека, тъй като изисква постоянни усилия и може да ти доскучае. Точно това не трябва да се допуска, тъй като тогава след малките удари ще последват големи. Затова Казвам: “Да не се уморите в действията!” Учителят е Дал клетва за вечен Дозор. Заедно с Учителя на стража сте и вие. Стойте зорко на стража. Това и ще бъде бодърстване на духа. И ако силите отслабват, се обърнете към Мен. Аз ще дам нови сили да се противостои на тъмнината, без да се отслабва. Но затворете ковчежето на духа.

552. (М.А.Й). По-добре е да се гледа действителността право в очите, отколкото да се пребивава в розовата мъгла на умилиението и нова възможна измама. Когато е нарушено доверието, е трудно да станеш доверчив. По-добре да се прояви внимание, отколкото отново да се окажеш горчиво измамен. По-добре е да се потопиш в себе си и да се обградиш от този, който е бил допуснат близко, отколкото отново да откриеш сърцето си, все още незаличило предишните рани и да го поставиш отново под ударите. Не е весело това, но какво да се прави? Опора не са близките, а Учителят. В Него и ще търсим това, на което можем безболезнено и здраво да се опрем.

553. (Гуру). Утвърждаването на силата в себе си неизбежно предизвиква обратна реакция, по закона за полярностите. Тази реакция трябва да се срещне съзнателно и да се пропусне да отmine, без да се спираш на нея. Всичко утвърждавано предизвиква противодействие от другия полюс. И ако стъпвайки по земята кракът изпитва същата тази сила на налягане от страна на земята, то все пак това обстоятелство не пречи на човека да ходи. Така и реакцията на противодействие при утвърждаване на силата нека да не пречи тя да бъде утвърждавана. Тази реакция, прозвучавайки, ще се прекрати, а силата ще остане с вас, ако не позволите на смущението да влезе в съзнанието. Тази реакция е временна, духът – вечен. Не на временното, а на вечното поставяйте залога на духа.

554. (31 август). Полезно е всичко, което разширява съзнанието и способства за неговия напредък. Полезността на явлението зависи от волята на човека. Това означава, че от всичко може да се извлече някаква полза, ако съзнанието позволява и ако волята действа в това направление. Докато импулсът за придвижване живее в сърцето, сокът на опита се извлича отвсякъде. Всичко може да бъде заставено да служи на голямата цел за възхода на духа: и хубаво, и лошо, и добро, и зло. Това вече ще бъде степената на Архата. И тогава се ражда непобедимата увереност, че вече нищо не може да те спре. Тогава огънят на духа гори без да затихва. Духът може да се упражнява върху всичко. Не може да се пада духом. Живият интерес към всичко, което се случва наоколо придава значение и смисъл на лентата на текущия живот. Само не трябва да отъждествяваш себе си с нея, тъй като трябва да стоиш настрана, без да взимаш живо участие в живота. Отново двойка противоположности, нуждаещи се от асимилиране от съзнанието: да бъдеш в живота и да бъдеш извън него, да бъдеш в света, но да бъдеш не от този свят. Степента на Съзнанието на Учителя на Светлината е степен на пълно свършено постигане на двата противоположни полюса на единната вещ, когато противопоставянето на жизнените условия, на чувствата и мисленето вече не може да наруши равновесието на духа. Това означава, че равновесието е състояние на съзнанието, когато явленията на полюсите вече нямат власт над него, тъй като неутрализацията на бинерите, както биха се изразили езотериците, е вече достигане на реализационна власт, тоест овладяване на действителната природа на нещата за тяхното управление. Разбира се, зрението на духа трябва да бъде при това биполарно и в летния зной зимният студ е напълно реален за съзнанието, и на въпроса, а какво следва, можете да отговорите: другият полюс, противоположния, на единната вещ. И тъй, ще се учим на чувствознание едновременно към двата полюса на живота и явленията: през зимата – че ще дойде пролет, през нощта, когато е тъмно – че ще дойде ден и отново ще видим Слънцето. И във всяко явление, каквото и да било то, и във всяко състояние на духа, във всяко движение на астрала ще виждаме онзи, другия полюс на даденото явление, възприемайки го по този начин не частично, по полюси, а в цялост. Това ще бъде утвърждаване на мъдростта. Вие говорите за трудности, но Учителят Вижда радостта от победата – противоположния полюс на това, което се преодолява от силата на духа. И радостта от победата увенчава горчивината на делата. Също и хората, носещи огорчение и причиняващи рани – да ги победиш в себе си и да ги преодолееш в себе си няма ли да бъде най-добрата победа? И какво би било, ако всичко би било добро и ако всичко би вървяло гладко

и меко, не би ли било това смърт за духа и затихване на възможностите? За какви победи (над кого и над какво?) може да се говори седейки спокойно и мирно в застоялото бласто? А вие благодарете на даващите ви случай да затвърдите своята сила. Така и запомнете: борба и победа, но не застоят и плесента на мухлясалата успокоеност. Вие им благодарете, на помагащите ви да се изкачите бързо на планината. И се радвайте, радвайте се на новите възможности да упражнявате своята сила.

555. Ще дойда! Нашето решение е неизменно. Великото Пришествие е запечатано на звездите. Нищо не може да измени течението на хода на светилата, нищо няма да отмени Пришествието. Космическото решение подлежи на неотклонимо изпълнение. Ще дойда да изпълня Волята на Сроковете. И вие пребивавайте в неотложността на Пришествието на Владиката.

556. (М.А.Й.). Съмнението в своите сили и неувереността в себе си веднага се пораждат и в другите хора. Как може някой да бъде уверен във вас, ако вие самите не сте уверени в себе си. Увереността в собствените сили трябва да се заздравя. Ако тя не е голяма, може да се заимства от Учителя. Не показвайте на хората неувереност в нищо. Незнаещият, но уверен в себе си човек, предизвиква по-голямо доверие към себе си, отколкото знаещият, но неуверен. Увереността е половината от успеха в делата, в живота, във всичко. Твърдата, спокойна, здрава, непоколебима увереност в своята сила, в неизчерпаемата сила на духа нека ви води през живота към далечната цел.

557. (Гуру). Приятелю мой, на кого ще поискаш да отдадеш съкровищата от енергия за разхищение? В чии ненадеждни ръце? Не е ли по-добре да ги запазиш? Те се запазват и опазват само бидейки закрити от странични очи, чиито и да са, даже и на най-близките. Затвори ковчежето на духа. Ще разпилеят съкровищата и ще те оставят нищ на света. Къде ще отидеш опустошен? С угаснало сърце няма да притеглиш мислено Учителя. Скъпо плащаме за лекомислието и бърливостта.

558. (1 септември). Писмото служи като показател за това, че обладаният не разбира това, което е извършил. Причината за това е, че съзнанието е покрито с пелена. Той знае какво е извършил и че постъпката е известна, но продължават да го държат в опиянение и неосъзнаване значението на това, което е станало. Трагедията на обладаните и на всички жертви на тъмните въздействия се заключава в това, че в момента на извършване на грешките, намирайки се под тъмното влияние, те не ги осъзнават, смятайки, че постъпват правилно. Лъжат, мамят, крият и премълчавайки факти, все пак смятат, че постъпват правилно. Това е целият ужас на всички степени на обладаване, тъй като дори дребните въздействия от страна на тъмните вече се явяват някаква степен на обладаване. И само тези, на които са нанесли удари, са свободни, макар и да страдат от тях. Тази мъгла, създавана от тях съзнателно и парализираща свободната воля на жертвата, не ѝ позволява да види в каква хитро заплетена паяжина се обвива нейното съзнание и тези мрежи държат нещастната жертва, дори не подозираща за това, че са овладели волята ѝ и че волята ѝ вече е под контрола на тъмнината. Да проследим как се опитва да оправдае своите постъпки такава жертва в собствените си очи и в очите на тези, с които тя се съобразява. Всичко е правилно, всичко е добре на пръв поглед, но следствията са пагубни. Духовната слепота, налагана от тъмните, не позволява да се ориентираш в обстановката и грешките са една след друга, като всяка се прикрива с лъжа. Лъжата е първият неотречим ярък и определен признак на тъмните въздействия и на това, че жертвата е обезсилена и волята ѝ е парализирана: в случай на обсебване – напълно, а в случай на тъмни влияния – частично, в желаното от тях направление. Изходът е един: да се повярва на този, който води и да се приеме неговата воля за ръководна с по-голяма охота, отколкото волята на тъмните поробители. Помнете, че те действат чрез някого и не е ли все едно добър човек ли е този някой или лош, ако служи като оръдие в косматите ръце, за да отдели от най-близкото звено по линия на Йерархията. Щом като той служи като оръдие за отделянето, значи от него се ползват тъмните манипулатори. Добрият човек в този случай е по-опасен от лошия, тъй като неговата доброта му пречи да види тъмнината, устремена към това да овладее чрез него съзнанието на жертвата или да повлияе на него. Затова трябва да се изпълняват точно и безпрекословно даваните указания и да се повярва на водещия повече, отколкото на тъмните нашепници. В случай на нарушаване на указанията търсете причината в това, че волята се е оказала отново поробена и очите са били покрити с пелена. Малките цепнатини са много опасни. Затова и се говори, че указанията трябва да се съблюдават по най-точен начин. И ако е наметната пелена върху очите, и волята - обвързана, и лъжата и измамата са на устата, значи жертвата е в тяхна власт, макар и да не осъзнава това. А тяхната цел е именно да не допуснат осъзнаване. Тъй като щом се осъзнае ужасът на създаването се положение, жертвата се

освобождава от тъмната паяжина. В случай на тъмни опити не лъжете водещия, тъй като тогава положението става безнадеждно. Лъжата е първият признак на тъмни въздействия. С какво да прелъстява тъмнината своите жертви, след като те така охотно, върху крилата на лъжата и измамата, политат към обятията на тъмнината? Забелязвайте нишките на тъмните влияния, иначе – край. След всеки нов опит следва друг, след него трети, четвърти и така нататък. Не е за слабите съзнания да се борят с тъмнината. Даже и силните духове вървят с формулата: “Господи, в Твоите ръце предавам духа си”. А вие искате сами! Може и сам, но при условие на пълно отсъствие на пукнатини и клинове между вас и най-близкото звено. Но ако има пукнатини, по-добре не се опитвайте, тъй като ще бъдете измамени и ввлечени в тъмните мрежи, без дори да подозирате това.

559. Катаклизмите се предизвикват от активността на тъмните. Кафявият газ обвива огромни пространства върху планетата и това увеличава тяхната дейност. Сега те са активни както никога, тъй като дните им са преброени и техните старания не са от страх, а от намерението преди окончателното Велико Разделяне да увлекат на своя страна всички слаби, колебаещи се и особено светулките, особено тези, които са се доближили до Светлината и се устремяват към съзнателно Служене на Йерархията. Да приобщат към себе си човека, призван от Учителя на Светлината, за тъмните е голяма победа. Затова има толкова беснеее наоколо, толкова опити и толкова нападения, и толкова най-изискана измама и съблазнявания. Техният метод да увлекат светулките се заключава в това, под най-невинна и щателно завоалирана форма да поставят грижливо прикрития капан. И когато измамата на външната видимост е забелязана, най-често вече е късно, тъй като са щракнали челюстите на здравия капан. Затова трябва да се доверявате на водещия и ако вие не можете да забележите хитрата уловка, предоставете на тях да направят това и следвайте точно Указанията, без да измисляте никакви оправдания, за да не ги нарушите при каквито и да било условия. Иначе поставяте себе си под неизбежния удар - и себе си, и този, който води – а това също е своего рода предателство, макар и под влияние на тъмнината и неосъзнато. Преди последния Голям Отбор не е чест да бъдеш съблазнен от тъмните. Нима заради някого или заради нещо ще допуснеш съдбоносна грешка? Не я допускате в малкото, значи няма да я допуснете и в голямото.

560. Учителят Иска да види всички победили тъмнината. Учителят Иска да види единение без пукнатини. Учителят Иска да бъде напълно осъзната вредата от допуснатите грешки. Учителят Иска да ви види свободни и обединени в духа.

561. (М.А.Й.). Как може да се преодолее всичко, даже непреодолимото? Само чрез Единение с Йерархията. Как може да се избегне опасността? С Единение. Как може да помогнеш на близките и сам да устоиш? Само с Единение. Така с постоянното и непоколебимо Единение се утвърждава пътя към Светлината, от който вече нищо няма да те застави да се отклониш. Тъмнината не е страшна за духа при пълно Единение със Светлината, затова Утвърждавам Единението като основа на преуспяването. Чрез Единение ще победите тъмнината. Учителят е с вас винаги, а вие винаги ли сте с Него? Нарушавайки Единението и неговите основи ставате беззащитни и подобни на сламки в морето. Помислете за сърдечно Единение с Учителя на Светлината.

562. (2 септември). Вече е Казано: последствията не могат да се избегнат. Измъчиха и ще продължават да измъчват, докато проявите на трите [обвивки] не бъдат под контрол. Днес не трябва да общуваш с никого, стой настрана от всички. Днес ще бъдеш в дълго Общувание с Мен. Да се прережат нишките на тялото и чувствата, прибирайки ги в себе си. Бариерата е суровостта, бариерата е студенината, бариерата е отчуждеността. Близостта не е оценена и не се приема за нужна. Може би отдалечеността ще се оцени по-добре: поляризация на организма вече не на вълната на близостта, а на отдалечеността и отчуждеността. За да имаш трябва да се откажеш и за да се приближиш – да се отдалечиш. Цени се само това, което нямаме или което сме загубили.

563. Приятелю Мой, преминаваш през това, през което Сме Преминали и Ние. Цялата горчивина на познанието на хорската природа трябва да опиташ със сърцето си сам. Да изпиташ, да разбереш и да нямаш желание за отмъщение. За причиняването зло трябва да платиш със светлина - само със светлина, но не с тъмнина.

564. (М.А.Й.). Мой любим сине, искам да те видя силен. Ти си силен, Земята не може да те сломи и да закове духа ти във веригите на Майя. Ти си силен и си мой, мой син. Искам да се гордея с теб. Стой още по-здро, още по-твърдо, всичко ще победим.

565. (Гуру). Те смятат да сломят твоя дух, но ти си с нас, а ние сме с Владиката - значи твоят дух е несломим, но докато си с нас, но докато си с Владиката.

566. (3 септември). Сине Мой, можеш да се порадваш на тъмната ярост, тъй като си отбелязан от тях – толкова по-славна ще бъде и победата. Не тъгувай, ще Дам сили да издържиш борбата докрай. Те мислят да обезсилят, но Аз Съм зад теб. Затова и си отбелязан от тях – защото си близък до Мен. Пътят на ученичеството е път на борба с тъмнината и преди всичко тъмнината се преодолява в себе си, за да се замени със светлина. И в хода на преодоляване на тъмнината в себе си и запалването на светлината, тъмнината се погасява от тази светлина наоколо. Лампада на пустинята в пустинята на живота, лишена от Светлина, гаси обкръжаващата тъмнина. По такъв начин утвърждаването на светлината в себе си е вече погасяване на тъмнината наоколо, тоест постоянна борба с тъмнината не на живот, а на смърт. Или тъмнината ще задуши тази светлина, или светлината ще победи тъмнината. Тези, които са с Нас, винаги побеждават тъмнината. Вярно е, че имат часове на борба и часове на трудности, но победата все пак остава за Нас. Значението на всяка победа е огромно, тъй като противникът винаги е според силите. Колкото повече растат силите и се разгаря светлината, толкова по-силни са и враговете. Именно светлината разкрива тъмнината в цялата ѝ голота и неугледност, в целия ужас на злобата, сатанинската изисканост и нечовешката жестокост към своите жертви. С тъмнината не можеш да се примириш, с тъмнината не са възможни никакви компромиси, съглашения или сътрудничество. Тъмнината може само да се поразява, без да се влиза в никакви сделки със своята съвест. На тъмнината може или да се противостои, или да бъдеш поробен от нея. Тъмнината винаги ще намери подход, ако качеството за разпознаване не е изострено. Но ако то не е изострено достатъчно, тогава се дръжте близо, близо до Мен и водещия, толкова близо, че ноктестите ръце да няма вече за какво да се вкопчат. На тях им е нужно обезателно да намерят във вас някаква опорна точка, за да се уловят за нея. И щом тя е намерена, косматите ръце здраво се захващат за нея. Затова ви Изпращам в живота облечени в бронята на духа и Предупреждавам за опасността от малките цепнатини или линии на разделение с най-близкото звено. Не трябва да има никакви разминавания, никакви премълчавания, никакво взаимно неразбирателство, никакво отделяне на мисленето и тогава победата е осигурена. Учителят Призовава към победа и Указва пътя към нея.

567. (М.А.Й.). Условието за победа е зоркостта и постоянното бодърстване, точното следване на даваните указания и желание да се победи на всяка цена, утвърждаване Близостта на Учителя и водещото звено и необратима решимост да не се сваля оръжието пред никакви трудности и при никакви обстоятелства. Трябва да се разбере, че поражението е невъзможно, че отстъпление може да има само в тъмнината, че само един път е останал – победният път, и че друг път няма.

568. (Гуру). Борим се заедно. Средоточието на Светлината е единно и присъединилите се към Щита на Йерархията вървят в единен фронт. Не сте сами вие, навсякъде след вас върви стража. Но да се сражавате сте длъжни сами. Затова и на вас е поверен дозор. Стойте в защита на Светлината. И на вас, утвърждаващите Светлината, винаги ще се оказва помощ.

569. (4 септември). Указвам да се пребивава в осъзнаване на собствената сила, обединена с Моята. Указвам да изземеш себе си от сферата на астралните емоции. Да не им се дава храна от мисълта. Астралът е твой враг. Но обуздан е приятел и помощник. Съзнанието трябва по-често да се прибира навътре от обвивките, в цитаделата на духа. Любимият прием на тъмните е да обезсилят, да те направят нищожество в собствените очи, незаслужаващ даже самоуважение и, превръщайки те в нищо, да се разпореждат с потиснатата воля по пълно свое усмотрение. А Аз Казвам: “Не бъдете нищожества!” Те са тези, които се стремят да ви превърнат в нищо, и да ви направят никой, и да ви поробят окончателно. Особено в случай на неуспешно стичащи се условия не трябва да се губи осъзнаването на собствената сила. Мога да изпратя Лъч само на силния дух, но не и в мократа кесия. Слабоволните не трябва да се приближават към Светлината, тъй като ще превърнат полученото знание в тъмнина. Допълзели са близко и действат. Обвиват с мрак и безнадеждност съзнанието. Те знаят как да нанасят удари по най-чувствителното място. Каналът е силен. Стълкновението ще бъде силно и напрегнато. Бъди готов. Всичко съвсем не стои така просто, както изглежда. Ако не достига сила, по-добре да се отдалечиш, без да се докосваш до канала на въздействие. Ти и сега чувстваш влиянието на тази тъмна сила, острието на която е насочено към теб. Ти трябва да оказваш помощ и затова трябва да бъдеш силен, и те сега работят върху това, да те лишат от сила. Ако преуспеят, поражението е

неминуемо. Ако устоиш - ще устои и подзащитния. Можеш да се възползваш от всичко, което се намира в твоето разпореждане и да не щадиш тъмнината. Не може да има пощада към тези, които искат да те съкрушат. Нима биха те пощадили? Не, направиха всичко възможно, за да нанесат най-голяма и най-чувствителна вреда. Бори се. Ще Помогна.

570. (М.А.Й.). Бори се до последен дъх, даже и сам, даже ако всички сили са пресъхнали. И когато те пресъхнат, и когато ще ти се струва, че вече си на предела, че поражението е близко, Владиката ще те Повдигне на ново стъпало и ще Помогне да извоюваш победа над враговете. Затова се бори. Аз съм с теб. Ние ще победим и тук. Днес ще почувстваш радостта от победата.

571. (Гуру). Приятелю мой, ако пред малкия си противник отстъпиш, как ще устоиш пред големия? А ти си длъжен не само да се защитиш сам, но да защитиш и близките, и да се сражаваш активно, и да нанесеш удар и то така, че да им излезе солено и да не могат да се възстановят от него. Искам да видя как ще се проявиш в това дело. Бих искал да се гордея с теб.

572. (5 септември). Трябва да се съобразяваш винаги със силата на възможността. Възможността е сила, която овладяват и силата отвън става сила вътре. Мисълта на светлината върви над тъмнината, чрез нея и можеш да се защитиш от тъмнината. Мислите на светлината се борят с мислите на тъмнината и бойното поле е съзнанието на човека, при това и победител, и победен в себе си е самият той. Сам, побеждавайки мисълта от тъмнината в себе си, побеждаваш, и побеждавайки в себе си вече е лесно да побеждаваш мислите в съзнанието на другия човек. Борбата с тъмнината за Светлина е широка и многообразна, и арената на тази борба винаги ще бъде съзнанието на човека. Именно в самия себе си се преодолява и побеждава всичко. И не трябва никъде да ходиш или заминаваш, и не трябва нищо да търсиш, тъй като пътят преминава вътре. И когато Казвам: Аз Съм Пътя, Истината, и Живота Искам да укажа, че Царството Мое е вътре във вас, и че Аз Съм в него Владика, и че Аз Съм във вас, а вие сте в Мен. Царството на тъмнината се бори с Царството на Светлината, и това Царство на Светлината не е от този свят, който е от тъмнината, а от Моя Свят. В земния свят има плач и скърцане със зъби, но в Моето Царство – Мир, който е по-горе от човешкото разбиране. И ако вие искате да утвърдите Моето Царство в себе си, то царството от този свят, което е във вас, царството на земната Майя, сферата на еснафската очевидност трябва да се преодолее в себе си и, разрушавайки я да се влезе в Света на Космическата действителност. Затова и Донесох Аз в света не мир, а меч, за да бъдат разрушени с меча на духа всички постройки и натрупвания на царството на тъмнината и да се утвърди тържеството на Светлината. И вие, утвърждаващите светлината в себе си, творите Делото на Владиката. Утвърждавайки светлината в себе си, вече само с това предизвиквате тъмнината на бой. И можем ли да се изненадваме, че тъмнината, поразявана от разгарящата се във вас светлина, яростно въстава и се опълчва срещу вас. За нея изходът е: или да погаси светлината във вас, или да загине, тоест да се разсее под нейните лъчи. Затова и беснее неистово тъмнината при съприкосновение с вас, затова и не ви търпи, затова и се стоварва върху вас, използвайки всички средства, всички пътища и всички условия. И вие, противопоставяйки ѝ своята сила знайте, че творите подвига на духа, тъй като тъмнината е силна, тъй като един срещу един излязохте да премерите сили с нея. Думите “Господи, Господи, защо Ме изостави” е формула на Силния Дух, предизвикващ върху себе си цялата мощ на тъмнината и срещайки я един срещу един, лице в лице. Борбата с тъмнината се води еднолично, с единното начало на духа. И духът винаги побеждава, ако Единението с Водещия Йерарх е здраво и нерушимо. При тази борба с тъмнината не може да има половинчатост, не може да има такова положение, когато едната ръка помага на делото на Светлината, а другата – на тъмнината. Голяма разруха очаква работещия по този начин с двете ръце. Пазете се от половинчатостта повече от всичко, тъй като чрез нея се въвличате в тъмните мрежи и ставате служител вече не на Светлината, а слуга на тъмнината. Не е чест, докоснал се до Светлината, да преминеш в служба на тъмните. Но знайте, че половинчатостта е открит път към бездната. Това е и предателство спрямо Светлината. Как могат да се съвместят предаността и половинчатото служене, тоест предаността и предателството? Затова Изысквам съзнателна и необратима пълна преданост от тези, които са решили завинаги своя път с Мен. Може да се заблуждаваш, ако не знаеш, но когато са отворени очите и умът не е помрачен, и сърцето е на стража, съслуженето с тъмнината е недопустимо. Известен е пътя и знаете, че борбата е безкрайна, тъй като преодолявайки тъмнината преодоляваш себе си, миналото в себе си, и ще трябва да преодолееш вехтия човек в своето съзнание, и да го преодоляваш дотогава, докато продължава възхода на духа. Но духът

възхожда в Безпределността и всеки нов връх се превзема с шурм, и е дълъг, дълъг е пътят от еснаф до Владика на Светлината.

573. И тъй, борбата с тъмнината протича вътре в човека. Ако той е победил нещо вътре в себе си, да се постигат победи навън вече не изисква голям труд, но именно при условие, когато вътрешното решение за победа е достигнато необратимо. Така че силата на враговете се обуславя винаги от нашата слава. И не на силата на враговете, а на собствената слабост трябва да се ядосвате, когато побеждава тъмнината. Но най-лошо от всичко е желанието да се самооправдаваш в своите собствени очи. Това е вече самоизмама и прикриване на собствените слабости с черно покривало, грижливо пробутано от тъмните. Отговорен за своите постъпки е самият човек. Той не може да се смята за безотговорен, тоест за невменяем. Ако е извършено нещо недопустимо или недостойно, трябва мъжествено да си признае грешките, а също и отговорността за тях. Да не приличаме на щрауса, криещ глава в пясъка и по този начин правещ себе си безпомощен, беззащитен и открит за удари от страни. Трябва да се намерят мъжествено сили в себе си, за да се погледне с ново пространствено око на простъпките, извършени в състояние на затъмненост, тоест в сътрудничество с тъмнината. И светлината, която сега озарява разбирането, ще помогне да се види съществуващата тъмнина в целия ѝ обем и значение.

574. Всяко явление трябва да достигне своя апогей, за да се смени с противоположното. Светлината е предопределена. Ето защо пред отсъденото величие на Светлината тъмнината се напруга и беснее с яростта на вече несдържаното безумие. Несъмнено тя иска да се прояви до края на дните цялата, напълно, чрез всички възможни канали. Защото наближава Пришествието на Светлината. И тогава тя ще бъде вече окована и нейните възможности – пресечени. И нейните слуги няма да могат безнаказано да се проявяват в действие. Очистената атмосфера на Земята ще направи недостъпно нейното пространство за тъмните активисти. Светлината ще бъде освободител на планетата и на царството на тъмните ще настъпи краят. Но още царуват, и безумието им е голямо, тъй като краят им е близко.

575. (М.А.Й.). Потърпете още малко. Нима сами не виждате как стремително се носи планетата към определените Срокове. Скъпи мои, и на нас също е трудно, тъй като това, което вие не виждате, ние виждаме и изтръпваме от творимите ужаси, но вас охраняваме. Явленията, с които ще ви се наложи да се сблъскате, са кармически неизбежни. Те са ви много нужни, за да израснете духом и да задълбочите разбирането за живота. Ценен е многоопитният ученик. На него може да се възложи много и той няма да отстъпи. Ето, че Учителят ви Изпитва с огън, вода, земя и въздух. И ние в Твърдината се радваме, виждайки как духът постига победа днес, за да се украси с нова утре.

576. (Гуру). И Гуру е доволен. Аз обичам да гледам как се сражава всеки от вас, призиваните от мен към Владиката. Правилно направи, че приложи оръжието на духа. Когато защитава близките от тъмните е нелепо да се мисли за пощада и за това, да не бъде ударът твърде тежък. Трябва да се отсича до рамото и по-добре, разбира се, с усмивка. Нямайте злоба към врага, оставете я на тъмните.

577. (6 септември). Заградителната мрежа. Огньовете на заградителната мрежа се нагнетяват от съзнанието. Те могат или съвсем да се угасят, или да се разпалят напрегнато. Угасването на огньовете на заградителната мрежа означава пълна беззащитност на човека. Тази мрежа се поддържа от волята в необходимия порядък и чрез волята се охранява. Да допуснеш пламъка на раздразнението значи да пробиеш в нея отвор и да дадеш достъп на тъмните влияния. Всяко неравновесие отслабва защитеността на заградителната мрежа. Поддържайте равновесие, за да държите в изправност защитните доспехи на духа. Защитната мрежа се усилва с проста заповед на съзнанието. Именно, трябва да се осъзнае как тя обкръжава целия организъм и създава броня, непробиваема за стрелите на враговете и отразяваща техните удари. Тези доспехи се изковават от здравето и излъчванията на нервите. Униение, страх, безпокойство, суета и всички дребни чувства ги разрушават според степента на своята интензивност. Защитеният зад здрава стена човек е като в крепост зад нейните стени. Възможно е ярко да си представите себе си заобиколен от тази непробиваема броня, напругайки огньовете на духа и усилвайки огнените излъчвания в периферията на аурата. Човекът е неуязвим за външни въздействия, ако неговата воля се нагнетява в могъщо усилие да се запали защитния пламък. Яркото осъзнаване Близостта на Учителя силно разпалва тъканта на заградителната мрежа и я кара да припламва и да свети с огньовете, отразяващи вълните на злото. Осъзнаването на себе си в Лъча на Владиката неизразимо усилва нейната мощ. Седемкратното повтаряне Името на Учителя при нападение от тъмните мигновено

разпазва цялата мрежа и заздравява духовните доспехи. Здравите излъчвания на трите обвивки добавят своите елементи към здравата защитна мрежа. Ритмичното повтаряне на Името или напяването на “Аум” също създава защитна вълна и придава по-голяма устойчивост на мрежата. Съсредоточавайки се мислено върху явленията на заградителната мрежа усилваме всички нейни свойства, тъй като тя веднага реагира на въздействието на мисълта. Предизвиквайки осъзнаване на силата от дълбините на духа, може почти безпределно да се напруга мощта на заградителната мрежа. Нейното напругане в Единение с Учителя на Светлината и при сливане с Неговото Съзнание човек прави себе си свършено неуязвим за тъмните въздействия с всякаква сила. Но Единението трябва да бъде пълно и съзнателно. Забележете, че волята в този процес има първостепенно значение. Тя се явява регулатор на защитните огньове. И ако волята е помръкнала, то и огньовете на мрежата няма да се разпалят. Какви чудесни устойчиви огньове запалват безстрашието и мъжеството, или вярата в могъществото на своя Владика, или несломимата преданост, или спокойствието. Качествата на духа внасят своя, съответстващ на тяхната степен, дял в израждането на заградителната мрежа. Нейните огньове имат синтетичен характер. Затова огньовете на устрема могат да бъдат силно отслабени от страх или плахост и дори да бъдат съвсем неутрализирани. Предизвиквайки тъмните на бой и не показвайки никакъв страх, героят усилва своите огнени доспехи и става неуязвим. Затова Настоявам за изживяване и унищожаване на всякакъв страх. Добрият механик поддържа машината или мотора в пълен порядък, тоест в работно състояние. Така също и опитният ученик поддържа своята заградителна мрежа на аурата в необходимото състояние винаги. Бдителността, зоркостта и пълното бодърстване на духа силно способстват за тази задача. Така синтезът на всички качества на духа и всяко от тях поотделно укрепват тъканта на заградителната мрежа. Качествата на духа имат чисто практическо, работно и жизнено значение. И ако срещнете противник с равни сили или дори много по-силен, не се смущавайте от неговата сила. Заедно с Мен и в пълно Единение можете почти безпределно да напругате мощта на огньовете на заградителната мрежа и силно да израснете духом пред всяка тъмна същност, даже и йерофанта на злото, ако Единението с Мен е здраво. Затова Казвам: “Не бойте се, не бойте се, не бойте се от нищо и никога, Аз Съм с вас винаги.” Кой е силен срещу вас, когато сте с Мен. Видя, че силна тъмна същност, демон се опитва да съкруши дома на твоя дух, и какво от това? Значи, обединявайки се с Мен в духа, трябва да усилиш силата си, духовните си доспехи и отразяващата мрежа дотолкова, че не само да израснеш пред него духом, но и да го надраснеш по мощ. И правилно направи като усили съзнателно явлението на заградителната мрежа. Усещането за защитеност беше законно и съответстваше на напрегнатостта на волята. В това е именно и победата: неусещайки никакъв страх, противопостави своята сила срещу усилията на тъмата. Сражай се спокойно, уверено и смело, тъй като Аз Съм зад теб. За находчивостта, умението и безстрашието ти Изказвам похвала. Наистина, във всекиго Искам да видя воина.

578. (М.А.Й.). Считам безстрашието на духа за много ценно качество. Без него борбата с тъмнината става невъзможна. Радвам се, когато го виждам да се утвърждава в близките ми. Изпращам мисъл да се върви победно през всичко.

579. (Гуру). Проявявайте силата на духа в действия. Затова няма да съжаляваме, че животът изисква множества действия, нуждаещи се от тази сила. Силата нараства при прилагането ѝ на практика. Ще увеличаваме силата на духа и силата на волята.

580. (7 септември). Владиката на Светлината Указва, че към Неговата Светлина можете да се приближите чрез светлината, която е във вас. Сине Мой, кога ще разбереш, че Владиката е близко, че е по-близко от най-близкото, по-близко от всички, по-близко от всичко е бил, е и ще бъде. Изисква се само да признаеш и да осъзнаеш това, което е в действителност, отхвърляйки миража на Майя и убедителността на очевидността. И когато отразяваш нападение на тъмнината помни, че Аз Съм по-близо до теб отколкото нападащата тъмнина, че тя е навън, а Аз Съм в теб и именно затова ти си непобедим. Осъзнаването на това мигновено разпалва мощни огньове вътре, силно противодействащи на тъмнината. Цялата твоя сила е в Мен, в разбирането на това, че само с Мен си силен. Ето, че изтръгваш победи над врага – една след друга. Защо? Не затова ли, че заедно с Мен си излязъл да премериш сили с тъмнината? Запомни: когато сме заедно, нищо не може да устои против нас, Мен и теб, който си в Мен; теб и Мен, който Съм в теб, тъй като тогава ние сме слети в едно. Така ние побеждаваме чрез сливане на съзнанията. Те искат да победят без Мен, но познават ли те, искащите победа, мощта на тъмнината, изправила се срещу тях? А ако черните огньове на йерофантите на злото

са по-силни от техните огньове? Тогава поражението е неминуемо. Но когато сте заедно с Мен никой и нищо не е страшно, тъй като чии вражески огньове могат да бъдат по-силни от Огньовете на Владиката на Светлината? Така с Мен вие ще побеждавате винаги. Ти си Мой син, а Аз Съм Син на Моя Владика. По този начин, когато вървиш в Името на Отца и Сина, вървиш в Мое Име и в Името на Моя Отец, Моя Владика и Огънят на Духа, призван в Наше Име, не може да бъде съкрушен от никого и от нищо. С Името на Владичицата можеш да действаш, ако Я призовеш. Нека Нейният Облик стане реалност за теб, тъй като от Нас Тя се почита с преклонение. Ето че се издигна на ново стъпало на разбирането, затова щедро взимай приготвените на това стъпало дарове за теб. След победата винаги следва получаване и издигане. Така Виждам избраните от Мен сред побеждаващите.

581. Магнита на духа действа винаги. Магнита на духа може да се настрои чрез волята на желаната вълна и да притегляш в своето съзнание нужния вид мисли, чувства и енергии. Магнитните свойства на духа се използват малко съзнателно от човека. Всичко се предоставя на случая или обстоятелствата, докато в същото време в ръцете на самия човек се намира ключът и лоста за пространствените съкровища. Казано е: “Търсете и ще намерите”, тоест устремете мислите и съзнанието в определено направление за получаване чрез магнитно притегляне на това, което иска духът. Но кой вярва сега в неизбежността на Космическите Закони и Законите на човешкия дух. Принципите на магнетизма и магнитната вълна на духа, устремена в пространството, могат да обяснят и научно да обосноват Думите на Спасителя, изразени с ненаучни термини, но въпреки това, представляващи абсолютната Космическа Истина за психомагнитните свойства на човешкия дух. Манифестацията на тези свойства може да се види в сферата на дейността на съзнанието, тъй като всеки човек привлича в своята орбита именно това, което той желае, с което живее, което го интересува и към което се стреми. Цялата беда е в това, че човешките интереси са далеч от областта на духа. Но това не пречи на човека да затъва презглава в купчини натрупвания, магнитно притеглени от него в неговата сфера с магнита на неговия дух. Тъй като човекът е магнит, действащ постоянно и винаги. Притеглянето става по линията на Светлината или на тъмнината и така или Светлината, или тъмнината стават съдба на човека. От волята на човека зависи накъде ще насочи магнитно своята сила и какво ще привлече. И ако човекът е слабоволен и е предал своята воля в косматите ръце, то може ли да се учудваме, че светлината, която е в него, става тъмнина. Да предаваш своята воля можеш само по линията на Йерархията на Светлината и то само при условието на пълното ѝ хармонично съчетание с волята на Висшестоящите, тъй като свободната воля на човека е свещена.

582. (М.А.Й.). Доволна съм от сина. Прояви пълно безстрашие. Дори силната тъмна същност, дори йерофантът на злото не предизвика страх. Това беше именно залогът за победата. За нас е радостно да ви виждаме побеждаващи мощно. Борбата не е лесна, но затова пък и победата е заслужена. Мога да се гордея със сина и на сина си изпращам любов. И очаквам срещата, Обещана на нас. Обещана е от Самия Него, значи Обещаното ще бъде изпълнено. Знай това и не смятай за невъзможна чудесната среща. Чрез магнита на любовта се извършва това, което е невъзможно за тези, които не умеят да обичат.

583. (Гуру). Изпращам вълна на сила. Искам да укрепя волята още повече. Това е възможно, тъй като тя получи добра закалка в неотдавнашните силни стълкновения с тъмнината. Изпращам вълна на сила според закона, че на имащия ще се даде, тоест ще се добави. Има към какво да се приложи, значи може да се усили и да се изпрати огнен импулс за усиление на волята в изпитаното сърце.

584. (8 септември). Усилване на плодоносното напрежение. Ти си Мой. Ти, осъзналият смисъла на Близостта, ти си Ми близък с близостта на духа. И проводникът на духа гори и се напруга с вътрешен огън в преддверието на отсъдения срок. Можеш ли да сравниш своите богатства и своите възможности с това, което е от Земята? Наистина, ти притежаваш По-Висшето. Нека сърцето да бъде отворено за Владиката и само за Него, докрай. Отварянето на сърцето за Владиката се прави съзнателно – като един вид принасяне на сърцето в храма на духа за отдаването му завинаги на Владиката на Светлината. И ако ти си на Владиката, то и твоето сърце също е на Владиката. И сърцето, въоръжено с Владиката и отдадено на него ще бъде чук за съкрушаване на врага, ще бъде мощно, непознаващо поражението оръжие на Светлината. Осъзнайте Моята Близост в цялата ѝ дълбочина, ширина и дължина, нямаща нито начало, нито край. Аз ти Давам Оръжието на Светлината – това е твоето сърце, преобразено от Мен с огньовете на предаността, любовта и служенето. Позволено е всичко и се

прощава всичко, ако сърцето е отдадено на Мен безвъзвратно и без условия, тъй като тогава нищо земно не може да има власт над съзнанието.

585. Слънцето е Баща, Владичицата е Майка и Техният Син е Владиката, а вие сте Мои деца. Така ще разширим разбирането за Йерархията на Светлината, изпращаща ни Светлината на живота. Получавате фрагменти от Великото Знание, които с времето ще се слоят в чудесната мозайка на единното разбиране на живота. Това Съкровено Знание е над Земята и земното, и тежкия период, през който преминава планетата, не може да ви лиши от него, нито от тази Светлина, която е отсъдена за вас. Затова черпете знанието духом, без да се смушавате от това, че планетата трепери в конвулсиите и предродовите мъки на раждането на Новото Небе и Новата Земя. Както Моята Близост е над Земята и земното, така и разкриването на центровете и разпалването на огньовете е извън хода на светилата и по-дълбоко от звездните въздействия, изграждащи формите на плътните условия. Хората са обвързани със сроковете и звездите диктуват събитията, но съкровеният живот на духа протича по-дълбоко. Така нека още по-дълбоко разберем защо “вървейки с Мен, вие вече неведнъж сте побеждавали светилата”. Всичко е възможно, но ... когато сте с Мен, когато сме заедно, но когато е неразривна и здрава връзката. Аз Насищам със силата на Светлината цялата ваша същност, но според размера на напрежението на магнитните енергии на устрема, насочен към Мен. Не Мога да пристъпя Закона, тъй като Законът задължава да се отваря само на чукащия и да се даде на молящия, и на търсещия помощ - да намери това, което търси. Но устремете се, устремете се безпределно и даровете на Безпределността ще бъдат вашата находка. Всичко е отворено. Всичко е достъпно. Елате да получите това, което ви принадлежи.

586. Грижата на Учителя е да ви води по-нататък. Ето, че тъмните помогнаха да се споите и да се сплотите около Учителя на Светлината. Значи Единението се е състояло. Тактиката Adverse помогна да се обърнат усилията на тъмните към благо и да се достигнат резултати, точно противоположни на тези, които искаха те. Вместо разделяне, монолитът на кръга укрепна и да се надяваме, че ще бъде без пукнатини. В случай на появяване на пукнатини, даващи пукнатини на духа, оставете ги на времето и действайте с тези, които не са ги дали. Отварят се много чудесни възможности за кръга, ако единението, предаността и любовта са здрави. Изпращаните нови възможности трябва да се използват широко и съзнателно. Те са неповторими. Ще Изпратя и на вас, но ги открийте, но се отнесете грижливо към тях, но удръжте тези чудесни възможности. Те могат невежо да се разпръснат на вятъра и, разпръсвайки ги, да се загубят, и по този начин да лишите себе си от придвижване в новите условия. Бъдете по-близо до Учителя на Светлината и помежду си, но в духа, но в мислите за това как да се укрепи Неговото Дело. Земните връзки са нездрави, но тези в духа са здрави: не ръждясват, не гният и не са подложени на промяната в земните условия. Тях и укрепвайте, без да се обременявате с личното. Всичко основано на лични чувства е нездравно, но скрепеното чрез духа е здраво.

587. (М.А.Й.). При доближаване на Светлината се озарява цялата тъмнина, неизживяна вътрешно и се усилват енергиите на Светлината. И тогава тя трябва да започне да се изживява. Човек става по-лош, отколкото е бил, за да стане по-чист и по-добър в крайна сметка. Или тъмнината, която е вътре, може да победи, или Светлината. Но ако е победила Светлината, победителят не го съдят. Тъмнината сама осъжда себе си. И ако видите, че духът е излязъл победител, не укорявайте за миналото, тъй като то е изживяно. Испитанието няма да се забави, за да определи доколко са изживени грешките. Отчитайки възможността за нови грешки, не упреквайте за миналите. Нека съзнанието да бъде свободно от тях. Изказвам похвала за безстрашието и решителността в борбата против тъмните. Получиха добър удар. Ще бъдат по-внимателни сега. Смятах да ви превърнат в жертва на своите хитрини, но получиха жестоко обгаряне. Войнстващият дух се опълчи силно срещу войнащата тъма.

588. (Гуру). Моят съвет за текущото време е: мъжество и твърдост в борбата докрай.

589. (9 септември). А ти се отдалечи от себе си, отдалечи се от него, страдащият и остро чувстващият болката от кървящите рани. Отдалечи от него, застани настрана и гледай. Ти си само Гледащият – извън времето, извън сроковете, извън болката, извън земната мъка. Ще се наложи да се разделиш с личното и да го погребеш. Личното е ограничено в един живот. Но това, което се простира извън неговите предели, вече се отнася към Индивидуалността. Личните връзки, личните чувства и личните привързаности са нездрави, но индивидуалностните преминават от живот към живот. И там, където се засяга индивидуалното и се късат нишките на вековните връзки, как да не се усетят там болките на сърцето? Но страданията пораждат огньовете, но от мъката в недрата на духа се разпалват

вълшебни камъни. Премини и през това. Пътят е решен. През всичко трябва да се премине, и то с Мен. Така и върви: единият, който е в теб, а Другият, който е в него, в страдащия, нека Гледа от своите дълбини към него – носещия тежестта на кръста. Той – Гледащият е вечен, но ти си временен.

590. (М.А.Й.). Ти искаше да изтръгнеш от съдбата минута щастие и беше против заплащането. Ти изтръгна щастieto, трябва да се плати. Можеш да изтръгнеш отново, но ще се наложи отново да платиш. Готов ли си? Според щастieto е и заплащането. Според плюса е и минуса. Според мъката е и радостта. Според мрака е и Светлината. Приеми мъжествено своя дял. Истинските чувства на любов, преданост, вяност и постоянство се раждат в горчивото страдание. И не се смущавай от това, че преди да разбереш какво е истинската любов и преданост, неизчерпваща се в един кратък живот и неограничена от него, трябва да видиш призраците на Майя и да изпиташ и изживееш миража на призрачните чувства.

591. (Гуру). Да бъде силен и в мъка е по силите само на силния дух. Бъди силен винаги.

592. (10 септември). Личното закрива Космичното. При изграждане на общото трябва да се има предвид всичко. При изграждане Името на Учителя не трябва да се поставя между никого и нищо, а също и при Общуването. С цялото сърце, с цялото разбиране, с цялата душа, с цялото свое същество, обединили се с Владиката, действайте. Намери в твоето съзнание полагащото се място и на личното, и на общото, на земното и Космичното. И нека личното не закрива Космичното, а земното – Мен. Помни, че всичко лично е обречено и е ограничено в малкият кръг на своето проявление, докато Космичното – от нищо. Между личността и Космоса стои Индивидуалността като свързващо звено с Вечността и като събирач на жътвата на това, което остава от всяка отделна личност в дългата поредица превъплъщения. От личността не остава нищо, освен опита, извлечен от всеки отделен живот. Да се живее само с личното и заради него, съсредоточавайки всичко само върху него, значи да предадеш своето съзнание на смърт и унищожение, тъй като личността и обвивките, свързани с нея, се сменят при всяко превъплъщение, бидейки последователно отхвърляни след смъртта на физическото тяло. Трябва да се протегне съзнанието извън пределите на едното превъплъщение и колкото по-далеч, толкова по-добре. Мъдростта при прекарването на по-дълга линия се отразява и в това. Кратките действия по същество нямат значение. Учителят живее далеч и широко извън пределите на един живот. Замислете се за същността на Учението на Христа. Доколко то извежда съзнанието извън пределите на едно съществуване, извежда го далеч в бъдещето – в сферата на Вечния Космически живот. То указва, че своята душа, тоест своята личност, трябва да изгубиш, трябва да се отвърнеш от себе си, преди да придобиеш разбиране за Индивидуалността в човека, тоест, да придобиеш себе си не в личен, а в свръхличен аспект. Но дори и на личното може да се намери място, дори и личното може да бъде оправдано като средство, като оръдие за постигане на свръхличното, Космично съзнание. Пътят за постигането ще бъде Владиката, като символ на сияйната връзка с величието на космическите съдби на човека. Тъй като в Образа на Владиката ни е Дадено да видим това, какъв може да стане човек, изгубил душата си, за да я придобие отново разширена и преобразена в аспекта на проява на Безсмъртната Индивидуалност – Носителка на Космичното Съзнание. Влизайки в Общуване с Владиката на Светлината човек отхвърля личното от себе си и го заменя с по-дълбоко съзнание, разрушаващо стените на личната тъмница – тъмницата на духа, тъй като оковите на личността върху съзнанието са указател за това, че духът пребивава в тъмница. Затова, предавайки се на афектите на личните преживявания, знайте тяхната цена и че те могат да бъдат оправдани само при условието, че се разбира, че сами по себе си те са лишени от смисъл и са ненужни, но са ценни като средство за придобиване на опит. Ценете всичко, което донася опит, тъй като опитът е храна за духа. Натрупвайки опит, съумейте да отделите минавачите от истински близките и намерете време да отделите на тези последните своите сили и знания. Тях наричайте приятели и помнете, че верният и предан приятел не е проява и резултат на един живот, а на много. Учете се да вплитате дълги нишки в същността на вашите действия – нишки, преминаващи от живот към живот и свързващи ви в далечното бъдеще с близки духове чрез неразривни връзки на любовта, предаността, верността и постоянството. Много ли верни приятели сте имали в своя живот? Много ли верни приятели изобщо? Толкова повече се учете да цените тези нишки на чудесните взаимоотношения, свързващи душите на хората завинаги. Отделете действителността от очевидността, лъжата и измамата на чувствата и увлеченията на момента от истинските чувства и претеглетите и едните и другите на везните на Безпределността, и разберете, че имате около себе си предани души, свързани с

вас. Над живота и смъртта има нещо, нямащо еквивалент в областта на човешките взаимоотношения. Истинските приятели, можещи да проявят любов, вяност и преданост срещайте не като минувачи, а като идващи завинаги. Не сте минувачи вие за Владиката. Стремете се да се оприличите на Учителя с тези, които приближават към вас в Негово Име. А минувачите нека вървят по своя път. Вие нямате един път с тях. Не допускайте преминаващите до сърцето.

593. Така и гледайте на преминаващите: минувач или възможен приятел. И ако приятният приятел се е оказал единствено само минувач, помислете за извършената грешка и по-плътнo затворете сърцето си за минаващите. Преминаващи сенки, бродещи в мрачината на неосъзнатото, къде отиват те? Не е ли все едно. Но за приятеля намерете време да проявите любов и загриженост. Приятелите са редки, а верните, преданите и постоянните – особено, те трябва да се ценят.

594. След победата и раздробяването на ядрото на тъмната активност настъпва момент на покой, удовлетворение от постигнатата победа и затишие. Този момент е особено опасен. Той може да бъде даже още по-опасен, отколкото самото стълкновение с тъмнината, тъй като реакцията от току що завършеното напрежение на борбата отслабва бдителността и настъпилото време на затишие се приема за действителност. В същото време тъмните не дремят, именно в тези моменти се напрягат за нови злонамерения. И горко на отслабилият стражата, и горко на решилия, че всичко вече е добре и повече нищо не заплашва. Но врагът остава враг и възможностите, използвани от него за приближаване към вас, са още по-опасни, тъй като по утъпкана пътека се върви лесно. Не допускайте тази предателска успокоеност, тъй като врагът не дреме и новите мрежи са готови, и се протягат здрави ръце. Предателят веднъж е предател завинаги. Веднъж въвлеклият ви в кръга на тъмните въздействия е опасен винаги, тъй като иззад него незабелязано и невидимо се протягат към вас косматите ръце. И тяхната цел е една: да ви отделят от Учителя. Опитващите се да ви отделят от този, който ви води са ваши врагове безусловно. Под каквато и външност да се прикрива такъв човек, колкото и добър да ви изглежда, не се заблуждавайте. Не позволявайте да бъдете въведени в заблуда и да ви поставят отново пелена върху очите. Той е враг независимо от всичко, ако неговите действия в крайна сметка трябва да ви доведат до откъсване от този, който води.

595. (М.А.Й.). Чрез мисълта общуваме. Мисълта е свободна. Следователно, общуването с мен е достъпно винаги. Но е по-добре то да се наложи в ритъм, тъй като ритъмът побеждава и дава сили за постоянство. Пътят е дълъг и трябва да се пристигне. Как? Чрез ритъма. Утвърдете ритъма във всички свои действия, имащи за вас особено значение. Разбиването на ритъма, ако е бил установен, е пагубно. Мнозина не знаят тайната на успеха – това е упорството, твърдостта, настойчивостта и постоянството. Тези трудни качества могат сравнително лесно да бъдат утвърдени с помощта на ритъма. Всекидневното ритмично Общуване с Учителя устремява духа в Безпределността, тъй като ритъмът, установен на Земята продължава и в Надземното. Значи, ритъмът може да служи като мост между световите. Значи, ритъмът е залог и гаранция за победа. Затова действайте в ритъм съзнателно.

596. (Гуру). Бъдете на стража усилено, отново изпълзват. Сражавайте се упорито за своите близки. Забелязвайте всяка дреболия, имайте сто очи. Този, който веднъж се е поддал на тъмната примамка, е в постоянна опасност от нови. Опазете и укажете как да се защитават.

597. (11 септември). Учителят е доволен. Когато сме заедно, то силите ни веднага, мигновено се увеличават. Навън има скърцане със зъби, но не и в Мен – в Мен има Мир. По грешките Ние Виждаме, че не е лесно. Сине Мой, трябва мъжествено да се срещне новата вълна от нови трудности, сложности и обстоятелства. Сърцето ще разбие вълната, както стената – водната грамада, но сърцето трябва да бъде слято с Учителя. Заедно ще се държим здраво, като никога, във всичко, непрестанно. Така също и мислено ще бъдем неразделени от нищо и в нищо. Образът на Владиката ще помогне да се задържи равновесието. С помощта на тъмните всичко се устремява към теб, за да изкара духа ти от равновесие. А ти се дръж заедно с Мен, все едно че сме един до друг, все едно че сме заедно, все едно, че сме едно. Напреди волята си да задържиш Моя Лик в съзнанието си, каквото и да правиш. Защо забравяш за това и то именно тогава, когато трябва особено здраво да се поддържа тази връзка. Дръж се за Мен здраво, с цялата сила на духа. Насочи своя дух към това да удържи осъзнаването на Близостта. Наоколо е неблагополучно, ужасът на разпуснатата тъмнина погасява всички проблясъци на Светлина. Затова трябва да се държим неотделимо. Остави вайкането, настроенията на недоволство, мисли само за това, как по-здраво да задържиш Моя Лик в сърцето си и да съхраниш постоянното предстоене. Не е

имало на планетата по-мрачно и мътно време. Вече Казах, че до момента на Пришествието тъмнината ще набъбва. Ето, че това набъбване на тъмната активност става навсякъде, където е възможно, където има условия или хора, съзвучни на тъмнината. А те са много, те са толкова много, волните и неволни сътрудници на тъмната йерархия, че наистина пълчищата адови са се надигнали от дъното. Затова и Говоря за здраво Единение, нерушимо, постоянно, ритмично и непрекъснато. Към сърцето, отворено към Нас в огнен устрем и Помощта достига непрекъснато. Сега именно трябва да се устои в Единение. Много са опитите отвсякъде да те отделят от Мен. Затова Казвам: по-добре е да грешиш, не забравяйки за Учителя, отколкото да не вършиш грешки, забравяйки за Него. Работата не е в грешките, а в това – да не се разделяме при никакви условия. Вече Казах, че е позволено всичко, но при пълно, необратимо предаване сърцето на Владиката. Малко е да се реши твърдо да не се отделяш от Мен, трябва да се намерят сили това решение да се пренесе неотклонно през суетата на деня и вълната на земните усложнения, трудности и грижи. Те се натрупват като планина и зад тях Светлината вече не може да се види. Зад тях и бъдещето не се вижда. Сивият, мътен дим застила близката видимост и хоризонта. Условията на живот стават тесни. Но изход винаги има: вратата към Владиката са отворени. Никой не може да ги затвори, тъй като те се отварят с отварянето на сърцето за Владиката. Значи и пътят е през сърцето, и изходът от задънеността на пътя. Така отдалят необратимо сърцето си на Мен може да счита Моята Близост за неотменима навсякъде и винаги.

598. (М.А.Й.). Да! Да! В минути на действителна нужда и най-тежки изпитания близките и любящите напускат своя ръководител, оставяйки го сам. Тяхната преданост се изпитва така и мнозина не издържат. Не всяка преданост е готова на това, да не остави приятеля в беда. На думи е готова, но дойде ли време за дела и готовността на най-близките се изпарява, и човек остава сам, един срещу един да посреща ударите на съдбата. Ценете верния приятел, тъй като верните приятели са толкова малко.

599. (Гуру). Ще кажа все за същото: каквото и да става, трябва да се задържите в осъзнаването на своята сила. Безсилието на духа превръща човека в нищожество. Силата на духа е вътре. Призовавайте я, когато тъмнината залива пространството.

600. (12 септември). Нужно е време, за да укрепнат. Нужно е да им се даде надежда, на неустоялите, за да устоят в новата борба. Може, може да се постигне победа, ако е здраво единението с най-близкото по-високо звено. Ако ти стоиш здраво, то и те ще устоят, но чрез теб. Ще устоят тези, които вървят след теб. Но да устоиш – това е твоят дълг пред тях, доверилите се на теб и доверените от теб на Мен. Ти можеш да проявиш само сила, но не слабост. Ти, изпратеният от Мен в този свят, за да оповестиш на този свят за Светлината. И твоята съдба е да носиш през живота свещения пламък на Заветите, дадени ти от Владиката.

601. Тъмните искат, нарушавайки ритъма на Записите, да причинят ущърб на работата. Но ти знай, че притежаваш способност да пишеш по всяко време, ако приложиш същите методи, с помощта на които влизаш в Общуване с Мен. По този начин ние ще ги посраим. Искяха да пресекат възможностите, но с това откриха нови, досега не прилагани, но вече намиращи се под ръка. Трябва твърдо да се усвои, че тъмните, затваряйки един изход, по този начин изпускат друг, по направление непредвидено от тях. Използването на новото направление и новата възможност дават твърдата увереност в това, че Моята Светлина, горяща в теб, те не могат да погасят при никакви условия и с никакви хитрости и извъртания. Нека се стараят, толкова по-ярко и устойчиво ще гори пламъка на духа. Те искат да надхитрят. Кого? Този, когото Водя Аз? Твърде трудна задача са си поставили. Когато Владиката е близък на сърцето, косматите ръце са безсилни. Върви спокойно през всичко, победителю. Аз Съм с теб!

602. Да разгледаме явлението щастие. За земното щастие Говоря. В света, където светлината и сянката определят битието на вещите и явленията, двете противоположни начала влизат във всичко, обуславяйки съществуването на проявените феномени. Радостта и мъката на хората винаги са двуполусни. И съзнанието, пламнало с огньовете на радостта, предизвикани от земните дела, същевременно вече утвърждава в пространството другия, сенчест полюс на единната вещь, полюса на скръбта и обрича себе си на реализация на скръб точно в такава степен, в каквата по-рано то се е радвало. Законът е нерушим и неизменен: двата полюса на единната вещь трябва да се проявят в съзнанието, ако е проявен единият. Оттук и разбирането на опасността или желанието да не бъдеш въввлечен в колелото на Закона за причините и следствията. Привързаността към нещо или някого

непременно влачи след себе си загубата на това, към което или към когото се е привързало съзнанието. Тъй като в този свят на сенките всичко е временно. Радостта и мъката, любовта и безразличието, здравето и болестта, младостта и старостта - всички те засягат човека с единия от своите полюси, за да го въвлекат неизбежно и в другия. И само застанал над двата и отхвърляйки и единия, и другия, духът, поискал свобода, може съзнателно да излезе от колелото. Това и ще бъде победа над неизбежната действителност на явленията на земния живот. Вие искате да обичате, обичайте Учителя на Светлината. Това чувство ще ви издигне над биполярността на преходните чувства, тъй като любовта към Учителя е по-горе и от живота, и от смъртта. Вие искате да утвърдите огньовете на предаността и верността, огъня на чувствата към вашите приятели, вървящи по една пътека с вас. Тогава протегнете тези качества далеч зад пределите на единия живот в сферата на вашата Индивидуалност, и тогава те ще възтържествуват над временността, нездравината и неверността на обичайните за хората чувства. Вие изграждайте и утвърждавайте вашите качества задълго, завинаги, отвъд преходността на плътния свят. “Ето Аз Съм с вас през всичките дни, до свършване на века”. Нека това утвърждение на Владиката на Светлината да ви послужи като Указание за това, че дошлите при Него и донеслите огньовете на предаността, верността, любовта и устрема, Владиката никога няма да изостави, тъй като качествата на духа, свързващи с Него идващите, се утвърждават от Него завинаги. Така също и вие, избягвайки минувачите, утвърждавайте в близките вашите чувства, свързващи ви над земното прегаряне и завинаги. От век не век, от хилядолетие на хилядолетие се протягат невидимите нишки, свързващи духовете в единното Служене на Светлината. Разберете, че връзките на духа са по-здрави от земните и надживяват тялото и обвивките. Тях и укрепвайте, тъй като вашите Безсмъртни превъплъщаващи се Индивидуалности са здраво свързани с тях. Миражът на земните преходящи чувства вече не е за този, който се е докоснал до Светлината. Обичайте призовалите ви с непреходна любов и преданост и проявете непреходна вяност. Оставете хората да преследват блатните огънчета на мяркащите се чувства, а вие утвърждавайте своя дух в непомръкващата Светлина на свръхличните огънове. Свръхличен значи протегнат в бъдещето, отвъд пределите на дадената земна личност. Така и разбирайте в този случай думата “свръхличен”. И устремете преди всичко своите свръхлични чувства към Учителя на Светлината. “На Нас ни е тясно от хорското почитане”, тъй като чувствата на хората са кратки. Търсим разбиране сред тези, които приближават и толкова рядко го Намираме.

603. Приятелю Мой, защо Моето Указание за неотменното предстоене се изпълнява така лошо? Ето вас ви обкръжиха тъмните, ето, че затвориха своя кръг, ето, че отвсякъде се сипят удари, а вие все още не можете да намерите сили и желание, за да се оградите напълно от тях. Указвам Моята Близост да се съхранява, задържа и утвърждава в действие. Именно по време на най-напрегнатото действие съумейте да Ме призовете и да действате заедно с Мен. Защо тъкмо когато настъпи момента на напрегнатото действие, Учителя се забравя свършено и за Него си спомняте само при неговото завършване. Трябва да се приучите да действате съвместно с Мен. И така ще бъдат икономисани много сили и успехът на действието ще бъде обезпечен. Отново Твърдя за същото, тъй като опасността е наоколо и тъмните се напъват да нанесат всякаква вреда. Бъдете с Мен в съзнанието винаги, във всяко действие, във всяка постъпка, във всички дела. Говоря не без причина. Искам да Укрепя вашите сили в мощно съвместно действие и да ги преумножа.

604. (М.А.Й.). Ние не навлизаме в кармата на хората, но скърбим, виждайки тяхното неразбиране и грешки. Ние Водим и Можем да водим само при условие, че волята на водения е съзвучна с волята на водещия и двете воли, слети в едно, свободно устремяват духа нагоре. Не може Водещият да снижи своята воля и да я разтвори в безволието или неустойчивостта на водените. Именно те трябва да издигнат своята воля в устрем към Него и да отдадат своята воля доброволно на Висшата Воля, тоест да насочат своята воля по канала на Висшата Воля. Това и ще бъде предаване на своята воля на Волята на Владиката. Но докато собствената воля не е устремена към доброволно сливане с Волята на Водещия и не е утвърдено съзвучието, всички постройки са нездрави, всички устремености и всички временни пламвания са спазматични, разпокъсани усилия. Даже временното вместиане на всички свойства на пламъка не служи като залог за това, че светлината ще бъде задържана и че няма да бъде заменена светлината с тъмнина. Без съзвучие с Тези, Които Водят, няма придвижване.

605. (Гуру). Ще твърдя за силата, докато силата не стане достояние на духа. Нека всяка победа да бъде гаранция за нова, а привидното поражение – преддверие към още по-големи победи. Вървящият

с Владиката не познава поражението. Временните загуби и успехите на враговете служат само като опора за проявяване на още по-голяма сила на духа, още по-голяма твърдост, устойчивост и мъжество. На нас ни служи всичко: и всичко, което е с нас, и всичко, което е против, да преумножим своите сили. Няма противни обстоятелства. Всички сили: и тъмните, и светлите са поставени в служба на победителя в живота.

606. (13 септември). Сиянието на чакрите показва, че е достигнато много. Трудностите трябва да се срещнат с усмивка. Нека да е трудно, но по-добре да се усмихваш, отколкото да плачеш. Всички плачат, да не бъдем като всички. Срещайки се с хората знай, че ти пробуждаш тяхната същност, предизвиквайки или доброто, или тъмнината, която веднага започва да противоборства. Лъжата, предателството, измамата, сътрудничеството с тъмнината рязко показват същността на това, което е станало. Тяхното отношение се диктува от чувството, а не от логиката. Затвори цитаделата на духа. Иначе магнитът няма да удържи. Говори половината от това, което искаш да кажеш. Тежки, тъмни дни. През цялото време [има] скандали у обкръжаващите. Тъмните нападат и проявяват голяма активност по всички направления.

607. Изпълнено ли е Указанието за съвместно действие? Не! Трябва да се изпълни. Нека трудността на изпълнението да послужи като стимул за яркото прилагане на Указа в живота всеки ден. Също и сърцето не трябва да бъде отваряно пред всекиго, за да не се повтори възможността за нанасяне на нови удари и рани. Не се доверявайте на внедряваните в момента желани от вас качества в хората. Необходими са изпитания и проверки, преди отново да се повери. Няма нищо по-ненадеждно от човешките чувства и особено тези, които се предизвикват от лични емоции. Защо да ставаш доверчива жертва на това, над което самият човек, проявяващ чувствата, няма власт. Чувствата властват над човека, а не той над тях. Как може да разчиташ на това, което е извън неговата воля. Затова утвърждавайки затворения магнит на духа и усилявайки го съзнателно, може да задържаш в неговото поле близкото съзнание без да се разкриваш и без така да размагнетизираш себе си. Мълчанието е злато и по въпросите за охрана на цитаделата на духа особено точно трябва да се определи сферата на вътрешния живот, недостъпна за никого, освен за Учителя и в нейните предели никой не трябва да се допуска, помнейки, че допускането означава възможност за загуба близостта на този, който е допуснат. Само отдалечението може да запази близостта и притеглянето, но не сближаването и разкриването на целия себе си на хората. Ковчежето на духа трябва да бъде здраво затворено с цел самосъхранение. Да се даде знание съвсем не означава да се опустоши собствената съкровищница и да се превърнеш в прочетена книга за получилия. Колкото повече ваши съкровени неща са задържани, толкова по-силно е притеглянето на огнения магнит на духа. Мъдро раздавайте знание и помнете, че се дава светлина, но не и пламък, който я излъчва. Пламъкът остава неприкосновен и нерушим в своята стихийна цялост. Иначе ще разпръснат и, разпръсквайки и опустошавайки, ще стъпчат с пета и разбитото корито ще стане символ на допуснатата грешка.

608. Възможно е да се живее и по-нататък, независимо от нищо, но при условие да се следват Моите Указания. Сега времето е такова, каквото още никога не е било и по обичайния път не можеш да преминеш – ще те смачкат. Възможно е да се премине само заедно, здраво държейки се за Владиката. Обременяването на обстоятелствата се усилюва и притиска. Единствения оставен от тъмните изход е само нагоре. Мътно време и трудно време! Трябва да се преживее.

609. (М.А.Й.). Има преходи уморителни и скучни. Такъв е пътът. Невинаги има цветя покрай пътя. В тези моменти нека далечната цел по-ярко и по-призивно да сияе. Трябва да се достигне, с това се съгласихте, значи ще се наложи да се върви.

610. (Гуру). Трябва да се живее. Всички живеят. Живейте и вие, като знаете, че животът е път, водещ към Владиката. Зная, че е трудно, но трябва да се достигне.

611. (14 септември). Сине Мой, Владиката Иска да проявяваш ярко достойнството на духа. Болшинството се подчинява на средата и на своите преживявания в момента, като забравя за своето достойнство. Но то трябва да стане постоянно и естествено изражение на вътрешните постижения на духа, осъзнаване на своята ценност и значимост като вечна и нерушима същност на духа. Възможно ли е да пълзиш духом пред когото и да било и пред каквото и да било? Няма ли това да бъде ярко потъпкване на собственото достойнство. Искам да видя сина проявяващ достойнството на духа си. Хората са много чувствителни към излъчването на сила от аурата. Тези излъчвания са по-силни и по-

убедителни от думите. Няма да разберат, но ще почувстват силата, осъзнаваща себе си и достойнството на духа, утвърдено от волята. Те, преминаващите и срещаните, ще си заминат от твоя живот, но твоите качества, закалени върху тях, ще останат с теб. Затова не се съобразявай с настроенията на преминаващите, а сам ги създавай у тях. Ако ти говориш и то заедно с Мен, тогава кой може да се изкаже по-силно и по-огнено от теб? Така умението да се действа съвместно с Мен и в сливане на съзнанията ще те научи на мощта на действието. Животът предлага необходимите условия за да се научиш на това. Но и ти си длъжен да приложиш ярък устрем да се изпълни Моето желание да те Видя силен и осъзнал достойнството на духа. Съумявайте да запазите достойнството на духа!

612. Приятелю Мой, трудно е да се преживее горчивината от разкритата същност на близките, когато маските са свалени. Мислел си си едно и си се умилявал, но се е получило друго и си се умилявал напразно. И отново има желание да се умиляваш. За какво? За да видиш отново откритите ликове и да страдаш отново? Не трябва да се умиляваш от маски, тогава и страдание няма да има. И горчивината от разкриването на ликовите ще се превърне в познание на човешката природа. Знай, знай и мълчи, и пази за себе си своето знание за човека, тъй като хората не прощават на тези, които ги познават. Но вътрешно ти можеш да знаеш и това ще ти даде сила да не се умиляваш, да не се заблуждаваш, да не проявяваш доверчивост и да не проявяваш слабост. Суровост, строгост и бдителност трябва винаги да се държат в готовност с всички, особено с близките. Тъй като само чрез тях или от тях са получаваните удари. Ударът от врага е законен, но какво е да го получиш от тези, за които е отворено сърцето? Затова затвори сърцето. Разкриването на себе си означава загуба на магнетните свойства на духа. Струва ли си да губиш, благодарение на това разкритие, на това, заради задържането на което сърцето е било отворено? Не е ли твърде скъпа цената?

613. (М.А.Й.). Опашката на грешките се точи дълго. Съзнателното разбиране на техните следствия позволява да се ускори тяхното изживяване, но е необходимо време. Днес ще Кажа: грижовност в хората по отношение висшестоящите и тези, които водят, е рядко качество. Обикновено хората се придържат към правилото: “Каквото имаме не го пазим и като го загубим – плачем”. Затова и толкова често губят това, което им се струва, че така искат да запазят.

614. (Гуру). Животът е утвърждаване на това, което иска да стане духът. Това е за съзнателния дух. За него целта на живота ще бъде преобразяването на себе си в процеса на живота. Много могат да бъдат целите в живота, но това е главното, което правите вие.

615. (15 септември). Ако Владиката Има работа със Земята, тъй като е поел отговорност за Земята, то Майката на Света има работа със Света. Съзнателната устременост към тази Велика Индивидуалност извежда съзнанието в Космическите простори и Земята престава да играе своята пълна и изключителна роля в живота на устремения към Майката дух. Откъсването от Земята се облекчава и пътят към звездите е отворен. Хората са твърде привързани към Земята. И затваряйки към Земята своя кръг, те затварят по този начин за самите себе си колелото на земната аура и при това дотолкова здраво, че даже освободили се от тялото, вече не могат да се откъснат от нейната атмосфера и пребивават в земните сфери. Но Световите са предопределени за човека и Звездата на Майката на Света може да бъде конкретен обект за устременост. При неговата постоянност Лъчът на Звездата ще започне да действа, магнитно притегляйки съзвучните елементи в сферата на съзнанието на устремилия се дух. Така психомеханиката се превръща във възможност за определени достижения. Но само едно усилие е недостатъчно, недостатъчни ще бъдат и отделните спазматични опити. И подобно на това, както упоритите продължителни ритмични усилия да се влезе в Общуване с Владиката след дълги години напрегната работа са дали своите резултати, точно така и стремежа към Общуване с Майката на Света изисква съответстваща работа, упорита и продължителна. Опити вече е имало и са били дадени Указания. Отново се дава възможност за утвърждаването на космическия проводник с Великата Индивидуалност, наричана от Владиците Майка на Света. Настъпва Епохата на Майката на Света и, разбира се, това трябва да достигне до съзнанието на масите. Чрез кого? Разбира се, чрез най-близките до Владиката. Затова и се дава възможност за близък подход. Може да се направи опит първият Лъч на Владиката сутринта да се възприеме в Лъчите на Великата Майка и да се улови и оцветката на Лъча. В хода на задълбочаване и укрепване на ритъма тя ще става все по-ярка и по-ярка, докато не потопи със своята Светлина Светлината от Лъча на Учителя, допълвайки го и обогатявайки го. Всичко е Единно, и единното съсредоточие на Битието, и единната Йерархия на Светлината – толкова по-леко е в Лъчите на

Владиката да се улови великолепието на Лъча на Майката на Света, трябва само да се устремиш и да приложиш силата на ритъма. Но изпратената преди възприятието първа мисъл нека да бъде към Владичицата на Светлината.

616. (Майката на Света). Сине на Земята! Можеш да се обръщаш към Мен и според силата на устрема да постигнеш съзвучие с Мен. Висините на Йерархията не са недостъпни за смъртните. Трябва само да се прояви дръзновение. Дерзаещия да се устреми се приближава до Мен и на дерзаещия Отговарям явно. Колко са тези сред земното мнозинство, устремяващи се в дръзновение към Мен? Колко? Затова дерзай. Затова Казвам: “Устремявай се и Аз ще те Наситя съответно, разпаления с дерзание на духа, с Моите Лъчи и ще те Приближа към Себе Си”. Тъй като са толкова малко дерзаещите сред вас, толкова малко са свободните духом и Моят Дух Иска така явно да Прояви Своята Сила в енергиите на Светлината, изпращана от Мен, в дерзаещото сърце. Моето време настъпи и Моите Лъчи са над Земята, и вие, дерзаещите мощно, можете да се доближите до тях и да почерпите от Силата на Лъчите, но намерете място, време и ритъм за устрем. И вас, дръзновените, ще Приближа, и на вас, дръзновените, ще Открия тайните на Космическите далечини, и на вас, дръзновените ще Изпратя надежда за възможностите за висши достижения. Ще положим началото на Общуването в духа с Мен. Този ден нека да бъде началото.

617. Опитът се удаде блестящо. Продължителната асимилация на Моите Лъчи ярко способстваше да се улови Лъча на Майката на Света. Значи остава само да се навлезе в ритъма на всекидневното им възприемане. Благодаям новата възможност да се разшири съзнанието и Облекчавам тази възможност практически. Ще Помогна, приложи усилие в ритъм.

618. Великите Духове, стоящи върху Стълбата на Йерархията, трябва да се пренесат от техните недостъпни задоблачни висини в своето съзнание, в сферата на досегаемост и достъпност и трябва да се разбере, че заради човечеството, за вас Стоят Те на вечен Дозор, помагайки, охранявайки и устремявайки хората към далечната цел, отсъдена им от началото на времената. Трябва да се изгони от съзнанието идеята за недосегаемостта на тези Застъпници за човечеството, тъй като са близки, тъй като са достъпни, тъй като можете да се обръщате към всеки от тях, ако разбирането позволява. Много насъбран боклук трябва да се изхвърли, много отрицания да се отстранят, много недоверие да се изкорени, преди достъпността на Висшите Облици да стане явна и очевидна. Всичко е достъпно - такъв е ключът на Епохата. Всичко е открито и всичко е достижимо. Дерзайте!

619. (М.А.Й.). Радвам се на новата възможност. Тази възможност беше дадена поради победата над тъмнината. Ненапразно си отбелязан и ти от тях. Порадвай се и ти, сине мой. Малко радост има в живота, толкова по-ценна е тя, и толкова повече ценна, колкото по-висша. Придобил си щастието да се приобщиш към Лъчите на Майката на Света. Сине мой, дерзай и помни: пропуснатата възможност няма да се повтори.

620. (Гуру). Представителка на Майката на Света на Земята беше Майката на Агни Йога – в пряка връзка. Затова и се дава възможност чрез Майката на Агни Йога да се влезе в Общуване с Великата Майка. Така действа Йерархическата Верига. Невидимото става видимо и незримото – явно. Време на чудесни възможности. Наистина, време на Огъня!

621. Тъмнината (тоест тъмните), колкото и да ни изглежда разбираема, не трябва да се допуска до сърцето. Тя има много ликове, кой ще ни прелъсти? Трябва духом да се откъснеш от обкръжението, за да усетиш Моето. Твърдината се омива от струите на трите потока: земния, тънкия и огнения. Можем да се докоснем до всеки. Искаш да се докоснеш до Огнения? Той е от Вечността. В него няма място за личното. Нищо нечисто няма да влезе в него. Дръжте чист канала на възприятие от нисши, земни елементи. Не бъдете като малки деца, които не знаят какво искат. Точното знание за това, какво иска духът, установява магнитна връзка със същността на желаното и получаването става неизбежно. Магнитът е в сърцето. Желайте със сърцето да привлечете от пространството нужните вълни от желани енергии в приемника на съзнанието, преди да ги възприемете. Приемайте пространствената радост от Великия Дух на Майката на Света над земните усещания.

622. (Майката на Света). Почитана Велика Майко, приеми моето почитание. В пространството на Светлината Ти, Великата, си източник на Неизразима Светлина. Моето сърце се устремява към Теб в дерзание да се докосне до Теб! Изпрати Лъч Светлина в моето сърце, за да може то да се приобщи към неговото сияние. И нека устременото сърце, откъснало се в своето огнено желание в

Световното Пространство от поразената аура на Земята, да се докосне в своето дерзание до сияйните Сфери на пространствените далечини. Добре е да почувстваш себе си със свободен дух в дълбочините на пространството далеч от Земята и дори гледаш оттук на Земята, но вече извън действието на нейния тежък магнетизъм. Възможно е да се приучваш духом към междузвездни полети. Мисълта е преддверие на действието. Мисълта трябва да предшествва осъществяването на възможността. Учете си мислено да летите. Летете в мислите и с мисълта се устремявайте към Мен. Огнената мисъл не познава предели. Свободният дух не е обвързан и не е ограничен от нищо, духът – породител на мисълта. Духом с мисълта си се устремявайте към Мен. На крилата на мисълта е възможно да се докоснете до Мен. Пространството е отворено за мисълта. Дори далечините на Висшите чудесни Светове се пронизват от мисълта.

623. Сине Мой, Владиката Указва, че при достигане на целта нито успеха, нито неуспеха не трябва да влияят върху утвърдения ритъм. Ритъмът си остава неизменен, извън зависимостта от колебанията в процеса на постижение. Целта трябва да бъде достигната, ритъмът за това е утвърден, но самият път за достигане на целта може да преминава през разни различни условия, възникващи в преминаваната среда. Те не трябва да ни смущават, тъй като целта, колкото и трудна и далечна да е, е достижима и затова и ще бъде достигната, колкото и усилия да ни се наложи да положим. Ще достигнем целта.

624. (М.А.Й.). Снежната топка расте при движение, така също и нашата близост: при движение във времето с всеки оборот, или смяната на деня с нов ден, ако е съблюдаван ритъма. С ритъма вървете, и с него достигайте.

625. (Гуру). Постави си за цел да овладееш себе си на всяка цена. Нека тази мисъл бъде на първо място в съзнанието. Нека всеки ден да внася нещо свое в растящата мощ на духа. Волята е всичко, силата на духа е всичко. Не са нужни слабоволни нищожества.

626. (16 септември). Да се чувства силата на духа във всяко движение и чувство, означава да се запази младостта.

627. (Майката на Света). Лъчът действа. Трябва само съзнателно да се приеме (в съзнанието). Пиши за новата степен на съзнание, за възможността за съзнателна асимилация на Лъчите на Майката на Света. Силата на сближаване дава явна възможност тя да бъде усетена. Осъзнаването става йерархически, тоест по линия на Йерархията (по Веригата на Йерархията). Не! Твоят дух е свободен. С него действай, духом. Предизвести действието на духа с осъзнаването на неговите безгранични възможности. Всичко ще се сбъдне. Пази яркото Единение с Нас.

628. (Майката на Света). Когато новите енергии влизат в съзнанието, започва ново стъпало на духа. Ще наречем това стъпало осъзнаване Лъчите на Майката на Света. Те идват до осъзнаване под Лъчите на Владиката и тези нови Лъчи се приближават до разбиране на техния Източник. Даващата Майка на Света Започва нов оборот в спиралата на еволюцията на човечеството. Приближилия се до Нея в огнена устременост [Тя] Приема в Своето Лоно за осъществяване на Космическото сътрудничество с Нея. Духът сякаш се извежда от земната сфера и космическото пространство става достъпно за действието на духа в него. Ограничеността и обвързаността са свойства на плътното тяло и плътните условия, но духът е свободен. Духът може да бъде освободен и от астралното тяло, и от менталното, но само в огненото тяло той достига стъпалото на истинската свобода. Във всички обвивки действа все този същия дух, но в различни степени на необвързаност. Стремете се да разберете свободата в духа и я утвърждавайте в духа. Не е лесно тя да се утвърди в духа, подложен на всички случайности и на немощта на плътта. Но духът е над тях и извън. Духом се обединете с Мен в разбирането на широтата на Космическия живот и на възможността да се приобщите към него чрез Мен.

629. Сине Мой, новото стъпало действа. Остави неувереността на слепците и удивлението на невежите. Ние сме решили да не се удивляваме от нищо и да приемаме нещата каквито са. Просто навлизаме в ново разбиране на битието и разширяваме пределите на осъзнаване на това, което съществува, тоест действителността. Днес започна нейният нов живот. Ще срещнем радостно възможността на нашия дух да се прояви по новите пътища. От Върха на планината на Майката на Света човешкият живот е като песъчинка пред Мирозданието, но духът е като пламтяща грамада, като звезда, запалена от Вечността, за да осъзнае Вечността в себе си. Ще обединим Космическото и земното

в ново синтетично разбиране на живота. И ще наситим с духа и това, и другото. Нека силата на духа навлезе във всички ваши действия като огън, даващ живот на творимите дела. Утвърждаването на психическата енергия или на огнената мощ е възможно само при осъзнаването на това значение, което има в този процес духът на човека. Защото духът е огън. Съсредоточавайки се върху огнените свойства на духа и неговите възможности, усиляваме магнитно и привличаме мощта на Тероса към проявяване. Известни са случаи, когато и в слабо физическо тяло духът е проявявал своята мощ. Като че отнякъде, като че от дълбините се е надигала огнена сила, правейки човека гигант независимо от слабостта и немоощта на тялото. Ето тази сила се учете да предизвиквате в себе си, ето с тази сила и действайте смело, тъй като тя е неизчерпаема, когато е призована. Преди да действате я призовете, когато условията изискват това. Осъзнайте мощта на действието. Хората спят в своите действия, затова и са слаби. А вие проявявайте своите действия с мощта на огъня. Действайте смело в осъзнаване на неговите чудесна сила.

630. (М.А.Й.). Приветствам ви, побеждаващите тъмнината и утвърждаващи Светлината над нея. Много са последователите, но малко са борещите се открито и осмеляващите се да противопоставят само своя дух на мощта на тъмнината. Толкова по-голяма е и заслугата. Унили несъпротивленци, прегърбени и уплашени от тъмните, вие не сте воители, вие не сте победители, вие не сте събирачи на силата на огньовете. Но тези, неуплашили се безстрашно да влязат в двубой да премерят силите си с тъмнината, вие наистина сте воители на Светлината, вие сте воители на Владиката, вие, любими мои и опазвани ярко от мен. Мнозина вече са забравили за нас, напуснали Земята. Мнозина са изостанали и са се заели със своите дела. Но вие не забравихте, вие помните, вие сте с Нас. Затова и ние сме с вас, с вас сме и сега, и после, и когато отхвърлите тялото. Всяко ваше усилие да се борите с тъмнината е радост за нас. Всяка победа е усмивка. Ние ви наблюдаваме и се радваме на всяка победа.

631. (Гуру). Когато ви извиках след себе си, ви повиках не да седите на меко кресло или да лежите върху топла перушина, завивайки се през глава с одеяло от живота. Не! Извиках за борба, за победа, извиках да се преборите с живота един срещу един. И се радвам, виждайки колко смело, безстрашно и в самота се борите против опълчилата се срещу вас тъмна нечистота. И се борите, и побеждавате, и ставате по-силен и по-огнен след всяка победа. Вие не се бойте от тях. Ние няма да дадем ноктестите лапи да ви разкъсат. Ние ще наточим вашата сила, меча на вашия дух върху черните гърбове, за да можете да поразявате без пропуски, с точно премерен удар. И ще умножим вашите сили, ще дадем решимост и ще укажем техниката на боя. Ние ще ви въоръжим против тъмнината за всички случаи на живота. Защото вие сте с нас, а оттам – с вас сме и ние.

632. (18 септември). Бройте дните на големите събития. Пространството е набъбнало до предела. По-нататък да се задържа не може. Трябва да се даде изход на натрупаните енергии. Напрежението на сферите е мъчително. Съзнанието е на границата на взрива. Успяваме да раздробим възлите на напрежение, но изпълването на пространството от това не намалява. Значи и мерките трябва да бъдат според силата на съгъстяване на токовете. Но да се устои все пак трябва. Пространствената битка със силите на Хаоса е по-опасна и по-трудна от стълкновението с тъмнината, тъй като напорът и нахлуването на Хаоса са необикновени. Вълните от кафяв газ служат като проводници и Земята се подлага на ударите на космическите вълни на Хаоса. Равновесието на стихии е нарушено до основата и заплахата от катастрофа става неизбежна. Мислим само за това как да усмирим и да насочим силите на разрушението в райони, подлежащи на преместване. Планетата е в очакване, в очакване сме и Ние. Тежко време.

633. В моментите, когато антагонистичните токове на пространството са особено силни, трябва да се запази равновесие. Хората са готови да избухнат заради дреболии. Нервната система е напрегната също. С какво да устоите и как? Трябва да се държите и да задържите близките. Отново трябва да се съберат силите и духом да се изправите.

634. (М.А.Й.). Не е имало по-опасно време за съхраняване на вътрешната устойчивост. Вихрите могат да отнесат всички постройки и да потопят съзнанието във вълните на хаоса. Да се задържиш можеш само върху основата и чрез основата. Пазете Основата. Дръжте връзката, макар и механически.

635. (Гуру). Ето сега е настъпило време да проявиш своята сила в действие, тоест в живота. Иначе ще те отнесе като вятърът сламка в бурната стихия на живота.

636. (19 септември). Сине Мой, натискът на стихииите се засилва, разтърсвайки всичко. На тях може да се противопостави само със силата на духа. Човечеството ще се раздели на устояли и неиздържали. И тогава ще Дойда Аз. Мерило за разделяне ще бъде силата на духа. Едни ще се приведат под ударите на стихииите и ще помръкнат, други ще издържат докрай. Изтърпелите докрай ще бъдат спасени. Спасението е в духа. Ето защо така усиляваме духа и подчертаваме значението на това начало. Духът е над всичко. Призвалите го и утвърдилиите го в себе си ще излязат победители от тази последна борба. Двама ще седят един до друг: единият ще бъде взет, другият – оставен; двама ще се приближат към Мен: единият ще бъде взет, а другия оставен. Разделянето ще премине по линия на сърцето, но в духа. С духа, чрез сърцето ще се извърши преобразяването на цялото същество на човека. Духът ще преобрази обвивките и преобразователят ще бъде сърцето, тъй като процесът ще премине през сърцето. По този начин може да се даде превес на духа над всичко, което е пред него. И духом е възможно да се извисяваш. Да се извисяваш духом означава да се преизпълниш с дух – огън, значи да приемеш огъня в съзнанието като водещо, най-висше от всичко останало, начало. В Епохата на Огъня може да се премине само чрез огън. Стихията на огъня, бидейки основна и първична по отношение на останалите стихии, господства над тях и ги подчинява. Духът, утвърдил огъня в себе си, с него ще победи натиска на стихииите, изведени от равновесие. Затова е дошло време всички сили, цялото съзнание да се пренесе в духа. Устремете се в духа и живеете чрез духа, тъй като всичко плътно е ненадеждно и, утвърждавайки се на него, не може да се устои.

637. (М.А.Й.). Как са преминавали героите през всички трудности и препятствия и как са побеждавали? Със силата на духа. Какво са противопоставяли Воините на Светлината в страшната борба с тъмнината, с беснеещата неистово тъмнина? Силата на духа. С какво ще устоите докрай, с какво ще победите? С нея – огнената сила на духа. В тази последна борба за утвърждаване на идващата Светлина призовете духът, който е във вас и се сражайте за бъдещето с единното начало на духа, тъй като с него ще победите.

638. (Гуру). Деветият вал не е преминал, а идва. А някой вече се е уплашил, а някой вече е отслабнал, а някой вече се е усъмнил ще устои ли? Победата е в духа и несломимият се духом ще издържи докрай. Каквото и да става наоколо, призовете с волята си нумена на силата властно и твърдо отвътре. Чрез силата на духа ще се реши всичко, а също и последната битка за светлината, която е във вас.

639. (Майката на Света). Лъчите на Майката на Света пронизват съзнанието с новото разбиране на духа - като призив към човечеството под новите знамена. Отговорилите ще пожънат от признаването на новата сила, властно встъпваща в живота, но приемиете Великата Майка в сърцето, но намерете място за Майката в своето съзнание, в своето сърце, проявявана на Земята в плътните и тежки условия в преддверието на Светлината, вървяща към вас. Духом и в духа приемиете Великата Майка.

640. (20 септември). Неизброимо количество развъплътени съзнания се стараят да внушат на човека най-позорни мисли. Необходим е постоянен дозор и контрол над мисълта. Подобно на контрола на входа на завод, където се проверява всеки преминаващ и където не се допускат странични. Задачата се състои в това да се открие и изхвърли от съзнанието всяка странична, внушена отвън мисъл. Трудността е в това, че чуждата мисъл лесно може да бъде приета за своя собствена, тъй като върху нея няма надпис и, приемайки я за своя, вече да не се опасяваш, допускайки по този начин най-опасната отрова в своята система. В това е цялата същност на борбата за своята независимост от странични влияния: трябва да се забелязват в своето съзнание чуждите мисли, прекарвайки ги пред лъча на съзнанието върху неговия екран и сякаш осветявайки със своя лъч чуждородното тяло. Силният е защитен, но и той - далеч невинаги, а слабият става безволна жертва на страничните въздействия. Често виждаме силни хора във властта на пиянството, пушенето и други слабости, тъй като не са могли да се оградят навреме от нахлуването на мислите, породили порока, мисли отвън, мисли странични, дошли или изпратени от други съзнания. Нужен е непрекъснат и постоянен дозор на волята. Достатъчно е да го отслабиш, за да проникне отровната мисъл в съзнанието и, представяйки се за собствена, да нанесе вреда. Сега, когато стълпотворения от обсебители са устремени към Земята, за да се задържат в нисшите сфери те се прилепват към човека посредством изпратени мисли, внедрявайки ги в чуждото съзнание. Чрез възприетата по този начин мисъл те се съединяват със своята жертва и се хранят от нейните жизнени еманации. По такъв начин стремящото се към Земята съзнание оживява, получавайки

храна от излъчванията на аурата на своята жертва. Учете се с твърда и властна ръка да изхвърляте от съзнанието си ненужната мисъл, знаейки опасността, породена от безконтролното мислене. Мислейки за човека, се свързвате с него с невидими нишки или проводници. Мислете за това с кого и как се съединявате, за да не се окажете жертва на нежелателни въздействия. Твърдата и решителна заповед на съзнанието да не възприема мисли от определени лица създава защитна стена и ако заповедта е силна, мисълта се отразява и не се допуска автоматично от заградителната мрежа. Трябва да се намери защита от мисълта. Всяка мисъл засяга обекта със своето съдържание, тоест това, за което или за когото тя протича, и получава ответна реакция от засегнатия обект. Бъдете предпазливи с мисълта. Мисълта е верига на робството или крила на свободата, тъй като мисълта отнася върху своите крила или в обятията на тъмнината, или в сиянието на Светлината. Обикновените хора са роб на своите мисли. Къде са свободните?

641. (М.А.Й.). Ако можехте да знаете колко скоро трябва да се осъществи бъдещето, сърцето би се преизпълнило с радост. Огнената и тънка постройка е готова да се влее в плътни форми, но съзнанията на хората още не допускат това. Преградите на тъпотата и невежеството не са в състояние дълго да удържат предопределеното бъдеще. Те трябва да бъдат съкрушени. Разривът е по всички страни. Съзнанието е сякаш пред пустота. Но отсъденото ще се осъществи. Чакайте.

642. (Гуру). Очаквам покланане на посева. Още малко. Всички чакаме. Сроковете на отсъденото време дойдоха и се дават знаци. Те са много. Според знаците съдете и за близостта.

643. Дайте Ми възможност да окажа помощ чрез вашия устрем към Мен. Без него не Мога да проникна в съзнанието. С какво може да бъде утвърден Владиката в себе си? Чрез любов, устремена към обекта на любовта, укрепвайте връзката. Обичайте Ме и с това ще удесеторите възможността.

644. Великата Майка на Света, докоснала се с Лъча в съзнанието на смъртния, го Приближава към живота на духа. Лъчите трептят напрегнато в пространството, откривайки приемниците, готови да се разтворят. И много се отварят и започват да звучат. Когато зазвучат множество ще дойде време Великата Майка отново да се утвърди на Земята. Идвала е, за да си Замене и ще Дойде отново, за да Разкрие отново пред света величието на двете Начала. Тя е Майка, а вие сте деца. Осъзнайте Нейния Образ в своето сърце, устремено към Светлината. Времето на Владичицата наближава. Времето наближава и Сроковете в пространството диктуват неотложността на събитията. Идва Светлина.

645. (21 септември). Майката на Света е Велика Индивидуалност, Стояща извън пределите на Земята, но Засягаща видимо Земята със Своите Лъчи. Лъчи от Аурата на Великия Дух. Устремилният се към Нея пребивава в Сиянието на Нейните Лъчи. Устремете се духом, извисявайки се с откъсване от Земята. Идващ при Мен, Приемам те радостно! Моето Лоно е необятно. Има място за всички. Устремът търчи нишките на връзката. Владичите са Събирачи на духове във Фокуса на Моите Лъчи. В пространството на Светлината този Фокус е реален и по-здрав от земната твърд. В Космическите постройки той има своята Сфера, която е цел на устрема на съзнателните духове. Духовете на Шестата раса се събират от Владичите под Моите Лъчи. Владичите са Събирачи, но Обединителката съм Аз. Магнитът на Моя Дух е мощен. Ти си в Сферата на неговото притегляне, сине на Светлината, Наш син. Космическото родство е над земното и преживява и Земята, и времето. В безпределното пространство е необикновено важно да имаш фокус за устремяване. От него се определя мястото на всеки в Космоса. Всички имат такава! Но къде? И лунният Конус на тъмнината също е в Космоса, и другите разлагащи се луни. Всеки определя своето място чрез устрема, осъзнат или неосъзнат, и по него създава притегляне, определяйки своя път, своята съдба. Стълбата на Йерархията продължава в Небето, издигайки Върх в Космическата Безкрайност. Тя се дава на човечеството като основа на неговото Битие. Майката на Света е Звезда, водеща йерархически.

646. Сине Мой, укрепи увереността си в Моето Слово. Степента на Космическо сътрудничество в Лъчите на Майката на Света, с Нейната Велика Индивидуалност, е Утвърдена от Мен и ти си сътрудник. Дават се нови възможности. Трябва да се отнесеш към тях съзнателно и без отрицание. Непресъхващият Източник на мъдрост се отваря за дерзаещия и далечното и недостижимо става близко. Ускоряваме еволюцията на земното човечество. Нужни са сътрудници. Но те са толкова малко. Смятайте за щастие да започнете нов етап – пространствено-космически възход. Днес възможностите се умножават. Тежестта на времето служи като причина за това. Колкото по-черна е тъмнината от Земята, толкова по-ярка е светлината от Светлината. Към нея се стремете...

647. (М.А.Й.). Подобно на това, както гигантите на духа вървят по върховете, така вървете и вие, устремявайки се над накипа на живота и земния нагар: с крака по Земята, но с глава в Небето. От земното не може да се избяга, да се даде дан на Земята е неизбежно, тъй като ядем и пием, и дишаме, но издигайки се духом над Земята е възможно да повдигнеш и Земята със себе си, но не и да се потапяш в нея без остатък. Така се утвърждава равновесието между земното и небесното и се определя златния път, или средния път. По него са вървели всички Велики Духове, по него вървете и вие. Кесаревото – Кесарю, Божието – Богу, телесното – на тялото, но духовното – на духа, издигнал се над Земята в огнена устременост към Светлината.

648. (Гуру). Хубаво и полезно е да се извисяваш духом, но е хубаво да издигаш и тялото след себе си, тоест практически, в живота. Неприложеното знание остава без последствия, приложеното дава сила. Силата се утвърждава в действие. Желайте с цялото свое същество да приложите в живота полученото от Учителя знание, за да станете силни и да израснете духом.

649. (22 септември). (Майката на Света). Доктрината на напрежението засяга всичко съществуващо. Идва ден и той е близък, Моите Лъчи да залееят, да потопят съзнанието на земляните. Всеки трябва да се обозначи като трансформиращ се център, или да изгори. Искам да приближа, но над Земята. Всичко (земно) оставете, приближавайки се към Мен. Необходими са и благоприятни атмосферни условия, и съчетания на светилата. Моето време победно встъпва в управление.

650. Учи се да удържаш Общуването при всякакви условия. Разбери, всички те са временни, но Владиката е постоянен. Те ще преминат, ще се разсеят като дим, но Висшето Присъствие ще остане с теб завинаги. Така ще се отдели истинското от лъжливото и временното от вечното. Застани на границата между двете, за да видиш и едното, и другото и да ги претеглиш върху везните на разбирането и мъдростта. Радостта и мъката на хората са от самите тях, от егоизма и нямат корени в Безпределността. Трябва да се пуснат в съзнанието корени в сферата на вечната мисъл. И когато те се закрепят и дадат кълнове, плодове и отново семена, вечният посев ще се укрепи, измествайки фантомите на временното, докато времето и временното не изчезнат съвсем, за да се заменят с вечното.

651. (М.А.Й.). Днес ще кажа: пази се да не се потапяш в земното изцяло, за да не заслони то сферата на духа. Даже тогава, когато земното звучи силно и ярко, не забравяй за това – другото, което няма никога да ти измени и ще остане с теб, когато всичко земно премине и не остави следа.

652. (Гуру). Бъди силен във всичко, дори и тогава, когато се поддаваш на своите слабости. Силният е оправдан, но нищожеството и слабостта нямат оправдание, тъй като са осъдени.

653. (23 септември). Мисълта, заредена с психическа енергия може да действа обикновено, но може да действа в определен срок, тоест в течение на определен и указан период от време. Тези срокове са различни – от няколко дни до цели хилядолетия. Срокът се определя от волята. Всяка заръка се залага върху дадената форма на мисълта, изпълнявайки точно волята на изпратилия я. Мисълта, необусловена от срок, няма тази точност, която притежава срочната мисъл. Същото може да се каже и за въздействието на лъчите, изпращани със специална цел. И в Нашата помощ наличието на определено време на изпращаните от Нас мисли има голямо значение както за Нас, така и за тези, на които се оказва помощта, или с когото е установен контакт. Вие също се учете да обуславяте мисълта със срокове. Това създава по-голяма стройност на мислената форма и освобождава пространството от излишни енергии. Мисълта, неограничена в рамки може да продължи да действа дълго време след изпращането и дори тогава, когато това въздействие вече не е нужно, а възможно е да е нужно съвсем противоположното. Условията могат да се изменят със съвсем други, когато е нужно въздействие от съвсем друг порядък. Старата мисъл ще поддържа предишното положение, нанасяйки вече вреда, а не полза. Всичко си има своето време.

654. Приятелю Мой, ако нещо е допуснато, то това съвсем не означава, че на допуснатото се дава власт над съзнанието и че то може да звучи за неопределено време и не на място, изпълвайки съзнанието с отзвука на извършеното. Ако е допуснато всичко, то съвсем не е затова, за да овладее то съзнанието. Свободата от извършените дела по никакъв начин не трябва да се предава, колкото и привлекателни и интересни те да изглеждат. Само единствено на Владиката може да се отдаде съзнанието без ограничения, предели и уговорки, тъй като от допуснатата вътре Светлина човек може само да преуспее. Всичко останало се допуска дотолкова, доколкото то застила пътя и не пречи на придвижването. На всичко трябва да се намери необходимото място, но не повече от това, което то

заслужава. Ето, ти си позволил на нещо да зазвучи интензивно, забравяйки, че само преди няколко седмици в течение на цяла година беше предаван безпощадно и със самозабравяне. Може ли това да се забрави и на звученето на непроверените и непотвърдени от живота чувства да се осланяш до забравяне на по-важните и непреходни неща? Постави всичко на своето място и не се умилявай от външността на явленията. Неизменяем е единствено Владиката, на Него и служи самозабвено, а не на фантомите на преходните човешки чувства. Запази силата вътре и не я давай на никого, и вътрешно не се разривай даже на най-близките, ако искаш да ги задържиш. Магнитът изиска умело и внимателно отношение. Цени се, уважава се и задържа само силата. Бъдете силни и дръжте своите мисли и чувства при себе си. Доверилият се на някого докрай просто не е умен. Важно е да се вярва единствено само на Учителя и да се уповаваш само на Него. Всичко останало е невярно. Каквото и да правиш и каквито и ярки да изглеждат цветята на Земята, помни, че по-верен, по-близък и по-надежден от Водещия за теб няма никой. Затова Казвам: “Не предпочитай временното пред Висшето, което притежаваш заедно с Мен”. Погледни на всичко, което така ярко звучи за съзнанието, за да имаш правилна оценка и да не се предаваш на илюзии. Заедно и ще гледаме, заедно ще оценяваме, за да не бъде приет миражът за действителност. Човешката природа е изменчива, защо да ставаш жертва на тази изменчивост в другите, когато Учителят е неизменен. Върху Него е и ударението завинаги.

655. (М.А.Й.). Учителят внася своята корекция във всяко явление на живота и в това именно се състои ръководството. Земното съзнание възприема всичко по своему, но Учителят е на стража и се Стреми да покаже в какво е грешката на мисленето и как да се изправи течението на мислите. Ще ценим тази постоянна Грижа и Вниманието, в тях е Ръката на Учителя. Ще ги приемем сърдечно и с разбиране, за да бъде пътят прав. Всичко е добро на своето място и нищо не се поставя по-горе от Учителя, стига, макар и временно, да отдалечава и отделя от Него. От това положение и ще се ръководим в живота.

656. (Гуру). Поставилият Учителя на Светлината в своето съзнание по-високо от всичко и по-напред от всичко, е на правилен път. Но забравяйки за това, макар и временно, в дима на земните преживявания, вече се отклоняваш от пътя. Първата мисъл в съзнанието сутрин е за Учителя, а също и последната, преди лягане за сън, и в живота е на първо място. Това е навсякъде, винаги и във всичко. Така и вървете, ако искате да преуспеете, неотменно, без колебания, спирки и ненужни блуждаения.

657. (Майката на Света). Моето Време настъпи. Затова се дават знаци. Вижте ги. Намерете време да отделите и на Мен време във вашето разбиране. Най-голямото явление може да премине незабелязано покрай съзнанието, ако последното не е подготвено. Затова Искам да отворя очите на душата към Космичността на ставащите явления. Моите Лъчи, за първи път достигнали Земята преди повече от четвърт век, днес стават достъпни за изтънчените съзнания в по-явни и достъпни форми. Моите Лъчи стават реалност за духовете, които са им съзвучни, защото Влизам в живота като Застъпница, Попечителка и Представителка за народите. Всеки, който Ме е приел, получава своя дял и ще го получи неотменно. Ще ставам неотречимо Явна за тези, които Ме приемат и ще Влизам в техния живот, и ще Извия техния дух. Моите Лъчи се вливат победно в света, вървящ към победа на Светлината над поразената тъмнина. Деца на Земята, Призовавам ви да изоставите споровете, кавгите и раздорите и да се сплотите тясно под Лъчите на Живота, изпращани ви от Мен на Земята. Дошло е време, настанало е време да се познае Мощта, Грижата и Любовта на Майката на Света!

658. (24 септември). Стихията на водата взема голямо и активно участие във всички процеси на живота, протичащи на планетата, а също и другите стихии. Тази работа трябва да става в пълна хармония на стихииите една с друга. Планетният момент е опасен с това, че това равновесие е нарушено. Активността на стихииите е напрегната. Те са излезли от бреговете. Стихииите се подчиняват на психическата енергия на човека. Ако психическата енергия на човека е обединена в мирно и приятелско сътрудничество, тази сила поставя стихииите в хармония и равновесие, ако ли не, равновесието на стихииите се нарушава и те се стремят да се проявят в хаос и разрушение. Мирът в целия свят е нужен за обуздаване на стихииите. Стихииите се съдържат и в организма на човека. Управлявайки ги в себе си, той може да ги управлява и навън. Колективно човечеството лесно може да управлява стихииите, но при пълно съгласие помежду си. Мирът в целия свят е изискване на момента. Няма друг път да се уравни беснееето на стихииите, предизвикано от враждата и смутите между хората. Привеждайки ги в равновесие вътре в себе си, човек може да пристъпи към тяхното обуздаване и на планетата. Висшите принципи на планетата са хората. Затова и стихииите им се подчиняват, но при наличието на

взаимно съгласие между тях самите. Без равновесие в духа не могат да се уравновесят стихийните нито в себе си, нито навън, и да се покорят. Искате ми се да извикам на хората, за да се опомнят, докато не е късно, поне заради своето собствено спасение.

659. (М.А.Й.). Винаги на дозор, винаги на стража, където и да било, и каквото и да се случва наоколо - това и ще бъде залогът за успеха.

660. (Гуру). Да се проявява постоянство в необичайни условия, ще бъде залог за победа.

661. (Майката на Света). Деца Мои, скоро ще ви Призова под чадъра Дуккар, вас, които Ме признавате.

662. (25 септември). (Майката на Света). Колкото по-нагоре е Индивидуалността на Стълбата на Йерархията, толкова повече се разтваря личното малко “аз” при приближаване към Нея. Всяко приближаване към Висшето изисква някакво отричане от себе си и колкото по-горе, толкова повече. В Твърдината няма място за личното начало. Устремявайки се към Бащата на Светлината, трябва да се забрави за себе си. Още повече в Сферите на Майката на Света. Не се приближава там неможещият да се откъсне от себе си. Там няма какво да прави този, който е обременен от своя егоизъм. Чист и свободен отива там духът. И първото условие на приближаването е самоотхвърлянето на личното “аз”. Микросвета трябва да стане Макросвят, за да обхване Макрокосмоса. Оставяйки личното “аз” удома, е възможно да се докоснеш до Мен. Трябва да се учим всичко дребно, всичко житейско, всичко тясно земно да се оставя назад, когато идва времето за далечни полети. Астралът е вместилище на личното начало и той не може да излезе извън пределите на земната аура. Значи проводникът трябва да бъде по-висши и по-тънък. Такъв ще бъде менталът, освободен от тежестта на камичното [чувственото] начало. И преди да се пристъпи към Общуване с Мен, трябва да се приведат обвивките в порядък, отделяйки астралните чувства и емоции от висшите проводници и привеждайки ги в мълчание. Нека замлъкнат вътре земните гласове, нека се прекрати звученето на суетата, и тогава, само тогава музиката на сферите ще стане достъпна и Моето Царство, което не е от този свят, ще започне да се разкрива пред съзнанието. Смятайте, че формулата: “Отвърни се от себе си и Ме последвай” е основно условие за приближаване към Светлината, и носителят му може да си представи себе си на Далечната Звезда. На нея не са уместни нито дома, в който живеем, нито дрехата, която носим, нито чувствата, нито мислите, които изпълват съзнанието в течение на обикновения ден. Всичко е ново, всичко е друго, всичко не е такова, каквото е при вас. За възприемането на новите условия съзнанието трябва да се освободи в духа от старите. Може, може да се достигне до Мен, ако решението е твърдо и по-силно от притеглянето на обкръжаващата среда.

663. Сине Мой, всичко, извършено от човека се отпечатва в неговата аура и той носи върху себе си неизтриваемите знаци на своите деяния. И е добре, ако той няма от какво да се срамува. Идва момент за всеки дух, когато ще трябва да представи оголената своя същност пред другите съзнания. И ще стане видимо явно за всички всичко извършено на Земята тайно. Необходимо е много мъжество, много воля и твърдост, за да не се объркаш и да не загубиш достойнството на духа и съзнанието за своята сила, когато всичко толкова щателно пазено и скривано от страничните очи стане всеобщо достояние. Обърканост, срам, усещане за собственото нищожество и дребнавост властно завладяват човека и бремето на позора става непоносимо. Но достойнството на духа все пак трябва да се запази, независимо от всичко. Нито да съдят, нито да осъждат не е дадено право на никой, освен на Висшите, но Те не Осъждат. Те Знаят и сега всекиго от вас именно такъв, какъвто той е, без покривало. Ще осъждат, ще се подиграват, ще злобят тези, които нямат право да съдят. Ето и, че точно пред тях трябва да се прояви ликът на мъжеството, ликът на твърдостта, ликът на спокойствието, ликът на равновесието и пълното достойнство на духа, независимо от това, че е отворена книгата на действията. Така също и близките, виждайки това, което не са подозирали през живота на Земята, могат да приложат осъждане и да предизвикат срам и страдания. Трябва да се подготви духът и за това, и да се закали мислено против възможните осъждания, и бремето на осъжданията от страна на тези, с които е близко свързано. Но осъзналият силата в себе си и утвърдил някаква степен на безпристрастие може да премине през тези тежки изпитания, без да загуби равновесие, и това ще бъде победата. Чудовищата на прага ще се нахвърлят върху пристъпващия през него: трябва да се събере цялото мъжество и спокойствие, за да се срещне лице в лице обективната същност на всички свои пороци и недостатъци, изразени във видими астрални форми на Тънкия Свят, и те трябва да се срещнат безстрастно и да бъдат

победени. Затова ще закаляваме мъжеството си в живота, ще утвърждаваме равновесието, спокойствието и безстрашието пред лицето на живота. Духом ще се учим да преминаваме през всичко, без да губим равновесието на духа. И ако то се е състояло то вече не е страшно да се премине, съхранявайки го пред тези, които го нямат или не са го имали през живота. Пред развъплътените не е трудно да се премине с отворена душа, ако победата над себе си се е състояла, тъй като кой е в състояние да съди победителя? Значи трябва да се постигне победа на всяка цена, тъй като чувството на унижение и позор от разкриването на своите скрити деяния е непреносимо и непоносимо, и пари по-лошо от огън. Но победителят над себе си, утвърдил равновесието, е неуязвим от нищо и от никого. “Съдете, ако можете - ще каже той на своите доброволни съдии - съдете, ако вие сте победили себе си и сте достигнали това, което е достигнал моят дух в земния живот, пълен с борба и страдания. Съдете, ако искате, но знайте, че единственият мой съдия е Владиката. А вие не сте нищо за мен, за мен – поставилият Владиката над всичко, над всички и в това число и над вас. Той е мой съдия, а не вие и вашият съд не е признат от моя дух. Моят път е по-нататък и от Негово Име, позовалият ме и призналият ме за Свой син, независимо от всички мои недостатъци, аз ви заповядвам да ме оставите и да не преграждате моя път. Не с вашите имена, а с Неговото Име аз вървах през живота, и с Неговото Име се устремавам и след смъртта към Него – към Владиката на Светлината. И вие, преграждащите моя път, вие не сте ми приятели, затова се махнете от моя път”. На приятелите и близките кажи: “Ето ме пред вас такъв, какъвто съм. Моят път е по-нататък. Който иска да върви с мен, както е вървял и в живота, ще вървим заедно. И на разбойника е бил обещан рай, заедно с Владиката, и блудницата е била доближена. Пътят на никого не е заповядан. Аз вървя по-нататък. А вие? Как мислите? С мен ли сте, или сами? Може би вие сте достигнали съвършенството? Тогава нашият път не е един. На мен ми трябва да премина още много животи, за да стана съвършен до някаква степен, тъй като съвършен е само Единствен Бог. Вие си останете при вашето съвършенство и при вашата доброта, а аз трябва още много да поработя над себе си. Прощавайте, приятели, но не съдете другите, тъй като ще останете с вашето осъждане. А моят път е по-нататък и вече нямам време да се ровя в земните отпадъци”.

664. (М.А.Й.). Сине мой, върви през всичко и не се огъвай пред нищо и пред никого. Твоят път е решен завинаги и за цялото бъдеще. Това е пътят към Владиката и с Владиката. И препятстващите гласове ще бъдат предадени на Неговата Воля. Така и в Неговото Име върви, с Неговото Име ще победиш всичко, което подлежи да се победи. Помни: победа на всяка цена.

665. (Гуру). Не съдят само победителя. И ако искаш да не бъдеш съден, победи. И няма да бъдеш съден нито тук, нито там, тъй като всичко, което си извършил в живота, се е увенчало с победа. А делото се увенчава от края му.

666. (26 септември). Хранилището на Космическата мисъл съдържа в себе си всичко когато и да било помислено от човешкия дух, от първите негови съзнателни стъпала на човешкия живот и до най-високите, до неизречимите, до степенята на Планетните Духове и по-нагоре. И тези мисли са достъпни за човека. Възприемането става по съзвучие. Примитивните раси не могат да възприемат най-висшите мисли или грубото съзнание – изтънчените. Именно изтънчеността, изтънчеността на приемника обуславя характера и степенята на възприеманите мисли. Съзнанието, подобно на радиоприемник, може да бъде настройвано на всяка вълна, ако развитието позволява. Съзвучието става по съответствие. За да се осъществи съответствие, трябва да се съберат и натрупат в своя микрокосмос елементи, съзвучни на характера на възприемането. Без съответствие процесът става невъзможен. Не може да се възприема, ако няма с какво. Човек възприема от само себе си, със своята същност съзвучните му мисли. Законът на съзвучието управлява света. И всичко живо съзвучи със света навън по съответствие. Придобиването на необходимите или желани качества може да става съзнателно. Духът взема своята еволюция в свои ръце и създава необходимия канал на устременост. Трябва да се отхвърли всяка гадателност, неувереност и неопределеност. Законът действа точно и неизменно. Евангелската формула: „Каквото посееш, това и ще пожънеш”, представлява една от формите на разнообразно изразяване на закона за съзвучието. Така може и да се чука и да се моли, но очаквайки резултатите в точно и пълно съответствие с изпращаната мисъл. Разбира се, в основата на процеса лежи мисълта, създаваща изискваното необходимо съзвучие. Какво може да очаква човек в отговор, обърнал се към някого, или към нещо в черните огънове на злобата, ненавистта или жестокостта? Разбира се, отговорът ще дойде по съзвучие с тези димни огънове. Така и мисълта, изпратена с чисто сърце, няма да

остане без отговор. Може мислено да се обърнеш към всяка Индивидуалност, стояща на стъпалата на Йерархическата Стълба и яркостта на отговора ще бъде според степента на обръщението. Под различни наименования в различни векове са скрити все същите Велики Духове, Застъпници за човечеството, които го Водят по пътя на Космическите предназначения. Йерархически под една или друга форма, под едно или друго наименование винаги се оказват най-близките пътища за обръщане към Висшите, за да не се чувства човек самотен и изоставен във Великото Лоно на Космическия Живот, но да знае, че са близко Тези, Които го Водят. Достъпността на Висшите Облици трябва да се осъзнае, преди да се обърнеш към Тях. Обръщението става по същия начин, подчинявайки се на закона на съзвучието. И настройката на приемника играе решаваща роля. Молете и ще ви се даде, но по съответствие, но по съзвучие на вашия микрокосмос с Лъчите на това Съзнание, към което сте се обърнали. Ключът е в ръцете на човека и от него зависи колко пъти да го завърти и как.

667. (Майката на Света). Обръщащият се към Мен, помни, че в отговор ще Наситя твоето съзнание с енергии, съзвучни на твоя дух. Обхватът на Моите Лъчи е широк и несъизмерим със степента на твоето съзнание, затова можеш да черпиш от Мен безпределно. Магнитната вълна на духа, устремена към Мен ще донесе и притегли от Моите Лъчи всичко, което е в състояние да притегли, но не повече от силата на своето напрежение. Затова Казвам: “Устремете се, дайте, проявете вълна на напрегнат устрем, напрегнете сърдечните огньове и ще ви Залеея в сиянието на Моите Лъчи. Но се напрегнете, но не проявявайте безразличие и равнодушие, но силно желайте със сърцето си да почерпите от Моите Лъчи”. И наистина ще ви се даде според силата на вашата устременост, и гладът на духа ще бъде наситен. И ще усетите със сърцето си, че действително ви е близка Майката, която ви е породила от Своя Лъч.

668. (М.А.Й.). Правилно, сине мой, не ние само по себе си притежаваме значимост, но само според степента на изразяване и проявяване от нас Волята на Изпратилия ни. Тези, Които Стоят зад нас и Чиято Воля донасяме на света за изпълнение, обуславят нашата значимост и придават смисъл на всичко, извършвано и творимо от нас. Ако се отделят от нас Стоящите зад нас, то цялата наша работа и нашата мисия ще загубят своя смисъл. Затова формулата на Великото Сърце, Дадена на човечеството и изразена с думите на Спасителя, че „Аз Сам по Себе си Съм нищо, но Моят Отец, Пребиваващ в Мен, Той Твори”, засяга всички, без изключение, Служители на Светлината, всички Служители на Йерархията, така също и вас, вървящите след Нея, след Йерархията на Светлината. Затова се учете да действате не сами по себе си, не отделено, но заедно със Стоящите зад вас. Така и разбирайте какво значи да се действа от Името на Учителя или в Негово Име, или с Неговата Сила и с Неговите Лъчи. Спомена, че не вие, но Той във вас е мощен и непобедим, и че вие без Него сте нищо, но с Него - могъща, огнена, непобедима сила.

669. (Гуру). Аз, Майката на Агни Йога, Владиката, всички сме в единния Лъч на Великата Майка на Света, и всички ние сме едно. И ти бъди също едно с нас, слят в едно неделимо цяло. И заедно ние ще творим и нашето творчество ще бъде огнено и неприличащо на това, което творят хората. Учи се да действаш по Висшия Лъч. С него ще преуспееш във всичко. Учи се да действаш смело и уверено. Така действаме ние.

670. (27 септември). Сине Мой, прояви сила в съзнанието да се задържиш за Мен. Разбираш ли, че цялата работа е в това, съзнанието да се задържи върху избрания Облик. И Лъчите на аурата на избрания Йерарх ще насищат аурата на устремилия се към Него дух. Знаете колко труден е устремът. Но е даден ритъмът. С ритъма ще влезете в светая светих и с ритъма ще победите себе си.

671. Ще разделим всичко около нас на две части: на това, което остава след нас и на това, което с нас ще пребъде. И за едното, и за другото ще намерим време, но по съизмеримост. Несъизмеримо е да се отделят силите на духа за това, което ще отминие и ще се забрави изцяло. Но ще бъде плодно да преизпълните своето съзнание с това, което ще остане с вас завинаги. Човекът е процес. Великият поток на живота тече през неговия микрокосмос, тройствен по същество и двойствен по структура. Огненото зърно на духа се движи чрез него, а той на свой ред тече през неговите обвивки. Но зърното на духа в своята неизменна стихийна същност остава нерушимо, макар и да наслоява опит и знания. Безмълвният Свидетел, Гледащ отвътре, е събирач на опита на живота. Трябва да се утвърди в съзнанието това вечно безмълвно Присъствие на Висшето, което е в човека. Трябва това Присъствие да се направи осезаемо и усещано, трябва да се осъзнае в живота на обикновения ден. Всичко тече, но ти

си Гледацият. Всичко живее, живееш и ти, мъчиш се, страдаш, преживяваш и се радваш, но Безмълвно Гледацият в теб на всичко това, което става с теб и в теб, Той е ти, а не ти си себе си – радващият се или страдащият. Двойствеността на приходящите явления е по-долу, Той, Гледацият, е над тях и извън тях. Той е в потока, но извън него, Той е в живота, но извън него, Той е ти, но не е ти, а Гледацият на всичко, което се случва с теб. Ти си смъртен и тялото, и твоите обвивки могат да бъдат отнети от теб, но не и Гледацият, тъй като Той е вечен и неунищожим. И твой дух е по-близък до Него, отколкото тялото, астрала и ментала. Те са само оръдия на духа или проводници на съзнанието, дадени ти за времето на един живот, за да бъдат заменени с други и нови. Но Той е несменяем, на вечен дозор, събира жетвата от земните животи. Тялото е временно, по-продължително – тънкото, още по-продължително – менталното, но в края на краищата се отхвърлят всички, а Той Остава в тялото на Светлината и в тялото на Светлината и сега Пребивава в теб. Тялото на Светлината е Неговата вечна обвивка, растяща в своята Светлина, само Той единствен остава неизменен. Отдели в себе си ясно своите принципи по различна продължителност във времето и, отделяйки ги, помисли какво внимание, загриженост и обслужване заслужава всеки от тях, намери тяхното правилно разбиране и място в твой микрокосмос и на всяко въздай дължимото и пред всяко изпълни дълга си, тъй като те са ти дадени за мъдро използване и като възможност за натрупване опыта на живота. И разбери ценността, възможностите, целта и ограниченията на всяко. И на всяко отдели дължимото според неговата значимост. Разчленяването на проводниците в съзнанието ще помогне за тяхното овладяване и ще даде възможност за тяхното съзнателно използване на съответните планове. Умението да се ползва от своите тела на различните планове на битието е преимущество на Архата. Но преди това е необходимо те да бъдат отделени едно от друго в съзнанието. Това не е лесно, тъй като те са много обвързани помежду си и движението в едното веднага предизвиква ответна реакция в другите. Мисълта поражда чувства и емоции, а чувствата – мисъл, и кълбото от човешки преживявания започва да вибрира отчетливо. Безстрастието учи на това как да се отделят движенията в астрала от висшите обвивки и да не се допуска сливането с тях, също и равновесието. Има качества на духа, които, обуздавайки астрала, отделят тази неистова обвивка от Висшето „Аз” и я подчиняват. Това е първата степен към разчленяване на проводниците за пълното им овладяване. Всеки опит за овладяване на себе си не е без последствия. Всяко усилие да се прекрати движението на астралната обвивка приближава към властта над нея. Може, може да се преживее цял час, или даже цял ден, или даже цял живот без проявяване на движенията в астрала. Може даже съвсем да се отхвърли той, привеждайки го в мълчание. Пълното безстрастие ще бъде награда за победителя, пълно равновесие и власт над себе си. Спокойствието е венец на духа. То увенчава челото на победителя, подчинил напълно своя астрал.

672. (Майката на Света). В пространството на Светлината няма място за неистовия астрал. Затова към Мен се устремяват духом или в ментала. Това означава, че земните малки чувства се оставят далеч долу на Земята. Трудно е да разчлениш себе си и да оставиш земното на земното. Но Моите Висши Сфери не допускат земните вибрации. Затова трябва да се извисиш и духом да се издигнеш над всичко, което така властно завладява съзнанието на Земята. За да се утвърди притеглянето на Моите Лъчи земните притегляния трябва да се намалят. Висшето е несъвместимо с нисшето. Все пак трябва на нещо да се отдаде предпочитание и да се изпълни съзнанието с едно за сметка на друго. На двама господари е невъзможно да се служи едновременно без ущърб за съзнанието. Затова избирайте какво да предпочетете. Големият избор става на Земята, избор и отбор. И са толкова малко избралите Висшата Светлина. Последният избор и последният отбор е чрез указанието на пространствените Призиви.

673. Когато сферата на личните преживявания и прояви на егоизма заслоняват и затъмняват въздействието на Висшите Сфери, слизането надолу на духа и даже неговото падение стават неизбежни. Просто Светлината излиза от негодното вместилище и се заменя с тъмнина. А когато наоколо е тъмнина, отстъплението от Светлината е мъчително. Къде да намерите сили да не отстъпвате нито крачка? Само в Учителя на Светлината. Но и към Него можеш да се приближиш само забравяйки за себе си и без да влачиш своето его след себе си към Него. Защо Му е на Него това, което ще отхвърлите от себе си, когато дойде време? Стремете се със своята светлина, а не с тъмнина да се докоснете до Него. С ярките лични и астрални преживявания не може да се докоснеш до Учителя. Нека да замлъкне ярката астрална обвивка пред Великия Лик, и тогава Светлината на Неговия Лъч ще стане достъпна. А вие се опитвате да се приближите в опиянението на личните преживявания. Приведете ги в спокойствие

и едва тогава се устремете. Иначе съзвучието няма да се утвърди. Чрез най-доброто и висшето в себе си достигаме Висшето извън себе си и започваме да му съзвучим. Търсете, но в духа, молете, но нека да моли не егоизма, а духът. И устремили се духом, ще получите помоленото в духа.

674. (М.А.Й.). Да! Да! Да! Трикратно потвърждавам ценността на Записите на изпращаните мисли. Записките са необходими. Тяхното значение ще се забележи само във времето. Затова пиши, без да разсъждаваш. Да разсъждаваш може после, след като Записът е завършен. Мнозина биха искали да записват, но какво и как? Могат да стоят с часове и да се съсредоточават и въпреки това да не изтискат нито ред. Но когато мисълта се влива плавно и свободно в съзвучния приемник на съзнанието, това означава, че контактът е силен и Общуването е налице. Сине мой, притежаваш най-изумителната и рядка способност да запечатваш ясно и отчетливо мислите, изпращани от Владиката. Цени тази способност. Равни на теб ще намериш малко сред смъртните, и можеш да считаш, че ненапразно ти е даден този велик дар на духа.

675. (Гуру). Приятелю мой, какво правиш за да преумножиш в себе си съкровището от енергия в себе си? Всичко ли, което е по силите ти? Или толкова, колкото? Няма да сбъркаш, ако поставиш тази задача като най-главна. Защото това и ще бъде задача за утвърждаване на огнената мощ в себе си. Владиката Оценява според огньовете на духа приближаващите към Него. Нима искаш да се окажеш в последните редици? Но ако искаш да бъдеш напред, трябва да приложиш своите сили и желание към това, да натрупаш и събереш кристали от огнена (психическа) енергия. Това натрупване може да се върши постоянно, и във всеки момент, във всички условия и винаги. Знаеш как да правиш това. Казано е достатъчно, трябва само да се приложи и да се помни, че качествата на духа са канали за привличане в сферата на духа на пространствения огън.

676. (28 септември). (Майката на Света). Наричат Ме Майка, тъй като всичко Висше, всичко най-добро, всичко най-скъпо, което има човек и което е свързано с понятието майка, той е получил от Великото Женско Начало, даващо му живот на Земята и в световите. Да се разбере същността на Двете Начала, от които изхожда всичко, значи да се доближиш до извора на живота. Отецът, който е на Небесата и Майката на Света наистина са Космическите Родители на човека. Така Светът е изграден върху величието на двете Начала и Епохата на Майката на Света ще ознаменува приближаването на човешкото съзнание към едното от тях. Утвърждаването на Космическите пътища на човешкия дух е дадено от Него, Владиката, Техния Син, доброволно поел върху Себе си Великата Мисия за еволюционното придвижване на човечеството по стъпалата на безкрайната стълба на духа. Те Тримата са неразривни, неразривен е и духът на човека със своите Космични Баща, Майка и Син, Водещ Земята. Владиката е Провъзвестител на Великото Начало на Майката на Света, Ерата на Която в поредната спирала на еволюцията отново започва на вашата планета, но в нов аспект, в условия никога по-рано несъществували на Земята. Новите Лъчи позволяват да се започне това Ново Стъпало, свързано с наличието на необикновени космопространствени условия. Новите Лъчи са утвърдили тази Степен и от свободната воля на хората зависи да я приемат или отхвърлят. Приелите ще живеят, отхвърлените няма да бъдат в състояние да издържат нагнетяването на атмосферата, пронизана с нови огнени енергии, които, благодарение на отрицанието няма да могат да се съчетаят с еманациите на нервната система на човека. Проводниците на нервите няма да издържат и просто ще прегорят. Ето защо асимилацията от съзнанието на Новите Лъчи и новите условия е толкова настоятелно необходимо. Ето защо е необходимо Провъзвестие и приемане на Посланиците на Светлината, носещи Заряда на Светлината на Новия живот на Земята.

677. Сине Мой, в Мен е всичко, и Великата Майка на Света ти ще узнаеш в Мен и чрез Мен, тъй като Аз Съм Алфата и Омегата. В Мен и търси. Аз Съм с теб. Обвивам те с Моите Лъчи и ти Давам мощ на духа да се бориш с тъмнината и противостоиш. Знаеш вече колко силен и колко мощен е Хаосът, но с Мен ще намериш сили да излезеш победител от тази неравна борба. Помни: победител винаги и във всичко, но когато си с Мен. Искам да те Видя победител, сурово и мощно вървящ през живота. Искам да те Видя осъзнал своята сила, силата на духа, огнената сила вътре. Какво може противостои и кой, ако ти си с Мен и близко? Осъзнай своята сила, тя няма предел, ако е призована съзнателно. Аз те Утвърждавам в твоята огнена мощ, готов във всяка минута да Помогна да приложиш огнените енергии. Ти не си сам, ти си с Нас, Нашият идващ син и ученик. Венецът на Архата е твоя съдба и твоето бъдеще е велико. Ти, признаващият Ни в тъмнината на настоящето и в Моето Име

утвърждаващ Светлината, ти си Наш сътрудник, помощник и близък дух, който Ни обича и е Обичан от Нас. Ти си Наш, тъй като си син на Светлината.

678. (М.А.Й.). Дават се нови възможности. Те трябва да се приемат и, приемайки ги, да се приложат в действие. Поръчението остава неизменно. Сред неговата същност е да носиш в своята аура Светлина на света. Висшата Светлина се предава в света чрез излъчванията на аурата. Целта на живота е да светиш в света със Светлината, произхождаща от Йерархията на Светлината. Ние Наричаме носители на Светлина тези, които по веригата на Йерархията я предават в нискостоящите сфери, към хората. Да носите Светлина на хората е вашата съдба и вашата мисия, да носите Светлина в своята същност, озарявайки сферите наоколо.

679. (Гуру). Радвам се да видя как несломимата преданост и постоянното помнене на Изпратилия помагат твърдо и смело да водиш своя кораб на духа през вълните на настаналите стихии. Ръката е твърда и ходът е верен, и Лъчът на Владиката, указващ направлението е ярък.

680. (29 септември). Разбирането е правилно: не трябва прекалено да се отдаваш на земните преживявания, особено тъмните: изтънчената нервна система реагира болезнено и губи своята настройка и нагласа. Трябва да се ръководиш от принципа: душата знае мярката. И ако душата протестира, значи мярката е надхвърлена. Всичко това не е без последствия, както и всяка емоция и чувство. Правилно е и това, че творчеството ще секне, ако чувствата са пренесени в телесното. Много възможности могат да се изгубят поради несъизмеримост на действията. Нека всички те се намират под контрол и да се регулират от волята. Отива си даже любовта, ако се даде превес на нейната физическа страна. И хората вместо сближаване, започват да се ненавиждат един друг. Еднообразието и монотонността на впечатленията създава обичайност, съпровождаща се от мъка. Изразходвания свръх мярката огън затихва, магнитното притегляне се прекратява. Ауричните излъчвания вече не се притеглят едно друго и разделението става неизбежно. Затова вътрешната опустошеност и загубата на огньовете довежда до явно определени следствия. Трябва точно да се знае към какво водят едни или други действия и вече да не се удивляваш пред неизбежността на следствията. Принципите на отвореното ковчеже във взаимоотношенията на хората се прилагат широко, независимо от това, дали знаят за това хората или не. Ако искате нещо или някого да задържите, проявете сдържаност в чувствата, постъпките, думите и действията си. И обикновената книга многократно прочетена губи своя интерес и не може да се сравнява с новата, още нечетена, но ковчежето е затворено и само тогава охранявания запазва своите магнитни свойства. След като дори Учителят [Христос] е Принуден да стане невидимо-видим, за да да запазят хората необходимото отношение към Него, то какво да говорим за обикновените хора. Разкриването на себе си докрай в действията, думите и постъпките означава пълна загуба на магнитните свойства на духа и способността за притегляне, тоест удържане наоколо даже на последователите, даже на приятелите, даже на преданите близки хора. Изчерпаността е недопустима в нищо.

681. Натрупването на огънове и прахосването на семенна течност са несъвместими. Ето защо на някои стъпала на йога се изисква пълно въздържание. Някои феномени и прояви на психическата енергия са невъзможни при нарушаването на това условие. Служенето на огъня изисква жертви и първата от тях е въздържанието. Въздържанието не означава убийствен аскетизъм, но в същото време то не допуска разпуснатост на психическата енергия, когато не човек владее желанието, а желанието - него безконтролно. Законът за самосъхранението изисква от човека внимателност в своите действия. Да се учиш можеш върху всичко и главно – върху грешките. Важно е да се види вредата от извършената грешка и тогава повтарянето ѝ става нежелателно или даже невъзможно. Така животът учи този, който иска да се учи.

682. Ако искаш да загубиш някого, разкрий му се изцяло, отдай всичко, кажи всичко и не оставяй нищо съкровено или неизказано. Така ще загубиш и най-добрия приятел, и любимия човек, и учениците.

683. (М.А.Й.). Знаем, и виждаме, и искаме всяка грешка да бъде осъзната и разбрана. В това се състои и животът: да се види, да се разбере, за да не се върши повече. Тъй като силният върши поради неведение, а не поради слабост. Кой ще иска съзнателно да си нанесе вреда? Учи се от всичко, винаги и навсякъде!

684. (Гуру). Виждаме и сме натъжени, че грешките все още са възможни. По-добре без тях – кармата е по-чиста, тъй като продължава по-дълго. Не трябва да се забравя, че човешката същност не се променя за един ден и тенденциите на основните тонове на аурата оцветяват действията на човека. И нищо в него, съществуващо дълго и упорито, не може да бъде изкоренено само с едно желание. Нужни са поредица от действия, продължителни и настойчиви. Не вярвайте на думи. На думите се доверяват слепците. Но ти бъди зрящ.

685. (Майката на Света). Видимата сутрин звезда на синьото небе е Звездата на Майката на Света. Моята звезда стои над Земята и изпраща Лъчи на Земята. Мисълта, устремена към нея, привлича тези Лъчи и ги прави достъпни. Мислете за Звездата на утрото, просто изпращайте мисли към нея. Времето на великите промени наближава. В духа си бъдете готови и проявете устременост към идващите Лъчи.

686. (30 септември). Ще определим понятието несвързаност. “Свързани души” (според понятието на Платон) - това са духовете, свързали съзнанието си със Земята дотолкова здраво, устойчиво и напълно, че за Надземното вече не остава място. Всичко, което не е от Земята, няма място в тяхното съзнание. Тяхното съзнание с всички свои енергии е устремено към Земята и магнитното притегляне към нея действа силно. При освобождаването на духа от тялото притеглянето продължава да действа към тези същите обекти (на притегляне) и духът се оказва привързан към Земята и земното. Драматизмът е в това, че тези хора не осъзнават своята свързаност, предполагайки че така и трябва да бъде и че друг живот не съществува. Но даже неголямата устременост извън пределите на тази затворена система вече пробива отвор в другите сфери и изходът става възможен. Затова вяра, колкото синапено семе в Световите над Земята вече дава някаква надежда за освобождение. Мисълта, насочена извън пределите на плътните условия, създава магнитна връзка на духа с предмета на своята устременост и когато тялото вече не пречи и не държи духа на Земята, притеглянето започва да действа по заложеното направление. Прехвърляйте по-далеч и по-високо тези магнитни устремености, те ще ви увлекат нагоре в Надземните Сфери и ще помогнат да се освободите от земното притегляне. Да се залагат тези магнити може съзнателно, разхвърляйки ги в пространството. Фламарион, устремявайки се към звездите, Далечните Светове, е подготвял по този начин за себе си пътя към пространствената свобода и Космическите простори са се оказали за него сфери на притегляне на неговия дух. Именно обилно е пожънал този огнен дух плодовете на своите устремености и е обезпечил своята свобода на работа в междувъздушните простори. Като се познава човека и кръга на неговите интереси е много лесно да се предскаже какво го очаква след прехода на Великите Граници, тъй като всеки ще пожъне това, което е посял, тоест плодовете на своите устремености. Затова Казвам: “Устремете се, приложете всички сили към вашия устрем, тъй като вашият устрем е водещият магнит на духа”. Ако мисълта за някой човек веднага ви свързва с него, а за предмета – с предмета или вещта, за които мислите, то толкова по-силна е тази връзка, ако мислите за Великите Духове и за Сферите на Далечните Светове. Магнитната връзка се установява мигновено и каналът на висшите въздействия започва да проявява животворния обмен на енергии. Казвам: “Устремете се, тъй като можете обилно да пожънете плодовете на вашата устременост. Законът действа точно и носи своя отговор по съзвучие. Устремете се!”

687. Разбира се, магнитната връзка на духа с Учителя на Светлината е винаги плодотворна. С пълна мяра може да черпи духът при утвърденото Общуване от непресъхващия Извор на Светлина. Пределите за получаване са в него самия и ако той сам не си поставя никакви предели и ограничения, то и Знанията постъпват в приемника на съзнанието свободно и неограничено. Наистина ви Казвам, достъпно е всичко и всичко е открито. Времето на небивали възможности е настъпило. Всеки да дойде и да вземе колкото може да вмести съзнанието. Именно от вместимостта, тоест от способността на съзнанието да вмести, се определя степента на получаване на пространствените Знания и пространствените мисли, и други мерки няма. Така всеки получава според това, което е донесъл, тоест донеслия съд с голяма вместимост и големи кошници повече и ще получи. Затова се запасявайте със съдове с голяма вместимост, тъй като малките се препълват бързо и няма да има в какво да се приемат щедро даваните дарове.

688. (М.А.Й.). Когато приемникът на съзнанието е отворен в пълна готовност, готовност постоянна, сигурна и в утвърден ритъм, Надземното Знание в широка вълна се влива в отвореното за

Светлината сърце. Това и ще бъде чувствознанието, тоест прякото непосредствено знание на духа и благо на този, който е утвърдил в сърцето си този непресъхващ Извор на Висшето познание.

689. (Гуру). Ако почувстваш, че са изразходвани сили свръх положеното и равновесието е нарушено, усамоти се в тишината и мълчанието на своя вътрешен свят и в него, отделил се от външната суета ще почерпиш отново сили, и ще възстановиш равновесието, и ще се почувстваш отново силен. Тъй като там, в дълбините на духа, е скрит източника на огнената мощ. От него черпи и се учи.

690. (Майката на Света). Устремете се към Моята Звезда. Грижливо и ритмично прокарвайте канала на устрема. В отговор ще Изпратя вибрации Светлина от Моя Лъч. Свържете магнитно себе си с Моята Сфера и ще влезте в Моята Орбита. Устремете се!

691. (1 октомври). Животът на духа е живот в духа, но не в тялото и не чрез тялото. Всичко телесно не е от духа. Най-близкото до духа е мисълта. Духът мисли чрез своите обвивки. Мозъкът е апарат на духа. Тялото и всички обвивки са негови оръдия и инструменти, тоест проводници. Но той е над всички тях, техен върховен властител и господар, техен управляващ и директор. Властта принадлежи на него, но не на обвивките. Тенденциите и склонностите са елементи от кристализирани енергии, натрупани около зърното на духа. Те действат със своите огньове, подбуждайки духа към това, което той е събрал в себе си за бъдещи прояви. Ако натрупванията са добри и огньовете чисти, благо на натрупалия ги дух. Но ако събраните елементи не съответстват на висшите устремености на духа и го влачат назад или надолу, тенденциите на миналото трябва да се преодолеят или парализират. Това е възможно само при условие, ако огънят на устремеността нагоре превишава огньовете на кристализираните в аурата енергии. Борбата в себе си с миналото, вървящо от мъглата на отминалите времена е значителна страница в живота на възходящия дух. Тенденциите, склонностите и привычките произлизат от дълбините на човешката същност. Всички те са от вехтия човек вътре. Неговата неизживяна същност наброява милиони години съществуване и да се изкорени лунния човек в себе си не е лесна задача. Ето защо и се указва пътя на огнената йога. Огньовете на разкриващите се центрове, преобразявайки организма на човека, изгарят лунното наследство, заменяйки го със слънчево. Слънчевият път е предудказан като антипод на лунната пътека на духа. Духът е огън. Слънцето е средоточие на пространствения огън за нашата система. Затова пътят на човека е към Слънцето. Но магнетизма на Луната е голям. В него е съсредоточено миналото на човека. Мъртвата планета изпраща своите пагубни лъчи на Земята, привличайки и притегляйки в своята орбита всичко и всички, които се отвърщат от лъчите на Светлината, от слънчевите пътеки на духа. Лунният Конус е апотеоз на тържествуващата тъмнина и място на пребиваване на падналите съзнания. Това е царството на духовете на тъмнината, Маракара. Затова пътят на Слънцето и пътят на лунната пътека са дълбоко символични. Затова борбата с лунното наследство вътре е борба на светлината с тъмнината. Затова лунната рефлекторност, инертност и безволие са показатели за лунните пътища. Медиумизмът, психизмът и всяко безволно потапяне в обятията на нисшия астрал е потапяне в тъмнината и признак за падение на духа. Волевата енергичност, напрежението, борбата, устремеността към победа са признаци на слънчевия път. Доктрината на напрежението е доктрина на живота, тъй като Висшето напрежение на енергиите е представено от Слънцето. Но Луната е мъртва и напрежението на нейния магнетизъм е напрежение на флуидите на смъртта. В разлагащото се тяло на човека има също собствен напрегнат живот, живот на смъртта и разпада. Но това напрежение е окончателно тържество на силите на разрушението и смъртта над силите на живота. Ние Говорим за напрежението на силите, съзидаващи живота, строителни и светли. Човек може да наблюдава в себе си наличието на тези два вида енергии: енергиите на живота и създанието и енергиите на смъртта и разрушението. Едните са огнени, слънчеви, а другите – лунни. И свързващият символ на първите ще бъде огнената воля на духа, а на другите – лунното безволие и упадъкът на духа, инволюцията, а след него – крайно разложение и смърт. Слънчевият път е път на волята, растяща в борбата за Светлина. Но лунното опиянение на инертността, безволието и застоя трябва да бъде преодоляно от човека в себе си. Борбата е всекидневна и упорита. Грешете, заблуждавайте се, но в действие, но прилагайки активно своите енергии. В активното действие ще се отсее доброто от лошото, но в тинята на блатния застой единствено разложението очаква духа, обгръщащо го със своите лепкави и крепки обятия. Аз Казвам: “Действайте. Активно, смело, слънчево, устремявайки се към Най-висшето, което имате. Борете се за Светлина, страхувайте се от успокоението, страхувайте се от безволието повече от всичко. И силно се стремете да замените рефлекторността на

вашиите действия с волевата съзнателност”. Миналият човек постоянно напират на авансцената на вашето съзнание. Той трябва да бъде сменен със съзнателността на войнстващия дух, намерил в утвърждаването на огнената своя воля още едно освобождение от веригите на миналото.

692. Наричам ви воители ненапрасно. Борбата за утвърждаването в себе си на новото разбиране на живота и новия човек върви постоянно. Вехтият човек се бори с новия, лунният палячо с огнения победител. Няма безразлични постъпки. Всяка наклонява везните в едната или Другата страна. Напрежението на вътрешните енергии е сигурен показател за това, че действа победителя. Ето защо е указана Доктрината на напрежението. Зоркост, бдителност, дозор, постоянна сдържаност, самообладание, контрол - всичко това изисква голямо напрежение на духа и всичко това указва за това, че пътят е правилен. Помнете: борба докрай при всякакви условия. Да сложиш оръжие и да помръкнеш духом означава поражение и победа на лунната пътека. Всички горящи духом са Наши хора. Огънят обединява всички в здраво и силно семейство на Служителите на Светлината. Ако искате може да наречете йога Служене на Огъня. Служете на Огъня мъжествено и тържествено.

693. (М.А.Й.). Усещате със сърцето и вярвате в нашата близост, и според своята вяра получавате. Вярата е магнитна по същество. Вярата е мощен магнит на духа. Това е огнена сила, устремяваща съзнанието срещу явленията от определен порядък, за привличането им в орбитата на своя дух и утвърждаването им в живота. Много не разбират магнетизма на вярата, отнасяйки я в сферата на неясните усещания. Не, това не са мъгляви чувства, това е мощна сила, огнена по своята природа и можеща да притегли в своята орбита желаните явления. Това са същите котви на духа, захвърляйки които в пространството или в бъдещето, може да се притегли съзнанието към желания обект. Учителят Говори, вие вярвате и въвеждате обекта на вярата и на признанието в своята сфера. Дори и до полюса няма да долетиш, ако не вярваш в неговото съществуване. Вярата е проявено чувствознание, усещането на това, което окоето още не вижда, но сърцето вече чувства. Всички открития и велики изобретения са се осъществили чрез вяра. Случайности тук няма, те са подчинени на закона за волята и магнитно се притеглят към изследователя. Според вярата си и вие получавате от нашата близост, според вярата ще получите и повече от това, за което днес не смеете и да мечтаете.

694. (Гуру). Грешките са възможни и грешките са допустими. Те даже са неизбежни. Но ще ги смятаме за стъпала по стълбата на възхода, тоест, учейки се от всяка от тях на това, как да постъпваме правилно. Да се извлече от грешката всичко поучително от това, което тя може да даде значи да се направи още една крачка напред. Така даже самите грешки, самите заблуждения могат да бъдат заставени да ти служат както могат да бъдат заставени и всички условия, и всички обстоятелства на живота. Запомнете: няма противни условия. Всичко служи на победителя за утвърждаване на победния път. С това съзнание и вървете. Напред има победа, тъй като вървите с Владиката.

695. (Майката на Света). Сине Мой, сам виждаш как последователно се проявяват степените на приближаване към Мен. Устремът, насочен в пространството създава магнитна връзка и по този проводник на духа върви насищането му с енергии от тази Същност, към която се устремява духът. Законът е прост, но ефективен. И съзвучието тържествува с победа на духа. Ако искаш по-голяма Близост, напрегни дерзанието. Трябва да решиш сам какво иска духът. Скалата на Моите вибрации, или на Лъчите Светлина е толкова широка, че твоят дух трябва да определи сам какво иска да извлече магнитно от Моята Съкровищница. Трябва по-ясно да се оформи устрема. Размазаността и неопределеността не дават резултати. Трябва да се знае точно какво иска духът. Искайте, но знайте какво искате. Търсете, но знайте какво търсите, преди да го намерите. Енергията, магнитно устремена, трябва да има ясност и определеност, като стрела, изпратена в целта. Тази ясност на целта е залог за гаранцията на успеха. Ако е имало зов, ще има и отклик. Само зовящият знае кого зове и какво иска. Хората обикновено не знаят какво искат, но ти, обръщайки се към Мен знай, и отговорът няма да се забави. Така Указвам!

696. (Майката на Света). Твоят въпрос е: В какви условия пребивават духовете в Моето Лоно? Отговорът: Духовете, устремени към Мен и напуснали Земята се разпределят според Лъчите. И в сферата на отделните Лъчи попадат само съзвучните духове, близки един на друг по своята същност. Това създава хармония на душите и пълна съгласуваност на сферите както горе, така и долу. Мравките живеят заедно, и елите растат в еловата гора, и брезите – в брезовата горичка, и рибите, и животните се държат заедно. Това е слабо отражение на висшите съзвучия. Така също и хората се разпределят в

Моите Сфери по съзвучие. Тези Сфери достигат само духовете, които са устремени към Мен. Непреодолените земните притегляния и привличани от Земята от земни възжеления остават в атмосферата на Земята. При Мен идват свободните духове. Животът е навсякъде; живот означава стройност и съзидание, в противовес на безпорядъка и Хаоса. Дошлите при Мен Ми помагат в работата по поддържане на живота, тоест сътрудничат с Мен в пространствено-космическата работа. В замяна на земните грижи всички получават творчество на духа и могат да творят и съзидават и да сътрудничат с Мен във великата работа по поддържане на живота. Този труд е увлекателен и завладява тези Мои малки сътрудници изцяло. В Моите Лъчи творчеството на духа разцъфтява с небивала сила. Погрешно е да се мисли, че Моите сътрудници пребивават в покоя на бездействието. Напрежението на Висшите Сфери не допуска успокоение и всички се трудят с любов, възторг и упоение. И пространственият труд се съпровожда с радост, и полето на новите възможности е неизчерпаемо, и всяко усилие на духа е плодно. Свободата от земните притегляния привлича към Мен само несвързаните души; и е леко, и радостно в Моите Сфери. Вас, деца на Земята, ви Призовавам за сътрудници, и ви Очаквам в Моето Лоно, но се устремете, но признайте Майката на съществуващото в Мен, Породила ви от Моите Лъчи и Призоваваща ви да се приобщите съзнателно към Моите Лъчи. Но се устремете и ще ви Посрещна желани и очаквани, с Любовта на Надземните Лъчи.

697. (2 октомври). Сине Мой, по-добре е да не знаеш, отколкото да предадеш. Предава знаещият нещо, което е доверено на някого. Предателството се ражда от доверието. Преди да се довери нещо, трябва добре да се помисли надеждни ли са ръцете, в които се предава довереното. Всеки, който не се е утвърдил в Учението, може да стане волен или неволен предател. Затова зорко срещайте приближаващите се. И е по-добре всичко да направиш сам. Дошлите чрез някого са ненадеждни, тъй като да се полагаш можеш само на себе си. Ненадеждността на светулките е поразяваща. Малко са тези, които могат да бъдат наречени стълбове на Учението - единици. Всички останали се колебаят, заблуждават се и изпитват припадъци на съмнение. И наоколо е празно. И няма на кого да разчиташ. И сърцето, отворено в доверие, винаги е под заплахата от удари. Своего злонамерено премълчаване поставят в противовес на получаваното знание и пълната отвореност на сърцето заменят с половинчатата искреност. И се учудват, че линее частицата на това благо, заради което са се доближили. На кого може да се разчита и на кого да се доверява? На никого и на нищо, само на Учителя. Отваряйки своето сърце помни, че всеки е готов да стъпче с петата си, ако обстоятелствата се стекат по съответния начин. И вяността, и предаността, предявявани в дадения момент, са условни и ненадеждни. И мисълта тихомълком вече прокопава канали в пространството за новото неосъзнато предателство. И когато обстоятелствата се стекат благоприятно за проява на неверността, новото все още неосъзнавано предателство ще се извърши. Трудно е да се измени хорската натура. Веднъж изменилия ще бъде изменник винаги. Пролуката в аурата е пробита и с какво да се запуши? Всички опити да се замаже зеещата пукнатина не водят до нищо. През нея ще нахлуват ненужните мисли. Как ненадеждният другар ще стане надежден и измамникът ще престане да мами, когато измамата се е вратнала в неговата същност? Защо да се затварят очите за действителността? Може да се прости и злото да не се помни, но може ли да се измени това, което се е формирало в човека векове? Лъжливата натура не е случайно явление, а плод на продължителни натрупвания и да се умиляваме заради разкаяние не трябва. Скрытата същност все пак ще вземе връх и отново ще има удари, и отново съдбата ще наложи да се преминава през тежки изпитания. “Крадецът пред съдията изобразява образец на честност”. А ти гледай на хората “в тъмнината на луличката”, когато са сами със себе си и съдията не ги вижда. Прекъснатата нишка може да се свърже само с възли. Възлите на кармата са болезнени. По-добре е все пак вътрешно да се обградиш даже от близките. Пълнотата на доверието ражда небрежност и в най-лошия случай – предателство. Къде са тези, на които да се довериш и да се довериш изцяло? Кристалната ваза е разбита. Опитват се да слепят парчетата. Възможно ли е това, даже и да са събрани всички? И залепена ще представлява ли тя предишната ценност? Така отделяйте непоправимите неща от поправимите неща. Нека привидната видимост не закрива това, което е и което е било. Не може да се залепи кристалната ваза. На кого е нужна слепената и с пукнатини любов или дружба? Тъмните пукнатини се вият като змийчета, като змийчето на съмнението и недоверието. Слепената ваза не е здрава и вече не притежава ценност.

698. Какво да се прави? Нищо. Да се пази истинската ценност, като се знае какво струва. А на това, което се е оказало фалшиво, място в съзнанието може да се намери, но не в горния етаж, тоест да се постави на полагащото се място. И време, и внимание, и място в сърцето вече да се отделя според заслугите. Но толкова по-внимателно да се съхранява и опазва неизменността в любовта, предаността и дружбата, които Проявява Учителят, тъй като е Неизменяем.

699. Ти искаш да намериш в хората тези качества, които Притежава единствено само Учителят. Твоите опити са напразни. Нищо няма да дадат, освен купчина разбити надежди и илюзии. В света на Майя няма на какво и няма на кого да се опреш. Опората е една – Учителят, за всички светове.

700. (М.А.Й.). Трябва да се премине от областта на личните преживявания в областта на свръхличните чувства. В бъдещата схема на нещата на личното не е отделено място, и с личното е по-добре да се привърши сега, когато то може да заслони това бъдеще и да попречи на придвижването.

701. (Гуру). Гледай на борбата между личното и свръхличното начало като на борба на Светлината с тъмнината, Светлината на бъдещето с тъмнината на миналото, на новия човек в теб с вехтия.

702. (Майката на Света). Остави личните мерки и отхвърли личните чувства, когато се устремяваш към Звездата на Майката на Света. Величието на Сияещата Майка на Света не може да се вмести в малките лични рамки на съзнанието. Личното остави долу, изкачвайки се към Върха на Планината на Майката на Света. За личното там няма място.

703. (3 октомври). Смятате, че нищо не се е случило, ако денят е преминал спокойно. А познавате ли действителността? Защото съзнанието не вмести дори и една хилядна от нея. Неговият малък кръг, ограничен от очевидността, не може да даде пълна картина на живота на планетата. Яркия слънчев ден скрива от погледа дълбините на Небето, а сферите на невидимостта изобщо са недостъпни за очите. Планетата плува в океана на световното пространство като кораб по морето и кой знае какви подводни скали и плитчини може да се срещнат по пътя. Знае само Кормчията. Той Води планетния кораб. Той Води и виждайки, Указва за хилядите опасности, заплашващи плаването. Опасността не е в това, че океанът е страшен, а в това, че земният кораб става негоден. Обшивката е ненадеждна, дъното е обрасло с раковини и координацията на управлението е нарушена. Главните функции на огромната машина са разстроени. На кораба невежи пътници извършват опити с невидана взривна сила, разклащащи цялата система и създаващи дупки във външната обвивка на съда. Заболяването на планетата и масите кафяв газ заплашват с възможността за прорив на струпаните газове и достъп на хаотичните енергии в аурата на Земята. Равновесието на стихии е нарушено докрай и взривовите с все по-голяма и по-голяма сила стават възможни. Указвам общото планетно неблагополучие. Някой и някъде все още тъне в доволство и заслепено невежество, но Владиката е на стража и Предупреждава за страшната опасност, заплашваща Земята. Трябва в срочен порядък да се приведе към съгласуваност съзнанието на народите, иначе корабът няма да може да бъде управляван. Говоря за спасението на Земята от ужаса на нахлуването на Хаоса. Но земляните са слепи и глухи. Как да се помогне на малцината, които Ми помагат? Мога само да им Прошепна: страшните дни настъпиха, дръжте се като при пожар, когато бушуващата стихия на огъня не се поддава на усилията на борещите се с нея. Опасността приближава, опасността отново е голяма.

704. (М.А.Й.). В тези страшни дни трябва по-близо да се държите до Владиката. Трябва да се намери време мислено да се държите и по-здравое за непоколебимото съзнание, за Йерархията на Светлината. Дръжте се. Защото може и да не се удържите.

705. (Гуру). Войската е силна, когато е обединена около стоящия начело. Така е и с воините на Светлината. По-тясно сближете редовете. Владиката Води към победа.

706. (Майката на Света). Земното човечество се нуждае от кооперация с Мен. Без разбиране не може да има сътрудничество. Но хората са далеч от осъзнаването на Висшите Закони на Живота. Но ако не искат сами, ако не искат доброволно да разберат водещите принципи на живота, значи ще се наложи да се срещне мощния обратен удар на енергиите, изведени от състоянието на равновесие от общочовешката безотговорност. Ще се наложи да се приеме удара върху себе си. Ще пострадат масите и именно хората, чиито очи са били затворени особено плътно и които са били глухи и слепи за предупрежденията отгоре.

707. (4 октомври). Битието е построено върху величието на двете Начала – Мъжкото и Женското. Майката Представя едното от тях. Нейната представителка на Земята, възплътила в себе си огнените свойства на Великото Женско Начало, беше Майката на Агни Йога. Тя беше Посланичка на Братството, Фокус на Светлината на Владиците, възприемащ цялата Светлина, достъпна за приемане на Земята в човешката обвивка на плътните условия. Тя живя сред хората и се приобщаваше нашироко в човешкия живот, и беше свързана чрез хиляди нишки с всички, които се устремяваха към Нея и в Нейното сърце намираха постоянно новата неувяхваща свежест на живота. Да бъдеш нов винаги – това е свойство на Архата. И това свойство винаги усещаха в Нея тези, които влизаха в съприкосновение с този Велик Дух. Неугасващият пламък на сърцето, горящ в Нея, влизаше в досег с всичко, до което се докосваше Нейната мисъл. Това е неописуем източник на свежест и вечно млада новост, пулсираща с радостта на живота. Да бъдеш нов в духа с радостта на духа, да бъдеш устойчив и мъжествен пред лицето на тежки изпитания и непреодолими трудности не е лесна работа. Тя представляваше пример за това, как трябва да се върви през живота с Името на Владиката. Познаваме ли цялата дълбочина и ширина на Нейния духовен живот и формите на Нейната космопространствена работа? Не и не можем да знаем, тъй като за познаването на Висшето трябва и собственото съзнание да се издигне на съответната степен. Но имаме явно свидетелство, че всичките ѝ три тела са били оформени и разчленени и че съзнателната работа във всяко от тях е била възможна и достъпна. Оформянето на менталното тяло е било завършено и е вървял процес по трансформация на огненото, когато оформящото се огнено тяло е увеличало след себе си приспособяването и трансмутацията и на физическото тяло. В обикновените земни условия този процес е тежък и мъчителен. Но подвигът на огненото кръщение, подвигът на приемане на пространствения огън в плътната земна обвивка е бил поет от Нея доброволно и съзнателно. Само невежия може да мисли, че огненото преобразяване се съпътства с песнопения, неземеен възторг и безгрижни полети на духа. Огненото кръщение или процесът на преображение на цялата същност на човека под въздействието на тънките енергии е дълъг, труден и мъчителен, и се съпровожда с болки в тялото. Разпалването на центъра на белите дробове беше толкова тежък, че се налагаше да стои изправена и неподвижна, тъй като най-малките движения причиняваха остра болка в белите дробове. Който го е изпитал знае колко е болезнено пробуждането на Кундалини, когато е невъзможно да наведеш гърба, а понякога даже и да ходиш. Духът не може да се издига без болки в тялото и Огнената Майка изпи докрай пълната чаша на страданията, когато физическото тяло беше разпънато на кръста на материята. Нейната жертва е велика и доброволна. Вярно, голяма е и наградата: пълно сътрудничество с Владиката и участие в Космическата Работа бяха плодовете на труда на този самоотвержен Дух. И всичко това се правеше без откъсване от живота. На светците и отшелниците от миналото е било много по-лесно: те са се отдалечавали от хората и от живота, и в тишината на планините и горите, далеч от суетния живо, са творили своя подвиг. Но Майката на Огнената Йога трябваше да стои в самата среда на живота. Боледуваше често и дълго, тъй като тялото не издържаше огненото напрежение, но никога бодростта на духа и радостта за бъдещето не Я напускаха. И всеки ред от Нея, и всяка мисъл, изпратена от Нея, носеше в себе си тази ободряваща надежда, даваща радост от живота. Сама вървеше напред и твърдо водеше след себе си вървящите след Нея. И остави на света Голямо Наследство – Записките на огнения опит, преминат на Земята във физическото тяло, опита от разпалването на огнените центрове и асимилацията на тънките енергии от човешкия организъм. Книгите на Учението бяха дадени чрез Нея. Всеки ред беше записан от Нея. Беше Пазител и Страж, опазващ чистотата на Учението от изопачаване и злостолкуване. Пое върху себе си Великата Мисия на Огненото Провъзвестие и я изпълни изцяло, успешно и докрай. Обяви на света за Великите Владици – Учителите на Светлината – не за позлатените ризи, недосегаеми и далечни, но живи, близки и достъпни, достъпни в живота. И указа пътищата за приближаване към Тях. Със своя живот запечата Огнените Завети на Владиците на Светлината и със себе си показва пламенната Истина на Агни Йога. Какво представляват хората в масата не е радостно да се види. Но Тя представи чрез себе си Истината на Новото Учение. Единствено само Спасителят е Казал: “Аз Съм Пътят, и Истината, и Животът”. Тъй като действително Той яви на света Истината, Истината на новото Провъзвестие, Евангелието на живота. Така и Огнената Майка на Пламенната Йога представи на света, представи чрез себе си Истината на Новото Учение на Живота и беше нейната Провъзвестителка, с ръка и крак утвърдила я, тоест със собственото тяло, запечатала със своя огнен опит провъзгласяваната Истина.

Опитът беше дълъг и тежък и обхвана целия живот, като се съпровождаше със страдания на плътта. Тя заложи основата на новото, следващо стъпало на живота, продължавайки изграждането на еволюционната стълба на човечеството, стъпалата на които в миналото са залагани от същите Тези Велики Учители и Техните Посланици. И това, което беше Заложено от Спасителя на света преди две хиляди години, днес намери в Учението на Живота своята по-нататъшна проява и развитие в това същото Единно Велико Учение, старо като света, но вечно ново в новото разбиране на живота. Йерархията на Светлината е Единна, Единно е Средоточието на Битието и Посланиците на Светлината донасят на Светлината все тези същите Завети на Единното Знание, произхождащи от същия този Единен Източник на Светлината. Имащият уши нека да слуша, очи – нека види и сърце – нека разбере не с мозъка си, но със сърцето “Единната Основа на Живота”. Тъй като Посланичката на Светлината изпълни Волята на Този, Който Я е Изпратил.

708. (М.А.Й.). С любов ще изтъчеш шарките на духа, устремяващ те към нас и свързващ те с нас в едно. Ние ценим непреходните чувства, преминаващи отвъд пределите на смъртта. Това именно е и отрицанието на смъртта и победата над нея. Ти ме почитаеш жива и, почитайки ме жива, тоест, смятайки, че съм жива, протягаеш нишките на живота от сърце към сърце. Те вибрират и трептят с живот и животът се утвърждава тържествуващ над тлението на смъртта. Ние, призованите и Призоващите нас, утвърждаваме живота и винаги сме утвърждавали постоянния живот, вечния живот, живота, тържествуващ над смъртта. И той се утвърждава от любовта победителка. И ти побеждаваш смъртта чрез любовта и, утвърждавайки живота чрез любовта, достигаш до нас, заминалите от земния живот в живота над Земята.

709. (Гуру). Изказвам похвала за постоянството на любовта и предаността към нас. Нашият съвместен път е дълъг и всеки принос в него е като летящо към бъдещето килимче. Със всяка казана дума за нас, дума произтичаща от сърцето, заздравяваш своето бъдеще и укрепваш възлите на сърцето. Пътят е дълъг, но вървим заедно.

710. (Майката на Света). Утвърждавайки Моята Посланичка, утвърждаваш Мен, тъй като Великата Епоха на Майката на Света е била провъзгласена от Моята Посланичка. Пратеникът и Изпратилият са части от едно цяло. И признаващият ги се приобщава към цялото. Разберете силата на признанието. Тя е магнитна. Но горко на отхвърлилите Нашите Посланици. Къде ще намерят място да склонят глава, ако всичко е чрез Нас и от Нас? И във Великото Пространство на Светлината за тях, отричащите, няма да има място, освен в тъмнината! Затова разберете какво означава вашето признание или отрицание. И приемоте със сърцето си Мен, която съм ви породила в зората на живота.

711. (5 октомври). Нека скръбната дата на великата загуба да остане завинаги в памет на това, че сред вас имаше Светлина, на Земята имаше Светлина. И Светлината не е сред вас. Светлината не е погаснала, но е преминала в Надземното, за да се разгори още по-ярко в пространството. Но от вашия земен живот тя си отиде и можете да я усетите сега само в духа, но не така, както беше по-рано. Разликата е голяма, тъй като духовното и видимото не са явления от един порядък. Тънките енергии рядко са достъпни за земните чувства, духовното невинаги се усеща, а когато позволяват условията. Даже Спасителят след смъртта се е Явявал рядко пред учениците Си. Необходими са особени съчетания на магнитните, атмосферни и други условия, за да стане явлението възможно, а също и съответни състояния на съзнанията на тези, които гледат. С една дума, земното общуване и Надземното общуване се различават по своя характер. Затова умейте да цените земната Близост на Учителя и Неговите посланици, когато те са на Земята, тъй като имате нещо, което не може да се замени с нищо. Трябва да се обърне внимание на това, колко мощно и продължително действа силата на контакта чрез земното съприкосновение с Нашите Доверени. Те остават следа за цял живот. Дълбочината на това докосване трябва да се осъзнае. Това осъзнаване ще помогне да се продължи връзката и в Надземното. Смятайте Ги за живи, Тях, заминалите при Владиката за Светлина. Защото живота не се прекратява със смъртта на обвивките. Заминалите от Земята живеят психоживот с цялото сърце, следователно чрез сърцето става възможно Общуването, но ако съзнанието позволява. Но и на Земята при общуване между хората първостепенна роля играе съзнанието. Духовният елемент остава при всички условия, но при Надземното Общуване той трябва да се усили, изключвайки земните елементи. Общуването в духа е възможно. И на близките ще бъдат дадени свидетелства за възможността за Общуване в духа. Съблазните на времето, пространството и предметите не е така просто да се разрушат. Но разрушавайки

измамата на земните чувства и преодолявайки ги в съзнанието, може да се постигне видимост на невидимите докосвания. Знайте и вярвайте, че това е възможно и според вашата вяра ще ви бъде дадено. Съблюдавайте Паметните дни, те ще бъдат за вас като жалони на вашия възход и стъпала за сближаване с тези, които са заминали в Сферите на Висшия Свят. Чувствата на хората са кратки и е кратка паметта им, но вие прехвърлете чувството на любов, преданост и почитание далеч зад пределите на отделните животи. Нека те се протегнат като сребърна нишка над временните форми на земните животи. Учете се да установявате непреходни връзки с Учителя на Светлината и Неговите Доверени, преминаващи от живот в живот. И съумейте да почитате извънвременно Светлата Майка на Огнената Йога. Нищо не изчезва в природата и тези енергии на сърцето, които се прокарат от вас в Надземното, няма да изчезнат безследно в пространството, но ще се докоснат до огненото сърце на Светлата Майка, донасяйки ви далечна вест. Почитайте я жива и, утвърждавайки живота в Надземното, разрушете веригите на смъртта. Така ви Казва Владиката, Победил смъртта със смърт.

712. (М.А.Й.). Гледайте към мен през стъклото на настоящето или бъдещето, но не на миналото, което не съществува, за да се сближим още повече. И мъката на загубата превърнете в радост на общуването. Аз съм с вас, но в духа, аз съм наблизо, но не по земному. И сърцето, непознаващо плътните предели, ще утвърди сияйната връзка. Не сте изоставени, но имате загрижеността, любовта, вниманието и сърдечната ласка, изпращани към вас в Лъчите на утрото. Нима не усещате моята близост и Лъчите, които са над вас? Нека срещнем скръбната дата с радостта от възможността да общуваме в духа.

713. (Гуру). В Паметните дни ще укрепваме връзката и ще се обединяваме духом. Всички близки се помнят духом и нишките на единението сияят в пространството, нишки на Светлината, тъчащи планетната мрежа. И през тези напрегнати дни ние сме особено устремени да усилим духовната връзка. Можете да се обедините с нас в тази взаимна устременост и да се укрепите сребърния мост на тази връзка от двата края, тъй като за моста е необходима опора на двата бряга на единната река на живота.

714. (Майката на Света). Чадърът Дуккар ще ви обедини в пространството на Светлината. Съзвучните съзнания ще се слоят в Моите Лъчи в мощен хор на съгласуваните сърца.

715. (6 октомври). Сдържаността и нервността вървят една до друга, като овладяват редувайки се съзнанието. Първото трябва да се усили, второто да не се допуска до проява. Нека Надземните притегляния да донесат своята вест, своята дума. Опитите (на тъмните) няма да бъдат оставени, докато гори светлина. Да си мисли, че всичко е добре, може само погасилият светлината. Не Познаваме отдиха, спокойствието и безгрижието. Не ги опознавайте и вие. Тъмнината е напрегната зорко, за да причини вреда. Напрегнете се и вие. Изтрийте сълзите на благостта и оставете умилеността – тъмнината не дреме. Умилеността е равностойна на слабоумие. Именно като на стражева кула в крепостта сте обкръжени от враговете. Изпращам сили да се преодолее победно поредния натиск на тъмнината. Заедно винаги сме побеждавали, заедно ще победим и сега. В паметния ден на Светлата Майка на Агни усилихте светлината, и протегнахте нишките на светлината надалеч и веднага предизвикахте върху себе си яростта на войнстващата тъмнина. На някого много не му се харесва пространственото единение и вашата сплотеност. Бъдете готови за нови по-хитри опити да ви разделят, отделяйки мисленето на най-неустойчивите от мисленето на ръководителя. Всеки опит да се отцепите и да се отделите, каквито и да са причините и оправданията, ще бъде в полза на тъмнината, а отделените се съзнания ще бъдат за тях, тъмните, добри помощници. Някой трябва да се пребори със себе си, без да забравя за извършените почти непоправими грешки. Няма място да се трупат обиди или недоволство, когато трябва да се мисли как да се оцелее. Защото стига само охраняващата ги ръка да ги остави макар и временно и вълната на тъмнината ще потопи тяхното съзнание. Води се борба за всекиго и злобните очи гледат на каква примамка ще се хване жертвата, (този път) сигурно, която е била в техните ръце и по-рано. И ще дълбаят, докато не сломят разклатената или отслабена воля. Затова Казвам: “Нека единението бъде без пукнатини”. Не може да се чувства обиден или недоволен този, който дълго време е стоял на границата на предателството на близките и своя ръководител. Очите са били отворени, и какво ги закрива отново? Не е ли тъмнината, толкова близка за сърцето съвсем доскоро? Предупреди, докато още не е късно. Възможно е и да закъснееш, ако колебаещата се воля допусне твърде близко тъмните поробители отново. И поробеното от тях съзнание вече няма да бъде в състояние да различи Светлината от тъмнината. Предупреди, докато още не е късно.

716. Отдадохте необходимото за почитането на Светлата Майка. И Ние в Кулата се Радвахме, виждайки утвърждаването на Нашите предназначения. Трудна задача е да се настрои съзнанието на хората на ключа на новото разбиране на живота в света на Учението на Живата Етика. Майката на Агни Йога положи голям труд за това. Положете и вие, продължавайки Нейното дело. Можете изцяло да приемете мисълта, че правите това съвместно с Нейя. Това и ще бъде невидимото сътрудничество с духа, заминал си от Земята. Кооперацията се проявява в действие. Проявете съзнателно сътрудничество, отначало в едно нещо, а после във всичко, засягащо делата на Светлината. Утвърдете устременост към занятията, водещи съвместно. Къде? Разбира се, към Владиката. Така разширявайте своите възможности до предела на възприемчивост на съзнанията на тези, които влизате в съприкосновение. Ние Указваме пътя и методите за практическото прилагане на Нашите Указания, а вие ги прилагайте в живота. Не Указваме невъзможното. Всичко е просто, всичко е приложимо, ако съзнанието позволява. Остава само да се приложи.

717. (Гуру). По-добре отчетете сурово недостатъците, пропуските и слабостите си, тъй като наоколо е страшно и тъмнината е в напрегната готовност да хвърли срещу вас своите слуги. Проявете суровост и зоркост и непрестанно бодърстване на духа. Натискът на тъмнината трябва да се издържи докрай, до Пришествието на Владиката. Бодърствайте.

718. (Майката на Света). Сътрудничеството с Мен и ще бъде Космическо сътрудничество. Започваме Нов Цикъл на Земята, но в съзвучие с новите Космически условия и съчетания на планетите. Земната история се тъче на Небето. Звездите я диктуват. Историята на Земята е записана в звездите. Звездната Йерархия се труди в пространството, създавайки и утвърждавайки новите форми на живот. С Космическата Заповед, или което е същото, с Висшата Воля се Утвърждава Новия Огнен Цикъл на Земята. Всички, които го разбират и приемат, и помагачи да се въплъти в живота, са Мои сътрудници. Слушайте внимателно – в пространството вече звучат далечните камбани на щастието.

719. (6 октомври). Кажете кое смятате за главно във вашия живот и Аз ще ви Покажа вашия път. Тъй като направлението на живота се определя от съзнанието в зависимост от това кое се смята за най-главно. Затова понякога е добре да се помисли и преразгледа общата настройка на съзнанието, за да се изясни не се ли е прокраднало някъде нещо от еснафското мислене. За да бъдеш вечно нов, трябва да променяш непрекъснато отношението си към обкръжаващото и постоянно да обновяваш съзнанието. Старото стойло е добро за животните, но не и за човешкия дух. По-често проветрявайте гънките на мозъка: в него има много стара и залежала се смет. Сметта също не е нужна. Тя също е от миналото. Миналото също не е нужно. Само опита и мъдростта на знанието се ценят в миналото и от миналото. Но не и плесента на привичките, невежеството и старите отживелици. Обичайното минало е непомерен товар, стесняващ възхода и пречещ на свободата на мисълта. В това разбиране при Нас минало няма. Не се обременявайте с миналото, не се потапяйте в него. Защо доброволно да нахлузвате на себе си веригите на предишната ограниченост и неразбиране? Нашият път е само напред. Крилата на духа трябва да не бъдат вързани, и най-тежките окови за тях ще бъдат останките от миналото. Летете свободно и свободни от това, което ви е пречело в миналото свободно да летите.

720. (М.А.Й.). Указът на Спасителя “Отвърни се от себе си” е включвал в себе си идеята за отричане от миналото. Значи, да се следва Владиката може само при това условие. Всички Велики Учители са Указвали в една или друга форма невъзможността за придвижване на съзнанието, свързано със своето минало. Бъдете свободни от него.

721. (Гуру). Силата на духа е необходима навсякъде и във всичко. Затова я укрепвайте. Мислете по-често и повече за това, как да умножите своята сила. Мислете, мислете, мислете. Мисълта ще роди импулс, тоест енергия, тоест сила. Значи, чрез мисълта е възможно да се прояви тази сила, ако тази мисъл се вложи в сърцето.

722. (Майката на Света). Велика Майко Вседаваща, изпрати на нас, Твоите деца, Своите Лъчи, даващи живот. Помогни ни да осъзнаем Светлината от Твоята Светлина и живота от Твоя Живот. Има живот на Земята и живот на Небето. Научи ни да се докосваме духом Към живота, който е там, към живота в Твоите пространства от Светлина и в духа да пребиваваме с Теб.

723. (8 октомври). Учението задълбочава разбирането на живота: обкръжението, хората и всичко, което се случва с човека. Всеки допир до хората има значение: физически, с чувства и мисли. Всичко има значение. Казано е: ще има Ден на Съда и на хората ще се наложи да отговарят за всяка

казана дума, за всяка мисъл, да не говорим вече за постъпките. Трябва да се задълбочи и да се разбере по-близо до живота това твърдение. Съдът се осъществява и сега, и всеки миг човек носи със себе си резултатите на това, което върши. Думи, много думи се говорят, но ненужни. Много одумки се въдят от хората и всичките - ненужни. Всяка дума за друг човек съединява говорещия с този човек, за въздействие на еманациите му върху говорещия за него. С всяка дума и всяка мисъл за когото и да било се свързваме с това лице. Ако думите нямат сила и се говорят напразно, то тяхната празнота остава с говорещия, опустошавайки и без това празната му обвивка. Но ако думите силно засягат този, който ги произнася, то те засягат толкова силно и обекта на говоренето, свързвайки с него говорещия. Ако думите текат, без да засягат хората, то тогава те засягат определени явления, обекти или мисли и установяват с тях невидим контакт, в една или друга степен повлиявайки на съзнанието. Всеки разговор има значение и дава следствия. Трябва грижливо да се подбира и обмисля това, за което се говори. Всичко ставащо може да се раздели на явление на Светлината или тъмнината. И всичко въздейства съответно на човека. По-добре е да бъдеш със Светлината и в Светлината във всичко: мисли, постъпки и чувства. По-голямата част от това, което се говори, е ненужно и вредно: нишките, свързващи с обектите и субектите, увличат надолу мислите. Трябва да се преразгледа коренно цялото свое поведение. Разбира се, налага се да се говори и за тъмните, и за нещата неприятни и тежки, но необходимостта и празното пустословие са свършено различни неща. Много вредни са одумките, още по-вредно е осъждането. А колко зловредни мисли често се роят в мозъка. Потапайки се в това благо от неосмислени явления, човек обвинява своето мислене с тиня и да се измъкне от своето обкръжение вече не е по силите му. Силното осъждане отдава осъдителя във властта на осъждания, яростната ненавист – във властта на ненавижданото същество, яростната вражда и злоба – в ръцете на врага. Колко внимателно трябва да се мисли и говори, за да не станеш жертва на собственото слабомислие и невежество. В тази област законът за съзвучието има особено значение. С добрите мисли към хората предизвикваме към проява елементите на доброто и светлината от тяхната същност, с недобрите – злите, и съпровождатата ги добра или зла реакция, насочена вече към нас. Трябва да бъдем много внимателни, говорейки за другите. Даже говорейки лошо за вещите и предметите, предизвикваме към проява хаотичните части, затворени в тях. Нека по-добре хората да проявяват сами себе си, без вашия призив. Светлината, която е във вас и без това според закона предизвиква в тях светлина или тъмнина. Така също и своите чувства дръжте здраво под контрол, тъй като и най-малкото затъмнено чувство веднага привлича към себе си от пространството по-силно чувство и още по-затъмняващо. Защо да поставяме сами себе си под ударите на вълната нежелани пространствени въздействия, стоварили се върху нас по съзвучие? Мислете за какво да мислите, мислете за какво да чувствате, мислете за това как да постъпвате. Силно е съзвучието на това, което е в нас, с това, което е извън нас. И е добре, ако това съзвучие е от Светлината. Но в повечето случаи то е от тъмнината. Зареждайки се от сутринта със Светлината на Учителя, вървим в живота и хората бързо размагнетизират съзнанието, лишавайки го от светлина. Отдаването е неизбежно, разбира се, но при условие на суров и постоянен контрол е възможно и да се защитиш. По-добре е повече да се мълчи. Не трябва да се говори нищо излишно и ненужно. Много излишно се казва и много ненужно се извършва. Всичко, което е излишно и ненужно, установява силно съзвучие с това, към което то е насочено и тресавището на ежедневието засмуква съзнанието. Отшелниците са постъпвали мъдро, обличайки се в постоянна молитва. Ето защо Ние Препоръчваме тържествеността като могъщо средство да се опазят светлината и огъня, който е вътре, от разточителство. Разберете тържествеността като мощна самозащита срещу злото. Тя защитава от суетата, дребнавостта и дрязгите на обикновеното еснафско съществуване, в което се потапят хората. Тържествеността охранява свещения пламък, горящ съкровено вътре. Проявете напрегната тържественост и я усилвайте. С нея охранявайте себе си. Само на понятието за тържественост могат да съзвучат и съответстват пътищата на човешкия дух и космическото предназначение на човека. Погледнете звездите. Възможно е ходът на светилата да ви научи на загубеното качество тържественост. Космосът звучи в ключа на тържествеността и я утвърждава.

724. Може да се отдава дължимото и на земното. Но защо да се правим на шутове, смешници и палячовци? Театралничат всички, заразявайки се един другия. Суетата тържествува, а с нея – лекомислието и празнословието. Един като всички и всички като един - с едно лице, лишено от облик. Тържествеността си е отишла от живота и е била заменена с пазар, а хората – с кукли на конци, чиято

врвчица се дърпа от всеки случайно преминаващ. А те в отговор кимат с глави, вдигат ръце, жестикулират и представят ярък пример на безволни, неосмислени, лъжливи, извършени под въздействие на чуждата воля движения и действия. Контролът и овладяването на себе си са необходими, за да се освободите от този ужас. Нито палячовци, нито марионетки на чуждите въздействия не са нужни по пътя към Братството. Пътят на Братството е път на тържествеността и суровата дисциплина на волята.

725. Да бъдеш ветропоказател за страничните влияния и чуждите въздействия не е умно дело. А вие стойте на собствените си крака. Нека никакви емоции на обкръжаващите не ви засягат и не привеждат вашата астрална обвивка в движение. Проявете сдържаност, безпристрастие и студенина, когато ярките астрални обвивки на обкръжаващите се устремяват към вас и изискват властно и настоятелно вие да беснеете и лудеете в съзвучие с тях. Проявете необходимата степен на самоуважение и достойнство на духа, за да отстоите своята независимост. Иначе няма да станете силни и няма да се освободите от властта на обкръжаващите. Владейте не само своите чувства и мисли, но също и тези емоции, които насочват към вас другите хора, за въздействие върху вас. Учете се да бъдете силни винаги, а не според настроението.

726. (М.А.Й.). Малко радост има в света. Но у вас има радост за духа, за бъдещето и за нас. С радостта за Владиката ще преминете през живота. Радостта е особена мъдрост, но това не е радост за личното. Във Високите Сфери звучи радост, но това не е лична радост. Ще се стремим да се докоснем до Космическата радост. Затова трябва да се отдалечим от себе си. Значи, за усещането на Космическата радост е нужна самоотверженост, самоотречение, тоест отричане от себе си. Заветът за радостта е завет на Учителя. Нека да задълбочим още повече разбирането на думите на Владиката: “Отвърни се от себе си и Ме следвай”.

727. (Гуру). С помненето за нас, утвърдено в ритъм, ни даваш възможност да утвърдим контакта. И възприятието става явно възможно. Всеки сам е формовчик и скулптор на своето бъдеще. Ти оформяш него, а ние помагаме да се заздравя това, което е от Светлината. И нашите воли се съчетават в съгласувано усилие да се утвърди Светлината на Земята: и в себе си, и наоколо.

728. (Майката на Света). Свидетелствайки за Майката на Огнената Йога – Моята представителка на Земята, по този начин влизаш в Общуване с Мен и разширяваш своите възможности. Ще утвърдим здраво новото стъпало на разбиране. Контактът по звената на веригата на Йерархията е лек, тъй като веригата на Йерархията действа силно, нагнетено и напрегнато винаги, а ти само се включваш в готовия и действащ проводник. Посредстващите звена не пречат на контакта, ако тези звена са преки, а напротив, облекчават го и го усилват. Може да се възприема и непосредствено, но не веднага. През колко проводници и трансформатори преминава токът, за да запали лампата в дома. Не Ме смятайте отделена от вас с непреодолими пространствени далечини. В Моите Лъчи, отразяващи Моята същност, Аз Съм близко до вас. Вие просто се насищайте съзнателно и ритмично с тях, подхранвайки цялата своя същност. Не умувайте много, но просто се устремете към Мен и приемайте Лъчите със сърцето си. Ще Предам опита за усещане силите на Моите Лъчи в сърцето. Той ще се съпътства от топлина (в сърцето) и изпълненост. Напрегнете своите мисли за да уловите Светлината от Мен.

729. (9 октомври). Правилно, приятелю Мой, може да се говори за когото и каквото и да е. И да се анализира каквото и да е, ако отсъстват личните емоции и е установено безстрастие. Именно движенията в астралната обвивка създават притеглянето и съединяват обсъжданото явление с този, който говори или мисли за него. В това е цялата разлика. Затова е и заповядано безстрастието, тъй като в него са скрити освобождаващи от свързващия елемент свойства. При безстрастното обсъждане на каквото и да било човек не привързва своето съзнание към обсъжданото от него лице или предмет. Но хората са лишени от качеството безстрастие и затова не са свободни в своите съждения. Говорете за всичко така, сякаш то се случва не с вас, а със странично лице и елементът на лична заинтересованост изцяло отсъства. Отбелязвайте фактите, наричайте ги добри или лоши, но отстранявайки напълно астралните преживявания и личната заинтересованост. Може дори да се мисли за себе си в трето лице. Това ще спомогне за отделянето на личността и астрала и разчленяването на трите нисши принципи в съзнанието. Студено и гладно е не на вас, а на тялото, болни и огорчени сте не вие, а астрала, тежките, тъмни и ненужни мисли проникват в мозъка и завладяват ментала, но не вас, стоящия над трите. Не

трябва да се умилявате от маските. За да не се прави това, трябва да се знае. За да се знае, трябва да се разбере и обмисли, тоест необходимо е да се направи всичко, което прави и обикновеният човек, но отстранявайки емоционалното, или страстното, камично начало. В това ще бъде и освобождаването от властта на хората, вещите и обстоятелствата, от властта им над съзнанието. Емоциите, чувствата и преживяванията са вериги, свързващи ни здраво с тези, или това, към когото, или към каквото те са насочени. Без привеждане на астрала в мълчание няма и не може да има никаква свобода нито от хората, нито от вещите. Личната любов и ненавист, и всички лични чувства са окови за духа. Само безстрастието може да освободи духа от тях. Борбата с астрала и подчиняването на волята на тази буйна и неудържима обвивка е трудна работа. Но трябва да се премине през това и трябва да се победи каквото и да става. Ако се започне с малкото, погасявайки неговите постоянни припламвания и емоционална активност, и постепенно овладявайки целия рояк дребни, незначителни чувства, може да се достигне до голямото. Но трябва да се започне, и колкото по-скоро, толкова по-добре. Защо да пребиваваш в плен на неподчинените свои обвивки? Разберете силата на безстрастието. Това не е невежествен аскетизъм и тъмен фанатизъм над себе си и тялото, а мъдро подчиняване на разюздаността на астралната обвивка на събудилата се огнена воля, преди всичко, и контрол над тялото и мисълта. Много е трудно да се отделят тези три една от друга и от себе си, утвърждаващият своята власт над тях. Трябва, трябва да се утвърди тази власт, иначе се прекратява движението по пътя и по-нататъшното придвижване става невъзможно. Струва ли си заради каквото и да било да позволиш пътят да бъде пресечен?

730. (М.А.Й.). Сине мой, във всяка Записка може да се види непосредственото Ръководство. За всяка грешка се дава корекция и се дава Указание как да се постъпи правилно. Необходими са също и беседите за духовното: по-лесно е да се ръководи, когато мислите се оформят при взаимен обмен. Говорете за живота, говорете за духовното, ние ще ви помогнем да се ориентирате във всички сложности на живота, внасяйки, в случай на грешки, своята поправка. Близката ни загриженост няма да бъде оставена. Вървете спокойно в лъчите на нашата грижа.

731. (Гуру). И тогава Мирът, който е над всяко човешко разбиране, ще бъде ваше достояние - този Мир, който Дава Учителят на Светлината на ученика. Помнете какво е Казано: „Давам ви Моя мир не така, както светът дава“. Околният свят не дава мир, но временно, измамно и привидно успокоение от земните дела. Но Мирът, Даван от Владиката, не е от този свят, не е от трите обвивки на вървящия, но от по-горе и е изпълващ го с чувство на спокойствие. Това спокойствие не е просто, но е като желязна юзда, обуздаваща бесните коне и здраво съдържаща ги с властна и твърда ръка.

732. (Майката на Света). Моето Царство достигат само тези, които са подчинили трите в себе си. За тях, за трите нисши няма място в Моето Царство. И само в обуздания и подчинен на волята ментал можеш да се докоснеш до Моите Предела. Моето Царство е Царство на Свободата. В него няма достъп за робите на тялото, робите на астрала, робите на мисълта. Само свободните духом се въздигат до Мен. Призовавам ви в Царството на безграничната Свобода, деца на Земята. Много са тези, които са го достигнали, но сред тях няма несвободни роби.

733. (10 октомври). Човешката памет е къса, бързо се забравя всичко: имаше Гуру, замина си и го забравиха. Само враговете помнят за да вредителстват, тъй като тъмнината не забравя поради злоба. Но приятелите стават по-малко, по-малко са тези, които помнят. Ценим високо не забравящата преданост и вяност. И благо на вас, съхранилите паметта за него. Желаетият да върви към Отците с тях и ще пребъде. Човешкото съзнание е магнитно. И почитащите паметта на заминалия Гуру, отхвърляйки тялото, магнитно ще бъдат притеглени към сферата, където е той. Там може и да се срещнат. Така почитането на Нашите посланици има големи последствия за почитащите техния дух. Не умира никой и не изчезва нищо, но всичко има своето битие в пространството: в плътното - до смъртта, в тънкото - след смъртта. Даже картините не умират, бидейки физически унищожени. Тяхната душа, тяхната тънка форма остава и живее в пространството. Не умира и не изчезва нищо и никой. Още повече хората, още повече - Великите Духове, още повече тези, които са били отбелязани с печата на Духа на Владиката и са живели под Неговите Лъчи. Почитайте ги като живи, тях, заминалите си от Земята и мислете за тях, и ги чувствайте така, сякаш те не са се отделяли никъде от вас. Така е и в действителност. Тъй като, ако се признае живота на духа и живота в духа като реалност, то смъртта в обикновеното хорско разбиране губи своя смисъл и значение. Духът не умира. Духът на Високите

Носители на Светлина съхранява ясност и отчетливост на съзнанието във всички обвивки и на всички планове на съществуване. Затова допускайки, че със смъртта нищо не се е изменило в областта на духовните взаимоотношения, постъпвате правилно и показвате знание на основите. Паметните дни, посветени на заминалите от Земята стават дни на обединение в духа, особено напрегнато и съзнателно. Какво от това, че око не вижда и ухо не чува, но сърцето усеща и знае, то е обединител на видимия и невидимия свят и апарат за явленията от тънък порядък. Устремявайте се чрез сърцето за осъзнаването на това, което отрича мозъкът и което е недостъпно за него. Живейте повече със сърцето си в сферите, недостъпни за физическите чувства. Тогава и поменът за заминалите духове ще придобие за вас друго, по-дълбоко значение. На еснафите е необходимо време, за да разберат и узнаят значимостта на Великия Дух, който им е донесъл Светлина в земната обвивка: понякога години, понякога десетки, а понякога стотици години. Бавно се въртят колелата на мислене в човешките глави. И задължение на тези, които знаят и виждат, е да съхраняват паметта за заминалите Велики, възвисявайки техните Облици в хорското разбиране, за да може тогава, когато дойде времето за Тяхното всеобщо разбиране и прослава в сърцата на множеството, всичко да бъде готово за това и да бъде възможно всички да черпят от това, което е оставено и съхранено от най-близките, които не са забравили и предано помнят. Затова помненето за Нас има дълбок смисъл и значение. Какво би било, ако най-близките и учениците на Спасителя Го бяха забравили? Кой би потвърдил и кой би записал? И кой би оставил неизтриваемите във вековете свидетелства за Заминалия? Така и вие в своето помнене се оприличавайте на тези, които не забравят и които разбират, че огненото помнене за Тях, Донеслите Светлина на Земята, представлява част от Великото Служене на Светлината.

734. Човешкият дух, възпламенявайки се и идвайки на Земята, и живеейки на Земята, прокарва канали в сферата на невидимото пространство, изпълвайки прокопаните сфери със светлина или тъмнина. Животът на човека може да бъде разглеждан като дълга, дълбока и широка бразда в аурата на Земята. И може да се помисли за това с какво запълва той тази бразда в течение на своя живот. С какво? Със светлина или тъмнина? И проследявайки живота на човека на Земята, и отбелязвайки неговите дела и действия, може нагледно да се види какъв дар – от Светлината или от тъмнината е донесъл той на Земята, и с какво е запълнил своята бразда в земната аура. Проследете творчеството на Гуру, неговите мисли, неговата дейност и целия му живот и ще видите явно какво е внесъл в земните сфери този Велик Дух и какво е дал и оставил след себе си на хората. Приносът на неговия Дух в планетните хранилища и общочовешките такива наистина е огромен и сияещ. Донасяйки даровете на Духа на хората, уви, още не разбрани и неоценени от масите, дарове сияйни, дарове неповторими, дарове необикновени и уникални по своята същност. Даде на хората това, което преди него никой не е давал. Всички са рисували картини, всички художници, но така, както е рисувал той, не е рисувал никой. Той не подражаваше на никой. Той беше самобитен с неповторима самобитност на духа. Той насити със Светлина своите картини и остави паметници на духа. С неръководна Светлина сияят творбите на неговите ръце и колко време ще е необходимо за това, новите, изобретени от хората апарати, регистриращи човешката аура, да бъдат в състояние да отбележат необикновено мощните заряди светоносна енергия, насищащи всяко негово произведение. А това време ще дойде. И с удивление, възторг и благоговение всички ще видят очебийно, че даже механичните апарати отбелязват тази толкова неизразима Светлина, която толкова яростно отричаха невежите. Това ще убеди и най-тъпоглавите. И това, което сега Говорим Ние и което утвърждават близките, ще бъде доказано победно и явно. Тогава ще дойде неговото време да се утвърди името му сред масите. Това предстои да стане. Това време ще дойде. Паметта на светлия Гуру ще бъде утвърдена в сърцата, отричащи го сега.

735. (М.А.Й.). Зная, че е тежко, виждам че е трудно и страстно желая да помогна според силите си. Тъмнината се съгъства необичайно. Всичко е потънало в мрак. Оцелели са само отделни островчета. Ние ги поддържаме. Няма да позволим те да потънат. А вие хвърлете котви от тези островчета към Нас и се дръжте по-здраво за тях. Вие ще се държите, а Ние ще държим. Така със съвместни усилия ще удържим немногото, останали ни верни.

736. (Гуру). С помненето за мен утвърждавате и закрепвате нишката на връзката. Говоря за паметните дни. А вие даже говорите с моите думи и ги повтаряте. Значи връзката укрепва. Да се порадваме на възможността да се обединим в духа и да се подкрепяме взаимно. Аз съм с вас. Не

забравяйте това. Срещата ще се състои. За нея съм говорил. Тя е неизбежна, но не за земния план. Помнете за срещата.

737. (Майката на Света). Обединяването на съзвучните духове става под Моите Лъчи. По цялото пространство на планетата тече велик отбор. Страшно и отговорно време, когато се залагат стъпалата на бъдещето за цялата епоха. Трябва да се разбере значението на залаганите стъпала. И всеки определя съдбата на своя дух за хилядолетия, приобщавайки се в този момент на Голямото Разделение към стана на тъмнината или на Светлината. Под знамето на Владиката се събират светлите духове. И всеки решава сам своята далечна участ. Разберете, решава се участието на всекиго за цялата Огнена Епоха, за цялата Юга. С това е значителен текущият момент. Знаещите нека се преизпълнят с чувство на голяма отговорност за себе си, за близките, за всички, които могат някак или с нещо още да съзвучат на Светлината. Към фокуса на вашата светлина невидимо и видимо ще се присъединят и вече се присъединяват тези, които са определени за светлия стан. Невидимото обединение става напрегнато. Станът на Светлината укрепва, макар и окото да не го вижда. И вие, които Ме признавате, благо на вас, търсещите Светлия Град. Той вече съществува, готов да приеме видими плътни форми. Светлината – победител идва. Бъдете готови и бодърствайте духом.

738. (11 октомври). Да се откъснеш мислено от обитаваното място е нужно и полезно. Това освобождава съзнанието от обкръжаващата среда и нейното притегляне. Твърдината на Светлината е като освобождаващ от връзките обект на устременост. Но Далечните Светове действат като освобождаваща сила още по-мощно от магнитните притегляния на Земята. Бъдещето е също магнит, освобождаващ от действието на силите, действащи непосредствено и наоколо. Трябва да се разбере, че човекът е пленник, а това, което го обкръжава – затвор. Духът е с оковани ръце и крака. Родените в робство дори не разбират своето състояние на роби и считат себе си свободни, бърбейки за някаква свобода и независимост. Но това е детското бърборене на несъзнателността. Човекът е роб и неговото робство е безнадеждно. Прикован е здраво към Земята и особено – към непосредствено обкръжаващите го вещи. Затова на него му се дава устрем към явленията, извеждащи го от този затворен кръг на обреченост: Учителят, бъдещето и Далечните Светове. Дава се любов към Учителя и вяра и надежда за бъдещето. Не е важно, ако очакваното бъдеще не се е състояло: освобождаващият от веригите на настоящето магнит на бъдещето ще бъде мощен двигател напред и нагоре. Ако се знае бъдещата действителност в личен аспект, обикновеното съзнание не би издържало, тъй като бъдещето на мнозина е печално и не всяко съзнание има сили да се примири с тази безрадостност. Какво бихте казали вие и как бихте постъпили, ако преди двадесет и две години бяхте видели своето бъдеще и бяхте узнали, че среща няма да има, че Гуру ще си замине от живота и с Майката на Агни няма да се видите на Земята? Печалното знание на действителното бъдеще би пресякло вашия път и възможно задълго, ако не завинаги. Затова се дават вяра и надежда – магнити, които водят напред. Повтарям: няма значение дали ще се сбъдне това, което се очаква и на което се надявате, ако надеждата е изпълнила своята устремяваща и водеща към бъдещето роля. С тази вяра са вървели и учениците на Спасителя. И какво от това, че така и не са дочакали Пришествието на Учителя, но те са се надявали и са горели пламенно, запалени от тази надежда, и са изпълнили своята мисия на Земята. Затова понякога е по-добре да не се знае, тъй като в многото знание има и много скръб. По-добре е просто да вярвате, да се надявате и да очаквате. Магнитът на надеждата за бъдещето е много силен. Целта на всички тези магнити, давани от Учителя, е освобождаване на духа от клещите на материята. Има магнити, влачещи към тъмнина, има и освобождаващи и теглещи към Светлината. Най-мощният от тях е магнитът на бъдещето. Само той може да откъсне човека от тъмницата на плътните условия. И Твърдината, и Далечните Светове са символи на бъдещето, тъй като в настоящето съзнанието не може явно и реално да достигне нито до Твърдината, нито до Далечните Звезди. Но мислено можеш да се докоснеш и с мисъл да достигнеш. И когато магнитът на Планинската Обител или Далечната Звезда превъзмогне магнитите на непосредственото обкръжение, тогава се утвърждава победата на духа над яркостта на плътните условия. Магнитът на бъдещето е мощен, но ако в неговия център стои Владиката, тъй като бъдещето без Владиката губи своята магнетичност. За магнетизма на бъдещето не трябва да се мисли в лични мерки, а по-добре да се приложат мащабите на своята безсмъртна превъплъщаваща се Индивидуалност. Тъй като само тя има дял в бъдещето, дял, който няма и не може да има смъртната личност, ограничена от пределите на живот на своите нисши обвивки. Затова далечните котви, захвърлени в далечното

бъдеще, са по-надеждни от близките крепежи, свързващи с бъдещето на дадената личност в човека. Помнете, че мъдростта се заключава в провеждането на по-дълга линия. И ако рядко се случва да се радвате на бъдещето на дадена отделна личност, то може винаги да се порадвате на голямото бъдеще на човека, набелязано за него от Космическия Магнит, тъй като несъмнено то е велико и пътят на духа към звездите е сияен. На човека е съдено да стане сътворец на Планетните Логоси, облечен с власт над материята и можещ свободно да твори в пространството на Светлината. Повелител на стихииите, несвързан с ограниченията на тялото, подчинил на себе си всички обвивки и действащ в тях в различните планове на битието, човек става Господар на Космическата мощ. Такова е бъдещето на човека. Но то не е в личните мерки. Към това далечно бъдеще е възможно да се устремите съзнателно. То няма да измами, тъй като представлява по същество сияйната действителност на това, което подлежи да бъде. Именно към тази далечна огнена действителност ви Зове Владиката над кратките временни и неверни илюзии на настоящето. По-добре да се знае суровата истина за живота, отколкото да се примиряваш с несбъднати надежди за лично щастие и лично бъдеще. Но Учителят Дава храна и на личните надежди, тъй като Знае, че те са магнитни и че трябва да се движиш, даже надявайки се напразно. Но на чувствителното ухо на най-близките Шепна: знанието за действителността Мога да доверя само на силния дух. Слабият няма да издържи, тъй като в многото познание има много скръб и който умножава познанието, умножава скръбта - така е Казал Соломон, царят на Израил.

739. А вие все пак се надявайте и чакайте, и дайте надежда и на вървящите след вас за това, което иска тяхното сърце. Не трябва да се убива съзнанието с безнадеждността и безпросветността на бъдещето. Вашата надежда и вашата опора, а също и тяхна опора, е Учителят. Неговата Близост, въвеждайки в сферата на притегляне на Неговата Аура, запалва огньовете и дава радост като прави далечното близко. И тогава бъдещето сияе с всички огньовете. И на душата е леко и има радост в сърцето.

740. (М.А.Й.). Да знае своето лично бъдеще не е дадено на човека просто затова, че той може и да не издържи. Затова кармично то е скрито от съзнанието. И дори големите духове са се подчинявали на повелите на Кармата. Даже Гуру не е знаел, че ще замине и се е надявал още да поработи и се потруди за родната Земя. Аз знаех, но той не. По-добре да не знаеш, така е по-мъдро.

741. (Гуру). Приятелю мой, има радост за духа, но не за земното. С какво да се живее: духом или със земното? Със земното временно и за кратко, а в духа - завинаги. Така съзнанието се пренася в сферите на духа и намира в тях надеждно пристанище. Ние също поживяхме на Земята и отдадохме нейния данък, но трудейки се и работейки на Земята, не сме свързвали себе си с нея. Просто нисшите притегляния заменихме с Висши - също за Земята и от Земята, тъй като от Земята не може да се излезе. Но сферите на земната аура са различни. Има нисши, има средни и има висши. Към кои да се устремим? Пътят към Далечните Светове е отворен от Висшите земни сфери и Земята е като стъпало, или трамплин за устрем в Безпределността. Не може без Земята. Не може да устои дом без основа. Трябва да се намери правилното разбиране за Земята - това е нашият дом в пространството. Ценете Земята, но се отречете от нея, за да отдадете всичките сили за нейното разкрояване, подобряване и преобразяване в Светлината.

742. (Майката на Света). Всичко което съществува, от атома до Логоса, може да се разглежда като магнит: атомът е магнит, семето е магнит, човекът е магнит, магнити са Земята, Луната, Слънцето, както и всяка Индивидуалност. Великата Индивидуалност Представлява мощен Огнен Магнит. Космическият магнетизъм и Лъчите са големите сили в природата. С тях можеш да се ползваш съзнателно, проявявайки активност в духа. Дава се възможност за това.

743. (12 октомври). Ако знаехте колко светлина се губи по време на лутанията и слабостта на духа, наистина бихте се ужасили и никога, никога не бихте допуснали тази зараза. Лутанията са заразни, тъй като разклащат цялата постройка надолу по линия на Йерархията. Тъмните се стремят да разклатят, да посеят съмнения, униение и безнадеждност. Всяко помрачаване е вода в тяхната мелница. Трябва да се борим против своите дребни чувства, затъмняващи пътя. Защото въпросът с тях стои така: или те владеят човека, или човекът владее тях. Участиа си на роб или господар човек избира сам. И никой не може да му помогне, ако изборът е направен. Пазете се от дребните чувства, разрушаващи даже огромни дела.

744. (М.А.Й.). Тъмно е. Но какво от това? Нима ще се преизпълним с тъмнина? Или пък, събирайки сили, ще се преборим славно отново и ще победим, както сме побеждавали много, много пъти?

745. (Гуру). Не понасям когато виждам, че преданият изпитан воин изведнъж започва да проявява слабост на духа, отстъпвайки назад. Къде? Не в тъмнината ли? Помнете, няма път назад, колкото и безпросветен и мътен да ви изглежда текущият живот. Пътят е само напред, през всичко, каквото и да ни донесе съдбата. Ние трябва да достигнем до Светлината, тъй като назад е тъмнина.

746. (Майката на Света). Деца на Земята, когато на Земята за духа стане особено мрачно и тежко, мислено се устремете към Мен, за да преодолеете потискащите вибрации на земната сфера чрез устременост извън пределите на планетата. В Моите Сфери няма място за плътната тягост. Там има Светлина и свобода от тъмните земни притегляния. Устремете се към Мен, деца Мои.

747. (13 октомври). Състоянието на приемника на съзнанието определя степента, характера и чистотата на възприятието. Ако се възприема лошо, значи приемникът не е в ред и трябва да се огледа. Причини може да има много, но главната – че нещо е било поставено на по-предно и по-главно място от Владиката. Единствено тогава, когато Владиката е на първо място в съзнанието, възприятието върви плодотворно. Всичко пречещо и застиващо на пътя трябва да се отстрани. Какво може да се сравни по значимост със Светоносния Лик на Владиката, излъчващ Светлина към обърнатото към Него съзнание? Всички въпроси, всички сложности, всичко неразбираемо и помрачаващо трябва да се разглежда в светлината на Лъчите на Светоносния Лик. Всичко се твори, мисли, анализира и преживява в Светлината на Моите Лъчи, тоест с Мен, но не със собствената саможивост. Тежко е, трудно и безпросветно? Да, тежко е! Но какво от това? Имало е и по-трудни времена, и въпреки това вървахте, и въпреки това не прекъсвахте пътя. Трябва да вървиш и сега, без да се обръщаш към тъмнината, когато вече е достигнато толкова много. Не тъмнината, а Светлината управлява света. Разгулът на тъмнината е временен, макар и да е много продължителен. Царството на тъмнината ще свърши и не трябва да се смята, че животът върви неудачно, когато вече има събрани толкова ценни мисли. Не е ли това достижение - да се съберат съкровища от Знания в условията на пълно обедняване духом на обкръжаващите съзнания. Нали от никого от тях не може нищо да се почерпи, но Общуването с Мен прави процеса на възприятие възможен. В пустинята на живота върху голите пясъци блика извор жива вода. В това е неговата особена ценност, тъй като подхранва със своята влага всичко наоколо и създава условия за растеж и развитие на нови кълнове. Не трябва да се подценява собственото значение за обкръжаващите. Лампада на пустинята – така се нарича степента на самота на даващия Светлина дух в безплодните и тежки условия на момента. И през това изпитание трябва също да се премине. Нима обещах лекота и безоблачност на пътя? Не! Говорих само за трудности. Време е да се привикне към това, че лекотата не дава достижения и тези, на които е лесно, приятно и безгрижно да живеят на Земята, не достигат нищо. Но вие, искащите да достигнете, опитвайте се духом да израствате от всичко, вървящо против вас и противодействащо ви. И каквото и да става наоколо и в света, и колкото и ярко да се проявява тъмнината, вие, вървящите към Мен знайте своя път и от него не отстъпвайте пред никого и пред нищо, тъй като трябва да достигнете.

748. Много са вървящите към Мен, но достигащите са толкова малко. Да разгледаме на кого какво е попречило. На някого е попречила бедността, на някого богатството, на някого децата, на някого домашния живот, на някого службата, на някого страстите, на някого малоумието, на някого слабостите, на някого страха, на някого обкръжаващото, на някого приятелите, на някого враговете, хиляди причини и поводи ще намери неговото съзнание, за да оправдае себе си в отказа от Светлина. Но Лъчът Светлина може да освети всяка бедност и всяка тъмнина. И бедността, и тъмнината е в сърцето или в съзнанието, но си струва да насочиш към тях Лъча, за да се разсее всеки мрак. Затова не към светците, праведниците и съвършените хора се е Обръщал Спасителя, но към обикновените хора, обременени от тежестта на живота и далечни от съвършенството. Обременените е Призовавал Той при Себе Си, за да Освободи техния дух за следване след Него. И сред тях, малките и затъмнени, е Преуспял. Нищо не е препятствие, ако духът се стреми да разкрие себе си на Светлината. Да се възхожда може винаги, във всички условия, стига само сърцето да желае да се отвори към Светлината. Само отворете сърце към Моите Лъчи, само го отворете и вашият път ще стане сияен.

749. (М.А.Й.). Кой казва, че пътят е лек. И нима моят беше лек? И леко ли е сега на Нас? Ако искате да бъдете с Владиката и близо до Него, забравете за лекотата на живота. Гответе се за най-трудното. Силният дух не се плаши от никакви трудности и не помръква пред тях в безсилие. Защото е много важно именно да не помръкне духът. Не са необходими никакви външни героични деяния и постъпки, а само трябва вътрешно да не се пречупиш пред нищо, което става вън. Трябва само да се задържи равновесието, предоставяйки на потока на живота да се носи покрай съзнанието. Цялата тайна е в това: вън да става каквото ще, грижата е за това, вътре цитаделата на духа да бъде като скала. Разберете това условие: съумейте да устоите в духа и духом пред нищо да не се преклоните, тъй като всичко е в духа.

750. (Гуру). За силата на духа и волята ще твърдя до тогава, докато те не станат ваше достояние. По-добре всичко да изгубиш, но да утвърдиш тях, отколкото всичко да придобиеш, загубвайки ги. И не е важно какво става около вас и как стоят нещата, но е важно, необикновено важно, да се запази равновесието и да владеете своята сила. Разберете, че опората е вътре. И ако вътре я няма, в нищо външно няма да можете да я намерите. Тъй като на каквото и да се опирате вън, то е нездравно, невярно и изцяло ненадеждно. Само на духа, пребиваващ вътре, може да се отдадат юздите на управлението и чрез волята твърдо да ги държите в свои ръце. А вън е имало, има и ще има плач и скърцане със зъби. Не вън, но вътре се опитвайте да намерите този мир, това равновесие на духа, което е над всяко човешко разбиране. Тъй като Царството Божие, Царството на Светлината, е вътре във вас.

751. (Майката на Света). Мислено може мълниеносно да се долети до Моите Сфери. За мисълта няма граници, нито предели, няма нищо невъзможно. За мисълта и с мисълта е възможно всичко. С мисълта може да се проникне навсякъде и с мисъл да се докоснеш до Мен. Докосването до Мен с мисъл има явни и неотрицаеми следствия. Малко хора мислят за мисълта и за това, какво може да се извърши с нея. Царствената, огнена мисъл има силата да пронизва пространството по-бързо от светлината. За светлината е нужно време, но то не е нужно за мисълта. Мисълта е извънвременна, тя е явление от други измерения, в сравнение със светлината: по-високо, по-тънко и по-мълниеносно от нея. Мисълта изпреварва бързината на светлината и по-бързо достига до набеязаната цел. Мисълта достига целта навсякъде и винаги: и на Земята, и в пространството, тъй като магнетизмът на мисълта е необичайно силен. И ако Моята мисъл в Лъчите Ми достига до вас, то и вашите мисли достигат до Мен, предизвиквайки ответна реакция и насищайки ви ответно. Зовът и отзивът действат явно. Ако мисълта е устремена и приемникът на съзнанието е отворен, възприятието няма да се забави да изпълни приемника с нови мисли, идващи от Моята Сфера. Разбира се, действа проводникът на духа, тъй като можем да се обединяваме само в духа. Градации на Светлината има много, нейната скала е безкрайна. Има степени на Светлина, неизразими с думи и неподдаващи се на никакво измерване, но достъпни за огнената, напрегната и висока мисъл. Има мисли с такава изтънченост, че достигайки до Земята не могат да се проявят на Земята. В Моите Сфери има области, които достигат само малцина. Безпределността е проявена във всичко. Безпределни и неизказано сияйни са сферите на духа, но достъпни за пламенната мисъл.

752. (14 октомври). Приятелю Мой, нека тъмнината на настоящето да бъде гаранция за бъдещата Светлина, която се приближава неотклонно. Живейте в нея и живеете с нея. Всеки живее с нещо. Вие направете залог върху бъдещето и пренесете в него съзнанието. Но личните мерки оставете. С тях в бъдещето няма да преминете. Да преминете може само с Мен. Същността на бъдещето е разцвет на Общото Благо за всички, но не лично за вас. Но в Общото и вашият дял ще бъде немалък. Личните очила пречат да се види общото и изопачават взаимоотношенията между частите. Получава се изопачено изображение и, затова невярно. И Ние виждаме всичко, което е лошо и несъвършено в новото строителство, но несъвършенството не ни пречи да видим главното, положителното, което и изгражда неизменността на бъдещето. Вижете го и вие, иначе ще заприличате на слепци, които имат съвсем изопачена представа за действителността. Трябва да се разбере, че заповяданото бъдеще вече съществува в свитъците на предстоящото и с горещо сърце може да бъде видно. Да се види или усети това бъдеще значи да се утвърди действителността или невидимата реалност в плътната видимост. Така са вървели всички велики борци за бъдещото щастие на човечеството. Всички Велики Духове са вървели вдъхновявани от невидимото бъдеще. Вървели са, утвърждавайки го в настоящето. Само си помислете колко безпросветно е било това настояще и това обкръжение, в което са се намирали тези

Носители на Светлина. Но те са вървели противопоставяйки му несломимата сила на духа и знанието на това, че това бъдеще е отсъдено на света. На тях се оприличете във вашия стремеж да донесете в света Светлината на бъдещето.

753. (М.А.Й.). Ще се стремя да влизам в общуване все по-често и често, все повече и повече. Пространствените условия облекчават силно това. Бъдещето е за нас, тъй като Космическите токове ще съдействат силно за сближаването на световите. Всичко беше против, но ще дойде време и всичко ще бъде за. За Великото Пришествие разказва мъдростта на всички велики народи и всички велики религии на света. Трябва да се проясни погледа .

754. (Гуру). Ако се отнеме бъдещето, то за какво тогава да се живее? Животът ще изгуби всеки смисъл, тъй като бъдещето е двигател на живота.

755. (Майката на Света). Проявете величие в разбирането на ставащото космически. Съзнанието съсредоточено във фокуса на личното благо няма да го види. Трябва да се събере съзнанието във Фокуса на Моите Лъчи. Ще го наречем Фокус на Живота. Животът на планетата струи от Небето в потоците Надземни Лъчи. Отнемете ги и планетата ще стане мъртва. Но това, което е на Земята, съединено с това, което идва от пространството, създава живота във всички форми. Проявете разбиране на космопространствените сили и черпете от тях невидимия огън, толкова неразделно необходим за живота.

756. (15 октомври). Общуването с Учителя става над всичко това, което изпълва съзнанието на ученика. Сякаш светът на обичайните мисли се оставя долу и мисълта се издига към Източника на Светлина. Трудността на процеса се заключава в това, че съзнанието не винаги може да се издигне от нисшата земна сфера в светоносните сфери. Освен обичайните причини, много пречат хитроумните опити на тъмните, които се стараят с всички способности да възпрепятстват Общуването. За тях това Общуване е като прах в очите. То винаги предизвиква от тяхна страна яростно противодействие. И ако законът на Йерархията не се прилага, техните ръце са развързани и нахлуването на тъмнина в проводника на Светлина става неизбежно. Затова Говоря за пълнота на Единението, целеустременост и неразделен устрем. Когато половинчатостта влезе в Общуването, ущърбът за духа е огромен. Защо е нужно парцалите на суетните мисли или отчаяните помръквания в настроението да се внасят в това, което трябва да се извисява над тях? Всичко това се оставя в подножието: към Върха с този товар не можете да се издигнете. Защото Общуването е временно пребиваване на Върха на духа, на тази височина, до която той може да се възвиси. Много излишен багаж носи върху себе си духът. И ако той, осъзнавайки това, не намира в себе си сили, макар и временно да го отхвърли, значи устремеността към Общуване с Учителя не е достатъчно напрегната. На половинчатото обръщение и отзвукът ще бъде половинчат, тоест, непълноценен. Пълнотата на обръщението трябва да се утвърди преди всичко. Възможно ли е да се приюти небрежност около най-главното, което става в живота на ученика? Токовете се изменят, настроението ще премине, но пропуснатата възможност няма да се върне отново.

757. (М.А.Й.). Смятам за недопустимо да се проявява слабост на духа след всичко, което беше дадено, след всички знаци на Загриженост и Вниманието от страна на Учителя. Смъртта на Гуру и на мен се наложи да преживея тежко, и крушението на много надежди. Спасихме непоколебимата любов и преданост към Учителя. С това същото вървете по пътя, иначе как ще устоите?

758. (Гуру). Премагнах своя път без да се колебая, без да се люшкам и без да се съмнявам. Моята крачка беше неотклонна. Служенето на Светлината беше постоянно и непрекъснато. А при вас как е? Такава ли неотстъпност ли проявявате духом?

759. (Майката на Света). Със силата на огнената мисъл ще приближим мечтата към действителността. От Небето се краде огъня и се донася в духа на Земята. И духът, прикован телесно към Земята все пак има възможност да премине земните предели. И ако този огън, откраднат от Небето може да бъде удържан в духа и да бъде натрупан, то с тази огнена сила е възможно и веригите на Земята да бъдат прегорени. Така устремът в Моите Сфери донася свобода на духа.

760. (16 октомври). Какво да се прави в тези дни, когато е особено тъмно? Да се мисли за Светлината. Мисълта за Светлината съпровождана с представата за нея ще бъде противоотрова срещу тъмнината. Не са необходими никакви особени прийоми или механика: просто мислете за Светлината, представяйки себе си обкръжен от Светлина и излъчващ Светлина наоколо. Мислете, че наоколо е

светло и че в тази Светлина няма място за тъмнина. Ярката мисъл за Светлина я привлича от пространството, и наоколо ще стане действително по-светло, и за тъмнината в нея няма да има място.

761. (М.А.Й.). Ние винаги пребиваваме в Надземната Светлина, в Лъчите. Мислейки за Светлината облекчавате възможността за единение с нас. Пътят на Светлината изключва тъмнината във всичките ѝ разновидности. Светъл е пътят на Владиката.

762. (Гуру). Има мисли светли, има сиви, има тъмни. Всяка съединява пространствено с резервоара на съзвучни мисли. Затова всяка мисъл е проводник, водещ към тъмнина или към Светлина. Когато е много тъмно, помислете за Светлината.

763. (Майката на Света). Моето Царство е Царството на Светлината. Не можеш да се устремим към него, бидейки обхванат от тъмнина. Необходими са одежди на Светлината. В празнични дни хората обикновено обличат своите най-хубави дрехи. Толкова повече те са необходими за празника на духа, тъй като да се докоснеш до Мен е празник за духа. Погрижете се за нови дрехи, ако искате да влезете в Моето Царство.

764. (17 октомври). Височината на подема се равнява на дълбочината на падението: колкото си се издигнал, толкова можеш и да паднеш. В това е опасността от колебанието и отстъплението в тъмнината. И същата тази изтънченост на възприятията, която е способствала за Общуването с Учителя и приемането на Неговите мисли, ще бъде насочена към възприемането на тъмни внушения. Затова Казвам: няма връщане назад. Разбира се, опасността е голяма, тъй като тъмните никога не оставят своите жертви, които веднъж вече са пребивавали в техните ръце. Не изоставят надеждата и опитите да я завладеят отново. Стига само отново да се завърже тъмната превръзка на очите и жертвата е готова да им служи, без изобщо да си дава сметка за това, което прави. Ще служи и няма да осъзнава своето служене на тъмнината, както не го е осъзнавала и по-рано, независимо от всички предупреждения и разясняващи думи. Тъмните знаят как да запушат ушите и да направят така, че думите на ръководителя да не достигнат до съзнанието. Разбирате ли тази страшна опасност, която ви заплашва постоянно и ще ви заплашва особено много, щом отслабне връзката с Йерархията на Светлината? Защото в хода на отслабване на връзката с Йерархията на Светлината, йерархията на тъмнината веднага поема отслабналите нишки в свои ръце и ги прави свои проводници. Тяхната цел е да внушат, че нищо не се е случило, всичко е наред и няма от какво да се притесняваш, че няма и не е имало никаква опасност и всичко това е плод на въображението. Щом като тази мисъл проникне в съзнанието и е пуснала в него корени, тъмните поробители могат да тържествуват: жертвата отново се е хванала на поредната стръв. Правилно е усещането, че капаните са грижливо и хитро разставени навсякъде. Нужна е твърда воля за да се устои, но как може волята, която известно време им се е подчинявала безволно, да стане силна и свободна? Значи трябва да разбереш грозящата опасност и да отдадеш себе си на Висшата Воля твърдо и необратимо, и с цялото си сърце, с всички сили, с всички мисли да се държиш за нея. Иначе във всичко най-добро, което е у вас, ще влеят своята отрова и ще го отровят. В любовта ще влеят възжеления и похот, в предаността – колебание, във вярата – съмнения и в най-високите чувства във вас ще внесат нещо от тъмнината. И колко зоркост ще бъде необходима за да се види този примес. Действат с всички способности и всички мерки и, най-вече с въздействия от Тънкия Свят, изплъзващи се от контрола на съзнанието. Всички тъмни опити вървят по канала на връзката, съединяваща някак и нещо със служителите на злото. С това са опасни посредниците, пребивавали в техни ръце. Възможно ли е да се разчита на тях и да се отчетат всички тънкости в подхода на тъмните към тях? Малко е едното нежелание от тяхна страна да сътрудничат с тъмнината, необходима е свръхчовешка решителност, за да се измъкнат от тъмната паяжина. Ръководителят може да направи всичко, което е по силите му, за да освободи жертвата, но ако тя доброволно отново допусне възможността за тъмни въздействия, какво може да направи той, ако волята на човека да върви към Светлината или прегръдките на тъмнината, е свободна? Периодът за очистване в случай на продължително поразяване на волята и подчиняването ѝ на тъмнината трябва да бъде толкова продължителен, колкото и периода на поробването, и в този период борбата трябва да бъде особено зорка и напрегната. И след изтичане на срока опасността от повторни въздействия е възможна в течение на удвоения срок на владеење на жертвата, тоест подчиняването на волята на жертвата на волята на служителите на тъмнината. Макар, че може такова обсебване да не е било обсебване в пълния смисъл на тази дума. Важен е самият факт на подчиняване на волята, тоест факта на отказа на човека, наистина, несъзнателно, от правото да се разпорежда със

себе си свободно, когато в него действа не неговата, а друга, тъмна воля. Първият признак за опасността е колебанието и неустойчивостта на чувствата и отговарянето им с привнесени елементи, по-рано несвойствени на жертвата. В случай на действия, насочени към освобождаване на жертвата, трябва да се отчита, че цялата ярост на тъмнината се стоварва върху освободителя и трябва да се помни, че опасността е особено голяма, ако от страна на пострадалия от тъмните въздействия не бъде проявено пълно разбиране на ставащото. Разбира се, говорим за случаите, когато опасността заплашва докосналия се до Светлината. Хитроумно и изтънчено ще се опитат да потопят във вълна от възжелания и да ги усилят така, че да изключат възможността за проява на духовния елемент. Да се отчете всичко е невъзможно, можеш само да се оградиш със силна устременост към Учителя. Но ако сърцето подсказва, че нещо е неблагоприятно, трябва да се напегне цялата бдителност, за да се видят новите опити, откъде и как заплашват. В случай на безнадеждност на жертвата трябва да се прекрати безполезната борба и прахосването на скъпоценна енергия, тъй като волята е свободна да избира пътя на тъмнината или пътя на Светлината. Трудно е да се поправи измамата и предателството, насочени против своя ръководител.

765. (М.А.Й.). Прогонвайте нечистите мисли. Те отслабват връзката с Учителя и отварят достъпа за тъмните подстрекатели. Прогонвайте малките тъмни мисли.

766. (Гуру). Вземи своето (духовно) оръжие и го дръж здраво в готовност. Ще се наложи отново да се сражаваш. Нека мечът да бъде наточен и стрелите готови.

767. (Майката на Света). Аз не трябва да се сражавам с тъмнината. Пазителят /Владетелят/ на Земята отговаря за Земята. Затова когато е нужна помощ или защита от тъмнината, може да се обръщате към Мен. Тъмните обкръжават Твърдината, тъй като чудовищата са краката на престола. Но в Моето Царство няма място за тъмнината и тъмните не могат да се доближат до Мен. Затова при Мен има надеждни условия за пълна отделеност от тъмнината и йерархията на тъмните. Нашата борба е друга – със силите на Хаоса. Но тъмните са наследство на Земята и, намирайки сили в себе си да се откъснеш от Земята, можеш да излезеш от орбитата на въздействие на тъмната йерархия.

768. (18 октомври). Съществува старинна легенда за човека, продал своята душа на дявола. Купувач на човешките души е или самият Сатана или някой от неговите йерофанти. Много характерно в тази легенда е това, че сделката е доброволна. Даже тъмнината е принудена все пак да се съобразява със закона за свободната воля, и основно условие на съглашението представлява доброволната продажба на душата, тоест предаване на собствената свободна воля на тъмните служители. В замяна служат и те, но по линия на злото. Легендата е изпълнена с дълбок смисъл. Никакви сили на ада, никой и нищо не може да застави да се служи на тъмнината, ако човек сам не поиска това. В този смисъл тъмнината е безсилна. Знаем много факти, когато сравнително слаби хора са намирали в себе си сили да противостоят на самия Сатана, този силен и някога велик и светъл дух, стоял наравно с Височайшите Духове в зората на човешката еволюция. Мощта и знанията на Сатаната са превишавали безкрайно много [тези на] всеки човек. И все пак законът на свободната воля е давал на слабия пред Сатаната човек сила да му противостои. Тъмнината е безсилна пред човека дотогава, докато неговата воля е свободна и тъмнината не може да я пороби. Затова тя се изтънчва чрез префинена измама, за да склони желанието и волята на човека на своя страна и с нещо някак да го привлече. Тъмните са много изобретателни, тъй като сами не могат да се приближат нито към вас, нито към близките ви и затова изпращат посредници. Посредниците са по-опасни от самите съзнателни служители на тъмнината, тъй като действат в контакт с тъмнината, без да осъзнават това и служат като канали за предаване на тъмните въздействия. Целта на тъмните е да доведат човека до такова състояние на помрачение и неразбиране, че той сам доброволно да насочи своята воля под едни или други предлози към съслужене с тъмнината, разбира се, без да осъзнава нито своята заблуда, нито сътрудниченето с тях. Целият ужас е в това, че това сътрудничество е винаги доброволно, докато волята не им се подчини дотолкова, че да изгуби напълно способност да противодейства. И тогава вече жертвата е в тяхна пълна власт, и никакви думи, уговорки и обяснения не могат да помогнат. За да се освободи от подобни влияния жертвата, попаднала под тях, трябва да напегне своята воля до краен предел в желанието да скъса тъмните връзки и да се опре на по-силната волята на явния служител на Светлината. Самоосвобождаването е невъзможно, тъй като няма кой да отвори очите за ставащото беззаконие и да накара да се разбере целият ужас на създаването се положение. Кармата на обсебените е ужасна, както е тежка и кармата на този,

който е попаднал под влияние на тъмните и, неосъзнавайки това, не може да се освободи от тях. Но само разбиране и осъзнаване е малко. Необходими са цял ред упорити и настойчиви действия, за да се пресекат из корен повторните и непрестанни, и все нови и нови хитрости на тъмните отново доброволно, по нейно желание, да въвлечат жертвата в поставените нови мрежи. Тяхна задача е доброволно да склонят волята на своя страна с различни примамки и да породят желания и действия, скрито, но сигурно тласкащи в техните обятия. Кой ще поиска доброволно да попадне в обятията на тъмнината? Затова изобретяват, при това много успешно, всевъзможни камуфлажи, създавайки условия за зловредни внушения, съблазняване и прелъстяване на разколебаната воля, за да я привлекат отново в своя лагер. Няма човек без слабости и те откриват тези слаби места и пукнатини, и се впиват в тях чрез постоянна измама, лишавайки жертвата от способността за разпознаване. Особено трудно е положението на тези, някога сътрудничили с тъмнината, чиито души вече са били в съзвучие с тъмните злодеители. Това съзвучие с тъмнината те ще се стремят да пробудят с всички мерки, с всички способности, без да се спират пред нищо. И се изисква огромна бдителност, за да се разпознае откъде идва новото злонамерение, в каква форма, и какво носи след себе си. Добре е в такъв случай за оценка на явленията, подхвърляни от тъмните, да се придвижи факта в бъдещето, за да се види неговото крайно следствие. И тогава целта на дадения опит става ясна. Без ръководителя няма да се измъкнеш от ямата, тъй като няма да има кой да укаже изхода и пътя за освобождение. Затова са и толкова [много] безнадеждните, безсъзнателни и жалки жертви. За да се освободиш трябва да откриеш всички възли на връзките, тъй като ако не ги откриеш е невъзможно да ги разсечеш, тоест, да ги унищожиш. И дори след унищожаването се изисква дълъг период на активно, бдително и зорко противодействие, за да не започне да действа отново тъмното съзвучие. Дори заплатилите кармичните дългове не са напълно свободни от тъмните опити. Ние засегнахме страшната и печална страница от живота на човечеството, тъй като проблема с обсебването и тъмните въздействия засяга огромни маси хора. Много важно е да се разбере, че законът за свободната воля заставя тъмните упорито да се домогват до това, човешката воля сама да реши да избере доброволно този път на действие, който определят те, тъй като изборът зависи от човека. Но когато изборът е направен, на тях вече им е лесно да подхвърлят внушения едно след друго, тъй като по прокарания канал водата сама ще потече. Нишките на връзките ще донесат гласове от тъмнината. Но вас, противодействащите на тъмнината, те ще намерят винаги и ще вредят с всички способности, тъй като вие сте техни врагове и постоянно се борите с тях, но своите сътрудници, своите жертви те няма да нападат, те ще им помагат, те няма да ги докоснат и нещастните жертви даже няма да почувстват, че тъмнината е техният враг, тъй като сътрудничащите с тъмнината не получават удари от тъмнината. Ето защо обсебените не считат своето положение за ужасно и дори не разбират с какво, с кого и как трябва да се борят. Така също това не разбират и тези, които са сътрудничели с тъмнината и са се намирали под тъмното въздействие. И само освободилите се, чиито очи са били отворени с пряко вмешателство на служител на Светлината, само те започват да разбират цялата хитра механика на причиненото зло. У останалите очите са затворени в сяло неведение. Запомнете: тъмните не нанасят удари на своите безволни жертви и не се борят с тях, както и жертвите не се борят с тъмните, докато съзвучието е пълно. Техните жертви са им необходими за посредничество и за това, да служат като проводници. Обърнете внимание доколко тези жертви не осъзнават и не разбират своето положение. Разбират го само тези, които в дадения случай вие сте отворили очите. Но колко сили и енергия са били изгубени за това, да бъдат отворени очите, и колко противодействие, измами, премълчавания и лъжи бяха проявени от страна на жертвата по отношение на своя освободител. Когато тъмните загубят надежда за връщане на освободената жертва в своите обятия, тогава и само тогава те ще започнат нанасят удари. Това и ще бъде първият признак за това, че е постигната победа над тях. Бъдете спокойни дотогава, докато тъмнината върви срещу вас – това означава, че вашата светлина е голяма. Печално е да не бъдеш отбелязан от тъмнината – значи огънчето е малко.

769. Каквото и да става наоколо, трябва да бъдеш силен винаги. Нищо не може да оправдае безсилието. Нищо не може да даде право да се превърнеш в жалко нищожество. Знай, че отдалият осъзнаването на своята сила на нещо или на някого, губи всичко. Ако искате да загубите всичко се утвърдете в осъзнаването на собственото нищожество и безсилие. Болен или здрав, щастлив или тъгуващ, богат или беден, млад или стар, с врагове или с приятели, самотен или в тълпата, превъзнесен или осъждан, любим или ненавиждан, тук или там, в живота или в смъртта, в действие или мълчание, но

силен винаги; силен с неизчерпаемата сила на духа, силен с разбирането на това, че е възможно винаги да се предизвика мощния огън на духа от дълбините на своята същност, че това осъзнаване на собствената сила не зависи от нищо и от никого, намиращо се вън, че е по-добре, бидейки лишен от всичко, да осъзнаеш безсмъртното неунищожимо могъщество на човешкия дух в себе си, отколкото, имайки всичко, което може да даде плътния свят, да бъдеш безсилно нищожество. Осъзнаването на собствената сила поддържайте в себе си неотменно. Не се разделяйте нито за миг при никакви изпитания с това усещане за силата вътре. А слабост, слабост не проявявайте, бъдете силни винаги, навсякъде и във всичко. Безволният човек е нищо. Учете се да призовавате съзнателно нумена на силата. Давам ключ за овладяване на могъществото. Дръжте го здраво със сигурна ръка. И знайте кога да го превъртите в ключалката на тайните покои на могъществото на духа и колко пъти. Аз Казах.

770. (М.А.Й.). Сине Мой, ако за тъмните се налага да се пише толкова много, значи отново надвисва заплахата и облаците трябва да се отклонят. Указанията се дават навреме. Изпълнявайте ги точно. Учителят е на стража и в необходимата минута ще помогне. Но и вие проявете пълна готовност да следвате Неговите Указания. Тъмните се постараха много да ви обезсилят и да ви лишат от съпротивляемост. Учителят Приложи тактиката Adverse - и тъмните вместо отслабване, усилиха вашата батерия, претърпявайки ново поражение. Искане да ви обезсилят, за да нанесат на всички ви нова вреда. Правилно направи, че пребивава в самота – това помогна да се съберат силите. Много размагнетизират близките, особено тези, които са се препъвали. Кажете им, че невинаги трябва да се взема, понякога трябва и да се стремят да дадат на тези, които има дават непрестанно. Защото за тях безмерно се изразходва драгоценна мощ. Поне заради самите себе си да я опазват. Ще бъде ли добре, ако доведат до болест или опустошат съкровищницата? Рамакришна са го разкъсали почитателите, а не враговете. Предупредете близките за недопустимостта на вампиризм, тоест неудържимо поглъщане енергията на този, който води. Кажете им: ще останат при разбитото корито. Къде ще отидат сами, след като едва се държат на собствените си крака?

771. Приятелю Мой, сега, разбира се, е понятно защо Говорих за сила, за съкровището от енергия и за това как винаги да бъдеш готов за бой, тоест, за това да противостоиш на всеки и всичко, което ви влече надолу. Накъде? Не завличат ли в бездната понякога даже близките ръце, разбира се, без да осъзнават причиняваната вреда. Защитата е в това, да се умножи силата, напрегнато, властно, укрепвайки осъзнаването с целия дух огнена мощ в себе си. Може да се обърне внимание на това как просто, пряко и непосредствено, независимо от нищо, от никакви външни обстоятелства, пламва мощният пламък и запълва целия микрокосмос в осъзнаването на явно усещаната сила. Учете се да я извиквате от своите дълбини. По този огън Владиката познава избраните от Него сред приближилите се.

772. (Майката на Света). Възприемайки в сърцето Моят Лъч, той може да бъде осъзнат. Достъпен е при условието на съзнателно обръщане. Стига да се излезе на въздух и да се обърне лицето към Слънцето, за да се усети неговата топлина. Така е и с Моите Лъчи, ако сърцето се обърне и се устреми към тях. Слънчевите Лъчи се усещат физически, а Моите – със сърцето. Но действието и на едните, и на другите е явно по своите следствия. Усещането на Моите Лъчи може да предизвика нагнетяване в слънчевия сплит – усещане частично физическо и затова забележимо. И освен това, чувствителното усещане дава прилив на нови мисли. Скалата на Лъчите е широка и се постига само частично. Дълбочината на постижението зависи от много условия и, преди всичко, от способността да се откъснеш от Земята и да изключиш земните възприятия. В дадения случай земното и небесното не се съчетават. Препоръчвам по-често да се насочва мисълта към Мен, за да се направи постоянна връзката. Деца на Земята, за вас са приготвени дарове от пространствени съкровища. Моите Лъчи са предаватели. Но не Мога да повикам насила и против волята. Волята трябва да се обръща към Мен. Мога да изпратя Зов, но желанието трябва да бъде самопроизволно. Разберете най-после, деца Мои, можете да попаднете на Небето живи, но не насила. Самоизходящия, доброволен устрем на сърцето към Мен ще бъде съединителната връзка. Вие се устремете, а Аз ще Посрещна с внимание всяко сърце, устремило се към Мен с действително желание. Свободната воля е свещена. Проявете висше разбиране към нея.

773. (19 октомври). Сине Мой, не е ли било Казано: “Този, който е с Нас, понякога има часове на борба, но знае, че винаги е победител”. Защо, когато настъпва време за борба и изпитания, увереността напуска съзнанието? Кое е това, което изпълва сърцето с усещане за безпросветност и

безполезност, не е ли тъмнината? Трябва завинаги да утвърдиш в себе си победното състояние на духа. Ненапразно те Нарекох победител. Такъв си бил, такъв и ще бъдеш винаги. Само неувереността в това, дори и в миговете на най-трудна борба, трябва да се остави. С Мен си победител винаги. Това съзнание няма да освободи нито от изпитанията, нито от тежестта на боя, но ще даде твърдост на ръката и със силата на духа ще разпали в сърцето победните огньове. А толкова много зависи от състоянието на съзнанието. Трябва да се запомни тази уловка на тъмните: да го потопят в безнадеждност и да направят бъдещето безпросветно. Но тъмнината няма власт над бъдещето. То е в твоите ръце. То е в Нашите ръце. То е светло и сияйно. И никаква тъмнина, никаква безпросветност на текущия час няма да отнеме великолепието на бъдещето нито от Нас, нито от теб. Знай това и смело и уверено върви към него, стъпвайки твърдо. Нищо и никой не е в състояние да спре хода на времето, тоест да спре еволюцията. Отсъденото ще се въплъти на Земята. Тъмнината е временна и е явление местно, земно и само земно. В Космоса тъмната йерархия не съществува. Тя е само на Земята, при това сега – без глава. Космическата Еволюция, водеща планетата в бъдещето, ще изтрие тъмните от лицето на Земята както утринния лъч светлина – мрачината на нощта и ще издигне човечеството на предуказаното стъпало. Така както утрешния ден е неизбежен, точно така е неизбежно и бъдещето, и това бъдеще никакви сили в света не могат да отнемат от вас. Затова сега вървете смело, твърдо и уверено към това сияещо утре. “То ще бъде, ще бъде, трябва да бъде”, - така Говоря Аз, Владиката на Шамбала. С това съзнание и върви през живота, без да забравяш нито за миг, че това бъдеще е отсъдено на Земята с решение на Висшата Космическа Воля. Това съзнание ще даде сили съзнателно и сърдечно да се потрудиш за бъдещето. В негово име се Трудим и Ние, в негово име се принасят големи жертви, в негово име са вървели и вървят в света всички носители на Светлината и в негово име се извършва Великото Служене. Светлината на бъдещето е огромна. С нея вървете. Погледнете към себе си. В миналото са грешките, заблудите, слабостите, затъмнението и много ненужна смет, но напред е Светлина, напред всичко е ваше, напред вие сте вече други, светли, без окови, освободили се от товара на тъмните отживелици, отхвърлили от себе си игото на плътната материя, владеещи огньовете на центровете. В бъдещето вие сте тези, които Ние Наричаме синове на Светлината. Тази Светлина и всичко, което тя дава на човека, е негово космическо наследство, предназначено за него от началото на времето. Утрешният ден ще бъде, ще бъдат отново и лято, и години, и трилетиата ще се сменят безкрайно в еоните на времето. Еволюцията, тоест движението към бъдещето, е неизменно явление от Космически порядък. Ще угасне и вашата планета и животът на планетата ще умре. Ще угасне и Слънцето. Но в кръга на Великия Цикъл човечеството ще върви неотклонно по своя път към звездите, издигайки се все по-нагоре и по-нагоре по стъпалата на еволюцията към Извора на Вечната Светлина. Всичко, което трябва да бъде, ще бъде неизменно, колкото и напред във времето да е отсъденото бъдеще, и вие ще достигнете до него, и вие ще бъдете в него, и никой, и нищо не може да го отнеме от вас.

774. (М.А.Й.). Срещаме победителя с радост в духа и даваме възможност той да раздели тази радост с нас. Малко радост има в света и затова е толкова по-ценна тя. Утвърждавам радостта на победата. Това е законна и заслужена радост. Усещането за победа е радостно, радостно е и бъдещето. Отсъдена е голяма Светлина. Мислете за нея в радостта от победите, постоянно удържани над тъмнината.

775. (Гуру). Нашите воини познават борбата, познават и нейната суровост и трудност, познават и силата на врага, но не познават поражението. Светлината винаги тържествува над тъмнината, колкото и силна да изглежда тя. Тъмнината против Светлината е безсилна, стига само нейната победна същност да бъде осъзната със сърцето и волята да я утвърждава властно в сърцето. Пламъкът и Светлината се утвърждават от волята.

776. (Майката на Света). Приемам те за сътрудник на Светлината в Моята Сфера. От днес ти ще се трудиш в Моите Лъчи, предавайки твоето сърце в служба на Майката на Света. Не се тревожи за това, как и къде ще се извършва това служене. То трябва да се утвърди съзнателно. Устремеността към сътрудничество трябва да се усили със сърцето и да се влезе в неговия ритъм, и да направиш далечната чудесна приказка за Утринната Звезда свой живот.

777. (20 октомври). Сроковете настъпват. В Тънкия Свят са определени контурите на формите, в които те трябва да се отлеят и тези, за които са предназначени сроковете магнитно, се притеглят към нужните условия и с тях се тече тънка връзка. Невидимата механика действа. Шарките

на живота се тъкат от Опитна Ръка. Необходимите хора се въвличат в спиралата на бъдещето. И Ние от Кулата виждаме кръстосването на пътищата. Смятайте всичко, предназначено за бъдещето и вече изкристализиращо в конкретни форми на астрален план, за съществуващо в настоящето, макар и невидимо за физическото око. Така ще приближите невидимата действителност. Това е неизбежното “утре” на планетата. Усещайки реалността на тънката постройка, може да подготвяш себе си за изпълнение на набелязаната от Учителя роля, усилено натрупвайки необходимите знания. Чудеса няма, но чудесното бъдеще пламти с всички огньове и чудото на утвърждаване на Огнената Епоха представлява неизменна действителност, която вече съществува, но още не е видима за окото. Трябва да се разшири областта на реалното, за да се живее в него по-активно.

778. Животът е могъщ поток, устремен към бъдещето във всеки миг от своето съществуване. Как е възможно да не се усеща реалността на това, което се приближава неотвратимо от сферите на вече утвърденото тънко съществуване към плътните земни сфери. Възможно е съзнанието да се задълбочи в тези, вече съществуващи нови форми на живот, за да ги усети още по-ярко и да се сроди с тях, като стане част от тях по пътя на съзнателното общуване с тях. Искам да се задълбочи осъзнаването на реалността на магнита на бъдещето, облечен в конкретни форми във Висшите Планове на Битието. Само дребното съзнание живее в настоящия момент. Животните не знаят за бъдещето, но дори катерицата се запасява с орехи. Инстинктът, тоест разумът заменя съзнанието. Но на човека е дадена възможност да мисли за бъдещето. Колкото по-високо е съзнанието, толкова по-далеч е способно да проникне то в бъдещето, приближавайки го към Земята и утвърждавайки го на Земята. Великият цикъл на Маха Юга, Дните и Нощите на Брама, обхващат далечните Срокове, представлявайки магнити на еволюцията.

779. Ние Знаем накъде Вървим и Знаем накъде Водим човечеството. Формите на това знание се вливат в световния поток и пътят става явен и определен. Колкото и дълъг да е той, Строим задълго, проектирайки действията от настоящето в неизменността на идващите времена. И затова настоящето, течащо напред, няма власт над Нас. Знаем неговата цена, знаем неговия смисъл и назначение и, възползвайки се от тях, Ковем еволюцията на планетата. Нашият път е безкраен, той води в Безпределността, и Ние се Радваме на огромните, безгранични, но реални възможности на човешкия дух, непознаващ предели в растежа на своите качества, способности, сила и могъщество. Наистина ви Казвам: “Вие сте богове”. Такова е вашето сияйно бъдеще. И Ние сега Утвърждаваме стъпалата към него, по които ще се изкачите вие, ще се изкачите съзнателно, ще се изкачите вие, признайте Водещия Владика.

780. Възможно е, духом прозирайки в бъдещето, да се издигате над дребнавостта и мрака на тъмните хитрости. Трябва да се разбере краткостта и временността на деянията на тъмата. Не тъмнината се състезава с безпределността на Светлината и не е тъмата, която ще я победи. Присъединявайки се здраво към явлението на Светлината, може спокойно да се върви през тъмните прегради и струпвания, издигани от тях по вашия път, разрушавайки и унищожавайки огнено всичките им хитроумни постройки. Тъмнината е силна само за невиждащите мощта на Светлината или тези, които я отричат, но вие знаете и затова вървите победно. Утвърждавам, че нищо не може да съкруши вървящия през живота с Името на Владиката. Мислете по-често за Светлината. Мислете за нея в конкретни форми. И тази Светлина ще бъде във вас и около вас, разсейвайки и унищожавайки тъмнината. Светлината във вас е гибелна за тъмните. Светете ярко навсякъде и винаги. Имаше “Светлина за хората и тъмнината не я обзе”. Стремете се със своята светлина да приличате на Владиката на Светлината, тъй като Той Е във вас и вашият път ще бъде победен.

781. (М.А.Й.). Ясно усещам всяка мисъл и чувство, насочени към мен. Те достигат мълниеносно до мен. За мъртвите или добро, или нищо. Но когато се мисли и се говори добро, ние, “заминалите”, усещаме изпратената вълна. Ненапразно и досега съществува древната латинска пословица. Чувстваме и отговаряме според съзнанието. Не винаги нашата вълна стига до земния мозък, но до сърцето – винаги. Оттук и простотата и възможността за общуване, и неговата достъпност за вярващите и знаещите. Проводникът на любовта, предаността и верността е най-надеждният. Действа безотказно. По-надежден е от земния телефон, който може да се повреди. Наистина, гнилата любов и половинчатата преданост не донасят отзвук, тъй като е действено само пълнозвучието на чувствата. Ние сме с вас, когато вашето сърце иска огнено да бъде с нас. Изпращам радост от възможностите на духа и

в духа – любов. Тя е безтегловна и невидима, тя също е от духа, тя е също в духа и затова не умира, но живее, съединявайки далечните сърца, любими мой сине.

782. (Гуру). Разбира се, нас ни Обединява Владиката, тъй като служим на един Господар, затова ще мислим за това, което ни свързва, а не за това, което ни разединява или може да ни разедини. Зная твоята ценност и твоите минали заслуги. Ти си наш безразделно. Това, което ни е отделяло един от друг, са изпитанията, непонятни за теб. Разбира се, Майката е по-близо до теб. Но близостта на Майката нека да не бъде причина за отделяне от мен, тъй като ти си позован от мен и аз съм те наситил със своите енергии, и съм ти дал ключ от Учението. Нямайки ключа, но имайки книгите на Учението, все пак не беше в състояние да завъртиш ключа така, че тайните писмена на мъдростта да започнат да се разкриват за теб. Но получавайки от мен ключа, получи достъп до Учението на Живота. Затова нека признателността да каже каква роля е изиграл твоят Гуру в твоя живот. Всичко е получено чрез него. Какво би било, ако не бяхме се срещнали? Помисли и усили огньовете на признателността. Нека горят с неугасима Светлина, водеща към Самия Владика. Аз също те обичам, но не обичам твоите недостатъци и слабости. Обичам всичко хубаво и светло в теб, но въставам против наслояванията от миналото, които не съответстват на твоите степени на ученичество. Нали за теб отговарям аз, тъй като съм те позовал. Махни преградата, която ни разделя и стани по-светъл в мислите и постъпките си.

783. (Майката на Света). Устремът е крила на полета. В необятността на пространството летиш и достигаш своята цел. Но, набелязвайки сферата на полета, определи какво искаш да достигнеш и какво да узнаеш. Нека мисълта магнитно да предопредели и набележи канала и характера на възприятието. Този, който не знае какво иска, не получава нищо, тъй като откликът резонира на зова. Можеш да черпиш свободно, но според желанието на сърцето – ясно, точно и определено. Размитостта е недопустима, както и неяснотата и отсъствието на цел в сферата на Висшите напрежения. Дори съединявайки се чрез вашите апарати за далечни разстояния знаете с кого и за какво искате да говорите. Толкова повече това е нужно в безпределното пространство, където най-малкото отклонение от целта или колебание може да отнесе неизвестно накъде. Трябва да знаеш какво искаш. И трябва да се учиш магнитно да привличаш желаното знание. Утре ще направим опит. Набележи си желаната цел: как и с какво искаш да попълниш знанията си за законите на пространството и живота в Далечните Светове. Няма нищо земно в Моите Сфери. За земното няма достъп до тях. Устремявайки се от Земята в духа, се учи да се откъсваш от нея, за да бъде духът свободен от нейното притегляне.

784. (21 октомври). Мислете, мислете, мислете често за нас. Мисленето за нас очиства съзнанието от сметта. Сметта запушва ушите. Замърсеното мислене, както всяко мислене, е магнитно. Получава се сиво кълбо от примеси на черни мисли, към което се протягат косматите ръце. И светлината, която е във вас, може да стане тъмнина. Вие отделете мислите на светлината от мислите на тъмнината и се предайте на мислите на светлината. Нима е толкова трудно да се мисли за Светлината? Със своите мисли се докосваме до съзвучни мисли, очакващи проявление. Така действа магнитът на духа. Можеш да отдадеш себе си във властта на всякакви мисли, но трябва да си дадеш сметка от какъв порядък са те. Безотговорното мислене е недопустимо. Защото всяка мисъл е нишка за връзка със Светлината или тъмнината. Разберете, че лостовите за контакт с мислените токове са във ваши ръце. Безотговорното мислене може да се превърне в мислене, даващо си отчет за всяка допусната в съзнанието мисъл, тъй като човек знае дали дадената мисъл е от тъмнината или от Светлината. Тъмните нашепници се възползват от магнитната сила на мисълта, за да подхвърлят веднага в съзнанието съзвучна мисъл, ако видят, че някаква тъмна мисъл вече се е появила в него. Не всички мисли се подхвърлят от тъмните, много изплуват от миналото, от дълбините на паметта. С това са вредни негодните натрупвания и непремахнатия боклук. По-често проветрявайте съзнанието. По-често изхвърляйте от него продуктите на гнилостното мислене, тъй като всяка нова степен и всеки подем, осветявайки миналите находки на мислите и опита, дава възможност да се види всичко, станало негодно в новото разбиране на нещата на това ново стъпало. И нещо, изглеждащо приемливо и допустимо в миналото, в новата светлина изглежда вече непригодно и вредно за по-нататъшния път. Има много ненужен вековен боклук, много е натрупано и в текущия живот. Паметта се нуждае от периодично почистване. Може отново да се преразгледа всичко: предишната вражда или дружба, приятели и врагове, собствените постъпки, извършени поради незнание, казаните на някого и някога думи. Всичко подлежи на преразглеждане, тъй като придвижването по пътя задължава да се освобождаваш от

ненужния багаж. Ето, върви той, обременен от вече изживяната собственост. За какво му е тя сега, при новото разбиране за притежаването на вещи? Но загрижен за изкачването той е забравил за товара на раменете и напразно го влачи, изнемогвайки от ненужните усилия. Освобождението се сътворява със собствената ръка, не е нужно да чакате това да бъде направено от някой друг за вас. Сами, сами, сами всичко и винаги, и тогава Учителят ще Помогне по-ясно да се види ненужната смет в съзнанието.

785. Ако всеки е сам ковач на своето щастие и всеки е сам за себе си съдия, и всеки е творец на своята карма, то кой е отговорен за всичко, случващо се във вашия живот? Не сте ли вие самите? Защо тази отговорност да се възлага на другите, на Учителя или ръководителя? Те и бездруго ви Помагат да не се удавите във водовъртежите на живота. Но да се възложи отговорността за собственото неблагополучие на тях, ще бъде най-лошият вид невежество. Нищо не пресича така пътя и възможността за по-нататъшно придвижване, както подобна нелепа и несправедлива нагласа на съзнанието. Това е по-лошо от възлагането! Ако възлагането обременява, подобно на греда, то вредата от прехвърляне на отговорността за собствените постъпки от своите рамене на чуждите вече граничи с безобразието и убива психиката на желаещия да се облагодетелства за чужда сметка. Някой трябва и за това да помисли.

786. (М.А.Й.). И ако, бидейки несъвършен, все пак вървиш към Владиката и се устремяваш към Него, то не е ли по-голяма твоята заслуга пред света, отколкото на този, който върви към Него, бидейки съвършен? И къде са те, съвършените духове? Няма ги сред възплътените земляни. Даже съвършенството на Високите Духове е относително. Затова докато твоето придвижване и устремът не се препятстват от твоите несъвършенства, бъди спокоен във вярата си, че ще достигнеш до полагащото се. И нека никой и нищо не те спре. Върви, върви през всичко и независимо от всичко. Ако несъвършенствата служеха като условие за невъзможност за придвижване по пътя към Владиката, то никой не би достигнал. Тъй като няма никой съвършен между вървящите към Него и достигащите.

787. (Гуру). Нашите критерии за оценка на човека са различни от тези при хората. При нас се поставя въпроса ценен ли си за еволюцията? В това е казано всичко. И добрият, но безполезен за еволюцията човек, не влиза в нашите планове. Освен това ценим предаността, упорството и постоянството в стремежа към Светлина. Но главната ценност на човека в нашите очи е неговата полезност за еволюцията. Вие сте свързани със сроковете и затова сте ценни за бъдещето. Оценката за вас отдавна е извършена. И на теб ти е било Казано за проявените ценности на духа. Затова отдайте на Владиката “своята мъка и своята радост за вас”. Той Знае. А вие Го следвайте.

788. (Майката на Света). На посвещавания ще Кажа: “Моите Сфери се достигат по канала, прокаран в пространството от устрема към Мен”. Но желаещият да достигне трябва да приложи усилие. Не е лесно да се прокарат канали в пространството. Има толкова отвличащи мисли! И мислите за невъзможност пречат. Трябва да се разбере действието на закона. Законите на Светлината са основани на принципа за биполарността. Притеглянето на полюсите действа при възприемането на Светлината. Отговорът идва по линия на неизменността и Моята Близост става неотречима. Очаквайте свидетелства за действителната мощ на Моите Лъчи. Те се леят усилено върху Земята. Но готовите приемници са толкова малко. Тези, чиито приемници са в готовност, могат да се радват, тъй като ще получат.

789. Пиянството е враг на психотехниката. Пиянството разрушава проводниците на нервите и ги прави непригодни за тънки възприятия. Като междинно звено за предаване на огнените пратки служи нервната система. Ако тя не е в ред, висшите възможности се губят. Виното разрушава волята. Продължете следствието в бъдеще, усилвайки проявите на тази слабост и ще видите целия ужас на порока, винаги започващ с малкото и завършващ с гибел на духа. Желанието да се пие произтича от два източника: първият е натрупаната в миналото енергия, затворена в съответни кристализирани форми на мисълта, която тласка своя притежател към извършване и повтаряне на постъпките, някога вече допуснати по-рано; и втората – това е внушение на тъмни същности, желаещи да изпитат тези усещания, тоест бивши пияници, сега развъплътени, или просто служители на злото, тласкащи духа в бездната, тъй като крайният резултат на пиянството е бездната. Борбата с този порок се заключава в следното: кристализираните форми на мисълта, загнездили се в микрокосмоса на човека, трябва огнено да се разрушат и тяхната енергия да се неутрализира. Затова се прилага напрегнатата воля, даваща по-силна степен на огъня от огъня на застиналата и укрепила се в съзнанието мисъл. За тъмните няма да говорим. Унизително и позорно е да се подхранват тези отвратителни същности със своите еманации,

но още по-лошо е да бъдеш марионетка на служителите на злото, опитващи се да провалят духа в нисше състояние. Пиянството е недостойно за служителите на Светлината. Недопустимо за ученика и неоправдано с нищо. Това е показател, че нещо в него е неблагополучно. Пиянството и тютюнопушенето са врагове на психическата енергия и разточители на огнената сила.

790. При борбата с несъвършенствата на духа Прилагаме тактиката Adverse. И тогава Даваме на явлението да израсте до такава степен, че безобразието и недопустимостта му да достигнат до предела на нелепост за даденото съзнание. И тогава лъча на огнената воля лесно подавя уroda. Този процес може да се извършва ментално, придвижвайки явлението в бъдещето и откривайки в него израсналите по такъв начин до своя логически завършек всички опасности и вреди, затворени в него и невидими за око в неговото настоящо състояние. Този метод за довеждане на своята слабост или порок до техния краен израз или абсурд е много действен и донася благи резултати. Използвайте го често и широко прилагайки го към всичко, което искате да изживеете в себе си по-бързо. Всяко качество в човека, добро и лошо, се намира в процес на растеж, и е достатъчно да се продължи това развитие на което и да е от тях в своето въображение до неговия логически завършек и това веднага позволява да се види неговата скрита същност и да се отделят добрите свойства от лошите. Тоест, има точна оценка за всяко качество: добрите – за утвърждаване, лошите – за изживяване или незабавно унищожаване по пътя на разрушаване на техния астрален прототип, в своята кристализирана форма криещ енергията на даденото отрицателно качество. Тогава вече няма да има неувереност в това, кое е добро и кое – лошо. И ще бъде по-лесно да се направи избор на решение, и по-лесно – да се приведе в изпълнение. Всяко отстъпление пред своите слабости е съслужено с тъмнината и разрушаване на волята, ако се извършва въпреки нея. Но ако волята позволява те да бъдат допуснати, то няма ли такава воля да е съзвучна с тъмнината?

791. Да утвърждаваш своя път към Светлината пред лицето на най-ярката очевидност противно и въпреки нея - е Нашият път и пътят на избраните от Нас. Добре е и е правилно да се хвърли в лицето на всякакви обстоятелства мисълта: „А аз все пак ще достигна и нищо няма да ме спре нито вън, нито вътре“. На всяко съмнение може твърдо да се каже: „Ето, ти си пред мен, за да пресечеш моя път, но аз все пак ще тръгна без да спирам нито за миг и независимо от цялата твоя привидна убедителност и логичност, все пак ще тръгна и все пак ще достигна“. Много дракони и то в най-разнообразни измамни и убедителни форми ще се появят още по пътя. Те трябва да се посрещнат уверено и спокойно, трябва да съумеете да ги разгледате и да различите не толкова тяхната лъжлива природа, колкото целта, заради която са се появили. Тяхната цел е една - да спрат напредъка на духа и да пресекат намирането на пътя. Но нали животът на човека е именно намиране на пътя в Безпределността към съзнателното безсмъртие на духа и утвърждаване на съзнанието във всички обвивки и на всички планове на Битието. И ако се пресече този път, то животът ще загуби всякакъв смисъл и ще се превърне в безсмислица. Онези, слепите, могат да живеят без да имат цел и без да знаят смисъла на живота, но събудилият се дух вече не е в състояние да се удовлетвори с тъпото просъществуване на кората на планетата и за него загубата на крайния смисъл на живота означава действително край. Можете да попитате тъмните а какво мислят те, накъде вървят и към кого? И каква е целта на тяхното жалко съществуване? Този въпрос ще ги обезкуражи силно, тъй като тъмната йерархия им забранява да мислят за бъдещето, за да не осъзнаят целия ужас на своето падение и безнадеждност на пребиваването в тъмнината. Попитайте ги, когато станат твърде досадни. Попитайте и тези, които са по-високо, на какво се надяват, бидейки без глава? И къде е техният повелител, и какво им предстои, и дали няма да споделят неговата участ? Попитайте. Не много от тях ще останат наоколо след вашите въпроси, тъй като истината пари и безнадеждността на собственото им положение, и съзнанието за пълното безсилие да победят Светлината ще спре даже най-упоритите. Тъмнината все още се крепи върху това, че главатарите ѝ крият от своите последователи факта за гибелта на Сатаната, а вие им кажете. Резултати ще усетите веднага, когато ви досаждат прекалено. Тяхното тържество е временно и нездраво - преди края.

792. (М.А.Й.). През цялото време твърдя за близостта на Сроковете, че им е време да настъпят. И сърцето усеща правилно, че пространственото нагнетяване не е напразно. То предизвиква рязко разделяне на двата полюса на човечеството: на Светлината и тъмнината. И всеки човек усилено се привлича към този от тях, който му е по-близък. Не трябва да се удивлявате на яростта на тъмните. Просто всичко става по-отчетливо и ясно в своята същност и в своето изражение. И всеки, показвайки

своята скрита същност, заема своето място върху стълбата на живота, заема го окончателно, за цялата бъдеща епоха, тъй като сега е времето на Великото разделение и отделяне на Светлината от тъмнината. В Новата Епоха за тъмнината няма да има място. Затова ѝ е нужно тя да се определи във всичко свои форми и прояви, и да покаже своите последователи и привърженици. Много добре е, че тя е така активна и всеки служител на злото сам си поставя печата на Сатаната. И веднага щом вътрешната, скрита в потенциал същност на човека е определена и проявена, полюсът на Светлината или полюсът на тъмнината започва да действа мощно, привличайки своето в орбитата на своето притегляне. Така във Фокуса на Светлината се събират светлите духове, а във фокуса на тъмнината - служителите на злото. Но тъй като фокусът на тъмнината вече няма глава, тоест център на средоточие, обединяващ го, то неговото разрушаване и унищожаване са неминуеми. На трона на Сатаната няма никой, той е празен. И тъмните йерофанти извършват последното велико предателство, мамейки своите верни слуги и скривайки от тях гибелта на техния предводител. Ще се изядат един друг в яростта на взаимното унищожение. Тъмнината ще погълне сама себе си, тъй като е обречена.

793. (Гуру). Ще укрепваме волята. Тя се укрепва не във велики дела, а в дреболиите на деня. Бъдете велики и в малкото, тогава и в голямото ще станете велики. Именно в дреболиите на живота, в рутината на всекидневието можете да закалявате своята воля и да я укрепвате. Разтерзаването на духа става от дреболиите, тъй като дреболиите свалят духа в тресавището на живота, ако волята не съумее да застане в защита. Колко огорчения и помрачения се случват в течение на деня при съприкосновение с хората - и близки, и чужди. На всяко въздействие трябва да се противопостави волята и да не се позволява на астралната обвивка да реагира в отговор така, както иска тя. Полето за проява на волята е широко. На него можете бързо да умножавате своите сили. Учете се. Учете се от всичко, което дава животът. Учете се сега, в Тънкия Свят ще бъде късно да се учите и много по-трудно. Там трябва да влизате закалени в борбата. Иначе ще ви завлекат в себе си астралните вихри, против които можете да придобиете закалка тук. И се учете.

794. (Майката на Света). При устремяване в Моите Сфери трябва да помните за закона за съзвучието и съответствието. Без съзвучие няма контакт. Съзвучим посредством своята същност с Висшата Същност. Музиката на Моята Сфера е величествена симфония, която засяга някоя струна или струни в микрокосмоса на човека и те започват да ѝ съзвучат в отговор. Музиката на сферите звучи в ключа на тържествеността. С този ключ се приближавайте и към Мен, оставяйки долу суетата. В Моите Сфери няма място за баналност. Научете се да Ми съзвучите. Според съзвучието е и получаването. Ако няма получаване, значи съзвучието не се е състояло, значи то трябва да се утвърди.

795. (23 октомври). Не ти се пише? А ти пиши. Помощта идва само в действие. Действието трябва да се прояви преди да се получи помощта или, във всеки случай, да се пристъпи към него, тоест да се започне. Той като при начало на действието има към какво да се приложи Нашата енергия. В този случай се проявява същият принцип като в случая, когато на имащия (поне нещо) се дава, а от нямащия се отнема и това, което има. Важно е да има към какво да се приложи. Затова Казвам: не бъдете безделници, а действайте. В действията се проявява плодът на вашите стремежи. За действията е Казано достатъчно, остава само да се приложи.

796. И по-рано се е случвало да ти се струва, че възприятието сякаш е спряло. Търсете причината в тоналността на пространствените токове. Дисхармоничните и антагонистични токове нарушават стройността на приемането на мисли и е трудно да се установи контакт. В такива случаи не са нужни измъчени усилия. По-добре е да се изчака да отmine неблагоприятния момент. Ритъмът няма да се наруши, тъй като вече е нарушен. Защото тези токове са по същество аритмични. По-добре е да се направи опит избирайки друго време на деня.

797. (24 октомври). Вчера не ти се пишеше. Защо? Самият ти не знаеше това. Не разполагаше с време. Имаш доказателство за това, че се намираш постоянно под наблюдението на Орловото Око.

798. И тъй, тъмните отново са посрамени. И ти, и далечният приятел получихте Нашата помощ. Защитихме ви от главната опасност. Но ще продължат да досаждат с дреболии. Това, обаче, не значи, че опасността е изчезнала. Тя ще бъде налице винаги и тъмните няма да прекратят своите опити. Това ще ви научи на постоянна зоркост и бдителност, а също ще доведе до осъзнаване на постоянната Грижа и Внимание към вас. Издържайте нелека борба и предстои още немалко. И колкото по-ярко се разгаря пламъкът вътре, толкова повече всякаква нечистотия ще се устремява към вас от обкръжаващата

тъмнина. Налитат на пламъка, макар и да знаят, че пари болезнено и се обгарят, и получават изгаряния. Но такава е самоотвержеността на злото. А сега трябва да се погрижим за здравето и на двама ви. Тъмните машинатори го разклатиха силно. Трябва да го опазим. И с това те се опитаха да ви нанесат голяма вреда. Но измамата не се удаде и маските са свалени. Трябва да се обясни също откъде грози опасността и да се каже за това, че елементите, съзвучащи с обсебения и останали в организмите на жертвите, служат като захватка за тъмните и като канали за въздействие. А вещите, свързани с обсебения, е по-добре да се унищожат или, в краен случай, да се оставят да отлежат някъде по-далеч след почистването им над огън, а също и с мента, евкалипт и пламък, насочен от върховете на пръстите, тоест с огъня на сърцето. Разбира се, имунитетът е в духа, но в духа с пламтящи гнъове. Трябва да се прояви голяма твърдост, а също и бдителност, без нито за миг да се отслабва дозора. Тъй като причинената вреда е голяма и продължителна. И кой знае кога ще заздравеят нанесените рани и ще бъде възстановено нарушеното доверие. Не забравяйте, че времето за почистване в повечето случаи е равно на периода на оскверняване плюс удвоен такъв за проверка. Но все пак може да се порадвате, тъй като главната цел на тъмните не е постигната - да разрушат вашия кръг. Бъдете още по-здрави и предани един на друг. Но се пазете, за да не се опитат отново да влеят във вашите отношения своите злонамерени хитрости. Съветвам ви опита, получен на такава висока цена, да се държи постоянно в готовност в съзнанието. Той е необичайно ценен, макар и горчив. Вместо предполагаемото разрушение тъмните само ви сближиха и укрепиха вашите взаимоотношения. Утвърждавам, че докато сте с Мен тъмнината ще търпи поражение неизменно. Почувствайте своята сила, тъй като сте се научили да побеждавате заедно с Мен и заедно, рамо до рамо, да се борите срещу тях. Запишете още една победа, удържана над злодеите и техните сателити - явни и неяви, видими и невидими.

799. Сине Мой, времето сега е особено отровно и напрегнато. Тъмнината се възползва от пространственото напрежение и Хаоса, за да подхвърля своите космати топчета. Бъдете на стража, пресичайки от корен всички опити. Сега е време за най-неочаквани събития, тъй като в действие са могъщи енергии. Хората не са в състояние да ги управляват и затова са принудени да се подчиняват на потока на огнените Космически енергии или пък да бъдат изхвърлени от него. Къде? Сине Мой, Виждам, Зная и Усещам колко е трудно, но в това огнище на напрежението се изковава мощта на духа. Не искаш ли да я притежаваш? И не мечтаеш ли да я умножиш? Събрал мъжествено силите, плувай срещу течението. Главният Йерофант е шествал по кръга в обратно на общото движение направление. Искам да те видя като йерофант на духа, вървящ с Мен към Светлината. Вървим от победа към победа, макар и те да се постигат със съвсем не малка цена. Но какво от това? Ще платим, ако трябва. Който повече заплати, той повече и ще получи. Защо да се чудим, че според заплащането е и получаването? Нашата Близост расте и се укрепва, и връзката става по-здрава. Можеш да се порадваш на успеха. Радостта на духа пред лицето на тъмнината, надвиснала тежко, е вече победа. Затова се радвай, сине Мой, на новата победа и на новите победи, които ни предстоят - на Мен и на теб, който си с Мен.

800. (М.А.Й.). Ако възхождаш с любовта, то и обичай, постоянно израствайки в своето спасително чувство. Всички тъмни уловки да ни разединят са безсилни, ако любовта не отслабва и не съхне. Тъмнината е безсилна, ако любовта към Владиката гори пламенно в сърцето. Ние ще ги победим с любов. Тук именно те са безсилни, тъй като познават само злобата и ненавистта. Помни: любовта към Йерархията е непобедимо оръжие на Светлината - най-силното, най-мощното и недостъпно за приложение от тъмнината. Този, който се ползва от него, е неуязвим и непобедим. Затова когато казвам: „Преуспейте с любов“, повтарям Думите на Владиката. Обичайки ще удвоите, утроите, удесеторите своите сили. Този, в чието сърце гори това чувство, не познава поражението. Той не познава нито преградите, нито ограниченията на времето, пространството и другите условия. С нея вървете победно напред.

801. (Гуру). Днес ще кажа: „Ако волята е всичко в човека, значи е необичайно важно някъде се насочва нейното острие. Заострената воля твори чудеса, даже когато се намира в статично състояние на напрежение, даже когато не се намира в действие, а само в състояние на пълна огнена готовност“.

802. (Майката на Света). Давам ти право да свидетелстваш пред хората за далечната Майка на Света, сияеща в пространството със Своята Светлина, но близка и явно достъпна за всички тези, които с пламтящото си сърце са осъзнали величието на Майката на Света. Ти можеш да черпиш от Моята Светлина без предел и да носиш тази Светлина на хората. Давам ти право, приемайки в сърцето си

Моите Лъчи Светлина, да прилагаш съзнателно Моите Лъчи. Давам ти право да действаш с Моя Лъч и в Мое Име. Имаш право да твориш с Името на Владиката, тъй като ти беше дадено. Сега израстваш в силата си и умножаваш своята мощ със Силата на Моите Лъчи. Сине Мой, осъзнай новата мощ и действай в нейното осъзнаване. Моята Светлина е над теб отсега и винаги, докато се бориш с тъмнината в мрачината преди великото разсъмване.

803. (25 октомври). Ще пишем за Космическото сътрудничество. Но кого можем да наречем такъв сътрудник? Казано е директно: изпълняващия Волята на Моя Отец, тоест човека, изпълняващ Космическата воля, съзвучен с нея и постъпващ според нея. Това дава право на Космическо сътрудничество. То се заключава в това, че се постигат Законите на Висшия Свят и това разбиране се спуска на Земята за подхранване на съзнанието на човечеството. В това се състои Великото Служене. Висшите Завети се донасят на Земята. Пространството снабдява със своите дарове служителите на Светлината за предаването им на хората. Външната форма на служенето е когато човек изразява със себе си същността на това, което той предава, тоест изразява със себе си Истината на изповядваното от него Учение. Това е по силите само на малцина. Затова Космическото сътрудничество е толкова рядко. Но то все пак се явява цел, тъй като ще дойде време, когато Земята - подножието на плътното съществуване на човека - ще си отиде изпод краката. Тя си отива в промеждутъците между възплъщенията, но хората все пак твърде здраво се държат за нея, за да се осмеляват в пространството или на други звезди. За пространственото служене е нужно всичките три тела да бъдат оформени, особено менталното. Това е нужно за управление на Космическите и планетните енергии. Смятат, че животът на планетата тече от само себе си, на самотек. Това не е вярно. Йерархията Стои на кормилото и Регулира процесите, протичащи на планетата. Духовете на стихииите помагат в тази работа. Даже течението на земния магнетизъм трябва често да се направлява в нужното русло. Така също и Космическият магнетизъм, изпращан от Далечните Звезди, се нуждае често от регулиращи приемници, каквито се явяват съзнанията на Големите Духове. В тях се пречупват Космическите вълни и, пречупени и асимилирани, по такъв начин стават достъпни за Земята, тоест за човечеството, което е олицетворение на нейните Висши принципи. По този начин асимилацията на Космическите енергии е съдба на човечеството и процес с необичайно значение. Това е подхранване на човешкия дух с Висшите енергии, или с Небесния Огън. Нагнетяването на огнените приемници на съзнанието на тези служители на Светлината е толкова голямо, че техният организъм често търпи тежки болки и страдания. Тялото сякаш виси на кръста на материята, възприемайки от Небето огньовете за предаването им на хората. Приемници на тези Висши Енергии са отворените центрове. Но какво означават страданията и болките, получавани при такова отваряне, знаят само тези, които ги изпитват или са ги изпитвали. Понякога е невъзможно да се наведеш, когато се издига мощно стълбът Кундалини, или да въздъхнеш, когато започне да действа центърът на белите дробове. Служителите на Светлината в това отношение са действително мъченици, тъй като събуждащата се дейност на центрове винаги е съпроводжана с физически болки. Но затова е велико и Служенето, велико е и знанието, донасяно от тези духове на Земята. Мислят, че е лесно, мислят, че е просто, но тези невежи не знаят, че е заплатено с болка за всяка дума, която те чуват или четат, предавана им от Служителите на Светлината. Космическото служене или сътрудничество е трудно с това, че приспособяването на организма към възприемане на пространствените енергии е твърде сложно, продължително и изисква огромна предпазливост и напрягане на всички сили. Малко са приемниците на Светлина и тези малцина, които могат да бъдат такива, са принудени да носят върху себе си цялото това натоварване, което трябва да бъде разпределено между много по-голям брой хора. В това е втората трудност. И третата: плътните условия не се съчетават с огъня и остротата на дисхармонията ляга тежко върху плещите на носещите знание на хората. А наоколо е пусто. И няма с кого да се раздели тежестта на духа, и няма кой да им помогне в тяхното Велико Служене на Светлината. Тези невидими за света герои преминават във велика самота през живота, носейки върху себе си непосилната тежест на кръста. Но хората се хранят от огъня, донесен от тях. Еволюцията се движи от тях. От тях се черпи знанието и с тяхната Светлина живее планетата.

804. И ти, пишещият тези редове, дори ти не разбираш дълбочината на своето Служене, дори ти, не можещият да прегънеш гърба си от силните болки в гръбначния стълб. Издига се Кундалини. В болките се раждат нови възможности за духа. Служенето се задълбочава и е огромно знанието,

донасяно на хората. И още толкова ще бъде Дадено, и още толкова ще бъде направено. Мислиш за подвиг и за велики дела, а той вече се върши, върши се в живота, сред невъзможните условия и тежко нагнетяване. Толкова по-славна ще бъде заслугата. Пиши. Пиши спокойно и запечатвай получаваното знание. То е нужно на хората, силно зажаждали за знанието на духа. Ти, избраният от Мен и изпратен в света с трудната мисия да носиш на хората Светлина, не се смущавай от своите несъвършенства. Светлината на знанието, донесена от теб в света, е огромна. Вървиш под Нашата грижа. Не трябва да се измъчваш за това, че ти си още само човек. Изпълняваш поръчението старателно, без да щадиш силите, времето и здравето си и поставяйки Моето Дело преди всичко останало. Това не е малък труд. Всекидневните Записи, независимо от яростта на противните условия и старанията на тъмните, растат и растат неотклонно. Тяхното място е в съкровищницата на човешката мисъл. И принасяният дар е голям. Затова върви спокойно и твърдо, знаейки, че Моят Лъч е над теб. Не се смущавай от нищо, върви, събирайки съкровищата на знанията и опита. Помисли кой от милионите хора може да даде това, което даваш ти? И кой може да води Записи на Моите мисли? И кой сред тях Ми е толкова близък? Тъй като ти си Мой син. И Майката на Агни е твоя Майка, ти си наш. Поръчението е дадено, изпълнявай го също толкова успешно, както си го изпълнявал досега. Наближава времето на твоето явно служене на хората.

805. Ето, ти поиска да пишеш за нещо друго, различно от това, което си писал досега. И се обърна с молба към Мен. И написа именно така, както искаше. Не се ли потвърждава явно Моята Близост с това? Тъй като всичко, за което Ме помолиш в Името на Светлината, ще ти бъде дадено.

806. (М.А.Й.). Разкажи на хората за това, че този свят и Другият Свят са тясно свързани един с друг, че съзнанието на човека живее постоянно в двата свята и че неговият вътрешен свят, невидимият за окото свят и неопределяем на везните, е именно онзи, Невидимият Свят, Светът на тънките енергии и форми, и че със своя вътрешен свят той просто се допира до астралния и менталния свят. И когато бъде отхвърлено тялото, той ще влезе със своето съзнание изцяло в своя вътрешен свят и чрез астралните чувства ще се докосне до Невидимия Свят. Неговият вътрешен свят и неговите натрупвания ще му обезпечат видимостта, разбирането и широтата на този нов свят, тъй като той ще вижда така, както и на Земята, чрез своята аура. Затова Фламарион съзерцава световите, а лавкаджията продължава да пресмята печалбата и стоките. Богатството на вътрешния свят на човека очертава кръга от възможности и границите на неговите възприятия в Тънкия Свят. Затова тук сте сеячи, а там-жътвари и събирачи. Затова е и Казано: „Устремете се. Само се устремете и ще ви залее сиянието на Безпределността“. Стрелите на земните, тоест на породените на Земята стремежи, като лъчи на прожектори ще осветят полето на следсмъртните възприятия и находки, и според вашият устрем ще ви бъде дадено. Законът е прост и ефективен. Всеки желаещ нещо в Надземния Свят чрез силата на устрема ще бъде привлечен към желаното и е добре ако това желание е благо, тъй като и тъмните желания получават осъществяване, но не в Сферите на Светлината. Така че стремежът и желанието насочват или към сферите на Светлината, или на тъмнината. Всичко зависи от устрема и човекът зависи от своя устрем. И тези, които са се устремявали приживе към нас, ще пребъдат с нас след като животът им на Земята завърши. Който ни обича и иска да бъде с нас и сега пребивава в духа с нас, той с нас и ще бъде. Затова бъдете спокойни и радостни, тъй като ще се срещнем с вас, скъпи мои.

807. (Гуру). Законът за свободната воля привлича в сферата на мисълта това, към което е била устремена предшестващата контакта мисъл. По такъв начин е възможно отрано да се набележи това, до което съзнанието би искало да се докосне. Мисъл може да изпрати Учителят или Гуру, или Майката, но може и сам да набележиш областта на отговора. “Шийте по-широко от широкото”, тоест в дадения случай не ограничавайте с нищо своите възможности. Можете да получавате всичко, което искате, но по канала на ясения и определен устрем или зов. Според зова е и откликът - този закон е съзвучен на възприятието и действа явно. Ако няма ясни мисли и явно желание нещо да се разбере или да се отговори на себе си, може да се очаква какво ще Изпрати Учителят и да се възприема изпратеното. Основно условие ще бъде все пак волята, насочваща съзнанието и обуславяща посоката на контакта. Но дверите на съкровищницата към даровете на пространството са отворени, може да се черпи свободно и безкрай.

808. (Майката на Света). Сине Мой, няма да бъдеш изоставен в Светлината и няма да бъдеш забравен. Сега става възможно това, което по-рано е било чудесно и невъзможно да се сбъдне. Сега пространствените условия се измениха и станаха други. Много неща се облекчиха значително. Лъчите

направиха свързването с мисли възможно, тъй като служат като канали за предаване. Затова и Говоря за Лъчите. Тези, които ги възприемат съзнателно, прехвърлят мост през пространството между Мен и своето съзнание. Именно трябва да усетиш себе си в Моите Лъчи, приемайки ги в сърцето или със сърцето и да утвърдиш това осъзнаване. Останалото вече е просто и ще бъде само логически завършек на възприетите със сърцето лъчи. За да се състои Общуването трябва да се разбере ясно психотехниката на процеса. А после също така просто, както се възприема мисълта на Учителя, да се стараете да приемете Моите мисли. Те ще долетят до горящото сърце с любовта към Мен, ще долетят неизменно и ще изпълнят с огнена радост сърцето.

809. (26 октомври). Приятелю Май, никога не трябва да пренебрегваш своите противници, тъй като те се изпращат според силата на духа на вървящия срещу тях. Затова и понякога борбата не е лека. Това обстоятелство не трябва да се забравя. Излишната самонадеяност е също така вредна, както и слабостта, и неувереността в себе си. Много ущърб донася неумението да се оцени противника по достойнство. Но колкото и да е силен, той не е страшен за съзнанието, обединено с Мен. Опасност възниква в случай на отдалечаване на мисленето, но когато сме заедно, тогава никой не е силен против нас.

810. (М.А.Й.). “В единението е силата”. В единението с Учителя. Ако искаш да бъдеш силен, утвърди и умножи съзнанието за единение с Владиката.

811. (Гуру). Борбата с тъмнината се свежда до борба на две воли: волята на Светлината против волята на тъмнината. Колективната мощ на волята на Йерархията на Светлината е неимоверна и не се поддава на изчисление. Стига да се обединиш с нея в съзнанието чрез сърцето и тъмнината става безсилна пред тази непобедима мощ. Тъмнината се поражда със силата на Светлината. Осъзналият мощта на Йерархията е непобедим.

812. (Майката на Света). Яркото осъзнаване на себе си в Моите Лъчи винаги и навсякъде, и нощем, и денем, по време на бодърстване дава на духа усещане за непобедимост. Когато съзнанието е сълято с Мен, силата на тъмнината изчезва и се превръща в нищо. Нека Мощта на Майката на Света, даваща сила, да бъде за теб здрава, непоколебима и нерушима скала и опора за духа.

813. (27 октомври). Бидейки същества на много измерения, живеете в триизмерен свят. Духът няма измерения, тъй като е извън тях. Съзнанието живее в тялото, тялото е триизмерно, но вътрешният свят на човека е извън тези граници. В него няма нито горе, нито долу, нито “дясно”, нито “ляво”. В него взаимоотношенията на нещата, които го изпълват, не са подчинени на законите на трите измерения. Например в него в едно и също време на едно и също място могат да съществуват няколко предмета, картини или явления. Съзнанието може да си представи каквото поиска и себе си - където пожелае в един миг. То може да премести миналото в настоящето, а също и бъдещето. Или да усети себе си в бъдещето. То изобщо не е свързано с ограниченията, неподвижността и стабилността на плътните условия, бидейки в състояние напълно да се откъсне от тях. Като че нещо неземно, извънплътно, нещо изобщо не приличащо на земните неща е съсредоточено в човека. За съзнанието в своя вътрешен свят няма нищо невъзможно, несбъдваемо и неизпълнимо. Чрез съзнанието духът може да твори безпределно в своя вътрешен свят. И само много малка част от това творчество се осъществява в земния свят благодарение на неговите ограничени възможности. Но вътре в себе си, а също и вън, но в Света на другите измерения, Висшите, в Тънкия Свят, творчеството на духа вече не е ограничено от плътните предмети. Там творчеството разцъфтява широко и богато именно благодарение на тези възможности и на това, че материята на Тънкия Свят притежава висока пластичност и подвижност и лесно се подчинява на волята на човека. Със същата лекота, с каквато човек може да създаде пред своя умствен взор всяка вещ и желан образ, така широки са и възможностите за тънко творчество, нужно е само едно условие: трябва въображението и натрупванията на духа да съответстват на тези почти безгранични възможности. Тъй като какво може да твори човекът, лишен от въображение или не можещ да си представи ясно и отчетливо това, което иска да създаде. Тогава създаденият образ ще носи върху себе си отпечатъка на тази разлятост, мъгливост и неопределеност. И творчеството на тъмния невеж и неразвит дух, който цял живот е прекарал на Земята, без да се интересува от нищо и без да се стреми към нищо, ще носи върху себе си печата на своето невежество. Представете си творчеството на пияницата-просяк или джебчията - с какво ще наситят те пространството и какво ще творят? За творчеството са нужни натрупвания на въображението и развита способност за ярка зрительна представа

на създавания образ. Художникът запечатва върху платното само това, което вижда неговото око, особено портретистът, рисуващ по памет портрет на човек след петминутно разглеждане на неговото лице. Защото има и такива художници. Той рисува портрета вече направо от това ментално изображение, което като живо стои пред него и в неговия вътрешен свят. Не трябва да се отрича нито тънкостта, нито реалността на явления от този порядък, тъй като те представляват основа на творческите способности на човека и в Тънкия Свят широко му разтварят вратите към областта на безграничното творчество на духа. Там можете да имате всичко, което искате, създавайки всичко това за себе си със силата на своето творческо въображение. И вашият, създаден от вас свят ще се намира в пълно съответствие с вашето обкръжение и ще е съзвучен с него. Посредством това, което е във вас, съзвучите с това, което е вън или наоколо. Възможно е безпогрешно да си представите този свят на съзвучие за всеки отделен човек, точно определяйки с какво и как живее и към какво се стреми той, тъй като „както на Небето, така и на Земята“. И този, който живее като свиня, си подготвя пространствен свинарник в Надземния Свят. Но светът на поета, художника, философа и на всички тези, които на Земята са се устремявали към красота и които са строили на Земята с красота, е прекрасен. С една дума, духът жъне обилно в Надземния Свят плодовете на своя земен посев. Неосъществимото тук се оказва постижимо там. При правилно разбиране на нещата смъртта е освобождение на духа от оковите на тялото и плътния свят и придобиване на възможности, недостъпни на Земята. Тук, на Земята, трябва да се стремите към творчество и да обичате творчеството, затова и поставяме изкуството над всичко, тъй като това е пряк път към творчеството на духа. Но в по-широко значение всичко, което е създадено от човешките ръце е продукт на творчеството на духа и подготовка към творчеството на Тънкия Свят. Тъй като всеки човек, преди да създаде нещо на Земята, трябва да прекара този процес през своето съзнание, тоест да създаде ментално-астрален образ на желаното явление. Съдба на човека е Космическото творчество, и неговият дълъг земен път е само подготовка за това велико предназначение. Затова творчеството на човека на Земята е пълно с дълбок смисъл и значение, тъй като представлява слаб прообраз и отражение на мощта и величието, което е отсъдено на човека в световите. Величествена и сияйна е съдбата на човека.

814. Приятелю Мой, остави неувереността. Докато вървиш заедно с Мен пътят е неотклонен и прав, и нищо не може да го изкриви. И всичко, което се върши в твой живот, всичко Обръщам в полза и всичко служи на теб. И каквото и да се окаже под краката, нека всичко, всичко да бъде само опора за придвижване напред. Тъй като и кракът трябва на нещо да стъпи - земно, плътно, твърдо, иначе как ще се придвижва. Вървиш не по небето, а по Земята, заплащайки данък на земното. Затова не се смущавай от нищо и не се задържай заради нищо. Нашият път е спешен. Благодарни са срещнатите за поредните уроци. Подкрепи спътниците, ободри ги и им дай надежда. Учи се от Мен как да помагаш на тези, които вървят заедно. Не трябва да се терзаеш, върви спокойно, тъй като сме заедно.

815. (М.А.Й.). Да! Да! Връзката укрепва с всяко устремяване, с всяка мисъл, насочена към нас. Тя толкова лесно се укрепва. Тя може да се направи жива и силно осезаема. Не трябва да се удивлявате на мигновения отговор, тъй като ние живеем в свят на други измерения и закони и, почувствали мислите, насочени към нас, имаме възможност да отговорим без забавяне. Затова и в случай на нужда помощта на Учителя идва мигновено. Тъй като за огненото съзнание не съществува нито време, нито разстояние. Към законите на Надземния свят трябва да се привиква още тук, на Земята, за да се влезе във Висшия свят като във вече позната област, разбираема и близка за духа. Тази подготовка е необичайно важна. За нея и следва да се помисли отрано.

816. (Гуру). Пазете в сърцето като талисман Облика на Учителя на Светлината. Това е всичко, което имате, свързващо ви на Земята със Света над нея. И даже ние, водещите ви, ние без Него сме просто само хора, и освен към Него, няма накъде да ви водим. Всичко е в Него, всичко е само за Него, и всичко е в Негово Име. Така също вървете и вие, забравили за себе си, но държейки здраво в сърцето само Неговия Облик. Насочете волята си към това, да утвърдите волята върху Него. Волята ще помогне да се удържите в Неговата Светлина.

817. (Майката на Света). Вие искате да се докоснете до проявите на Светлината, а Ние само Указваме пътищата. И когато законът е обяснен, и пътят е указан, и вратата към познанието са отворени, трябва само да се влезе и да се вземе. Но трябва всеки сам да влезе и да вземе. Даже малкото дете дъвче и преглъща само храната. Даровете са подготвени, но трябва да ги вземете сами. Те се вземат

магнитно, с устремяване. Устремяването трябва да достигне до такава степен на огненост и напрежение, че неговите вълни да преодоляват условията на времето и пространството и да насищат плодотворно съзнанието със Светлина. Благодатта на знанието на Висшия Свят се взема със сила. Трябва да проявите сила в своето желание да се докоснете до Светлината. Неявният и слаб устрем ще донесе също такива неявни слаби следствия според закона за съответствието. Но огненият устрем винаги ще бъде наситен в отговор. И ако някой иска да познае нещо, трябва точно да определи какво знание, знание за какво желае да придобие. Без яснота на устрема не може да има ясен отзвук. Космическото Знание се отмерва със същата мярка, с каквато се измерва и устрема към него, тъй като с каквато мярка мерите, с такава и ще ви се отмери. Подгответе своите мерки и се запасете със съдини за получаване, и очаквайте усилено даровете.

818. (28 октомври). Затрещяха всички участъци. Парата се предава на спирачките - иначе не може, трябва да се предава. Дойде време с нещо да изменим своята същност. Не формата, а същността. Направлява Нашата ръка. Скоро ще докосне и вас. Вече духат други ветрове, носейки новото в духа. Можете с радостта в сърцето да се докоснете до бъдещето, можете, тъй като настъпва. Ще се наложи да се направят големи отстъпки вътре и вън, оставяйки външните форми. Новият дух ще се отлее в тези форми, тъй като те са добри за бъдещето. Промените се преместиха от мястото, ще заминат, тъй като трябва да очистят мястото за други, набелязани от Нас. Следете и очаквайте. Ние Чакахме по-дълго. Очакването е тежко. Ще се наложи да се правят отстъпки. Очакваме съчетанието на светилата. Към края настъпва трудно за вас време. Чакайте. Ние Чакахме. Следствията на случващото се не се отчитат от никого, но Ние Знаем и Казваме: “Бодърствайте в преддверието на Часа”. Делата се творят с Моята Ръка. Никой няма да бъде пречка, но трябва кълновете да съзреят. Вие сте в Нашите Планове. Ти си Ни нужен. Гледайте да не загубите равновесие от неочакваността. Токът ще бъде огромен. Ще се очистите! Без очистиране няма да можеш да дадеш това, което трябва и както трябва. Ще има немалко неприятности, ще има и радости с тях.

819. Много от предсказаното от Нас се сбъдна, но не в личните мерки на очакващото го съзнание. Личните мерки са неприложими към живота на планетата. Не Можем да приспособяваме събитията към личното ограничено и затова невярно разбиране на чакащите. Би било по-добре, ако това разбиране се сливаше с общия ход на нещата и с Водещата Воля. Но личният кокошарник не е способен да вмести мащабите на случващото се. Оттук погрешността на много изводи и предпоставки. Еволюцията има предвид не личното, но Общото Благо. С личността изобщо не се съобразява. Но ако личното е въведено в световната вълна и е съзвучно с нея, то разминаване в очакванията няма да се получи, тъй като малкото “аз”, сливайки се с Великия поток на еволюцията, става част от него и се разширява до пределите на Космическото съзнание. В това е решението на проблемите на личността, затова ви се предлага чашата на Общото, а не на личното благо, за да може, изпивайки я, да се намери място и за личното в живота, но в съзвучие с Общото. Когато е добре на всички и на вас ще бъде добре. Но ако на вас е добре, а на всички е лошо, каква е ползата от това за еволюцията на цялото човечество? Служителите на Общото Благо по Завета на Христос се отвръщат от себе си и забравят своята личност във великото служене на Светлината. Тъй като това е първото стъпало за приближаване към Владиката и първото и най-необходимо условие за следването Му.

820. (М.А.Й.). Пространството звучи с нова нота. В нея има радост от това, което идва. В нея се чуват звъна и камбаните на бъдещото щастие. Живейте с пространствените вести. Те са по-точни от земните. Те правят далечното близко и насищат духа с огън. Това и ще бъде приобщаване към пространствения живот, което се вслушва внимателно в него. Този живот не е от този свят, но той се носи над него, изпълвайки плътния свят със своите енергии за възплъщаването им във видими форми. По-често устремявайте мисълта в пространството. Оттам може да се почерпи много. Да се докоснете до пространствената мисъл ще бъде вече постижение. Тъй като в безпределността на пространството “се отнасят даже камъните” и в него е всичко.

821. (Гуру). Имам да казвам следното: готовността се проявява в готовност за действие. Това и ще бъде действителността. Тя ще насити и самия процес на очакване с нужното качество. Тогава и очакването ще стане действено, тоест пълно с готовност да се прояви в прилагането ѝ към момента. А времето за действие може да настъпи неочаквано. Така претворете неочакваността в очакваност и я посрещнете с действие, изпълнено с готовност и равновесие.

822. (Майката на Света). Формулата на обръщение към Мен трябва да се остави за приложение като ключ за утвърждаване на контакта с Мен. Завъртайки ключа може да се включи проводника. Новата нота на пространството е от осъзнаването на Моите Лъчи. Те за първи път достигат до Земята в ново съчетание, разпалвайки съзвучните приемници. Те пламват с огньовете си по цялата планета, творейки новите степени на съзнанието. Кръгът на въздействие е голям и обхваща неочаквани сфери, внасяйки в живота нови изменения и движения. Възможно е повърхността да е още спокойна, но мощните енергии са в действие и скоро ще достигнат и външните слоеве. И никакво усилие да се запази на повърхността предишното взаимоотношение между частите няма да бъде успешно, тъй като могъщи, невидими на повърхността течения са раздвижили тези слоеве, върху които тя се е разполагала. Лъчите действат мощно, преобразявайки целия живот на планетата. Нищо не може да послужи като препятствие за действието на Сроковете, а те настъпват.

823. (29 октомври). Владиката Обединява в себе си миналото, настоящето и бъдещето и се Явява израз на Трите, тъй като Стои над Тях и е по-високо от тях. Затова бъдещият Владика Майтрея е също толкова реален, както Този, Пребиваващ в Твърдината, както и Него, Идващ на Земята под различни одеяния, но все един и същ, Единен, Приел отговорността за Земята. Малкото съзнание не може да приеме, че Великата Индивидуалност ще Бъде една и съща под всички Ликове. От това неразбиране са и разделенията, и споровете, и църквите, и вярванията, отричащи се едно друго и противопоставящи своята истина на истината на другомислещите. Тази нелепост в разминаването на представите за Единното Средоточие на Битието, за Единната Йерархия на Светлината стои в основата на споровете и разприте човешки, в съзнанието на човека, в неговото невежество, но не в Облиците на Светлината, за които така яростно спорят хората. Трябва да се разбере, че под всички Имена са скрити Седемте Велики Кумари, дошли на Земята от Далечната Звезда в мъглявата зора на човечеството, Седемте Изпратени от Майката на Света. Трябва да се разбере, че Седемте Велики Имат Свой Владика – Отецът, който е над Тях. Така е изградена Единната Стълба на Йерархията. И Двете Велики Начала съставляват нейните страни. И тази двуликост на Великите Начала преминава по цялата Стълба на Йерархията от върха до подножието. В явлението на Майката на Света и Владиката, в явлението на Гуру и Майката на Огнената Йога се проявява същият този строеж, тъй като Двете Начала изграждат Света и всичко, което се намира в него. Така към разбирането за Венеца на Космическия Магнит може да се добави проявата на Двете Начала на всички стъпала от стълбата на живота. И където и да се наблюдава тяхното наличие, те ще бъдат само отражение или израз на Великия Космически Закон, гласящ, че за творчеството на всички планове на битието двете начала се явяват неизбежно условие. Във връзка с това можете да си представите цялата нелепост на едностранчивия убийствен аскетизъм, който нищо не е дал на света. Когато Христос е Казал, “Можещият да вмести, да вмести”, Той е имал предвид съвсем не потъпкване на Великия Космически Закон, но пренасяне на творческия процес от сферата на нискотелесното в сферата на творчеството на духа, защото и на духовния план, и във Висшето творчество наличието на двете начала е неизбежно. Но хората не са разбрали високата мисъл и са се отдали на умъртвяване на плътта, и са породили духовни уроди, изопачили във варварски фанатизъм възможностите на човека и унизили жената до положението на “прост съсъд” и носителка на греха. Така отклоняването от разбирането на Космическите Закони донася духовно израждане и забавя еволюцията на века. Сега е дошло времето, когато Великото Женско Начало утвърждава своето Космическо Право на пълно равенство с Мъжкото Начало. Равновесието трябва да бъде възстановено и усилено се възстановява. Хората не отчитат какво огромно еволюционно значение ще има това за бързия напредък на човечеството към отреденото му бъдеще. Както е горе, така е и долу, така е и навсякъде, в целия Космос. Утвърждавайки равноправието на Началата хората неизмеримо усилват творческите възможности на духа. Строителството на Новото Небе и Новата Земя ще премине под този знак на равенство на половете. Лъчите на Звездата на Майката на Света ще утвърдят трайно това явление на планетата и във времето. И ще започне Великата Светла Епоха на Майката на Света, когато жената ще заеме положението, принадлежащо ѝ по право и ще помогне за преобразяването на човечеството и издигането му на ново стъпало на живота.

824. Ако искате да преуспеете, положете вашата мисъл пред Мен, заедно със сърцето в добавка. Тези магнити ще притеглят към вас необходимото. Всичко това е просто, ако сърцето гори с любов към Владиката. С какво са преуспели близко следващите Ме? С любов. Четейки свещените книги

са отнасяли любовта в задоблачните висини и са се откъснали от живота, оставяйки без нищо. Славословят далечни и неведоми, а Ние сме близко, Ние сме в живота, и чрез любовта към Нас, живи и съществуващи, Ни приближавате и Ни давате възможност да влезем във вашия живот не като призраци, а като Застъпници и Приятели. Трябва да се отхвърли мистичната мъгла на неразбиране, скриваща истинските Наши Ликове. Ние сме в живота и Ние сме с вас. И всекидневно Даваме доказателства за Нашето невидимо присъствие на тези, които Ни приемат. Но за това трябва да се забрави отрицанието. И не с мозъка, а със сърцето да Бъдем приети в съзнанието. Веднъж приели Ни, с Нас можете да вървите докрай. По този начин Утвърждавам пътя на живота, който няма край, тъй като е безкраен.

825. (М.А.Й). Обръщайки се към Майката на Света можете да се обръщате непосредствено или чрез мен. Всяко Начало има свои представители на Земята, които изразяват по съзнанието си същността на Изпратилия ги. Затова чрез мен токът ще бъде пряк. В култа към Дева Мария виждате изопачено от църковниците почитане на Майката на Света, тъй като от Великото Женско Начало не могат да се отклонят даже църковниците. Но много невежество са внесли те в този Велик Облик и много са изопачили и осакатили Йерархичната връзка с Владиката на Света. Налага се да се разясни заблудението и да се разчистят наслоенията. Разбира се, че Майката на Исус не е била Майката на Света. Но Майката, дала на света Владиката, е изразявала чрез Себе си в някаква степен Същността на Великото Женско Начало. Но Великата Индивидуалност на Майката на Света не е била въплътена в Нея (в Дева Мария). В това е грешката на църковниците. Проследете Нейния живот и действителността ще стане очевидна. Време е да се свали от очите превръзката на наслоенията. Дошло е време да се утвърди Истината.

826. (Гуру). Волята притежава свойството да привлича към себе си желаното. Ако искаш нещо да имаш, то и ще го получиш рано или късно. Срокът за получаване може да бъде много продължителен, толкова продължителен, че получаването вече да загуби своята неотложност или привлекателност. Затова трябва да се желае предпазливо. Всяко волево действие носи следствие, тъй като волята е огън. Бъдете предпазливи с огъня – може да се обгорите.

827. (Майката на Света). Пространственият проводник не е лесен и не винаги звучи. Има моменти, когато звученето е особено напрегнато и силно. Тогава трябва да се стараете да уловите на тази вълна възможно повече мисли, носещи се от далечния център. Всичко си има своето време. Чувствителното ухо нека по-силно се стреми да улови ритъма на възприятието, а тежката полоса на мълчание нека да се изчака спокойно. Понякога близостта и отдалечеността зависят от колебанията на пространствените токове. Но опит за общуване трябва да се прави винаги, за да не се нарушава ритъма. Днес възприятие повече няма да има.

828. (30 октомври). Ние нямаме възможност да придвижим съзнанието, ако човекът е ослепял духом. Да ослепят е обичайният прийом на тъмните. Да ослепееш е свойство на слабите. Затова дръжте своите очи отворени и нека никаква тъмнина да не бъде в състояние да ви накара да ги затворите. Очите трябва да бъдат постоянно отворени, за да виждат Фокуса на Светлина, излъчващ живот. Малко е да се гледа, трябва и да се вижда. Но ако в очите има тъмнина, какво ще види затъмненото око? Има такова състояние на съзнанието, когато светлината, която е вътре, е атрофирана, и затъмненото око вижда само тъмнина. Меката отстъпчивост няма да помогне. С такива съзнания са нужни решителни и крайни мерки, ако искате да ги спасите. Именно, трябва да се поставят в положение, когато решителният и последен избор става неизбежен, тъй като по-нататъшното пребиваване в тъмнина заплашва с гибел. Хората живеят в различна степен отдалечени от Светлината. Тъмнината не се нуждае от Светлина.

829. (31 октомври). Тежките дни ще срещаме с устойчивост на духа. Защото, говорейки по същество, не се е изменило нищо, с изключение състоянието на вашето съзнание, през призмата на което се пречупва всичко, идващо отвън. И каквото и да се случва наоколо и навън, ако съзнанието е устойчиво, външните условия нямат значение. Откъде е тази упорита тенденция да се поставя състоянието на духа в зависимост от временните външни явления? Тъй като всички те ще преминат, токовете ще се изменят и наоколо ще стане по-светло. Защо трябва да се позволява на силно помраченото настроение да овладее състоянието на съзнанието, сякаш Светлината е угаснала завинаги? Майя, отстъпи. Светъл е пътят на човека, издигнал се над движенията в неговия астрален проводник. Не трябва да му се позволява да овладява съзнанието. Къде ще отведе духа тази неистова обвивка, ролята и предназначението на която е да се подчинява безпрекословно на заповедите на волята? И какво от това,

че е мрачно наоколо и тъмно, и няма никакви поводи за радост? Бъдещето стои неотменимо, както утрешния ден. А в него, в бъдещето, е идващият Владика, с който сега, в това трудно и безпросветно настояще, вече е установен контакт. Значи, със Светлината на Владиката може да се премине през това тежко време. Вървете със светлината на бъдещето през тъмнината на настоящето, когато е особено тъмно над Земята.

830. (М.А.Й.). Ако е тежко на вас, тежко е и на нас, тъй като носим един и същ Товар на Света. Но в различни степени на натоварване. И вие, и ние, вървящите заедно с Него, помагаме на Владиката да Носи Товара на Света. И вие, разделящите Радостта и Светлината на Водещия, духом не падайте и не се спъвайте под тежестта на Товара, когато дойде времето да се помогне на Владиката и да се сподели Неговият непосилен Товар. Помагате Му в неизразимите Негови трудности, разделяйки с Него отговорността за Земята. Или искате както тези, стоящите далеч, да делите само радостта и лекостта, и възторга на духа, без изобщо да се докосвате до тежките трудности и нагнетявания? Но вие сте най-близките. И е време вече да осъзнаете, че близостта до Владиката задължава за много, а не само единствено за възторг и полет на духа. От трудностите, разделяни с Него, не се отвърщайте – това е същият този победен път над плътната тягост, плътните условия, и товарът, носен заради всички.

831. (Гуру). А ти виж как сме вървели ние през живота, стъпвайки победно и твърдо, без да губим бодрост, без да се колебаем и помрачаваме от тежестта на текущия час. Събери своята воля твърдо да срещнеш поредната вълна противни течения. Трябва да се устои, каквото и да струва това. Стой, стой като скала, разбиваща със своята гръд мощно яростта на бушуващите вълни, устремени към нея.

832. (Майката на Света). При вас, на Земята, бушуват бури и вихри. Но в Моите Сфери е спокойно, светло и радостно. Устремете се към тях, ако искате да възстановите спокойствието и равновесието на духа. И, възстановени, въоръжени с тях, можете отново да върнете съзнанието в гъстотата на плътните условия, противопоставяйки духа на яростта на стихииите. Вземете сила от Мен да побеждавате живота във всекидневната борба с него. Борбата не е с живота, а със себе си. С Моята Светлина победете тъмнината в себе си. С нея и се сражавайте против това, което трябва да победите в себе си.

833. (1 ноември). Вярвайте независимо от всичко и докрай. Но ако нищо не се изпълни, тогава какво? Тогава ще видиш Мен. По-добре е да вървиш по пътя на вярата и неизпълнението на желаното, отколкото да стоиш на едно място. Всичко, което помага на движението, е добро, даже и това, което го няма и няма да го има, тъй като всичко, с което човек живее, целият негов вътрешен свят, е това, което го няма и което няма реална основа в живота. Всичко това е само светът на Майя. Затова нека по-добре тази Майя да бъде водеща към Мен. Океан от животи и милиарди капки съзнания, и нито една не отразява Централното Слънце, но всяка дава свое лъжливо, неправилно, изопачено отражение на това, което го няма. И всеки личен свят представлява свят на измама, илюзия, Майя и това, което в действителност не съществува. Тези призрачни, въображаеми светчета вътре във всеки човек съществуват реално, но сами по себе си не представляват действителност: те са като мираж, който, отразявайки действителността, все пак не я представлява, бидейки само мираж. Затова е добре, ако осъзнавайки това се направи така, че Майята на личния свят да води към Владиката. Все едно, при всички условия всичко е само илюзия на чувствата, затова нека поне тази илюзия да бъде утвърждаваща това, което е [действителност], макар и невидима за окото. Нека истината в каквато и да било форма проникне в съзнанието, за да разруши със себе си света на Майя. С това е добър магнитът на бъдещето, че той, утвърждавайки действителността, може в крайна сметка да изведе съзнанието от затворения кръг на майявичната очевидност. Затова Говорим за световите, за Космоса, за пространствения живот и за Надземния живот, за Йерархията на Светлината, за да нарушим света на личните илюзии, за който няма място в Безпределността. Цялото същество на човека по своята природа е изопачител на съществуващото и само духът, който е вътре, притежава силата и има възможността да се издигне над чувствения свят на очевидността в света на действителната истина. Затова ще приветстваме всичко, което освобождава духа от здравите обятия на Майя и отвежда в Света на Космическата Истина. Трябва да се издигнете над света на чувствата, впечатленията, усещанията и възприятията, преминаващи през нисшите обвивки и да се устремите към Моя Свят, към Света на нечовешката истина. Но на Земята Синът Човешки, също както и вие, няма къде да склони глава, макар че и птиците имат гнезда, а

животните – бърлози. Не тъгувайте, че няма къде да се подслоните, тъй като вие вече сте се откъснали в полета към други светове. Оттук е усещането за невярност и нестабилност на всичко, което е наоколо. И дори е добре, че наоколо всичко е така лошо, трудно и тежко – по-лесно е откъсването. Трудно е да се откъснеш от щастливите илюзии и розовите сънища. Но вие никога няма да намерите на Земята нещо, което би могло продължително да удовлетвори вашия дух. Тъй като природата на вещите е преходна. Само Светлината може да бъде направена свое здраво достойние, неотменимо и винаги намиращо се в притежание. Тъй като огънят, който е във вас, съгъстявайки се в кристали Светлина в Чашата, остава навеки. Ако разберете, че сред всичко променящо се и непостоянно неизменна и вечна е само светлината, която е във вас, то ще можете да я натрупвате и умножавате, твърдо и ясно осъзнавайки, че сте намерили най-после Камъка на Вечната основа на живота, върху който можете да градите своя свят, храмът на духа, явяващ се и изразяващ със себе си Истината на живота. Затова Казвам: “Осъзнайте съкровището, което е във вас, тъй като върху него можете да строите, върху Камъка на основата, която съм заложил Аз”. Тъй като Аз Съм Камъкът на вечната основа на живота. а вие строите върху пясъка на личните илюзии. За кого и за какво? Не е ли за първия вихър на разрушение? Колко разрушени замъци и грамади развалини оставят хората на Земята след себе си. За какво са всичките грижи, трудности, безпокойства? За да видите купчина камъни? Само познаващият мъдростта строи, а останалите са слепци и всички техни построения са обречени на голямо разрушение. И ако вие, знаейки за вашето Съкровище, знаейки за Съкровището на Света, все пак продължавате да преследвате призрачните огънчета над блатото, каква е ползата за вас от това? Приятели! Вие, докосналите се до Истината на Огнената Йога, насочете своя дух и своите сили към съзидаването на това, което е нерушимо, това, което преживява вековете, това, което остава с вас винаги и завинаги. Сред безпокойния поток на живота, когато всичко се люшка и колебае, намерете опората, указана от Мен и утвърдили се здраво върху нея започвайте да строите дом за духа, който времето, рушащо всичко, вече няма да може да разруши.

834. Сине Мой, Давам Това, което е необходимо на духа в дадения момент, за да не се забавя крачката на победителя нито за минута. Трудно време, но през него трябва да се прекрачи. Ще преминеш през всичко с мисълта за Съкровището на Света в сърцето. Носи внимателно Огнения Камък, охранявай го от неканени погледи. Носи, преумножавайки го, тъй като е твое. Помни, че всичко, което виждаш наоколо и което се устремява към теб, може да ти послужи добре, за да увеличи твоето Съкровище, не отнемайки, а натрупвайки кристали пламтяща светлина. Помни, че всичко което се устремява към теб, има сила. Научи се да отнемаш тази сила от всичко противодействащо и, пропускайки самото явление покрай теб, да оставиш силата за себе си и да приложиш взетата енергия за засилване на светлината вътре. Научи се, победителю, да заставяш всичко, всички противни сили да ти служат, извличайки необходимите енергии от тях. Всичко, всичко може да способства да преумножиш твоето Съкровище. Ето, твоят враг се насочва към теб – какво пък, това е добре. Голяма е неговата злоба и той е изпълнен със зли енергии. Нека тези енергии послужат като стимул да запалиш в сърцето си мощен пламък и да отразиш победно невидимото нападение. Силата на врага веднага ще се изчерпи, а твоята ще нарасне, възможно е, с точно толкова. Така ще се учим от всички обстоятелства да извличаме техните противодействащи енергии за умножаване на собствената сила. Всичко обстоятелства служат на мъдрия: и благоприятните, и противните, за да увеличава своите сили.

835. (М.А.Й.). Правилно е забелязано, че на всяко явление от живота и всяко разбиране Учителят Дава своя коректив, даващ възможност и сили да се върви без спиране. Може да се издържи всичко: всяко изпитание, всяка трудност, но при правилно разбиране на ставащото. Сам няма да разбереш, нужно е ръководството на Учителя. С това е забележителен пътът на ученика. Никога не е оставен сам: Ръката е на рамото, и Грижата не се бави. Но ярката Майя се стреми да изтрие чудните знаци на Внимание и Загриженост и да покрие живота със сивото мъгливо покривало на очевидността. Но знаем, че Учителят е с нас винаги и Помага да се премине даже през невъзможното. Без Учителя очевидността би погълнала съзнанието и потокът на протичащите явления би го отвел в бездната на неразбирането. Учителят Пребивава на стража в постоянна готовност да изпрати нужната мисъл и да задържи от лъжливата крачка. Трудно време. Дръжте здраво сребърната нишка. Трябва не само да се удържите, но да удържите и другите. Дръжте се здраво в моята Светлина, изпращана за вас от Владиката.

836. (Гуру). Ние пробивахме покривалата на Майя и живяхме с действителността. През мъглата на Майя виждахме устоите на реалното знание и вечните неизменни Космически Закони. Ние се държахме здраво за тези устои, каквито и бури да бушуваха наоколо и, държейки се за основите, преминахме през живота без колебание и без да се отклоняваме от единния път, водещ към живота. Тъй като е тясна пътеката, водеща в живота и малцина я намират. Но намирайки я, вече може да не се отклоняват, тъй като тя е осветена от непомръкваща Светлина. Спокойно и с вяра вървете по нея, тъй като вие сте в Светлината на Лъчите на Владиката на Шамбала.

837. (Майката на Света). Разкажи за това, че в сияйните сфери на пространството е родината на духа на хората. Техният бащин дом очаква всички, които са се устремили със сърце към него. Обителта е готова за всички, признали величието на Светлината в себе си и навън, и вярващи в различния жребий за духа, набелязан от волята на невидимите Огнени Сили. Вашият жребий, определен от Волята на Силите на Светлината, е да се докоснете до пространствения живот и да намерите пътя към Далечните Звезди. А Ние ви Очакваме в Сферите, сега все още недостъпни за вас, но предназначени за вас от живота в спиралите на идващите времена. Вървете, вървете с надежда за това, което ще бъде отсъдено като ваш сияен дял и тук, на Земята, и в световите.

838. (2 ноември). Нека твоят път бъде ритмичен и непреклонен като движението на Слънцето по небосклона. И нито облаци, нито ветрове, нито бури, нищо да не го спре, тъй като бурите са долу, над Земята, а високо над тях е Слънцето, и нека до твоето Висше съзнание да не се докосва нищо от това, което става там долу. Земното – на Земята, но Божието – Богу, тоест огненият живот на духа над плътните условия рисува своята шарка на Небето. Погледни как Те, Великите Духове, са преминали своя път на Земята. И са яли, и са пили като всички, носели се дрехи, дишали са и, бидейки в тяло, са носели всички телесни функции в своя микрокосмос; но Техният дух, прикован към тялото и свързан с него, както обикновено, е бил свободен с духовната свобода от тези телесни окови, тъй като свободата не е в тялото, а е в духа. И ти я утвърждавай в духа. Нека твоят дух бъде свободен от властта на тялото над него даже тогава, когато то утвърждава своите права. Тялото има право на много неща и трябва да му се отдаде неговата дан, но без да се забравя нито за миг за първенството на духа. Тъй като духът е властен над тялото и духът е господар, а не роб. Роб е тялото и духът властва над него. За това трябва да се помни винаги, колкото и да е силен гласът на плътта. На тялото се дава известна свобода, но само с позволение на волята. Само по себе си то не може да се разпорежда с нищо. От това съзнание за приоритет на духа не трябва никога да се отвличате, каквото и да става в тялото или с тялото. На него може и да му е студено, но нито студът, нито гладът могат да имат власт над него. Може да гладуваш, но без да падаш духом. Може да се боледува, и да се страда физически, но духом непреклонно се и незагубвайки духа. Следователно, без да се пада духом могат да се изпълняват всички функции на тялото и да се подчинят всички усещания на своята воля, без да се попада под тяхна власт. Или духът властва над усещанията и чувстванията си, или те над него. Няма средно положение. И за всяко усещане може да се смята: то ли е подчинено на волята или волята е подчинена на него. Така в робство или свобода се извършва всичко, което прави човек и всеки със себе си показва роб ли е или господар на своите обвивки. И когато тялото потъва в своите усещания, неговият стопанин нека не дреме и нека не се слива с него, а да не забравя, че той не е тялото, но негов върховен управител. Позволено е всичко, но със санкция на волята, допуснато е всичко, но в свобода, а не в робство на всичко. На тях не е позволено нищо, тъй като те са роби на своите усещания, чувства и емоции. И в робството си от тях те творят своите малки земни действия. Тънка е границата и опасна за тези, чиито дух е слаб. Но свободата е съдба само на силния дух, способен да се издигне над своите чувства и да ги управлява, без да се колебае и без да попада под тяхната власт и влияние. Учете се всичко да вършите в свобода, а не в робство на своите усещания. С това ще утвърдите своята сила. Само на силния дух Аз Мога да говоря за това. Слабите духове даже и няма да разберат за какво става дума и, говорейки за свобода на действията, ще затънат в още по-голяма тъмнина и робство в зависимост от своите обвивки. Но този, който е решил да утвърди своята сила в тях, нека да гледа и да види в свобода или в робство твори той своите земни дела и всички излъчвания на тялото. Твърде много са робите при него, земното тяло, стопанин на което трябва да бъде човекът.

839. (М.А.Й.). Сине мой, всяко явление е условно и за допустимостта или недопустимостта му всеки трябва да реши сам. Какво от това, ако аз реша вместо теб и ти, подчинявайки се на моето

решение, направиш нещо против своята воля, потискайки това или друго нежелателно свойство. Ще мине време и то с нова сила ще надигне глава и ще стане още по-остро. Не да се потиска, а да се изживява трябва това, което е нежелано от нас в нашия характер. Изживяно, то ще си отиде, но потиснатото ще продължава да живее като затворник, гризящ веригата, за да се измъкне все пак навън и с нова сила да овладее волята. Нека по-добре волята да владее него и да контролира неговите прояви, за да може в подходящото време то да бъде потушено с лъч светлина.

840. (Гуру). Слабостта си е слабост и ще остане такава при всички условия. Затова трябва да се приложат всички сили, за да може всяка слабост да бъде под контрола на волята и волята да бъде винаги на поста си. Несдържаността в каквото и да било е разрушителна и недопустима. Сдържаност означава, че юздата на волята е в ръцете и е наложена здраво върху чувствата. Помни за сребърната юзда на духа.

841. (Майката на Света). Този, който усеща диханието на Моя Свят, вече не може да се потопи в отровените земни сфери до степен на забора на висшето предназначение на човека. И той ще бъде в земния свят, но не от земния свят, и гласът на пространството от Висшите Светове ще звучи в неговото съзнание, и той ще бъде сред всички, но не като другите. Огненият печат ще стои върху цялото негово същество. Той ще бъде сред хората като случаен пътник, вървящ натам, където останалите все още нямат достъп и знаещ неотменно своя път. Така вървят през живота тези, които се докосват духом до Моята Светлина. Вървят към Мен.

842. (3 ноември). Устойчивостта и неизменността на ритъма са добри с това, че независимо от всичко, след всички събития на деня, най-земни и най-отвлечащи, всяко утро ние сме заедно, ние сме близки съзнателно и в Общуване. Смятайте часовете на утвърдения ритъм на общуването като устои на моста към Безпределността, но в единение с Водещия Йерарх – именно устои, здраво държащи моста. Вълните на относителните явления яростно се устремяват към него, вихрите бушуват наоколо, стихии бясно заплашват, но устоите са издръжливи и здрави, и мостът се държи стабилно, и може да се върви без колебание, знаейки, че той ще издържи на всеки свиреп натиск. Ако знаете силата на този спасителен ритъм, ненарушаем никога, колебание не би докоснало утвърждаващото се върху него сърце и щяхте да бъдете изцяло уверени, че ще достигнете, независимо от всичко. Така може да се усили осъзнаването на значението на ритъма и да се помни, че в неистовото непостоянство на плътните условия, астралните вихри и носещите се потоци мисли, спасението е само в него. Помнете това и не нарушавайте никога ритъма. Ритъмът на Общуването с Владиката нека да бъде като здрава котва за вас в този тежък и неверен живот: и в суматохата на деня, и в мрака на нощта, и в бурята, и в ясните тихи вечери, и в студа на утрото помнете за това чудесно, магнитно водещо явление на духовния живот. Сякаш се дава ключ, ползвайки се от който и при завъртането на който, в избрани периоди от деня може да имате свободен достъп до това, което е недостъпно за непознаващите ритъма. Ако искате да започнете нещо, което има за вас особено значение и което може да се развива и задълбочава безкрайно, най-напред утвърдете ритъма и въведете желаното явление в цикъла на ритъма. Ритъмът се придвижва в цикли, нараствайки и намалявайки по сила, но по спирали, постоянно изтънявайки се и усиливайки се в своето напрежение. Така може да се задълбочи и усили утвърждаването на качествата на духа, придвижвайки ги във времето в Безпределността. Всичко може да се усилива безкрайно с помощта на принципа на ритъма. Връщайки се с мисъл ритмично към желаното качество на духа, можете да го укрепите толкова здраво, че то ще се проявява вече естествено и само по себе си и в останалото време на деня и нощта. Да, да, и през нощта, тъй като е добре, ако качеството се е вкоренило дотолкова, че да съпътства духа и нощем и денем. Ако проявяваш, да кажем, твърдост и безстрашие денем, но се объркваш и трепериш от страх нощем, по време на сън, при среща с тъмните противници – това ще бъде показател, че даденото качество се е утвърдило нездраво, само на повърхността. То може да се задълбочи така, че да изпълни цялата същност на човека само с помощта на ритъма. Колко често ти се искаше да бъдеш силен винаги, да бъдеш сдържан, спокоен и твърд и колко често действителността нарушаваше утвърждаваните качества, като спокойствието се сменяше с безпокойство, твърдостта – с неувереност, сдържаността – с бързивост, победителят отстъпваше място на палячото. Колко пъти е било така и ще бъде дотогава, докато мощта на ритъма не внедри желаните качества дотолкова дълбоко, че за техните антиподи в микрокосмоса на човека вече да няма място. Вие можете да станете неотменно и трайно този, който искате и да утвърдите всяко качество, ако призовете ритъма да изпълни вашия

живот със своето могъщо влияние, и ако не му измените вече никога. Погледнете как Космическият Живот и животът на цялата природа преуспява именно чрез ритъма, на който са подчинени всички негови явления, затова и вие следвайте Космическите Принципи, прилагайки ги в живота всеки ден. И ще бъдете успешни във вашите действия и в утвърждаване Светлината на духа, и Огъня на Земята и в световите. Вървете с ритъма и с него побеждавайте всичко, което застава като препятствие както вътре във вас самите, така и извън вас. Със силата на ритъма ще победите всичко.

843. Ще започнем да утвърждаваме ритмически най-желаното и най-близко качество на духа. Нека това да бъде, да кажем, равновесието. Това качество е синтетично. Да утвърдиш него значи да утвърдиш цял ред качества, влизащи неотделимо в него, а именно: спокойствие, безстрашие, контрол, съдържаност, твърдост, упорство и така нататък. Струва си да се поработи върху това изумително качество, за да бъде утвърдено. Всекидневният ритъм, установяващ призивно равновесието и помагаш да се задържи то в течение на целия останал ден, няма да премине, без да даде своите плодотворни резултати и това, което е било мечта толкова години, и това, към което се е стремил духът, което толкова често не се е удавало, ще се утвърди здраво и устойчиво в съзнанието за неотменна проява и приложение в живота. Това ще бъде победа. Ритъмът ще помогне да се постигне тя. Струва си да се потрудиш, тъй като е рядко в хората това забележително качество, даващо на човека всичко в областта на духовните достижения, а също и в обикновения живот. Тъй като против равновесието никой не е силен и против равновесието никой няма да устои. Само помислете: човек не проявява себе си в никакво действие, а само проявява мощната сила на равновесието на духа и всичко, което върви против, отстъпва в безсилие, а той побеждава, без да си е мръднал пръста. Враговете отстъпват, а приятелите гледат в удивление и всичко, всичко безпрекословно служи на този, който е утвърдил в себе си равновесието. Тъй като, наистина, той е победител. И когато Аз Казах: “Бъдете смели, тъй като Аз Победих света”, знайте, че съм искал да Утвърдя великото качество равновесие в сърцата на тези, които Ме следват.

844. (М.А.Й.). Какво да добавим към това, което е Казано така ярко от Владиката? Освен да укажем, че постоянството на ритъма утвърждава постоянството на качествата. Без постоянство няма достижения. Любов! Даже любовта без постоянство губи цялата своя сила, целия свой магнетизъм. Но ритъмът се проявява именно в постоянството и го утвърждава. Така ще продължаваме да строим в ритъм и с него ще преуспеем там, където да се преуспее и да се достигне по обичайните пътища е невъзможно.

845. (Гуру). Може да се помисли и за това, как да се укрепи волята с ритъма, тъй като равновесието е воля, събрана върху острието на таран и готова за действие. Това е огън, съсредоточен за удар в нужното направление, но обуздан от волята и съдържан от нея за възможността за мощно действие. Волята и равновесието са тясно свързани. Безволното същество не може да прояви равновесие. Равновесието е воля, събрана във фокус за действие. Двете качества струват толкова, че да не се жалят сили за тяхното утвърждаване.

846. (Майката на Света). Моите Лъчи изгарят тъмнината. Но тъмнината не иска да изгори. Тъмнината въстава и се стреми да се разшири, и с това да усили себе си. Затова и вилнее яростно. Затова и е тъмно на Земята. Но тъмнината не знае, че Моите Лъчи постепенно ще очистят атмосферата на Земята и отровните газове ще се разсеят, и ще се създадат такива условия, когато тъмнината вече няма да има къде да се скрие. И тогава ще се наложи на нейните служители да оставят планетата, тъй като за тях вече няма да има живот в тъмнината, тъй като няма да има и тъмнина, толкова мила на тяхното тъмно сърце. Светлината ще победи, Светлината на Моите Лъчи ще победи тъмнината.

847. (4 ноември). Искам да Укажа, че не са от значение никой и нищо, въздействащи на човека отвън. Решаващо и най-важно е това, което се случва вътре под външните въздействия. Важна е реакцията на него, важно е това, което излиза от човека, тъй като не това осквернява или влияе на човека, което влиза в него, но “което излиза от неговите уста”, както е било Казано някога. Това означава, че ответният процес на външните явления по своята същност представлява нещо, което остава в човека, което дава явни отлагания, което оставя неотнимаеми кристали енергия в неговия микрокосмос. Навън може да се творят маса събития, но само тези, които дават отлагания в Чашата, тоест предизвикват ответна реакция, изразяваща се в ответни енергии, пораждащи кристали огнена отлагания, само те оставят следа и имат значение. Всичко останало преминава безследно. Но реакцията

на явленията отвън може да се регулира, може да се направлява и обуславя от волята, или, във всеки случай се обуславя от същността на човека. Само по себе си външното явление не предопределя характера на тази реакция. Тя се определя от възприемащото явление съзнание: безконтролно, или автоматически, рефлекторно или под контрола на волята. В първия случай човек ще бъде жертва на всички външни въздействия, във втория – техен господар, тоест съзнателен распоредител и регулировчик на ответните реакции на съзнанието спрямо всичко, което се случва навън. Така реакцията, предизвикваща ответни енергии и ще бъде това, което изхожда от човека, от неговия микрокосмос. На едно и също явление двама човека могат да реагират съвършено различно: единият да се радва, другият да плаче. Значи работата не е в самото явление, а в човека. И ако това е така, то следователно не явлението, а самият човек обуславя характера на произвежданото върху него впечатление. Значи всичко зависи не от явлението, а от самия човек, затова в ръцете или във волята на човека е всяка реакция на съзнанието спрямо всяко събитие отвън. При утвърждаване равновесието на духа това разбиране ще положим в основата на своето отношение към всичко, което се случва извън нас. Реагирай, но не така както искаш, не така, както е ставало по-рано, при рефлекторното възприемане на външните въздействия. Защо да се позволява на нещо да въздейства върху теб, когато може да въздействаш на самия себе си със своята воля, пропускайки всяко явление през призмата на волята за оцветяването му в желания цвят и съзнателното му овладяване. В това се заключава и властта над всичко, което се случва наоколо. Човек налага своя печат на волята върху събитието, недопускайки то да му въздейства безконтролно и въпреки волята. Когато е утвърдено равновесието, то служи за призма, през която се пречупват вълните на протичащите в съзнанието явления, каквито и да са те. Сините огньове ще оцветят в една или друга степен всички вибрации на светлината в син цвят и ще придадат на всичко син оттенък. По същия начин и кристалите на равновесието, утвърдени в съзнанието ще пречупят вибрациите на външната среда, оцветявайки ги в същността на своя цвят. Тъй като, ако гневът или любовта имат свой цвят, то го има и равновесието на духа, и този цвят е бял, тъй като синтетичният лъч светлина също е бял, а равновесието е качество синтетично. Както простият физичен лъч поглъща в себе си всички цветни лъчи, давайки в резултат на този синтез бял лъч, точно така и равновесието на духа, бидейки синтетично качество, покрива всички цветни еманации на обвивките с единния бял лъч светлина, изходящ от микрокосмоса на човека и властно и победно поглъщащ цветните лъчи на неуравновесеността в обвивките на обикновените хора. С това равновесието побеждава тези, в които то не се е утвърдило, побеждава властно, потискайки със своята мощ разпокъсаните пламвания на своеволните разпуснати безконтролни обвивки на обкръжаващите. Равновесието има силата с мощта на синтетичния лъч да потушава и погасява и слабите, и силни излъчвания с еднотонов характер именно благодарение на своята синтетична същност. Условието за синтез с това е и силно, че в синтеза се съсредоточава обединената мощ на цяла гама лъчи. И тук е приложим принципа: в единението е силата. Затова синтетичните качества са толкова трудно постижими, но именно те представляват целта на усилията на Архата да ги усъвършенства безпределно. Но за начало трябва все пак да има нещо, за да има към какво да се приложи. Нарастването на кристала на утвърждаемото в своя микрокосмос качество е процес увлекателен и интересен. Със силата на огньовете в себе си се утвърждава и расте човек. И е радостно да се усеща как се умножава тази сила и как реално се проявява в действие в течение на процеса. Равновесието може да се упражнява върху всичко и всички. Този процес вътрешно засяга само самия експериментатор. Спрямо обкръжението той проявява само неизбежните следствия. И на тях може само да се каже: “Не ме докосвай, ако не искаш да се опариш”. Защитната формула “не ме докосвай” е много характерна за духа, утвърждаващ равновесието, тъй като всеки, осмелил се да нападне, или да нанесе удар, или просто да ужили или нарани, удрайки се в бронята на равновесието трябва да се сърди сам на себе си. Него никой не го е засягал, той е наказал сам себе си. Огънят на кристала на равновесието изгаря и потушава огньовете на хората, които не са го утвърдили в себе си, ако тези огньове са насочени към носителя на равновесието. И ако наоколо бушуват плач, безпокойство, вълнение, мъка, страх и всички останали чувства, пазете непоколебимо равновесие и огньовете, породени от всички тези еманации на човешката неуравновесеност, ще затихнат. Тъй като равновесието е голяма сила. Едни искат богатство, други – известност, трети – здраве, четвърти – щастлив живот и така нататък, и така нататък без край. А вие се устремете в себе си към това да утвърдите в себе си съкровището на равновесието, устремете се с целия си дух, с цялото си желание, с цялото си сърце и

съкровището ще бъде с вас, и неговият кристал ще расте, и никой никога няма да го отнеме от вас, докато в същото време всички онези, искали и искащи нещо, ще загубят всичко онова, което така страстно са желали и ще останат без нищо. Но вие ще отнесете със себе си завинаги драгоценния кристал на тази огнена мощ където и да сте, и каквато и обвивка да облича вашия дух, и на какъвто и етап на съществуване да бъде той. Тъй като Чашата – пазителка на Съкровището ще пребъде с вас, защото тя е във вас. Може, може да се утвърждава равновесието с цената на всякакви усилия, каквото и да струва това. Може и трябва за тези, които са прозрели неговата мощ.

848. (М.А.Й.). Сине Мой, Давам сила на твоя устрем: ще подкрепя и ще насоча. Радвам се, като виждам самоизходящите огньове. Техните носители са толкова малко. Всички живеят с чужди импулси. Но да се устремим сам, без странични въздействия, със силата на надигналия се дух, е вече достижение. Нима не виждаш колко привлекателен и магнетичен е пътят на възхода? Колко нови цветя има встрани и чудесни изгледи наоколо, и блестят зовящите далечини. Може, може да се върви, когато Светлината е напред. Тъй като тя е безкрайна, тъй като тя няма да бъде изчерпана никога. Ти се удивляваш на неизчерпаемостта на новите Записи, но те нямат и няма да имат край, тъй като е Обещана Безпределността. Върви радостно напред, осъзнавайки неизчерпаемостта на получаваните знания, тъй като знанието е безпределно.

849. (Гуру). Разбрано ли е най-после, че изнасяме своето вътрешно навън и му приписваме – на станалото по погрешка външно, сила да въздейства върху нас, докато в същото време всичко е вътре и външното притежава сила над съзнанието само дотолкова, доколкото то, съзнанието, не желае да признае, че именно то и единствено само то налага на всяко външно явление своята окраска, своето отношение и своята характеристика за по-нататъшно въздействие над самия себе си. Разберете това, иначе ще останете в омагьосания кръг на предишните илюзии за това, че външните явления ви носят сами по себе си нещо, независимо от нас. Вие, вие и само вие оцветявате всяко от тях в свой цвят и със своята окраска те влияят върху вас самия. Разберете това, за да завоювате своята свобода.

850. (Майката на Света). Всичко върви по своя ред, но според Нашата Воля. Прислушвайте се внимателно към крачките на еволюцията, днес те звучат по друг начин и светилата се сливат в дружно усилие да утвърдят на Земята новия живот. Лъчите на приятелските планети действат мощно. Но Моят Лъч покрива всичко. Настъпва победно Епохата на Майката на Света. Вижте стъпалата, водещи към нея. Днес наставка особено време. Вълните на събитията наблизават.

851. Това е краят, който очаквахме. Днес ще чуеш потвърждение на Записите. Изводите си направи сам. Събитията вървят по Нашия План. “Пустиня на знанието” няма да Допуснем. Нас не ни засяга това къде и как се е загнездила тъматата. Ще я Унищожим във всички видове и под всички облици (маски). Без тъматата най-лошото ще стане добро, а доброто – прекрасно. Преброени са дните на насилието във всички форми. Сега са добри всички промени, тъй като доближават края. В крайна сметка ще спечели тази страна, която е поела на своите плещи жертвата на изкуплението за целия свят. Чакайте в спокойствие и пълна готовност, запазете равновесие.

852. (5 ноември). Равновесието се заключава не в това, да не се изпитват болки, страдание и огорчение - всичко това остава, но в това да не се изгуби то, независимо от тяхното наличие. Чувството на глад не изчезва, но над него властва духа, неподчинявайки му се, тоест без да пада. Усещанията и чувствата даже се изострят и стават по-силни и ярки, но юздата на волята е надяната върху тях и те вече нямат власт над съзнанието. Получавайки тежка и болезнена рана и силният, и слабият човек еднакво чувстват болката и еднакво страдат, но отношението им към това е свършено различно: единият стени и плаче като малко дете, другият твърдо и мъжествено понася страданията. Цялата работа е в отношението, в самото отношение към всичко ставащо. Знаем, че Великите Духове, идвайки на Земята са страдали тежко, но не са губили своята сила и са оставали силни докрай. Нищо не е било в състояние да лиши от сила техният дух и да го лиши от равновесие. Проявата на равновесие се състои не в избягване от страданията, но в отношението към тях, а също и към всичко, което се случва с човека. Владиката е неизменен. Качеството постоянство е проявено в Него. Равновесието се проявява в постоянството и устойчивостта на духа, когато вече нищо не е в състояние да отклони духа от веднъж и завинаги избраното направление. И в глад, и в ситост, с приятели и сам, здрав и болен, щастлив или в мъки, несломимият дух неотклонно продължава своя път към Владиката. Нито мисли, нито чувства, нито трудности в живота, нищо не е в състояние да го отклони от набелязаната цел. Пътят на

равновесието е труден. Съмнението може да прекъсне пътя, но равновесието няма да допусне съмнение, тъй като духът, който го е утвърдил, просто ще изхвърли тази ехидна от съзнанието, независимо от цялата убедителност на неговата измамна очевидност и логичност. Да проявяват равновесие на духа могат само силните хора. На слабите участва да се мятат от единия полюс на явлението към другия. Оттук и толкова неуравновесеност сред двуногите и толкова люшкане. Вървете така, че нищо да не е в състояние да ви разколебае. Помнете: всяко люшкане, колебание и неувереност са ваши врагове и поглъщат светлината, която е във вас. Може ли да им се даде да погълнат най-ценното, което имате – вашата огнена сила, излъчваща светлина и задържаща я във вашата същност? Пазете равновесието на всяка цена, тъй като неговата загуба означава угасяване на огньовете и замяна на светлината с тъмнина. Кой ще поиска да смени светлината на равновесието на духа с мрачината и тъмнината на хаотичните движения на астрала или неравновесието в другите обвивки. Всяко качество се нуждае от защита, макар и самото то да служи като такава. Крепостта защитава, защитава също и щита, но те са длъжни да бъдат в съответния ред: крепостта да бъде охраняема, а щита – в твърда ръка. Затова желаните качества на духа трябва да се държат винаги в готовност, в пълна готовност да бъдат приложени във всеки момент, колкото и неочакван да е той. Много качества се оказват неприложени именно благодарение на неочакваността. Значи неочакваността и внезапността трябва да се превърнат в очакваност, тоест да бъдеш готов винаги. Това поражда постоянна зоркост, будност и несменен дозор. Да бъдеш на дозор винаги, и нощем и денем, ще бъде правилното състояние на съзнанието. Иначе няма да бъде задържано равновесието и внезапен удар или нападение могат да го нарушат. В случай на такива намерете начин поне за един миг млчание, за да се съберат силите в острие и да се прояви равновесие, без да се губи. Много яростни опити ще има отвън да се разруши всяко качество, което искате да утвърдите. Причините за това са много, но най-главната е естествената сила на противодействие на средата спрямо всяко движение в нея и втората – ненавистта на тъмните към всяка проява на Светлината и светлите огнове, тъй като всяко утвърждавано качество е разпалване на огнове в пространството. Цели глутници гасители на огнове се препитават в пространството с гасене огньовете на духа. Ще се поддадем ли на техните тъмни опити, когато огньовете започнат да сияят? И следвайки ритъма в процеса на придобиване на равновесието ще задълбочаваме неговата същност, укрепвайки по този начин основата, върху която го утвърждаваме.

853. Всяка емоция е сила. Тя може да действа сама по себе си, изтичайки от организма, но тази сила може и да се задържи, овладявайки я чрез волята, затова всяка обуздана емоция е сила, съхранена в организма и можеща да бъде използвана, вече по заповед на волята. Самоволните, тоест безконтролните емоции са разхитители на огнена сила, но съдържаните и контролирани – акумулатори на огнена енергия. Тъй като всички движения в човека са огън. Той може да се съхранява и преумножава, ако всички негови прояви се държат под строг, недремещ и незаспиващ контрол. Емоционално неуравновесеният човек не може да бъде силен, тъй като разпилява своята сила безотговорно, но овладял емоциите и своите чувства може да бъде силен. Когато вихърът на възбудените емоции в безконтролния астрал на човека се насочи към вас, помнете, че тези енергии са заредени с огнена сила и че вие можете да обуздате почти мигновено тези разюздани сили със своето равновесие и със своето спокойствие, ако вашето равновесие е непоколебимо. И приемайки върху себе си удара, и пропускайки го покрай съзнанието, можеш да направиш свое достойние обузданите и приведени в равновесие чужди енергии и даже да споделиш тази, вече уравновесена сила с човека, астрално стоварил се върху теб, ако той заслужава това. Ако ли не, нека да си върви опустошен по пътя. Сам е наказал себе си, събирайки върху своята глава горящите въглени, тъй като раната, нанесена от самия него върху своята аура, е ужасна. В получения пробив се устремяват тъмните твари и вкопчили се смучат живителната енергия на този, който така безразсъдно се е поддал на пламването на своя астрал. Пазете равновесие на всяка цена. Мълчанието помага много и много облекчава. Мълчаливостта и съдържаността са пазители и събирачи на сили. Да се укроти и най-яркото пламване на астрала с пълно мълчание, макар дори временно, вече ще бъде победа, но ако това мълчание е и вътрешно, когато не е допуснато никакво движение в собствената астрална обвивка, то такава победа вече ще бъде пълна, тъй като изисква голямо самообладание и власт над себе си, тоест утвърдено равновесие.

854. Човекът е огнено същество. Всички негови прояви са игра на разноцветни огнове. Законите на огъня са сложни и у всяка обвивка са собствени. Може да се пише безкрайно за тънкостта

на огнените взаимоотношения между хората и умението да се управляват те. Едно може да се каже: този, който се е научил да владее и управлява своите огньове, той може да ги управлява и в другите хора. Да бъде роб на другите хора никой не иска. Значи трябва да умеете да владеете себе си, ако не искате други да ви владеят. Учете се да държите в юзда всяко проявление на чувствата. Това е пътят за тяхното овладяване, тоест на огньовете в себе си. И помнете, че който е победил самия себе си, той побеждава всичко.

855. (М.А.Й.). Правилно е било казано: да се напредва може винаги и при всякакви условия. Винаги може да се избере нещо, звучащо на духа в дадения момент и да се укрепва избраното качество или свойство. Ако високите мисли са изтощили и духът иска да промени настройката, може да се изостря наблюдателността, можете да се задълбочите в изучаване на човешките очи, тембъра на гласа и други детайли. Познанието на човека е продължително и тази книга е увлекателна и интересна. Трябва само по-малко да се занимавате със себе си и да изхвърлите всичко ненужно от съзнанието си. Има много ненужен боклук и отпадъци, както и добри, но свършено безполезни вещи, които затъмняват съзнанието. Съзнанието трябва да се освободи от тях, от ненужните мисли и емоции. Свободното съзнание леко и радостно се движи напред.

856. (Гуру). Човек е свободен да върви по своя път и няма кой да го съди, съдия си е сам той. Грешките са неизбежни, заблудите също. Недостатъците и слабостите са явни. И все пак, ако равнодействащата на всички енергии в него го дърпа нагоре, то и неговият път ще бъде победен. Затова обръщаме внимание не на това, което му пречи да се издига, а на това, което помага и усилва нужните качества. Ако човек върви напред независимо от всичко, той вече е победител. Съветваме да не се терзаете от своите несъвършенства, но да вървите твърдо, без да се взирайте в тях. Това и ще бъде крачка на отсъден победител. Така вървете. А когато достигнете до набеязаното, само ще се разбере кое е добро и кое – лошо, и лошото ще отпадне, ще се отдели, ще се откъсне от хубавото, като сухи есенни листа от дърветата.

857. (Майката на Света). Признаващите Ме по Моя Лъч достигат до Мен. Лъчът в този случай служи като пространствен проводник. Лъчите са съединители на световите и те могат да се използват, прилагайки тяхната сила в живота и тогава магнетизмът на Далечната Звезда започва да действа явно. Той е който насища съзнанието с нови мисли. Той е който изпълва сърцето с устрем към това, което на Земята е невъзможно, той е който създава и твори новите условия на живота. Сърцето - магнит се привлича към Великия Пространствен Магнит и Космическият магнетизъм утвърждава своята мощ в сърцето на човека. По този начин сърцето не познава разстояния и прегради нито на Небето, нито на Земята, тъй като принадлежи на всички светове и представлява Космически апарат. Разберете, че биенето на сърцето е вечно и неговото спиране във физическото тяло съвсем не значи, че тънкото и огненото сърце не бият. То бие винаги, макар и във външните обвивки неговото биене да се е прекратило. Изследвайте в дълбочина. Сношенията с Далечните Светове са достъпни чрез сърцето. Затова се устремете към тях със сърцето. И помнете, че където е вашето съкровище, там е и вашето сърце.

858. (6 ноември). Нека нищо да не може да ви спре. Най-лошото, което може да очаква човек, това е отказът от своята индивидуална еволюция поради това, че счита себе си за недостоеен, несъвършен или просто неподходящ за издигане. Великият Еволюционен Поток на Космоса не може да спре само затова, че някой смята себе си за непригоден. Центробежната сила при спиралното движение отхвърля към периферията всички отпадъци, всички неможещи да се въздигат във Великия Поток на световното движение към Безпределността. Изхвърля ги като космически боклук за преработка. Човекът, който се е отказал от еволюцията на духа, лесно може да попадне в числото на тези отпадъци, тъй като животът няма да го чака. В този велик поток възхожда всичко – до цели светове и планетни системи, до цели галактики, следвайки ритъма на Дните и Нощите на Брама, отразяващи се в дните и нощите на малки планети и биенето на пулса на атома или на човека. Всичко е несъвършено, тъй като всичко се стреми към съвършенство. И да смяташ себе си за несъвършен сред несъвършения свят или несъвършените светове, ще бъде признак на невежество, ако това пресича пътя на възхода. Духомонадата преумножава наслоените енергии около зърното, обличайки го последователно във всякаква форма: минерал, растение, животно, човек или Планетен Дух. Възхожда всичко – това е закон на

живота. Възхождайте и вие и нека нищо не бъде в състояние да спре вашия възход, тъй като, възхождайки, изпълнявате Великия Закон на живота.

859. (М.А.Й.). Не смятате ли вие, че голямото търпение на Бодхисатва, Водещ духовете към Безпределността, е предизвикано именно от разбирането на това, доколко всичко наоколо, целият свят, е далеч от тази цел, която трябва да достигне? Знаейки дължината на пътя и несъвършенството на водените, Водещият проявява велико търпение по този безкраен път. Издигнете се над шествието на духовете и ще видите цялата дълбочина и размери на тази задача. Пътят на Космическият Живот и пътищата на човечествата, населяващи планетите, се планират за милиони години напред. Пътят е един: от груби плътни материални форми, видими и осезаеми, към невидимите тънки, духовни и огнени. Висшата форма на еволюцията е човекът. Възходът на духо-монадата в човешка форма няма край, но неговите контури са набелязани от рамките на Големия Цикъл и бъдещето е определено. Еволюцията на духа е набелязана докрай, където пътят се губи в сиянието на неописуемата Светлина. Такава е съдбата на човека: да стане бог, преминавайки степените на планетен дух, бог и творец на проявените във Вселената светове. Помнете великите думи: “Вие сте богове”. Кой ги е Казал, не е ли Този, Който е Познавал предназначението на човека – от началото и до края, какъвто няма?

860. (Гуру). Може би ти смяташ, че аз съм съвършен? Това би било невярно. Няма нищо съвършено и завършено – нито на Земята, нито в световите. Всяко съвършенство е относително и ще бъде винаги несъвършенство по отношение на това стъпало, на което трябва да се изкачи. И може ли нечие несъвършенство да съди несъвършенството на другия? А знаете ли вие колко страдание и труд е свързан с всяко качество на духа? Ако знаете, то няма да съдите, нито да подреждате, а само ще достигате, знаейки че всичко, което имате и ще имате, всички качества на духа се превземат с борба, преодолявайки вътре това, което съумеете да преодолеете. А се преодолява всичко, което съществува, за да стане човекът това, което не е в настоящето време.

861. (Майката на Света). Признавайки Ме, Ми давате възможност да Утвърдя във вашето съзнание Моя Лъч. Законът на свободната воля се съблюдава на всички стъпала на йерархичната стълба. Произтичащите свободно от сърцето устремности Приемаме винаги като нещо налагащо Ни задължението да отговорим непременно и по закона за съзвучие с устрема, насочен към Нас, да наситим в отговор. Този принцип следваме винаги. И Духът на далечната Звезда, приемайки устрема на земянина, му отговаря винаги в размер според степента на разбиране и способността за вместиране на обърналото се към него съзнание. Знайте, че Отговаряме винаги, но обръщащите са толкова малко. Защото къде са онези – устремите към далечните Звезди?

862. (7 ноември). Равновесието и спокойствието могат да се напрягат винаги. Висша форма на спокойствието ще бъде тишината на млчанието, когато започва да звучи безмълвният Глас. Гласът на Безмълвието и ще бъде висша форма на Общуването. За да се овладее явлението на безмълвието трябва отначало да се научите на напрежение на спокойствието в действията и равновесие във всички условия, даже най-неспокойните, тревожни, суетни и шумни. Няма такива обстоятелства, когато да не може да се прояви напрегнатото спокойствие. Учете се да напрягате това качество до предела, тъй като неговото напрежение ще бъде напрежение на вътрешните огънове. Напрягайте огньовете тържествено и смело, тъй като ще победите със силата на огньовете. Защо срещу равновесието никой не е силен? Защото това качество се проявява във форма на пламък с такава степен на изтънченост на мощта, която побеждава и неутрализира всички други огънове, породени в нисшите обвивки. Говорим за равновесие на духа, а не на астрала, когато огньовете на духа сияят с невидима светлина, когато нисшите проводници замлъкват. Трепетът, предизвикан от Висшето Присъствие, се поражда от осъществяването на това неизразимо с думи, но чувствано със сърцето велико равновесие, придобито от Великите Духове и утвърдено от тях в тяхното същество. Трябва да се научите да извършвате всички действия в състояние на спокойствие и да мислите всичко, и да говорите всичко без да го нарушавате. Погледнете как всяка дума се стреми да наруши това състояние, как всеки детайл и всяка дреболия предизвикват движение в астралната обвивка. И гласът, и очите, и жестовите – всичко издава състоянието на постоянната неуравновесеност, несдържаност и неумение да владееш себе си. Погледнете внимателно хората и ще видите не хора, а палячовци, постоянно дърпани и кривящи се в зависимост от това, коя връвчица бива дърпана от заобикалящите условия или хората. Тези импулси идват както отвън, така и отвътре, от астралните обвивки на заобикалящите хора и от своята собствена такава. Печално зрелище на жалки палячовци,

играещи по чуждата свирка. Нима не е омръзнало на хората да бъдат като ветропоказатели за всеки ветрец и всяко внушение, идващо отстрани. Това, което е допустимо за еснафа, е недопустимо за ученика. Затова овладяването на себе си се указва като неотложна и като неизбежна мярка. Овладяването на себе си е стъпало за възход на духа, през което трябва да се премине успешно и победно. Постигнатите спокойствие и равновесие ще бъдат плодове на победата. Устремете се към нея. Нека неизбежността да ви даде сили да достигнете.

863. Мисълта е енергия. Тази енергия винаги се отлива в действия, по-рано или по-късно, но винаги. Мисълта за необходимите качества е упорита и настойчива. Те биват утвърждавани в нас за проявата им в живота. Не смятайте, че вашите мисли ще останат без последствия. Не, те ще донесат следствия. Следствието може да се усили, усилвайки съзнателно мисълта. Нека тези мисли да се отливат във форми – ясни, отчетливи, живи форми на бъдещите ваши действия и на това, което вие искате да представлявате. Мислете, мислете усилено за това, мислете за това какви искате да станете, тъй като ще станете това, което и каквото искате. Но трябва да се насочи силна и ярка мисъл към действието, тоест към това, което вие ще представлявате в бъдеще, оформено от вашите мисли. Мислете, мислете за нужните качества и мислено ги утвърждавайте в себе си. Стремете се да виждате себе си като притежаващи ги и проявяващи ги във вашия живот. Те трябва да се утвърдят. Утвърждавайте ги с мисли, пораждащи действия, силни, точни и ясно оформени. Помнете: мисълта твори. Използвайте творческата мощ на мисълта за преобразяване на вашата същност, тъй като непреобразени няма да влезете в Моето Царство и Светлината на бъдещето няма да стане достъпна. Човек може да достигне всичко, което иска волята. Значи трябва действително да поискаш, за да можеш и за да достигнеш. Напрегнете своята воля в мощно желание за достижение и ви Гарантирам, че ще достигнете. Равновесието е страшна и непреодолима сила. Нима не искате да станете силни? Нека твърдото и непреклонно решение на духа да бъде: да достигна, да достигна, каквото и да става, каквото и да струва това, да достигна на всяка цена.

864. (М.А.Й.). Нима искате да се терзаете цял живот и да се измъчвате, бидейки разкъсвани на части от всичко това, което става вън и вътре? Нима няма да намерите сили да решите един път и завинаги да достигнете спокойствие на духа, нима ще предпочетете разтерзаването си на арената на живота от двуноги зверове в човешки образ или от зверските условия, сътворявани от зверове. Всички преди вас са били терзани: терзали са тялото, изпращали са на кладата и са измъчвали непоносимо, но не са могли да сломят духа на тези, които са вървели след Владиката. Духом те са устояли. Стремете се и вие да устоите духом, утвърждавайки ярко и мощно равновесието на спокойствието. То трябва да се утвърди, трябва, друго решение няма. Вие сте достигнали до тази граница, когато само облечени в бронята на равновесието можете да се движите по-нататък. Без него няма да устоите. Ние всички сме преминали през това и сме утвърждавали в себе си мощта на равновесието и помагаме и на вас да го утвърдите. Не е важно това, което върши човек, а как. Има значение как мисли, как действа, как реагира на обкръжението. Учете се да извършвате всичко това в пълно спокойствие, не позволявайки на нищо да го наруши. Навън да става каквото ще, но вие насочете сили да задържите спокойствието.

865. (Гуру). Чрез силата на утвърденото равновесие ще можете да достигнете недостижимото. Защото равновесието е голяма сила. Помислете за това какво би станало, ако равновесието на магнитните сили във вашата Слънчева система бъде нарушено. На равновесието се държи всичко. Това е огромна сила.

866. (Майката на Света). Помислете за равновесието на Космоса. Космическото равновесие е условие за съществуването на проявения свят. Светилата и планетите взаимодействат помежду си със своите лъчи и енергии при равновесие на силите. Нарушаването на равновесието на Космическия магнетизъм би довело до разрушаване на невидимите светове. Същото това равновесие съществува и между видимите и невидимите светове. Всички те са уравновесени помежду си с връзките на Висшите енергии. Сроковете също се диктуват от законите на равновесието. Да се изпратят огнените Лъчи, съпътстващи приближаващата Огнена Епоха извън срока, значи да се разруши планетата и да се изгорят човешките обвивки. Вселената се управлява от великия закон на равновесието. Той представлява основа на битието на Макрокосмоса и затова трябва да бъде проявен и в човешкия микрокосмос, тъй като битието на микрокосмоса също се изгражда върху този универсален закон. С него се изгражда всичко,

което съществува – от атома до галактиките, а също и живота във физическото, тънкото и огнено тяло на човека.

867. (8 ноември). Пиши за каквото искаш. За всичко ще се пише плодносно, но трябва да има интерес към засягания предмет. Този интерес произлиза от сърцето и представлява огън, магнитно привличащ от пространството елементи от познаваемото явление. Познаваме вещите чрез себе си. Мозъчното познание тук не върши работа, тъй като пределите на познание на мозъка са ограничени. И тъй, да продължим за равновесието. Равновесието дава власт над всичките три обвивки. Без тази власт е невъзможно да се достигне покой и неподвижност на физическото тяло. Йогите се упражняват с години, за да го достигнат. Наблюдавайте например лицето. Колко произволни движения, чувства и емоции рефлексорно се отразяват върху него. То е постоянно в движение. Мускулите на лицето не знаят покой, вибрира цялото лице, отразявайки това, което става в астрала и мислите. При разделяне на проводниците физическите нишки на връзката минават под контрола на волята и тогава лицето може да остава безстрастно и неподвижно каквото и да става в другите проводници. Трябва да се научите да изключвате този проводник и да постигнете това, че лицето да не отразява нищо върху своята повърхност. Във всеки случай – това, което не иска неговият собственик, иначе контролът се предава във властта на рефлексите, тоест губи се изцяло. Този, който не владее своето лице, не владее себе си: нито мускулите, нито чувствата, нито мислите. Преди всичко трябва съвършено да се отстранят така наречените нерви, тоест безконтролните и произволни движения на крайниците. Трябва да се научите да давате на тялото и мускулите покой и отдиш, напълно изключвайки временно движението на тялото и привеждайки го в състояние на пълна неподвижност. Пълната неподвижност на тялото е трудно достижима, но още по-трудно е да се доведе до такава неподвижност, тоест мълчание, астралната обвивка, а най-трудно от всичко – мисълта. Овлабяването на трите ще бъде победа над всички. Достигането на тази победа ще означава, че равновесието е утвърдено. Да се пристъпи към това овлабяване все някога ще се наложи. По-добре е сега, тъй като растящата огнена мощ не допуска неуравновесеност без тежки и пагубни сътресения. Следването на Учителя изисква отвъръщане от себе си, тоест от личността, от трите обвивки, които я съставят и преди всичко от астралната обвивка, ярка, неистова и неспокойна, представляваща един вид основа или средоточие на нисшето „аз”, център на обединяването на трите. Да започнем с физическата обвивка. Внимателно следете и наблюдавайте себе си и забележете колко ненужни и безконтролни движения стават в нея. Виждайки, ще се ужасите от чудовищната загуба на енергия за съвършено излишни движения. Ужасявайки се, ще разберете, че изтичането на сили трябва да бъде спряно. На първо време е нужен контрол и постоянен дозор, докато физическото спокойствие не бъде придобито. Побърканите, и нервните, и болните представляват антипод на физическото спокойствие, тъй като там контролът отсъства изцяло. Тези два полюса са свързани с права линия: полюса на властта и полюса на загубата над себе си. По-често мислете за отрицателния полюс, за да бъдете повече готови да утвърдите положителния. Понякога е добре да си представите логическия завършек на неумението и нежеланието да владеее себе си и никой, и нищо няма да застане като преграда по този път за утвърждаване царствената власт на духа над своите обвивки. И когато разюздания астрал на някой двуног обладател ярко се устремява към вас в безконтролен бяс, спомнете си за побърканите, тоест за това докъде довежда понякога разпуснатостта на тази обвивка и за нищо не стигайте до там, да звучите в унисон с нея. Трябва да я владеее властно, иначе тя ще овладее вас. И тъй, започваме с контрол над произволните движения на тялото. Зад тях също се крие необузданият астрален проводник. Нека всичко да бъде пресметнато: всеки жест, всяка усмивка, всяко движение. По-добре е разчет, отколкото гримаси и редица безконтролни движения, предизвиквани от дърпането на конците, произлизащи от астрала. Палячото може да бъде в действие постоянно. Но може да бъде обуздан. Палячото трябва да се обуздае. Но не може да се обуздае, ако не се види доколко е овладял тялото. Той трябва да бъде разкрит напълно, във всички свои прояви. Рефлексността и импулсните движения са името на палячото. Не Говоря за условните рефлексии, а за загубата на контрол над тях и над себе си. Условните рефлексии се изучават върху животни. Но човекът не е животно. Той не може да се отдаде безконтролно в тяхна власт. Контролът и властта се утвърждават над всички функции и прояви на микрокосмоса. Това е крайният идеал, но идеал достижим. Продължителният живот в едно тяло и отсъствието на остаряване са явления, достигнати от

Махатмите, възможно само при условие на достигане на този идеал. В основата на явлението стои утвърденото равновесие и пълният контрол над трите.

868. Способността и умението да се наблюдава откриват пред съзнанието нови, неочаквани страни, както изглежда на отдавна известни явления, сякаш човек ги вижда за първи път, но от съвършено друга гледна точка. Тъй като всички гледат, но виждат само онези, които могат да виждат. Много интересно и неочаквано ще откриете в областта на произволните и така наречени нервни явления, във вашата устременост да ги обуздате, още повече в областта на движенията в астралната обвивка. Наблюдавайте, отдалечавайки се от себе си. Вие не сте тя, вие сте над нея, вие сте неин господар или стопанин. Но болшинството са роби.

869. (М.А.Й.). Виждам и усещам каква борба със самия себе си си започнал. Трябва да се призове цялото геройство на духа, за да се излезе победител от нея, тъй като най-трудната победа е победата над себе си. Но какво пък? Според героя е и меча, според духа е и задачата. Мога само да шепна: ще победиш, ако бъде проявена неотстъпчивост. И не трябва никъде да се ходи, и не трябва никой да предизвиква героя на бой: полето на битката е вътре и твоят враг си ти самият, вехтият човек в теб и трите негови обвивки, които трябва да бъдат подчинени на волята ти напълно и всецяло. В тази борба ще помогна. Тя е много трудна, но затова и победата дава на духа свобода и власт. Изпращам ти цялата си сърдечна енергия да те подкрепя в духа.

870. (Гуру). Степените на овладяване на себе си могат да бъдат различни. Някаква степен вече е достигната сега. Значи има от какво да се започне и към какво да се прибави. Това вече е добре. Бедата е за тези, на които няма към какво да се даде, тоест да се прибави. Събери целия минал опит, всички мисли и желания, отделени на този въпрос, всички опити, всички неудачи, но знай, че човек има сили да достигне всичко, което поиска, ако действително го иска. Значи трябва действително да се поиска. Да поискаш и да достигнеш, тоест да имаш, са синоними на могъщата воля. Напреди я.

871. (Майката на Света). Волята на Създателя на планетата или Волята на Планетния Дух е подобна на огнена воля, неизмерима с човешкия ум. Но и Те също са Били някога хора и са Започнали да развиват Своята воля от началните степени и са я Развили до Космическа. И човешката воля е станала Космическа воля. Обръщайки се към Нас можеш да получиш отговор и частица от Космическата мощ. Вас, деца на Земята, Мога да Нарека синове на Небето, тъй като във вас е заложен потенциала на небесния човек. И главен негов атрибут, атрибут на бъдещия Творец и Създател на светове, представлява волята – този огнен дар от Небето, който всеки трябва да разкрие в себе си и да развива безпределно. Човек трябва да събере в себе си небесния, тоест пространствен огън и да го кристализира в устойчиви форми. Волята е огън, огън на духа, съсредоточен в него и натрупан в него по безкрайния път към Светлината. Деца на Земята, Наричам ви събирачи на огнени съкровища, които вие трябва да съберете, за да станете синове на Небето и да направите това, което е скрито във вас, в потенциала на духа, огнена действителност. Устремявайте се към огъня, за да можете да го овладеете. Обръщайки се към Мен, можете да получите частица от Космическата мощ.

872. (9 ноември). Бъди готов за това, че всяко съприкосновение с този, който е служил за канал на тъмните въздействия, ще влияе отрицателно. Тъмните не са се старали за това, за да оставят на спокойствие. Неуспехът само ги разярява и застава да търсят нови методи и подходи. Полученото писмо е пример за това. Привидно всичко е добре и посланието е безвредно, обаче ритъмът на Записите вече пострада и се създаде недобро настроение. Струва си то да бъде сравнено отпреди получаването на писмото и след това. Каналът продължава да действа, тъмните тутакси се възползваха от него. Но техните методи станаха по-изискани и по-незабележими. Трябва отново да се усили дозорът. Съжалението трябва да се остави. Опасността не намалява от това, че времето е изгладило спомените. Тъмните са усилено на стража, за да нанесат отново удар. Тъмното въздействие явно се стреми да потуши огъня. Трябва отново да се бориш и отново да се достигне победа. Тъй като зоркостта е отслабнала. Как можете да повярвате на жертвата, ако тя не е осъзнала напълно своето ослепяване. Според степента на непълнотата на осъзнаването продължава и въздействието. Учителят предупреди.

873. (10 ноември). Сине Мой, разбери случващото се. Кризата настъпи. За събитията предупредихме: трябва да се посрещнат спокойно. Ако Казвам: няма да засегне, имам предвид външно засягане. Вътрешното зависи от самите вас, вътрешно се засяга това, което допускаме да засегне. Тъмните усилват всичко, което може да помрачи и отслаби. Търсете корена и причината за всяко

помрачаване в техните неуморни опити да ви нанесат вреда. Затова и просто знайте, че ако нещо е огорчило, помрачило или причинило неприятност, зад това се крие тъмната ръка. Грешка никога няма да има. Трябва още повече да се задълбочи и изостри разпознаването. Трябва да се запомни, че всичко, което донася неприятности, пряко и непосредствено е свързано с тъмните както в голямото, така и в малкото. Близките могат да се считат за източник на тези неприятности само дотолкова, доколкото тъмните се опитват да влияят чрез тях, подхвърляйки им космати топчета. Не към близките, а към тъмните насочвайте своето противодействие, а при нужда - и удар. Близките са само жертви на поредната измама и хитрост. Черните ръце не познават умора. Не си позволявайте да се помрачавате. Старайте се най-напред да видите причината за помрачението. Не се опитвайте да анализирате явлението преди да му изпратите мисълта, че ако то не е добро и ви е неприятно, зад него са скрити тъмните. В това бъдете уверени. Това ще ви даде оръжие и сигурна възможност да се защитите. Нанасяйте удара по тях, криещите се толкова старателно и изкусно зад гърбовете на хората, донасящи ви огорчения и неприятности. Те са само оръдия на тъмните, но изобщо не осъзнаващи това. На тези, на които може, отворете очите и покажете причината за затъмнението, ако засяга не само вас, но и тях. А останалите, ако това е необходимо, просто защитете без всякакви обяснения, тъй като няма да повярват на обяснения. Ако половината от хората са обсебени, а останалите са подложени на тъмни влияния и внушения, то е лесно да се убедите, че всичко тъмно и помрачаващо се промъква от страна на тъмнината. Бъдете готови винаги да отразите натиска на враговете и да защитите близките от тях. Усилете стражата, а също и защитата на близките. Не отделяйте близките от себе си, ако на тях е оказано поредно въздействие. Защо да ги тласкате в обятията на тъмнината. Напротив, приближете и укажете по-тясно да се сплотят около вас. Не те ще забележат изтънчените коварства на тъмните, а водещият ги. Забелязал, ще обясни. Тъмнината не обича разобличаванията на своите машинации, тъй като те я правят безсилна и се налага да изобретяват нови уловки. Такива те имат много. Приложете този безпогрешен метод за разпознаване на тъмната активност. Като знаете, че всичко, което гаси радостта, светлината, огъня, устрема, доверието, предаността - всичко това е от тъмнината и внушенията, изпратени от нея. Затова да се въоръжим с още по-дълбоко познаване на врага и неговите похвати.

874. Най-добре е да смяташ, че си в положението на човек, обкръжен от глутница вълци. Зверовете се боят от огъня и когато той гори няма да посмеят да се приближат. Дръжте горящ Огъня, той е в гърдите, но явно плаши зверовете и бъдете готови във всяка минута да отразите с огън нападащите. Лъчът светлина от прост електрически фенер кара хищника да отстъпи, но още по-ефективен е лъчът на мисълта. Поразявайте безпощадно чудовищата от тъмнината с този сияещ меч на духа. Тъй като огънят на сърцето, насочен мощно с мисълта, ще бъде поразяващ меч. Нека мечът да бъде винаги под ръка. Тъмните сега действат с мисъл, подражавайки на вас. Удрйте ги с това оръжие на Светлината. Против нея те няма да устоят, тъй като мисълта на Светлината винаги е по-силна от мисълта на тъмнината, защото я изгаря със своя огън. Действайте с мисъл.

875. (М.А.Й.). Силно сме загрижени заради случващото се. Сроковете настъпиха. Светлото Войнство се надига за последно мощно усилие. А там вече могат да се преместват планини, даже и от човешките сърца. Бъдещето е близко като никога. Бъдете готови.

876. (Гуру). Няма оправдание, ако някой започва да блуждае в тъмнината. Причината е неустойчивост и колебание. Сега не е време за колебания, Светлината напред е близко.

877. (Майката на Света). Ето че дойде Неговото време да изпълни Волята на съдбата. Владиката на Шамбала Идва, за да утвърди Царството на Шамбала на Земята. И Неговото Царство няма да има край – така е заповядано от старини. В идващото Царство трябва да се влезе с нови и чисти дрехи. Преобразяването на всичко във всеки ще бъде знак за настъпващата ера. Животът ще се преобрази живота и хората също ще станат други. Новото, светлото ще дойде в духа.

878. (11 ноември). Давам възможност да се използва времето за утвърждаване на качеството спокойствие в себе си. Напрегнатото спокойствие е концентрация на силите вътре за действие. Винаги побеждава силата, а не слабостта. Ако искате винаги да бъдете победител, утвърдете силата на спокойствието. От двама еднакво силни побеждава по-спокойният. Слабият побеждава силния, ако е по-спокоен той – слабият. От двама съхранилият равновесие е винаги победител. Равновесието е основа, фундамент на спокойствието, а спокойствието – акумулатор на сила. Ако искате да съберете сила,

потопете се в осъзнаването на усещането за спокойствие, утвърждавайки се в равновесието. Това ще прилича на събирането на лъчиста енергия във фокус. Негов генератор ще бъде равновесието, а форма на проява на енергия – спокойствието. Именно в напрегнатото спокойствие се проявяват огнените енергии, като съсредоточена сила, събрана върху острието на таран, нанасящ удар. Така съберете силата. Нека тя бъде събрана в острие. Удар може да не се нанася. Самото острие ще спре и най-злобното нападение.

879. На кого и на какво можем да дадем властта над себе си, да наруши равновесието на духа и да лиши от сили, опустошавайки съкровищницата от енергия? Трябва здраво да се помисли, преди да се позволи на когото и да било да измъкне изпод краката основата, върху която се разполага силата на духа. Всичко и всички, стремящи се да ни лишат от равновесие, могат да се разглеждат като враждебно на огньовете на духа начало, имащо тенденция да ги потуши. Докато бронята на спокойствието не е пробита, духът е неуязвим, тъй като равновесието е показател за пълна неуязвимост на духа. Враждебните енергии отскачат от аурата на равновесието като куршуми от дебела броня или стрели от кован щит. Щитът на равновесието е най-надежден и здрав. Той защитава също от антагонистичните пространствени токове и от хаотичните астрални вихри. Духът, който е въоръжен със спокойствие, е неуязвим. Равновесието и спокойствието са двете страни на един и същи медал – медалът на ненарушимата твърдост и здравината на духа. Не жалете сили, нито мисли, нито устременост да утвърдите в себе си тези най-ценни и най-нужни качества. Загубвайки ги, губите всичко и именно това, заради което сте допуснали те да бъдат нарушени. Магнитната мощ на тези качества е огромна. Утвърждавайки ги, човек усилва необичайно магнита на своя дух. “Изпрати ми овладяване мощта на равновесието, Владико”. Ще изпратя, но трябва да се устремите, да се устремите с цялото сърце, с цялото желание, с цялото същество, тъй като равновесието се отразява незабавно и моментално в цялото същество на човека и, преди всичко, в очите. Всеки нерв, всяка клетка, всеки удар на сърцето изразяват състоянието на спокойствие, излъчват неговата сила и аурата пламва с устойчивите огньовете на утвърденото равновесие. Ако знаете какво ви дава равновесието на духа, не бихте се спрели пред нищо, за да го утвърдите. Равновесието на духа води след себе си равновесие, а следователно и здраве на нервите и тялото. Спокойствието е състояние на проява на строителните процеси в организма. Безпокойството е синоним на дезинтеграция на материята, влизаща в състава на физическото тяло. Затова, говорейки за спокойствието на духа, не забравяйте за спокойствието на тялото и нервите – всичко това е свързано заедно. Всяка болест е, преди всичко, физическо неравновесие, свързано с астралното, психическото и духовното неравновесие. Тройният аспект на равновесието е обусловен от наличието на три обвивки. Те трябва да се подчинят на равновесието, но импулсът или заповедта на волята идват отгоре. Не е добре, ако импулсите идват отдолу, покрай или въпреки волята. Волята е стълб на равновесието и спокойствието. Значи трябва да се напегне волята, за да се прояви това висше качество на духа.

880. Приятелю Мой, Обичам да наблюдавам горенето на сърцето и проявявам жив интерес към тънките духовни процеси на съзнанието. Насищам го магнитно и Давам възможност за богата жетва. Кой и къде има толкова точен и детайлен анализ на най-нужните качества на духа? Знанието на тяхното значение и същност дава импулс те да се утвърждават задълбочено и с разбиране. Направи ги близки до сърцето и силно желани. Това дава възможност да се възхожда без да се спира и без да се прекъсва пътя. Така Грижата на Учителя е за непрекъснатия път. Прояви разбиране за Моята Грижа, тъй като животът е такъв, че заглушава звученето на еоловата арфа. Но вървим, независимо от всичко и ще стигнем, независимо от всичко и въпреки всичко, което ни противодейства, извличайки сила от това противодействие и възползвайки се от него.

881. (М.А.Й.). Остави неувереността в неизменността на пътя, набелязан за теб от Владиката. Тези колебания и съмнения за това ще има ли продължение Общуването и ще продължат ли да постъпват по-нататък пратките на духа са напразни. Ще бъдат дотогава, докато си устремен към тях. Лъчът на Владиката, изпращан на сина, е неизменен, както изгревът на Слънцето и неговите лъчи. Остави неувереността, тя само пречи и те отслабва. Разбира се, очевидността яростно ръмжи срещу живота на духа, но ти имаш дълъг опит да побеждаваш тържеството на суетата. Твоят път е духовно плодотворен. Записите служат за пример, а също и като доказателство за това, което казвам. Пази вратата в неизменното Слово на Владиката. Ще бъде всичко, което е Обещано, само че не така, както си

очаквал, но ще бъде, ще бъде действително. Гнетящата мътилка на настоящето обезсилва много. Търси във външното причините, помрачаващи съзнанието, но също и тъмните служители на злото се трудят много около вас, за да угасят вашите огньове. На всяко ваше усилие прилагат десет свои, само и само да ви обезсилят и лишат от светлина. Но зад вас е Владиката. Помнете: борба докрай и победа.

882. (Гуру). Някога при мен имаше военачалници, които винаги носеха победа и аз ги обичах много. Така също обичам учениците, винаги носещи победа. Искам всеки от вас да стане такъв – донасящ победа. Животът е борба. В нея може да се претърпи поражение. Искам да ви виждам винаги побеждаващи. Владиката Нарече някого победител. Когато е Нарекъл нека помни и знае, че това дава право на венец на победителя на духа. Побеждавайте винаги. Това е възможно, тъй като трябва да победиш себе си и победата се удържа вътре, над себе си. Само така се побеждава света. Смяташ, че чудовищата са вън, но те нападат съзнанието, значи битката става вътре. Този, който е преборил страха вътре в себе си, се бие смело и безстрашно с враговете. Тъй като животът е процес и човекът е процес, и Царството на Светлината се превзема със сила, проявявана вътре в себе си, в безкрайната верига от победи на духа, преодоляващ натиска на външните сили, стоварващи се върху неговото съзнание вътре, за да ги победи вън.

883. (Майката на Света). Разбира се, всяка Велика Индивидуалност пребивава в аурата на определена Звезда във физическо или безплътното тяло. Затова и Моята Звезда се нарича Звезда на Майката на Света. Древните са били прави, именувайки боговете по звездите, тъй като всяка е съпътствана от свой Водач. Грешката е била в това, че са придали на тези Велики Духове чисто човешки черти и свойства, но са били прави, смятайки Ги за хора. Всички те са произлезли от средите на човечеството, ставайки Планетни Духове, или, както по-рано са ги наричали, Планетни Гении. Владиката, водещ вашата планета, е един от тях. Планетата има свое старшинство в зависимост от това на кое стъпало на Йерархичната Стълба стои нейният Водач. Стълбата на Йерархията върви нагоре – в Безпределността. Има стъпала извън разбирането и постигането на тяхната значимост от човешкия ум. Но Стълбата на Светлината е една и всички стоящи на нея някога и някъде са преминали стъпалата на човешката еволюция и затова са близки и достъпни за съзнанието на човека. Достъпни не в смисъл на явно разбиране на тяхната същност, а по отношение на това, че е възможно да се устремим към Тях със сърцето и да получим отговор в сърцето. Тяхната огнена особеност, на стоящите на Стълбата на Светлината, е възможността да се докоснеш до Тях със сърцето и съзнанието, ако последното позволява. Болшинството се докосва чрез сърцето, неосъзнавайки явлението. Но ти се докосваш до Мен чрез сърцето и със съзнанието, и съзнанието получава от Мен Светлина, трансмутирана или пречупена от него във формата на достъпни и разбираеми мисли. В това е огромната услуга на посредниците, стоящи между Нас и човечеството. Тъй като само те са в състояние, благодарение на изтънчеността на своя приемник, да възприемат съзнателно духом и, пречупвайки в понятни, ясни и отчетливи форми, да предадат по-надолу по Стълбата разбирането за Светлина. Избраните посредници са ценни, тъй като служат като посредници, предаватели и обединители на Висшите огнени енергии със земните и човешки сфери. Тяхната заслуга е в това, че приемат от пространството Висшите енергии и, отливайки ги във форми, изпълват с тях аурата на Земята. Това е техният дар за родната планета и в това е смисъла на тяхното велико Служене. Да бъдеш в пространствено Служене означава да носиш на Земята пространствените дарове, за това всеки можещ да се възползва от тяхното благо да го направи. Така, пречупвайки космопространствените огньове или енергии във форми, човек изпълнява своето най-висше предназначение на планетата. Затова казвам: благо на тях, носещите Светлина на света.

884. (12 ноември). Нека поредното издържано изпитание на утвърждаването качество да даде удесеторена сила да се издържи новото изпитание на същото това качество. Може да се достигне каквото и да е, ако цялата сила на духа е съсредоточена върху това достижение. Всеки срыв или препятствие нека стане стъпало за достижение. По гладък камък на стръмнина не можеш да се изкачиш: няма за какво да се хванеш и няма на какво да опреш крак, и може да се сринеш. Острите камъни, препятстващи пътя, ще бъдат опора. Радвайте се на препятствията, тъй като по тях ще се изкачите като по стъпала, подготвени от живота. Всяко указва къде е слабото място и какво именно трябва да се преодолее или заздравя. Непобедените препятствия показват слабите и лошо защитени места в бронята на духа, през които проникват противодействащи енергии и отслабват духа. Няма да Дам на никого, няма да Дам на нищо възможността да подави твоите сили. Но ще Дам възможност да ги закалиш и

преумножиш върху врагове и приятели, тъй като учат и едните, и другите. И въпросът е – кой учи по-добре. Понякога и приятелите възлагат на нас нелеко бреме за решаване на трудни проблеми.

885. Дава се Указ на сина да акумулира в своя организъм възможно по-голямо количество огнена енергия. Тя не трябва да се изразходва за безполезна чувства и емоции, за обременяващи чувства и за всичко това, което изразходва силите. Кой знае какво ще бъде занапред, за да се разпилеят силите на духа в тревога за това, което най-вероятно няма да се случи. Колко сили са похабени напразно в миналото от безпокойството за несбъдналото се. Често отдаваме силата на утвърденото спокойствие на похабяване заради това, което го няма и което няма да бъде. Струва ли си да се постъпва така, не е ли по-добре да съхраниш силата на огъня в себе си, без да я изразходваш безполезна? Най-лошо от всичко са необмислените действия на духа. Действията на йога и неговите постъпки са дълбоко обмислени. Няма излишни и няма ненужни. Когато наоколо е така мрачно и така безрадостно, можеш да се потрудиш над себе си. Тази работа е увлекателна и дава радост. Духът расте в тишина и мълчание и умножава своите сили. А нали само затова и идваме тук – за да се научим на нещо в плътните условия. Но когато обучението върви съзнателно и по желание, изхождащо отвътре, процесът става бърз. Школа е самият живот, а Наставник и Ръководител – Учителят на Светлината. Значи може спокойно да се върви като се знае, че ще бъде дадено всичко, което е в състояние да вмести духът или има сили да издържи. Обучението върви по принципа на установяването на това, което ученикът подлежи да стане. В това е радостта на пътя. Погледни тези, които седят. Колко е унил техният живот, колко е безрадостен и очите им са празни – без огънове. Правилно беше усещането при съприкосновение с хората: скучно и безпросветно живеят на света всички тези, които са загубили пътеката на духа. И може да се разбере колко е нужно, колко е настоятелно нужно, тъй като е дошло времето да се вдъхнат нови енергии в сърцата човешки, тъй като се е сбръчкало и е изсъхнало сърцето. Настава време да се влее в човечеството кръвта на Новия Завет, тоест духа на новия живот, на новото Учение на Живота, на новите Завети. Старите форми са грохнали и се разсипват, и знанието е загубено. Носителите на новото Знание ще върнат на света изгубеното съкровище и Земята трябва да получи нови мехове и ново вино на живота. И тези, на които ще се наложи да извършат сеитбата, се насищат с огнено знание. Поставете си за задача да натрупвате усилено знания, тъй като наоколо е пустиня и хората не знаят откъде да го почерпят. Можете ли да си представите трагедията на духа, искащ знание, но не можещ да го получи, тъй като няма от кого. Тъй като са останали толкова малко носители на знание. Опитват се да заменят истинското знание със сурогат. Но погледнете в очите на тези, получаващи такъв фалшификат и ще видите в тях угаснали огньовете на духа, и развалено сърцето. Вървете и дайте. Вървете и учете. Занесете на света огън, толкова нужен на света. Кой ще го занесе, освен вас, докосналите се до Огнената Йога? Огнената Йога е огненият път на живота, насищан с огънове микрокосмоса на човека и даващ възможност на хората да запалят огньовете си по пътя. Защо да се мисли само за себе си, помислете за тях – незнаещите нищо за огъня, тъй като са го изгубили. Изгубеното трябва да се върне на хората, тъй като без огън е невъзможно. И така всичко вече се е потопило в безпросветност. Времето на Великата Сеитба наближава. Сеячи, готови ли сте да изпълните своето предназначение в живота, тоест вашата мисия на Земята?

886. Натрупването на знания става паралелно и в съзвучие с тези уроци, които дава животът. Затова се дава и животът, за да се извлекат уроците от него и да се учи върху живота. Обучението се води без откъсване от живота. Затова живеете, използвайте всеки опит и използвайте дните и нощите за получаване на знания. Защо предполагат, че приложеното знание може да замени живота? Учението на Живота или Учението на Живата Етика по това и се отличава от абстрактното знание, че въвежда съзнанието в най-голямата гъстота на живота и дава възможност да се изучава той практически. Затова всички Указания на Учителя се отнасят за живота и са тясно свързани с тези събития, които той дава. Без тези нагледни, макар и може би тежки и трудни уроци, как биха могли да се натрупат опит и знания? Знанието на теоретичите на живота, които не са познавали живота и знанията им са се разсипали на пръски при първото стълкновение с него, на нас не ни е нужно. На нас ни трябва закалени бойци, които няма да се уплашат от нищо. Да вървиш през живота и да трепериш от всяка сянка не е нашият път. Именно, Закаляваме върху живота и Учим. Но колко би се облекчил непомерния труд на Учителя, ако ученикът сам усилено се стреми да използва целия живот напълно за получаване на нужния опит. Няма такава подробност, няма такава дреболия, от която да не може да се извлекат

ценни изводи. Помнете, че учи всичко и всеки. Съумейте, подобно на пчела от цвят, да извлечете най-ценното от това, което ви носи животът всекидневно. Нека всеки ден животът да обогатява с нещо вашата съкровищница. Защото животът е толкова богат на изпитания. Съумейте вместо огорчения, самосъжаления, недоволства и оплаквания от него да насочите своите енергии усилено към това, да се учите от него. Да се учите, да се учите е целта на живота. Нека всичко да донася опит. Като мощен магнит притегляйте към себе си суровите уроци на живота. И радост, и скръб, и добро, и лошо - нека всичко да ви помага и да способства за преумножаване на вашите натрупвания. Да се учиш от живота може всякога и навсякъде. Учете се бодро и радостно, тъй като Ръката на Учителя ви помага колкото може по-добре да усвоите текущите уроци на живота. Разберете, че тези условия, в които се намирате, са най-добрите за вашето израстване, колкото и тежки и неприятни да са понякога. Знаейки това, спокойно и бодро гледайте напред. Вие имате нещо, което нямат милионите, бродещи неизвестно накъде. Но вие знаете накъде вървите и затова бъдете бодри духом и радостни.

887. (М.А.Й.). Слабият, препъвайки се или неиздържайки поредното изпитание, отпуска в безсилие ръце и по този начин предизвиква неизбежно спиране, но силният дух ще каже: “Е, какво пък? Ще се преборя”. И ще намери нови сили в това да преодолее с нова сила именно това, което е лишило слабия от сили. Така нека и победата, и поражението, по-точно временния неуспех, само да дава нова сила за по-нататъшния възход. Ако нещо не се удава веднага, то някой следващ път - втория, третия или п-тия, то все пак ще се удаде, тъй като духът е вечен, но е временно всичко, което той преодолява и тъй като той може да израства от всичко и поради това и да го преодолее. Така нека неуспехът и успехът в еднаква степен служат на духа да преумножи своите сили.

888. (Гуру). Този, който иска да стане силен, ще бъде силен, ако това желание гори в сърцето с неугасим пламък. Трябва да можете да разпалите неугасимото желание в сърцето, за да се осъществи достижението. Трябва да се призове непременно и волята към това, за да насочва огньовете. Напрягайте огнено желаното качество на духа, утвърждавайки го в живота. Този процес е равностоеен на залагането на огнено зърно. То дава кълнове. Безплодно усилие няма да има. Законът действа точно. Можете да бъдете уверени, че жътва непременно ще има. Но приложете усилие, и при това съзнателно.

889. (Майката на Света). Достъпността на Висшите Облици и разбирането на това дава възможност да се влиза в Общуване с Тях и да се черпи знание в съзвучие с тоналността и вестимостта на духа. Но и тук трябва нещо да се донесе, за да се получи. Разбира се, трябва да се донесе устрем, който служи като непременно условие за получаване по съответствие. Магнитната сила на устрема извлича от сферите на ауричните енергии на Даващата Индивидуалност съзвучните елементи и насищането на духа се извършва законно. Недонесеният устрем не получава. Магнитният характер на устрема може да бъде твърде разнообразен. Значи и получаването може да носи всякакъв оттенък, но разбира се, по висшата скала. Мога да Наситя обръщания се към Мен с разбирането на красотата и желанието да я утвърждава в живота. Възможно е да му се удаде да занесе на Земята някаква част от Красотата на Далечните Светове и да я покаже на хората. Който служи на Красотата, за него това е достъпно. Можете да внесете тази красота в отношенията си с хората. Можете да наситите с нея целия си живот. Можете да направите красиви и мислите, и чувствата, и жестовите, и думите, и делата. В Мен ще намерите сили да утвърдите енергиите на Моята Сфера в земните сфери. Действайте, действайте деца, а Аз ще Помогна.

890. (13 ноември). И сред вас има открити предатели на Моето Дело. На мамещия кажи: “Колко полезна ми е твоята измама, но ти по-добре да не беше се раждал, отколкото да се приближаваш до мен”, тъй като когато тайното стане явно, какво ще каже измамникът? А тайното ще стане явно. Кажи: “Не измамата е страшна, а следствията. Те разрушават пътя на измамника”. Съзнателната измама на ръководителя пресича пътя на измамника. Предупреди. Измамата ще разкриеш, но горко на този, който те предава в тъмните ръце. Има ли измама? Пълна ли е? Не, но близка до това. Гърбавия гробът ще изправи.

891. Ще се терзаеш и ще те терзаят докато не разбереш, че да поставяш в зависимост своя свят, който е вътре, от нещо външно или от когото и да било, не трябва. Моят Свят, който ви Давам Аз не така, както светът дава, той е над всякакво разбиране и ще бъде грешка да го поставяш в зависимост от външните явления. Защо трябва да се предават лостовите на равновесието и спокойствието в чужди ръце? Те трябва твърдо да се държат в своите собствени ръце. Вече Съм Казвал: вътрешното трябва да

се отдели от тези, чиято ръка нанася предателски удари в гърба. И никога повече да не ги допускаш вътре и да не обременяваш слабите им плещи с товара на доверието. Веднъж предател е предател винаги, а също и измамника. Нима човешката същност може да се промени по поръчка, или по заповед, или по нечие желание отстрани. Правилно ли постъпвате, защитавайки и пазейки измамника? Как мислиш? Да се умилява от маските не се забранява на никого, но по-добре е да се знае истината, дори и най-горчивата. Влез в себе си, затвори чувствата си вътре, постъпвай така, сякаш измамата вече е явно известна и гледай като знаещ, че измамата е забелязана. Чашата с отрова трябва да се изпие до дъно и горчивината на измамата да се опита.

892. (М.А.Й.). По-добре да не вярваш и да не бъдеш измамен, отколкото да повярваш и да бъдеш измамен. По-добре е да се знае горчивата истина, отколкото да се пребивава в мрежите на лъжата. По-добре е да не се допуска никой в сърцето, отколкото да бъдеш стъпкан от неговата предателска пета. По-добре е да нямаш, отколкото да загубиш. По-добре сам, но без измама, отколкото да пуснеш измамника в сърцето си.

893. (Гуру). Даже вас, близките, не обличаме с пълно доверие. Така постъпвайте и вие. Даже на вас за много не говорим, така също не говорете и вие. Даже от вас ограждаме светилището вътре, оградете го и вие от другите. Защо да предизвиквате върху себе си дъжд от нещастие, когато да се опази това, което е вътре от достъпа на когото и да било, ще бъде надеждна защита. Трябва да опазиш себе си поне за това, за да устоиш.

894. (Майката на Света). Деца на Земята, не приемайте играта на живота за действителност, защото това е само игра, а животът – сцена, а вие – артисти върху нея. Ще свърши пиесата, ще се спусне завесата и това, което е изглеждало реално, ще изчезне като дим. А вие ще слезете от сцената, отнасяйки плодовете на получения опит. И не това, което е било на сцената, а само плодовете на този мярнал се живот ще останат с вас. А всичко останало ще си отиде и никога, никога повече няма да се повтори в тези съчетания, които навремето са създавали за вас илюзията за очевидност. Така преминава всичко и всичко ще премине. На нищо и на никого на Земята не трябва да отдавате сърцето си, ако не искате да загубите.

895. (14 ноември). Сине Мой, не се учудвай на сложността на живота. Стреми се само да го разбереш. Пътят е положен направо и всичко, което бъде срещнато по пътя ще послужи на възхода, и всичко ще се обърне в полза. Няма неполезни явления. И това, което прави най-дълбоко впечатление на съзнанието, от него може да се извлече и най-голяма полза. Да се учиш може от всичко. Много ли са в живота моментите, когато необремененото от живота съзнание е свободно и се рее над него? Нека преминаващите сенки на явленията не заслоняват пътя, тъй като те са само крайпътни знаци. Казано е толкова много, защо е приложено толкова малко? Трябва да се усили практическата страна на Йога. Защото Йога е живот, но при условие на приложение на Висшето знание. Йога на живота – така може да бъде наречена.

896. (М.А.Й.). Видял си скръб в очите на моя портрет. Видял си правилно. Положението в света е много печално. Вихрите и вълните на тъмата се носят над Земята, потапяйки в тъмнина цели области, страни. И на нас, стоящите на пулта на управление на планетата, се налага да гледаме явно ужаса от разлятата отрова и облаците на кафявите газове. Тежко е в света и бремето вече става непомерно. Бreme на този свят, огромна е твоята тежест.

897. (Гуру). Дръж волята в готовност винаги да срещне стихийните вълни. Тяхната опасност е в неравновесието на елементите, нарушени от хорските действия. На тях може да се противостои, напрягайки своята воля в стремеж да се задържи равновесието на духа. Тъй като неравновесието на стихииите може да се потуши само с равновесие на духа.

898. (Майката на Света). Наистина е така: Моята Сила ще изявиш пред света чрез своята слабост. Нека сърцето да бъде отворено срещу Моите Лъчи за съзнателната им асимилация и предаване. Носителите на Светлина могат да се нарекат нейни трансформатори и предаватели надолу по линията на Йерархията. Представете си как през лещите на съзнанието те проникват вътре и разпалват огньовете на сърцето. И сърцето гори с тях и, запалено от тях, ги излъчва наоколо в земните сфери. Това е вашата задача - да приемете Лъча от пространството, за да се насити аурата на планетата колкото е възможно [повече], със силата на Моя Лъч.

899. (15 ноември). Има граница на потопяването в земното, след която следва откъсване от Висшето. Където е вашето сърце, там е и съкровището. Висшето не може да се удържи, ако сърцето е отдадено на земното. В това е и трудността: да бъдеш на Земята, да бъдеш сред света, но да не си от този свят. Но животът властно изисква внимание, чувства и грижи, и да не се отделят те не може. Тъмните се стремят да усложнят и влошат всичко, и да привържат здраво към Земята, и във всичко най-добро да внесат най-лошото. Тъмните се стремят да обрекат на терзание заради земни неща или чувства. Изходът е един – да не се терзаете. Ето, даже и в Общуването нахлуха. А нали първата мисъл трябва да бъде за Владиката, но тя е за земното, и земното дава направление на общото течение на мисълта. Възприятието се предшества от мисъл. Но ако тази мисъл е за земното, то какво ще бъде възприятието? Земното тегли към Земята, поставяте граници на земното. Преминаваното изпитание не е лесно, но и то трябва да се премине успешно, както вече сте преминавали много. Прояви спокойствие и издръжливост. Животът ще покаже сам как най-добре да се справиш. Но да се справиш с него е необходимо каквото и да става. Иначе ще се справи той. Той управлява роби и всеки е свободен, ако иска, да отдаде себе си на доброволно робство. Но не са Ми нужни роби. Значи робството и следването Ми са несъвместими. Съумей да отстоиш своята свобода, тъй като всички действия и постъпки могат да бъдат извършвани в свобода или робство. И само овладелият себе си и станал господар на самия себе си може да овладее и удържи около себе си това, което той иска. Робът ще се намира в постоянна зависимост именно от това, което иска да задържи и робски ще гледа в очите този, от когото зависи това, страхувайки се да не загуби това, което смята ценно за себе си. А ти не се страхувай да загубиш нищо. Ти постави на живота и на хората своите условия. Бъди силен и знай магнитната сила на своите енергии. Те са по-силни отколкото у обикновените хора. И те не могат да се състезават с теб. Но при условие на правилна поляризация на съзнанието. Говори и постъпвай като притежаващ власт. Ти си Мой. Не мога да Допусна някой или нещо да те овладее. По-добре владей ти, тъй като имаш право. Стой здраво в охрана на цитаделата на духа, не я ли опазиш – ще те разкъсат, ще те стъпчат с пета даже тези, които казват, че обичат. Помни: уважава се и се признава само силата. Бъди силен винаги, и в радост и в мъка, любим и ненавиждан, желан или безразличен. Само със силата на духа ще удържиш това, което смяташ за нужно и ценно. Помисли как да събереш силите си, как да затвориш по-плътено ковчезето и как да се изхитриш, отдавайки топлина и светлина, да опазиш източника на топлина и светлина, тоест огъня, от раздаване. Без огъня ти си нищо, празна обвивка, съвършено загубила своите магнитни свойства. Учи се, сине Мой. Какви прекрасни възможности се дават от живота да се научиш добре как да бъдеш силен и как със силата на духа да задържиш наоколо съзнанията, близки на сърцето. Как смяташ, кое е по-добре: да утвърдиш своята воля или да я отдадеш в нечий ръце, даже най-близките, но земни? Да бъдеш силен значи да съумееш да удържиш това, което е скъпо на сърцето. Бъди силен, ако не искаш да губиш.

900. (М.А.Й.). Култът на себеслужене е развит широко. Всички му служат. И с приетите ученици се случват припадъци на себеслужене. Тогава център става малкото “аз” и всичко, което го засяга. Ущърбът за духа е голям. Възможни са и спирки, и задръжки. Егоизмът трябва да се намали. Горчиви и бодящи са неговите плодове.

901. (Гуру). Трябва добре да се чувства в себе си силата на осъзнаването на това, че във всеки момент духът може да се откаже от каквото и да било, от всичко, даже от най-близкото, ценното и скъпото. Възможно е и трябва да се овладее изцяло чувството на привързаност към вещите и хората в себе си. Тогава загубата няма да е страшна. И не само, че няма да е страшна, но и няма да е възможна. Губим само това, което силно се боим да не загубим. Но побеждавайки чувството на привързаност, придобиваме власт над това, към което сме били привързани. Възможно е да си представиш, че е загубено всичко, но силата на духа е останала ненаранена, могъща и мощна. Това и ще бъде победа, и тогава загубеното се възвръща стократно. В това е тайната на умението да се задържи наоколо това, което е скъпо на сърцето. По този начин може да се убедите още един път, че жизнените изпитания обогатяват много съзнанието, тъй като носят огромни ценности за духа и опит за ръката.

902. (Майката на Света). Сине Мой, помни, че при устременост към Мен всички земни изпитания единствено само разширяват съзнанието и приближават към Мен. Вашата Земя е само стъпало към по-високите планети. И животът на Земята е необходимо условие за израстването на вашия дух. И когато препятствията, трудностите и изпитанията превъзможват духа, трябва да се помни, че

всичко това е само стъпало за приближаване към Мен, Която стои зад Владиците на Светлината. Затова не се натъжавай, когато [над теб] превъзможва животът, всичко това е нужно, и когато ти го превъзможнеш, Небето ще се проясни и отново ще Ме видиш, но вече по-близо. Затова се радвай на живота и на това, което носи той и на което те учи. При устременост към Мен всичко това ще ти донесе огромна полза, тъй като ще бъде осмислено всяко изпитание и увенчано с нови находки и опит, а значи и със сила, тъй като знанието е сила.

903. Ще смятаме, че нищо не се е случило. Не трябва да се забравя главната цел на сближаването – творчеството. Ще му дадем направление. Вие го задръжете. За Земята няма да можеш да се задръжиш. Ако бъдете във властта на земното, както у всички, за какво сте ми вие.

904. (16 ноември). Сине мой, първото място във всичко е за Учителя: и в живота, и в мислите, и в чувствата. Ако някой или нещо друго заеме това място, то може ли да се учудваме, че следствията се получават съответно? Земното нахлува почти незабелязано и заема почти цялото поле на съзнанието, докато в същото време то трябва да бъде заето от Облика на Учителя на Светлината, а всичко останало да бъде само фон, върху който се разиграва мистерията на живота. Не земната очевидност, а действителността на Света на Владиката трябва да дава тоналността и оцветяването на всичко, ставащо в живота, а не обратно. Ако това не е така, значи трябва да се измени нагласата на ъгъла на отношението на съзнанието към явленията от обкръжаващия свят. Много лесно е да се загуби правилното съотношение. Тогава незабелязано за самия себе си чашата на очевидността върху везните започва да има превес по тегло и чашата на Безпределността остава без приложение. Разбира се, може да се преживее и така, както живеят обикновените хора, но тогава и живота ще стане обикновен, и мислите, и чувствата. И в мрачината и безпросветността на обикновеното ще потъне Висшия Свят и ще замлъкне Гласът на Учителя. Затова пътят е отворен и свободен тогава, когато в съзнанието на първо място е Владиката. Стига само да се сравнят Записките от вчерашния ден и днес, за да се види какво влияние върху тях има правилната нагласа на съзнанието. Трябва да се запомни: първото място винаги и във всичко е само за Владиката.

905. (М.А.Й.). “Мястото за Учителя в главния ъгъл” на цялото същество на човека. Така аз преживях целия си живот, неотстъпвайки никога от това правило. Така преживей и ти. Каквото повикало, такова се и обадило, тоест според зова е и отклика, според отношението е и резултата. Такова е и действието на закона за съзвучията. И този, който е отдал своето сърце всецяло на Владиката в пълна степен ще получи съответно и стократно.

906. (Гуру). И може, и трябва изцяло да се отдадеш в служене на Владиката, тъй като Владиката е неизменен. Настроенията на хората се менят, менят се често и чувствата на привързаност, симпатия и антипатия, като едни излизат от живота, а идват други, идват и нови хора, променя се всичко, но Владиката е неизменен. На Него е възможно и да се опреш в своето отношение към живота и към хората, тъй като няма да Измени, няма да Измами, няма да Предаде и никога няма да Изостави.

907. (Майката на Света). На формулата на призова към Мен ще Отговарям винаги. Затова е и била дадена тази формула. От нея трябва да се ползваш съзнателно. Тя е като повик по проводника на далечно разстояние. Днес времето е малко, затова и ще Кажa накратко: ако запазиш ритъма на обръщение към Мен, Аз ще Вляза в твоя живот и ще го Изпълня видимо със Светлина.

908. (17 ноември). Приятелю Мой, Близостта на Учителя е неотменна, но при пълно съзвучие на сърцата. Ако сърцето е изпълнено с нещо друго, къде е мястото на Учителя в него? Затова активността на сърцето е най-добре да се обединява с мисли за Владиката. Тъй като човек вижда света през очите, затова и нека това око или леща, през която навлизат вибрациите от външния свят, да бъде Обликът на Владиката. Тогава всички постъпления ще бъдат осветени от Неговия Лъч. Много сили се изразходват за безполезни опити, тъй като сърцето не принадлежи на това, и тъй като сърцето не се приобщава към това, към което го принуждава волята. Сърцето е свободно. Да се застави сърцето не може. Но да се освободи то към висините може. Стига само висшия [Аз] да поиска да установи контакт, но всичко пречещо трябва да се отстрани. Пречи мозъкът и неговата продукция, излизаща от мозъчния конвейер постоянно. Дейността на мозъка трябва да се спре, за да не пречи на сърцето, и със сърцето да се захванеш за избрания Лик. И хората немалко пречат на процеса на Общуване, нахлувайки отвсякъде в съзнанието. Тъмните също са хора, макар и загубили божие подобие, но нахлуващи съзнателно за

разрушаване на светлината. Тяхната цел е да заменят светлината с тъмнина. Трябва да се предпазваш от тях. Трябва да помислиш как да отстояваш светлината в себе си.

909. (М.А.Й.). Усещането е правилно: непоносимо тежко е в света.

910. (Гуру). В тези тежки дни на непосилно натоварване се постарай да останеш силен.

911. (18 ноември). Физическата обвивка постоянно реагира на движенията, ставащи в астрала, астралната – на физическите движения и на мисълта. Трябва да можеш да достигнеш поне за известно време такова състояние, че физическото тяло да не възприема движенията на астрала, да не им отговаря и да може да запази пълна неподвижност, тоест, спокойствие. Това и ще бъде висшата степен на физическо или телесно самообладание. Потокът от вибрации сякаш не се допуска да се влива в плътното тяло, бидейки преградено от него със защитна стена. Това и ще бъде пълен покой на физическата обвивка. На него можеш да се наслаждаваш при всякакви условия. И даже водейки Записите, може да се ограничат мускулните и другите движения, използвайки най-необходимите. Много излишни и вредни движения, разхищаващи силите, се извършват постоянно. Те трябва да се овладеят. Примерът с нервно възбуждения или побъркания човек показва крайния израз на тази несдържаност и на това, как не трябва да се държи човек. Овладяването на физическите движения, особено така наречените нервни, е трудна задача. Тъй като в това отношение човек проявява пълна разюзданост. Целият човек безконтролно и неудържимо потрепва: главата, мускулите на лицето, краката, ръцете и цялото тяло. Струва си да наблюдаваш себе си, за да видиш да каква степен човек представлява жертва на рефлекторните движения. Разбира се, понякога те са нужни и неизбежни, но разпуснатостта на плътния проводник далеч е прекрачила всички граници на необходимата защитеност. На астралната обвивка действа реакцията на плътното тяло и мисълта. Като побесняла тази обвивка се гърчи в постоянен поток от несдържани емоции, въпреки волята угасвайки и пламвайки отново с импулсите на черните огньове. Понякога е още по-трудно тя да бъде приведена в мълчание и покой, отколкото физическото тяло. Преди всичко на нея ѝ действа потокът мисли. Мисълта обуславя движенията в астрала. Мисълта се регулира от волята, ако човек поиска това. Значи, овладяването на тази обвивка става с помощта на мисълта от волята, регулираща мисълта. Сама по себе си тази обвивка притежава склонност да вибрира постоянно, тъй като в това е нейният живот. Вибрирайки, тя поглъща огромно количество жизнена сила. Психическата енергия изтича сякаш в бездънна бъчва, изтощавайки до предел организма. Трябва да се обуздае тази буйна обвивка. По същия начин и в менталното тяло не човекът, а мисълта управлява човека, безконтролно и произволно заемайки полето на съзнанието. Мислите се нуждаят преди всичко от контрол, тъй като само чрез мисълта е възможно да бъде обуздан астрала и да бъде подчинен на волята. Волята е над всичките три като нещо висше, можещо да управлява движенията във всяка от тях. Волята регулира мисълта, мисълта – астрала, а астралът – тялото. Мисълта може да въздейства поотделно и независимо на всеки от нисшите проводници, а волята – на всичките три. Рано или късно, леко или трудно, доброволно или под натиска на ярката необходимост, но всички три обвивки ще се наложи все пак да бъдат подчинени на собствената воля. Смятат, че това е пътят на неизбежността. На известно стъпало отсъствието на контрол и власт над тях означава катастрофа. И разбира се, тогава пътят се пресича. Възможно е неизбежността на овладяването на себе си да ускори този процес. Това самообладание на йога, което не се съпровожда с обичайните реакции нито на тялото, нито на астрала, нито на мислите, трябва да бъде достигнато на всяка цена. Нещо се е случило и всички бягат, крещат, вълнуват се, някой плаче, някой изпада в истерия, всички са във вихрите на движенията: физически, астрални и ментални. Но йогът, възприемайки в съзнанието си явлението, предизвикало тези вихри, чрез волята не допуска те да се докоснат до неговите обвивки. Те мълчат, те не реагират изобщо. Пълно спокойствие, пълно равновесие, пълно отсъствие на движение във всяка от тях. И над всички царства студената, изсечена мисъл, обуздана от волята. И само тогава, при пълно равновесие, със свободната и незасегната нито от външни, нито от вътрешни вихри воля, той определя реда на своите действия, предизвикани от изискванията на момента. В това е разликата между действията на йога и обикновените хора. Самообладанието на йога е нещо изплъзващо се от наблюдението и разбирането на околните, но е нещо мощно и явно усещано от всички, тъй като мощта на равновесието е като надеждна кула и прибежище, към което инстинктивно и неволно обръщат погледи всички околни в критическите моменти на живота.

912. (М.А.Й.). “Нашата грижа е да се придвижим по-нататък”. Процесът на възход на духа става вътре. И е важен именно той, а не това, което се случва навън. Ако навън всичко е добре, благополучно и щастливо, а вътре е пълен застой, то това вече не е добре, много лошо. Ако пък напротив, навън всичко е много неблагоприятно, заплашващо и тежко, а вътре е налице изкачване на ново стъпало и придвижване - това последното положение е по-добро от благополучното първо. “И каква е ползата за човека, ако придобие целия свят, а загуби душата си”, значи създанието за това, какво е добро и какво – лошо, кое е полезно и какво – негодно, се извършва вече от друга гледна точка и обстоятелствата се оценяват другояче. Добро е всичко, което действа за израстването на духа, а лошо – това, което го спира. Така и съдете за всичко, извършващо се наоколо, неприлагайки обичайните мерки. Тъй като целият път на йога е път на необичайността. Кой от всички тези, които следват Учителя на Светлината, има обикновен живот? Не самото събитие на живота има значение, а отношението към него. Явленията сами по себе си са нищо. Духът определя тяхната вътрешна значимост като фактор, способстващ за възхода или който го задържа. И не това е важно, което, говорейки с езика на Евангелието, “влиза в човека, а което излиза от неговата уста”, тоест тази реакция на човешкия микрокосмос на въздействията на външния свят, която това въздействие поражда. Относителността на самите явления се вижда и от това, че едно и също събитие у двама души може да предизвика бурна радост или остра мъка: да кажем смъртта на любимия или силно ненавиждан човек или военната победа на един народ над друг. Работата не е в събитието а в отношението към него. Но това отношение може да зависи от волята на човека и да се регулира от нея. Може съзнателно във всяко явление, добро или лошо, да се открие нещо, придвижващо напред, даващо опит и импулс за възход на духа. Ако има воля да се върви по пътя, то придвижва всичко – запомнете добре това – и приятели и врагове, и щастие и нещастие, здраве и болест, светлина и тъмнина, с една дума – всичко, което се обхваща от понятието живот.

913. (Гуру). Приятели, къде е всичко това, с което сте живели, вълнували сте се, тревожили сте се, за което сте се безпокоили, и което сте обичали дори и във вашето последно възплъщение? Къде е всичко това? Всичко е заминало. И къде ще бъде всичко това, на което се радвате и от което се наскърбявате днес? Също ще заминат! Както не помните това, което е било, така няма да помните и това, което е сега. Струва ли си да се отдават на това всички свои душевни сили? Тъй като над всичко, което е, има нещо непреходно, да кажем Учението, Учителят, или верният приятел, или любовта, непренаваща векове, или верността и предаността на сърцето. Затова отделете най-важното от това, което не е важно и ценно, и намерете време и място за най-ценното. Тъй като където е вашето съкровище, там е вашето сърце. А сърцето ще пренесете през целия живот. Ако при това задържите и съкровището, то вашият път ще бъде правилен. По-добре е да се премине през живота, срещайки поне един истински приятел, отколкото да разпилееш себе си за дреболии и, връщайки се в Тънкия Свят, да се окажеш в пълна самота сред равнодушни хора. Любовта, ненавистта и привързаността към близките надживяват физическото тяло. Време е да се разбере това в отношението към хората. Колко повече е здрава любовта към Учителя на Светлината, с нея и вървете през живота и през смъртта, тъй като тя не познава смърт. Няма да я познаете и вие, утвърдилите чрез любовта към Учителя на Светлината своето безсмъртие.

914. (Майката на Света). Вие, докоснали се до Светлината на Майката на Света, благо на вас. Над малкия живот на вашата планета тече реката на Космическия Живот. Можете ли да измерите нейното величие и да видите нейните брегове, откъде и накъде тече? Искам да ви приобща към Космическия Живот. Искам да ви разкрия пространствените простори. Искам да издигна вашия дух от Земята в сферите на Далечните Светове. Добре е понякога да се помисли за условията на пространствения живот на отхвърлилите плътната обвивка. Не всички се тълпят в пределите на земната аура. Има и такива, които излизат далеч отвъд нейните предели. За това излизане трябва да се подготви съзнанието. То така здраво се е сраснало с плътната очевидност и с астралните наслоявания на историческото минало на планетата, и с тези плетеници на духа, които всеки е начертал в земната аура, че да се откъснеш от нея не е лесно. Необходима е огнена устременост, необходимо е могъщо желание да се разкъсат земните вериги. Тъй като там, в пространството, няма нищо земно. Там има нещо, само слабо отражение на което човек понякога намира на Земята. Красотата, любовта, устрема, творчеството на духа и всичко висше, всичко добро, проявено от човека, в пространството има свои форми на проява

и дава възможност на човека да живее пълен психоживот на духа и сърцето. Действителността на световното пространство и Сферите на Далечните Светове е толкова реална, че духът забравя за Земята и не го влече към Земята. Ако не беше необходимостта от разширяване на опита и знанията, които е възможно да бъдат придобити само на Земята, духът никога не би се съгласил отново да се облече в тежките кожени ризи, в своето плътно тяло. Но там, в Безпределността, опитните натрупвания и само те дават възможност на духа да се прояви съзвучно. Плътната еволюция е необходима за Безпределността. Съчетавайки едното и другото, човек определя своя път в междузвездното пространство и от Звезда към Звезда.

915. (19 ноември). Трудността на момента нека да не заслони бъдещето. Тъй като течението на времето не е нищо друго, освен неудържимо приближаване към това бъдеще. А в него е всичко, което иска да стане човек и което иска да достигне. В настоящето рисувайте себе си такива, каквито искате да станете в бъдеще, и ще бъдете, ще бъдете такива. От този бъдещ свой облик ще черпите в настоящето необходимите енергии, за да станете именно такива, в някаква степен вече и в настоящето. Ликът на бъдещето е наситен с огнена творческа енергия на мисълта. И с тези енергии е възможно да се слееш в съзнанието, и черпейки от тях може да твориш себе си по образ, създаден от творческата мисъл на духа. Ако този образ е достатъчно силен и огнен, то вече не човекът от настоящия момент, а човекът от бъдещето може да стане единствения изразител на неговата същност. Но Повтарям: затова огненият образ или лик на човека трябва да бъде достатъчно мощен. Огненият облик на това какъв трябва да стане човек се сътворява от мисълта. Този творчески процес на волята е достъпен за всеки и то лесно достъпен. Той може да се прояви като най-добрия терафим, сътворяващ новия човек. Огненият образ ще стане след това ментален и ще се уплътни астрално. Това ще бъде трипланов терафим с необичайна сила, ако бъде укрепван чрез ритъма. Към ритъма на молитвата прибавете ритмичното съзидаване на този терафим и своето преобразяване. Невъзможното сега ще стане възможно. Трябва да виждаш себе си като Архат, притежаващ всички качества на духа, утвърждавани с толкова труд и така безуспешно сега в течение на толкова дълги години. Давам ключа и лоста за достигане на неотменимото. Чрез ритъма ще постигнете чудото да станете своя идеал. В Мен имате прообраза на това, към което трябва да се стремите и което да достигнете. Но междинните стъпала са много и всяко е достижимо, но в ритмична последователност и чрез силата на ритъма. Ако ритъмът е основа на Космическия Живот, то без ритъм не може. Чрез ритъма и вие достигайте това, което по други начини да се достигне е невъзможно.

916. Сине Мой, нима не Виждаме как ти се дава възможност да постигнеш всичко, което поискаш и ти се посочва пътя? Мнозина искат да достигнат, но не знаят пътя. А ти знаеш и получаваеш всекидневно именно това, от което се нуждае духът за непрекъснат възход. Указанието, дадено днес, изпълни непременно и започни да утвърждаваш в ритъм невъзможното сега, и помни, че невъзможното тук е възможно там, в Сферите на Невидимия Свят и всяко твое усилие ще даде плод преди всичко именно там, за да се прояви по-късно в земните сфери. Запомни твърдо: всичко е достижимо и там, където не достигат човешки сили за постижението, там чрез ритъма ще достигнеш, тъй като ритъмът е акумулиране на енергия в последователност на нарастване. И въпреки това все още значението на ритъма практически не се разбира. В Космическото творчество при залагането на пространствените зърна на началния импулс се предава ритъм и този ритъм никога вече не изоставя своя нуклеус, но го съпътства постоянно. Духо-монадата пулсира с първоначално запаления в нея ритъм на творческия живот. Върху ритъма се изгражда живота на целия Космос. Това е основен Закон на Живота. Утвърдете и вие ритъма във всичко, което искате да остане завинаги с вас. Ритъмът е могъщ лост на живота, особено когато е призован от волята съзнателно. С ритъма ще съхраните и усилите това, което смятате за нужно. С ритъма вървете към далечната цел, тъй като в него е скрита огромна мощ.

917. (М.А.Й.). Без постоянство на устрема нищо не можеш да достигнеш, но постоянството се утвърждава с ритъм и само утвърдено по този начин може да влезе в целия останал живот, и да го изпълни. Значи без ритъм постоянството не може да се утвърди. Този, който застава на пътя на Архата, трябва да разбере тайната на могъществото на ритъма. Отначало вие утвърждавате ритъма и изразходвате сила за това, после вече утвърденият ритъм ви носи върху своите крила без всякакви излишни и измъчени усилия. С това е ценен и ритмичният труд като събирач на огнена енергия. Какво движи планетите от Слънчевата система? Огнената воля. Как? С помощта на ритъма. Значи могъщата

Воля на Създателите на световите се проявява в ритъма. Така и движението на вашия дух нека да бъде проявено в ритъма. Тогава и то ще стане законно, тоест космически правилно, и нищо вече няма да бъде в състояние да го прекъсне или спре. Ритъмът поражда неизменност на движението. Ритъмът се утвърждава чрез волята. Пътищата за достижение са отворени. Възможно става всичко. Елате, за да вземете всичко, на което ви се дава право.

918. (Гуру). Ще смятаме, че е направена още една крачка по пътя за осъзнаване огнената мощ на духа. Потенциал на духа има у всекиго, но изисква осъзнаване. Разкрива се обикновено това, което вече е налице и което го има и го е имало винаги, но е лежало скрито под седем печата и затова е било недостъпно за приложение. Но е необходимо осъзнаване, преди да се стъпи в овладяване на огнената сила. Утвърждавайте осъзнаването чрез ритъма. Така ще се придвижите неимоверно бързо. Тъй като е необходимо само да се разкрие това, което вече съществува. И не е необходимо никъде да се ходи, и не трябва никъде да се търси. Всичко е вътре, всичко е в духа, всичко от началото на времето. Но хората търсят вън, търсят без да знаят, че всичко е вътре. Тъй като е казано и за Съкровището, и за Божието Царство, което е вътре, но хората не са разбрали, и продължават да бродят по света във външната тъмнина и в безплодни търсения на това, което без да знаят самите те носят в себе си. Търсете, но търсете вътре в себе си и ще придобиете търсеното в своите дълбини.

919. (Майката на Света). Формулата на призова действа явно. Ползвайте се от тази формула винаги, когато трябва да се обърнете към Мен. Вярно усети, че Моята сила преодолява това, което в други условия да се преодолее е невъзможно. Това е действително така, тъй като мощта на Моите Лъчи няма прегради на вашата Земя, когато съзвучното съзнание се обръща към тяхната сила. Опитите могат да се повтарят безкрайно и винаги бързо ще последва очакваният отговор. Тайната на Светлината не е лесно да се разбере. Но това е по земному и мислейки от Земята. Огненият Принцип на Вселената не може да бъде обхванат от земното разбиране. Но може да се разбере, че мълниеносността, извънвременността и отсъствието на три измерения ще бъдат негови неотменими свойства. Но примерното съзнание прилага към всичко земните мерки и объркано се спира пред непостижимото. Огнената Йерархия на Светлината е достъпна за огъня на сърцето, обръщащо се към Нея. Контактът се осъществява чрез огъня със запаленото огнено сърце. Угасналото сърце не може да има контакт. Затова и Говоря за сваляне на Огъня от Небето към Земята в човешките сърца, за да бъдат в състояние да отговарят на звученето на Пространствения Огън. Човешките сърца трябва да станат пламенно звучащи и влизайки в ритъма на Космическия Живот да приобщят и своята планета към него. Моята Огнена Епоха ще утвърди Небесния Огън на Земята.

920. (20 ноември). Действието е равно на противодействието. Всяка сила предизвиква противодействие, което тя трябва да преодолее, а също така то се предизвиква и от силата на живота както в човека, така и във всичко, в което тя съществува. Същото противодействие в заобикалящата среда предизвиква и силата на духа. Ако човек е решил да стане силен, може ли да се оплаква за това, че всичко, което е наоколо, ще се стреми да го направи слаб право пропорционално на силата на неговото решение? Затова при утвърждаване на желаните качества трябва да бъдете готови за това, че съпротивата на средата ще бъде също толкова упорита, както и волята, проявена в действие. Това трябва да се знае, за да не се огънеш в борбата и да не се умориш в процеса на утвърждаване на избраните качества. Това знание ще даде необходимата сила в борбата, сила за преодоляване съпротивлението на обкръжаващата среда. Силите на съпротива ще се надигнат не само вън, но също и вътре, в собствения микрокосмос – двойна съпротива и противодействие. Особено хората, да не Говорим вече за обстоятелствата, ще се стремят да потиснат творещата воля на духа да преодолее себе си. Мога да Попитам: нима в угода на някого или на нещо, каквото и да било, мощно раждащата се воля ще отстъпи своето право да утвърждава висшата си власт в своя дух? Нима угодническото бърбене, жалките отстъпчиви усмивки и съгласяването във всичко, което се върши или говори наоколо, ще заменят гордото самотно достойнство на духа? Нима ще бъде принесено в жертва достойнството на духа и палячото на необузданата рефлекторност ще продължава да подкача, дърпан за конците от рефлекторните и несдържани импулси? Всичко това трябва да се прекрати, танцът на разпуснатостта в астралната обвивка да се спре с властна ръка и да се утвърди силата на духа над всичко решително и твърдо. Най-яръстна съпротива ще окаже лунният палячо, на живота на когото настъпва неизбежният край. С него е борбата, над него е и победата, но вече със силата на ритъма.

921. (М.А.Й.). Ще изпратя поддръжка и нужните сили във всичко, което води към власт над себе си. Борбата е необичайно трудна, не я познават само тези, които не се стремят към нищо. Но победителят на духа предизвиква върху себе си силите на стихииите за победа над тях. Значението на желаната победа е дълбоко и плодотворно на следствия. Затова ще се устремим към пълна победа над това, което е още живо в нас от вехтия човек, тъй като той трябва да бъде победен.

922. (Гуру). Световният котел кипи от събития и не е възможно да се отклони тяхното въздействие върху съзнанието. Но да се устои под техните вълни все пак е необходимо. Ще устоим заедно, съхранявайки с всички сили устойчивостта на духа. В света е лошо. Целият набъбва и всеки миг е готов да се пробие. Запазете равновесие, тъй като с него ще устоите.

923. (Майката на Света). Кризата приближава, преломът е близък. Пространствените Лъчи са напрегнати. Планетите се сражават за Земята. Пространственото напрежение и нагнетяване са огромни. Но Аз ще Отстоя Земята и ще Залея с Лъчи нейната сфера. Но са тежки мъките при раждането на Новата Земя и Новото Небе на вашата планета.

924. (21 ноември). Кристалната чаша е разбита. Парчетата са слепени. И ако лепилото е добро, и дори ако чашата е станала още по-здрава, то все пак това е счупена вещ, загубила своята ценност. Възможно е да се ползвате от нея и дори през целия живот, но на празник тя няма да бъде поднесена, тъй като е съставена от парчета. По това се отличават поправимите неща от нещата, които са непоправими. Възможно е много да ви се иска нещо да бъде поправено и да приложите сили за това, дори немалко сили, но възможно ли е да се залепят любовта или дружбата, разбити от предателство? Предателството ще бъде постоянно напомняне за това, което е непоправимо - чашата си е останала твоя, но разбита, станала е може би по-здрава, но е загубила своята ценност. Не тъгувай много, не си я разбил ти.

925. (М.А.Й.). Разбери самотата на духа като връх на самозащитата от човешката невярност. Самота в духа. И дори при общуване с хората опитите да се опреш на хората са напразни. Всичко това е самоизмама. Опората е само в собствения дух или Учителя. Опора в другите не търси. Тази опора ще измами: тя е нездрава и ненадеждна. По-добре е да бъдеш сам, отколкото с гнили приятели. Сам в духа.

926. (Гуру). Дружбата си е дружба и любовта си е любов, но светая светих ще остане недостъпна за когото и да било друго, освен за Учителя. Така се охранява цитаделата на духа от странични нахлувания, даже и на най-близките.

927. (Майката на Света). Земното – земному, но Висшето – на Мен, тъй като Аз Съм Фокусът за обединяване на Висшите енергии. Отдели в себе си тези два свята – земния и Надземния, но Висш и мислено се устреми към него. В него ти ще намериш отрада за духа, нещо, което може да стане основа за това, да намериш място за себе си в пространството. Търсете в Мен решението на живота, Земята няма да го реши.

928. (22 ноември). Има мярка за потопяване в земното, след която вече не можеш да се издигнеш. Трябва мъдро да се съчетаят земното и Висшето. Без Земята не може, но и без Висшето – също. Трябва да се намери златната среда. Това и ще бъде пътят. Златният и срединен път е когато духът се удържа от прекомерни потапяния в Земята и в същото време не се отдалечава от нея. Съблюдавайте средата във всичко. Да се говори без мярка е недопустимо, изобщо бърборенето е недопустимо, но и мълчанието е невъзможно - и тук трябва да се намери средната мярка. Тя е необходима във всичко и с всички. Върху чувствата – юзда, върху действията също, както и върху думите. Не трябва за нищо да се говори изчерпателно. Подавайки завършените формули може и себе си да изчерпиш. Пазете се от изчерпаност във всичко. Към изчерпвания извор отново не се връщат, както и към изчерпаните хора. Половината от това, което знаете, оставяйте за себе си. Магнитното притегляне се прекратява веднага щом настъпи момента на изчерпаност.

929. Вече сме говорили за певица, изчерпал своя глас. Но може да се изчерпи не само гласа, но и всяка енергия, тоест нейната магнитна сила. И тогава човек се превръща в празна обвивка. Много такива бродят по лика на Земята, изчерпали своите ресурси. Затова Говорим за съдържаност и умение да владееш себе си. Нашата дума вече не е за пламванията на астрала или временната загуба на равновесие, а за състоянието на постоянна съдържаност на чувствата, думите и жестовите, постъпките, движенията и цялостното изразяване на човека. Да вземем за пример гласа не на певица, а обикновения.

В простия разговор и думи могат да звучат много чувства. Опитайте се да отнемете чувството и да произнасяте думите без всякакво чувство и изразяване на лични емоции, преживявания (за обикновения човек това е невероятно трудно), или да направите лицето си безстрастно, или да не съпровождате думите си с жестове, с една дума направете опит да овладеете това, което владее вас и над което отсъства контрол. Задържаната енергия на чувствата и движенията веднага ще предизвиква нейното изпълване, магнитно усилвайки вашата батерия и е възможно чувството за събрана енергия да се усети почти мигновено. Именно, важно е да отбележиш в себе си това наличие на съдържана сила, представляваща плод, или следствие на съзнателното, бдително и напрегнато самообладание, или владееене на себе си. Да овладееш себе си не е така лесно, предишният човек във вас ще изпадне в ярост и неистовство от опита да бъде обуздан. Тъй като той е привикнал да ви владее безконтролно и е привикнал на пълна несдържаност на всички чувства. Само обърнете внимание на това, колко упорито той нарушава непрекъснато всички ваши опити да го подчините. Цялото ваше същество се стреми към равновесие, спокойствие и умение да владееете себе си и се прилагат много усилия за това, но някой във вас, който е по-силен и от вас и от вашата воля, и от вашите изяви, неотклонно и методически свежда почти до нула всички ваши старания. Това е вашето минало нисше “аз”, което се нуждае от пълно обуздаване във всичките му прояви. Трябва да намерите в себе си такава степен на решимост, която би помогнала то да бъде обуздано или подчинено на отново раждащата се воля на духа. Време е вече да се разбере, че неовладелият себе си губи всичко, но овладелият може да запази всичко, което иска или когото иска да задържи около себе си. Необходимо е могъщо усилие на цялата воля, за да утвърдиш своята власт над своето нисше “аз”. Тогава магнитната сила на духа ще нарасне многократно. По друг начин тя не може да се събере и задържи. И за какво да сте загрижени за това, което става извън вас, когато най-нужното, най-насъщното и най-важното не можете да заздравите в себе си? За да станеш силен, трябва успешно да преминеш през процеса на овладяване на своите енергии по пътя на тяхното съдържане и обуздаване на техните прояви. Неразпилени навън, те остават вътре, натрупвайки огнена мощ и умножавайки необичайно магнитната сила на духа. Сдържаност - ще разберем това явление в цялата негова дълбочина.

930. (М.А.Й.). Когато навън стане безпросветно и непоносимо тежко, оттегли се вътре и търси в богатството на възможностите на духа освобождаване от гнетящата земна атмосфера. В тази област е открито и достъпно всичко и може да се работи без умора върху това, което е вътре. И външното не е препятствие за тази работа, тъй като всичко е подчинено на човека, в смисъла на неговите възможности да реагира по своя воля на всички явления от външния свят.

931. (Гуру). В земния живот ние изразявахме чрез себе си същността на това, което смятахме за най-нужно. В това беше и победата ни над живота.

932. (Майката на Света). Ако не достигат сили да станеш този, който искаш да станеш, почерпи сила от Мен. Аз ще дам сила да достигнеш своя идеал и да станеш негово изражение. Ти само се обърни за сила към Мен. Майката на Света, даваща импулс на всичко живо да се движи, ще даде сила на своите деца да се издигнат по стъпалата на живота. Черпи от Моите Лъчи силата, необходима на духа. Ще Изпратя сила според размера на обръщането и искането. Дерзай, чедо. Колкото повече поискаш, толкова повече ще ти бъде дадено. Защо да се ограничаваш с малко, когато всички богатства на Моя Дух са готови да станат достъпни за този, който протегне властно ръка за тях. Аз Чакам, за да дам и не поставям предели на даването.

933. (23 ноември). Ако Ликът на Владиката, въведен в сърцето, дава възможност да се водят Записки и вдъхновява огнено, то можеш да си представиш какво би могло да даде Неговото постоянно и непрекъснато присъствие в съзнанието, от колко тежести бихте били избавени и колко непреодолими препятствия биха били лесно победени. Когато стане непоносимо, трябва да се помни за това. Защо толкова често се забравя за това, което би трябвало да е отдавна вече известно? Защо най-добрите съвети не се прилагат? Когато тъмните ви обкръжават и затварят своя кръг, остава единствено само Владиката. Помнете за Мен ежечасно и особено когато е трудно. Нали сам забеляза вчера как се разреши нагнетяването при яркото представяне Лика на Владиката. Сърцето е място за Владиката. Нима е трудно да се намери време за най-нужното? Но на много ненужни неща се дава място в съзнанието, а не се дава на това, което служи като основа на живота. Защо това е така? Не са ли достатъчни бездействените и автоматични действия от психически порядък, не е ли време да се призове властно

волята, утвърждавайки своето право върху това, което става в съзнанието? Сега времето е такова, че е възможно да се придвижваш само когато сме заедно и неотделими. Но колко често се забравя за това. Тази неразумност трябва да се прекрати, сега не е време да бъдеш еснаф, когато ужасът от сгъстената отрова насища земните сфери. Много са отровените и мнозина ходят, носейки в своите аури впилите се в тях твари. Да се устои може само в Мен. Трябва да се застане още по-близко, помнейки за Мен непрестанно.

934. (М.А.Й.). Да се достигне, да се достигне на всяка цена – това трябва да бъде вашето желание и нека нищо да не задържи. Много са ръцете, протегнати към вас, за да спрат, но вие вървете, знаейки, че ако сте с Владиката, не са страшни косматите ръце.

935. (Гуру). Ако най-главното се съблюдава, охранява се и е на първо място в съзнанието, можеш да бъдеш уверен, че за второстепенното можеш изобщо да не се безпокоиш. По този начин ще приложим сърцето и волята си към това, което представлява двигател на живота, негова основа и фокус, а всичко останало ще ви се приложи от само себе си, като следствие от съблюдаването на това, което е най-нужно.

936. (Майката на Света). Изпълвам те с чудесна сила, теб, обръщайки се към Мен с призив. Давам сили да побеждаваш живота в непоносимите условия на живот, тъй като Моята Сила, призована съзнателно, господства над силата на Земята. Енергиите на Моята планета са силни и по-тънки и по-висши от енергиите на Земята. Приемайки ги в съзнанието си, ще издигнеш себе си над Земята и ще намериш сили в себе си да победиш земния магнетизъм. Земните притегляния са силни и да ги преодолееш можеш само с магнетизма на енергиите на Далечните Светове. В това е смисъла и значението на необходимостта от устремяване към тях, Далечните Светове, и пътят за освобождаване от властта на Земята.

937. Ако беше възможно да се съберат всички изпуснати възможности, наистина би се получил убедителен паметник на човешката неразумност. Възможност се дава, но пренебрегването ѝ пресича нейното развитие. И как да Помогна тук, когато свободната воля прави грешките? Но по-лошо от всичко е, когато заради нещо се допускат редица грешки. Но нищо не е вечно. Отива си, губи се или изчезва това, заради което е отстъпил човек най-доброто и най-висшето, което е в него и отстъпвайки е загубил и това, заради което е извършил тези грешки. Но именно така става винаги. Много беззакония е извършил някой човек, за да придобие несправедливо богатство, но ето идва смъртта и човекът оставя всичко, което е придобил, но в други ръце, а сам остава без нищо. И заради това, заради което е останал без нищо, струва ли си да се принесе в жертва най-доброто, което се намира в човека? Единствено заради това, което е възможно да се задържи, си струва да се полагат усилия. Тогава и грешките няма да се отчитат.

938. Когато се разрушава целия свят от лични надежди, мечти и блянове, какво остава тогава? Тогава остава Владиката, но в Неговия свръхличен Космически аспект. Преходът от личното към Космическото е труден. Отначало се създава усещането, че вече няма за какво да се живее. Но това не е вярно. Великите хора затова и се наричат велики, защото не живеят със своето лично. Личното чисто и просто се заменя с общо. Отричането от личното е указано във всички Писания. Трябва да се разруши всичко лично, преди да може да се постигне освобождение. Но разрушаването е тежко, тъй като се руши това, с което човек живее. Трябва да се премине през това, без да се губи равновесие. Така са вървели и вървят всички, следващи Владиката. Трябва да се откажеш от личното. Личното не може да замени Космическото. На личния живот е поставен предел. Но да се съчетаят мъдро едното с другото е възможно, тъй като живеете на Земята и без личното не може да се мине. Но нека то не заслонява Слънцето на живота и нека носителят на личното начало не забравя, че всичко свързано с личността е временно и обхваща само сферата на едно въплъщение. Затова котвата на устрема за придвижване в бъдещето се хвърля далече отвъд пределите на една личност и отделния личен живот. Тя може да бъде хвърлена и в настоящето, по широкото пространство на Земята, но имайки предвид вече бъдещето. Да се живее в настоящето с интересите на своя народ в името на неговото бъдеще е добре, тъй като се разрушават стените на личната тъмница. В това е смисъла и значението на самоотвержеността като път за освобождаване от оковите на личността.

939. (М.А.Й.). Сине мой, гледай на преходните състояния на своя дух като на явления, носещи се покрай прозорците на вагона на движещия се влак, без да се отъждествяваш с тях. Преходното

състояние на духа, по-точно неговият облик, е нещо, лежащо извън теб, тъй като ти си този влак, вървящ напред, твоето “Аз”, устремено вечно, а животът - и вътре, и навън е това, през което преминава твоят устремен дух. Какво от това, че нещо навън е добро или лошо? Ще отmine всичко, прелитайки покрай теб, всичко, даващо радост и причиняващо мъка и болка, всичко, всичко ще премине покрай теб като сън, сътворен от Майя. Но ще останеш ти, Гледащият живота, преминаващ покрай теб, тъй като вече толкова е преминало покрай теб. Но ти въпреки това си останал и гледаш вече новите явления и условия на живот, и новите хора, за да се разделиш и с тях, и да видиш отново нови и нови. Такъв е живота, научи се да го разбираш, тъй като иначе е тежко.

940. (Гуру). Ние не сме на Земята сред вас, но както и преди Слънцето свети над света. И ще свети, когато няма да ви има и вас. Така и планетите неизменно преминават своя път. Всичко е останало, както е било. Великият Космически поток на Живота не променя съдбите на отделните хора, тъй като хората пред лика на Безпределността са като песъчинки в морето.

941. (Майката на Света). Устремявайки се към Мен, издигаш себе си от света на сенките и илюзиите в Света на Космическата действителност. В Безпределността на Моята Сфера е пристанището за духа и целта на устрема за тези, които вече са се издигнали над Земята. В Моите Сфери ти намиращ за духа си и храна, и радост, радостта на духа, изгубена на Земята. Целта е еволюцията на духа, който да завърши своя път на Земята и да премине на нова, Висша планета. Тази планета ще бъде за вас Моята Звезда. Но връзката с нея се създава предварително по пътя на устрема към Моите Сфери, за да свържеш духа с мястото на своето бъдещо пребиваване. Помагам открито и явно на устремилите се духом към Мен да проникнат в Моите Сфери. Но се устремете.

942. (25 ноември). Не от враговете и не от чуждите трябва да се страхуваш, а от близките. Тъй като много вреда се причинява чрез тях. Срещу врага можеш да се отбраняваш, но как да се защитиш от този, който има близък достъп? Затова е нужна зоркост и спрямо приятелите, и самозащита, и бдителност. Много нещастия, болести и мъка вървят по тези близки канали, а тъй като всичко това се извършва под външното прикритие на привързаността, любовта, разположението, симпатията, загрижеността и вниманието и останалите дружески и привидно добри чувства, то се получава особено голяма вреда. Налага се да се отбележи как под прикритието на загриженост и любов яростно и с неистовство беше внушена мисълта за простуда и болест и именно в този момент, когато обекта на тази убийствена загриженост легна да откъхне и заспа, тоест оказа се незащитен срещу вредните, носещи болест внушения на близък човек. Би било оправдание, ако не знаеха какво творят. Но знаят, макар да не желаят нито да слушат, нито да разберат това, че всяка мисъл за това, че някой обезателно трябва да заболее, ако постъпи не така както ярко внушаващият иска, вече ще бъде могъщо оръжие за утвърждаване на болестта. Ако не се защитиш в този момент в съзнанието си така здраво, както се защитаваш против врага, то болестта е почти неизбежна. На тях, смятащите, че не знаят това, което вършат, кажи: време е да се прекратят посегателствата над волята на другия и да се избавят поне близките хора от убийствените и вредни внушения. Тъй като не е никак трудно да се нанесат и непоправими или сериозни вреди. Така също и разговорите за своите близки и тяхното преживяване трябва да се изостави. Защо да отравяш себе си, пространството и съзнанието на близките? По-добре е да мислиш за здраве. Всяка дума, мисъл и представа за болест в себе си или събеседника я усилва пропорционално на числото на събеседниците и силата на тяхната мисъл и творческо въображение. Може да се създаде такъв кръг от болестотворни еманации и образи, от който вече няма да имаш сили да се измъкнеш, особено ако слушателите са много и са силни. Престъпно по отношение на себе си и околните е да се говори за болести по време на хранене. В този случай самоотравянето и отравянето на тези, които се хранят, става пряко и непосредствено. Предпазете се от този ужас поне заради тези, които имат нещастията или щастията да бъдат около вас. Вече нямате оправдание, тъй като знаете какво творите и каква вреда нанасяте. Мислете за сила, за бодрост, за здраве и за това, което носи несломима бодрост на духа и здраве на тялото. За всяка дума човек трябва да си дава отчет и да прави този отчет постоянно, тъй като думите и мислите се претворяват във форми и стават за него реалност в живота, следствията от въздействията на която той неизбежно носи със себе си. Съумейте вътрешно навреме да се защитите от тези, които викат болестта към себе си и към вас. Запомнете: непоисканата загриженост, предизвикваща протест или противодействие от този, към когото се проявява, е най-лошият вид насилие над волята на другия, тъй като яростта на егоизма изкусно се прикрива от високи

съображения. Няма нищо по-лошо от ненужната и натрапчива загриженост. Пазете се от тези, които под формата на загриженост ви причиняват вреда. Ценна е само тази загриженост, която се приема с радост и донася благо. Не говорим за малките деца, а за съзнателните пътници в живота, по волята на съдбата вървящи заедно.

943. (М.А.Й.). Областта на вредата, причинявана от хората един на друг под маската на благо, е голяма и разностранна. И няма никой наоколо, който би могъл да определи нейните граници. Затова остава да разчиташ само на себе си, тоест и по този въпрос се изправате на собствените си крака. Добре е да се призове чувствознанието. То ще помогне и ако сърцето протестира против нещо, значи то е вредоносно, това, против което въстава вашето сърце. Много са вредителите, принасящи вреда. Много са неоткритите и непознати убийци. Много са нещата, сътворявани в невидимия план, които не е в състояние да обхване и най-яркото въображение. Много се твори, и зло.

944. (Гуру). Тъмните затвориха своя кръг, тъй като обкръжиха отдавна. И остава пътят само нагоре или към тъмнината. С това е опасен момента на обкръжаване, тъй като изходът от сферата на обкръжението е затворен. Могат да се очакват много уловки и нови изобретения. Смятайте, че всичко противодействащо произхожда от тях. От мислите, изпращани от тъмнината, можеш да се оградиш само със здрав устрем към Владиката, тъй като свободен изход и незатворен път е останал единствено към Него.

945. (Майката на Света). Може да се ползваш смело от Силата на Моите Лъчи и да прилагаш тяхната енергия според потребността на момента, но винаги за благо. Да се приеме енергията на Лъча, да се асимилира и да се претвори в желаната форма ще бъде процес на вашето творчество. Да се черпят Лъчите може без мярка, но трябва и да се претворяват съзнателно. Без претворяване те ще преминат покрай вас. Те се претворяват във форми ментални, астрални или физически. Това творчество е широко и неограничено от нищо. Освен само от способността на приемника да асимилира, усвоява и пречупва. Затова творете явно и мощно, тъй като източникът на непресъхваща мощ е достъпен. С него творят и Владичите. Мощен и непресъхващ източник.

946. (26 ноември). Аз съм Уверен, че опасността се осъзнава. Стараят се да поправят отношенията. Говоря за това, че сега е необходима преданост и осъзнаване на Близостта.

947. Ние Даваме най-добрите възможности при всички сложили се условия, но с тези възможности, възможност за осъществяване не се дава. И отново възниква дилемата: как да се помогне, когато едната ръка приема Помощта, но другата я разрушава. Тази двойственост в човешкото поведение може да бъде забелязана във всичко. Ние Наричаме това явление половинчатост. Да се седи на два стола, или да се преследват два заека, или да се служи на двама господари, или да се служи на Бога и на мамона - не е ли все едно как се изразява явлението половинчатост в човека? Но резултатът винаги е един – не се постига нищо, но се губи много. И тогава Казвам: “Съберете енергиите на духа в един канал и им дайте едно главно направление. И нека това направление да бъде към Мен”. Хаотичните и антагонистични токове раздират съзнанието. Трябва по някакъв начин да се удържиш и да се задържи съзнанието от разрушаване. Правете всичко, което изисква живота, но дай те на всичко едно направление, тоест правете всичко в Мое име и посвещавайки на Мен вашите енергии. Тъй като целта на целия ваш труд под Слънцето не е този труд и тази работа, но да се достигне до Мен, и да се придобият знания и опит като средства за достигане на тази единна цел. Вашата цел е да достигнете до Владиката. Нея и поставите в основата на делата, които извършвате под Слънцето. Всичко се твори заради тази единна цел. Заради нея сте дошли на Земята, заради нея и живеете, заради нея и носите на своите на своите плещи непомерния товар. Трябва да се преразгледа из основи отношението към хората и към живота. Никой и нищо не представлява самоцел, но само тези условия, които дават на духа възможност да достигне единната цел. И приятели и врагове, и близки и далечни - всичко служи като средство да се събере опит и да се възхожда, учейки се от тях и от всичко. Ако намерите сред множеството и тълпите верен приятел, значи ви се дава възможност да вървите заедно към Владиката. Бъдете признателни за това и на този, и на всичко, което ви позволява по-добре да се оправите в живота, и с хората. Всичко и всички способстват за по-бързото ваше придвижване. И особено тези, които ви доставят огорчение, и тези, които ви пречат да вървите, тъй като при победа над всичко пречещо и всички пречещи вашата сила расте. А как по други начини тя би могла да нарасне? Върху гладка повърхност дори трева не расте. А вие искате да израсте цветето на духа.

948. (М.А.Й.). Ще се учим върху всичко, което дава живота. Приятното в живота, завладявайки съзнанието, съсредоточава съзнанието върху себе си, но не и върху опита, донасян от него. В това е опасността от земното благополучие. Но отвръщайки се от тежестите на живота, духът въпреки всичко дори неволно извлича от тях нужния опит, тъй като се налага да се бори с тях и да изостря своите сили. Но за мъдрия всичко е равностойно: и едното, и другото способстват за възхода. Затова богатството и животът, повече или по-малко щастлив, могат да бъдат дадени на този, когото няма да погълнат и чиито път няма да прекъснат. За болшинството от вървящите към Владиката пътят на благополучието ще означава смърт за духа.

949. (Гуру). Ще смятаме, че най-главното е това, което става вътре в човека, тъй като, когато човек умира, остава вътрешното, а не външното. Затова отдайте своите сили и мисли върху това, което е вътре, тъй като всичко, което е вън ще си отиде.

950. (Майката на Света). Ще Дадем в цялата мярка според размера на съзнанието, устремено към Нас. Но само съзнание без сърцето, което е двигателят, устремяващ към Нас, не може да има. Вложете сърце във вашия устрем, тъй като чрез сърцето ще дойдете до Нас.

951. (27 ноември). Всичко се твори от мисълта. Мисълта твори всичко това, което искате да създадете, задържите или да утвърдите. Чрез мисълта може и да се задържи, и да се разруши. С мисълта преобразявате хората, предизвиквайки в тях към проява най-добрите качества на духа. Възползвайте се от мисълта, за да създадете с нея това, което искате да отлеете в плътни явни форми.

952. (28 ноември). Всяко явление или предмет притежават своя сфера или аура на своите излъчвания. Магнетизмът на мислите се изразява в това, че при съсредоточаване на мисълта върху дадено явление мисълта магнитно се притегля към обекта на своето внимание и пулсира около него, насищайки се и обогатявайки се със свойствата на даденото явление. В случай на особен интерес и свързаност на сърцето с разглежданото явление, магнетизмът възниква усилен от разбирането, по-точно от запознаването с явлението и расте, макар и външните данни за запознаване с подробностите да са били недостатъчни. Любознателният ум, разследвайки престъпление, натрупва факти и картината на случващото се израства във всички детайли, ставайки пълна и завършена. Точно така и всяко изучавано явление може да бъде изяснено докрай, ако съзнанието достатъчно дълго се съсредоточава върху него. Действа магнетизмът на мисълта, привличайки към фокуса на лъча на съзнанието елементи, така или иначе свързани с изучаваното, изследваното или показваното явление. Задълбочаването на Записите по който и да било въпрос се основава на същото това явление. Може с увереност да се каже, че при достатъчно желание рано или късно може да се изясни и узнае всичко, което интересува съзнанието. Това свойство може да се прилага както към явленията на обикновения живот, така и към тези от духовен порядък, за разширяване областта на знанието. Трябва само достатъчно силно да се поиска нещо да се знае. Законът е универсален и лесно приложим към явленията - и големи, и малки, но при известно упорство и настойчивост на мисълта. Жалко е, ако енергиите на мисълта се прахосват за явления, незаслужаващи това. Така може да се пропусне нещо по-важно и нужно. Разбира се, явленията трябва да се познават без маски и особено хората. На чужди мнения е по-добре да не се разчита. Собственият ум и опит са достатъчно надеждни, ако разпознаването е напрегнато. Трябва да се разчита на това, което казва чувствознанието. Ако то подава знак, че нещо е неблагоприятно, не трябва да се отминава покрай него, отмахвайки с ръка. Трябва да се изясни докрай, докато не настъпи усещането за пълна удовлетвореност от получените резултати. Твърде много са маските наоколо, твърде много и с умиление, и призрачният свят на Майя на измама и лъжа обвива със сиво покривало съзнанието. Трябва да се види, за да се помогне и на себе си, и на близките.

953. (М.А.Й.). Колко лъжи, измами и предателства са процъфтявали около нас. И ние, бидейки зорки и близко до Учителя, въпреки всичко не сме могли да избегнем тези явления. И често сърцето е подсказвало, че нещо е твърде неблагоприятно, но умът не е искал да вярва във възможността за пълзящо злонамерение. Но ярките предателства са били отбелязани. Ще бъдете отбелязани и вие, а също измамата и лъжата. Гледайте със сто очи и се доверявайте на указанията на чувствознанието. То няма да измами. Гледайте зорко, тъй като много опити да ви измамят се вършат наоколо.

954. (Гуру). Познанието за човека е продължително и необичайно трудно. Все пак е по-добре да не се доверяваш, отколкото да бъдеш измамен. Проверявайки сигурно, може и да повярваш, без да забравяш при това, че от особеното доверие и особено от здравето и устойчиво, се ражда и особено

предателство. Като правило трябва да се приеме положението: на веднъж измамилия да не се оказва пълно доверие. Трябва да се изпревари възможността за нова измама, дори и при пълно признание, но в по-изтънчени форми и неприличащи по външен вид на измама. Напрегнете зоркостта си до предел.

955. (Майката на Света). Сине Мой, сваляй с твърда ръка покривките на Майя една след друга от всички лъжливи явления на живота. Научи се да съзерцаваш живота без покривала. Има много печал в това познание, но зад покривалата на Майя ще видиш живота и хората такива, каквито са те в действителност. Преди да се научиш да различаваш действителността от външната форма, няма да проникнеш зад покривалата на очевидността. Ще Дам силата на разпознаването, но съумей да я използваш непредвзето и, виждайки хората без покривала се научи да не ги осъждаш. Ти не си изпратен в света за съдия, но като помощник да окажеш на Нашите хора пътя към радостта, Светлината и знанието.

956. (29 ноември). Духът е свободен. Духът е свободен винаги. Разберете свободата на духа като неизменност. Свободата на духа е безусловно явление, тоест независимо от условията. Отъждествявайки себе си с обвивките, духът изгубва свободата, тъй като обвивките не са свободни по силата на това, че принадлежат към този план, на който се проявяват. Но духът, макар и да се проявява на различни планове, не принадлежи към тези планове, тъй като проявите на духа преминават през обвивките. Той може да бъде на свобода или в робство на своите обвивки. Подчиняването на духа на обвивките е хула над достойнството на духа. Искам да дам разбиране на духа извън връзката му с поредните временни обвивки. Съзнанието е продукт от съчетаване на скандите. Духът е над тях. Когато съзнанието се пренася в областта на духа, то възприема качеството непрекъснатост. Личността се сътворява от скандите. Това съчетание е временно явление. Трябва да осъзнаеш себе си извън обвивките. Тишината на Безмълвието, когато обвивките мълчат ще покаже, че е възможно това да бъде изпитано като действителност (тоест върху опита). Съзнанието може да бъде издигнато в областта на Безмълвието. Там царства духът, свободен от обвивките. Мълчанието в тишина смятайте за врата към царството на духа, Моето Царство, Царството на Светлината.

957. Упорството на материята в плътния план проявява необичайно съпротивление спрямо действията на духа, затова е толкова трудно да се придвижва еволюцията. Това съпротивление и тази инертност не съществува на Висшите Планове, където материята е по-разредена, по-изтънчена, тоест одухотворена. Задача на човечеството е да одухотвори плътната обвивка на Земята, за да даде на духа по-широки възможности за проява във физическите обвивки. Колкото е по-високо планът на проявяване, толкова е по-малка съпротивата на средата. В астрала вече е много по-лесно. Дори и да се движиш е по-лесно. В менталния и тънкия свят вече всичко се движи от мисълта. Задача на човечеството е да доведе своята Земя, своя дом в Безпределността до такова състояние на разреденост и одухотворяване, че да може да се действа чрез мисълта вече без всякакви машини, апарати и приспособления. Машината е промеждутъчно явление. Наистина, някои апарати ще останат още задълго, даже и на Висшите Планове, но крайната цел е освобождаването от всички посреднически устройства и действие с огнената сила на духа, когато всички апарати са заложени и съсредоточени в микрокосмоса на човека. Създателят на планетите твори без апарати. В Безпределността няма машини. Те съществуват на плана на прообразите като модели на това, което в съответното време подлежи на осъществяване на Земята. Но не за действия на този план, където се създават. Трябва вече да се стремите към това да осъзнаете и използвате огнения апарат на човека. Ще изброим тази апаратура от микрокосмоса на човека: телефон, телеграф, радиоустройство, киноапарат, телевизор, апарат за проектиране отпечатъците на пространственото клише на миналото, настоящето и бъдещето на екрана на съзнанието в третото око, звуковото и слухово устройство позволява да се чува на разстояние, зрителното – да се вижда. Енергетичното устройство дава възможност да се предава енергия от своя организъм както на разстояние, така и при непосредствен контакт. По-грубите видове енергия, които се използват от човека при работа, движение и т.н. са очевидни и не изискват доказателства. Може да се забележи как пробягва електрическият импулс по проводниците на нервите, носейки огнения ток от психическа енергия. Човешкият апарат е чудесен и необичайно сложен и притежава неизчерпаеми възможности. Трябва все пак някога да се пристъпи към усвояване на тези възможности и овладяването им. Трябва все някога да започне работата с тях, прилагайки в живота всички тези изумителни по своята тънкость прибори. Човекът постоянно излъчва от себе си различни видове енергии. Те могат да се

насочват съзнателно. Те притежават необичайна сила, ако са осъзнати и ги управлява волята. Когато пълководецът устремява с огнени слова войската към победата, каква трябва да е тази мощ, след като хиляди хора безстрашно се хвърлят в сечта, напрягайки всички свои сили и способности, ловкост и изкуство да се сражават. Но на страхливия вожд и войската ще бъде страхлива. Трябва да се разбере, че огнената сила на духа е извън обичайните измерения. Така също и към апарата на човешкия микрокосмос не трябва да се прилагат ежедневните мерки. Трябва само да се помни, че постоянната работа над своя апарат, постоянното приложение и изтънчване на неговите възможности, ще даде в ръцете лоста и силата, с помощта на които ще стане възможно да се въоръжи човекът без нито един апарат, тъй като в човека е затворено всичко. Все пак откритията и изобретенията в областта на техниката не са нищо друго, освен опит да се въплъти в материални форми всичко това, което е затворено в човека и скрито в него в потенциално състояние. Гигантските машини могат да извършват гигантска работа, но движението на планетите се устремява от волята на човека, тъй като Създателите на световите също някога са били хора и всеки от тях представлява също Човек, но с голяма буква. Това движение, което произвежда волята, не може и не е по силите да бъде произведено от никаква машина. Трябва да се разбере цялата дълбочина и мощ на този потенциал, който е затворен в човека и, разбирайки, да се започне утвърждаването и проявяването поне в известна степен на тези забележителни свойства в обикновения живот. Възможности за това има много. Животът сам ги дава. Трябва само да се отворят очите. Целият ден и цялата нощ са в разпореждане на човека, за да започне да прилага чудесните свойства, способности и сили на своя организъм. Навсякъде и във всичко може да се види как се проявяват те, или как да се проявят. Нека за начало явленията да бъдат малки и едва забележими, тъй като работата не е в размера на явлениято, а в принципа, на който то е подчинено и приложението на който може да се разширява и увеличава по желание, ако той е осъзнат и разбран. Ако е възможно, да кажем, да се лекува на разстояние, изпращайки огнена енергия, то значи може да се разбере, че тази енергия е подчинена на волята, че с нея може да се разпореждате, че тя може да се акумулира и да се използва не само за лечение, но и в което и да било направление. Трябва да се усвои това, а също и това, че без практическо приложение и усвояване овладяването на всички чудеса на огнения апарат, затворен в човека, е невъзможно и че друг път няма. Чрез отвлечено, теоретическо изучаване овладяване няма. Остава живота и прилагането на осъзнатите закони на тънките енергии единствено само в живота.

958. (М.А.Й.). Същността на Огнената йога се състои в това да се овладеят всички енергии в организма и да се научите да се ползвате от тях. Най-напред трябва да се разбере, че всичко е затворено в човека. Цялата Безпределност с всичките ѝ възможности, всичко е съсредоточено и скрито в микрокосмоса на човека. Затова и се нарича той микрокосмос, микросвят, тъй като отразява и съдържа в себе си целия Космос. Ненапразно Спасителят ги е Нарекъл богове, казвайки на хората: „Вие сте богове”. Не в тялото, не в астрала, но в дълбините на духа е скрито всичко това. Дълбините трябва да се разкрият и да се погледне в тях, и трябва да се разбере, че ясното и отчетливо осъзнаване на тези възможности ще бъде първата крачка по пътя към тяхното осъществяване. Човек може да достигне когато знае какво иска да достигне. Пътят не е лесен, но е чудесен и находката няма да се забави. Покрай общата еволюция на цялото човечество всеки еволюира сам. Индивидуалната еволюция на духа е и най-увлекателната страница в живота на човека. Тя може да се извършва съзнателно. И тогава ние казваме: човекът стъпва на пътя. Но по пътя трябва да се върви и всеки ден придвижване донася все нови и нови находки. Трудно, но чудно и необичайно увлекателно. Грамадата на придобитите знания расте като лавина и потвърдена от опита изкрystalизира в съзнанието, ставайки неотнимаема придобивка на духа. Може да се върви, когато е известен пътя и духът знае накъде върви и към Кого.

959. (Гуру). Искам да видя твърда воля, властно насочена по пътя на събирането на ценни придобивки. Трябва да се запомни: няма нищо дребно, няма нищо нищожно, всичко има значение и всичко донася опит, ако се научите да го извличате от всички явления на живота. Животът е даден за придобиване и натрупване на опит. Значи всичко, което дава живота, трябва да служи на тази цел. И разбира се, служи. Само нашите настроения и предвзетост пречат заради чувствата и преживяванията да се види това, ценното, което принася опита. И опитът преминава и отминава, без да донесе необходимото следствие. Но така може да се преживее целия живот напразно. Мнозина така и живеят. Това са тези, които не са развили своя талант или са го загубили. Искам да ви видя натрупващи своите

съкровища ревностно. Искам да ви Видя ученици, тоест постоянно, съзнателно и упорито учещи се от живота и умножаващи своите сили по пътя на постоянното прилагане на знанията, давани от Учението на Живота. Нека тази ревностност стане за вас и живот, и негов смисъл. Учещите се ревностно ще уча, на учещите се ревностно аз ще помогна. Учете се, учете се, учете се от живота. Затова и живеете. Затова и сте дошли на Земята. За учещите се ревностно помощта е особена. Разберете какво означава да си ученик.

960. (Майката на Света). Сине Мой, Изпращам Своите Лъчи на Земята. Ако от милиардите хора някой ги е осъзнал и някой се е обърнал към Мен съзнателно, Мога ли да не отговоря открито и да не наситя неговото съзнание със Своите Лъчи до пределите на неговата вместимост. Да пристъпя пределите не Мога, тъй като ще се получи разрушаване, но ще Наситя глада на духа. Затова, обръщайки се към Мен, бъди твърдо уверен винаги, че отговорът няма да се забави. Искам да дам сили на духа да преодолее страшното и тежко нагнетяване на средата на обкръжаващите плътни земни сфери, отровени с газовете на нисшите слоеве. Съзнателното обръщение към Мен ще облекчи силно задачата. Вашата планета тъне в мрак, обвита от кафяв газ. Моите Лъчи проникват през неговата пелена и разсейват мрака. Но борбата и напрежението на сферите са огромни. Организмът се тресе от този натиск на вълните и на съзнанието е тежко. Ако всички едновременно и съгласувано биха се обърнали към Мен, тъмният пласт на Земята би изчезнал мигновено. Свободната воля на хората не позволява те да бъдат заставени да се обърнат насила. Сами трябва да осъзнаят и сами да се устремят към Мен. Свободната воля е свещена. Но тези, които първи са насочили своите мисли към Мен, те ще служат като ядра за зараждането на огнища на притегляне на Моите Лъчи за асимилацията и разпространението им в аурата на вашата планета и опорни точки за тяхното по-нататъшно усилване и приемане. Центровете ще пламтят със силата на Моите Лъчи, увеличавайки магнитно своята мощ. Трябва да се осъзнае процеса и да станете част от световния апарат. Този процес се извършва в пълна хармония и съзвучие с Лъчите на Владиката, тъй като Лъчите на Владичите на Светлината сияят с Моята сила. С обединена сила Ние ще Отстоим вашия земен дом, вашата планета. Но и вие ни помогнете с ярък устрем към нас и станете съзнателни приемници и предаватели на Новите Лъчи - това е вашата задача. Задача на текущия час.

961. (30 ноември). Сине Мой, въздействието на Лъчите се усилва всеки ден, затова ще бъде възможно да се събудят даже мъртвите. При съзнателното им възприемане и асимилация те дават такова усещане за сила и огненост, което не може да се сравни с нищо. Черпете тези Лъчи, възползвайки се от закона за притеглянето. Така сред огромния мрак се утвърждава величието на Светлината и нейната победа. Осъзнайте своята отговорност за придвижването на човечеството в този процес на асимилация и предаване на Светлината. И ако разберете, че сиянието на Лъчите на Майката на Света е мощта, даваща сила – благо на вас, носещите Светлина на света. Чрез това разбиране свързвате себе си със здрави връзки с Небето и Йерархията и ставате сътрудници на Светлината. Вие, свързващите Небето със Земята, за да я напоите с лъчите Светлина, сте наистина Мои помощници.

962. (М.А.Й.). Ние не сме сред вас на Земята във физическа обвивка, но действаме чрез вас, нашите най-близки и още повече ценим тези, чрез които можем да действаме съзнателно, при пълна кооперация от тяхна страна. Ние искаме да се проявим, но можем да направим това по-добре и по-пълно от всичко чрез нашите най-близки. Радваме се на възможността да проявим себе си, когато виждаме пълно разбиране и усещане съзвучие на духа. С това е и особено забележителен спомена за нас, заминалите, тъй като ние сме живи, даже много по-живи и активни, отколкото на Земята и контактът с нас може да бъде много плодотворен. Приветстваме всеки опит да се влезе в общуване с нас в духа. Ще подкрепим всеки опит и ще утвърдим възможността, проявена чрез него. Действайте.

963. (Гуру.). Сами по себе си не творим, но действаме с името на Владиката. Учете се и вие да действате така и да преумножавате своята сила. Основата на йерархическия принцип на действие се заключава в това, че тя не съществува от само себе си, не се осъществява сама по себе си, а с Името на Йерарха, стоящ по-горе и представляващ фокус на средоточие на огнените енергии и Йерархическата Мощ. Разберете тайната на могъществото на волята, твореща с Името на Изпратилия. Така са творили всички, даже Най-Високите Духове, идвали на Земята. Така творете и вие, тъй като в това се крие наистина огромна сила. Творете с Името на Владиката и с Неговата Светлина.

964. (Майката на Света). Приелият отговорността за Земята я Издига след Себе Си. Така и вие приемете част от тази отговорност и споделете отговорността на Владиката. С това ще включите

себе си неотменно във веригата на Йерархията на Светлината и ще станете съзнателни сътрудници на Силите на Светлината. Отговорността е голяма, но затова и вашата сила ще нарасне многократно, тъй като ще се дава не за себе си, а за човечеството. Проявете необходимата степен на разбиране на Великото Космическо действие и станете Наши помощници. На Нас са Ни много нужни съзнателни сътрудници и Нашите Ръце са протегнати към тях, за да дадат, да дадат до предела всичко, което те могат да вместят и даже повече от това, тъй като Земята е обедняла за Духове на Светлината и всяко предано и горящо от желание за служене сърце е фокус за устремяване на Нашите Лъчи, насищащи го явно. Разберете отговорността си за планетния момент на Земята и отворете широко своето същество за възприемане на Нашите Лъчи. Идва велико време. Бъдете готови.

965. (1 декември). Вие трябва да занесете в света най-доброто, което е у вас. Какво внасяте вие в сферите, които ви обкръжават: плътната, астралната и менталната? Може ли да се порадва Учителят на вашите дарове за планетата? Или запълвате архивите на пространството с продукти на тъмнината? Вчерашният ден на плътните явления си отива в миналото, но творенията на ръцете остават. Какво сте създали вие със своите ръце за хората на Земята? И какво, чрез мислите и чувствата, в пространството? Човекът е по рождение творец на трите плана. Какво е вашето творчество? Какъв е този пространствен филм на активността на духа? Ще го гледаме заедно. Как предполагате – много ли неща ще зарадват Водещия ви? И какво ще го огорчи? Мислили ли сте за това да дадете радост на Учителя чрез това, което творите наоколо? Или изпълвате себе си със себе си, устремявайки се от себе си към себе си и затваряйки своето нищожно светче от света, искате да го направите колкото главичка на топлийка, отделяйки се от Мен? Вършите много неща, които не са нужни, които са вредни и в тях няма светлина. Преразгледайте вашата продукция. Производители на брак не са нужни. Гледката трябва да бъде прекрасна във всички обвивки на планетата. И вече не е важно дали хората знаят и виждат това. Вижда Учителят и Знае как, кога и къде да приложи най-ценното. Всичко, което творите, посвещавайте на Него и творете в Неговото Име. Знаете ли каква сила притежава всичко, сътворено в Името на Владиката? На всекиго ще кажа: върви през живота в Мое Име и ще победиш тъмнината.

966. Огорчението и помрачаването се дължат не на това, което са, но което е възможно като следствие от продължителния устрем на волята по тъмния канал и доброволното ѝ подчиняване на косматите нашепници, а също и на контакта с обладани. Знаете, че да се унищожи самото тъмно действие е невъзможно: налага се да се изживеят неговите следствия. Възможно е да се разрушат огнено тъмните постройки, но следствията не могат да се избегнат. Опашката на недомислието, непослушанието, измамата и лъжата се влачи дълго. Като тъмна сянка ляга миналото върху настоящето и оцветява бъдещето. И тъмните призори ще стоят, докато не изчерпят своите енергии. Ако тъмнината от миналото продължава да се обогатява с лъжа, неразбиране и нови измами в настоящето, то възможността за освобождение се пресича. Затова Настоявам за пълна отвореност на сърцето, за да може да се види откъде пълзи опасността, тъй като опасността е наоколо. И не е толкова просто да се укрепи разклатената преданост, вяност или любов. Поради неопитност може да се мисли, че всичко е добре, докато в същото време тъмните ръце нечуто подкопават основата, за да бъде разрушаването неочаквано и непоправимо. И когато видите купчината отломки от рухналото доверие, вяност, преданост и любов, дълго ще се удивлявате как е могло изведнъж неочаквано да се случи това. Могло е и може, тъй като тъмните се стараят много, действат с мисълта и от тази страна, откъдето може би не очаквате. Тяхната цел е да разрушат, каквото и да става, това, в което те вече са преуспели достатъчно. Наистина проявяват дяволско упорство, за да постигнат тази цел. И ще продължават да дълбаят като вода – камъка, докато не постигнат своето. По същия начин, както по-рано свободната воля охотно и доброволно е вървяла към обятията на тъмнината, подчинявайки се и изпълнявайки тъмните внушения, така охотно, доброволно, но с радост, трябва да се устреми тя в противоположната посока, за да даде възможност да бъде оградена, охранявана и защитена. Иначе борбата е безнадеждна. Не може да бъде спасен от тъмнината против волята му този, който е попаднал под нейно [влияние]. Усещането за безнадеждност на борбата и желанието да се предостави жертвата на своята участ съзнателно се внушава от тъмните, тъй като трябва да се прояви много нечувано упорство, за да не се умориш в борбата и да не отпаднеш от повторните, все нови и нови опити на тъмните да овладеят съзнанието на жертвата. Гвоздеят влиза свободно в старото гнездо на стената, така също и тъмната воля в съзнанието на този, който вече ѝ се е подчинил. Дори и след всички Записи и всичко казано размерът и степената на

опасността все още не са осъзнати и не се разбират. Нима с приятни мисли за това, че всичко е добре и всичко е свършило, е възможно да се освободи жертвата от тези неизтриваеми петна, които тъмната ръка е нанесла върху нейната аура? Колкото повече са успокоението и розовите мисли, толкова по-голяма е опасността от нови подкопавания. Само постоянното помнене за това, че опасността заплашва отвсякъде и постоянната зоркост, бдителност и дозор на волята могат да помогнат да се опази и защити. По-добре е да се смята, че нищо не е свършило, а едва започва. Грешките са недопустими, тъй като могат да се окажат фатални. Достатъчно ги е имало в миналото. По отношение на тъмните манипулатори всяка грешка крие в себе си съдбоносни последствия. Помислете само на какво страдание беше обречен от тъмните вашият най-близък и ценен другар, ако десетилетието страдание е нищо в сравнение с това, което са му причинили тъмните. Те знаят как да нанасят удари в най-чувствителното място, и не щадят. Помнете за това ежечасно, ако искате да се защитите от тях и да защитите близките. Разбира се, вие ще ги победите, както сте побеждавали винаги, тъй като сте с Мен, но раните, нанесени от тях, ще останат задълго и времето невинаги помага, тъй като старите рани понякога болят.

967. Не трябва да се дава знанието в ненадеждни ръце, тъй като то ще се обърне преди всичко против вас. По-добре да се даде по-малко, отколкото да се обрмени прекалено. Лесният достъп предизвиква пренебрежение и съкровището се изсипва в продънено решето. Колко семена загиват в течение на годината. Природата е твърде щедра, щедър е и Учителят. Но много ли от Учението на Живота е разбрано, усвоено и приложено? Не забравяйте за това и съумейте скъпо, но мъдро да раздадете това, което се предава устно.

968. (М.А.Й.). Да пишеш ли – пиши, но помни, че записът върви по съзвучие.

969. (Гуру.). Тежка полоса! Но и през това върви. Трябва да се премине през всичко, което дава живота. Трябва и друг изход няма, освен само да се премине.

970. (Майката на Света). Ще Дам свидетелство за силата да се привличат към Мен хората. Ще Оставя заръка в необходимото време да се каже за Мен словото на Истината. Ще Наситя думите с огънове, за да могат да достигнат веднага до сърцето. Всичко се дава навреме и ще бъде дадено още повече.

971. (2 декември). И тъй, обкръжени сте от тъмните и сте под непрекъснат обстрел от тъмни снаряди. Какво трябва да правите? Да се утвърдите в Мен и върху Мен. По-често повтаряйте Моето Име. Повтаряйте винаги, когато усещате упадък и мътилка, изпращани от тъмните сили. По-често мислете за Мен. Дръжте повече Моя Свят в съзнанието си. Стойте близко и неотделимо. Осъзнайте своята сила, когато сме заедно. В единението ще устоите. Всички тъмни усилия са нищо, когато единението е здраво и без пукнатини. Трудно време, тъй като общото положение в света не е добро. Но с Мен ще устоите.

972. (М.А.Й.). Слабостта винаги се съгласява и се подчинява на диктата на обстоятелствата, често смятайки ги за непреодолими. Но силата никога не се прекланя пред нищо. И под ударите на чука на волята обстоятелствата се огъват и приемат нужната форма. Когато в съзнанието живее мисълта, че нещо е непреодолимо и на нещо трябва да се подчиниш, борбата е невъзможна. Но този, който знае, решава сам и за съдбата, и за обстоятелствата, изкарвайки на авансцената положението или основанието, или отправната точка на мислене, неподлежаща на изменение при никакви условия. И ако решението е твърдо и необратимо, и е решено да се устои докрай и при всички и всякакви обстоятелства, тогава и животът ще се стече така, както иска волята.

973. (Гуру.). В крайна сметка всичко, което се върши на Земята, се върши от волята. Тя е лостът за всички действия. Нека волята да предшества действията, невидимото – видимото. И плътното нека да се подчинява на невидимата огнена мощ. Ще бъде така, както искате, ако умееете да поискате. Затова не се страхувайте от нищо и от нищо не се тревожете, но действайте чрез невидимата воля, проявена като следствие във видимостта.

974. (Майката на Света). Възможностите за планетата се тъкат от Космическите лъчи, от Тях се определя ходът на световните събития. Ако миналото на Земята е начертано в Звездите, то и бъдещето също се обуславя от тях. Науката за Звездите е наука на бъдещето. Потвърдени с изследвания, с помощта на особено чувствителни прибори и апарати, науката ще намери строго научни и лабораторно проверени доказателства за древното знание. И тогава в лабораториите хората ще намерят неопровержимо потвърждение на това, за което говори Учението на Живота по отношение на Лъчите на

Звездата на Майката на Света. Научно ще разберат благотворността и творческата сила на Моите Лъчи. Действителността ще навлезе в живота и ще го украси. И всеки ще може да почерпи от Лъчите, вече без да се колебае, без да се съмнява и без да проявява невежество с отричането им. Новата Епоха на Майката на Света носи радост на хората, каквато е трудно да се усети в мрачината на настоящето. Но и днес има малцина, които признават чудото на Моите Лъчи и без всякакви лаборатории. Благо на тях и за тях е силата на Лъча, изпращан от Мен на Земята. Те първи и желани ще влязат в Сферата на Новия Свят, тъй като имат право. То не е човешко, а Космическо и не подлежи на нарушаване от човешката воля. Имащи Космическо право, благо на вас.

975. (3 декември). Трябва да се утвърдите особено в новите възможности (това се отнася за обединяване с Лъчите на Звездата на Майката на Света). При лечение с Лъчи трябва да си представяте как Лъчът, изхождащ от Йерарха, прониква в слънчевия сплит и се поглъща от него, като в случай на самолечение се разпространява по целия организъм или в поразената част или орган. При това процесът се усилюва при вдишване, тоест чрез белите дробове става приобщаване непосредствено към Лъчевата енергия. Ако самоизходящите лъчи вече са се утвърдили в собствения микрокосмос, то процесът се облекчава силно, тъй като тези лъчи вече сами по себе си притежават целебна сила.

976. В последните дни нагнетяването е невероятно силно. Всичко е напрегнато до предела. И огньовете навсякъде погасват. Тъмнината е мила за очите на тъмничарите, но е тежка за запаленото сърце. Но вие се стремете да задържите Моята Близост с пълно напрежение на волята. Не Мен задържате, а не допускате съзнанието ви да се отвлече от Фокуса на Светлината. Тъй като когато е тъмно съзнанието проявява склонност към това и не може да не реагира на въздействието на сферите наоколо. Вече всички виждат задънената улица, в която са навлезли. Изводът е все същия: вдигнете глава нагоре. Какви още бедствия и ужаси са нужни, за да се обърнат хората към Светлината? Но вървим към Светлината през тъмнина и тя трябва да се сгъсти още повече, за да може вопълът на общочовешкото обръщане на хората към Светлината да стане всепланетен и ярък в стремежа да се докосне до нея. Засега се докосва до тъмнината, задъхвайки се в задушливите газове. А Ние Чакаме кога най-после ще възроптае човешкият дух и сърцето ще започне да стене вече не насън, но в тъмнината на деня, именно в тъмнината, а не на светлина, тъй като Светлината е напуснала хората. Като знаете положението в света, се удръжете в Моята Светлина и помогнете на другите със своята светлина, преминаваща от Мен през вас.

977. Където и да бъдеш, каквото и да мислиш, и каквито и да са съчетанията на плътните условия, помни винаги за Мен, даже макар и подсъзнателно, помни, смятайки Владиката, който е в теб, като неотменима част от теб, като център, стълб, около който се върти съзнанието и цялата твоя същност. Приеми Образа на Владиката в себе си. Ако Той е във или в една от обвивките, да кажем в мозъка или мислите, земните вихри ще могат да Го изместят, или пък астралните, както и потоците от носещите се мисли. Но ако Той се е утвърдил в центъра на твоето средоточие, в сърцето, в неговите дълбини и вибрира в сърцето с огньове, тогава вече не са страшни вихрите нито на плътните, нито на тънките, нито на по-горните слоеве. Някой може да каже: всичко това е известно отдавна, но ако е известно, защо не се прилага изцяло, след като спасение може да се намери само във Владиката?

978. (М.А.Й.). Не трябва да се терзаете. Трябва да се обърне внимание на това че мислите, изпращани отгоре, прекратяват терзанията, но ненаситният астрал намира нова храна и страстно се стреми да се потопи в нови. Можем да отбележим всички тези явления като повторен опит на астралния проводник да наложи своята неспокойна и тиранична ръка върху съзнанието и по този начин, подчинявайки го на себе си, да го лиши от сили, но силата е огън в човека, а това е всичко. Значи астралът се стреми да превърне носителя на светлина в празна обвивка, празна черупка. Трябва да се отчете и тази опасност, тъй като тъмните се стараят много и в това направление. Не трябва да се терзаете. Терзанията са нецелесъобразни и безсмислени, както и страхът и безпокойството за бъдещето. Колко напразни и неоправдани безпокойства напразно се изливат в пространството, отравяйки него и организма на своя породител. Добре е да се освободите от чувствата и ненужните емоции. Те пречат много.

979. (Гуру). Ще продължавам да твърдя за силата и волята, докато не станеш силен. Какво от това, че отново си победил тъмнината? Би било по-добре, ако тази победа не се съпровождаше с моменти на слабост, когато отслабваше и защитата. Всяко тъмно препятствие, усложнение и уловка

смятайте за борба, която непременно трябва да завърши с победа. С тази увереност гледай на всичко, тъй като да не победиш е невъзможно. Неизбежността на победата ще даде сила на ръката. Воинът не се оплаква, че върху него се изсипват ударите на враговете, нанасящи му понякога рани. Ти си воин и бъди воин докрай, с щит или върху щита.

980. (Майката на Света). Моите Лъчи, а също лъчите на Далечните Светове могат да бъдат използвани твърде разнообразно. Преди всичко с тях може да се лекува. След време ще бъдат създадени съответни апарати, улавящи лъчите на дадена Звезда и разлагащи я на съставните елементи за използване на всеки поотделно или на групи. Но това е въпрос на бъдещето. Сега трябва да се помни, че всички прибори и апарати са съсредоточени в организма на човека и че да се използват те може и сега, без всякакви земни и механични апарати. Да започнем с Моя Лъч. Вече стана съвършено ясно, че Записите от Мен се водят под въздействие на Моя Лъч. Енергията на Лъча се устремява в сферата на мисълта и сърцето и, асимилирайки се там, се превръща в конкретни форми на кристализирани и запечатани на хартия мисли. Но тези енергии могат също така успешно да намерят място и за лечебно приложение. Трябва само да се възприеме Лъча в *plexus Solaris* (слънчевия сплит) и, задържайки го там, да се устреми неговата енергия чрез волята в желаното направление във всеки орган. Силата на действие нараства с опита и практиката. Опитът трябва да се осъзнае, да се възприеме като метод за осъзнаване мощта на Моите Лъчи в приложение.

981. (4 декември). Сине Мой, земният ум и мозък поставят между Мен и теб явления, които ни разделят. Стени, гори и разстояния – тези явления във вид на образи стоят между нас и ни разделят. А ти ги премахни, отхвърли всичко, дори и самата представа за понятията “тук” или “там”. Просто отхвърляйки всичко смятай, че Аз съм с теб, наблизо, наоколо. Защото в Тънкия Свят, където няма триизмерност, хората ги разделят не километри, а натрупвания от представяни от тях образи, стоящи пред тях като планина и разделящи и отделящи ги от Фокуса на Светлината. Ти отстрани всичко, ти бъди в Мен и с Мен. Бъди в духа, който е над всичко. И не се отвличай от съзнанието за тази Близост. Сам виждаш какво е времето и колко е тежко на сърцето.

982. (5 декември). Сине Мой, извършва се последното разделение и последната борба. Затова тя е толкова яростна. Тъмните искат не само да откъснат близките ви от вас, но и вас да унищожат, тъй като не могат да ви привлекат на тяхна страна. Те знаят това. Трябва да се отбележи, че тези от вашите близки, които те са набелязали в качеството на свои жертви, те няма да засегнат и няма да им нанасят удари. Напротив, ще се стараят да направят по-гладко спускането в техните обятия. И жертвата няма да забележи, че вече е в мрежата, тъй като ще ѝ се струва, че всичко е добро и успешно, и така, както на нея ѝ се иска. И може да преживее години, без да подозира за своето падение. Ще бъде сита, облечена, обута, ще говори високи думи и даже ще смята, че служи на Светлината. В това е цялата опасност, тъй като бият по вас, вървящите смело против тъмнината, но тях няма да бият. Защо, когато те служат така старателно като тяхно оръдие срещу вас? С какво външно са пострадали техните жертви? С нищо, дори обратно, даже са имали материални изгоди. Но затова пък жестоко сте пострадали и страдате вие. И занапред ще плащате и получавате удари вие, а те, в случай на постоянство в служенето на тъмнината, ще продължават да изливат вода в тяхната мелница и да ви терзаят. Но вие знайте, че ужасът на тъмния натиск върви чрез тях, несъзнаващите това и чрез тях припъльзват към вас. В тях и търсете разгадката на всичко, което става с вас и около вас. По-рано действаха чрез обладания, сега – чрез жертвата. Случаят с чайника е много характерен. Разгадка на ставащото търси в това, че тъмните отново са овладели волята на жертвата. Всичко неприятно, цялата лъжа, цялото премълчаване отнасяй за сметка на въздействието на тъмнината. Какво да се прави? Отново да се бориш, отново да победиш и да станеш още по-силен. Запомнете срока от 1000 дни след изгонването на тъмните, когато опасността от рецидив реално виси над съзнанието. Тъмнината е страшно прилепчива. Неполучавайки удари жертвата смята, че всичко е свършило и няма опасност. За нея няма видима опасност, но има за вас – явна и осезаема, но скрита тайно за жертвата. Докоснали сте страшни и мрачни окултни тайни, затова и реакцията е толкова тежка и мъчителна. Но като канал за съприкосновението е послужил обладаният и неговата жертва.

983. В света не е весело. И светът вътрешно е затъмнен от ставащото навън, и къде може вече да се мисли тук за лекота в сърцето, когато хаосът бушува навсякъде.

984. (М.А.Й.). Ще кажа едно: волята е свободна да върви където иска.

985. (Гуру). Какво да добавя, когато и мен враговете не са щадили.

986. (Майката на Света). Моето време още не е дошло да се утвърдя на Земята. И докато не дойде, желаното от вас няма да се осъществи.

987. (7 декември). Събитията бързат под знака на страшното напрежение. И никой не може да каже накъде ще се устреми техният бяг. Несъмнено е едно: напрежението на сферите - и невидимите, и плътните, силно въздейства на съзнанието. Доктрината на напрежението предвижда тези особени пространствени условия и се дават указания как да се подготви организма за безболезненото приемане на пространствените токове. Това е особено важно сега, когато нагнетяването на енергиите е необичайно. На първо място трябва да се запази равновесие. Крайности не трябва да има в нищо. На второ място е постоянният контакт с Йерархията. На трето: пълен контрол над мисълта. Освен това: дишане, въздържане от вино, добро единение между своите и пълно спокойствие. Всичко това ще облекчи силно състоянието на организма и ще помогне на съзнанието да асимилира новите условия на живот.

988. (М.А.Й.). Смятайте, че усещането, преживявано от вас, е само слабо отражение на това, което сме принудени да усещаме ние, тъй като виждаме ставащото без плътните покривала. Затова на нас е много по-трудно и не вие, а ние се нуждаем от вашата помощ. Но са толкова малко тези, които могат да помогнат и къде са те, помощниците и сътрудниците на Светлината сред затъпелите маси? В час на нужда, както обикновено, оставаме сами, за да приемем върху своите плещи цялата тежест на момента.

989. (Гуру). Ще стоя докрай, без да се колебая. Ще бъда на несменен дозор, ще се стремя да помогна на Владиката. Ще бъда и ще се надявам, че и вие ще ми помогнете в това според силите си.

990. (Майката на Света). Моментът е напрегнат. Изпращам Лъчи. Но не Виждам приемственост даже сред тези, които знаят. Земното заслонява Моето и на земното се отдава предпочитание. Моите Лъчи трябва да разсеят облаците около Земята и, приемайки ги със сърцето и в сърцето, само с тяхна помощ ще бъдете в състояние да облекчите този момент.

991. (8 декември). Замлъкна Еоловата арфа. Пространствената мисъл не звучи в съзнанието. Прилаганите усилия не помагат. Какво да се прави? Отново забравихте за пралаите на съзнанието. Те са неизбежни. Не трябва да се огорчавате: осъществява се вътрешна кристализация, за да пламнат отново с новите огньове придобивките. Съзнанието сякаш всмуква в себе си и асимилира натрупания опит, който иначе би останал в сферата на земното съзнание, без да стане нетленна придобивка, заложена дълбоко вътре. Този процес е неизбежен, трябва само да се разбере неговият смисъл и значение и да не се пада духом, приписвайки мълчанието на съзнанията на отхвърляне от Учителя или на това, че пътят е пресечен. Разбира се, тъмните особено се стараят през това време, за да подхвърлят своите хитрости. Трябва да се пази спокойствие и да се помни и вярва, че действа закон, на който се подчинява развитото съзнание. Ритъмът продължава, нараствайки и отслабвайки и затова е подчинен на процеса на разширяване на съзнанието. Не трябва да се възприема като нещастие действието на закона.

992. Тъмните продължават да вредят с дребни удари и неприятности – това е тяхната обичайна тактика. Можете да се гордеете, че сте отбелязани от тях. Значи вашите огньове са силни. Към нищожествата те не се приближават и това упорство, което прилагат към вас, не отбелязват никога. Те искат да ви сломят. В случай на опити да ви разделят от приятеля е необходимо напълно да споделяте своите преживявания и Мисли. Тогава всички техни уловки се свеждат до нула. Но при отстъпление на съзнанието могат много да вредят. Не им харесва, че са постоянно посрамвани и търпят поражение.

993. (М.А.Й.). За нас е много важно, че вие устояхте. Стойте. Не заради себе си, а за света и бъдещето. Словото Христово е било разнесено по света от немногото устояли. На нас са ни нужни устояли докрай, тъй като те носят нашето поръчение.

994. (Гуру). Животът е несправедлив благодарение на хорските старания. В света няма справедливост. Носителите на Светлина страдат много от това свойство на хората. Владиката Вижда и Знае, и всяка несправедливост към вас ще Сложи върху чашата на везните, облекчаваща осъждането.

995. (Майката на Света). Ако можеш да се отдалечиш временно от това, което се твори на Земята, в Моите Сфери ще намериш възможност да застанеш настрана от дима на земната кухня. Пребивайки в Моето Лоно, ти ще се откъснеш от земното и духом ще усетиш свободата от земното притегляне.

996. (9 декември). На какво да отдадем предпочитание и към какво да насочим мисълта? На каквото отдадем, с него и ще пребъдем. Усещането е правилно: лесно е да бъдеш въвлечен във фунията на земните възжеления, ако мисълта не е обуздана. Трябва да се усети и бездната, за да не се попадне в нея. Усещането за ръба на бездната е характерно за възходящото съзнание, като показател за биполярното възприемане. Нужно е, нужно е да се усети близостта и опасността на тъмнината, за да се отвърнеш от нея и да се защитиш с цялата сила на духа. Тъй като именно тъмнината изпраща чувството за безнадеждност и безполезност да се бориш с нея в същото време, когато Учителят твърди за победа. Помнете твърдо: мисълта за безцелност и безнадеждност на борбата е мисъл, подхвърлена от тъмните, за да подавят волята за борба. Трябва да има само един лозунг: борба докрай и победа. Борба постоянна, борба непрекъсната, борба не на живот, а на смърт.

997. (М.А.Й.). Тъмните са големи майстори в това да прикрият шиповете и бодлите на цветята с пелена на привлекателност. Те ще се опитват и най-обикновеното да представят в прелъстителна форма, ако това съответства на техните намерения. Това е много опасно, ако волята вече е изпадала под тяхно влияние. Затова съумейте да защитите близките си, ако техните воли са слаби.

998. (Гуру). На кого и на какво служиш? Ти сам се огледай и ще видиш ясно къде служиш на Учителя на Светлината, а къде на този, който няма отношение към Светлината. Виждайки го, погрижи се то да няма власт над теб. Бъди свободен в духа от властта на всичко, което се върши не в Името на Владиката.

999. (Майката на Света). Добре е понякога да отлетиш от Земята в безпределните сфери на пространството. Бидейки в тях духът явно чувства, че на него не му е нужно нищо от това, което неизбежно съпътства човек на Земята и всичко това, което е свършено ненужно, в пространството, ляга като товар върху духа. И това не е ваше. Полезно е да се помисли за това какво не ни трябва в пространството, за да усетим свободата на духа от земните представи. Учете се да мислите пространствено за себе си извън Земята. Иначе как ще се приближите до Далечните Светове, където Аз ви Очаквам? Съзнанието трябва или да възприеме новото напрежение и да го асимилира, или да загине, издържайки го, тоест да прегори. Кой отговаря за своята съдба? Не е ли самият този, който я е породил? Трябва особено да се утвърдите в новите възможности (на Лъчите на Майката на Света). Бъдете с молитвено настроение към тях.

1000. Ако предадеш сърцето си на земното, със земното ще пребъдеш, но не с Мен. То е временно и преходно, но Владиката е вечен. То не може ярко да Ме заслони със себе си. Тогава човек губи хоризонта на действителността и вижда това, към което е обърнато съзнанието. А вие обърнете съзнанието си към Мен, тъй като в Мен е всичко. И всичко, което отделя и стои като стена между нас, отстранете с решителна ръка. Висшите Сфери се достигат със сила. Приложете и вие сила. Иначе ще победи силата на земните притегляния. Трябва да се борите през цялото време за Моята Близост. Иначе близостта на Земята ще надделее. Дори сега тече тази борба, тъй като земното нахлува ярко. Ако има доверие, всичко се възприема през призмата на доверието. Ако няма, сянката на съмнението ляга навсякъде. Огънят, горящ в сърцето, осветява всичко и далечното става близко, но ако гори. Но ако огньовете гаснат, духът се потопява в мрачина. Затова само Близостта до Мен няма да позволи на духа да угасне.

1001. (10 декември). Далеч от нас се твори велико дело. Животът на съзнанието се пренася изцяло в бъдещето, но не личното бъдеще, а общото. Разграничавайте това. Моля да се запомнят следните думи: приемникът на съзнанието трябва да бъде отворен към Мен постоянно, винаги. Отвореността на съзнанието към Мен е условие за Близостта. То се отваря в любовта и устрема, тоест със сърцето. И трябва да се отхвърлят всички други мисли, просто обръщайки се към Мен с любов към Мен - като лъч на прожектор върху търсената точка или място. Разпокъсаните облаци на пречещите мисли, отделящи от Мен, просто трябва да се отхвърлят, без да се задълбочаваш в тяхната същност, тъй като те са най-лошият и най-вреден вид Майя. Можеш да си кажеш: "Мои мисли, вашата логичност и убедителност е безспорна, но аз зная истината – Владиката е близък, въпреки и без оглед на цялата ваша убедителност, тъй като тя е земна и е от мозъка". Всички те (тези мисли) са верни и от Земята, но Владиката е по-горе, тъй като (Той) е над (тоест по-високо) от света, където има плач и скърцане със зъби, в далечната Кула, но с вас, и е близък, и нине, и присно, и во веки веков. Разберете това. Бил е с вас винаги. Бил е и в зората на християнството, и по-рано, и в тъмното време на средновековието,

навсякъде, и винаги. И всичко е отминало, но Владиката е с вас и ще премине всичко отново, и Аз съм с вас, и ще Бъда във всичките дни до свършека на века. А вие, омрачени от вълните на Майя и тежките условия на момента, сте готови да забравите за Мен и да се отвърнете от Мен. Но логиката на очевидността е враг на нашата близост. Утвърждавайте Моята Близост въпреки нея и противно на всичко, тъй като постъпвайки така утвърждавате Истината. Огънят на тази пламенна Истина нека да опали мислите на косматите блюдолизци. Аз Съм с вас, с вас, скъпи Мои, в тези тежки дни без просвет. И Виждам, и Зная, и Ми се иска да Прошепна: “Потърпете, скъпи Мои”. Утвърждавам с Моите Думи, че вашата скръб ще ви бъде за радост. А сега Ми кажете възможно ли е да се противопостави Истината на Моите Думи на властта на очевидността, тоест на вихрите на плътните случайности; те ще победят, ако сърцето е с тях, а не пребъде с Мен. Но ако Аз съм с вас (винаги), то и вие ще бъдете с Мен винаги, отсега и до века, и ... независимо от всичко.

1002. Разбира се, позволено е всичко, но при едно условие: Владиката да е поставен над всичко, да бъде на първо място неотменно и в съзнанието, и в сърцето. Иначе разрывът е неизбежен, тъй като съзнанието не може да се задържи върху Владиката. Значи, ако Учителят на Светлината заема първо място в съзнанието, а също и в сърцето, забраните от всичко се свалят. Вече няма опасност да се попадне под влияние на земните притегляния. И отдавайки земното на Земята, можеш да бъдеш свободен от властта на Земята. Да израснеш духом трябва не само над всичко обременяващо и омрачаващо, но и над всичко останало, над всичко, което дава земна радост и носи земно щастие. Да израснеш духом над тях не означава да се откажеш от тях или да отхвърлиш щастieto. Но духът е длъжен, приемайки ги, да разбере, че от всички тях Владиката е по-горе, и че Висшето щастие, достъпно на човека – това е щастieto от Близостта на Учителя на Светлината. Тогава и земното, и Висшето ще заемат в сърцето полагащото им се място. И в упоението на земното щастие духът няма да забрави нито за миг, че другото щастие е по-горе. Така ще се научим да приемаме и мъката, и радостта земна, и щастieto, и нещастieto, отреждайки им в съзнанието не повече място от това, което те заслужават. Възможно е да има изпитание с мъка, а може да има и изпитание с щастие, за да се узнае не е ли поставил ученикът земното щастие по-горе от щастieto да бъде с Учителя. Ще пребъдем с това, което предпочетем. Но ако това бъде земното щастие, нека ученикът не забравя колко нетрайно е то, колко крайно, тъй като е изтъкано от обречени, тоест ограничени от сферата на своята проява елементи. Здравето свършва с болест и старост, и бръчки, и грохналост, а животът – със смърт - такава е ориса на земните явления. Но духът е по-горе, затова търсете решение на всичко в областта на духа, тъй като той е безсмъртен.

1003. (М.А.Й). Скъпи мои, трябва да се изтърпи това трудно време. Защото само изтърпелите докрай ще бъдат спасени, тоест ще достигнат до целта. Не само на вас е трудно. На всички е трудно, които са се докоснали до Светлината. Тъй като да се докоснеш до Светлината означава да се научиш да чувстваш това, което другите не усещат и могат да избегнат усещането на тягост от тъмнината. Много печал носи докосването до Светлината, тъй като духът на светлоносеца усеща диханието на тъмнината. И срещу него въстава тъмнината, стремейки се да угаси огньовете на светлината. Затова е и толкова тежко. Затова и търпете, като знаете, че изтърпяването не е нищо друго, освен устойчивост срещу тъмнината.

1004. (12 декември). Неизчерпаемата сила на живота вътре позволява да се гледа на всичко, ставащо навън, като на нещо, неможещо да я сломи с никакви външни удари. Възможно е да се пречупят костите в човека, но не и духа. Духът е несломим, особено ако знае своята непреходна природа. Какво от това, че вън не е така, както би се искало на сърцето, стига само да се устои в Светлината. Това е основната и главна задача. Търсете най-главното и го задръжте, а останалото ще ви се приложи. Пътят на озарението не е лесен.

1005. (13 декември). Подаваме ръка за опазване срещу невидимите врагове – те не дремят в своите злонамерени хитрости. Ще проявяваме загриженост за това да не се откъснете от Фокуса на Светлината. Както и да ни посреща съдбата, не можем (и не трябва) да губим съзнание за бъдещето. Колкото по-високо е духът над Земята, толкова повече вижда. Заровили зурла в земята, няма да видите небесата, подобно на свинята. Всеки живее, заровил съзнанието си в това, което заема неговите мисли. Заровилите се в земята живеят, но Аз Призовавам да устремите мислите си към Мен, за да пробие те грамадите от натрупвания, с които се е покрило и в които се е заровило съзнанието. Всички живеят под

такива калпаци. Често съставени от непотребности, калпаците влекат надолу. Хората често се приютяват даже и под Земята в тези калпаци, надянати върху съзнанието. Земните притегляния обвързват духа в сферата на орбитата на притегляне, затваряйки го в нея. Но ако висшите притегляния нагоре са проявени, то духът остава в създадената от неговия устрем сфера и се установява в нея. Затова устремът може да бъде или тъмничар, или освободител, тъй като представлява сила, водеща към избрания обект или област на мисли. Дайте си ясен отчет какви са вашите стремежи, тъй като с тях се обозначават онези сфери, в които живеете и ще живеете. И където е вашето сърце, там е и вашето съзнание, и мястото за пребиваване на духа в пространството на слоевете, съзвучни на духа.

1006. Оставете всяка неопределеност и неяснота. Законът действа точно. Сферата, обкръжаваща духа, се сътворява от устрема и желанията на сърцето. Земните условия сами по себе си нямат значение: възможно е да бъдеш свободен в духа, намирайки се в тъмница, и роб - в дворец, дори на трон. Тъй като стените на тъмницата се изграждат от тези психически продукти, които се сътворяват от съзнанието. Всеки живее в своя собствен малък свят, изтъкан от неговите мисли. Те обкръжават съзнанието с плътен пръстен, по-точно сфера, в която то е затворено, като пеперуда в пашкул и от което не може да излезе докато не бъде пробита неговата обвивка. Но да излезе от своя малък свят, тоест от самия себе си, разбира се, никой не желае и даже не мисли, че това е възможно или нужно. Затворниците не подозират за своя затвор, мислейки се за свободни. Това е същността на трагедията на свързаните души, както ги нарича Платон. Затова на човека е даден устрем. Учението особено се спира върху него като на двигател и освободител на съзнанието. Само се устремете и веднага ще притеглите светли нишки в сферата на своята устремност, и ще се свържете магнитно с нея, и ще издигнете съзнанието си над Земята. Разгледайте своите стремежи и желанията, предизвикани от тях. Дайте на всяко от тях оценка. Разберете, че вашето бъдеще и особено следсмъртното бъдеще се обуславя от вашите сегашни стремежи. Последният устрем е по-силен от предшестващите го. Това също трябва да се вземе под внимание. Тъй като каквито и да са били предишните стремежи, те винаги могат да бъдат неутрализирани с нови, по-възвишени и достойни. Това е могъщ лост в ръцете на човека. И най-малкото негово движение веднага дава следствия. И устремът към избрания Висш Облик веднага донася отговор в осезаема или неясна форма, свързвайки устремното съзнание с фокуса на устрема. Магнетизмът на устрема е огромен, тъй като действа сърцето. Тези, които се оплакват, че не получават отговор и че стремежите им са безплодни, се устремяват чрез мозъка, а не чрез сърцето.

1007. (М.А.Й.). Можеш да бъдеш спокоен, ще получиш отговор винаги и можеш да го получиш по силата на неизменния закон. За него е било казано отдавна и е казана формулата. "Искайте и ще ви се даде". И ако помолите за хляб, кой ще ви даде камък? И още повече вашият Небесен Отец ще Даде Благо на молещите от Него. Трябва само да се внесе в тези стари формули по-голямо разбиране за неизменността на психотехническата страна на тяхното действие, тоест самата работа или процеса на практическо прилагане в живота. Отговарям и аз, подчинявайки му се. Отговарям, когато виждам разбиране. Виждаш сам какви възможности се дават в ръцете и как се унищожава всяка неувереност в тяхното осъществяване. Твърдата увереност в механиката на общуването донася богати следствия. Много се губи благодарение на колебаещата се неувереност в това, което трябва да бъде формирано в съзнанието като неизменност. Действуй винаги, като знаеш, че законът е безотказен.

1008. (Гуру). Стоим в преломен момент. Оттук и нечуваното напрежение. Чашата на справедливостта се вдига. И кой ще устои, ако Ръката на Владиката Обръща враговете към нужната страна. Погледни как решава Изтокът. На него се дава правото да реши. И всичко ще се обръща в унисон с това решение. Но вървящото насреща ще предизвика върху себе си мощната вълна на противодействие, помитаща всички опити да се върви срещу това, което са Решили Владичите. Гледай във всички очи, тъй като признаците, указващи че преломът е настъпил, са много. Ще посрещаме всеки нов ден с обновен дух. Новият ден донася новото. Това ново е в духа и става възможно отново да се изграждат и да се наслаждат степени на духа, забравяйки за миналото. Каквото и да се е случило в миналото, новият ден дава нови възможности и волята може да ги насочи по свое усмотрение. Насочете работната вълна на волята към събитията на живота и ги формирайте чрез волята.

1009. (Майката на Света). Има много нещо в пространството за ставащото при вас на Земята, тъй като Земята влиза във веригата от планети на Нашата Слънчева система и е свързана с нея в своето еволюционно придвижване към бъдещето. Затова Йерархията на Светлината Прилага много грижи, за

да напредва Земята и да се създадат на нея по-светли условия за живот. Днес те са ужасни. Но тъмнината отстъпва в миналото, тъй като е обречена. Новото стъпало е готово за вашата планета. И първо трябва да се издигнат върху него тези, които вече знаят за Космическите Срокове. Отначало ще се издигнат те, а после и всички останали, които могат. Но някой трябва да върви напред. Тъй като ако не тръгне, няма да тръгнат и всички останали, вървящи след него. В това е смисъла и целта на ваша мисия. Щом като планетните условия позволят, вие ще се устремите напред, ярко пламтейки с всички натрупани огньове, за да увлечете след себе си всички готови духове. Няма да тръгнат, ако не знаят и не видят кого следват и накъде. Но вие знаете и вашето знание има огромна ценност, и ще има, когато се появи възможност да се приложи за спасението на света. Натрупвайте знание, то ще е нужно. Труден е подвигът.

1010. (14 декември). Труден е подвигът сред жизнените делници. И е трудно да се тръгне на подвиг, отминавайки личните удобства. Искате ли да видите съвсем не това, което дава животът. Искате ли щастлив живот. Но подвижникът не мисли за себе си и своите удобства. Личното се заменя с Общото, а настоящето и миналото – с бъдещето. С една дума, всичко върви противно на общоприетите нагласи на съзнанието. Всичко е наобратно, всичко е не така, както обикновено, тъй като светът на необикновеността го обхваща и става нова реалност.

1011. (15 декември). Безплодието на творчеството ще бъде награда за кривия път. По този признак и съдете. Трудно е да се даде, когато у тях самите няма нищо. Трудно е да се изпълни съседа на духа, пълен със своето. И тогава съзнанието замлъква. В нечистото сърце не Мога да вляза. И радостта си отива. Яростта на тъмнината нараства. Устоялият в Мен ще устои и против тъмнината. Но участта на колебливия е печална.

1012. (М.А.Й.). Облегнете се на силата вътре. Всичко ще премине, ще остане духът. На него и поставете ударението.

1013. (Гуру). Ето че тъмнината настъпва и на духа му се иска да признае своето безсилие на Земята. Не проявявайте безсилие. Слабостта на духа е жалка. Сега именно е времето, когато трябва, трябва да бъдеш силен. Не правете нищо, не извършвайте никакви героични постъпки, нищо не се изисква от вас. Само задръжте в мълчание вътре в себе си осъзнаването на собствената сила. Иначе тъмнината ще съкруши. Учителят е безсилен, ако духът се е отказал от осъзнаването на своята сила и признава своето нищожество.

1014. (Майката на Света). Деца на Земята, вашият живот на Земята е борба на духа, стремящ се да се освободи от властта на Земята. Освободилите се Ме достигат. Неосвободилите се продължават да се притеглят от Земята и да бъдат роби на земното. Прикрийте се в Моите Лъчи от смрадливия газ на Земята. Иначе може и да се задушите.

1015. (16 декември). (Ужасни дни. Не мога да пиша. Не чувам нищо. Тъмнината е обкръжила от всички страни. Вещите се избиват от ръцете ми от тъмните и падат. Това се случи вече няколко пъти.)

1016. (17 декември). Преданост, любов и устременост, въпреки очевидността и нейните факти, е изходът от създалия се тупик, когато се разрушават всички хитри сплетения и уловки на тъмнината. Така и ще бъде чрез безусловно отношение към Учителя и безусловно ученичество. Ненапразно се говори за това, че трябва да се изтърпи докрай и да се устои. Това са мисли на земния мозък, това са мисли на видимостта, това е “вражда против” Висшето. Всичко това, стоящо между нас и пречещо на Общуването трябва да се отстрани. Логиката на сърцето е друга. Да вярваш и да обичаш въпреки всичко, дори и на кладата, дори и на арената с диви зверове. Преданост безусловна, любов безусловна и устременост безусловна – така Указвам. Иначе ще се оплетете в логиката на очевидността и тъмнината ще я покрие. Фактите не могат да се отрекат, но да се базираш върху тях може само знаейки Висшата Истина, тоест действителността на трите свята. Доверието към Учителя на Светлината трябва да бъде пълно. Фактите, привеждани от вас, са много печални. Но какво от това? Аз Съм с вас във всички дни, до свършека на света, каквито и да са дните, и с каквато и стена или пръстен да са ви обкръжили враговете на Светлината. Не могат да бъдат затворени пътищата към Мен, нагоре, както не могат да скрият нито Слънцето, нито звездите. Не мислете за тях, а за Мен. Мислите за тях ви съединяват с тъмнината, а за Мен – с Мен. Аз Съм с вас винаги. Но усещате това само когато мислите са с Мен. Аз Излязох да побежда тъмнината. Ще победите и вие, но ако сте с Мен. Фактите са неотречими, но логиката на тъмнината им придава такова тълкувание, че те се обръщат против Мен и отделят от Мен

вашето мислене. А вие, отделени от Мен, ставате жертви на тъмнината. Затова е добре най-напред да се обедините с Мен и вече в Моята Светлина да разглеждате фактите. Тогава вече няма опасност подхвърлените тъмни мисли да бъдат приети за свои. Иначе ще се получи така, че логически правилна мисъл ще доведе до края на пропастта и ще тласне в бездната. Така действа логиката на тъмнината. Затова нека вашите чувства и мисли към Мен бъдат неразделни, тоест в тях не трябва да има нищо разделящо ни и отделящо вашето мислене от Мен. Всичко, което ни отделя и разделя, отхвърляйте без колебание и разсъждение. Нека близостта на бездната покаже колко опасно е отделянето на мисленето на ученика от Учителя. Жадната бездна чака и от нея се протягат ръце, за да завлекат надолу и да погълнат. Ще устоите само чрез сърцето, което може да обича без да се съмнява и без да разсъждава.

1017. “Ето, Аз Съм с вас през всичките дни, до свършека на века” – нека тази формула бъде за вас непомръкваща Светлина, Истина във всички, всякакви и каквито и да били условия на живот. С нейната светлина може да се прогонва тъмнината, колкото и силна да изглежда тя. Срещу истината на тези думи е безсилна и логиката на очевидността. Тъй като, наистина, Аз Съм с вас. Затова се учете да противопоставяте мощта на непреходното срещу временния натиск на тъмнината. Знайте, че набъбването и напрежението на тъмнината винаги е временно. Безизходността и безнадеждността са обичайно нейно оръжие. На нея ѝ трябва да сломи духа, за да не може той пречупен да се вдигне отново, дори когато набъбването ѝ се разсее. Затова стойте здраво. Напрежението на тъмнината е временно. И когато ви се иска да отпуснете безсилно ръце, знайте, че тъмнината се опитва да ви обезсили. Не ѝ давайте да възтържествува над вас, тъй като победата е близка. Слабостта на тъмнината е в нейната временност и побеждава този, който прокара по-дългата линия. Прокарайте тази линия в бъдещето и ще видите какво ще има за вас в бъдещето, ако се поддадете на тъмата и вашият дух бъде сломен. Идва Епохата на Светлината и скоро ще настъпи, а вие, сломените от тъмнината, с какво и с кого ще бъдете, когато дойде времето на Светлината? Извършва се последния избор в страшната борба, в борбата на Светлината с тъмнината във вашето съзнание. Вървете с формулата “Аз Съм с вас винаги”. И Аз няма да ви Призная, докато вие не Ме признаете напълно и безрезервно. Разберете, иначе няма да преминете. Вие искате да станете Мои близки. Изпитвам вашето желание и твърдост на духа в борбата с тъмнината. Отстъплението е невъзможно, тъй като тъмнината е назад, тъмнината е наоколо и е останал единствено пътят нагоре.

1018. (М.А.Й.). Ние помагаме, но борбата трябва да издържиш сам. Сега сам си решаващ и сам победител. Каква е ползата, ако Учителят победи заради вас? За вас не е чест тази победа. Трябва да победиш сам, със своята сила. Но победата е в духа. По земному може да изглежда, че е победила тъмнината. Но Владиката Христос е Победил света без да вдигне ръка в своя защита, тъй като е Победил духом и в духа. Владиката е бил разпънат и е изглеждало, че тъмнината е победила, но само така е изглеждало, тъй като е била утвърдена нова могъща степен на преодоляване на тъмнината, която днес завърши с Армагедон и поражение и унищожение на Сатаната. Затова запомнете: победата е в духа и не придавайте твърде голямо значение на външните явления, тъй като решението винаги е в духа.

1019. (Гуру). За особено отговорни Поръчения се избират само надеждни хора. Надеждността се определя с изпитания. Оттук и трудностите в живота, и безкрайните изпитания за тези, които са Отбелязани от Учителя на Светлината за бъдещето. На някого е леко и безгрижно. Е, какво, значи не е дошло неговото време да се подготвя за подвига на живота.

1020. (Майката на Света). Пространственото мислене не се придобива лесно. Трябва да се откъснеш от Земята. Как да достигнеш, когато всички мисли са насочени към Земята? Значи трябва да се отдели известно време, макар и най-незначително отначало, за да се отдадеш изцяло на пространствените мисли. Мислените полети в сферите на Далечните Светове са достъпни на съзнанието. Нека мисълта да прокара канали в пространството, по които ще бъде лесно да се устреми менталното тяло. Нека мисълта да пробива пътя. За нея няма прегради, нито предели. Действайте с мисълта.

1021. (18 декември). Приятелю Мой, може ли да се опираш на нещо, намиращо се навън? И няма ли да бъде тази опора ненадеждна и нездрава? Няма ли да се окаже духът в робска зависимост от някого или нещо, на което човек сам е дал власт над себе си? По-добре е да нямаш нищо: нито вещи, нито приятели, нито близки, отколкото да бъдеш роб на всичко, към което е привързано съзнанието. По-добре е да нямаш, отколкото да бъдеш свързан с това, което имаш. Всичко това не е просто, ако

истината се приема на думи, но не влиза в съзнанието като практически принцип в живота. Получава се страшен разрыв между думи и дела, между мисъл и живот. Притеглянето към различни брегове разкъсва съзнанието, и прескачането или мятането между бреговете става убийствено за психиката на човека. На теория човек е готов да се откаже от всичко, но в действителност жадува за богатства, весел живот и съпътстващите го радости. Получава се нелепа самоизмама и редица неубедителни постъпки като следствие. Мечтата за подвиг се превръща в редица дребни домашни действия и се получава тъпчене на място без придвижване. Нека думите да изразяват дела, а мисълта – действие. И нека това стане израз на придобитото знание.

1022. (М.А.Й.). Отвърщането от себе си и огнената устременост нека да бъдат водещ призив.

1023. (Гуру). Не достига устойчивост и равновесие именно тогава, когато те са особено нужни. Защото е Казано: “Учете се от елхата”.

1024. (Майката на Света). Не е ли характерно това, че в Моите Сфери в астрално тяло не може да се проникне. Те са по-високо. Следователно, всичко свързано с астрала няма достъп до Мен. Така можеш да започнеш да различаваш елементите в себе си, притеглящи към Земята или устремяващи към Далечните Светове. Първите трябва да се потушат и по възможност да се сведе до нула тяхното въздействие. Те пречат на далечните полети. Мислите ви обременяват и теглят към Земята. Затова и Говоря за освобождение на духа от властта на астрала. Той не е необходим във Високите Сфери.

1025. (19 декември). (М.А.Й.). Ние гледаме и виждаме каква борба водиш ти с тъмнината. И ние сме на стража да подадем ръка за помощ в критичния момент. Ти не си сам, ние сме зад теб и с теб.

1026. (Гуру). В паметните дни натискът на тъмнината обикновено се усилва, за да потуши Светлината и да наруши нишките Светлина, водещи към мен. Но вие помнете и не се поддавайте на уловките на тъмните. В паметните дни е по-лесно да се усили контакта и да се усети далечната близост.

1027. (Майката на Света). Ако намерите сили и време да пребивавате мислено с Мен и да се оградите с Моите Лъчи, не е страшна никаква тъмнина. Тя не понася Моите Лъчи. Затова се обкръжете с Моите Лъчи, тъй като с тях можете да поразите тъмнината.

1028. (21 декември). Нашата Близост е над всичко, което се случва в трите обвивки. Тя е над явленията от този свят. Тя не зависи от нищо, ставащо в трите обвивки на човека, които временно обличат неговия дух. Тя е по-дълбоко – тя е в зърното на духа. Затова всичко, което ни разделя и което става в трите, може да се разглежда като външно явление, преминаващо и не можещо да повлияе на вечните нерушими връзки на Отца със сина. Тъй като тези връзки са твърде съкровени, за да могат повърхностните течения в трите да ги прекъснат. Знай, че връзката е нерушима. Знай, че мозъкът не може да разруши това, в създаването на което не е взел участие. Мозъкът е инструмент, даван за едно vyplъщение. Когато блудният син се връща в лоното на Отца, Отец го Приема като син, без да се съобразява с годините блуждаене и откъсването на трите от Фокуса на Единната Светлина, тъй като са се откъснали трите, а не зърното на духа. То не може да се откъсне, тъй като мигновено ще загине, тоест монадата ще се откъсне от това, което съставлява същността на човека. Това чудовищно и страшно явление е възможно само в крайни случаи, както това е било със Сатаната, монадата на когото е отнесена в Тишината на Мълчанието, а той като Индивидуалност е бил унищожен. В случая с човешкия дух блудният син не прекъсва връзката, даже ако обвивките са затъмнени от отрицание. Трябва да се знае и да се помни, че вратата към Светлината на Отца е отворена винаги, без оглед на каквото и да било затъмнение на обвивките, тъй като действия Лъч с многохилядногодишна давност, свързващ сина с Отца. Затова не се смущавайте от никаква привидна отделеност. Аз Съм с теб винаги и ще Пребъда с теб векове, колкото и затъмнена да изглежда в момента тази сияйна и неразривна връзка със своя Владика Отец.

1029. (22 декември). Връзката с Отца не може, но служенето може да бъде нарушено. Блуждаещи души – това са тези, които в съзнанието си са се откъснали от Мен или не знаят за Мен. В Безпределността човекът е нищо. За да бъде нещо, трябва за нещо да се задържи. Това е необходимо и на Земята, и в пространството. Опора е Владиката и извън Него всичко е нездравео. Когато връзката е здрава, нищо не тревожи, ако не е – тревожи и безпокои всичко.

1030. Вярно е приятелю Мой, искащият земното го получава, искащият духовното – ще го получи. Но идва момент, когато едното и другото се уравнисяват и животът дава на човека и едното, и другото. Това е възможно само тогава, когато земното обладаване вече не пречи на възхода на духа.

Иначе се налага от време на време да се отнемат земните вещи, или да не се дават в достатъчно или желано количество. Не трябва да се оплакваш от това, тъй като в противен случай удовлетворяването на земните желания ще задържи задълго духа. Но искащият да събере земна жетва ще я има, може би с цената на загубата на духовната жетва и за нейна сметка.

1031. (23 декември). Проявете мъжество преди края. Проявете доверие независимо от всичко и чакайте. Чакайте, въпреки очевидността. Има живот, видим за очите и достъпен за чувствата, плътен живот, земен. Но има и друг живот, скрит зад него в дълбините, в тези дълбини, където отива вчерашния ден и всичко минало, в тези дълбини, където съществува бъдещето, в дълбините, където сияе Невидимият Свят с огньовете на Висшите Енергии. Над плътната и видима Вселена съществува Невидима Вселена и тя представлява всъщност действителността, а не тази, която е достъпна за очите и земните чувства. Това е този Свят, където Зове Владиката. Светът на действителността, а не на земната Майя. Само признаването на трите свята може да приближи до него и да разреши плътната пелена на физическата очевидност. Когато се губи доверие в Учителя и съмненията ви овладяват, смятайте, че всичките тези явления, протичащи във физическата, астрална и ментална обвивки, стават извън вас. Това движение на материята или енергията във вашите проводници не е движение, ставащо в съкровената ваша същност. Смятайте, че това е същият поток на живота, който тече през външните обвивки на вашия микрокосмос, без да засяга неговия център, зърното на духа. Всичко това, което тече, тече единствено пред мълчаливото око на Гледания Вътре Мълчалив Свидетел на Живота. Всичко тече, всичко се изменя, а Той Гледа и вечно ще Гледа Великата Игра на Майката на Света, без да става нито за миг това, което Гледа и бидейки винаги извън потока. Всичко ще премине, всички настроения, всички съмнения, всички трудности. Ще се измени съдържанието и вида на потока, но Гледаният ще Остане винаги неизменен.

1032. (24 декември). Да се утвърждава действителността въпреки очевидността ще бъде умение на Архата. Ние Живеем в света на действителността, вие – на видимостта. Затова Нашият и вашият свят се различават толкова, както и разбирането на всичко, което се случва на планетата. Всяко явление Ние Разглеждаме от различни гледни точки, от различни ъгли, Ние и вие и нашите ъгли на зрение се разминават понякога на 180 градуса. Ние не Можем да приемем вашата видимост за реалност. Значи остава вие да се опитате да се доближите до Нашата гледна точка и да започнете да я усвоявате. Отдавна е Казано, че Ние не сме от този свят, тоест от света на вашата кокоша очевидност. Нашият Свят е по-широк, той обхваща Съществуващото във всичките му аспекти, а не само в неговата малка част, достъпна за земния мозък. Ние Знаем много и Призоваваме и вас да знаете. Ние Виждаме много и Искаме да научим и вас да виждате. Ние Искаме да ви откъснем от света на маявичната очевидност. Процесът е труден, болезнен и продължителен. Често Лишаваме от всичко, за да можете да видите, че вещите не са нещо неотделимо от вас и че да се живее може и без вещи. Често променяме вашия облик, за да не се привързвате към тялото и за да знаете, че всичко това са сънища на мимолетното земно съществуване, че истината не е в този, а в другия свят, където реални са само ценностите на духа. Вие изпълвате съзнанието си с очевидността така, че не остава място за нищо друго и когато това видимо се пука по всички шевове и се руши, се оплаквате от това, че се рушат вашите илюзии. Но вие не строите върху пясък, тъй като ще се разсипят всички ваши постройки, а върху Камъка на вечната основа на живота. И тогава домът на вашия дух ще устои, когато задухат вихрите и се разтърси Земята. И когато Съм Идвал, вие по същия начин сте Ме обкръжавали, раздирани от яростта на очевидността и звученето на земния живот. Но не е останало нищо от всичко това, с което сте живели. И вие отново, изменяйки лика и дрехите, тъпчете наоколо, раздирани както и по-рано, но вече от новите ярки явления на Майя. Кажете, докога ще продължавате да преследвате призраци и да живеете с преходните фантоми на съзнанието, забравяйки за Мен? Докога?

1033. (25 декември). Пазете Основите. Можете да се съмнявате във всичко, но не и в Основите. Да се отхвърлят Основите означава да се измъкне изпод краката това, върху което човек стои. Всичко се разполага върху нещо. Даже пространствените тела притежават привличане към центъра на притегляне. Без опора - Основа не може. Опора е Учителят и Светът на Неговата истина, светът на Космическата действителност и Законите, управляващи Битието на човешкия дух и всички явления на живота. Има такова състояние на съзнанието, когато човек остава глух за това, което Говори Учителят. Ушите могат да се запушат с хиляди настроения. Опасно състояние, тъй като се изразява в отрицание. Тогава не може

да се достигне до сърцето и енергиите безсилно помръкват, отразени от аурата на егоизма и неприемането на висшите вибрации. Какво да се прави тогава? Запазете понятието за Учителя. Благо на този, който го направи, обкръжен от тъмнината, ако дори и в падението си запази понятието за Учителя и осъзнаването на неправотата и погрешността на такова състояние. Но има надежда отново да се вдигнеш, когато премине обскурацията [пралайята] на духа. Може да се отбележи, че сърцето, предано на Йерархията, независимо от слабостта и своите недостатъци, все пак не се е откъснало от Светлината, независимо от всичко. Имаме много примери за това. Благо на този, който и в тъмнината съхранява понятието за Учителя.

1034. (27 декември). Окултното притегляне между два духа е прекратено. Приятелю Мой, знанието за човека е тежко и особено за близките. Привличаме към себе си родствените противоположности, притегляме ги с това, че в нас има сродни елементи, каквито и в другите, макар и противоположни по форма. Родствените съзнания се притеглят едно към друго. Например някой ти е донесъл своето добро и всичкото свое лошо. Водещият трансмутира донесеното: доброто – в по-добро, лошото – в добро. Ако Водещият представлява център на устременост на приближилото се съзнание и то му донася целия свой свят, трансмутацията става възможна, но трябва съзнанието на Водещия да си остане фокус на устрема на дошлия. Колкото е по-открит вътрешния свят на това съзнание, толкова е по-лека възможността за трансмутация. Изповедта някога е имала предвид това условие, когато вътрешния кръг на съзнанието е бил отворен за ръководителя. Да водиш може само знаейки всички условия, когато душата открива напълно своя устрем да стане по-близка на ръководителя и по-добра. Фокусът трябва да се съхрани, тъй като при растящи огньове всички отрицателни явления ще се усилят и лишени от трансмутиращия фокус ще привлекат съзнанието в тъмнината. Този момент е особено опасен, тъй като откъсването от ръководителя става фатално. Това, което по-рано е могло да премине за водения без особено тежки последствия, сега, в случай на откъсване, неотвратимо ще повлече надолу и няма да има за какво и за кого да се задържи. Разбира се, обременяването на Водещия е огромно, но затова пък в случай на победа трансмутацията ще даде редица положителни качества, които по-рано са били пороци или недостатъци. Трансмутатор ще бъде сърцето на ръководителя, който възприема върху себе си цялата трудност на процеса и натоварването. Разбира се, това е възможно само при наличие на чувства на любов, тъй като кой ще поиска да обременява себе си свръхмерно без това спасително чувство? В случай на успешна трансмутация се придобива вярно и предано сърце и то не само за един живот. Само този, който е преживял това, знае каква тежест поема върху своите плещи ръководителят, трансмутирайки в огньовете на своето сърце всичко това, което донася призиваният. Процесът е съкровен и необичайно тежък. Но в това се проявява самоотвержеността на Учителя и ръководителя, както на големия, така и на малкия. Откъсването от съзнанието на Ръководителя прекъсва процеса веднага и отдава водения във властта на нетрансмутираните енергии, които се усилят стремително. Наистина по-добре е съвсем да не се приближаваш и да не се докосваш, отколкото приближил се и откъснал се, неизбежно да попаднеш в обятията на тъмнината, тъй като растящите огньове, бидейки нетрансмутирани, неотвратимо ще станат огньове на черния пламък. Затова Предупреждавам: по-добре съвсем да не се приближаваш и по-добре съвсем да не се докосваш, отколкото да разкъсаш нишките на връзката. Отстъпление може да има само в тъмнината. Докосването на Светлината не е игра и не е шега. Започват да действат могъщи окултни закони, и следствията от нарушаването им са също толкова невъзвратими, както и вчерашния ден. Докосването до огъня е опасно. Стихията на огъня е опасна. Проследете реакцията на сърцето и неговите огньове и ще видите пряката им връзка с всички явления на живота. Не враговете обременяват горящото сърце, а стоящите близко и колкото са по-близко, толкова по-силно е обременяването. Понякога ти се иска да кажеш: “Да бяхте ме пазили, поне заради себе си”. Не всяко натоварване може да издържи сърцето. И тогава донеслият своя дар за трансмутация трябва да помогне. Как и с какво? С вярност, преданост и любов, тъй като те не обременяват, а напротив, силно облекчават процеса на трансмутация на недостатъците на водения от сърцето на водещия го.

1035. (28 декември). Някои неща влияят и усилят притеглянето. Това, което се случи, нека да бъде като урок за по-дълбоко разбиране на живота. Космати ръце са надвиснали над проводника на духа, затова е толкова труден контактът. Индия също сега не е такава, както по-рано. Голяма роля за това изиграха Гуру и Майката. Най-близките представляват фокус за предаване на Светлина, възли на

предаването. И в това е смисъла на техния живот на Земята. С това сте Ми нужни и вие. Ценно е вашето предаване - съзнателното получаване и предаване. Приемници на Светлината на Владиката за предаване, но знайте своето значение. Тъмнината настъпва към вас, за да ви унищожи и сведе до нула мисията, изпълнявана от вас и вашите пътища. С всички способности се старее отначало да погаси и особено чрез наблизостоящите. Поддържам светлината на вашия дух постоянно, за да не угасне, но тъмните не отпускат ръце нито за миг. Помнете за това ежечасно и здраво се дръжте за Мен всеки миг, всяка минута. Във всички дела, лоши и добри, каквото и да правите, не прекъсвайте нишките на връзката, нишките на сърцето и тогава дори вашите лоши постъпки ще имат в себе си елементи светлина, иначе тъмнината ще погълне. Тъй като във всичко, дори и в най-лошото може да се намери нещо добро. Само деянията на тъмните са наситени единствено с тъмнина. Но вие, дори и постъпвайки по земному, се дръжте здраво за Мен във всичко, което правите. Сега няма друг начин, иначе няма да се задържите. Тъмнината е станала сатанинска, усецайки своя край. Тя ви изпраща тежки, потискащи мисли, тя изпълва докрай съзнанието с безнадеждността и безизходността на отчаянието. Тя лишава от радост и надежда за бъдещето. Знайте, че всички тези мисли и чувства не са ваши, а са подхвърлени от тъмнината. Вие застанете по-близо и по-плътнo до Мен. С Мен и ще устоите. Натискът ще свърши и ще бъде много печално, ако те прегорят проводника със съмнение, недоверие и отрицание. И тъй, помнете: във всичко което правите, с Мен. А Аз вече сам ще Отбера за бъдещето това, което е по-ценно. Прощава се много там, където има непоколебима любов, преданост и устрем. А тъмните изпращат стрели към вас. Стрелите се забиват в съзнанието. Върху стрелите има надписи, смущаващи устойчивостта на духа към Мен. Само много опитния ученик може да отличи своите мисли от чуждите. Но знайте, че всичко помрачаващо, обременяващо, всичко, което предизвиква съмнения, недоверие и отрицание, се изпраща от тъмнината. Ето че отново беше оказано върху вас и се оказва тежко мислено въздействие. Вие се задъхвате в изпращаните задушавания, а те гледат и се радват злобно, виждайки как отслабва и гасне светилника на духа, Запален от Мен и поддържан с такъв труд. Аз Съм Светлината на света, както и вие, когато сте с Мен неразделно и здраво. Ето защо се стремят да ви отделят от Мен и един от друг. На тях им е необходимо на всяка цена непременно да се вклинят между нас, за да могат да вредят. С това са и вредни някои простъпки, че се извършват далеч от Мен. Давам Указание да се държите за Мен във всичко и винаги, каквото и да вършите. С това ще намалите вредоносността на своите погрешни действия, извършвани отделно от Мен. Дръжте се за Мен здраво всяка минута, във всички дела - така Заповядвам. И нищо не вършете в откъснатост от Мен. Вече разбирате, че иначе не може. Иначе ще ви преборят, тъй като са излезли не малките, за да ви противостоят. В единение с Мен ще победите. А с разединение ще се поставите в положение на пълна откъснатост и незащитеност, и под яростните удари на тъмнината. В единение с Мен ще устоите. И нима е толкова важно къде ще насочите своите стъпки, ако единението е нерушимо и няма ли да Укажа правилното решение и нужния път в нужния момент? Отхвърлете всички пречещи мисли и се дръжте за Мен така, както бихте се държали за спасително въже, когато висите над пропаст, тъй като под вас е бездна и от нея се протягат нокти.

1036. Учителят Дава своя коректив на всяко явление от живота, на всяка уловка на тъмнината – съответстващо Указание. Но то се дава едва след като е видяна или почувствана тази уловка, тъй като само опита дава възможност да се учиш. Той е тежък, но необичайно плодотворен. Допускам да се приемат удари в щита, за да може толкова по-изкусно да се отразят след това още по-изострените и по-опасни. Не се оплаквайте, че се учите от живота. Животът е школа, а Учител – Самият Владика. Няма да бъдете никога нито изоставени, нито напуснати. Но не се отвърщайте със сърцето си от Мен, а вярвайте, вярвайте докрай. Ще Покрия с купола на разбирането всяко ваше стълкновение с тъмнината и ще Дам сили да се преодолее натиска. Но борбата е неизбежна, а също и напрежението, и нагнетяването, и непомерното обременяване. Вървим по ръба и да се откъснеш от Водещия е невъзможно, тъй като ще бъде неминуемо падението. Държейки се здраво за Мен ще преминете през всички пропасти и бездни, но се дръжте и то здраво. Моментът е опасен. Сънят с тигъра, бродещ около дома, е символичен и Указва за грозящата опасност от тъмните. Добре е, че сте подготвили надеждно оръжие за унищожаване на хищника. Сънят отрази вашето действително положение и готовността за смъртна схватка. Но ще победите, тъй като сте с Мен.

1037. (29 декември). Най-трудно е да се задържи завоюваното. Малко е да се достигне, трябва и да се задържи. Деянието, извършено в духа, го следва като сянка, хвърляйки я далеч напред и

оцветявайки с нейната същност бъдещето. Добре е ако тези деяния са добри. Ако те са отрицателни, то бъдещето се помрачава от тях. Тъй като всичко, преживявано от човека, влиза в сферата на неговата аура и се проявява в нейната същност. Всичко извършено пребивава в човека, влиза в него като негова съставна част. Човекът е израз на това, което е извършил, тоест на неговите действия, постъпки и мисли. Главното са мислите.

1038. (30 декември). Блуждаенето отдалечава от целта и колкото повече, толкова по-далеч. Така че: към каквото се приложи сърцето, с това и ще пребъде, но не и с Мен. Затова Казвам: “Обичайте Ме”. Умеете да обичате земното и хората, и да бъдете в мислите си с любимите постоянно. Същото приложете и към Мен, ако искате да пребъдете с Мен. Любовта ще бъде магнитът, притеглящ към себе си това, което обичат. Ако няма притегляне, значи няма и любов. Любов не на думи, а в сърцето. И ако любовта съхне и бяга от сърцето, как да се помогне? Научете се да обичате над задимеността и нагара от земния живот.

1039. (31 декември). Мечтата, тоест мисълта, води човека. Надеждата е също мечта за бъдещето. Всички, които са водили след себе си хората, са вървели с мечта, тоест с вяра в бъдещето. Това бъдеще никога не се е осъществявало в размера на тяхната мечта, тъй като суровата и жестока действителност е внасяла своите неизбежни поправки. Така също и надеждата никога не се изпълнява в рамките на това, на което се надява човека. Ако не беше така, откъде са тогава толкова разбити надежди, разбити животи, щастие, изчезнало като дим? Тъй като този, който е отдал своя живот за хората също се е надявал на нещо, отдавайки живота. Но ако те знаеха, че течението на живота и хората ще изопачат коренно всички техни деяния и ще унищожат плодовете им, какво биха казали, виждайки рушенето на своите идеали? А това рушене понякога е чудовищно и уродливо. Вземете за пример Мисията на Спасителя на Земята преди две хиляди години и инквизицията на средните векове, потъпкала в Негово Име Учението на Светлината. Могат да се приведат много други примери от историята на човечеството. Може даже да се напише книга “Рушене на идеалите” или “Разбитите мечти на човечеството”. Но въпреки това животът върви напред, разширявайки се и развивайки се. И старите несвършени форми се заменят от нови и по-свършени. Расте опитът и се разширява съзнанието, и разбитите надежди и идеали се заменят от други – по-устойчиви и по-добри. Учителят е Щедър при раздаването на даровете на духа и не се смущава от това, че вихърът отнася вчерашния посев. В това се проявява Космичността на Неговата Същност, тъй като природата е щедра в разхвърлянето на зърната на живота. Вижте колко семена загиват напразно, за да покълнат и дадат живот само много малко от тях. Цели грамади, милиарди от тях загиват, загива хайверът със зародиши на риби, колко човешко семе се пролива в хаоса, за да даде живот на малцина. Природата е щедра. Тя широко излива своите дарове, за да не загине живота, за да може еволюцията, без да се спира, да се придвижва настойчиво напред. Колко загиват не само семена, но и цели светове, да не говорим вече за човешки раси, народи или видове и форми на животински и растителен живот. В този огромен поток на Космическия живот духо-монадите на Огъня неотклонно се носят напред в еволюционния устрем, натрупвайки опит и непрестанно променяйки формите на своите прояви. Милиарди разхвърляни форми загиват, но зърната на тези форми, духо-монадите, затворени в тях, продължават своето ритмично и неотклонно движение напред, към далечната цел, към познаването на целия Космос в себе си и на самите себе си с помощта на тези обвивки на своята проява. Такъв е животът.

Край на Записките от 1956 година.